

ПРАВИЛНИК за прилагане на Закона за митниците

Приет с ПМС № 270 от 10.12.1998 г., обн., дв, бр. 149 и бр. 150 от 17.12.1998 г., в сила от 1.01.1999 г., попр., бр. 154 от 28.12.1998 г., изм. и доп., бр. 25 от 19.03.1999 г., в сила от 19.03.1999 г., изм., бр. 14 от 18.02.2000 г., в сила от 18.02.2000 г., бр. 4 от 12.01.2001 г., доп., бр. 82 от 25.09.2001 г., бр. 79 от 16.08.2002 г., в сила от 16.08.2002 г.
кн. 2/99 г., стр. 66; кн. 10/2001 г., стр. 36
т. 10, р. 1, № 3

ЧАСТ ПЪРВА ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ДЯЛ ПЪРВИ ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ЛИЦАТА Глава първа ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО

Раздел I Общи разпоредби

Чл. 1. (1) За прилагане на митническото законодателство и предвид разпоредбите на чл. 18 и 70 във връзка с чл. 202 от Закона за митниците, наричан по-нататък "закона", представителството може да бъде:

1. пряко – когато представителят действа от името и за сметка на друго лице на базата на нотариално заверено пълномощно, в което задължително следва да бъдат посочени обемът на представителната власт и митническото учреждение, пред което важи пълномощното, или

2. косвено – когато представителят действа от свое име и за сметка на друго лице на базата на нотариално заверено пълномощно, в което задължително следва да бъде посочен обемът на представителната власт и митническото учреждение, пред което важи пълномощното.

(2) Когато представителят е юридическо лице, той посочва със заповед служителите с точните им паспортни данни и длъжностите им, на които се делегират правата по осъществяване на представителната власт на юридическото лице за съответното, посочено в същата заповед, пълномощно.

Чл. 2. Когато представителят е упълномощен от чуждестранно лице, той трябва да представи на компетентните митнически органи заверен и легализиран превод на актовете, от които произтичат както неговите представителни права, така и представителните права на чуждестранното лице, подписало пълномощното, и които дават възможност за точна идентификация на тези лица и на техните правомощия.

Чл. 3. (1) Митническите учреждения водят регистри на представителите, в които съхраняват копие от съответното пълномощно и приложенията към него.

(2) Всяка промяна в правния статут на представляваното лице или на представителя трябва да бъде съобщена в 7-дневен срок от настъпването ѝ в митническото учреждение, в което е регистърът по ал. 1, за да бъде вписана в него.

Чл. 4. (1) Представителят е длъжен да се легитимира с пълномощно и с документите, от които произтичат неговите представителни права.

(2) Представителите се подписват, като прибавят към имената си от чие име, за чия сметка и в какво качество действат.

(3) Митническото учреждение следи за представителната власт служебно и може по всяко време да иска удостоверяване на представителната власт от представителя.

Чл. 5. При изключителни обстоятелства, ако представителят не е в състояние да изпълни задълженията си, да защити правата и законните интереси на представлявания или представителството бъде прекратено, началникът на митническото учреждение може по искане на заинтересуваното лице да удължи срока за извършване на съответното действие или процедура, ако това е допустимо от митническите разпоредби.

Раздел II Митнически агенти

Чл. 6. Лицата, които желаят да осъществяват пряко или косвено представителство пред митническите органи като митнически агенти, трябва да получат разрешение от министъра на финансите.

Чл. 7. (1) Разрешението за митнически агент се издава от министъра на финансите на физически лица, търговски дружества и еднолични търговци по предложение на директора на Агенция "Митници", съпроводено със становище на комисия, определена със заповед на министъра на финансите.

(2) Комисията по ал. 1 се състои от нечетен брой членове. В състава ѝ се включват най-малко трима представители на Централното митническо управление,

един представител на данъчната администрация, един представител на Министерството на финансите и по един представител на Българската търговско-промишлена палата и на Българската стопанска камара. В комисията могат да бъдат включени и други лица – представители на браншови организации на митническите агенти. Комисията се председателства от представител на Централното митническо управление.

(3) Комисията по ал. 1 заседава веднъж на 3 месеца, като при необходимост може да заседава и по-често. Тя приема решенията си с обикновено мнозинство на присъстващите, а при равен брой гласове решаващ е гласът на председателя.

(4) В разрешението на министъра на финансите се определят едно или няколко митнически учреждения – митници, митнически бюра и митнически пунктове – основни изпълнители на митническия надзор и контрол, съгласно чл. 7, ал. 6 от закона, за които е валидно разрешението и в които митническият агент може да осъществява своята дейност.

(5) Разрешението се издава и за лицето, желаещо да осъществява дейност като митнически агент. В случаите, когато се издава разрешение на търговец, то обхваща и физическите лица, които го представляват съгласно Търговския закон.

(6) Разрешенията се издават от министъра на финансите в двумесечен срок от датата на постъпване на предложението от директора на Агенция "Митници" и влизат в сила от деня на издаването им.

(7) Министърът на финансите уведомява заинтересуваното лице за решението си.

(8) Разрешенията на министъра на финансите могат да бъдат временни – за срок до 1 година, или безсрочни.

(9) Министърът на финансите може, при спазване на процедурата по чл. 20, да отменя дадените от него временни или безсрочни разрешения.

Чл. 8. (1) Всяко лице, което желае да осъществява дейност като митнически агент, трябва да подаде искане до директора на Агенция "Митници", като приложи към него следните документи:

1. когато искането се подава от търговец:

- а) удостоверение от съда за актуалното състояние на търговското дружество или едноличния търговец;
- б) копие на документ за Единния идентификационен код (ЕИК) по Единния държавен регистър на стопанските и други субекти "Булстат" в Република България;
- в) удостоверение от териториалното управление на данъчната администрация по местоседалището на лицето, че то няма задължения към държавата;
- г) свидетелство за съдимост – за физическите лица, представляващи търговеца, съгласно решението за съдебна регистрация;
- д) копие от диплома за завършената последна степен на образование на физическите лица, представляващи търговеца, съгласно решението за съдебна регистрация;
- е) документ за платена такса по чл. 22;

2. когато искането се подава от физическо лице, към него се прилагат:

- а) копие от документ за самоличност;
- б) документ за адресна регистрация;
- в) свидетелство за съдимост;
- г) копие от диплома за завършената последна степен на образование;
- д) документ за платена такса по чл. 22.

(2) Физическите лица по ал. 1, т. 1 и 2 представят професионална автобиография, придружена с документ за квалификация и преквалификация в областта на митническата дейност – ако притежават такива.

(3) В искането трябва да бъдат посочени и митническото учреждение, където се намира седалището на търговеца, или адресът на физическото лице, както и митническите учреждения – митници, митнически бюра и митнически пунктове – основни изпълнители на митническия надзор и контрол, съгласно чл. 7, ал. 6 от закона, в които лицето желае да осъществява дейност като митнически агент.

(4) Исканията се регистрират в Централното митническо управление, разглеждат се по реда, по който са постъпили, и ако искането и приложените към него документи отговарят на изискванията, се представят за разглеждане на комисията.

(5) При вземане на решенията комисията по чл. 7 взема предвид професионалния опит и квалификация на лицата в митническата дейност.

Чл. 9. (1) Разрешението се издава временно – за срок 1 година, когато лицето не е било титуляр на постоянно разрешение за митнически агент, както и в случаите, когато разрешението е било отменено на основанията, посочени в чл. 18, ал. 1, т. 1, 3 и 4 и чл. 19.

(2) Два месеца преди изтичане на срока по ал. 1 митническият агент подава искане до директора на Агенция "Митници", ако желае да продължи дейността си в митническите учреждения, за които е имал временно разрешение.

(3) Към искането по ал. 2 лицето следва да приложи:

1. за търговци – документите по чл. 8, ал. 1, т. 1;

2. за физически лица – документите по чл. 8, ал. 1, т. 2.

Чл. 10. (1) Искането за получаване на постоянно разрешение се изпраща за проучване и становище на съответния(те) директор(и) на регионална(и) митническа(и) дирекция(и), в състава на която(които) е(са) митническото(ите) учреждение(я), за което(които) агентът е имал временно разрешение.

(2) Министърът на финансите издава постоянно разрешение, като се спазва процедурата, предвидена в чл. 7, или прави мотивиран отказ в двумесечен срок от датата на получаване на предложението на директора на Агенция "Митници". Постоянното разрешение и отказът влизат в сила от деня на издаването им.

(3) До вземане на решение от министъра на финансите по ал. 2 действието на временното разрешение не се преустановява. Митническият агент може да осъществява дейност въз основа на временно съгласие, което се издава от директора на Агенция "Митници".

Чл. 11. (1) Митническите агенти, които искат да осъществяват дейност и в други митнически учреждения, които не са включени в разрешението на министъра, трябва да подадат искане, придружено от документите по чл. 8, ал.1, за да им бъде издадено разрешение за митнически агент за конкретните митнически учреждения.

(2) Искането по ал. 1 се разглежда по реда на чл. 7.

Чл. 12. (1) Всеки митнически агент е длъжен в срок до 2 месеца, считано от датата на издаване на разрешението, и за всяко митническо учреждение, за което това разрешение е издадено, да представи на началника на всяко съответно митническо учреждение писмено:

1. адреса, на който ще се съхраняват документите, посочени в чл. 13;

2. телефони, телефаксове, електронна поща и други средства за комуникация;

3. образец от печата му и спесимен(и) от подписа(ите) на лицата, които го представляват, съгласно Търговския закон.

(2) Митнически агент, който не е изпълнил задължението по ал. 1, няма право да започва извършване на дейността си.

(3) Митническият агент е длъжен в срок 3 дни след промяната на средствата за комуникация по ал. 1, т. 2 да представи писмено на началника на всяко митническо учреждение, за което има издадено разрешение, данните за новите средства за комуникация.

Чл. 13. (1) Всеки митнически агент е длъжен да съхранява в помещение, намиращо се в района на действие на митница или митническо учреждение, за което е издадено разрешението, следните документи:

1. дневник за отчитане на извършената дейност като агент;

2. документите за всяка операция, свързана с митническото оформяне,

като:

а) документ за възлагане на митническото оформяне на стоката;

б) копие на митническата декларация;

в) копие на транспортния документ;

г) копие на опаковъчен лист, ако има такъв;

д) фактура или друг равностоен документ за заплащане на извършената услуга;

е) други документи, ако има такива, както и цялата кореспонденция, свързана с митническото оформяне на стоката.

(2) Документите по ал. 1, т. 2 се съхраняват за срок, определен в чл. 84, ал. 4 от закона.

Чл. 14. (1) Митническият агент изготвя митническата декларация, представя стоките и всички необходими документи за проверка и при необходимост обезпечават митните сборове съгласно действащите разпоредби.

(2) Когато митническият агент действа от името и за сметка на друго лице, той трябва да представи пред началника на съответното митническо учреждение пълномощно, което трябва да съдържа номера на разрешението за митнически агент. Ако в пълномощното е предвидено, митническият агент може да определи своите служители, които ще могат да извършват митническо оформяне на стоките, със заповед, която също се депозира пред началника на съответното митническо учреждение.

(3) Когато митническият агент действа от свое име и за сметка на друго лице, той депозира пред началника на съответното митническо учреждение пълномощно, което трябва да съдържа номера на разрешението за митнически агент. Ако в пълномощното е предвидено, митническият агент може да определи своите служители, които ще могат да извършват митническо оформяне на стоките, със заповед, която също се депозира пред началника на съответното митническо учреждение.

Чл. 15. (1) При промяна в съдебната регистрация митническият агент е

длъжен в 7-дневен срок да уведоми за това началника на митническото учреждение. Ако до 2 месеца след уведомяването митницата не предприеме никакви действия, тази промяна се счита за мълчаливо приета.

(2) В случай на промяна на представителите на търговеца по съдебна регистрация митническият агент в 7-дневен срок подава искане с новите лица. В този случай митническият агент получава временно съгласие за упражняване на дейността от директора на Агенция "Митници", ако това е допустимо според обстоятелствата. Временните съгласия се отменят с вземане на решение от министъра на финансите по искането.

Чл. 16. Митническите агенти – титуляри на временни разрешения или на временни съгласия, имат същите права и задължения, както и агентите, които са получили постоянни разрешения.

Чл. 17. (1) Директорът на Агенция "Митници" може да предложи общо или частично, окончателно или временно отменяне на разрешението.

(2) Частично отменяне е изменение на разрешението, с което се ограничава териториалният обхват на действие на митническият агент, а временно отменяне е изменение на разрешението, с което се спира дейността на митническият агент за определен период.

Чл. 18. (1) Министърът на финансите отменя даденото разрешение в следните случаи:

1. по искане на митническият агент;
2. при смърт или поставяне под запрещение на одобрените лица;
3. при ликвидация или обявяване в несъстоятелност на търговеца;
4. когато е констатирана липса на дейност като митнически агент в

продължение на 1 година.

(2) Министърът на финансите може да отменя издаденото разрешение и частично, когато то е дадено за няколко митнически учреждения и в едно или няколко от тях не е осъществявана дейност в продължение на 1 година.

Чл. 19. Издаденото разрешение може да бъде отменено и:

1. когато директорът на Агенция "Митници" не е информиран за настъпили промени в дружеството – по чл. 15, ал. 2, ако е изминал 1 месец от тяхното настъпване;

2. когато са констатирани нарушения на закона, на правилника за неговото прилагане, както и на други нормативни актове, прилагани или възложени за изпълнение на митническите органи.

Чл. 20. За отменяне на издаденото разрешение се прилага следната процедура:

1. при настъпване на обстоятелства по чл. 18, ал. 1, т. 2, 3 и 4 и по чл. 19, т. 2 директорът на регионалната митническа дирекция, където митническият агент извършва дейност или където е неговото седалище или адрес на управление, в месечен срок от констатирането им уведомява директора на Агенция "Митници";

2. директорът на Агенция "Митници" след проучване изпраща предложението си на комисията по чл. 7; той информира заинтересувания митнически агент с препоръчано писмо, като му предлага да даде писмено обяснение пред комисията в случаите по чл. 18, ал. 1, т. 4 и по чл. 19, т. 2;

3. председателят на комисията уведомява заинтересувания за датата, на която комисията ще разглежда предложението, най-малко 15 дни преди заседанието й;

4. заинтересуваният има право да се запознае с досието си;

5. комисията разглежда постъпилото предложение и приема решение, което изпраща на директора на Агенция "Митници";

6. директорът на Агенция "Митници" изпраща на министъра на финансите своето предложение и становището на комисията;

7. министърът на финансите взема решение в двумесечен срок от датата на уведомяването му от директора на Агенция "Митници". Решението на министъра на финансите влиза в сила от деня на издаването му;

8. министърът на финансите уведомява заинтересувания за решението си.

Чл. 21. (1) В Централното митническо управление се води специален регистър на митническите агенти.

(2) Регистърът по ал. 1 е публичен.

(3) Справки за данни, съдържащи се в регистъра, се правят по писмено искане и след представяне на документ за платена такса съгласно чл. 12 от закона в размер 10 лв.

Чл. 22. За покриване на административните разходи, свързани с процедурите по този раздел, се събира такса съгласно чл. 12 от закона в размер 200 лв.

Раздел III

Косвено представителство

Чл. 23. Косвеният представител може да извършва само действията, за

които е овластен с пълномощното.

Чл. 24. За извършване на действията в рамките на представителната власт е необходимо митническите органи да впишат в регистъра си пълномощното.

Чл. 25. Номерът от регистъра се вписва от митническият орган върху оригинала на пълномощното, който се връща на представителя, а заверено от митническия орган копие на пълномощното се прилага към регистъра.

Чл. 26. Вписването и заверката по чл. 25 се извършват с личния митнически печат, подпис и посочване на името и презимето и длъжността на митническия орган.

Глава втора

РЕШЕНИЯ

Чл. 27. (1) Решенията по прилагането на митническите разпоредби са писмени индивидуални административни актове на компетентните за издаването им митнически органи.

(2) Решението трябва да бъде издадено в най-кратък срок, но не по-късно от 30 дни от започването на производството, с изключение на изрично посочени други срокове в закона или в правилника.

Чл. 28. Решенията се връчват на лицата, за които се отнасят, или на този, който има право да представлява получателя.

Чл. 29. В решението за обезсилване, отменяне или изменение на вече взето решение следва да се посочи по какви причини е станало обезсилването, отменянето или изменението.

Чл. 30. Когато в закона или в правилника не е определен точно компетентният за дадено решение орган, счита се, че компетентен е митническият орган, пред който е възникнал проблемът, изискващ вземане на решение.

Глава трета

ИНФОРМАЦИЯ

Чл. 31. (1) В искането за предоставяне на информация относно прилагането на митническото законодателство се посочват обстоятелствата, които обосновават интереса на съответното лице от получаване на информация, и се предоставят документите, които удостоверяват действително предстоящите вносни или износни операции.

(2) Митническите органи имат право да поискат допълнителни данни във връзка с удостоверяването на действително предстоящите вносни или износни операции.

(3) Директорът на Агенция "Митници" определя условията и реда за заплащане на направените разходи за извършване на анализ, специализирана експертиза, връщане на стоките на молителя и други.

Глава четвърта

ОБВЪРЗВАЩА ИНФОРМАЦИЯ

Раздел I

Процедура за предоставяне на обвързваща информация

Чл. 32. (1) (Изм. – дв, бр. 4 от 2001 г.) По инициатива на заинтересуваните лица директорът на Агенция "Митници" или упълномощено от него лице издава обвързваща информация.

(2) Искането за обвързваща тарифна информация трябва да се отнася само за една конкретна стока, а искането за обвързваща информация за произхода – за една конкретна стока и конкретните обстоятелства за придобиване на нейния произход.

(3) Писменото искане за обвързваща тарифна информация се подава в Централното митническо управление и трябва да съдържа:

1. наименованието на титуляря, адреса на управление, телефонния номер и факса, кода по БУЛСТАТ, данъчния регистрационен номер, митническият регистрационен номер или Единния идентификационен код (ЕИК), заместващ съответните кодове и регистрационни номера;

2. името или наименованието на молителя, адреса, телефонния номер и факса, кода по БУЛСТАТ или ЕГН и пълномощно от титуляря в случаите, когато молителят не е титуляр;

3. търговското наименование и производителя на стоката, подробното ѝ описание с цел нейното идентифициране и класирането ѝ в Митническата тарифа;

4. състава на стоката и методите за изследване, използвани за установяването му, когато класирането зависи от това;

5. мостри, снимки, планове, чертежи, каталози или други документи, които улесняват правилното класиране на стоката в Митническата тарифа, и други данни за стоката (процес на производство, предназначение, начин на функциониране и други);

6. предполагаемото класиране;

7. съгласие за предоставяне в превод на български език на приложените документи, ако това бъде поискано;

8. посочване на данните, които следва да се считат за поверителни;

9. посочване от молителя дали по негова информация вече е подавана молба или е издавана обвързваща тарифна информация за идентични или сходни стоки.

(4) Писменото искане за обвързваща информация за произхода се подава в Централното митническо управление и трябва да съдържа:

1. наименованието на титуляря, адреса на управление, телефонния номер и факса, кода по БУЛСТАТ, данъчния регистрационен номер, митническия регистрационен номер или Единния идентификационен код (ЕИК), заместващ съответните кодове и регистрационни номера;

2. името или наименованието на молителя, адреса, телефонния номер и факса, кода по БУЛСТАТ или ЕГН и пълномощно от титуляря в случаите, когато молителят не е титуляр;

3. посочване от молителя областта на прилагане или целите, за които ще се използва обвързващата информация, с цел уточняване на конкретните правила за произход, които следва да се приложат (непреференциален, преференциален - обща система на преференции, споразумение за свободна търговия);

4. подробно описание на стоката и нейното класиране в Митническата тарифа;

5. състава на стоката и методите за изследване, използвани за установяването му, цената на производител в случаите, когато това е необходимо;

6. условията, които позволяват определянето на произхода на стоката, използваните материали и техния произход, тарифното класиране, съответстващите стойности и описание на обстоятелствата (правила за смяна на тарифното класиране, добавена стойност, описание на операции или процеси или всякакви други специфични правила), даващи възможност тези условия да бъдат изпълнени; по-конкретно - посочване на точното правило за произход, което следва да се приложи, и предполагаемия произход на стоката;

7. мостри, снимки, планове, чертежи, каталози или други документи по състава на стоката и съдържащите се в нея материали, които улесняват описанието на производствените процеси или извършената обработка;

8. съгласие за предоставяне в превод на български език на приложените документи, ако това бъде поискано;

9. посочване на данните, които следва да се считат за поверителни;

10. посочване от молителя дали по негова информация вече е подавана молба или е издавана обвързваща тарифна информация или информация за произхода на стоки или материали, идентични или сходни на посочените в т. 4 и 6.

(5) Когато Централното митническо управление прецени, че молбата не съдържа всички данни, необходими за издаване на решение, то приканва писмено молителя да предостави нужната информация.

Чл. 33. (1) (Изм. - дв, бр. 4 от 2001 г.) Обвързващата информация се издава от директора на Агенция "Митници" или упълномощено от него лице в срок не по-дълъг от 90 дни от датата на получаване на молбата.

(2) В случаите по чл. 32, ал. 5 срокът по ал. 1 започва да тече от деня, в който Централното митническо управление е получило необходимата информация за издаване на решението.

(3) Обвързващата информация се издава на формуляр съгласно приложение № 1 (обвързваща тарифна информация) или приложение № 2 (обвързваща информация за произхода).

Раздел II

Правна сила на обвързващата информация

Чл. 34. (1) Обвързващата информация може да се ползва само от титуляря или от негов представител при условията на чл. 18 и 70 от закона.

(2) При изпълнение на митническите формалности за даден вид стоки титулярят информира за притежаването на обвързваща информация за тези стоки, като прилага към митническата декларация заверено от Централното митническо управление копие от обвързващата информация.

(3) Титулярят на обвързващата информация може да я използва за конкретни стоки само когато е в състояние да докаже пред митническите органи, че въпросните стоки отговарят във всяко отношение на описаните в представената информация.

Раздел III

Разпоредби, прилагани при прекратяване валидността на обвързващата информация

Чл. 35. Титулярят на обвързваща информация, която престава да бъде валидна по причини, посочени в чл. 23, ал. 5, т. 1 или 2 и ал. 6, т. 1 или 2 от закона, може да продължи ползването ѝ в срока, посочен в чл. 23, ал. 7, при условие че:

1. това не е в противоречие с мерките на търговската политика, и

2. за въпросните стоки той е сключил окончателни, подлежащи на изпълнение договори за покупка или продажба на стоките на базата на обвързващата

информация, когато тя е била валидна.

Чл. 36. (1) когато титулярят желае да се възползва от възможността по чл. 35, той следва да подаде писмено искане до Централното митническо управление с приложени документи, удостоверяващи изпълнението на условието по т. 2 от същия член.

(2) Централното митническо управление проверява изпълнението на условията по чл. 35 и уведомява писмено титуляря за решението си, като посочва срока, в който може да продължи използването на обвързващата информация.

Чл. 37. В особени случаи, когато ползването на обвързващата информация в удължения срок на валидност влезе в противоречие с действието на новоприетите мерки на търговската политика, Централното митническо управление отменя ползването ѝ.

ДЯЛ ВТОРИ

ОБЛАГАНЕ НА СТОКИТЕ ПРИ НЕТЪРГОВСКИ ОБМЕН

Чл. 38. (1) Нетърговски обмен представлява вносът или износът на стоки с нетърговски характер. Стоки с нетърговски характер са:

1. пратките, получавани от физически лица, когато:

а) се получават епизодично, и

б) съдържат предмети за лично или семейно ползване или потребление от получателите и по своя характер или количество не засягат търговски интереси;

2. стоките, които се съдържат в багажа на пътници, когато:

а) се пренасят епизодично, и

б) са за лично или семейно ползване или потребление от пътниците или са предназначени за подаръци, като от характера и количеството на тези стоки е ясно, че те не се внасят с търговска цел.

(2) За облагане на стоките с нетърговски характер се прилага единна митническа ставка в размер 5 на сто върху собствената стойност на внасяните стоки, които се съдържат в багажа на пътници или в пратките, получавани от физически лица.

(3) Единната ставка по ал. 2 се прилага за стоки с нетърговски характер, получавани или пренасяни извън случаите на безмитен внос, определени в глава петдесет и втора, и при условие че собствената им стойност не превишава 1500 щ.д. или равностойността им в друга валута, за пратка или за пътник.

(4) Единната митническа ставка не се прилага за стоките, внасяни при условията на ал. 1, 2 и 3, ако преди облагането им деклараторът предложи да се определят митата съгласно Митническата тарифа, като се отчитат и споразуменията за свободна търговия.

ДЯЛ ТРЕТИ

ПРОИЗХОД НА СТОКИТЕ

Глава пета

НЕПРЕФЕРЕНЦИАЛЕН ПРОИЗХОД

Раздел I

Общи положения

Чл. 39. При определянето на непреференциалния произход на стоките се прилагат разпоредбите на тази глава, освен при износ на стоки, когато в страната на вноса се прилагат други критерии за придобиване на непреференциален произход и/или изисквания по отношение на документите за неговото удостоверяване.

Раздел II

Обработки или преработки, които придават произход

Чл. 40. (1) Тази глава определя обработките или преработките, които придават на съответния продукт произход от страната, в която са извършени.

(2) "Страна" означава Република България или друга държава, съюз от държави, регион или част от държава.

Чл. 41. (1) Текстилните материали и изделията от тях от раздел XI на Митническата тарифа, които са включени в приложение № 4, придобиват произход в резултат на обработката или преработката, посочена в приложението за всеки конкретен продукт. Уводните бележки по приложение № 4 са дадени в приложение № 3.

(2) Останалите текстилни материали и изделия от тях, включени в раздел XI на Митническата тарифа, придобиват произход в резултат на обработка или преработка, довела до класирането на получения продукт в позиция от Митническата тарифа, различна от позициите на използваните материали без произход.

(3) Не са достатъчни за придобиване на произход следните обработки или преработки, независимо дали са довели до класиране на продукта в позиция от Митническата тарифа, различна от позициите на използваните материали:

1. операции за осигуряване запазването на стоките в добро състояние по време на транспорта и складирането им, като проветряване, разстилане, сушене, отстраняване на повредени части и други подобни операции;

2. прости операции по обезпрашаване, пресяване, сортиране, подреждане, класиране, съчетаване (включително комплектуване), измиване и нарязване;

3. сменяне на опаковките, разделяне и събиране на пратките, поставяне в торби, сандъци, каси, кутии, поставяне върху картони, табла и други, както и други прости операции за опаковане;

4. прикрепяне на марки, етикети или други подобни отличителни знаци върху стоките или техните опаковки;

5. просто събиране на части от стоките за съставяне на завършен продукт;

6. комбинация от две или повече операции, посочени в т. 1 - 5.

Чл. 42. (1) Стоките, различни от текстилните материали и изделията от тях, които са включени в приложение № 5, придобиват произход в резултат на обработката или преработката, посочена в приложението за всеки конкретен продукт. В това приложение са посочени и обработките и преработките, които не придават произход. Уводните бележки по приложение № 5 са дадени в приложение № 3.

(2) За всички останали стоки, различни от текстилните материали и изделията от тях, които не са включени в приложение № 5, при определянето на произхода им се преценява всеки отделен процес или операция за установяване на обработката или преработката по чл. 31, ал. 1 от закона.

Чл. 43. Когато в приложения № 4 и 5 като условие за придобиване на произход е предвидено стойността на материалите без произход да не надвишава определен процент от цената на производителя на получения продукт, при изчисляването на процента:

1. "стойност" означава митническата стойност в момента на вноса на използваните материали без произход или, ако тя не е известна и не може да се установи - първата установима цена, платена за тези материали в страната на преработката;

2. "цена на производител" означава цената "ex-works" на получения продукт, намалена с вътрешните данъци, такси и акцизи, които се възстановяват или могат да бъдат възстановени, когато този продукт бъде изнесен;

3. "цена, придобита в резултат на комплектуване" означава увеличението на стойността в резултат на самото комплектуване заедно с операции за довършване и проверка, както и на включването на каквито и да е части, произхождащи от страната, където са извършени въпросните операции, включително печалбата и общите разходи, направени в тази страна в резултат на операциите.

Раздел III

Произход на резервните части

Чл. 44. (1) Счита се, че внасяните или изнасяните резервни части, предназначени за поставена преди това под режим внос или износ стока, включена в раздели XVI, XVII и XVIII на Митническата тарифа, имат същия произход като съответната стока, ако:

1. това е необходимо за вноса в страната на получателя;

2. включването на резервната част в стоката в етапа на производството не би попречило на същата стока да получи произход от Република България или от страната на производството.

(2) Алинея 1 се прилага за резервни части, които са необходими за правилното функциониране на стоката, характерни са за нея и са предназначени за нормалното ѝ поддържане и за заместване на части от същия вид, които са повредени или не могат повече да се използват.

Чл. 45. (1) Когато нормативен акт изисква доказване на произхода на резервни части по чл. 44, документът за удостоверяване на произхода следва да съдържа декларация на износителя, че резервните части са предназначени за нормалното поддържане на съответната стока, поставена преди това под режим внос или износ, точните данни на стоката и номера на документа за произход на стоката.

(2) Независимо от представянето на документ за произход на стоката при внос митническите органи могат в случаи на основателни съмнения да поискат други доказателства, включително:

1. фактурата или копие от фактурата за съответната стока, включена в раздели XVI, XVII и XVIII на Митническата тарифа, която е била поставена под режим внос преди внасянето на тези резервни части;

2. договора или копие от договора или какъвто и да е друг документ, показващ, че доставката е извършена като част от обикновеното сервизно поддържане.

Раздел IV

Документи за доказване на произхода

Чл. 46. (1) Когато нормативен акт изисква при вноса на дадена стока да се доказва нейният произход чрез представяне на сертификат за произход, той трябва да отговаря на следните условия:

1. да бъде издаден от компетентния за това орган или организация в страната на издаването;

2. да съдържа всички необходими данни за идентифициране на продукта, за който се отнася, и по-специално:

- а) броя и вида на колетите, тяхната маркировка и номерация;
- б) описание на продукта;
- в) бруто и нето тегло на продукта или други данни, като брой или обем, когато продуктът подлежи на значителни промени в теглото по време на транспорта или когато теглото му не може да се определи, или когато продуктът обикновено се обозначава с такива мерни единици;
- г) наименованието на изпращача;

3. да удостоверява недвусмислено, че продуктът, за който се отнася, произхожда от определена страна.

(2) Когато не се изисква доказване на произхода със сертификат за произход, произходът може да бъде удостоверен чрез декларация на износителя, доставчика или на друго компетентно лице върху фактурата, договора или превозните документи.

Чл. 47. (1) Сертификатът за произход, издаден от компетентните за това организации на Република България, трябва да отговаря на изискванията, определени в чл. 46.

(2) Сертификатите за произход се издават по писмено искане на заинтересуваното лице.

(3) Когато търговската практика го изисква, в допълнение към оригинала могат да се издават един или повече екземпляри, отбелязани като копия.

(4) Всеки сертификат следва да носи сериен номер, който да го идентифицира.

(5) Компетентните организации, издаващи сертификатите, съхраняват исканията и копията на сертификатите за срок не по-кратък от 2 години.

Глава шеста

ПРЕФЕРЕНЦИАЛЕН ПРОИЗХОД ПО МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ НА ПРЕФЕРЕНЦИАЛНИ ТАРИФНИ МЕРКИ

Чл. 48. Преференциалният произход на стоките – предмет на тарифните преференции по международните споразумения за въвеждане на преференциални тарифни мерки, по които Република България е страна, се определя с правилата за произход, предвидени в съответните споразумения.

Глава седма

ПРЕФЕРЕНЦИАЛЕН ПРОИЗХОД ПО ОБЩАТА СИСТЕМА ЗА ПРЕФЕРЕНЦИИ

Раздел I

Дефиниция на понятието стоки с произход

Чл. 49. За целите на тази глава:

1. "производство" означава всякакъв вид обработка или преработка, включително сглобяване или специфични операции;
2. "материал" означава всеки елемент, суровина, компонент или част, използвана в производството на продукта;
3. "продукт" означава продуктът, който се произвежда, дори да е предназначен за последващо използване в друга производствена операция;
4. "стоки" означава както материали, така и продукти;
5. "митническа стойност" означава стойността, определена съгласно глава шеста от закона;

6. "цена на производител" означава цената "ex-works", заплатена на производителя, в чието предприятие е извършена последната обработка или преработка, при условие че цената включва стойността на всички използвани материали, намалена с вътрешните данъци, такси и акцизи, които се възстановяват или могат да бъдат възстановени, когато полученият продукт се изнесе;

7. "стойност" означава митническата стойност в момента на вноса на използваните материали без произход, или, ако това не е известно и не може да бъде установено, първата установима цена, платена за материалите в страната-бенефициент, по смисъла на чл. 50.

Чл. 50. (1) При прилагане на тарифните преференции в рамките на Общата система за преференции, които България едностранно предоставя за стоки с произход от развиващите се страни, наричани по-нататък "страни- бенефициенти", за произхождащи от страна-бенефициент се считат:

1. стоки, изцяло получени в тази страна;
2. стоки, получени в тази страна, в чието производство са използвани продукти с произход от друга страна, която не е бенефициент, или с неизвестен произход, при условие че продуктите са претърпели достатъчна обработка или преработка.

(2) Изцяло получени в определена страна-бенефициент продукти са:

1. минерални продукти, добити от нейните почви или от нейното морско дъно;
2. растителни продукти, отгледани в страната;
3. живи животни, родени и отгледани в страната;

4. продукти, получени от живи животни, отгледани в страната;
5. продукти от лов и риболов, извършен в страната;
6. продукти от морския риболов и други морски продукти, добити извън вътрешните морски води и териториалното море от кораби, регистрирани в страната и плаващи под нейно знаме;
7. продукти, получени или произведени на борда на кораби-заводи от продукти, посочени в т. 6, при условие че тези кораби-заводи са регистрирани в тази страна и плават под нейно знаме;
8. употребявани продукти, събрани в страната и годни само за възстановяване на суровините;
9. отпадъци и скрап, получени от производствени операции, извършвани в страната;
10. продукти, извлечени от морското дъно или от неговите недра извън вътрешните морски води или териториалното море, при условие че тази страна има изключителни права да експлоатира това морско дъно или неговите недра;
11. стоки, произведени в страната изключително от продуктите, посочени в т. 1 - 10.

(3) За прилагането на ал. 2 в митническата територия на страна-бенефициент се включват нейните вътрешни морски води и териториалното ѝ море.

(4) Продуктите по ал. 1, т. 2 се считат достатъчно обработени или преработени, когато в получената стока стойността им не превишава 50 на сто от цената на производителя за стоката и ако останалите вложени материали:

1. са с произход от страната-бенефициент, в която е получена стоката;
2. са с произход от страната-бенефициент, в която е получена стоката, и от една или няколко други страни-бенефициенти.

(5) Не са достатъчни за придобиване на произход от страна-бенефициент, независимо от спазването на изискването по ал. 4, следните обработки или преработки:

1. операции, осигуряващи запазването на продуктите в добро състояние по време на транспорта и съхраняването (проветряване, разстилане, изсушаване, охлаждане, поставяне в сол, серен диоксид или друг воден разтвор, отстраняване на повредени части и подобни операции);
2. прости операции, състоящи се в обезпрашаване, пресяване, сортиране, класиране, съчетаване (включително комплектуване), измиване, боядисване, нарязване;
3. смяна на опаковки, разделяне и събиране на пратки, поставяне в бутилки, торби, кутии, каси, прикрепване върху картони, табла и други прости операции за опаковане;
4. прикрепване на марки, етикети или други подобни отличителни знаци върху продуктите или техните опаковки;
5. просто смесване на продукти от един и същ или от различен вид, където една или повече съставни части от сместа не отговарят на условията в този раздел за придобиване на произход;
6. просто сглобяване на части или продукти за съставяне на завършен продукт;
7. комбинация от две или повече операции, посочени в т. 1 - 6;
8. заколване на животни.

Чл. 51. Енергията, горивата, машините, съоръженията и инструментите, използвани при производството на дадена стока, както и материалите, които не влизат и не са предназначени да влязат в крайния състав на стоката, не се вземат предвид при определянето на произхода на стоката от страната-бенефициент.

Чл. 52. Принадлежностите, резервните части и инструментите, представляващи част от нормалната комплектовка на стока, включена в раздели XVI, XVII или XVIII на митническата тарифа, които се изпращат заедно с нея и са включени в цената или не са фактурирани отделно, се считат за едно цяло със съответната стока.

Чл. 53. Комплектите, дефинирани в Правило 3 от Общите правила за тълкуване на Хармонизираната система, се считат с произход от страната-бенефициент, когато:

1. всички съставлящи ги артикули са с произход от тази страна, или
2. съдържат артикули с произход от тази страна и артикули без произход, ако общата стойност на артикулите без произход не превишава 15 на сто от цената на производителя на комплекта.

Чл. 54. (1) Тарифните преференции по чл. 50, ал. 1 се прилагат за стоки с произход от страна-бенефициент, директно транспортирани до Република България.

(2) Директно транспортирани до Република България са стоките, които са транспортирани:

1. без преминаване през територията на която и да е друга страна, освен през територията на друга страна-бенефициент в случаите по чл. 50, ал. 4, т. 2;
2. през териториите на други страни със или без претоварване или

временно складиране в тези страни, при условие че:

а) стоките през цялото време са се намирали под митнически контрол в страната на транзита или складирането, и

б) не са претърпели други операции освен разтоварване, повторно натоварване или операции, целящи запазването на стоките в добро състояние;

3. без прекъсване по тръбопроводи и електропроводи през територията на друга страна.

(3) Обстоятелствата по ал. 2, т. 2 се удостоверяват чрез представяне на:

1. един транспортен документ, издаден в изнасящата страна-бенефициент, който обслужва преминаването през транзитната страна, или

2. документ, издаден от митническите органи в транзитната страна, съдържащ:

а) точно описание на стоките;

б) датите на разтоварване и повторно натоварване на стоките, данни за корабите или другите използвани транспортни средства;

в) условията, при които стоките са били съхранявани в транзитната страна, или

3. други писмени доказателства – при липса на документите по т. 1 и 2.

Чл. 55. (1) При внос в Република България стоките, изпратени от страна-бенефициент за изложба в друга страна, могат да ползват тарифните преференции, посочени в чл. 50, ал. 1, ако съответстват на изискванията по тази глава и ако:

1. износителят е изпратил стоките от страната-бенефициент до страната, където се организира изложбата, и

2. стоките са били продадени или по друг начин е била прехвърлена собствеността от износителя на българско лице, и

3. стоките са били доставени в Република България в състоянието, в което са били изпратени за изложбата, и

4. стоките след изпращането им за изложбата не са били използвани за друга цел освен за демонстрация.

(2) Обстоятелствата по ал. 1 се удостоверяват пред митническите органи със сертификата за произход форма А, предвиден в чл. 56, в който са посочени наименованието и адресът на изложбата, и с други писмени доказателства. При необходимост могат да бъдат изисквани допълнителни доказателства за вида на стоките и за условията, при които те са били изложени.

(3) Алинея 1 се прилага за всякаква търговска, индустриална, селскостопанска или занаятчийска изложба, панаир или подобна публична изява, която:

1. не е организирана за частни цели в магазини или търговски помещения с оглед продажбата на чуждестранни стоки, и

2. по време на която стоките се намират под митнически контрол.

Раздел II

Доказване на произхода

Чл. 56. (1) При внос в Република България стоките с произход от страна-бенефициент ползват тарифните преференции, посочени в чл. 50, ал. 1, ако бъде представен сертификат за произход форма А, по образец – приложение № 6, издаден от митническите или други органи или организации, оправомощени за това в страната-бенефициент.

(2) (в сила от 1.01.2000 г.) Разпоредбите на ал. 1 се прилагат, при условие че страната-бенефициент:

1. съобщава на Централното митническо управление в Република България имената и адресите на органите или организациите, оправомощени за издаване на сертификатите за произход форма А, като представя и образци от печатите, използвани от тези органи или организации, и имената и адресите на органите или организациите, на които е възложена проверката на сертификатите за произход форма А, и

2. се съгласи да оказва съдействие на българските митнически органи за проверка на автентичността на сертификатите за произход форма А и достоверността на информацията във връзка с произхода на стоките при условията и по реда на чл. 64.

(3) В случаите по ал. 1 в попълването на клетка 2 от сертификата форма А не е задължително, но в клетка 12 като страна получател следва да бъде посочена Република България. В клетка 11 трябва да бъде посочена датата на издаване на сертификата, а подписът на лицето, което е заверило сертификата, трябва да бъде саморъчен.

Чл. 57. (1) Сертификатът за произход форма А трябва да е издаден в момента на износа на стоките от страната-бенефициент.

(2) В изключителни случаи сертификатът за произход форма А може да бъде издаден и след като износът е осъществен, ако това се дължи на несъзнателни грешки или пропуски или на други особени обстоятелства. В тези случаи

сертификатът се приема за ползване на тарифните преференции по чл. 50, ал. 1, ако в клетка 4 е отбелязано, че сертификатът е издаден впоследствие чрез един от следните изрази: "ISSUED RETROSPECTIVELY" "DELIVRE A POSTERIORI".

Чл. 58. В случай на кражба, изгубване или унищожаване на сертификата за произход форма А за ползване на тарифни преференции по чл. 50, ал. 1 се приема негов дубликат, ако е издаден от оправомощените органи или организации в страната-бенефициент, които са издали първоначалния сертификат за произход форма А, и ако в клетка 4 е отбелязано, че сертификатът е дубликат чрез една от следните думи "DUPLICATE" "DUPLICATA", и са посочени датата на издаване и серийният номер на първоначалния сертификат. Дубликатът влиза в сила от датата на издаване на първоначалния сертификат.

Чл. 59. Заместващ сертификат форма А, издаден в замяна на един или повече сертификати форма А, се приема за ползване на тарифните преференции по чл. 50, ал. 1, ако е издаден от митническите органи на транзитната страна, под чийто контрол са се намирили стоките, и ако:

1. в горната дясна клетка е посочено името на междинната страна, в която е издаден;
2. в клетка 1 е посочено името на реекспортъора;
3. името на крайния получател може да се посочи в клетка 2;
4. в клетка 4 е отбелязано, че сертификатът е заместващ, с един от следните изрази "REPLACEMENT CERTIFICATE" "CERTIFICAT DE REPLACEMENT", като са посочени серийният номер и датата на издаване на първоначалния сертификат;
5. в клетка 10 е посочена фактурата на реекспортъора;
6. клетка 11 е заверена от митническите органи, издали заместващия сертификат форма А;
7. към заместващия сертификат е приложено фотокопие от оригиналния сертификат форма А.

Чл. 60. (1) Сертификатът за произход форма А трябва да се представи на българските митнически органи, пред които стоките са предявени за митническо оформяне, не по-късно от 10 месеца от датата на издаването му.

(2) Сертификати за произход форма А, представени на митническите органи след изтичането на срока за валидност по ал. 1, се приемат за ползване на тарифните преференции по чл. 50, ал. 1, ако:

1. неспазването на срока се дължи на непреодолима сила или на непредвидими обстоятелства, или
2. стоките са били предявени за митническо оформяне преди изтичането на срока на валидност на съответния сертификат.

Чл. 61. Сертификатът за произход форма А се представя на митническите органи при вноса, като се прилага към митническата декларация по чл. 68 от закона. Митническите органи могат да изискат да се приложи и превод на сертификата, както и писмено изявление на вносителя, че стоките отговарят на изискванията за прилагане на тарифните преференции по чл. 50, ал. 1.

Чл. 62. Сертификатът за произход форма А се приема за ползване на тарифните преференции по чл. 50, ал. 1 независимо от наличието на:

1. несъществени несъответствия между данните в сертификата и в документите, представени на митническите органи за изпълнение на формалностите по вноса на стоките – ако е установено по съответния ред, че сертификатът отговаря на представените стоки;
2. явни технически грешки в сертификата – ако не пораждат съмнения за верността на изявленията, направени в него.

Чл. 63. Независимо от спазването на изискванията по тази глава, сертификатите форма А не се приемат за ползване на тарифните преференции по чл. 50, ал. 1, когато:

1. в резултат на проверка, извършена при условията на чл. 64, е установено, че сертификатът не е автентичен и достоверен с оглед ползването на тарифните преференции по чл. 50, ал. 1, или
2. не е получен отговор на запитването в срока по чл. 64, ал. 4 или отговорът не съдържа достатъчно информация относно автентичността на сертификата и верността на съдържащата се в него информация за произхода на стоките, освен ако това се дължи на непреодолима сила или непредвидими обстоятелства.

Чл. 64. (1) Проверка на сертификатите за произход форма А се извършва изборително или при основателни съмнения относно автентичността на документа или верността на информацията за произхода на стоките.

(2) В случаите по ал. 1 българските митнически органи отправят искане за извършване на проверка до компетентните органи в изнасящата страна- бенефициент, в което, ако е необходимо, посочват формалните или фактическите основания за искането. Към искането се прилагат сертификатът за произход форма А и другите придружителни документи.

(3) Митническите органи могат да решат да отложат предоставянето на преференциите, посочени в чл. 50, ал. 1, до получаване на резултатите от

проверката и да предложат на вносителя освобождаване от стоките, при условие че бъдат обезпечени дължимите митни сборове.

(4) Резултатите от извършената проверка трябва да бъдат съобщени на българските митнически органи в срок до 10 месеца след датата, на която е изпратено искането. Отговорът трябва да посочва недвусмислено дали сертификатът за произход форма А е автентичен и достоверен с оглед ползването на тарифните преференции, посочени в чл. 50, ал. 1.

ДЯЛ ЧЕТВЪРТИ
МИТНИЧЕСКА СТОЙНОСТ
Глава осма
ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 65. (1) При прилагането на разпоредбите на чл. 34 - 43 от закона и на този дял следва да се имат предвид бележките, дадени в приложение № 7. Разпоредбите, към които препраща първата колона на приложение № 7, се прилагат съгласно съответната бележка във втората колона.

(2) Когато при определяне на митническата стойност е необходимо да се направи позоваване на общоприети счетоводни принципи, се прилагат разпоредбите на приложение № 8.

Чл. 66. (1) За целите на тази глава:

1. "споразумението" означава Споразумението за прилагане на чл. VII от Общото споразумение за митата и търговията, сключено в рамките на многостранните преговори от 1973 до 1979 г. и към което препраща чл. 37, ал. 1 от закона;

2. "произведени стоки" означава стоки, които са отгледани, изработени или добити;

3. "идентични стоки" означава стоки, произведени в същата страна, които са еднакви във всяко отношение, включително физически характеристики, качество и добро име; наличието на минимални различия не следва да бъде пречка за това стоки, които по принцип отговарят на определението, да бъдат разглеждани като идентични;

4. "сходни стоки" означава стоки, произведени в същата страна, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат еднакви характеристики и еднакви съставни материали, които им позволяват да изпълняват едни и същи функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговията; качеството на стоките, тяхното добро име и наличието на търговска марка са едни от факторите, които следва да се вземат предвид, за да се определи дали стоките са сходни;

5. "стоки от същия клас или вид" означава стоки, които попадат в група или гама от стоки, произведени от конкретна промишленост или промишлен сектор, и включва идентични или сходни стоки.

(2) "Идентични стоки" и "сходни стоки", според случая, не включват стоки, които съдържат инженеринг, разработка, художествено оформление, дизайн, чертежи и скици, за които не е била направена корекция по чл. 38, ал. 1, т. 2, буква "г" от закона поради факта, че тези елементи са били разработени в Република България.

Чл. 67. (1) При прилагане на чл. 35, ал. 1, т. 4 и чл. 36, ал. 2, т. 3 от закона, в съответствие със Споразумението за прилагане на чл. VII от ГАТТ - 1994, лица следва да се считат за свързани само ако:

1. са служители или ръководители на предприятие на другото лице;
2. са законно признати като партньори в своята дейност;
3. са служител и работодател;
4. някое лице притежава, контролира или държи пряко или косвено 5 на сто или повече от дяловете или акциите с право на глас в двете дружества;
5. едното от тях контролира пряко или непряко другото;
6. двете са пряко или непряко контролирани от трето лице;
7. съвместно контролират пряко или непряко трето лице, или
8. са членове на едно и също семейство; лица се считат за членове на едно и също семейство само ако се намират помежду си в една от следните родствени връзки:

- а) съпруг и съпруга;
- б) родител и дете;
- в) брат и сестра (било ако и двамата родители са общи или само единият от тях);

- г) дядо или баба и внук или внучка;
- д) чичо или леля и племенник или племенница;
- е) тъст или тъща и зет, както и свекър или свекърва и снаха;
- ж) брат или сестра на съпругата или съпруга.

(2) За целите на този дял лица, които са в делови отношения помежду си, като едното от тях е единствен агент, единствен дистрибутор или единствен концесионер на другото, както и да се нарича то, се считат за свързани, ако отговарят на критериите по ал. 1.

Чл. 68. При определяне на митническата стойност по чл. 35 от закона на

стоки, за които цената не е била действително платена към момента на остойностяване за митнически цели, като общо правило за база на митническата стойност се взема договорената за плащане цена към този момент.

Чл. 69. Когато стоки, декларирани за внос в Република България, са част от по-голямо количество от същите стоки, доставяни по един договор, реално платената или подлежащата на плащане цена за целите на чл. 35, ал. 1 от закона е онази цена, която се отнася към общата цена в същото съотношение, в което декларираното количество се отнася към общото доставяно количество. Разпределяне на реално платената или подлежащата на плащане цена се прилага и в случай на изгубване на част от пратка или когато стоките, подлежащи на остойностяване, са били повредени, преди да бъдат поставени под режим внос в Република България.

Чл. 70. Когато реално платената или подлежащата на плащане цена за целите на чл. 35, ал. 1 от закона включва суми за акцизи, данъци и такси в страната на произход или на износ, засягащи внасяните стоки, тези суми не се включват в митническата стойност, ако на митническите органи могат да се предоставят достатъчни доказателства, че стоките са били или ще бъдат освободени от тези акцизи, данъци и такси в полза на купувача.

Чл. 71. (1) За целите на чл. 35 от закона обстоятелството, че стоките, които са обект на продажба, са декларирани за внос в Република България, се разглежда като достатъчен признак, че те са били продадени за износ за митническата територия на Република България. В случай на последователни продажби преди остойностяването само последната продажба, водеща до въвеждането на стоките на митническата територия на Република България, или продажба, осъществена на митническата територия на Република България преди деклариране на стоките за внос, представлява такъв признак. Когато е декларирана цена, която се отнася до продажба, осъществена преди последната продажба, на базата на която стоките са въведени на митническата територия на Република България, на митническите органи следва да бъдат представени достатъчно доказателства, че тази продажба на стоки е за износ за същата митническа територия.

(2) Когато стоките са били използвани в друга страна в интервала от време между продажбата и декларирането им за внос в Република България, митническата стойност може да не бъде договорната стойност.

(3) Купувачът не следва да отговаря на други условия освен на условието да бъде страна по договора за продажба.

Чл. 72. Когато при прилагането на чл. 35, ал. 1, т. 2 от закона е установено, че продажбата или цената на внасяни стоки е обект на условия или съображения, стойността на които може да бъде определена по отношение на остойностяваните стоки, тази стойност се разглежда като непряко плащане от купувача на продавача и част от реално платената или подлежащата на плащане цена, ако условията или съображенията не се отнасят до фактор, по отношение на който към реално платената или подлежащата на плащане цена следва да се направи добавка съгласно чл. 38 от закона.

Чл. 73. (1) При прилагането на чл. 36, ал. 2, т. 1 от закона митническата стойност се определя на чл. 36, ал. 2, т. 1 от закона идентични стоки, продадени на същото търговско равнище и в приблизително същото количество както стоките, подлежащи на остойностяване. Когато такива продажби не могат да се установят, се използва договорната стойност на идентични стоки, продадени на друго търговско равнище и/или в други количества, като се направи корекция, за да се отчетат разликите в търговското равнище и/или количествата, при условие че такава корекция може да бъде направена на базата на доказателства, които ясно установяват основателността и прецизността на корекцията, независимо от това дали тя води до увеличаване или до намаляване на стойността.

(2) Когато разходите, посочени в чл. 38, ал. 1, т. 5 от закона, са включени в договорната стойност, се прави корекция, за да се отчетат значителни различия, които биха могли да съществуват в такъв тип разходи между внасяните стоки и въпросните идентични стоки, поради разлики в разстоянията и вида на транспорта.

(3) Ако при прилагането на този член се намери повече от една договорна стойност на идентични стоки, за определяне на митническата стойност се използва най-ниската от тях.

(4) При прилагането на този член договорната стойност на идентични стоки, произведени от друго лице, се взема предвид само в случай че не може да се намери договорна стойност за идентични стоки, произведени от същото лице, което е произвело и стоките, подлежащи на остойностяване.

(5) За целите на този член договорната стойност на внесени идентични стоки означава митническата им стойност, предварително определена по чл. 35 от закона, коригирана съгласно ал. 1 и 2 от този член на правилника.

Чл. 74. (1) При прилагането на чл. 36, ал. 2, т. 2 от закона митническата стойност се определя, като се използва договорната стойност на

сходни стоки, продадени на същото търговско равнище и в приблизително същото количество както стоките, подлежащи на остойностяване. Когато такива продажби не могат да се установят, се използва договорната стойност на сходни стоки, продадени на друго търговско равнище и/или в други количества, като се направи корекция, за да се отчетат разликите в търговското равнище и/или количествата, при условие че такава корекция може да бъде направена на базата на доказателства, които ясно установяват основателността и прецизността на корекцията, независимо от това дали тя води до увеличаване или до намаляване на стойността.

(2) (Попр. – ДВ, бр. 154 от 1998 г.) когато разходите, посочени в чл. 38, ал. 1, т. 5 от закона, са включени в договорната стойност, се прави корекция, за да се отчетат значителни различия, които биха могли да съществуват в такъв тип разходи между внасяните стоки и въпросните сходни стоки, поради разлики в разстоянията и вида на транспорта.

(3) Ако при прилагането на този член се намери повече от една договорна стойност на сходни стоки, за определяне на митническата стойност се използва най-ниската от тях.

(4) При прилагането на този член договорната стойност на сходни стоки, произведени от друго лице, се взема предвид само в случай че не може да се намери договорна стойност за сходни стоки, произведени от същото лице, което е произвело и стоките, подлежащи на остойностяване.

(5) За целите на този член договорната стойност на внесени сходни стоки означава митническата им стойност, предварително определена по чл. 35 от закона, коригирана съгласно ал. 1 и 2 от този член на правилника.

Чл. 75. (1) Ако:

1. внасяните стоки или внесени идентични или сходни стоки се продават в Република България в непроменено състояние, митническата стойност на внасяните стоки, определена по реда на чл. 36, ал. 2, т. 3 от закона, се основава на единичната цена, по която се продава най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки по същото или приблизително по същото време, по което се внасят стоките, подлежащи на остойностяване, на лица, несвързани с лицата, от които те купуват такива стоки, като от единичната цена се приспадат:

а) комисионите, които обикновено са платими или е договорено да бъдат платени, или добавките, които обикновено се правят за печалба, и за общи разходи (включително преките и непреките разходи за реализация на въпросните стоки) във връзка с продажби в Република България на вносни стоки от същия клас или вид;

б) обичайните разходи за транспорт и застраховка, както и други свързани с тях разходи в Република България;

в) мита, данъци, акцизи и такси, дължими в Република България във връзка с вноса или продажбата на стоките;

2. нито внасяните стоки, нито идентични, нито сходни вносни стоки се продават по същото време или приблизително по времето на вноса на стоките, подлежащи на остойностяване, митническата стойност на внасяни стоки, определена по този член, следва да се основава, при спазване разпоредбите на ал. 1, т. 1, на единичната цена, по която внасяните стоки или идентични или сходни вносни стоки се продават в Република България в състоянието, в което се внасят, на най-ранната дата след внасянето на стоките, подлежащи на остойностяване, но не по-късно от 90 дни след датата на внасянето им.

(2) Ако нито внасяните стоки, нито идентични или сходни вносни стоки се продават в Република България в непроменено състояние, по искане на декларатора, митническата стойност следва да се базира на единичната цена, по която внасяните стоки след по-нататъшна преработка се продават в най-голямото сборно количество на лица в Република България, които не са свързани с лицата, от които те купуват такива стоки, като се отчита добавената стойност от преработката и се приспадат елементите, предвидени в ал. 1, т. 1.

(3) За целите на този член единичната цена, по която внасяните стоки се продават в най-голямото сборно количество, е цената, по която са продадени най-голям брой единици при продажби на лица, които не са свързани с лицата, от които те купуват такива стоки, на първото търговско равнище след вноса, на което такива продажби се реализират.

(4) Каквато и да е продажба в Република България на лице, което доставя пряко или косвено, безплатно или по намалени цени за употреба във връзка с производството и продажбата за износ на внасяните стоки, които и да е от елементите, изброени в чл. 38, ал. 1, т. 2 от закона, не следва да се взема предвид при определяне на единичната цена за целите на този член.

(5) За целите на ал. 1, т. 2 "най-ранната дата" следва да бъде датата, на която са осъществени продажби на внасяните стоки или на идентични или сходни вносни стоки в достатъчно количество, за да се установи единичната цена.

Чл. 76. (1) При прилагането на чл. 36, ал. 2, т. 4 от закона

митническите органи не могат да изискват от лице, което няма постоянно местопребиваване или седалище в Република България, или да го задължават да предоставя за проверка или да разрешава достъп до каквато и да е счетоводна или друга документация за целите на определяне на митническата стойност. Независимо от това съобщенията от производителя на стоките сведения за целите на определяне на митническата стойност по този член могат да бъдат проверявани в друга държава от митническите органи на Република България със съгласието на производителя и при условие, че бъдат уведомен предварително компетентните органи на тази държава и те не се противопоставят на проучването.

(2) Разходите за материали и производство или тяхната стойност съгласно чл. 36, ал. 2, т. 4, буква "а" от закона включват разходите за елементите, изброени в чл. 38, ал. 1, т. 1, букви "б" и "в" от закона. Те също така включват стойността, съответно разпределена, на всички стоки и услуги, изброени в чл. 38, ал. 1, т. 2 от закона, които са били доставени пряко или косвено от купувача за употреба във връзка с производството на внасяните стоки. Стойността на елементите, изброени в чл. 38, ал. 1, т. 2, буква "г" от закона, които са разработени в Република България, се включва само до размера, в който такива елементи се заплащат от производителя.

(3) Когато за целите на определяне на изчислена стойност се използва друга информация, различна от информацията, предоставена от производителя или от негово име, ако деклараторът пожелае това, митническите органи следва да го информират за източника на тази информация, за използваните данни и за изчисленията, извършени на базата на тези данни, при спазване условията на чл. 17, ал. 1, т. 5 от закона.

(4) "Общите разходи" съгласно чл. 36, ал. 2, т. 4, буква "б" от закона включват преките и непреките разходи за производството и продажбата на стоките за износ, които не са обхванати в чл. 36, ал. 2, т. 4, буква "а" от закона.

Чл. 77. Когато контейнерите, посочени в чл. 38, ал. 1, т. 1, буква "б" от закона са обект на многократно внасяне, разходите за тях, по желание на декларатора, се разпределят съобразно общоприетите счетоводни принципи.

Чл. 78. За целите на чл. 38, ал. 1, т. 2, буква "г" от закона, стойността на проучвания и предварителни скици, свързани с дизайна, не се включва в митническата стойност.

Чл. 79. Когато митническата стойност се определя по методи, различни от договорната стойност, чл. 39, т. 6 от закона се прилага, като се отчита съответната специфика.

Глава девета

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО РОЯЛТИ И ЛИЦЕНЗНИ ТАКСИ

Чл. 80. При прилагане на чл. 38, ал. 1, т. 3 от закона роялти и лицензни такси, в съответствие с тълкувателните бележки към Споразумението за прилагане на чл. VII от ГАТТ – 1994, могат да включват плащания за използването на права върху патенти, дизайн, модели, търговски марки, регистриран дизайн, авторско право, технологични процеси, въплътени във внасяните стоки, отнасящи се до:

1. изработването на внасяните стоки;
2. продажбата за износ на внасяни стоки;
3. използването или препродажбата на внасяните стоки.

Чл. 81. (1) Когато внасяните стоки са само съставки или части от стоки, произведени в Република България, корекция на реално платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки се прави само ако роялти или лицензна такса се отнася за тези стоки.

(2) Когато внасяните стоки са в некомплектен вид или следва да претърпят само минимална преработка преди препродажба, като разреждане или опаковане, това не следва да бъде основание роялти или лицензна такса да не се счита като отнасяща се за тези стоки.

(3) Ако роялти или лицензни такси се отнасят частично до внасяните стоки и частично до други съставки или съставни части, добавени към стоките след внасянето им, или до дейности или услуги, извършени след вноса, съответно разпределение следва да се направи само на базата на обективни и подлежащи на количествена оценка данни в съответствие с бележката към чл. 38, ал. 2 от закона, дадена в приложение № 7.

Чл. 82. Роялти или лицензна такса, отнасяща се до правото да се използва търговска марка, се прибавя към реално платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки само когато:

1. роялти или лицензна такса се отнася за стоки, които са препродадени в същото състояние или които са обект само на минимална преработка след внасянето;
2. стоките са продавани под търговска марка, поставена преди или след внасянето, за която се заплащат роялти или лицензна такса, и
3. купувачът не може да получи такива стоки от други доставчици, които

не са свързани с продавача.

Чл. 83. Когато купувачът плаща роялти или лицензни такси на трето лице, условията по чл. 80, ал. 2 следва да се считат за изпълнени само ако продавачът или свързано с него лице изисква от купувача да направи това плащане.

Чл. 84. Когато методът на изчисляване на сумата на роялти или на лицензна такса е основан на цената на внасяните стоки, може да се приеме, при липса на доказателства за противното, че плащането на роялти или на лицензна такса е свързано със стоките, подлежащи на остойностяване. Когато сумата на роялти или лицензна такса е изчислена независимо от цената на внасяните стоки, плащането на роялти или лицензна такса въпреки това може да бъде свързано със стоките, подлежащи на остойностяване.

Глава десета

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ВХОДНИЯ ГРАНИЧЕН ПУНКТ

Чл. 85. (1) За целите на чл. 38, ал. 1, т. 5 и чл. 39, т. 1 от закона входен граничен пункт, от който стоките се считат въведени на митническата територия на Република България, е:

1. за стоки, превозвани по море или по р. Дунав – пристанището на разтоварване или пристанището на претоварване, ако претоварването се удостоверява от митническите органи в това пристанище;

2. за стоки, превозвани с железопътен транспорт или с автомобилен транспорт – мястото, където се намира първото митническо учреждение;

3. за стоки, превозвани по въздуха – първата аерогара, в която има митническо учреждение.

(2) Митническата стойност на стоки, въведени на митническата територия на Република България и след това превозвани по море или по р. Дунав до друг граничен пункт на тази територия, се определя на базата на първия входен граничен пункт на митническата територия на Република България, при положение че стоките се превозват пряко по обичайния път до тяхното местоназначение.

(3) Когато условията по ал. 2 не са изпълнени, за входен граничен пункт се счита мястото на митническата територия на Република България, за което са предназначени стоките, посочено в ал. 1.

Глава единадесета

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ТРАНСПОРТНИТЕ РАЗХОДИ

Чл. 86. При прилагане на чл. 38, ал. 1, т. 5 и чл. 39, т. 1 от закона:

1. когато стоките се превозват със същия вид транспорт след входния граничен пункт до място във вътрешността на страната и транспортните разходи са дадени общо, те се разпределят пропорционално на изминатото разстояние извън и на територията на Република България, ако пред митническите органи не бъде доказано какви транспортни разходи биха били платени до входния граничен пункт на Република България, съгласно ставките по общите каталози за международен превоз на стоки;

2. когато стоките са фактурирани по единна цена франко място във вътрешността на страната, която съответства на цената до входен граничен пункт, транспортните разходи в Република България не се приспадат; такава приспадане може да се направи, ако пред митническите органи бъде доказано, че цената франко българска граница би била по-ниска от единната цена франко упоменатото място;

3. когато транспортът е безплатен или е осигурен от купувача, в митническата стойност се включват транспортните разходи до входния граничен пункт, изчислени на базата на ставките за превоз, които обичайно се прилагат за същия вид транспорт.

Чл. 87. (1) Всички пощенски такси по отношение на стоките, изпратени по пощенски път, събрани до местоназначението им, се включват в митническата стойност на тези стоки, с изключение на допълнителните пощенски такси, събирани в Република България.

(2) При определяне стойността на пратки, които нямат търговски характер, пощенските такси не се добавят към декларираната стойност.

Глава дванадесета

МИТНИЧЕСКА СТОЙНОСТ НА НОСИТЕЛИ НА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ИЗПОЛЗВАНЕ В

ОБОРУДВАНЕ ЗА ЕЛЕКТРОННА ОБРАБОТКА НА ДАННИ

Чл. 88. (1) В съответствие с чл. 40 от закона, като изключение от разпоредбите на чл. 35 – 39 от закона, при определяне митническата стойност на внасяни носители на данни или инструкции за използване в оборудване за електронна обработка на данни, се вземат под внимание само разходите за самите носители. Митническата стойност на внасяни носители, носещи данни или инструкции, не включва разходите за данните или инструкциите или тяхната стойност, при условие че тези разходи или стойност са разграничени от разходите или стойността на въпросните носители.

(2) За целите на този член:

1. изразът "носители" не включва интегрални схеми, полупроводници или подобни устройства или изделия, включващи такива схеми или устройства;

2. изразът "данни или инструкции" не включва звукови, кинематографични или видеозаписи.

Глава тринадесета
ПРЕВРЪЩАНЕ НА ЧУЖДЕСТРАННАТА ВАЛУТА В ЛЕВОВЕ ЗА ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА
МИТНИЧЕСКАТА СТОЙНОСТ

Чл. 89. За целите на чл. 90 и 91:

1. "определен курс" е курсът на съответната валута към българския лев, определен от Българската народна банка;

2. "публикуван" е курсът на съответната валута към българския лев, обявен най-малко в два централни всекидневника;

3. "валута" е всяка парична единица, използвана като разчетно средство между централните банки или на международния пазар.

Чл. 90. (1) когато факторите, използвани за определяне на митническата стойност на стоки, са изразени в момента на остойностяване във валута, различна от българския лев, курсът на съответната валута към българския лев, който следва да се използва, за да се определи тази стойност в левове, е курсът, определен в предпоследната сряда от месеца и публикуван в този или на следващия ден.

(2) курсът, определен в предпоследната сряда на месеца, следва да се използва през следващия календарен месец, освен ако не бъде заменен от курса, определен по чл. 91.

(3) когато в предпоследната сряда не е определен курс, посочен в ал. 1, или е определен, но не е публикуван в този или на следващия ден, счита се, че последният определен курс за въпросната валута, публикуван през последните 14 дни, е курсът, определен в тази сряда.

Чл. 91. (1) когато курс, определен в последната сряда на месеца и публикуван в този или на следващия ден, се различава с 5 на сто или повече от курса, установен в съответствие с чл. 90 за влизане в сила от следващия месец, той следва да замени последния курс като курс, който следва да се прилага за целите на чл. 42 от закона, от първата сряда на този месец,

(2) когато в течение на период на прилагане, както е постановено в предходните разпоредби, курс, регистриран в сряда и публикуван в този или на следващия ден, се различава с 5 на сто или повече от курса, използван в съответствие с тази глава, той замества последния курс и влиза в употреба от следващата сряда като курс, използван за прилагане чл. 42 от закона. Заместващият курс се използва за остатъка от текущия месец, при положение че този курс не е заменен в резултат на действия на разпоредбите на изречение първо на тази алинея.

(3) когато не е определен курс в сряда или е определен, но не е публикуван в този или на следващия ден, като определен курс за прилагане на ал. 1 и 2 следва да бъде последният определен и публикуван курс преди тази сряда.

Чл. 92. Когато митническите органи разрешат на декларатор да набави или представи на по-късна дата някои подробности, отнасящи се до декларацията за внос във формата на периодична декларация, това разрешение може, по желание на декларатора, да предвижда да бъде използван единен курс за целите на превръщането на чуждестранната валута в левове на елементите, образувачи митническата стойност. В този случай използваният курс е курсът, установен с тази глава, който е приложим на първия ден от периода, покрит от въпросната декларация.

Глава четиринадесета
(в сила от 1.01.2000 г.)

ОПРОСТЕНИ ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА НЯКОИ БЪРЗОРАЗВАЛЯЩИ СЕ СТОКИ

Чл. 93. (1) За целите на определяне на митническата стойност на стоки, посочени в приложение № 9, министърът на търговията и туризма определя единична стойност в левове за 100 кг нето за всеки тарифен номер. Единичните стойности се прилагат за периоди от 14 дни, като всеки период започва в петък.

(2) Единичните цени се установяват на базата на средните цени франко граница на Република България, необмитени, изразени в български левове за 100 кг нетно тегло и изчислени на базата на цената на неповредена стока, съгласно информацията, получавана в Държавната комисия по стоковите борси и тържищата за цените на едро на съответните вносни стоки от стоковите тържища в Република България. От така получените стойности се приспадат:

1. търговска надценка - 15 на сто;

2. разходи за транспорт на територията на Република България и за застраховка на тази територия, направена след приемането на митническата декларация за внос;

3. постоянна сума от 10 лв., представляваща всички останали разходи, които не се включват в митническата стойност;

4. вносни митни сборове и други сборове, които не се включват в митническата стойност.

Чл. 94. Базисният период за изчисляване на средната единична цена по

чл. 93, ал. 2 е периодът от 14 дни, който завършва в четвъртък, предшестваш седмицата, през която следва да се установят нови единични стойности.

Чл. 95. (1) Единичните стойности по чл. 93, ал. 1 се установяват от министъра на търговията и туризма в следващия четвъртък.

(2) Последните публикувани единични стойности се прилагат до публикуването на нови стойности. В случай на големи отклонения в цените в резултат, например, на прекъсване регулярността на вноса на определена стока, нови единични стойности могат да бъдат определени на базата на актуалните цени към момента на определяне на тези стойности.

Чл. 96. (1) Пратки, които към момента на определяне на митническата стойност съдържат не по-малко от 5 на сто негодна в непроменено състояние за човешка консумация продукция или чиято стойност е намалена с не по-малко от 20 на сто в сравнение със средните пазарни цени за такава стока, се третират като повредени.

(2) Пратки, които са повредени, могат да бъдат остойностявани:

1. с прилагане на единични стойности за здравата продукция след сортиране и унищожаване на повредената част под митнически надзор, или
2. с прилагане на единични стойности, установени за здравата продукция, след намаляване от теглото на пратката на процент, равен на процента на повредената част от пратката, установен от компетентно лице и приет от митническите органи, или

3. с прилагане на единични стойности, установени за здравата продукция, намалени с процент, равен на процента на намаление на стойността, установен от компетентно лице и приет от митническите органи.

Чл. 97. (1) Като декларира или предоставя за деклариране митническата стойност на една или повече стоки, които внася, на базата на единичните стойности, установени с тази глава, заинтересуваното лице се присъединява към системата на опростена процедура за текущата календарна година по отношение на въпросната стока или стоки.

(2) Ако впоследствие заинтересуваното лице поиска използването на методи, различни от опростените процедури за митническото остойностяване на една или повече от стоките, които внася, митническите органи са в правото си да го уведомят, че няма да му се разреши да ползва опростените процедури за остатъка от текущата календарна година по отношение на въпросните стоки. Това изключване може да бъде продължено за следващата календарна година.

Глава петнадесета

ДЕКЛАРАЦИИ ЗА ЕЛЕМЕНТИТЕ И ДОКУМЕНТИ, КОИТО СЛЕДВА ДА СЕ ПРЕДСТАВЯТ

Чл. 98. (1) Когато е необходимо да се установи митническа стойност за целите на чл. 34 - 43 от закона, митническата декларация за внасяните стоки следва да бъде придружена от декларация за елементите, отнасящи се до митническата стойност, наричана по-нататък "декларация за стойността". Декларацията за стойността се попълва на формуляр ДС-1, отговарящ на образца, даден в приложение № 10, придружен от един или повече формуляри ДС-2, отговарящи на образца, даден в приложение № 11.

(2) Декларацията по ал. 1 се прави само от лице, което има постоянно местопребиваване или място на стопанска дейност в Република България и което разполага със съответните факти.

(3) Митническите органи могат да не предявят изискване за представяне на декларацията в посочената в ал. 1 форма, когато митническата стойност на въпросните стоки не може да бъде определена според разпоредбите на чл. 35 от закона. В такива случаи лицето по ал. 2 следва да предостави или да осигури да бъде предоставена на митническите органи друга такава информация, каквато може да бъде поискана за целите на определяне на митническата стойност по друг член от закона, във форма и по начин, предписани от митническите органи.

(4) Подаването в митническото учреждение на декларацията, изисквана по ал. 1, без да се накарнява възможното прилагане на наказателни разпоредби, е равностойно на поемане на отговорност от лицето по ал. 2 по отношение на:

1. точността и пълнотата на данните, посочени в декларацията;
2. автентичността на документите, представени в подкрепа на тези данни,

и

3. предоставянето на всяка допълнителна информация или документи, необходими за установяване на митническата стойност на стоките.

(5) Този член не се прилага за стоки, за които митническата стойност се определя по системата на опростени процедури, установена в съответствие с разпоредбите на чл. 93 - 97.

Чл. 99. (1) Митническите органи не изискват цялата или част от декларацията, предвидена по чл. 98, ал. 1, освен когато това е съществено за правилното облагане с вносни митни сборове:

1. ако митническата стойност на внасяните стоки в една пратка не превишава равностойността в левове на 5000 щ. д., при условие че не се касае за

раздробени или повтарящи се пратки от един и същ изпращач до един и същ получател, или

2. ако вносът няма търговски характер, или

3. ако представянето на въпросните данни не е необходимо за прилагане на Митническата тарифа на Република България или ако митата, предвидени в нея, не са дължими на основание на нормативен акт.

(2) В случай на продължителен трафик на стоки, доставяни от един и същ продавач на един и същ купувач при едни и същи търговски условия, митническите органи могат да не изискват попълването на всички данни по чл. 98, ал. 1 в декларацията за стойността към всяка митническа декларация, но са длъжни да го изискват всеки път, когато обстоятелствата се променят, и най-малко веднъж годишно.

(3) Освобождаването, предоставяно по този член, може да бъде прекратено и да се изисква представяне на декларация за стойността, ако се установи, че някое от условията, необходими за такова освобождаване, не е било изпълнено или вече не се изпълнява.

Чл. 100. При деклариране по електронен път или когато стоките са обект на допълнителна декларация, митническите органи могат да разрешават различни форми на представяне на данните, изисквани за определяне на митническа стойност.

Чл. 101. Лицето по чл. 98, ал. 2 представя на митническите органи копие от фактурата, на базата на която е декларирана стойността на внасяните стоки. Когато митническата стойност е декларирана писмено, това копие се задържа от митническите органи.

Чл. 102. (1) Митническите органи не следва да определят митническата стойност на внасяните стоки въз основа на метода на договорната стойност, ако, съобразно процедурата по ал. 2, имат достатъчно основания за съмнения, че декларираната стойност представлява общата сума, платена или подлежаща на плащане, дефинирана в чл. 35 от закона, или, съгласно разпоредбата на ал. 1, т. 2 от същия член, декларираната стойност е повлияна от някакви условия или съображения и стойността на това влияние не може да бъде определена.

(2) (Попр. – ДВ, бр. 154 от 1998 г.) Когато митническите органи имат съмненията по ал. 1, те могат да поискат допълнителна информация съобразно чл. 98, ал. 4, т. 3. Ако съмненията им остават, митническите органи, преди да вземат окончателно решение, уведомяват заинтересуваното лице, по негово желание и писмено, за мотивите, на които се основават техните съмнения, и му дават реална възможност да отговори. Крайното решение, както и мотивите, на които то се основава, се съобщават писмено на заинтересуваното лице.

ДЯЛ ПЕТИ

Глава шестнадесета

ПРЕГЛЕД НА СТОКИТЕ И ВЗЕМАНЕ НА МОСТРИ ОТ ЗАИНТЕРЕСУВАНО ЛИЦЕ

Чл. 103. (1) Прегледът на стоките по чл. 49 от закона се разрешава на заинтересуваното лице чрез устно искане, освен ако митническите органи според обстоятелствата сметнат, че е необходимо писмено искане.

(2) Вземането на мостри се разрешава само след писмено искане в 2 екземпляра от заинтересуваното лице, представено на съответните митнически органи, което да съдържа следните данни:

1. името и адреса на лицето;
2. местонахождението на стоките;
3. причините за вземане;
4. номера на манифеста;
5. данни за предходния митнически режим;
6. данни за идентификация на транспортното средство, в което се намират

стоките;

7. количеството на мострите;
8. всички други данни, необходими за идентификация на стоката;
9. дата и подпис.

(3) Митническите органи отбелязват разрешението върху искането, представено от заинтересуваното лице, като посочват количеството на мострите, което може да бъде взето, и задържат първия екземпляр от искането.

(4) Прегледът на стоките и вземането на мостри се извършва под контрола на митническите органи.

(5) Заинтересуваното лице поема риска и разходите за разопаковането, тегленето, повторното опаковане и всяка останала операция със стоките. То също заплаща разходите, свързани с анализа.

(6) По отношение на взетите мостри се извършват всички формалности с оглед да им бъде дадено митническо направление.

(7) Когато изпитването на мострите доведе до тяхното унищожаване или безвъзвратна загуба, за тях не възниква митническо задължение. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 180, ал. 5 от закона по отношение на отпадъците и остатъците.

(8) За целите на митническия надзор и във връзка с ал. 6 реално взетото количество мостри се отбелязва върху митническия манифест.

Глава седемнадесета

МАНИФЕСТИРАНЕ

Чл. 104. (1) Митническият манифест съгласно приложение № 12 се подава най-малко в 2 еднообразни екземпляра в зависимост от нуждите на митническия контрол и се подписва от лицето, което го подава.

(2) Митническият манифест се проверява, подписва, подпечатва, номерира, регистрира се в специален регистър и се задържа от митническите органи с цел да се проконтролира дали на стоките, за които той се отнася, ще бъде дадено митническо направление в определените в чл. 56 от закона срокове.

(3) Митническият манифест за стоки, които преди да бъдат представени пред митническите органи, са превозвани под режим транзит, може да представлява екземплярът на транзитния документ, предназначен за получаващото митническо учреждение, при условие че този документ съдържа всички необходими данни и/или стоките няма да се съхраняват във временен склад.

(4) Митническите органи могат да разрешат митническия манифест да бъде подаден и по електронен път. В този случай митническият манифест получава формата на разпечатка от митническата информационна система, като се прилагат разпоредбите на ал. 1 и 2 и се отчита съответната специфика.

(5) При установяване на грешки в митническия манифест след завеждането му в митническото учреждение поправки в него могат да се извършват само с разрешение на началника на митническото учреждение.

(6) Ако при манифестирането на представените стоки се установят повредени стоки, стоки с повредени амбалажи или в повече стоки, те се отварят и се проверяват в присъствието на лицето, подало манифеста, и на митнически служител, а в случаите на временно складиране – и в присъствието на лицето, което управлява склада. За проверката се съставя констативен акт в толкова екземпляра, колкото са необходими за целите на митническия контрол, но не по-малко от 3. Актът се подписва от лицето, подало манифеста, и от митнически служител, а в случаите на временно складиране – и от лицето, което управлява склада. При необходимост могат да бъдат привлечени и компетентни лица относно количеството и качеството на стоките, които също подписват констативния акт.

(7) Оказалите се в повече стоки, доколкото те не са предмет на митническо нарушение, се вписват служебно в манифеста.

(8) За оказалите се при приемането липси и други нередовности се съставя констативен акт по реда на ал. 6.

Чл. 105. (1) До момента, в който стоките получат митническо направление, лицето, подало манифеста, е длъжно при всяко искане от страна на митническите органи да представи отново всички стоки, за които е подаден манифест и които не са разтоварени от превозното средство, в което се намират.

(2) Лицата, при които стоките след тяхното разтоварване се намират последователно с цел да се осигури преместването или складирането им, са отговорни за представяне отново на всички стоки в непроменено състояние при всяко искане от митническите органи.

Чл. 106. Не се подава митнически манифест:

1. за багажа, който се превозва заедно с пътника, ако се вдигне веднага, без да се поставя във временен склад;
2. за локомотивите, вагоните и другите жп превозни средства, както и за принадлежностите им, които преминават границите, съгласно железопътните конвенции;
3. за превозните средства, които извършват превоз на пътници и стоки през границите;
4. за горивните и смазочните материали, които се превозват през границите в нормалните тендери и резервоари на локомотивите и моторните превозни средства, както и във вагоните-агрегати, обслужващи хладилни влакови секции, когато извършват международни превози;
5. за стоките, които при въвеждането им на митническата територия на страната се поставят под режим транзит;
6. за износните стоки, освен ако това е необходимо за целите на митническия контрол;
7. при необходимост и в други случаи, определени от директора на Агенция "Митници".

Чл. 107. Митнически манифест се подава служебно от митническите органи:

1. за стоки, които са задържани, иззети, отнети в полза на държавата, изоставени или се считат за изоставени, или са оставени и намерени, съгласно чл. 4, ал. 3 от закона;

2. при необходимост и в други случаи, определени от директора на Агенция "Митници".

Глава осемнадесета

ВРЕМЕННО СКЛАДИРАНЕ НА СТОКИ

Чл. 108. (1) Когато местата, посочени в чл. 58, ал. 1 от закона, са били предварително одобрени от митническите органи за временно складиране на стоки, тези места се наричат "временни складове".

(2) Митническите органи могат да изискват временните складове да бъдат с двойно заключване, като единият ключ се държи от митническите органи.

(3) Търговците, които управляват временни складове, трябва да водят отчетност, включваща всички данни за идентификацията и за движението на стоките.

(4) Искането за издаване на разрешение за откриване и управление на временен склад се подава от търговеца, който ще го управлява, съгласно образец по приложение № 13, до началника на съответната митница, в чийто район се намира мястото, подлежащо на одобряване. Искането трябва да бъде придружено от всички документи, посочени в него. Митническите органи могат да изискват и други документи, необходими им за издаване на разрешението.

(5) Разрешението за откриване и управление на временен склад се издава от началника на митницата съгласувано с директора на съответната регионална митническа дирекция и се съобщава на заинтересуваното лице в 30-дневен срок от датата на получаване на искането.

Чл. 109. (1) Разпоредбите на чл. 108, ал. 2, 3, 4 и 5 не се отнасят до временните складове, управлявани от митническите органи.

(2) Когато митническите органи откриват временен склад, който се управлява от самите тях, те определят помещение или място, съставляващо склада. На решението се дава публичност, без ограничение за начините на огласяване, включително и чрез публикуване в средствата за масово осведомяване.

Чл. 110. (1) Разрешението за откриване и управление на временен склад се издава съгласно образца по приложение № 14 само на търговци по смисъла на Търговския закон и влиза в сила от датата на издаването му.

(2) Разрешението по ал. 1 е с неограничен срок, като в него се посочва митническото учреждение, което ще осъществява надзора на временния склад. Митническите органи могат да посочат в разрешението стоки, които не се допускат за временно складиране.

(3) Разрешението по ал. 1 се отменя от митническите органи, когато:

1. не са спазени едно или повече от условията, посочени в разрешението;
2. е налице писмено искане за това от заинтересуваното лице;
3. временният склад не функционира или не се ползва, за да се оправдае съществуването му;
4. заинтересуваното лице е извършило съществено нарушение или повторно нарушение на митническите разпоредби;
5. търговецът прекрати търговската си дейност.

Чл. 111. Стоките се поставят във временен склад въз основа на митническия манифест съгласно приложение № 12.

Чл. 112. Търговецът, получил разрешение да управлява временен склад, е длъжен:

1. да осигури неотклоняване на стоките от митнически надзор по време на тяхното съхраняване във временния склад;
2. да складира и съхранява стоките по начин, позволяващ на митническите органи да ги идентифицират съгласно митническия манифест;
3. да осигури запазването на взетите мерки за идентификация на съхраняваните стоки;
4. да осигури запазването на стоките в непроменено състояние;
5. да заплати дължимите митни сборове за стоките, в случай на възникване на митническо задължение, включително и вследствие на неизпълнение на нормативните разпоредби или на някое от изискванията на митническите органи, посочени в разрешението за откриване на временен склад и в митническия манифест;
6. да представя при поискване от митническите органи цялата съхранявана при него документация за стоките.

Чл. 113. (1) С изключение на случаите по ал. 2, митническите органи изискват от търговците, които управляват временни складове, обезпечение в размер 15 на сто от митните сборове на съхраняваните във временните складове стоки. Обезпечението може да бъде и общо. Сумата на обезпечението се определя от митническите органи в разрешението и се коригира периодично. Митническите органи изискват и справка за оборота, която се изготвя от търговеца, одобрен да управлява временния склад. При откриване на временен склад обезпечението се определя въз основа на предвижданото количество стоки, които ще бъдат съхранявани, посочено от търговеца, който ще управлява временния склад. Изискването за обезпечение трябва да бъде отразено в разрешението по чл. 110.

(2) За стоките, съхранявани във временни складове, намиращи се в охраняваните райони на аерогарите и пристанищата, открити за международни превози, във временните складове, управлявани от митническите органи и Национална компания "БДЖ", както и за съхраняването на пощенски пратки,

включително и колетите, не се изисква обезпечение.

(3) Директорът на Агенция "Митници" може да определи:

1. друг размер на обезпечението или да реши да не се поиска обезпечаване;

2. стоките, за които не се прилага ал. 2.

Чл. 114. (1) В случаи на липси по време на съхраняването на стоките търговецът, който управлява временен склад, е длъжен да заплати дължимите митни сборове за стоките.

(2) В случаи на фири и загуби, произтичащи от естествени процеси, търговецът, който управлява временния склад, отговаря за заплащането на дължимите митни сборове за стоките, освен когато тези фири и загуби са доказани въз основа на протокол от компетентно лице, изготвен в присъствието на търговеца, който управлява временния склад, и на митнически служител и заверен от тях.

(3) Търговецът, който управлява временния склад, не отговаря за заплащането на дължимите митни сборове за стоките, които са унищожени или безвъзвратно загубени поради непреодолима сила или злополука, установени с доказателства от компетентни лица и приети от митническите органи.

Чл. 115. (1) Стоките могат да напускат временния склад само след разрешение от страна на митническото учреждение, което осъществява надзора.

(2) Лицето, което може да поиска даване на митническо направление както за стоките, поставени във временен склад, така и за тези, които получават митническо направление, без да бъдат поставени във временен склад, се определя в следната последователност:

1. лицето по външнотърговския договор, фактура или друг подобен документ, или

2. лицето, на чието име са издадени или прехвърлени превозните документи, или

3. всяко друго лице, обвързано със стоките.

Чл. 116. (1) Таксите за складиране на стоки в складове, управлявани от митническите органи, са следните:

1. при складиране в закрити помещения - за всеки календарен ден - по 0,35 лв. за 100 кг или за част от 100 кг;

2. при складиране върху открити площи - за всеки календарен ден - по 0,20 лв. за 1 кв. м.

(2) Таксите по ал. 1, т. 1 се изчисляват, като се взема бруто тегло, включващо опаковката и палетите на цялата пратка.

(3) Когато таксите се изчисляват върху квадратен метър, заетата площ се получава като произведение от най-голямата дължина и най-голямата широчина на площта, върху която са складираны стоките, съответно тяхната опаковка и палети. Произведението се закръглява на следващото цяло число.

(4) След изтичане на 10 календарни дни, включително деня на постъпване на стоката в склада, таксите по ал. 1 се събират в двоен размер, а след изтичане на 20 календарни дни, включително деня на постъпване на стоката в склада - в троен размер.

Чл. 117. Не се заплащат такси за складиране стоки в складовете, управлявани от митническите органи, в следните случаи:

1. когато стоките са престояли в складовете поради извършване на митническа проверка - за дните на извършване на проверката;

2. когато стоките са престояли в складовете поради спор с митническите органи във връзка с митническото им оформяне - за дните до решаване на спора и ако решението е в полза на заинтересуваното лице.

Глава деветнадесета

СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛАГАНИ ЗА СТОКИТЕ, ПРЕВОЗВАНИ ПО ВОДА ИЛИ

ПО ВЪЗДУХ

Раздел I

Обща разпоредба

Чл. 118. Когато пристигащите от чужбина стоки се въвеждат на митническата територия на Република България по вода или по въздух и са изпратени с един транспортен документ със същия вид транспорт без претоварване до друго пристанище или летище в страната, стоките се представят пред митническите органи по смисъла на чл. 47 от закона в пристанището или летището, където те се разтоварват.

Раздел II

Специални разпоредби, прилагани за придружавания и ръчния багаж на пътници

Чл. 119. За целите на раздел II употребените термини означават:

1. "българско летище" е всяко летище, разположено на митническата територия на Република България;

2. "българско международно летище" е летище, одобрено от компетентните

власти, открито за международен въздушен транспорт на митническата територия на Република България;

3. "вътрешен полет" е движението на самолет между две български летища без междинни кацания, което не започва и не завършва на летище извън Република България;

4. "българско пристанище" е всяко пристанище, разположено на митническата територия на Република България;

5. "вътрешно плаване" е движение между две български пристанища, без междинни спирания на кораб, който прави рейсове между две или повече пристанища, намиращи се на митническата територия на Република България;

6. "увеселителен кораб" е частен плавателен съд, предназначен за пътувания, чийто маршрут зависи от желанията на ползвателя;

7. "самолет за туризъм или делово пътуване" е частен самолет, предназначен за пътувания, чийто маршрут зависи от желанията на ползвателя;

8. "багаж" са предметите, пренасяни от пътниците по какъвто и да е начин по време на тяхното пътуване.

Чл. 120. За целите на прилагане на разпоредбите на този раздел при въздушния транспорт багажът се счита за:

1. "придружаван" – ако е бил предаден и регистриран в отправното летище и не е достъпен за пътника по време на полета, както и по време на междинни кацания;

2. "ръчен" – ако пътникът го внася в кабината на самолета.

Чл. 121. Всички проверки и формалности, прилагани за:

1. ръчния и придружавания багаж на пътници, които летят със самолет, идващ от летище извън Република България, и който след междинно кацане на българско летище продължава към друго българско летище, се извършват на последното, ако то е българско международно летище; в този случай се прилагат разпоредбите, валидни за багажа на пътници, които идват от чужбина, когато лицето, което носи такъв багаж, не може да докаже пред митническите органи статута на съдържащите се в багажа стоки като местни стоки;

2. ръчния и придружавания багаж на пътници, които летят със самолет, който прави междинно кацане на българско летище, преди да продължи към летище извън Република България, се извършват в отправното летище, ако то е българско международно летище; в този случай ръчният багаж може да се провери и на летището, на което самолетът извършва междинно кацане;

3. багажа на пътници, които използват кораби в международен рейс, изпълняван от един и същи кораб, се извършват в българско пристанище, в което въпросният багаж съответно се товари или разтоварва.

Чл. 122. Всички проверки и формалности, отнасящи се до багажа на пътници на борда на:

1. увеселителни кораби се извършват в което и да е българско пристанище независимо от произхода и направлението на кораба;

2. самолети за туризъм или делово пътуване се извършват:

а) в първото българско летище на пристигане, което трябва да бъде българско международно летище за полети, идващи от летище извън Република България, когато самолетът след междинно кацане продължава за друго българско летище;

б) на последното българско международно летище за полети, идващи от българско летище, когато самолетът след междинно кацане продължава за летище извън Република България.

Чл. 123. (1) когато на българско летище пристигне багаж в самолет, пристигащ от летище извън Република България, и на същото летище се прехвърля в друг самолет, който продължава по вътрешен полет в Република България:

1. проверките и формалностите, валидни за придружавания багаж, се извършват на летището на пристигане по вътрешния полет в Република България, ако последното е българско международно летище;

2. проверките на ръчния багаж се извършват на първото българско международно летище; допълнителна проверка на ръчния багаж може да бъде извършена на българското летище на пристигане по вътрешния полет в Република България в изключителни случаи, когато такава проверка се налага вследствие на проверката на придружавания багаж;

3. проверки на придружавания багаж могат да се извършват и на първото българско летище в изключителни случаи, когато това се налага вследствие на проверката на ръчния багаж.

(2) когато на българско летище се товари багаж в самолет, който лети по вътрешен полет в Република България, за прехвърляне на друго българско летище в самолет, пътуващ до летище извън Република България:

1. проверките и формалностите, валидни за придружавания багаж, се извършват на отправното летище за вътрешния полет в Република България, ако то е българско международно летище;

2. проверките на ръчния багаж се извършват на последното българско международно летище, като предварителни проверки на такъв багаж могат да се правят на отправното летище за вътрешния полет в Република България само в изключителни случаи, когато това се налага вследствие на проверката на придружавания багаж;

3. допълнителни проверки на придружавания багаж могат да се извършват и на последното българско летище в изключителни случаи, когато това се налага вследствие на проверката на ръчния багаж.

(3) Проверките и формалностите, приложими за багажа, пристигащ на българско летище от чужбина на борда на редовен или чартърен самолет и претоварен на същото българско летище в самолет за туризъм или за делово пътуване, който продължава по вътрешен полет в Република България, се извършват на летището на пристигане на самолета от чужбина по редовния или чартърния полет.

(4) Проверките и формалностите, приложими за багажа, който се товари на българско летище в самолет за туризъм или за делово пътуване, извършващ вътрешен полет, с цел претоварване в друго българско летище на самолет, осъществяващ редовен или чартърен полет до летище извън Република България, се извършват на отправното българско летище за самолета по редовния или чартърния полет.

(5) Митническите органи в случаите на претоварване в български международни летища могат да извършват проверки на придружавания багаж, когато багажът:

1. идва от летище извън Република България и се претоварва в българско международно летище на самолет, пътуващ за друго българско международно летище;

2. е бил натоварен на самолет в българско международно летище за претоварване в друго българско международно летище на самолет, който лети за чужбина.

чл. 124. компетентните органи за граничен контрол и дружествата, управляващи и стопанисващи пристанищата и летищата, създават необходимата организация, за да осигурят:

1. при пристигане – пътниците да не могат да прехвърлят стоки, преди да е извършена проверка на ръчния багаж;

2. при заминаване – пътниците да не могат да прехвърлят стоки, след като е била извършена проверка на ръчния багаж;

3. при пристигане – да се избегне прехвърлянето на стоки, преди да е била извършена проверка на придружавания багаж;

4. при заминаване – да се избегне прехвърлянето на стоки, след като е извършена проверка на придружавания багаж.

чл. 125. Придружаван багаж, регистриран на българско летище, се идентифицира с етикет, поставен в съответното летище. Видът и техническите му характеристики трябва да бъдат в съответствие с установените международни норми.

ДЯЛ ШЕСТИ

ДЕКЛАРИРАНЕ ПО НОРМАЛНАТА ПРОЦЕДУРА

Глава двадесета

ПИСМЕНО ДЕКЛАРИРАНЕ ПО НОРМАЛНАТА ПРОЦЕДУРА

Раздел I

Общи положения

чл. 126. Екземпляр от документите, приложени към митническата декларация, се задържа от митническите органи, освен ако с нормативен акт е предвидено друго или ако документите могат да бъдат използвани от заинтересуваното лице за други операции. В последния случай митническите органи вземат необходимите мерки за ограничаване на последващото използване на въпросните документи само по отношение на количеството или стойността на стоките, за които остават валидни.

чл. 127. (1) За целите на прилагане на чл. 69 от закона митническите декларации се приемат, при условие че са попълнени съгласно изискванията на митнически режим и ако към тях са приложени всички документи, нормативно определени за разрешаване на съответния митнически режим.

(2) Митническа декларация се приема с регистрирането ѝ в митническото учреждение. Митническият служител, приел декларацията, вписва регистрационния номер и датата на нейното приемане, като ги заверява с подпис и печат.

(3) За целите на ал. 2 митническите учреждения водят регистри по съответните митнически режими по образец и ред, определени от директора на Агенция "Митници".

чл. 128. Митническите органи могат да разрешат или да изискат поправките по чл. 71 от закона да се извършат чрез подаване на нова декларация, предназначена да замени първоначалната. В този случай за дата на прилагане на разпоредбите на митнически режим, под който стоките са декларираны, се счита датата на приемане на първоначалната митническа декларация. Новата декларация има същия регистрационен номер и дата на приемане както първоначалната

митническа декларация.

Раздел II

Формуляри

Чл. 129. (1) Официалният образец на писмено деклариране по нормална процедура за поставяне на стоки под митнически режим или реекспортирането им е Единният административен документ (ЕАД), одобрен от министъра на финансите съгласно чл. 68, ал. 1 от закона. Министърът на финансите може да определи и други случаи на използване на ЕАД.

(2) Когато разпоредбите за съответния митнически режим позволяват, за целта по ал. 1 могат да се използват и други формуляри.

(3) Разпоредбите на ал. 1 и 2 не изключват възможността за:

1. неподаване на писмената митническа декларация съгласно разпоредбите на чл. 137 – 147 за внос, износ, временен внос или временен износ;
2. неподаване на декларацията по ал. 1, когато се прилагат специалните разпоредби на чл. 148 и 149 по отношение на пощенските пратки;
3. използване на специални формуляри за облекчаване на декларирането в специфични случаи;
4. неподаване на декларацията по ал. 1 в случаите на поети от Република България ангажменти по международни споразумения за опростяване на формалностите при търговията със стоки;
5. използване от декларатора на товарни списъци за спазване на формалностите при транзит в случаите на пратки, включващи повече от един вид стоки.

(4) Когато в нормативен акт се упоменава декларация за износ, реекспорт или внос, или декларация за поставяне на стоки под друг митнически режим, може да се изискват други документи само ако са:

1. изрично създадени с нормативни актове или предвидени от тези актове;
2. изисквани по силата на международни споразумения;
3. изисквани по молба на деклараторите, за да им дадат възможност да получат определени привилегии или облекчения;
4. изисквани за прилагането на специфични нормативни актове, които не могат да се приложат само с използването на документа по ал. 1.

Раздел III

Документи, изисквани за прилагане към митническата декларация

Чл. 130. (1) Документите, които трябва да бъдат приложени към митническата декларация за поставяне под режим внос, са:

1. фактура съгласно разпоредбите на чл. 101, въз основа на която е декларирана митническата стойност, проформа-фактура или друг вид фактура за митнически цели;
2. декларация за стойността по чл. 98, когато такава се изисква;
3. документи, изисквани за прилагане на преференциалните тарифни мерки или други мерки, водещи до отклонение от общите правила за облагане, по отношение на декларираните стоки (сертификат за произход, сертификат за движение на стоките, становища и др.);
4. превозни документи, когато стоките се превозват като непридружавани пратки и/или документи за предходния митнически режим;
5. застрахователна полица, ако стоките са застраховани;
6. спецификация, опаковъчен лист или равностоеен документ с описание на съдържанието – при необходимост;
7. документ, издаден от компетентен държавен орган, когато стоките са предмет на специален режим за внос, уреден със закон или с друг нормативен акт (удостоверение за внос, разрешителни и др.);
8. ветеринарен, фитосанитарен или друг вид сертификат съответно за стоки от животински, растителен или друг произход;
9. документ за прехвърляне на права (цесия), разписка за задържане на стоки – ако са издадени.

(2) За прилагане на разпоредбите за поставяне на декларираните стоки под режим внос митническите органи могат да изискват и други документи, в това число търговски договори, лабораторни анализи, разходни норми и други подобни.

(3) За стоките, облагани по реда на чл. 87 от закона, не се изискват документите, посочени в ал. 1, т. 2 и 3.

(4) Когато стоките се облагат с единна митническа ставка съгласно чл. 38 от правилника или подлежат на освобождаване от вносни митни сборове по чл. 181, ал. 1 от закона, документите по ал. 1, т. 1, 2 и 3 от този член на правилника се изискват по преценка на митническите органи с оглед прилагането на разпоредбите на режим внос.

Чл. 131. (1) Митническата декларация за режим транзит трябва да бъде придружена от превозен документ. Отправното митническо учреждение може да не изисква представянето на този документ в момента на оформяне на режима, но представянето му е задължително при поискване от митническото учреждение или от

друга компетентна служба по време на превоза.

(2) При условията на разпоредбите за евентуално прилагане на опростени процедури митническият документ за изнасяне или реекспортиране на стоките от митническата територия на Република България или друг равностоен документ се представя в отправното митническо учреждение заедно с транзитната митническа декларация, за която се отнася.

(3) Митническите органи при необходимост могат да изискват представяне на документ за предходния митнически режим.

Чл. 132. (1) Документите, които трябва да бъдат приложени към митническата декларация за поставяне под митнически икономически режим, с изключение на режим пасивно усъвършенстване, са:

1. документите, посочени в чл. 130, ал. 1, като се отчита съответната специфика, с изключение на режим митническо складиране; изключението не се отнася за митническо складиране в склад тип D;

2. разрешението за митническият режим или копие от молбата за разрешение, когато се прилага чл. 385, ал. 2, с изключение на поставяне под режим на митническо складиране или при прилагане на чл. 394, ал. 3, чл. 472, ал. 3 или чл. 516, ал. 5.

(2) Документите, които трябва да се приложат към митническата декларация за поставяне под режим пасивно усъвършенстване, са:

1. документите, посочени в чл. 133, с отчитане на съответната специфика;

2. разрешението за митническият режим или копие от молбата за разрешение, когато се прилага чл. 574, ал. 2, с изключение на случаите, когато се прилага чл. 583, ал. 2.

(3) Разпоредбите на чл. 130, ал. 2 се прилагат и при декларации за поставяне под всеки митнически икономически режим с отчитане на съответната специфика.

(4) Митническите органи могат да разрешат документите, посочени в ал. 1, т. 2 и в ал. 2, т. 2, да не бъдат прилагани към митническата декларация, но да останат на тяхно разположение.

Чл. 133. (1) Документите, които трябва да бъдат приложени към митническата декларация за поставяне под режим износ, са:

1. фактура или проформа-фактура или друг равностоен документ, указващ стойността на стоките;

2. документи, предназначени за страната на вноса (сертификат за произход, разрешително и др.);

3. превозни документи, когато стоките се превозват като непридружавани пратки;

4. документи за предходния митнически режим, ако има такъв;

5. спецификация, опаковъчен лист или равностоен документ с описание на съдържанието – при необходимост;

6. документ, издаден от компетентен държавен орган, когато стоките са предмет на специален режим за износ, уреден със закон или с друг нормативен акт (удостоверение за износ, разрешителни и др.);

7. ветеринарен, фитосанитарен или друг вид сертификат съответно за стоки от животински, растителен или друг произход;

8. документ за прехвърляне на права (цесия), разписка за задържане на стоки – ако са издадени.

(2) За прилагане на разпоредбите за поставяне на декларираните стоки под режим износ митническите учреждения могат да изискват и други документи, в това число търговски договори, лабораторни анализи, разходни норми и други подобни.

Глава двадесет и първа

ДЕКЛАРИРАНЕ ПО ЕЛЕКТРОНЕН ПЪТ

Чл. 134. Декларирането се извършва по електронен път, когато деклараторът или негов представител подава в електронна форма данните, изисквани за поставяне под съответния митнически режим, при спазване на международно приетите стандарти за електронен обмен на данни.

Чл. 135. Декларирането по електронен път се извършва пред митническите учреждения, в които функционира митническа информационна система.

Чл. 136. (1) Декларацията по електронен път се счита за подадена след въвеждане на данните в митническата информационна система.

(2) Подадената по реда на ал. 1 декларация се приема след преминаване на формален контрол и регистриране в митническата информационна система.

(3) Деклараторът се уведомява за приемането на митническата декларация, подадена по реда на ал. 1, чрез съобщение за отговор, съдържащо най-малко идентификационните данни на полученото съобщение, регистрационния номер и датата на приемане на митническата декларация.

(4) Деклараторът се уведомява за разрешението за вдигане на стоките, декларираните по реда на ал. 1, чрез съобщение за отговор, съдържащо най-малко

данните за идентификация на декларацията и срока за вдигане на стоките.

Глава двадесет и втора

УСТНО ДЕКЛАРИРАНЕ ИЛИ ДЕКЛАРИРАНЕ ЧРЕЗ ДРУГИ ДЕЙСТВИЯ

Раздел I

Устно митническо деклариране

Чл. 137. Декларирането за режим внос може да се извърши устно в следните случаи:

1. за стоки с нетърговски характер, пренасяни от пътници - чуждестранни лица;
2. за стоки, посочени в чл. 141, когато подлежат на облекчение като връщани стоки.

Чл. 138. Декларирането за режим износ може да се извърши устно в следните случаи:

1. за стоки с нетърговски характер, пренасяни от пътници - чуждестранни лица;
2. за стоки, посочени в чл. 143, т. 2.

Чл. 139. (1) Разпоредбите на чл. 137 и 138 не се прилагат, когато лицето, което оформя стоките, действа за сметка на друго лице в качеството си на негов представител.

(2) Когато митническите органи са убедени, че данните, обявени при устното деклариране, не са верни или не са пълни, те могат да изискат писмена декларация.

Чл. 140. Когато устно декларираните стоки в съответствие с чл. 137 и 138 подлежат на облагане с вносни или износни митни сборове, митническите органи издават на заинтересуваното лице съответния документ по чл. 799 или 800, удостоверяващ заплащането им.

Чл. 141. (1) Декларирането за режим временен внос може да се извърши устно при спазване на разпоредбите на чл. 517:

1. за следните стоки:
 - а) животни за целите, посочени в т. 12 и 13 от приложение № 54, и материали, които отговарят на условията, посочени в чл. 505, ал. 2, т. 2;
 - б) опаковки по чл. 497, внасяни пълни, носещи постоянни и незаличими маркировки на лица, установени извън митническата територия на Република България;
 - в) оборудване за производство на продукции и излъчване на репортажи, разпространявани по радио или телевизия, както и превозни средства, специално приспособени за тези цели, и тяхното оборудване, внасяни от чуждестранни обществени или частни организации, одобрени от митническите органи, които издават разрешението за поставяне под режим на внасяните оборудване и превозни средства;
 - г) инструменти и апаратура, необходими на лекари при оказване на помощ на пациенти, които очакват трансплантация на органи, съгласно чл. 486, ал. 2, т. 3;

2. за стоките, посочени в чл. 144;

3. за други стоки - с разрешение на Централното митническо управление.

(2) Стоките по ал. 1 могат също да се декларират устно и за реекспорт с цел приключване на временен внос.

Раздел II

Деклариране чрез други действия

Чл. 142. Следните стоки, когато не са изрично декларирани пред митническите органи, се считат, че са декларирани за режим внос с действията по чл. 145:

1. стоки с нетърговски характер, намиращи се в багажа на пътник с право на облекчения или съгласно глава петдесет и втора, раздел II или като връщани стоки;

2. транспортни средства с право на облекчение като връщани стоки.

Чл. 143. Следните стоки, когато не са изрично декларирани, се считат, че са декларирани за режим износ с действието по чл. 145:

1. стоки с нетърговски характер, неподлежащи на облагане с износни митни сборове, които се намират в багажа на пътник;

2. транспортни средства, регистрирани на митническата територия на Република България и предназначени да бъдат върнати.

Чл. 144. (1) Следните стоки, когато не са декларирани писмено или устно, се считат за декларирани за режим временен внос с действието по чл. 145 в съответствие с чл. 519 и 560:

1. лични вещи на пътници и внасяните от тях стоки за спортни цели, посочени в чл. 503;

2. транспортните средства, посочени в чл. 544 - 551.

(2) Когато не са декларирани писмено или устно, стоките по ал. 1 се считат за декларирани за реекспорт с цел приключване на временен внос с

действието по чл. 145.

Чл. 145. За целите на чл. 142 – 144 действието, което се счита за деклариране, може да приеме следните форми:

1. за стоките, превозени до митническото учреждение или до друго място, определено или одобрено в съответствие с чл. 45, ал. 1 от закона:

а) преминаването през зеления или "нищо за деклариране" коридор в митническите учреждения, където се използват два коридора;

б) преминаването през митническо учреждение, в което не се използват два коридора, без доброволно да извърши деклариране;

2. за стоките, освободени от задължението да бъдат превозени до митническото учреждение съгласно разпоредбите на чл. 45, ал. 3 от закона, при изнасянето им в съответствие с чл. 143 или реекспортирането им в съответствие с чл. 144, ал. 2 – самият акт на пресичане на границата на митническата територия на Република България.

Чл. 146. (1) Когато са изпълнени условията по чл. 142, 143 и 144, се счита, че стоките са представени пред митническите органи по смисъла на чл. 69 от закона, декларацията е приета и разрешението за вдигане на стоките е дадено в момента на извършване на действието по чл. 145.

(2) Когато при проверка се установи, че действието по чл. 145 е извършено, без декларираните стоки да отговарят на условията по чл. 142, 143 и 144, съответните стоки се считат за неправомерно въведени или изнесени.

Чл. 147. Разпоредбите на чл. 137 – 144 не се прилагат за стоки, за които може да се поиска възстановяване на митни сборове или други платени суми или подлежат на забрани и ограничения или на други специфични формалности.

Раздел III

Пощенски пратки

Чл. 148. (1) Следните пощенски пратки се считат за декларирани пред митническите органи:

1. за режим внос в момента, в който са въведени на митническата територия на Република България:

а) пощенски картички и писма, съдържащи само лична кореспонденция;

б) писма, написани с Брайлов шрифт;

в) печатни материали, неподлежащи на облагане с вносни митни сборове;

г) всякакви други пратки (писма или колет), изпратени по пощата, които са освободени от задължението да бъдат превозени до митническото учреждение съгласно разпоредбите на чл. 45, ал. 3, т. 1 от закона;

2. за режим внос в момента, в който са представени пред митническите органи, всякакви други пратки, различни от посочените в т. 1, изпратени с писмо или колет по пощата, ако са придружени от етикет CN22 (C1) и/или от декларация CN23 (C2/CP3);

3. за режим износ в момента, в който са приети от пощенската служба, изпращани с писмо или колет и не подлежат на облагане с износни митни сборове;

4. за режим износ в момента на представянето им пред митническите органи, изпращани с писмо или колет и подлежат на облагане с износни митни сборове, при условие, че са придружени от етикет CN22 (C1) и/или от декларация CN23 (C2/CP3).

(2) Получателят в случаите по ал. 1, т. 1 и 2 и изпращачът в случаите по ал. 1, т. 3 и 4 се считат за декларатор, и когато е необходимо – за длъжник. Пощенските служби се считат за декларатор, съответно за длъжник, когато при предаване на стоките на получателя събират митните сборове.

(3) За целите на ал. 1 се счита, че стоките, неподлежащи на облагане с митни сборове, са представени пред митническите органи по смисъла на чл. 69 от закона, декларацията е приета и разрешението за вдигане на стоките е дадено:

1. при внос, когато стоките са доставени на получателя;

2. при износ, когато стоките са приети от пощенската служба.

(4) Когато една пратка, която не е освободена от задължението да бъде превозена до митническото учреждение съгласно разпоредбите на чл. 45, ал. 3 от закона, бъде изпратена по пощата като писмо или колет без етикет CN22 (C1) и/или декларация CN23 (C2/CP3) или когато декларацията е непълна, митническите органи определят формата, в която митническата декларация трябва да бъде изготвена или допълнена.

Чл. 149. Разпоредбите на чл. 148 не се прилагат:

1. за пратки, съдържащи стоки с търговски характер с обща стойност, надвишаваща 800 щатски долара или равностойността им в друга валута;

2. за пратки, съдържащи стоки с търговски характер, които представляват част от регулярна серия от подобни пратки;

3. когато митническата декларация се прави писмено, устно или по електронен път;

4. за пратки със стоки, посочени в чл. 147.

Раздел IV

Експресни и други пратки

Чл. 150. (1) Декларирането за поставяне под митнически режим на експресни и други пратки може да се извърши с превозен, търговски или друг равностоен документ, когато:

1. общата стойност на пратката не надвишава 50 щатски долара или равностойността им в друга валута;
2. пратката не е част от регулярна серия от подобни пратки, и
3. стоката не е част от по-голяма пратка, предназначена за същия получател.

(2) Декларирането за поставяне под митнически режим може да се извърши с превозен, търговски или друг равностоен документ и в случаите на стоки, представляващи ковчези, съдържащи телата на починали, и урни с праха на починали, както и цветята, венците и други предмети за украса, които обикновено ги съпътстват.

(3) По искане на заинтересуваното лице декларирането на стоките по ал. 1 и 2 може да се извърши с ЕАД.

Чл. 151. Когато се прилага чл. 150, се счита, че стоките са представени пред митническите органи по реда на чл. 69 от закона, декларацията е приета и разрешението за вдигане на стоките е дадено в момента на декларирането.

ДЯЛ СЕДМИ

ПРОВЕРКА НА СТОКИТЕ, РЕЗУЛТАТИ И ДРУГИ МЕРКИ,
ВЗЕМАНИ ОТ МИТНИЧЕСКИТЕ ОРГАНИ

Чл. 152. (1) Проверката на стоките се извършва в митническото учреждение в рамките на работното му време.

(2) Началникът на митническото учреждение при писмено искане на декларатора може да разреши проверката на стоките да се извърши на място или по време, различно от посочените в ал. 1. Възникналите в този случай разходи са за сметка на декларатора.

Чл. 153. (1) Когато митническите органи решат да извършат проверка на стоките, те уведомяват декларатора или неговия представител за това.

(2) Когато решат да проверят само част от стоките, митническите органи уведомяват декларатора или неговия представител кои стоки искат да проверят.

Чл. 154. (1) Деклараторът или лицето, определено от него да присъства на проверката, трябва да оказва необходимото съдействие за улесняване на нейното извършване. Ако митническите органи преценят неговото съдействие като незадоволително, те могат да изискат от декларатора да определи друго лице, което е в състояние да окаже необходимото съдействие.

(2) Когато деклараторът откаже да присъства на проверката на стоките или да определи лице, което да е в състояние да окаже необходимото съдействие, митническите органи определят срок за изпълнение на искането им, освен ако те сметат, че могат да се откажат от проверката.

(3) При неспазване на срока по ал. 2 за целите на прилагането на чл. 81, т. 1, буква "а" от закона митническите органи пристъпват към проверката на стоките за сметка на декларатора и на негова отговорност, като, ако е необходимо, ползват услугите на компетентно лице или на друго лице, определено съгласно действащите разпоредби.

(4) Резултатите от проверката, проведена при условията, посочени в ал. 2 и 3, имат същата валидност, както ако проверката е била извършена в присъствието на декларатора.

(5) Вместо мерките по ал. 2, 3 и 4 началникът на митническото учреждение може да разреши да се анулира декларацията, когато е ясно, че отказът на декларатора да присъства при проверката на стоките или да определи лице, което да е в състояние да окаже необходимото съдействие, не пречи, нито се стреми да попречи на митническите органи да установят нарушение на разпоредбите за поставянето на стоките под съответния митнически режим и не избягва и не цели да избегне прилагането на разпоредбите на чл. 72, ал. 1 или на чл. 86, ал. 2 от закона.

Чл. 155. (1) Когато митническите органи решат да вземат проби от стоките, те уведомяват декларатора или неговия представител за това.

(2) Пробите се вземат от митническите органи. Те могат да поискат това да се извърши под техен контрол от декларатора или от определено от него лице. Пробите се вземат в съответствие с методите, определени от действащите разпоредби.

(3) Количеството на взетите проби не трябва да превишава онова, което е необходимо за анализ или подробно изследване, включително за последващ контролен анализ.

(4) За процедурата по вземане на проби митническите органи попълват документ по образец съгласно приложение № 15.

(5) Пробите трябва да бъдат представителни по отношение на цялата стока. В зависимост от това дали тя е еднородна, или не, могат да се вземат една или

няколко проби от една и съща стока. В случай че една и съща стока се представя в няколко качества или партиди, пробите следва да се вземат от всяка партида или с точното указание относно качеството или партидата, за която се отнасят.

(6) Пробите се изпращат до мястото за анализ или контрол от митническите органи. Пробите се придружават с попълнен от митническите органи документ по образец съгласно приложение № 16, документа по ал. 4, копия от митническата декларация и придружаващите я документи.

(7) Контролните проби по ал. 3 могат да останат на съхранение в митническото учреждение или да бъдат изпратени за съхранение заедно с основните проби.

Чл. 156. (1) Деклараторът или определеното от него лице да присъства при вземането на проби, оказва всякакво съдействие на митническите органи, необходимо за улесняване на операцията.

(2) Когато деклараторът откаже да присъства при вземането на проби или да определи лице, което да присъства, или когато не окаже на митническите органи необходимото съдействие за улесняване на операцията, се прилагат разпоредбите на чл. 154.

(3) Когато процедурата по вземане на проби се извършва в присъствието на двете страни, деклараторът или определеното от него лице попълва кл. 11 на документа по приложение № 15.

Чл. 157. Когато митническите органи вземат проби за анализ или подробно изследване, те могат да разрешат вдигането на стоките, без да изчакат резултатите от анализа или изследването, ако не съществуват други причини, за да не се разреши вдигането, и при условие, че ако е възникнало или е вероятно да възникне митническо задължение, съответните митни сборове са били вече взети под отчет и заплатени или обезпечени.

Чл. 158. (1) Количеството на взетите от митническите органи проби не се намалява от декларираното количество.

(2) В случай на деклариране на стоки за износ, временен износ или пасивно усъвършенстване деклараторът може да замени количеството, взето като проба, с идентична стока с цел допълване на пратката.

Чл. 159. (1) Ако не е разрушена от анализа или от подробното изследване, взетата проба се връща на декларатора по негово искане и за негова сметка, след като задържането ѝ повече не е необходимо, по-специално след като са изчерпани всички възможности и срокове за обжалване от декларатора на решението на митническите органи, взето на базата на резултатите от анализа или подробното изследване.

(2) Когато деклараторът не си поиска обратно пробите, те могат да бъдат или унищожени, или запазени от митническите органи. Митническите органи могат да разпоредят на декларатора да прибере останалите количества от пробите.

Чл. 160. (1) Когато митническите органи извършват документен контрол на митническата декларация и придружаващите я документи или проверка на стоките, те трябва да отбележат задължително поне върху екземпляра, който остава у тях, или на прикрепен към него документ обхвата и резултатите от документния контрол или проверката. При проверка на част от стоките върху декларацията се отбелязват подробни данни за проверената част от пратката. Когато деклараторът или представителят му не са присъствали, митническите органи задължително отразяват това в декларацията.

(2) Ако резултатите от документния контрол на митническата декларация и придружаващите я документи и/или от проверката на стоките не отговарят на данните, посочени в декларацията, митническите органи отбелязват задължително поне върху екземпляра, който остава у тях, или на прикрепен към него документ данните, които трябва да се вземат предвид при облагането на въпросните стоки, и ако е необходимо – за изчисляване на сумите за възстановяване или други суми, заплащани при износа и за прилагането на други разпоредби на митническия режим, под който стоките се поставят.

(3) Резултатите от проверката на митническите органи трябва, когато е необходимо, да посочват средствата за идентифициране. Резултатите трябва да бъдат датирани и да съдържат данни за служителя, извършил проверката.

Чл. 161. Когато митническите органи нито извършват документен контрол, нито проверка на стоките, разпоредбите на чл. 160 не се прилагат.

Чл. 162. (1) Даването на разрешение за вдигане на стоките поражда вземането под отчет на вносните митни сборове, определени в съответствие с данните, обявени в митническата декларация. Когато митническите органи считат, че започнатата проверка може да доведе до размер на митните сборове, по-голям от определения в съответствие с данните, обявени в митническата декларация, те изискват учредяване на обезпечение с размер, достатъчен да покрие разликата. Вместо да учреди обезпечение, деклараторът може да поиска незабавно вземане под отчет размера на митните сборове, който митническите органи считат, че може да възникне в резултат на проверката.

(2) Когато в резултат на извършената проверка митническите органи определят размер на митните сборове, различен от размера, получен от данните, обявени в декларацията, даването на разрешение за вдигане на стоките поражда незабавно вземане под отчет на така определен размер.

(3) Когато митническите органи се съмняват дали не трябва да се приложат забрани или ограничения, като това не може да се установи преди получаване на резултатите от извършената проверка, за стоките не може да бъде дадено разрешение за вдигане.

Чл. 163. (1) Разрешението за вдигане се дава при спазване на разпоредбите на чл. 80 от закона, като се вземат предвид мястото, където се намират стоките, и специалните разпоредби и мерки за извършване на митнически надзор над стоките.

(2) Разрешението по ал. 1 при писмено деклариране става, като върху декларацията, а когато е необходимо – и върху прикрепен към нея документ, се вписва текстът "Разрешавам вдигането на стоките", датата, на която разрешението се дава, и срокът за вдигане на стоките.

(3) Митническият служител, разрешил вдигането, заверява данните по ал. 2 с подпис и с личен печат.

Чл. 164. (1) Когато митническите органи не са били в състояние да разрешат вдигането на стоките по една от причините, изложени в чл. 81, т. 1, букви "б" и "в" от закона, те определят на декларатора срок за удовлетворяване на изискванията.

(2) Когато при обстоятелствата, изложени в чл. 81, т. 1, буква "б" от закона, деклараторът не е представил изискваните документи в срока, посочен в ал. 1, въпросната декларация се смята за невалидна и се анулира от митническите органи. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 72, ал. 4 от закона.

(3) При обстоятелствата, изложени в чл. 81, т. 1, буква "в" от закона и при спазване на мерките, взети съгласно чл. 72, ал. 1 или чл. 180 от закона, когато деклараторът не е заплатил, нито е обезпечил митните сборове в срока, посочен в ал. 1, митническите органи могат да предприемат нормативно предвидените действия по продажбата на стоките. В този случай и ако законът позволява, стоките се продават при необходимост и с принудителна продажба, освен ако междувременно не бъдат изпълнени поставените условия. Митническите органи уведомяват декларатора за предприетите действия. Митническите органи могат да преместят въпросните стоки за сметка и на отговорността на декларатора в помещение под митнически надзор.

Чл. 165. (1) Митническата декларация може да бъде анулирана след разрешението за вдигане на стоките съгласно чл. 72, ал. 3 от закона, когато:

1. се установи, че стоките са били декларирани погрешно за митнически режим, пораждащ вносно митническо задължение, вместо да бъдат поставени под друг митнически режим, и в срок 3 месеца от датата на нейното приемане деклараторът е подал писмено искане за анулиране, доказващо, че:

а) използването на стоките не е нарушило изискванията на митнически режим, под който е трябвало да бъдат поставени;

б) при декларирането им стоките са били предвидени за друг митнически режим и са отговаряли на всички изисквания на този режим, и

в) стоките ще бъдат незабавно поставени под режима, за който са били предвидени, чрез подаване на нова декларация. В този случай за дата на прилагане на разпоредбите на митнически режим, под който стоките са декларирани, се счита датата на приемане на анулираната декларация;

2. се установи, че стоките са били декларирани погрешно вместо други стоки за митнически режим, пораждащ вносно митническо задължение, и в срок 3 месеца от нейното приемане деклараторът е подал писмено искане за анулиране, доказващо, че:

а) първоначално декларираните стоки не са били използвани по друг начин освен по разрешения от първоначалния им статут и този статут е бил възстановен, и

б) стоките, които е трябвало да бъдат декларирани за първоначалния митнически режим, са могли да бъдат представени при подаване на първоначалната декларация пред същото митническо учреждение и са били декларирани за същия митнически режим като първоначално предвидения.

(2) Когато обстоятелствата налагат, митническите органи могат да продължат 3-месечния срок по ал. 1, т. 1 и 2.

(3) Митническата декларация може да бъде анулирана след разрешението за вдигане на стоките съгласно чл. 72, ал. 3 от закона и в случаи на износ, временен износ или пасивно усъвършенстване, когато:

1. за стоките, подлежащи на облагане с износни митни сборове, възстановяване на вносни митни сборове (или други износни суми) или други мерки по износа, деклараторът:

а) представи на митническото учреждение на износа доказателства, че

стоката не е напуснала митническата територия на Република България;

б) върне на митническото учреждение на износа всички екземпляри на митническата декларация заедно с всички документи, издадени му при приемане на декларацията;

в) представи на митническото учреждение на износа доказателства, или че е върнал получените по декларацията за износ възстановени суми и други облекчения, или че са предприети всички необходими мерки да не бъдат възстановени митните сборове и използвани облекченията, и

г) в съответствие с действащите разпоредби е спазил всички други изисквания,

2. за стоките, различни от посочените в т. 1, митническото учреждение на износа е било уведомено в съответствие с чл. 609, че декларираните стоки не са напуснали митническата територия на Република България.

(4) Когато съгласно чл. 180, ал. 3 от закона се изисква представяне на митническа декларация при реекспорт на стоки, разпоредбите на ал. 3 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

(5) Когато местни стоки са били поставени под режим митническо складиране по смисъла на чл. 104, ал. 1, т. 2 от закона, анулиране на митническата декларация може да бъде поискано и допуснато, при условие че са били взети всички други мерки, предвидени в специалните разпоредби, при неспазване изискванията на полученото направление.

Чл. 166. Когато митническите органи продават стоки, които не са вдигнати в определения в разрешението срок, продажбата се извършва в съответствие с действащите разпоредби.

Чл. 167. (1) Митническата проверка на стоките и валутните ценности, декларирани от пътници, се извършва чрез проверка на обявените данни, а по преценка на митническите органи – чрез проверка на багажите и личен преглед на пътника.

(2) Проверка на багажите се извършва в присъствието на пътника или на упълномощено от него лице.

(3) Личен преглед се извършва:

1. на места или в определени помещения, забранени за влизане, които са осветени и отоплени, обзаведени са със закачалки и шкафове за облеклото и вещите на лицето, на което се извършва прегледът, и са снабдени със санитарен възел за измиване преди и след провеждане на личния преглед;

2. в присъствието на трето лице от същия пол като проверяваното лице, ако това е поискано от него, в случаите, когато не се касае за неотложна проверка за оръжие;

3. личната проверка започва с оглед на главата, обувките и частите на горното облекло; ако митническият служител има сериозни съмнения, че укриваната стока се намира в конкретна част на облеклото или обувките, най-напред се извършва проверка на тези части на облеклото или на обувките;

4. след проверката на главата, обувките и частите на горното облекло митническият служител продължава с преглед на събличеното бельо;

5. проверката на някои телесни кухини и места, закрити с превръзка, трябва да бъде извършена само от лекар, извикан от митническото учреждение, в присъствието на митнически служител;

6. личен преглед на непълнолетно лице и на лице, поставено под ограничено или пълно запрещение, може да се извърши само в присъствието на законния представител или в присъствието на лице, което го придружава.

(4) Констатациите за личен преглед се оформят с протокол.

ДЯЛ ОСМИ

ОПРОСТЕНИ ПРОЦЕДУРИ

Глава двадесет и трета

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 168. (1) Процедурата за опростено деклариране съгласно чл. 82, ал. 1, т. 1 от закона позволява на митническите органи при основателни причини да приемат опростена митническа декларация, която не съдържа някои от данните или към която не са приложени някои от документите, които се изискват за поставяне под съответния митнически режим.

(2) Процедурата за облекчено деклариране съгласно чл. 82, ал. 1, т. 2 от закона дава възможност за поставяне на стоки под даден митнически режим чрез представяне на облекчена декларация с последващо представяне на допълнителна декларация, която според обстоятелствата може да бъде обща, периодична или рекапитулативна.

(3) Процедурата за оформяне на място съгласно чл. 82, ал. 1, т. 3 от закона дава възможност поставянето на стоките под даден митнически режим да се извърши при заинтересуваното лице или на друго място, определено или одобрено от митническите органи.

(4) Опростените процедури по ал. 2 и 3 се използват с разрешение на

митническите органи, което се дава:

1. в случаите по ал. 2 – от началника на съответната митница;
2. в случаите по ал. 3 – от директора на съответната регионална

митническа дирекция.

Чл. 169. Когато се прилагат опростени процедури при деклариране по електронен път, разпоредбите на чл. 136 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

Глава двадесет и четвърта

ДЕКЛАРИРАНЕ ЗА РЕЖИМ ВНОС

Раздел I

Опростено деклариране

Чл. 170. Декларациите за режим внос, които митническите органи могат да приемат по искане на декларатора, без да съдържат някои от данните, изисквани за поставяне под режима, трябва да съдържат най-малко данните, посочени в клетки: 1 (първо и второ подразделение), 14, 21, 31, 37, 40 и 54 на Единния административен документ, както и:

1. описание на стоките, което да дава възможност на митническите органи за бързо и еднозначно определяне на позицията или подпозицията от Митническата тарифа на Република България, под която да бъдат класирани;

2. когато стоките подлежат на облагане с адвалорни митни сборове, тяхната митническа стойност или в случай че деклараторът не е в състояние да декларира тази стойност – предварителни данни за стойността, които се приемат от митническите органи, ако е взета предвид цялата налична информация на декларатора;

3. всички други данни, които митническите органи считат, че са необходими за идентификация на стоките и за прилагане на разпоредбите за режим внос, както и за определяне на обезпечението на митническото задължение преди даване на разрешението за вдигане на стоките.

Чл. 171. (1) Декларациите за режим внос, които митническите органи могат да приемат по искане на декларатора, без към тях да бъдат приложени някои от изискваните документи, следва да бъдат придружени най-малко от документите, които трябва да бъдат представени преди даването на разрешение за вдигане на стоките.

(2) В отклонение от разпоредбите на ал. 1 декларация, към която не са приложени един или повече документи, изисквани преди даване на разрешението за вдигане на стоките, може да бъде приета, след като митническите органи се убедят, че:

1. съответният документ съществува и е валиден;

2. документът не може да се приложи към декларацията по независещи от декларатора причини;

3. всяко забавяне на приемането на декларацията ще попречи на вдигането на стоките или ще доведе до облагането им с по-високи ставки.

(3) Данните за неприложените документи по ал. 2 във всички случаи се посочват в декларацията.

Чл. 172. (1) Митническите органи определят срок, ненадвишаващ 14 дни от датата на приемането на опростената митническа декларация, в който срок деклараторът да обяви данните или да представи документите, липсващи при приемането на декларацията.

(2) В случай че липсващият документ по ал. 1 е документ, изискван за прилагане на нулева или намалена ставка на вносно мито, по искане на декларатора митническите органи могат да дадат допълнителен срок за представяне на документа, ако имат основателна причина да се убедят, че стоките по опростената декларация могат да отговорят на изискванията за такава нулева или намалена ставка на вносно мито. Този допълнителен срок не може да надвишава 1 месец.

(3) Когато липсващите данни, които трябва да се обявят, или документите, които трябва да се представят, се отнасят до митническата стойност, митническите органи могат в отклонение на ал. 1, ако това се оказва абсолютно необходимо, да определят по-дълъг срок или да удължат първоначално определения срок в разумни граници.

(4) Когато за стоките, поставени под режим внос, са предвидени намалени или нулеви ставки на вносните мита в рамките на тарифни квоти или при условие че не е възстановена ставката по Митническата тарифа на Република България в рамките на тарифни плафони или други преференциални тарифни мерки, ползването на тарифната квота или преференциалната тарифна мярка се допуска след представяне пред митническите органи на документа, от който зависи ползването на намалените или нулеви ставки. Документът във всички случаи трябва да бъде представен:

1. преди тарифната квота да бъде изчерпана, или

2. в другите случаи преди датата, на която преференцията се прекратява.

(5) При условията на ал. 1 – 4 документът, от който зависи ползването на нулеви или намалени ставки на вносно мито, може да се представи след датата, на

която изтича срокът на валидност на нулевите или намалените ставки, ако декларацията за съответните стоки е била приета преди тази дата.

Чл. 173. (1) Приемането от митническите органи на опростена митническа декларация не следва да пречатства или да забавя вдигането на стоките, деклариращи по този начин, освен ако не съществуват други основания за това. При условията на чл. 162 вдигането на стоките се извършва в съответствие с условията, определени в ал. 2 - 5.

(2) Когато отложеното представяне на данни или документи, липсващи в момента на приемане на декларацията, не може да окаже влияние върху размера на митните сборове, дължими за обявените в декларацията стоки, митническите органи незабавно вземат под отчет дължимия размер на митните сборове, изчислен по обичайния начин.

(3) Когато в съответствие с чл. 170 митническата декларация съдържа предварителна митническа стойност, митническите органи:

1. незабавно вземат под отчет размера на дължимите митни сборове, изчислени на базата на тази предварителна стойност;

2. изискват, ако е необходимо, представяне на обезпечение, което да покрие разликата между размера по т. 1 и размера, който в крайна сметка може да бъде дължим за стоките.

(4) Когато при обстоятелства, различни от посочените в ал. 3, отложеното представяне на данни или документи, липсващи в момента на приемането на декларацията, може да окаже влияние върху размера на дължимите митни сборове за стоките, обявени в декларацията, и то:

1. ако отложеното представяне на липсващи данни или документи може да доведе до прилагане на мита с намалени ставки, митническите органи:

а) незабавно вземат под отчет дължимите вносни митни сборове по намалените ставки;

б) изискват представяне на обезпечение, което да покрива разликата между размера по буква "а" и размера, който би бил дължим, ако вносните митни сборове за въпросните стоки са изчислени по нормалната ставка;

2. ако отложеното представяне на липсващи данни или документи може да доведе до допускане на стоките с нулеви ставки на митата или с освобождаване от вносни митни сборове, митническите органи изискват представяне на обезпечение, покриващо размера на митните сборове, изчислен по нормалната ставка.

(5) Като се запазва възможността за последващи промени, които могат да възникнат по-специално в резултат на окончателното определяне на митническата стойност, деклараторът има право вместо да представи обезпечение, да поиска незабавно вземане под отчет на:

1. размера на митните сборове, който в крайна сметка може да бъде дължим за стоките, в случаите на прилагане на ал. 3, т. 2 или ал. 4, т. 1, буква "б", или

2. размера на митните сборове, изчислен по нормалната ставка, в случаите на прилагане на ал. 4, т. 2.

Чл. 174. Ако към момента на изтичането на срока по чл. 172 деклараторът не е представил необходимите данни за окончателно определяне на митническата стойност на стоките или не е успял да представи липсващите данни или документи, митническите органи незабавно вземат под отчет като дължими митни сборове за въпросните стоки размера на обезпечението, представено в съответствие с разпоредбите на чл. 173, ал. 3, т. 2, чл. 173, ал. 4, т. 1, буква "б" или чл. 173, ал. 4, т. 2.

Чл. 175. (1) Опростената митническа декларация, приета при условията, посочени в чл. 170 - 173, се заменя с нова митническа декларация, която отговаря на условията на чл. 68 от закона.

(2) В случая по ал. 1 за дата на прилагане на разпоредбите на режим внос се счита датата на приемане на опростената митническа декларация.

Раздел II

Облекчено деклариране

Чл. 176. (1) В съответствие с условията и по начина, определени с чл. 177 и 178, митническите органи могат да разрешат на декларатора на основание на писмено искане, съдържащо цялата необходима информация, да декларира стоките за режим внос в облекчена форма при представянето им пред митническите органи.

(2) Облекчената декларация трябва да съдържа най-малко данните, необходими за идентификация на стоките, и може да бъде под формата на:

1. опростена митническа декларация върху формуляр на Единния административен документ, или

2. търговски или друг документ, придружен с писмено искане за поставяне на стоките под режим внос.

(3) Когато обстоятелствата позволяват, митническите органи могат да разрешат искането, посочено в ал. 2, т. 2, да бъде заменено от общо искане за подобни операции за определен период. Данните за разрешението, дадено в отговор

на такова общо искане, се отбелязват на търговския или на друг документ, представян съгласно ал. 1.

(4) Облекчената декларация трябва да бъде придружена от всички документи, представянето на които може да се изиска за поставянето на стоките под режим внос. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 171, ал. 2.

(5) Този член се прилага при спазване на условията по чл. 194.

Чл. 177. (1) Разрешението по чл. 176 се дава на декларатора от началника на съответната митница, при условие че е възможно да се гарантира ефикасен контрол за спазване на забраните или ограниченията по вноса или други разпоредби относно режим внос.

(2) Разрешението се отказва, когато лицето, направило искането:

1. е извършило съществено нарушение или повторно нарушение на разпоредбите на митническото законодателство;

2. извършва вносни операции само епизодично.

(3) Разрешението може да бъде отказано, когато молителят действа за сметка на друго лице, което извършва вносни операции само епизодично.

(4) При условията на чл. 21 от закона даденото вече разрешение може да бъде отменено, когато възникнат случаите по ал. 2 и 3.

Чл. 178. Разрешението по чл. 176 трябва:

1. да посочва митническото учреждение или учреждения, компетентни да приемат облекчени декларации;

2. да определя формата и съдържанието на облекчените декларации;

3. да определя стоките, за които се прилага, и данните, които трябва да се съдържат в облекчената декларация за идентифициране на стоките;

4. да посочва обезпечението, което да бъде представено от лицето, получило разрешението, за да се обезпечи всяко митническо задължение, което би могло да възникне;

5. да определя формата и съдържанието на допълнителната декларация и срока за подаването ѝ пред митническите органи, определени за тази цел.

Раздел III

Оформяне на място

Чл. 179. (1) Разрешение за използване на процедура за оформяне на място се дава в съответствие с условията и по начина, посочени с чл. 180, 181 и 182, на всяко лице, което иска стоките да бъдат оформени за внос в негови помещения или на други места, посочени в чл. 168, и което представи пред митническите органи писмено искане за това, съдържащо всички необходими данни за даване на разрешението.

(2) Разрешението по ал. 1 се дава по отношение на стоките:

1. поставени под режим транзит, за които молителят има разрешение да използва опростени процедури в получаващото митническо учреждение в съответствие с чл. 274 – 277;

2. поставени преди това под митнически икономически режим при условията на чл. 194;

3. които, след като са били представени пред митническите органи съгласно чл. 47 от закона, се предадат в тези помещения или на други места в съответствие с транзитна процедура, различна от посочената в т. 1;

4. въведени на митническата територия на Република България, без да се изисква представянето им пред митническите органи, съгласно разпоредбите на чл. 48 от закона.

Чл. 180. (1) Разрешението, посочено в чл. 179, се дава от директора на съответната регионална митническа дирекция, при условие че:

1. материалната отчетност на молителя дава възможност на митническите органи за извършване на ефективен контрол, и по-специално – на последващ контрол;

2. е възможно да се гарантира ефективен контрол за спазване на забраните или ограниченията по вноса или други разпоредби относно режим внос.

(2) Разрешението се отказва, когато молителят:

1. е извършил съществено нарушение или повторно нарушение на митническото законодателство;

2. извършва вносни операции само епизодично.

Чл. 181. (1) При условията на чл. 21 от закона митническите органи могат да се въздържат от отменяне на разрешението, когато:

1. титулярят на разрешението изпълни задълженията си в поставения от тях срок, или

2. неизпълнението на дадено задължение е без действителни последици за правилното прилагане на режима.

(2) Разрешението се отменя при възникване на случая, посочен в чл. 180, ал. 2, т. 1.

(3) Разрешението може да бъде отменено при възникване на случая, посочен в чл. 180, ал. 2, т. 2.

чл. 182. (1) За да осигури възможност на митническите органи да се убедят в правилното протичане на операциите, титулярят на разрешението, посочено в чл. 179, е длъжен:

1. в случаите, посочени в чл. 179, ал. 2, т. 1 и 3, и когато стоките се оформят на режим внос, при пристигането им на определеното за тази цел място:

а) надлежно да уведоми митническите органи за това пристигане по форма и начин, определени от тях, за целите на получаване на разрешение за вдигане на стоките;

б) да впише стоките в материалната си отчетност;

2. в случаите, посочени в чл. 179, ал. 2, т. 1 и 3, и когато оформянето на стоките на режим внос е предшествано от временно складиране на стоките по смисъла на чл. 57 от закона на същото място, преди изтичане на срока, определен в чл. 56 от закона:

а) надлежно да уведоми митническите органи по форма и начин, определени от тях, за желанието си да оформи стоките на режим внос за целите на получаване на разрешение за вдигане на стоките;

б) да впише стоките в материалната си отчетност;

3. в случаите, посочени в чл. 179, ал. 2, т. 2:

а) надлежно да уведоми митническите органи по форма и начин, определени от тях, за желанието си да оформи стоките на режим внос, за целите на получаване на разрешение за вдигане на стоките; уведомяване не се изисква, когато стоките, които ще бъдат оформени на режим внос, са били вече поставени под режим митническо складиране в склад от тип D;

б) да впише стоките в материалната си отчетност;

4. в случаите, посочени в чл. 179, ал. 2, т. 4, при пристигането на стоките на определеното за тази цел място да впише стоките в материалната си отчетност;

5. да държи на разположение на митническите органи от момента на вписването в материалната отчетност, посочено в т. 1, 2, 3 и 4, всички документи, представянето на които се изисква за прилагането на разпоредбите относно режим внос.

(2) При условие че това няма да повлияе на контрола на правилното протичане на операциите, митническите органи могат:

1. да разрешат уведомяването, посочено в ал. 1, т. 1, 2 и 3, да се извърши непосредствено преди пристигането на стоките;

2. при определени особени обстоятелства, обусловени от характера на въпросните стоки и ускорения темп на операциите, да освободят титуляря на разрешението от задължението да уведомява митническото учреждение за всяко пристигане на стоки, при условие че предостави на същото учреждение цялата информация, която то сметне за необходима, за да може да упражни правото си на проверка на стоките при възникване на нужда от това; в този случай вписването на стоките в материалната отчетност на въпросното лице е равносилно на разрешение за тяхното вдигане.

(3) С разрешение на директора на Агенция "Митници" вписването в материалната отчетност, посочено в ал. 1, т. 1, 2, 3 и 4, може да бъде заменено от всяка друга формалност, предлагаща подобна гаранция. Вписването трябва да показва датата, на която е извършено, и данните, необходими за идентифицирането на стоките.

чл. 183. Разрешението, посочено в чл. 179, трябва да посочва специалните правила за прилагане на процедурата за оформяне на място, и по-специално да определя:

1. стоките, за които се прилага;

2. формата на задълженията по чл. 182 и данните за обезпечението, което заинтересуваното лице трябва да осигури;

3. срока за вдигане на стоките;

4. срока, в който допълнителната декларация трябва да се подаде пред компетентното митническо учреждение, определено за тази цел;

5. условията, при които стоките, при необходимост, ще бъдат предмет на допълнителна декларация с общ, периодичен или рекапитулативен характер.

Глава двадесет и пета

ДЕКЛАРИРАНЕ ЗА ПОСТАВЯНЕ ПОД РЕЖИМ

МИТНИЧЕСКО СКЛАДИРАНЕ

Раздел I

Опростено деклариране

чл. 184. (1) Декларациите за поставяне под режим митническо складиране, които митническото учреждение за поставяне под режима може да приема по искане на декларатора, без да съдържат някои от данните, изисквани за режима, трябва да съдържат най-малкото данните, необходими за идентифицирането на стоките, за които се отнася декларацията, включително тяхното количество.

(2) Разпоредбите на чл. 171, 172 и 175 се прилагат и при режим

митническо складиране, като се отчита съответната специфика.

Раздел II

Облекчено деклариране

Чл. 185. (1) В съответствие с условията и начина, посочени в чл. 186, митническите органи могат да разрешат на декларатора въз основа на писмено искане да декларира стоките за поставяне под режима в облекчена форма при представянето им пред митническите органи.

(2) Облекчената декларация трябва да съдържа данните, посочени в чл. 184, ал. 1, и може да бъде под формата на:

1. опростена митническа декларация от типа, посочен в чл. 184, или
2. търговски или друг документ, придружен от искане за поставяне под режима.

(3) Когато процедурата по ал. 1 и 2 се прилага за митнически склад от тип D, облекчената декларация трябва също да включва данни за вида на стоките, достатъчно подробни, за да позволят тяхното бързо и еднозначно класиране и тяхната митническа стойност.

(4) Процедурата по ал. 1 и 2 не се прилага за склад от тип F.

(5) Процедурата по ал. 2, т. 2 се прилага за складове от тип B, като изключва възможността да се използва търговски документ. Когато използваният документ не съдържа изискваните данни за поставяне под режима, те трябва да са посочени в придружаващото искане.

Чл. 186. (1) Искането по чл. 185, ал. 1 се изготвя в писмена форма и съдържа всички данни, необходими за даване на разрешението.

(2) Когато обстоятелствата позволяват, искането по чл. 185, ал. 1 може да бъде заменено от общо искане по отношение на операции, осъществявани за определен период. В този случай искането се изготвя съгласно условията по чл. 329 - 334 и се подава заедно с искането за откриване и управление на митнически склад или като изменение на първоначалното разрешение за откриване и управление на митнически склад, подадено пред митническите органи, разрешили режима.

(3) Разрешението по чл. 185, ал. 1 се дава на заинтересуваното лице, при условие че това няма да повлияе на правилното протичане на операциите.

(4) Разрешението се отказва, когато:

1. не се гарантира правилното протичане на операциите;
2. заинтересуваното лице поставя стоки под режима само епизодично;
3. заинтересуваното лице е извършило съществено нарушение или повторно нарушение на митническото законодателство.

(5) При условията на чл. 21 от закона разрешението може да бъде отменено, когато възникнат основанията за отказ по ал. 4.

Чл. 187. (1) Разрешението по чл. 185, ал. 1 трябва да посочва специалните правила за прилагането на процедурата, и по-специално:

1. митническото учреждение или учреждения за поставяне под режима;
2. формата и съдържанието на облекчената декларация.

(2) В случая по ал. 1 подаването на допълнителна митническа декларация не се изисква.

Раздел III

Оформяне на място

Чл. 188. (1) Разрешението за използване на процедурата за оформяне на място се дава в съответствие с условията и по начина, определен в ал. 2 и в чл. 189 и 190.

(2) Процедурата за оформяне на място не се прилага за складове от тип B и F.

(3) Разпоредбите на чл. 186 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

Чл. 189. (1) За да позволи на митническите органи да осигурят правилното протичане на операциите, при пристигането на стоките на определеното за целта място титулярят на разрешението трябва:

1. надлежно да уведоми надзорното митническо учреждение за пристигането на стоките по форма и начин, определени от него;
2. да впише стоките в материалната си отчетност; това вписване трябва да съдържа най-малко данните, използвани за идентифициране на стоките в обичайната практика, включително и тяхното количество;
3. да държи на разположение на надзорното митническо учреждение всички документи относно поставянето на стоките под режим митническо складиране.

(2) Разпоредбите на чл. 182, ал. 2 се прилагат и при режим митническо складиране.

Чл. 190. (1) Разрешението по чл. 188, ал. 1 трябва да посочва специалните правила за прилагане на процедурата, и по-специално да определя:

1. стоките, за които се прилага;
2. формата на задълженията по чл. 189;
3. срока за вдигане на стоките.

(2) В случаите по ал. 1 подаване на допълнителна митническа декларация не се изисква.

Глава двадесет и шеста
ДЕКЛАРИРАНЕ ЗА ПОСТАВЯНЕ ПОД РЕЖИМИ АКТИВНО УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ,
ОБРАБОТКА ПОД МИТНИЧЕСКИ КОНТРОЛ ИЛИ ВРЕМЕНЕН ВНОС

Раздел I

Опростено деклариране

Чл. 191. (1) Декларациите за поставяне под митнически икономически режим, различен от пасивно усъвършенстване или от митническо складиране, които митническото учреждение за поставяне под режима може да приема по искане на декларатора, без да съдържат някои от данните, изисквани за режима, или без да бъдат придружени от документите по чл. 132, трябва да съдържат най-малко данните, посочени в клетки 14, 21, 31, 37, 40 и 54 на Единния административен документ и в клетка 44 – данни за разрешението или когато се прилага чл. 385, ал. 2 – данни за молбата.

(2) Разпоредбите на чл. 171, 172 и 175 се прилагат, като се отчита съответно спецификата.

(3) В случаите на поставяне под режим активно усъвършенстване при прилагане на система с възстановяване разпоредбите на чл. 173 и 174 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

Раздел II

Облекчено деклариране и оформяне на място

Чл. 192. Разпоредбите на чл. 176 – 183 и чл. 186 се прилагат, като се отчита съответно спецификата за стоки, деклариращи за митнически икономически режими от тази глава.

Глава двадесет и седма

ПОСТАВЯНЕ ПОД РЕЖИМ ПАСИВНО УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ

Чл. 193. Разпоредбите на чл. 195 – 202, прилагани за стоки, деклариращи за износ, се прилагат, като се отчита съответната специфика и за стоки, деклариращи за износ под режим пасивно усъвършенстване.

Глава двадесет и осма

ПРИКЛЮЧВАНЕ НА МИТНИЧЕСКИ ИКОНОМИЧЕСКИ РЕЖИМ

Чл. 194. (1) В случаите на приключване на митнически икономически режим, различен от пасивно усъвършенстване и от митническо складиране, могат да се прилагат опростените процедури за внос, износ и реекспорт. В случаите на реекспорт разпоредбите на чл. 195 – 202 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

(2) Опростените процедури по чл. 170 – 183 могат да се прилагат и при оформянето под режим внос на стоки, които са под режим пасивно усъвършенстване.

(3) В случаите на приключване на режим митническо складиране могат да се прилагат опростените процедури за внос, износ или реекспорт.

(4) Независимо от разпоредбите на ал. 3:

1. за стоките, поставени под режима в склад от тип F, не се разрешава опростена процедура;

2. за стоките, поставени под режима в склад от тип B, могат да се прилагат единствено процедурите за опростено и облекчено деклариране;

3. издаването на разрешение за склад от тип D води до автоматичното прилагане на процедурата за оформяне на място за режим внос. В случаите, когато заинтересуваното лице иска да се ползва от прилагането на елементите за облагане, които не могат да бъдат контролирани без физическа проверка на стоките, тази процедура не може да бъде прилагана. В този случай могат да се използват други процедури, включващи представяне на стоките пред митническите органи.

Глава двадесет и девета

ДЕКЛАРИРАНЕ ЗА ИЗНОС

Раздел I

Общи разпоредби

Чл. 195. (1) Формалностите, извършвани в митническото учреждение на износа съгласно чл. 605, могат да бъдат опростени в съответствие с разпоредбите на тази глава.

(2) Разпоредбите на чл. 606 и 609 се прилагат и за тази глава.

Раздел II

Опростено деклариране

Чл. 196. (1) Декларациите за износ, които митническото учреждение може да приема по искане на декларатора, без да съдържат някои от данните, изисквани за режима, трябва да съдържат най-малко данните, посочени в клетка 1, първо подразделение, клетки 2, 14, 17, 31, 33, 38, 44 и 54 на Единния административен документ, както и:

1. цялата информация, изисквана за правилното прилагане на износните митни сборове или други мерки относно износа, когато стоките подлежат на такива;

2. всяка допълнителна информация, която митническите органи сметат за необходима за идентифициране на стоките и прилагане на разпоредбите за износ, както и за определяне размера на обезпечението, което може да бъде изискано, преди стоките да бъдат изнесени.

(2) Митническите органи могат да позволят на декларатора да не попълва клетки 17 и 33, при условие че:

1. декларира, че изнасянето на въпросните стоки не е обект на забрани или ограничения и митническите органи нямат причини за съмнение по отношение на това, и

2. описанието на стоките позволява тяхното бързо и еднозначно класиране в Митническата тарифа на Република България.

(3) В клетка 44 на формуляр 3 трябва да бъде вписан текстът "Опростен износ".

(4) Разпоредбите на чл. 171 - 175 се прилагат и при режим износ, като се отчита съответната специфика.

Раздел III

Облекчено деклариране

Чл. 197. (1) На основание на писмено искане, съдържащо цялата информация, изисквана за даване на разрешението, митническите органи могат да разрешат на декларатора в съответствие с условията и реда, установени в чл. 177 и 178, които се прилагат, като се отчита съответната специфика, да декларира стоките за износ в облекчена форма при представянето им пред митническите органи.

(2) Облекчената декларация трябва да бъде под формата на опростен Единен административен документ, съдържащ най-малко данните, необходими за идентифицирането на стоките. Разпоредбите на чл. 196, ал. 3 и 4 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

Раздел IV

Оформяне на място

Чл. 198. На основание на писмено искане разрешението за използване на процедурата за оформяне на място може да се даде при условията и по начина, посочени в чл. 199, на всяко лице, наричано по-нататък "одобрен износител", което иска да извършва износни операции в своите помещения или на други места, определени или одобрени от митническите органи.

Чл. 199. Разпоредбите на чл. 180 и 181 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

Чл. 200. (1) За да осигури възможност на митническите органи да се убедят в правилното протичане на операциите преди заминаването на стоките от определеното за тази цел място, одобреният износител, посочен в чл. 198, трябва:

1. надлежно да уведоми митническите органи за това заминаване по форма и по начин, определени от тях, за да получи разрешение за вдигане на стоките;

2. да впише стоките в материалната си отчетност; с разрешение на директора на Агенция "Митници" това вписване може да бъде заменено от всяка друга формалност, предлагаща подобна гаранция; вписването трябва да показва датата, на която е извършено, и данните, необходими за идентифицирането на стоките;

3. да държи на разположение на митническите органи всички документи, представянето на които може да бъде изискано за прилагането на разпоредбите относно износа на стоките.

(2) При определени особени обстоятелства, обусловени от характера и ускорения темп на операциите, митническите органи могат да освободят одобрения износител от изискването да уведомява компетентното митническо учреждение за всяко заминаване на стоки, при условие че му предостави цялата информация, която то сметне за необходима, за да може да упражни правото си на проверка на стоките при възникване на нужда от това. В този случай вписването на стоките в материалната отчетност на одобрения износител е равносилно на разрешение за вдигане на стоките.

Чл. 201. (1) За да се удостовери, че стоките действително са напуснали митническата територия на Република България, като доказателство се използва формуляр 3 на Единния административен документ.

(2) В разрешението за използване на процедура за оформяне на място трябва да е указано, че формуляр 3 на Единния административен документ се заверява предварително.

(3) Предварителната заверка по ал. 2 може да се извърши по един от следните начини:

1. клетка А може да бъде подпечатана предварително с печата на компетентното митническо учреждение и подписана от служител на учреждението;

2. одобреният износител може да подпечата декларацията, като използва специален печат, отговарящ на образеца в приложение № 29.

(4) Преди заминаването на стоките одобреният износител трябва:

1. да изпълни процедурите, посочени в чл. 200;
2. да посочи върху формуляр 3 на Единния административен документ данните за вписването на стоките в материалната отчетност и датата, на която това е извършено.

(5) Клетка 44 на формуляр 3 на ЕАД, попълнена в съответствие с ал. 3, трябва да включва:

1. номера на разрешението и наименованието на издалото го митническо учреждение;

2. текста "Опростен износ".

Чл. 202. (1) Разрешението по чл. 198 трябва да посочва специалните правила за прилагане на процедурата за оформяне на място, и по-специално да определя:

1. стоките, за които се прилага;

2. формата на задълженията по чл. 200;

3. момента на вдигане на стоките;

4. съдържанието на формуляр 3 на Единния административен документ и начина, по който ще бъде заверен;

5. процедурата за представяне на допълнителната декларация и срокът, в който тя трябва да бъде подадена.

(2) Разрешението трябва да включва задължението на одобрения износител да вземе всички необходими мерки, за да осигури съхраняването на специалния печат или на формулярите, заверени предварително с печата на митническото учреждение на износа.

ЧАСТ ВТОРА

МИТНИЧЕСКИ НАПРАВЛЕНИЯ

ДЯЛ ПЪРВИ

ВНОС

Глава тридесета

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 203. Внесените стоки губят статута си на местни стоки, ако вносните митни сборове за тях са били възстановени или опростени:

1. в рамките на режим активно усъвършенстване по системата с възстановяване;

2. в съответствие с разпоредбите на чл. 861, когато стоките са били дефектни или не са съответствали на сключения търговски договор;

3. когато стоките са били изнесени, реекспортирани или са получили друго митническо направление, позволяващо това възстановяване или опрощаване.

Чл. 204. (1) Когато местни стоки са изнесени под покритието на карнет АТА по реда на чл. 618, вносът на тези стоки може да се извърши под покритието на карнет АТА.

(2) В случая по ал. 1 митническото учреждение, където стоките се поставят под режим внос, извършва следните формалности:

1. проверяват се данните, попълнени в полета от "А" до "G" на отрязъка за реимпорт;

2. попълва се талонът и поле "Н" на отрязъка за реимпорт;

3. задържа се отрязъкът за реимпорт.

(3) Когато формалностите по приключване на временния износ се извършват пред митническо учреждение, различно от входното, превозът на стоките от входното митническо учреждение до митническото учреждение, където тези формалности се извършват, се осъществява без допълнителни формалности.

Глава тридесет и първа

ДОПУСКАНЕ НА СТОКИ С ПО-БЛАГОПРИЯТНО ТАРИФНО ТРЕТИРАНЕ

ПОРАДИ СПЕЦИФИЧНОТО ИМ ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ

Чл. 205. (1) За допускането на дадена стока при поставянето ѝ под режим внос с по-благоприятно тарифно третиране поради нейното специфично предназначение се изисква писмено разрешение за правото на ползване на това благоприятно третиране, издадено на лицето, което внася или за което се внася тази стока.

(2) Разрешението по ал. 1 се издава от директора на регионалната митническа дирекция, в чийто район е седалището на заинтересуваното лице, по негово писмено искане. В разрешението се определя периодът на валидността му.

(3) Заинтересуваните лица трябва да осигурят възможност на митническите органи да проследят движението на стоките по време на тяхната обработка или преработка, когато са предмет на такава.

Чл. 206. При отменяне на разрешение титулярят заплаща дължимите вносни митни сборове за стоките, които не са получили предписаното специфично предназначение.

Чл. 207. Титулярят на разрешението е длъжен:

1. да използва стоките по предписаното специфично предназначение;

2. да води и съхранява стоково-материална отчетност, която дава

възможност на митническите органи да извършват проверки за установяване дали стоките са използвани по предписаното специфично предназначение.

Чл. 208. (1) Стоката трябва да бъде използвана изцяло по предписаното специфично предназначение в едногодишен срок от датата, на която декларацията за внос е била приета от митническите органи.

(2) Срокът по ал. 1 може да бъде продължен от началника на съответното митническо учреждение, ако стоките не са били използвани по предписаното специфично предназначение поради непредвидими обстоятелства или непреодолима сила или поради изисквания, свързани с технологичния процес на обработката или преработката на стоките.

Чл. 209. (1) Приема се, че вече са използвани по определеното специфично предназначение:

1. стоките, които могат да бъдат използвани само еднократно - на датата, когато изцяло са използвани по предписаното специфично предназначение в съответствие с установения краен срок;

2. стоките, които могат да бъдат използвани многократно - 2 години след първото им използване по предписаното специфично предназначение и датата на това първо използване трябва да се отрази в стоково-материалната отчетност;

3. гражданските самолети - в момента на вписването им в държавния регистър, предвиден за тази цел.

(2) Отпадъците и остатъците, получени в процеса на обработката или преработката на стоките, както и загубите от естествена фира се считат за стоки, използвани по специфичното предназначение.

Чл. 210. Митническите органи могат да разрешат стоките с по-благоприятно тарифно третиране поради специфичното им предназначение да се съхраняват заедно със стоки от същия вид, качество и с идентични технически и физически характеристики, ако титулярят на разрешението удостовери необходимостта от това. Когато стоките се съхраняват по този начин, разпоредбите на тази глава се прилагат за количество стоки, равно на количеството на стоките, поставени под режим внос в съответствие с разпоредбите на тази глава.

Чл. 211. (1) При прехвърляне на стоките на друго лице то трябва да притежава разрешение, издадено по реда на чл. 205.

(2) В случаите по ал. 1 стоките трябва изцяло да бъдат използвани по предписаното им предназначение в срок 1 година от датата на прехвърлянето им, като този срок може да бъде продължен по реда на чл. 208, ал. 2.

Чл. 212. Прехвърлянето на стоки се съобщава на митническите органи в 7-дневен срок от датата на извършването му. Съобщението трябва да посочва датата на прехвърлянето на стоките. От тази дата лицето, на което са прехвърлени стоките, поема задълженията, които произтичат от тази глава по отношение на тези стоки.

Чл. 213. (1) Използването на стоките за друго предназначение, различно от предписаното за по-благоприятното тарифно третиране, се допуска от митническите органи само ако титулярят на разрешението докаже, че стоката не е могла да бъде използвана по това предназначение по причини, свързани с титуляря или със стоката.

(2) В случаите по ал. 1 титулярят на разрешението заплаща митните сборове, възникнали в съответствие с чл. 199, ал. 1, т. 7 от закона.

Чл. 214. (1) Изнасянето на стоките извън митническата територия на Република България или унищожаването им под митнически контрол се допуска от митническите органи само ако титулярят на разрешението докаже, че стоките не са могли да бъдат използвани по предписаното специфично предназначение по причини, свързани с титуляря или със самата стока.

(2) Когато е допуснато изнасянето на стоките извън митническата територия на Република България, тези стоки се считат за чуждестранни от момента на приемането на митническата декларация за износ.

Чл. 215. (1) Ако вносните митни сборове за дадена стока, прилагани при специфичното ѝ предназначение, не са по-малки от тези, които се прилагат по принцип за такава стока, тя трябва да бъде класирана в подпозицията от Митническата тарифа, отнасяща се за това специфично предназначение, без да се прилагат разпоредбите на тази глава.

(2) Разпоредбите на тази глава не се прилагат за стоките, включени в приложение № 17.

Глава тридесет и втора
УПРАВЛЕНИЕ НА ТАРИФНИТЕ МЕРКИ

Чл. 216. Когато тарифните мерки по чл. 26, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от закона са за определено количество или стойност, те се ползват в съответствие с принципа "първ пристигнал - първ обслужен" по ред, определен от министъра на финансите.

Чл. 217. Ако митническите органи анулират митническа декларация за внос

на стоки, за които е разрешено ползването на тарифна квота, съответното количество или стойност на стоката се възстановява веднага към наличните за ползване.

Чл. 218. Тарифната квота се счита за:

1. некритична:

а) ако тарифната квота за същите стоки, определена през предходните две години за минимален период от 6 месеца, не е била изчерпана преди последния работен ден на седмия месец на определения за съответната квота период през тези 2 години, и

б) ако началният обем на новата квота не е по-малък от всяка от квотите през двете предходни години;

2. критична:

а) при изчерпване на 95 на сто от обема на дадена некритична тарифна квота, или

б) по решение на компетентните органи.

ДЯЛ ВТОРИ

ТРАНЗИТ

Глава тридесет и трета

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ И ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

Чл. 219. (1) За целите на този дял се счита, че:

1. "транспортно средство" е:

а) всяко пътно превозно средство, ремарке или полуремарке;

б) всеки открит или закрит железопътен вагон;

в) всеки плавателен съд, наричан по-нататък "кораб";

г) всяко въздухоплавателно средство, наричано по-нататък "самолет";

д) всеки контейнер по смисъла на чл. 485, т. 8;

транзит от отправно митническо учреждение до получаващо митническо учреждение;

3. "отправно митническо учреждение" е митническото учреждение, където започва транзитната операция;

4. "получаващо митническо учреждение" е митническото учреждение, където поставените под режим транзит стоки трябва да бъдат представени, за да се завърши транзитната операция;

5. "гаранционното митническо учреждение" е митническото учреждение, където е прието обезпечение чрез обща или фиксирана гаранция;

6. "входно митническо учреждение" е граничното митническо учреждение, през което стоките се въвеждат на митническата територия на Република България;

7. "изходно митническо учреждение" е граничното митническо учреждение, през което стоките напускат митническата територия на Република България;

8. "входен транзит" (Тв) е транзит от входно митническо учреждение до вътрешно митническо учреждение;

9. "изходен транзит" (Ти) е транзит от вътрешно митническо учреждение до изходно митническо учреждение;

10. "директен транзит" (Тд) е транзит от входно митническо до изходно митническо учреждение;

11. "транзит в страната" (Тс) е транзит между две вътрешни митнически учреждения;

12. "транзитен документ" е всеки документ и неговите приложения, с който стоки са поставени под режим транзит;

13. "отговорно лице" е титулярят на режим транзит.

(2) Навсякъде, където са употребени термините "символ "Т" или "символ "Т bis" в зависимост от конкретния вид транзит, се разбира един от символите "Тв", "Ти", "Тд" или "Тс".

(3) По свое желание деклараторът на режим транзит може да отбележи в съответния транзитен документ, че превозваната стока има местен статут, чрез подписано вписване на думата "БЪЛГАРСКА" срещу съответната стока, като това трябва да бъде направено по такъв начин, че недвусмислено да се отнася само за местните стоки, в случаите, когато под покритието на транзитния документ се превозват едновременно местни и чуждестранни стоки. За доказване достоверността на вписването деклараторът трябва да представи документи, потвърждаващи, че стоката е местна. След като митническите органи се уверят в достоверността на вписването, то се заверява с подпис и личен печат на компетентен митнически служител, като се отбелязва и датата.

(4) Когато митническите органи в отправното митническо учреждение преценят за необходимо, те могат да впишат в транзитния документ пълния размер на изчислените от тях изискуеми митни сборове и други събирани от митническите органи държавни вземания.

Чл. 220. Когато поставени под митнически икономически режим стоки, които за целите на съответните търговски операции могат да бъдат пренесени на митническата територия на Република България в рамките на съответния режим, с

изключение на пренасяне с направление за чужбина, по желание на заинтересуваното лице тези стоки могат да се пренасят по предвидения за този режим ред, без да се извършват формалности за транзит.

Чл. 221. (1) Транзитирането на военна техника или оборудване, включително взривни вещества, оръжия и боеприпаси, както и на стоки и технологии с възможна двойна употреба се извършва по предвидения в този правилник ред, при условие че в международен договор, по който Република България е страна, или в нормативен акт не е предвидено друго.

(2) При транзит на някои от предвидените в ал. 1 стоки, които се придружават от документ "МАНИФЕСТ НАТО 302", този документ може да се използва като товарен списък по смисъла на чл. 225.

Чл. 222. Стоки, които са и валутни ценности, с изключение на законните български и чуждестранни платежни средства, се транзитират по предвидения в правилника ред освен в случаите, когато в закон или в акт на Министерския съвет е предвидено друго.

Чл. 223. (1) Превозът на стоки в нетърговски характер на пътници се извършва без формалности за транзит и без обезпечаване на дължимите митни сборове и събирани от митническите органи други държавни вземания.

(2) Входен транзит на чуждестранни шосейни моторни превозни средства на пътници – местни лица, или предназначени за местни лица се извършва без обезпечаване на дължимите митни сборове и събирани от митническите органи други държавни вземания. Когато превозно средство се въвежда на митническата територия на Република България от чуждестранно лице, което ще бъде отговорно лице по транзита, митническите органи вписват със заверка, подпис, печат и дата в статистическия му картон номера на декларация Т. Представянето на превозното средство в получаващото митническо учреждение се отбелязва в статистическия картон.

Чл. 224. (1) По предложение на директора на Агенция "Митници" министърът на финансите може временно да определя различен от заложения в правилника ред за транзитиране на стоки, когато във връзка с присъединяването на Република България към международен договор предварителното прилагане на такъв различен ред изрично произтича от разпоредби на договора.

(2) За прилагането на ал. 1 министърът на финансите предварително съгласува със заинтересуваните лица предвижданата процедура на различния ред за транзитирането на стоките, след което съответният акт подлежи на обнародване.

Глава тридесет и четвърта

ПРОЦЕДУРА

Чл. 225. (1) Всички стоки, които се превозват под режим транзит, трябва да бъдат предмет на декларация Т (Тв, Ти, Тд и Тс) в съответствие с тази глава. Декларация Т е декларация, която е изготвена върху формуляри на ЕАД.

(2) Товарните списъци, основаващи се на образеца в приложение № 18 и при определените в чл. 227, 228 и 229 условия, могат да се използват като описателна част на декларациите за транзит.

(3) Товарен списък може да е и всякакъв търговски документ, който отговаря на условията по чл. 226 – 229, както и по чл. 263, 264 и 265.

Чл. 226. (1) Товарните списъци трябва да съдържат:

1. наименованието "товарен списък";

2. клетка с размери 70/55 мм, разделена на горна част с размери 70/15 мм за вписване на символа "Т", последван от една от бележките, посочени в чл. 230, ал. 1, и долна част с размери 70/40 мм за отбелязване на указаното в чл. 229, ал. 3;

3. графи в указаната по-долу последователност и озаглавени, както следва:

а) пореден номер;

б) маркировки, номера, брой и вид на колетите, описание на стоките;

в) държава на изпращане/износ;

г) бруто тегло в килограми;

д) за служебно ползване.

(2) За своите нужди заинтересуваните лица могат да приспособяват широчината на графите, с изключение на графата "за служебно ползване", която не трябва да бъде по-тясна от 30 мм. Освен това заинтересуваните лица могат свободно да използват пространствата извън посочените в ал. 1.

Чл. 227. (1) За товарен списък може да се използва само лицевата страна на формуляра.

(2) Пред всяка вписана в товарния списък стока се поставя пореден номер, като при необходимост след всяка стока могат да се правят специални бележки по отношение на представени документи, сертификати и разрешителни.

(3) След последния запис се поставя хоризонтална линия и неизползваните пространства се задраскват по начин, изключващ всякакво допълнително вписване.

Чл. 228. (1) Митническите органи могат да разрешат да се използват като

товарни списъци по смисъла на чл. 225, ал. 2 и 3 списъци, които не отговарят на всички изисквания по чл. 225, ал. 3 и по чл. 226.

(2) Използването на списъците по ал. 1 се разрешава само когато:

1. са изготвени от лица, чиято стоково-материална отчетност се води чрез автоматизирана система за обработка на данни;

2. са изготвени и попълнени по такъв начин, че да могат да се използват без затруднения от митническите органи;

3. указват за всяка стока броя, вида, маркировките и номерата на колетите, описанието на стоките, държавата на изпращане/износ, а също така и бруто теглото в килограми.

(3) Може да се разреши използването на описателни списъци като посочените в ал. 1 и 2 товарни списъци, изготвени с цел извършването на формалностите по изпращането/износа, дори когато описателните списъци са изготвени от лица, които не водят своята стоково-материална отчетност чрез автоматизирана система за обработка на данни.

(4) Митническите органи могат да разрешат на лица, чиято стоково-материална отчетност се води чрез автоматизирана система за обработка на данни и на които вече е разрешено съгласно ал. 1 и 2 да използват товарни списъци от специален вид, да използват подобни списъци за транзитни операции само с един вид стоки, когато това облекчение е необходимо поради информационните програми на съответните лица.

Чл. 229. (1) Когато отговорното лице използва товарни списъци за пратка, състояща се от няколко вида стоки, клетки 15, 33, 35, 38 и при необходимост 44 на използваните при режим транзит формуляри се задраскват, а клетка 31 не се използва. Към тези формуляри не се добавят допълнителни формуляри.

(2) Товарният списък се изготвя в толкова екземпляра, колкото е броят на използваните при режим транзит формуляри, за които се отнася списъкът.

(3) Когато се регистрира декларация Т, на товарния списък трябва да се постави същият регистрационен номер като този на използваните при режим транзит формуляри, за които се отнася списъкът. Този номер се нанася или чрез печат с името на отправното митническо учреждение, или на ръка, като във втория случай се подписва митнически служител, който поставя личния си митнически печат.

(4) Когато към един използван при режим транзит формуляр са приложени няколко товарни списъка, всеки един трябва да има пореден номер, нанесен от отговорното лице. Броят на приложените товарни списъци се отразява в клетка 4 на формуляра.

Чл. 230. (1) Когато стоките трябва да се превозят под режим транзит, отговорното лице вписва в дясната половина на клетка 1 на използвания формуляр символа "Т". Когато се използват допълнителни формуляри, отговорното лице вписва в дясната половина на клетка 1 на допълнителните формуляри символа "Т bis". Когато не се разрешава използването на допълнителни формуляри поради използването на автоматизирана система за обработка на декларации, към формуляра на транзитната декларация се прилагат един или повече изготвени формуляри на ЕАД. В този случай в дясната половина на клетка 1 на тези формуляри се вписва символът "Т bis".

(2) Декларация Т се подписва и подпечатва от отговорното лице и се представя чрез най-малко три формуляра в отправното митническо учреждение.

(3) Когато режимът транзит следва предшестващо митническо оформяне, съответстващите на това оформяне митнически документи трябва да бъдат вписани в представяната в отправното митническо учреждение декларация Т.

Чл. 231. (1) Едно и също превозно средство може да се използва за натоварване на стоки от няколко отправни митнически учреждения, както и за разтоварване в няколко получаващи митнически учреждения.

(2) Една декларация Т може да обхваща само стоки, натоварени или подлежащи на натоварване на едно превозно средство и предназначени да бъдат превозени от едно отправно до едно получаващо митническо учреждение.

(3) За прилагането на ал. 1 и при условие че се превозват стоки, които трябва да бъдат отправени заедно, като едно превозно средство се счита:

1. пътно превозно средство, придружено от неговото(ите) ремарке(та) или полуремарке(та);

2. композиция от открити и/или закрити железопътни вагони;

3. кораби, представляващи обща композиция;

4. контейнери, натоварени на превозно средство по смисъла на този член.

Чл. 232. (1) Отправното митническо учреждение приема и регистрира декларация Т, определя срок не по-голям от 10 дни, в който стоките трябва да бъдат представени в получаващото митническо учреждение, и може да взема такива мерки за идентификация, каквито сметне за необходими.

(2) Митническите органи в отправното митническо учреждение вписват необходимите данни в декларация Т, запазват предназначения за него формуляр и

върщат останалите формуляри на отговорното лице или на негов представител.

(3) В случаите, когато се прилагат разпоредбите на чл. 243 или пък когато митническите органи в отправното митническо учреждение сметнат за необходимо, могат да определят маршрут за превоза на пратката. По искане на отговорното лице маршрутът може да бъде променен само от митническите органи, които са в близост до мястото, където се намира пратката по време на нейния превоз по определения маршрут. Тези органи трябва да впишат необходимите данни в декларация Т и да уведомят незабавно митническите органи на отправното митническо учреждение.

(4) В случай на непреодолима сила превозвачът може да се отклони от определения маршрут. Пратката и декларация Т трябва да се представят незабавно пред най-близките до мястото, където се намира пратката, митнически органи. Тези митнически органи уведомяват незабавно отправното митническо учреждение за отклоняването и вписват необходимите данни в декларация Т.

Чл. 233. (1) Като общо правило идентификацията на стоките се осигурява чрез пломбиране.

(2) Пломбирането се извършва:

1. по пригодност, когато транспортното средство е било одобрено въз основа на прилагането на други разпоредби или е признато от отправното митническо учреждение като годно за пломбиране;

2. на всеки отделен колет – в останалите случаи.

(3) Транспортните средства могат да бъдат признати като подходящи за пломбиране по пригодност, при условие че:

1. могат да бъдат пломбирани по лесен и ефикасен начин;

2. са конструирани така, че никакви стоки не могат да бъдат извадени или поставени, без да остават видими следи от това или без да се повредят пломбите;

3. нямат скрити помещения (тайници), където могат да бъдат укрити стоки;

4. товарните помещения са леснодостъпни за проверка от митническите органи.

(4) Отчитайки други евентуални мерки за идентификация, като снимки, мостри, опис на заводски марки и серийни номера, запечатване или всеки друг считан за подходящ начин, отправното митническо учреждение може да допусне превоз без пломбиране, когато:

1. описанието на стоките в декларация Т или в допълнителните и придружаващите я документи позволява тяхната идентификация;

2. стоките са добре осигурени чрез поставяне на пломба от спедитор или превозвач;

3. чуждестранни митнически пломби или друга мярка, взета за стоките или придружаващите ги документи, осигуряват надеждна гаранция за идентифицирането на стоките.

(5) Поставянето на митнически пломби трябва да бъде отбелязано в митническите, а при необходимост – и в други документи.

(6) Мерките за идентификация на стоките задължително се запазват, освен ако е предвидено друго от специални разпоредби или при непредвидени обстоятелства, появили се по време на транзитната операция, като в тези случаи митническите органи трябва да бъдат уведомени за това.

Чл. 234. (1) Стоките се превозват под покритието на декларация Т, чиито формуляри са оформени от отправното митническо учреждение и са предоставени на отговорното лице или на негов представител.

(2) Формулярите на декларация Т трябва да се представят при всяко поискване от митническите органи, включително при товарене или разтоварване, пред органи на митническо учреждение, различно от отправното и от получаващото.

Чл. 235. (1) Описаните в декларация Т стоки могат да се претоварват на друго превозно средство под контрола на митническите органи, без да е необходима нова декларация. В този случай митническите органи вписват необходимите данни в декларация Т.

(2) При определени от началника на най-близкото до стоките митническо учреждение условия може да се разреши претоварването да се извърши без пряк надзор на митническите органи на това митническо учреждение. В този случай превозвачът прави вписванията в декларация Т и я предоставя на тези митнически органи, за да поставят техните заверки.

Чл. 236. (1) Ако по време на превоза бъдат скъсани митнически пломби по независещи от превозвача причини, той трябва да изиска от митническите органи, в близост до които се намира превозното средство, да издадат констативен протокол. При възможност тези митнически органи поставят нови пломби.

(2) При пътнотранспортно произшествие, което налага претоварване на друго превозно средство, се прилага чл. 235.

(3) При непосредствена опасност, която изисква незабавно разтоварване на

цялата стока или на част от нея, превозвачът може да предприеме необходимите според него мерки, като впише това в декларация Т. В този случай се прилага ал. 1.

(4) Ако в резултат на пътнотранспортно произшествие или на други инциденти по време на транзитната операция превозвачът не е в състояние да спази посочения в чл. 232 срок, той уведомява за това по възможно най-бързия начин митническите органи, посочени в ал. 1. Последните вписват съответните данни в декларация Т и имат право при искане от заинтересуваното лице да удължат дадения срок с необходимото в случая време.

Чл. 237. (1) Стоките и декларация Т трябва да бъдат представени в получаващото митническо учреждение.

(2) Получаващото митническо учреждение вписва във формулярите на декларация Т данни за резултатите от извършените проверки и незабавно изпраща формуляр № 5 на отправното митническо учреждение, а формуляр № 4 задържа. Това, освен ако няма други разпоредби, се извършва след представянето на стоките, което се счита за осъществено, когато на стоките вече е дадено митническо направление или те са поставени във временен склад.

(3) Транзитната операция може да завърши в митническо учреждение, различно от посоченото в декларация Т, като тогава това митническо учреждение става получаващо.

(4) Когато митническите органи сметнат за необходимо или в случай че се прилагат разпоредбите на чл. 243, получаващото митническо учреждение може да бъде променено по искане на отговорното лице само от началника на митническото учреждение, което е в близост до мястото, където се намира пратката, и със съгласието на отправното митническо учреждение. В този случай се уведомява предварително определеното получаващо митническо учреждение и в декларация Т се вписват необходимите данни.

(5) Когато стоките се представят в получаващото митническо учреждение след изтичане на дадения от отправното митническо учреждение срок и това е в резултат на обстоятелства, които бъдат оправдани по убедителен за получаващото митническо учреждение начин и които не могат да се припишат на превозвача или на отговорното лице, се смята, че даденият срок е спазен.

Чл. 238. (1) Лице, което представя в получаващото митническо учреждение декларация Т заедно с пратката, за която тя се отнася, може да поиска да му бъде издадена квитанция, която предварително е попълнена от заинтересуваното лице.

(2) Формулярът на квитанцията по ал. 1 трябва да съответства на образца в приложение № 19 или може да бъде съставена върху образца, намиращ се в долната част на гърба на формуляр № 5 на декларация Т.

Глава тридесет и пета

ОБЕЗПЕЧЕНИЯ

Раздел I

Общи разпоредби

Чл. 239. (1) Предвиденото в чл. 101, ал. 1 от закона обезпечение може да бъде общо, покриващо няколко транзитни операции, или еднократно, покриващо една транзитна операция.

(2) Обезпечението може да бъде учредено чрез издадена от местна банка гаранция, отговаряща на посочените в чл. 193 от закона условия, или чрез паричен депозит при спазване разпоредбите на чл. 255, ал. 2.

(3) Посочената в ал. 2 гаранция представлява договор за поръчителство и трябва да се издава във форми съгласно образците по:

1. приложение № 20 – за обща гаранция;
2. приложение № 21 – за фиксирана гаранция;
3. приложение № 22 – за еднократна гаранция.

Чл. 240. (1) Освен в случаите, когато митническото задължение, за което е била представена гаранция, е погасено, предвидените в раздели II – IV гаранции се освобождават също така и след изтичането на 12-месечен срок, считано от датата на регистриране на декларация Т, ако поръчителят не е бил уведомен от митническите органи, че указаната декларация не е приключена.

(2) Когато в посочения в ал. 1 срок поръчителят е бил уведомен от митническите органи, че документ Т не е приключен, той трябва допълнително да бъде известен, че е или може да бъде длъжен да заплати сумите, за които той отговаря по отношение на съответната транзитна операция. В случаите, когато поръчителят се известява, че е длъжен да заплати сумите, за които той отговаря, известието трябва да бъде изпратено, след като отговорното лице не може да бъде открито на посочения от него адрес или е отказало доброволно да заплати дължимите митни сборове и други държавни вземания, като в известието трябва да бъдат указани точно дължимата сума и датата, от която е възникнало митническото задължение. Допълнителното известие трябва да достигне до поръчителя не по-късно от 3 години, считано от датата на регистриране на декларация Т. Ако в този срок известие не е било получено от поръчителя, той се освобождава от

поетите от него задължения.

Раздел II

Обща гаранция

Чл. 241. (1) Използването на обща гаранция се разрешава само на местни лица, които:

1. редовно са ползвали режима транзит като отговорни лица или изпращачи през предходния период от 6 месеца или са познати на митническите органи като имащи добро финансово състояние, което е достатъчно за покриване на техните задължения, и

2. не са извършвали сериозно или повторно нарушение на митническото или данъчното законодателство.

(2) Общата гаранция влиза в сила след нейното приемане от гаранционно митническо учреждение. Гаранционни митнически учреждения са:

1. Централното митническо управление, когато гаранцията ще се отнася до транзитни операции, започващи в отправни митнически учреждения, намиращи се в повече от една регионална митническа дирекция;

2. съответната регионална митническа дирекция, когато гаранцията ще се отнася само до транзитни операции, започващи в отправни митнически учреждения в неговия район.

(3) Началникът на гаранционното митническо учреждение определя размера на гаранцията, сключва договора за поръчителство и дава разрешение, позволяващо на отговорното лице да извършва, в рамките на обезпечения размер, транзитни операции независимо от отправното митническо учреждение, като се отчита разпоредбата на ал. 2, т. 2.

(4) На всяко лице, на което е дадено разрешението по ал. 3, при посочените в чл. 245 – 248 условия се издава в един или в няколко екземпляра гаранционен сертификат, съответстващ на формуляра по приложение № 23.

(5) Номерът на гаранционния сертификат трябва да бъде вписан във всеки документ Т.

(6) Гаранционното митническо учреждение отменя даденото разрешение за използване на общата гаранция, ако вече не са налице посочените в ал. 1 условия.

Чл. 242. (1) Общата гаранция се определя в размер 100 на сто от дължимите митни сборове и събираните от митническите органи други държавни вземания, но не по-малко от 14 000 лв., определени по предвидените в ал. 4, 5 и 6 начини, с изключение на посочените в ал. 2 случаи.

(2) Общата гаранция може да бъде определена в размер не по-малко от 30 на сто от дължимите митни сборове и събираните от митническите органи други държавни вземания, но не по-малко от 14 000 лв., съгласно разпоредбите на ал. 3, 4 и 5, когато:

1. лицето редовно е осъществявало транзитни операции под покритието на обща гаранция за период от 2 години;

2. по време на периода по т. 1 лицето е изпълнявало своите задължения;

3. намалената гаранция покрива най-малко размера на митническото задължение;

4. стоките не са включени в списъците на приложения № 24 и 25.

(3) Гаранционното митническо учреждение на основата на представена за това справка от заинтересуваното лице, която може да бъде проверена, прави оценка за едноседмичен период на:

1. превозените пратки;

2. дължимите митни сборове и събираните от митническите органи други държавни вземания.

(4) Оценката по ал. 3 се извършва на основата на търговската и счетоводната документация на заинтересуваното лице по отношение на превозваните за предходната година стоки, като така получената сума се разделя на 52.

(5) В случаи на искания за използване на обща гаранция от лица, които започват своята дейност в сътрудничество с тези лица, гаранционното митническо учреждение оценява количеството, стойността и дължимите митни сборове и събираните от митническите органи други държавни вземания, приложими за подлежащите за превоз за определен период стоки, на основата на данни, с които разполага. Гаранционното митническо учреждение определя чрез екстраполиране очакваните стойности на стоките и митните сборове и другите държавни вземания за стоките, които ще се превозват за период от 1 седмица.

(6) Гаранционното митническо учреждение извършва най-малко веднъж годишно проверка на размера на общата гаранция, включително на основата на информация от отправните митнически учреждения, и при необходимост определя нов размер на гаранцията.

(7) Директорът на Агенция "Митници" може по изключение да разреши ползването на предвиденото в ал. 2 обезпечение, дори да не е изпълнено някое от посочените в същата алинея условия.

Чл. 243. Не се разрешава използването на обща гаранция при превози на

стоки, включени в списъка на приложение № 24.

Чл. 244. При транзитни операции, отнасящи се до предвидени в чл. 243 стоки, се прилагат следните мерки:

1. в документ Т трябва да бъде вписан тарифният номер;
2. трябва да бъде вписан с червено диагонално на всички формуляри на документ Т на пространство не по-малко от 100/10 мм текстът "член 243 от ППЗМ";
3. заверените екземпляри с текста по т. 2 върху документ Т, които са предназначени за връщане, се връщат на отправното митническо учреждение не по-късно от работния ден, следващ деня, когато пратката и документ Т са били представени пред получаващото митническо учреждение.

Чл. 245. (1) (Попр. – дв, бр. 154 от 1998 г.) На своя отговорност при издаването на гаранционния сертификат или по всяко време през срока на неговата валидност отговорното лице определя на гърба на сертификата лицата, които то оправомощава да подписват от негово име декларации за транзит. Попълват се имената и единният граждански номер на оправомощеното лице и спесимен на подписа му. Всяко отписване на оправомощено лице се заверява с подписа на отговорното лице, като последното има възможност да зачертава клетките на сертификата, които няма намерение да използва.

(2) Отговорното лице може по всяко време да зачеркне името на оправомощено лице, вписано от него на гърба на сертификата.

Чл. 246. Всяко лице, вписано на гърба на гаранционния сертификат, който се представя в отправното митническо учреждение, се смята за упълномощен представител на отговорното лице.

Чл. 247. Срокът на валидност на гаранционния сертификат не може да превишава 2 години. Този срок може да се продължи еднократно от гаранционното митническо учреждение, като продължението не може да бъде за повече от 2 години.

Чл. 248. (1) В случай че договорът за поръчителство бъде прекратен, другата страна и отговорното лице трябва да бъдат уведомени за това, като последното е длъжно незабавно да върне в гаранционното митническо учреждение всички валидни гаранционни сертификати, които са му били издадени.

(2) Гаранционните митнически учреждения информират съответните заинтересувани митнически учреждения за сключването или прекратяването на договор за обща гаранция и за всички невърнати гаранционни сертификати.

Раздел III

Фиксирана гаранция

Чл. 249. (1) Независимо от това, кое е отговорното лице, и без да се нарушават разпоредбите на чл. 250, банка може да гарантира дължимите митни сборове и други събирани от митническите органи държавни вземания за всяка транзитна операция, извършвана с нейно поръчителство, чрез една гаранция с фиксиран размер 14 000 лв.

(2) Фиксираната гаранция влиза в сила след нейното приемане от гаранционно митническо учреждение. Гаранционни митнически учреждения са:

1. Централното митническо управление, когато гаранцията ще се отнася до транзитни операции, започващи от отправни митнически учреждения, намиращи се в повече от една регионална митническа дирекция;

2. съответната регионална митническа дирекция, когато гаранцията ще се отнася до транзитни операции, започващи в отправни митнически учреждения в неговия район.

Чл. 250. (1) Извън посочените в ал. 2 и 3 случаи отправното митническо учреждение не може да изисква обезпечение, надвишаващо фиксираната сума в размер 14 000 лв. на транзитна декларация, независимо от размера на митните сборове и другите събирани от митническите органи държавни вземания, отнасящи се до стоките – предмет на определена декларация.

(2) Когато поради специфични обстоятелства дадена транзитна операция представлява повишен риск и поради тази причина гаранцията от 14 000 лв. е явно недостатъчна, отправното митническо учреждение изисква гаранция за по-голяма сума, кратна на 14 000 лв., за да се обезпечат митните сборове и другите държавни вземания за цялото количество изпращана стока. Транзитна операция представлява повишен риск тогава, когато се отнася до стоки, които са изключени от обезпечаване с обща гаранция съгласно чл. 243.

(3) При превоз на стоки, включени в списъка на приложение № 25, също се изисква увеличаване размера на фиксираната гаранция, когато количеството на стоката или стоките надвишава количеството, което съответства на фиксирания размер на гаранцията. В такъв случай размерът на гаранцията се увеличава на сума, кратна на 14 000 лв., необходима за гарантиране на количеството превозвани стоки.

(4) В посочените в ал. 2 и 3 случаи отговорното лице представя в отправното митническо учреждение необходимия брой сертификати за фиксирана гаранция, всеки от тях в размер 14 000 лв.

Чл. 251. (1) Когато в декларацията за транзит са включени и други стоки

извън посочените в приложение № 25, разпоредбите за фиксираната гаранция се прилагат така, като че двете категории стоки са предмет на отделни декларации.

(2) Като изключение от ал. 1 не се взема предвид наличието на стоки от която и да е категория, ако тяхното количество или стойност са незначителни.

Чл. 252. (1) Със сключването от началника на гаранционното митническо учреждение на договора за поръчителство при предвидените в него условия банката придобива право да издава сертификати за фиксирана гаранция на лица, които възнамеряват да извършват като отговорни лица транзитни операции от отправно митническо учреждение по техен избор.

(2) Формулярът, върху който се издава сертификатът за фиксирана гаранция, трябва да съответства на образца по приложение № 26.

(3) Отговорността на поръчителя се простира до 14 000 лв. за всеки сертификат за фиксирана гаранция.

(4) Без да се нарушават разпоредбите на чл. 250 и 253, отговорното лице може да извършва транзитна операция с всеки сертификат за фиксирана гаранция. Сертификатът се представя в отправното митническо учреждение при подаването на декларация Т, като митническото учреждение задържа сертификата след проверка на неговата валидност и точност.

(5) След приключване на транзитна операция и по искане на отговорното лице отправното митническо учреждение му връща сертификата за фиксирана гаранция, който е използван за приключилата операция.

Чл. 253. (1) Поръчителят може да издава сертификати за фиксирана гаранция с ограничена валидност, които:

1. не са валидни за транзитна операция със стоки, включени в приложения № 24 и 25;

2. могат да се използват едновременно най-много 7 броя за едно превозно средство по смисъла на чл. 231, ал. 2 за различни от посочените в т. 1 стоки.

(2) Поръчителят вписва по диагонал и с главни букви в издаваните от него сертификати по ал. 1 текста "ОГРАНИЧЕНА ВАЛИДНОСТ - ЧЛЕН 253 ОТ ППЗМ".

Чл. 254. Гаранционното митническо учреждение информира съответните заинтересувани митнически учреждения за сключване или прекратяване на договор за фиксирана гаранция.

Раздел IV

Еднократна гаранция

Чл. 255. (1) Еднократната гаранция за една транзитна операция влиза в сила след нейното приемане от началника на отправното митническо учреждение, който предварително определя нейния размер, проверява и заверява договора за поръчителство за гаранцията, след което го задържа.

(2) Еднократно обезпечение на една транзитна операция може да се учреди в отправното митническо учреждение и с паричен депозит, чийто размер се определя от началника на отправното митническо учреждение. В този случай депозитът се освобождава:

1. след като документ Т се върне в отправното митническо учреждение, или

2. със съгласие на началника на отправното митническо учреждение, след като в получаващото митническо учреждение са извършени необходимите формалности за приключването на транзитната операция. В този случай върху предназначения за връщане в отправното митническо учреждение екземпляр на документ Т трябва да бъде датирано и вписано със заверка на митнически служител, че депозитът е освободен от получаващото митническо учреждение.

(3) Извършването на транзитната операция се разрешава след учредяване на еднократното обезпечение по ал. 1 или 2.

Раздел V

Разрешаване за извършване на транзитни операции без обезпечение

Чл. 256. (1) За да се разреши извършване на транзитни операции без обезпечение съгласно чл. 102, ал. 1 от закона, съответното задължение на заинтересуваното отговорно лице трябва да бъде вписано в "Декларация за поемане на отговорност при освобождаване от обезпечение", съответстваща на образца по приложение № 27.

(2) Разрешението по ал. 1 се издава от Централното митническо управление, като във връзка с определените в чл. 102, ал. 1 от закона условия заинтересуваният търговец трябва да предостави следните документи:

1. мотивирано искане, в което да бъде указан броят на транзитните операции, извършени за изминалия 3-годишен период, както и на очакваните операции за бъдещ 6-месечен период;

2. удостоверение на актуалната съдебна регистрация;

3. заверено копие на документа за Единния идентификационен код по Единния държавен регистър на стопанските и други субекти "БУЛСТАТ" в Република България;

4. счетоводния баланс за последната финансова година;

5. удостоверение от данъчния орган, където е регистриран търговецът, че той няма задължения към държавата и не е извършвал данъчни нарушения;

6. попълнени 2 оригинални екземпляра на декларацията за поемане на отговорност при освобождаване от обезпечение;

7. толкова екземпляра на сертификата по приложение № 28, колкото смята, че ще му бъдат необходими;

8. опис на вида стоки и най-голямата им очаквана стойност на една превозвана пратка.

(3) Разрешението се издава в двумесечен срок от датата на заведеното в Централното митническо управление искане, като управлението може да изисква и други документи във връзка с искането, когато счете това за необходимо. След разрешаването Централното митническо управление издава на отговорното лице съответстващи на приложение № 28 сертификати в толкова броя екземпляри, колкото са необходими на това лице.

Чл. 257. (1) Съгласно чл. 102, ал. 2 от закона разрешение за освобождаване от обезпечение не се издава при транзитни операции на стоки:

1. чиято стойност на пратка превишава 50 000 лв.;

2. включени в списъка на приложение № 25.

(2) Издадено разрешение за освобождаване от обезпечение не се прилага в случаите на транзитна операция със стоки по ал. 1.

Чл. 258. (1) (Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.) На своя отговорност при издаването на сертификата за освобождаване от обезпечение или по всяко време през срока на неговата валидност отговорното лице определя на гърба на сертификата лицата, които оправомощава да подписват от негово име декларацията. Попълват се имената и единният граждански номер на оправомощеното лице, придружени със спесимен на неговия подпис, като всяко вписване на такова лице се заверява с подписа на отговорното лице. Отговорното лице има възможност да зачертава клетките, които няма намерение да използва, и може по всяко време да зачеркне името на вписано на гърба на сертификата оправомощено лице.

(2) Всяко лице, което е вписано на гърба на сертификата за освобождаване от обезпечение, който се представя в отправното митническо учреждение, се счита за упълномощен представител на отговорното лице.

(3) Освобождаването от обезпечение се доказва пред митническите учреждения с представянето на издадения от Централното митническо управление сертификат по чл. 256, ал. 3, като се проверява неговата валидност и точност. Номерът на сертификата трябва да бъде вписан в клетка 52 на декларацията.

(4) Срокът на валидност на сертификата за освобождаване от обезпечение не може да надвишава 2 години. Този срок може да бъде продължен еднократно от Централното митническо управление за още един срок 2 години.

(5) Когато разрешението за освобождаване от обезпечение бъде отменено, за което се уведомяват заинтересуваните митнически учреждения, отговорното лице е длъжно да върне незабавно на Централното митническо управление всички издадени му валидни сертификати.

Раздел VI

Нередности и доказване редовността на транзитните операции

Чл. 259. (1) Когато в отправното митническо учреждение няма доказателства, че дадена пратка от стоки е била представена в получаващото митническо учреждение, отправното митническо учреждение изпраща уведомление на отговорното лице за това във възможно най-кратък срок и най-късно преди изтичането на единадесетия месец след датата на регистрирането на декларацията.

(2) Уведомлението по ал. 1 трябва да посочва по-специално срока, до който на отправното митническо учреждение следва да се представи доказателство за редовността на транзитната операция, което да бъде удовлетворително за митническите органи. Този срок е до 3 месеца, считано от датата на изпращане на уведомлението. Когато такова доказателство не се представи до изтичането на този срок, отправното митническо учреждение взема мерки за събирането на съответните дължими суми.

Чл. 260. Като доказателство за редовността на транзитната операция се приема:

1. представянето на заверен от митническите органи документ, който удостоверява, че съответните стоки са били представени в получаващото митническо учреждение или, когато се прилага чл. 274 - на одобрения получател, като документът трябва да съдържа информация за идентификацията на тези стоки;

2. представянето на митнически документ за поставяне на стоките под митнически режим в чужбина или на негово копие, като копието трябва да бъде заверено или от органите, заверили оригиналния документ, или от официалните служби на съответната чужда държава. Документът или копието трябва да съдържа информация за идентификацията на съответните стоки. При необходимост митническите органи могат да изискват от съответната държава допълнителна информация за предоставените чуждестранни документи.

Чл. 261. Обезпечението, покриващо транзитна операция, за която няма доказателство за нейната редовност, не се освобождава преди изтичането на 3-годишен срок, считано от датата на регистриране на декларацията Т, или докато не бъдат заплатени дължимите за стоките митни сборове и други събирани от митническите органи държавни вземания.

Чл. 262. До доказване на противното от страна на заинтересувано лице и когато в съответния транзитен документ няма заверка за местния статут на стоките, направена в съответствие с чл. 219, ал. 3, стоките, за които има нередовност във връзка с транзитната им операция, се считат за чуждестранни.

Раздел VII

Разпоредби относно използвани формуляри на документи

Чл. 263. (1) Товарните списъци и предвидените в чл. 238 квитанции се отпечатват на обработена за писане хартия с тегло най-малко 40 г/кв. м със здравина, достатъчна, за да не се къса или мачка при нормална употреба.

(2) Сертификатите за фиксирана гаранция се отпечатват на обработена за писане хартия холцфрай с тегло най-малко 55 г/кв. м. Хартията трябва да има червен воден знак, за да издава всяка механична или химична фалшификация.

(3) Сертификатите за обща гаранция и сертификатите за освобождаване от обезпечение се отпечатват на хартия холцфрай с тегло най-малко 100 г/кв. м с воден знак от двете страни, за да издава всяка механична или химична фалшификация, и на фон:

- зелен - за сертификатите за обща гаранция;
- бледосин - за сертификатите за освобождаване от обезпечение.

(4) Хартията по ал. 1, 2 и 3 е бяла, с изключение на тази за товарните списъци по чл. 225, ал. 2 и 3, чийто цвят е по избор на заинтересуваните лица.

Чл. 264. Размерите на формулярите са:

1. 210 x 297 мм - за товарните списъци, с допустим толеранс по дължина между минус 5 мм и плюс 8 мм;

2. 210 x 148 мм - за сертификатите за обща гаранция и за сертификатите за освобождаване от обезпечение;

3. 148 x 105 мм - за квитанциите и за сертификатите за фиксирана гаранция.

Чл. 265. (1) Сертификатите за фиксирана гаранция трябва да съдържат наименованието и адреса на печатащото ги лице или негов знак (символ), както и индивидуалния пореден номер за тяхната идентификация.

(2) Всеки сертификат за обща гаранция и сертификат за освобождаване от обезпечение трябва да има пореден номер, също позволяващ тяхната идентификация.

(3) Формулярите на сертификатите за обща и фиксирана гаранция и за освобождаване от обезпечение трябва да бъдат попълнени на пишеща машина или по механичен, или по друг подобен начин.

(4) Формулярите на товарните списъци и квитанциите могат да се попълват на пишеща машина или по механичен, или друг подобен начин, а също така и четливо на ръка, като в последния случай се попълват с химикал (мастило) и с печатни букви.

(5) Във формулярите не се допуска изтриване или поправка върху написана дума. Промени се правят чрез зачертаване на сгрешените данни и, при необходимост, чрез добавяне на исканите или новите данни. Така направените промени се подписват от лицето, което ги е направило, и се заверяват от митническите органи.

Глава тридесет и шеста

ОБЛЕКЧЕНИ ФОРМАЛНОСТИ

Раздел I

формалности в отправното митническо учреждение

Чл. 266. Митническите органи могат да разрешат на всяко местно лице, наричано по-нататък "одобрен изпращач", което отговаря на предвидените в чл. 267 условия и което възнамерява да извършва транзитни операции, да не представя в отправното митническо учреждение нито стоките, нито транзитната декларация за тези стоки.

Чл. 267. (1) Предвиденото в чл. 266 разрешение се дава от директора на съответната регионална митническа дирекция, в чийто район се намира митническото учреждение, откъдето ще започват транзитните операции, само на лица:

1. които изпращат стоки не по-рядко от 30 пъти месечно;

2. чиято стоково-материална отчетност дава възможност на митническите органи да контролират операциите;

3. които, когато се изисква гаранция съгласно разпоредбите на режим транзит, са учредили обща гаранция;

4. които не са извършвали сериозни или повторни нарушения на митническото или данъчното законодателство.

(2) Митническите органи могат да отменят разрешението си, когато посочените в ал. 1 условия вече не са налице или одобреният изпращач не

изпълнява условията, предвидени в този раздел или в разрешителното.

Чл. 268. В издаденото от митническите органи разрешително се определят по-специално:

1. митническите учреждения, които ще бъдат компетентни като отправни митнически учреждения за изпращаните пратки;

2. срокът, в който и начините, по които одобреният изпращач трябва да информира отправното митническо учреждение за предстоящото изпращане на пратките, за да може митническото учреждение да извърши евентуална проверка преди отпътуването на стоките;

3. срокът, в който стоките трябва да бъдат представени в получаващото митническо учреждение и който не може да бъде по-голям от 10 дни;

4. идентификационните мерки, които трябва да се вземат, като за тази цел митническите органи могат да предпришат транспортните средства или колетите да имат пломби от специален, одобрен от тях модел, които да бъдат поставяни от одобрения изпращач.

Чл. 269. (1) В разрешителното се определя, че запазената за отправното митническо учреждение и намираща се на лицевата страна на формулярите на транзитната декларация клетка трябва да бъде:

1. предварително подпечатана с печата на отправното митническо учреждение и подписана от негов компетентен служител, или

2. подпечатана от одобрения изпращач със специален печат, одобрен от митническите органи и съответстващ на образаца в приложение № 29.

(2) Одобреният изпращач е длъжен да попълни посочената в ал. 1 клетка, като впише датата на изпращане на стоките, а също така и да постави на декларацията Т номер съгласно установените в разрешителното правила.

(3) Митническите органи могат да предпришат използването на формуляри, съдържащи определен знак, предназначен да ги индивидуализира.

Чл. 270. (1) Не по-късно от момента на изпращането на стоките одобреният изпращач оформя декларация Т, вписва надлежно на лицевата страна на екземпляри 1 и 4 в клетка "Контрол от отправното митническо учреждение" срока за представяне на стоките в получаващото митническо учреждение, използваните мерки за идентификация и текста "Опростена процедура".

(2) След изпращането на стоките формуляр 1 на декларацията незабавно се изпраща в отправното митническо учреждение. Митническите органи могат да предвидят в разрешителното формуляр 1 да се изпраща в отправното митническо учреждение веднага след попълването на декларацията. Останалите формуляри придружават стоките.

(3) Когато митническите органи в отправното митническо учреждение извършват проверка при отправянето на пратката, те поставят своя заверка в клетка "Контрол от отправното митническо учреждение" на лицевата страна на формуляри 1 и 4 на транзитната декларация.

Чл. 271. Надлежно попълнената транзитна декларация, която съдържа указаните в чл. 270, ал. 1 данни, е равностойна на документ за транзит и подписалият я одобрен изпращач е отговорното лице.

Чл. 272. (1) Митническите органи могат да разрешат на одобрения изпращач да не подписва транзитните декларации, които имат посочения в приложение № 29 специален печат и които са изготвени чрез автоматизирана система за обработка на данни. Такова разрешение се дава, при условие че одобреният изпращач предварително е представил на тези органи писмен документ, с който той се приема да бъде отговорно лице по всички транзитни операции, извършвани под покритието на транзитните документи със специалния печат.

(2) Попълнените съгласно разпоредбите на ал. 1 транзитни декларации трябва да съдържат в предназначенията за подписа на отговорното лице клетка текста "Освободен от подпис".

Чл. 273. (1) Одобреният изпращач е длъжен:

1. да спазва разпоредбите, предвидени в този раздел, и условията в разрешителното;

2. да вземе всички необходими мерки за съхраняването на специалния печат или на заверените с печата на отправното митническо учреждение или със специалния печат формуляри.

(2) При злоупотреба от което и да е лице с предварително подпечатаните с печата на отправното митническо учреждение или със специалния печат формуляри, без да се нарушават наказателните разпоредби, одобреният изпращач отговаря за плащането на дължимите митни сборове и другите събирани от митническите органи държавни вземания за превозваните и придружаваните с тези документи стоки.

Раздел II

Формалности в получаващото митническо учреждение

Чл. 274. (1) Митническите органи могат да разрешат превозваните под режим транзит стоки да не бъдат представяни в получаващото митническо учреждение, когато те са предназначени за местно лице, наричано по-нататък

"одобрен получател", което отговаря на посочените в чл. 275 условия и е получило предварително разрешение от директора на съответната регионална митническа дирекция, в чийто район се намира получаващото митническо учреждение.

(2) В предвидения в ал. 1 случай отговорното лице е изпълнило задълженията си по чл. 100, ал. 1, т. 1 от закона, когато формулярите на придружаващия пратката транзитен документ заедно със стоките в непроменено състояние са доставени в определения срок в помещенията на одобрения получател или на места, указани в разрешителното, като надлежно са спазени и взетите мерки за идентификация на стоките.

(3) По искане на превозвача одобреният получател издава за всяка доставена в съответствие с ал. 2 пратка документ, в който декларира, че е получил стоките и транзитния документ, като указва вида и номера на този документ.

Чл. 275. (1) Предвиденото в чл. 274 разрешение се дава само на лица:

1. които получават стоки под режим транзит не по-малко от 30 пъти месечно;
2. чиято стоково-материална отчетност дава възможност на митническите органи да контролират операциите;
3. които не са извършвали сериозни или повторни нарушения на митническото или данъчното законодателство.

(2) Митническите органи могат да отменят разрешението си, когато посочените в ал. 1 условия вече не са налице или когато одобреният получател не изпълнява условията в този раздел или в разрешителното. В този случай одобреният получател е длъжен незабавно да върне всички валидни сертификати, удостоверяващи това му качество, на издалия ги митнически орган.

(3) Регионалните митнически дирекции, които разрешават на лица да бъдат одобрени получатели, уведомяват за това заинтересуваните митнически учреждения, включително Централното митническо управление. Същото се отнася и до случаите на отменяне на издадено разрешение за одобрен получател.

Чл. 276. (1) В издаденото от митническите органи разрешително се определят по-специално:

1. митническите учреждения, които ще бъдат компетентни като получаващи митнически учреждения за доставяните на одобрения получател пратки;
2. срокът, в който и начините, по които одобреният получател трябва да информира получаващото митническо учреждение за пристигането на стоките, за да може то да извърши евентуална проверка на пристигналите стоки.

(2) Без да се нарушават разпоредбите на чл. 279, митническите органи уточняват в разрешителното дали одобреният получател може без проверка от получаващото митническо учреждение да разполага със стоките от момента на тяхното пристигане.

Чл. 277. (1) За пристигналите пратки в неговите помещения или в указаните в разрешителното места одобреният получател е длъжен:

1. да съобщи незабавно на получаващото митническо учреждение съгласно уточнените в разрешителното начини за евентуално по-големи количества, липси, разменени стоки или други нередности, като например повредени пломби;
2. незабавно да изпрати в получаващото митническо учреждение формулярите на придружаващия пратката транзитен документ, като посочи датата на пристигането и състоянието на евентуално поставените пломби.

(2) Получаващото митническо учреждение вписва необходимите данни във формулярите на транзитния документ.

Чл. 278. (1) Одобреният получател е длъжен да удостоверява това свое качество пред превозвачите, спедиторите или отговорните лица, които му доставят стоки, с издадения му заедно с разрешителното "Сертификат за одобрен получател", чийто образец е посочен в приложение № 30. Сертификатът, който трябва да има пореден номер за неговата идентификация, се издава в толкова екземпляри, колкото са необходими на заинтересуваното лице, и е валиден за не повече от 2 години, като този срок може да се продължи еднократно от издалия го митнически орган, но продължението не може да бъде за повече от 2 години.

(2) Сертификатът за одобрен получател е с формат 210 x 148 мм и се отпечатва на бяла хартия холцфрай с тегло не по-малко от 100 г/кв. м, която е на жълт фон. В сертификата трябва да е отбелязано наименованието на издателя или негов символ, позволяващ идентифицирането му.

(3) (Попр. – дв, бр. 154 от 1998 г.) На своя отговорност при издаването на сертификата или по всяко време на неговата валидност одобреният получател може да определи на гърба на сертификата лицата, които той оправомощава от свое име да приемат получаваните стоки и да подписват предвидения в чл. 274, ал. 3 документ. Попълват се имената и единният граждански номер на оправомощеното лице и спесимен на подписа му. Всяко вписване на оправомощено лице се заверява с подписа на одобрения получател, като той има възможност да зачертава клетките на сертификата, които няма намерение да използва.

(4) Одобреният получател може по всяко време да зачеркне името на оправомощено лице, вписано от него на гърба на сертификата.

Раздел III

Други разпоредби

Чл. 279. Директорът на Агенция "Митници" има право да изключва някои категории или видове стоки от предвидените в чл. 266 и 274 облекчения.

Чл. 280. (1) Когато не е необходимо представяне на транзитната декларация в отправното митническо учреждение и това се прилага по отношение на стоки, предназначени за изпращане под покритието на международна железопътна товарителница или на предавателна разписка TR съгласно разпоредбите на чл. 281 - 302, митническите органи определят необходимите мерки за това да се гарантира, че символът "Т" ще бъде вписан върху:

1. екземпляри 1, 2 и 3 на железопътната товарителница СИМ (Конвенция за международни железопътни превози - СOTIF от 1980 г.) и техните копия;

2. екземпляри 1, 2, 4 и 5 на железопътната товарителница СМГС (Съглашение за международно железопътно сточно съобщение - СМГС от 1951 г.) и допълнителните товарни писма 1а, 2а и 3а (или копия на екземпляри на товарителницата), и

3. екземпляри 1, 2, 3А и 3В на предавателната разписка TR.

(2) Когато превозваните съгласно разпоредбите на чл. 281 - 302 стоки са предназначени за одобрен получател, митническите органи могат, в отклонение от чл. 274, ал. 2 и чл. 277, ал. 1, т. 2, да предвидят екземпляри 2 и 3 на железопътната товарителница СИМ или екземпляри 2 и 4 на железопътната товарителница СМГС, или екземпляри 1, 2 и 3А на предавателната разписка TR, както и необходимите техни копия или допълнителни товарни писма да се връчват на получаващото митническо учреждение направо от Национална компания "БДЖ".

Раздел IV

Формалности за превозваните от Национална компания (НК) "БДЖ" стоки

Чл. 281. Когато се прилага режимът транзит, необходимите за този режим формалности могат да бъдат облекчени съгласно разпоредбите на чл. 282 - 291 и чл. 300 и 302 за превози на стоки, извършвани от НК "БДЖ" под покритието на международните железопътни товарителница СИМ или товарителница СМГС, наричани по-нататък "железопътна товарителница".

Чл. 282. Железопътната товарителница е равностойна на транзитна декларация.

Чл. 283. (1) Национална компания "БДЖ" трябва да държи в своите счетоводни центрове на разположение на митническите органи търговските си книги с цел там да може да се извършва контрол върху транзитните операции. При необходимост директорът на Агенция "Митници" има право да създаде и организира дейността на звена от митнически служители в тези центрове. НК "БДЖ" предоставя по договор за безвъзмездно използване необходимите за целта помещения.

(2) За целите на контрола по ал. 1 НК "БДЖ" държи всички железопътни товарителници за транзитните операции на разположение на митническите органи и при необходимост - в съответствие с начините, определени съгласувано с тези органи.

(3) За целите на митническия контрол и при искане от митническите органи НК "БДЖ" е длъжна да им предостави всички доказателства, сведения и заверени копия на документи, които се отнасят до завършена или осъществявана транзитна операция.

Чл. 284. Национална компания "БДЖ", която приема за превоз стоки, придружавани от железопътна товарителница, която служи за транзитна декларация, става отговорно лице за съответната транзитна операция, включително и в случаите, когато се приемат стоки, чийто превоз е започнал в чужбина.

Чл. 285. (1) Национална компания "БДЖ" може да пристъпи към изпълнение на превозния договор само с предварителното съгласие на отправното митническо учреждение в случаите, когато договарът е променен така, че превозът, който би трябвало да приключи:

1. извън митническата територия на Република България, ще приключи на тази територия;

2. на митническата територия на Република България, ще приключи извън тази територия.

(2) (Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.) Във всички останали случаи НК "БДЖ" може да пристъпи към изпълнение на променения договор, като незабавно уведоми отправното митническо учреждение за направената промяна.

Чл. 286. (1) Железопътната товарителница трябва да се представи в отправното митническо учреждение при превоз, за който се прилага режим транзит и който започва на митническата територия на Република България и трябва да приключи извън тази територия.

(2) Отправното митническо учреждение вписва в запазената за митническите органи клетка на всички подпечатани от отправната гара екземпляри 1, 2, 3 и на

техните копия на товарителницата СИМ и на всички екземпляри 1, 2, 4, 5 и на допълнителните товарни писма 1а, 2а и 3а на товарителницата СМГС (или нейни копия) символа "Т", които се заверява с подпис и печат на митнически служител.

(3) С изключение на копието на екземпляр 1 на товарителницата СИМ или на допълнителното товарно писмо 1а на товарителница СМГС (или заверено от НК "БДЖ" в отправната гара нейно копие), които се задържат от отправното митническо учреждение, всички останали екземпляри на железопътната товарителница се връщат на заинтересуваното лице за придружаване на стоките.

(4) Изходното митническо учреждение, в чийто район се намира граничната гара, през която превозваните стоки напускат митническата територия на Република България, изпълнява функциите на получаващо митническо учреждение. В потвърждение на това, че стоките са напуснали митническата територия на Република България, граничната гара предоставя на това учреждение заверени копия на екземпляри 2 и 3 на товарителницата СИМ или допълнителните товарни писма 2а и 3а на товарителница СМГС (или на копия на нейни екземпляри), които не се заверяват от митническото учреждение. Копието на екземпляр 3 (СИМ) или екземпляр 3а (СМГС) се изпраща служебно от изходното на отправното митническо учреждение, а копието на екземпляр 2 (СИМ) или 2а (СМГС) се задържа.

Чл. 287. Като общо правило и вземайки предвид прилаганите от НК "БДЖ" мерки за идентификация, отправното митническо учреждение не пломбира транспортните средства или колетите.

Чл. 288. (1) В посочените в чл. 289, ал. 2 случаи на получаващото митническо учреждение се предоставят екземпляри 2 и 3 на товарителницата СИМ или 2 и 4 на товарителницата СМГС, включително техните копия или допълнителните товарни писма 2а, 3а и 3а* (или заверените от НК "БДЖ" в граничната гара копия на нейни екземпляри).

(2) След като завери екземпляр 2 на товарителницата СИМ или екземпляри 2 и 4 на товарителницата СМГС, получаващото митническо учреждение ги връща на заинтересуваното лице и след заверка задържа екземпляр 3 и копията на екземпляри 2 и 3 на товарителницата СИМ или екземплярите на допълнителните товарни писма 2а, 3а и 3а* на товарителницата СМГС (или заверени от граничната гара копия на нейни екземпляри). Получаващото митническо учреждение изпраща на отправното митническо учреждение копието на екземпляр 3 на товарителницата СИМ или допълнителното товарно писмо 3а на товарителницата СМГС (или нейно заверено от граничната гара копие), като задържа оставащите екземпляри.

Чл. 289. (1) Когато превоз започва извън митническата територия на Република България и трябва да приключи на тази територия, входното митническо учреждение, в чийто район се намира граничната гара, през която превозваните стоки се въвеждат на тази територия, изпълнява функциите на отправно митническо учреждение. В потвърждение на това, че стоки са били въведени на митническата територия на Република България, граничната гара предоставя на отправното митническо учреждение заверено копие на екземпляр 1 на товарителницата СИМ или допълнителното товарно писмо 1а на товарителницата СМГС (или нейно заверено от граничната гара копие). Митническото учреждение не заверява предоставените му железопътни товарителници или техни копия.

(2) За стоки, чийто превоз трябва да приключи на митническата територия на Република България, получаващо митническо учреждение е митническото учреждение, в чийто район се намира получаващата гара. В това учреждение се извършват предвидените в чл. 288 формалности.

(3) Когато стоките се оформят под режим внос или под друг митнически режим на друга гара, митническото учреждение, в чийто район се намира тази гара, изпълнява функциите на получаващо митническо учреждение. Последното заверява екземпляри 2 и 3 и техните копия на товарителницата СИМ или екземпляри 2 и 4 и допълнителните товарни писма 2а, 3а и 3а* на товарителницата СМГС (или нейните копия) и вписва текста "Митнически оформено". Получаващото митническо учреждение връща без забавяне на НК "БДЖ" заверения екземпляр 2 на товарителницата СИМ или екземпляри 2 и 4 на товарителницата СМГС, като задържа екземпляр 3 и копията на екземпляри 2 и 3 на товарителницата СИМ или допълнителните товарни писма 2а, 3а и 3а* на товарителницата СМГС (или нейни копия). Копието на екземпляр 3 (СИМ) или допълнителното товарно писмо 3а (или копие на товарителницата СМГС) служебно се изпраща от получаващото на отправното митническо учреждение, като оставащите екземпляри се задържат в получаващото митническо учреждение.

(4) Процедурата по ал. 3, която допуска митническо оформяне в друга гара, не се прилага за акцизните стоки.

(5) В случаите по ал. 3 митническите органи в отправното митническо учреждение впоследствие могат да изискат потвърждение на заверките върху копията или екземплярите на железопътната товарителница, направени от митническото учреждение, в чийто район е другата гара.

Чл. 290. (1) Когато превоз започва и трябва да приключи извън

митническата територия на Република България, митническите учреждения, които изпълняват ролята на отправно и получаващо, са посочените съответно в чл. 289, ал. 1 и в чл. 286, ал. 4.

(2) Граничните гари и митнически учреждения, през които стоките се въвеждат и напускат митническата територия на Република България, извършват процедурите, предвидени в посочените в ал. 1 разпоредби, като в този случай екземпляр 3 на товарителницата CIM не се задържа от получаващото митническо учреждение.

Чл. 291. Предвидените допълнителни товарни писма или копия на екземплярите на железопътната товарителница в случаите по чл. 288 - 290 се осигуряват от НК "БДЖ".

Раздел V

Разпоредби, отнасящи се до превози чрез големи контейнери

Чл. 292. Когато се прилага режимът транзит, формалностите при този режим могат да бъдат облекчени в съответствие с разпоредбите на чл. 293 - 302 за превозваните от НК "БДЖ", включително с посредничеството на транспортни предприятия, чрез големи контейнери стоки и превозите се извършват под покритието на предавателни разписки, които за целите на този раздел се наричат по-нататък "предавателни разписки TR". При необходимост посочените превози включват изпращането на тези пратки от НК "БДЖ" или от друг представител на транспортно предприятие чрез различен от железопътния друг вид транспорт от мястото на натоварване до отправната гара или от получаващата гара до мястото на разтоварване.

Чл. 293. За целите на прилагането на чл. 292 - 302:

1. "транспортно предприятие" е дружество, създадено от железопътните компании, в което те участват с цел извършване превози на стоки чрез големи контейнери под покритието на предавателни разписки TR;

2. "голям контейнер" е контейнер по смисъла на чл. 485, т. 8, който е:

а) устроен по такъв начин, че да може да бъде пломбиран ефикасно, и

б) с размер на площта между четирите външни ъгъла на основата му не

по-малка от 7 кв.м;

3. "предавателна разписка TR" е документ на INTERCONTAINER - INTERFRIGO (ICF) S.C. със седалище в Базел (Конфедерация Швейцария), материализиращ превозния договор, с който транспортното предприятие ще отправи чрез международния трафик един или няколко големи контейнера от един изпращач до един получател. В горната си дясна част предавателната разписка TR трябва да има номер, позволяващ нейното идентифициране и който е съставен от 8 цифри, нанасяни след буквите TR; всеки екземпляр на предавателната разписка TR, с изключение на екземпляр № 3А, има по десния си край зелена ивица с приблизителна широчина 4 см; предавателната разписка се състои от следните екземпляри, изброени в последователната им номерация:

а) екземпляр 1 - за генералната дирекция на транспортното предприятие;

б) екземпляр 2 - за националния представител на транспортното предприятие в страната получател;

в) екземпляр 3А - за митническите органи;

г) екземпляр 3В - за получателя;

д) екземпляр 4 - за генералната дирекция на транспортното предприятие;

е) екземпляр 5 - за националния представител на транспортното предприятие в страната изпращач;

ж) екземпляр 6 - за изпращача;

4. "списък на големите контейнери", наричан по-нататък "списък", е приложеният към предавателната разписка TR документ, представляващ неделима част от нея и предназначен да покрива изпращането на няколко големи контейнера от една и съща отправна гара до една и съща получаваща гара, в които гари се извършват митническите формалности; списъкът се изготвя в толкова броя екземпляри, колкото предавателната разписка TR, за която той се отнася; в горния десен ъгъл на всеки списък се нанася номерът на съответната предавателна разписка TR, като също така в запазената за тази цел клетка в този ъгъл се нанася и броят на списъците.

Чл. 294. (1) Използваната от транспортното предприятие предавателна разписка TR е равностойна на транзитна декларация.

(2) Национална компания "БДЖ" в качеството си на национален представител на транспортното предприятие осигурява заверени копия на екземпляри 1, 5 и 6, чието предназначение е да се използват съответно по същия начин като копията на екземпляри 1, 2 и 3 на товарителницата CIM по раздел IV.

Чл. 295. (1) Национална компания "БДЖ" и транспортното предприятие държат на разположение на митническите органи в своите счетоводни центрове търговските си книги с цел там да може да бъде извършен контрол.

(2) По искане на митническите органи транспортното предприятие или неговият национален представител в най-кратък срок им предоставя всички

документи, включително счетоводни, или сведения за извършени или извършвани в момента транзитни операции, за които споменатите органи искат информация.

(3) В случаите, когато съгласно чл. 294 предавателните разписки TR са равностойни на транзитна декларация, националният представител на транспортното предприятие информира:

1. получаващото митническо учреждение за всяка предавателна разписка TR, чийто екземпляр 1 е без заверка от митнически органи;

2. отправното митническо учреждение за всяка предавателна разписка TR, чийто екземпляр 1 не е изпратен или не е в състояние да установи дали пратката е била редовно представена на получаващото митническо учреждение, или, при прилагането на чл. 298, ал. 5, пратката е напуснала митническата територия на Република България с направление за чужбина.

Чл. 296. (1) За посочените в чл. 292 превози, приети от транспортното предприятие, отговорното лице е НК "БДЖ".

(2) За посочените в чл. 292 превози, приети от транспортното предприятие в чужбина, отговорното лице също е НК "БДЖ" от момента, в който стоките влизат на митническата територия на Република България.

Чл. 297. Когато трябва да бъдат извършени митнически формалности по време на осъществяван превоз от мястото на натоварване до отправната гара или от получаващата гара до мястото на разтоварване с транспорт, различен от железопътния, предавателната разписка TR може да покрива само един голям контейнер.

Чл. 298. (1) В случаите на промяна на договора за превоз чрез големи контейнери НК "БДЖ" може да пристъпи към изпълнение на такава промяна по реда на чл. 285.

(2) При превоз под режим транзит, който започва на митническата територия на Република България и трябва да приключи извън тази територия, се прилага редът, предвиден в чл. 285 и чл. 286, ал. 2 и 3, като отправното митническо учреждение нанася ясно в запазената за митническото учреждение клетка на екземпляри 1, 2, 3А и 3В на подпечатаната от НК "БДЖ" предавателна разписка TR съответния символ "Т", който се заверява с подпис и печат на митнически служител, и връща всички екземпляри на разписката на заинтересуваното лице, за да придружават стоките.

(3) При превоз, който започва извън митническата територия на Република България и трябва да приключи на тази територия, входното митническо учреждение, в чийто район се намира граничната гара, през която контейнерите със стоки влизат на тази територия, изпълнява функциите на отправно митническо учреждение. Това учреждение и съответната гранична гара извършват предвидените в чл. 289, ал. 1 процедури, като се отчита съответната специфика.

(4) Екземпляри 1, 2 и 3А на предавателната разписка TR се представят от НК "БДЖ" в получаващото митническо учреждение, което, след като ги завери, връща екземпляри 1 и 2 и задържа екземпляр 3А.

(5) Когато транзитна операция започва и трябва да приключи извън митническата територия на Република България, митническите учреждения, които изпълняват функциите на отправно и получаващо, са посочените съответно в ал. 3 и 2. Тези учреждения и съответните гранични гари в техните райони извършват предвидените в чл. 289, ал. 1 и в чл. 286, ал. 4 процедури, като се отчита съответната специфика.

Чл. 299. Идентифицирането на стоките се извършва съгласно разпоредбите на чл. 233. Отправното митническо учреждение може да не пломбира големите контейнери, ако НК "БДЖ" е взела мерки за идентификация. Когато се поставят пломби, последните се вписват в запазената за митническото учреждение клетка на екземпляри 3А и 3В на предавателната разписка TR.

Раздел VI

Други разпоредби

Чл. 300. (1) Разпоредбите на чл. 225, ал. 3 и на чл. 226, 227 и 228 се прилагат за товарните списъци, приложени към железопътната товарителница, и към предавателната разписка TR. Броят на тези товарни списъци се отбелязва в запазена за описание на приложените документи клетка на железопътната товарителница или на предавателната разписка TR в зависимост от случая. В товарния списък трябва да бъде вписан номерът на вагона, за който се отнася железопътната товарителница, или номерът на съдържащата стоките контейнер.

(2) В посочените в ал. 1 случаи и за целите на предвидените в чл. 281 - 302 процедури товарните списъци, приложени към железопътната товарителница или към предавателната разписка TR, представляват неделима част от тях и имат същата правна сила. Оригиналът на тези товарни списъци трябва да бъде заверен от изпращащата гара.

Чл. 301. (1) При железопътен транспорт на стоки, които нямат търговски характер, функциите на декларация Т може да изпълнява издадената за превоза багажна разписка CIV (регламентирана в чл. 20 от притурка А към Конвенцията за

международни железопътни превози – COTIF, от 9 май 1980 г.) при следните условия:

1. отговорното лице е НК "БДЖ";
2. когато се отнася до входен транзит на пътнически багаж от чужбина за страната или до негов директен транзит, извършван от НК "БДЖ" на основата на багажна разписка CIV, в която отговорното лице посочва получаващото митническо учреждение или гара, номера на влака и датата на подаване на декларацията от лицето.

(2) Входният транзит се приключва в митническите учреждения, на чиято територия са получаващите гари.

Раздел VII

Приложно поле на нормалните процедури и на опростените процедури

Чл. 302. (1) В случаите, когато се прилага режимът транзит, разпоредбите на чл. 281 – 300 не изключват възможността за използване на определените в чл. 225 – 260 процедури. Разпоредбите на чл. 283 или 295 остават приложими.

(2) В случая по ал. 1 в момента на изготвянето на железопътната товарителница или на предавателната разписка TR в запазената за придружаващите документи клетка се вписват информация за всяка декларация T, регистрационният номер, датата и издалото я митническо учреждение.

(3) (Попр. – ДВ, бр. 154 от 1998 г.) Когато транзитна операция се извършва под покритието на предавателна разписка TR съгласно разпоредбите на чл. 292 – 299, използваната за операцията железопътна товарителница се изключва от приложното поле на ал. 1 и 2 и на чл. 281 – 291. В клетката за приложените документи на железопътната товарителница трябва да се впише текстът "Предавателна разписка TR", следван от номера на предавателната разписка TR.

Чл. 303. За стоките, които се превозват с вътрешна железопътна товарителница, режимът транзит се оформя с декларация T, без да се прилагат предвидените в раздели IV и V опростени процедури.

Глава тридесет и седма

СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛАГАНИ ПРИ НЯКОИ ВИДОВЕ ПРЕВОЗИ

Раздел I

Превози по въздух

Чл. 304. Режимът транзит е задължителен по отношение на превозвани по въздуха стоки само ако те са натоварени или претоварени на летище в Република България.

Чл. 305. (1) Когато съгласно чл. 304 режимът транзит е задължителен за стоките, превозвани по въздух от летище в страната, самолетният каргоманифест за тези стоки, чието съдържание съответства на допълнение 3 на приложение № 9 от Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване, е равностоен на декларация T.

(2) Посоченият в ал. 1 каргоманифест трябва да има датирана и подписана от съответната авиокомпания заверка, с която той става равностоен на декларация T, и трябва да съдържа следните данни:

1. общи за каргоманифеста:
 - а) наименованието на авиокомпанията, която превозва стоките;
 - б) номера на полета;
 - в) датата на полета;
 - г) наименованието на летището на товарене (отправно летище) и на летището на разтоварване (получаващо летище), и
2. за всяка вписана в каргоманифеста пратка:
 - а) номера на въздушната товарителница (air waybill);
 - б) броя на колетите;
 - в) общото описание на стоките или, при необходимост, указанието "групаж";
 - г) бруто тегло.

(3) Авиокомпанията, която извършва превоза на стоките, придружавани от посочения в ал. 2 каргоманифест, е отговорно лице за този превоз.

(4) С изключение на случая, когато авиокомпанията е одобрен изпращач по смисъла на чл. 266, каргоманифестът по ал. 2 се представя най-малко в 2 екземпляра на митническите органи в отправното летище за заверка, като последните задържат един екземпляр. Тези органи могат да изискат за целите на митническия контрол представянето на всички въздушни товарителници, които се отнасят до описаните в каргоманифеста пратки.

(5) Авиокомпанията, която превозва стоките, съобщава на митническите органи в получаващото летище наименованието(ята) на отправното(ите) летище(а). Митническите органи в получаващото летище могат да не изискват такава информация от авиокомпания, за които няма никакво съмнение по отношение на отправното или отправните летища поради характера на географския район на въздушните съобщения,

които те извършват.

(6) Един екземпляр от каргоманифеста трябва да се представи на митническите органи в получаващото летище, като тези органи задържат този екземпляр.

(7) Без да се нарушават разпоредбите на ал. 6, митническите органи в получаващото летище могат за целите на митническия контрол да изискат да се изготви манифест, който се отнася до всички разтоварени на летището стоки. Тези органи могат също така да изискат всички въздушни товарителници, които се отнасят до описаните в манифеста стоки.

(8) Митническите органи в получаващото летище изпращат ежемесечно на митническите органи на всяко отправно летище изготвен от авиокомпаниите списък на каргоманифестите, които са им били представени през изтеклия месец. Този списък се заверява от митническите органи на получаващото летище. Списъкът трябва да съдържа най-малко следните данни:

1. номерата на каргоманифестите;
2. наименованието (може и съкратено) на авиокомпанията, превозила стоките;
3. номера на полета;
4. датата на полета.

(9) Централното митническо управление при условия, определени от него, може да разреши авиокомпаниите да изпращат съответстващите на ал. 8 сведения на митническите органи на всяко отправно летище.

(10) В случай че се открият нередовности по отношение на каргоманифестите в този списък, получаващото митническо учреждение уведомява за това отправното, като в частност посочва и въздушните товарителници за стоките, даващи основание за техните констатации.

Чл. 306. Когато в съответствие с чл. 304 режимът транзит е задължителен за стоките, превозвани по въздух от летище в страната, разпоредбите на чл. 305 не изключват използването от всяко заинтересувано лице на транзитния режим, посочен в чл. 225 – 260. В този случай процедурите, описани в чл. 305, не се прилагат.

Раздел II

Превози по вода

Чл. 307. (Попр. – дв, бр. 154 от 1998 г.) Прилагането на режима транзит е задължително за стоки, превозвани по вода, само когато стоките се натоварват или претоварват в пристанище на митническата територия на Република България, като в тези случаи превозите се извършват по одобрена по реда на чл. 309 редовна корабна линия.

Чл. 308. "Редовна корабна линия" е редовна линия, по която се превозват стоки с кораби, които се движат само между намиращи се на митническата територия на Република България пристанища и които не могат да пристигат от или да се отправят до друго място, включително в междинни пристанища, извън тази територия. Митническите органи могат да изискват доказателство, че условията по отношение на одобрената корабна линия се спазват.

Чл. 309. (1) Когато местна корабна компания отправи искане, митническите органи по ал. 3 могат да одобрят използването на редовна корабна линия. Искането трябва да съдържа следните данни:

1. наименованията на съответните пристанища;
2. наименованията или номерата на корабите, определени да се движат по редовната линия;
3. всяка друга информация, изисквана от митническите органи, като например разписанието на корабната линия.

(2) Одобряването се предоставя само на корабни компании, които:

1. са местни търговци, чиито търговски книги са на разположение на компетентните митнически органи;
2. не са извършвали сериозно или повторно нарушение на митническото или данъчното законодателство;
3. са в състояние да убедят митническите органи, че извършват редовна корабна линия, както тя е определена в чл. 308;
4. се задължават, че:
 - а) по маршрутите, за които се иска одобрението, няма да се извършва преминаване през пристанище в чужбина или претоварване след извършване на митническите формалности, и че
 - б) сертификатът за одобрение ще се намира на борда на кораба и ще се представя при поискване на митнически органи.

(3) Когато са изпълнени условията по ал. 1 и 2, директорът на регионалната митническа дирекция – Русе – за редовните корабни линии по река Дунав, и директорите на регионални митнически дирекции – Бургас и Варна – за редовните корабни линии по Черно море, в едномесечен срок от подаване на искането издават най-малко в 2 екземпляра сертификат за одобряване на редовната

корабна линия, съответстващ на образца по приложение № 31, и информират заинтересуваните митнически учреждения за това. Всеки сертификат за одобряване има номер, по който може да се идентифицира. Всички екземпляри на един сертификат трябва да имат същия номер.

(4) След одобряването на редовна корабна линия съответната корабна компания е длъжна да я използва. Корабната компания трябва да съобщава на съответната регионална митническа дирекция за прекратяване на използването на одобрената редовна корабна линия или за промяна в нейните характеристики.

(5) Когато одобрението се отменя или корабната компания прекратява използването на редовната корабна линия, съответната регионална митническа дирекция уведомява за това заинтересуваните митнически учреждения. Регионалната митническа дирекция уведомява също така тези митнически учреждения и за всички промени по отношение на редовната корабна линия.

(6) Когато кораб, използван по редовната корабна линия, по независещи от него причини е принуден да извърши претоварване след митническите формалности или временно да спре в чуждестранно пристанище, корабната компания трябва незабавно да уведоми за това митническите органи на първото следващо българско пристанище, в което корабът пристига по време на планирания маршрут.

Чл. 310. (1) Когато съгласно чл. 307 режимът транзит е задължителен за стоки, превозвани по вода от пристанище в Република България, по искане на заинтересуваните местни корабни компании и при условията по ал. 2 - 10 посочените в чл. 309, ал. 3 митнически органи могат да облекчат процедурите на транзитния режим, като разрешат отнасящият се за тези стоки корабен каргоманифест да се използва като декларация Т.

(2) Когато е отправено искането по ал. 1, митническите органи се произнасят по него в едномесечен срок от получаването му. Когато не е дадено разрешение, се прилага процедурата на режима транзит, определена в чл. 225 - 260. Разпоредбите на този член не изключват възможността всяко заинтересувано лице, включително получило разрешение корабни компании, при необходимост да използва процедурите на режим транзит, определени в чл. 225 - 260.

(3) Предвиденото в ал. 1 разрешение се дава само на корабни компании:

1. чиито търговски книги дават възможност на митническите органи да контролират операциите;

2. които не са извършвали сериозни или повторни нарушения на митническото или данъчното законодателство;

3. които използват каргоманифести:

а) които съдържат най-малкото наименованието и пълния адрес на съответната корабна компания, наименованието или номера на кораба, местата на товарене и разтоварване, данни за коносаментата или товарителницата и за всяка пратка - броя, описанието, марките и номерата на колетите, бруто теглото в килограми и при необходимост - номерата на контейнерите;

б) които лесно могат да се проверяват и използват от митническите органи;

в) които преди отплаването на кораба, за който се отнасят, могат да се представят надлежно попълнени и подписани на митническите органи.

(4) Разрешението по ал. 1 може да предвижда, че когато транзитна операция включва местни и чуждестранни стоки, двете категории стоки трябва да бъдат описани в отделни каргоманифести.

(5) Каргоманифестът трябва да има датирана и подписана от съответната корабна компания заверка, с която той става равностоен на декларация Т.

(6) Корабната компания, която извършва превоза на стоките, придружавани от предвидените каргоманифести, е отговорното лице за този превоз.

(7) С изключение на случая, когато корабната компания има статут на одобрен изпращач по смисъла на чл. 266, каргоманифестите по ал. 1 - 4 се представят за заверка най-малко в 2 екземпляра на митническите органи в отправното пристанище, които задържат единия екземпляр.

(8) Каргоманифестите се представят за заверка на митническите органи в получаващото пристанище. Тези органи задържат по един екземпляр от каргоманифестите за целите на митническия надзор.

(9) Без да се нарушават разпоредбите на ал. 8, за целите на митническия контрол митническите органи в получаващото пристанище могат да изискат изготвяне на манифести и представяне на коносаментите или товарителниците, които се отнасят до всички разтоварени на пристанището стоки.

(10) Митническите органи в получаващото пристанище извършват следното:

1. ежемесечно изпращат на митническите органи във всяко отправно пристанище списък, изготвен от корабните компании или от техни представители, на каргоманифестите, които са им били представени през изминалия месец; този списък трябва да бъде заверен от митническите органи на получаващото пристанище и по отношение на всеки от каргоманифестите в списъка трябва да се съдържат следните данни:

а) номерата на каргоманифестите;
б) наименованието (може и съкратено) на корабната компания, превозила стоките;

в) датите на започване и завършване на превоза;

2. в случай че се открият нередовности по отношение на каргоманифестите в списъка по т. 1, получаващото митническо учреждение уведомява за това отправното, като посочва коносаментите или товарителниците за стоките, даващи основание за тези констатации.

Чл. 311. (1) По изключение съответният директор на регионална митническа дирекция може да разреши превози на стоки под режим транзит и когато кораб не се движи по одобрена корабна линия.

(2) Когато по определени причини се налага стоки да бъдат превозени по вода под режим транзит от едно до друго място на митническата територия на Република България, но част от превоза ще се извърши през територията на друга държава, декларираният режим транзит се прилага съгласно чл. 99, т. 2 от закона.

Раздел III

Пренасяне по електропроводи и тръбопроводи

Чл. 312. (1) В случай че се прилага режим транзит за стоки, пренасяни по електропроводи и тръбопроводи, свързаните с режима формалности се съобразяват с разпоредбите на ал. 2 - 6.

(2) Пренасяните по електропроводи и тръбопроводи стоки се считат за поставени под режим транзит:

1. от влизането им на митническата територия на Република България, когато влизането на тези стоки се извършва по електропроводи или тръбопроводи;

2. от включването им в електропроводите или тръбопроводите, когато тези стоки вече се намират на митническата територия на Република България.

(3) За посочените в ал. 2 стоки местното лице, експлоатиращо електропровода или тръбопровода, през който стоките влизат на митническата територия на Република България, или местното лице, експлоатиращо електропровода или тръбопровода, от който започва пренасянето, е отговорното лице.

(4) За прилагането на чл. 100, ал. 2 от закона лицето, експлоатиращо електропровода или тръбопровода, по който стоките се движат, се счита за превозвач.

(5) Транзитната операция се счита за завършена, когато пренасяните по електропроводи или тръбопроводи стоки постъпят в инсталациите на своите получатели или в разпределителната мрежа на получателя и са записани в търговските им книги.

(6) Лицата, които се занимават с изпращане, получаване и пренасяне на стоки, трябва да държат водените от тях търговски книги на разположение на митническите органи с цел осъществяване на контрол по отношение на посочените в ал. 2 и 4 транзитни операции, когато тези органи сметнат за необходимо, като митническите органи могат периодично да искат да им бъдат предоставяни справки за транзитираните количества стоки.

Глава тридесет и осма

ПРЕВОЗИ, ИЗВЪРШВАНИ ПОД ПОКРИТИЕТО НА КАРНЕТ ТИР ИЛИ КАРНЕТ АТА

Раздел I

Общи разпоредби

Чл. 313. Като общо правило превозваните на митническата територия на Република България под покритието на карнети ТИР или АТА стоки се считат за чуждестранни, освен ако надлежно е удостоверен местният им статут съгласно чл. 219, ал. 3.

Чл. 314. (1) Този член се прилага, като се спазват специфичните разпоредби на конвенциите ТИР и АТА по отношение на финансовата отговорност на националните гарантиращи асоциации:

1. Асоциацията на българските предприятия за международни превози и пътищата (АЕБТРИ) - за карнетите ТИР, и

2. Българската търговско-промишлена палата (БТПП) - за карнетите АТА.

(2) При определени с договори между Централното митническо управление и гарантиращите асоциации по ал. 1 условия тези асоциации могат да издават карнети и да поръчителстват за тях, както и да поръчителстват за карнети, издадени от чуждестранните асоциации, членуващи в същите международни организации, в които членуват АЕБТРИ и БТПП.

(3) Когато бъде установено, че по време или във връзка с транзитна операция, извършвана под покритието на карнет ТИР или АТА, е допуснато нарушение или нередовност, дължимите митни сборове и другите държавни вземания за стоките се събират, без да се нарушават наказателните разпоредби.

Чл. 315. (1) Когато бъде установено, че по време или във връзка с транзитна операция, извършвана под покритието на карнет ТИР или АТА, е извършено нарушение или нередовност, митническите органи уведомяват за това съответната национална гарантираща асоциация и титуляря на съответния карнет, когато той е

местно лице.

(2) Доказателство за редовността на транзитна операция, извършена под покритието на карнет ТИР или АТА, трябва да се представи в срока, предвиден в чл. 11, ал. 2 от Конвенция ТИР или в чл. 7, ал. 1 и 2 от Конвенция АТА в зависимост от случая.

(3) Като доказателство за редовното осъществяване на транзитна операция под покритието на карнет ТИР или АТА митническите органи приемат:

1. представянето на заверен от митническите органи документ, който удостоверява, че стоките са били представени в получаващото митническо учреждение; този документ трябва да съдържа достатъчна информация за идентификацията на стоките;

2. представянето на издаден в чужбина митнически документ за поставяне на стоките под митнически режим в чужбина или копие на този документ, като копието трябва да бъде заверено или от органите, заверили оригиналния документ, или от официалните служби на съответната чужда държава; този документ трябва да съдържа достатъчно информация за идентификацията на стоките;

3. по отношение на Конвенция АТА – чрез предвиденото в чл. 8 от конвенцията доказателство.

Чл. 316. (1) За стоките, които се превозват под покритието на карнет ТИР или АТА, не се прилагат разпоредбите за одобрените изпращач и получател и те задължително се представят заедно с международния митнически гаранционен документ в съответното отправно или получаващо митническо учреждение.

(2) Допуска се митническо оформяне на карнет ТИР или АТА, под чието покритие се транзитират стоки, когато тези стоки след митническото им оформяне от изходно митническо учреждение се връщат обратно на митническата територия на Република България и съответният карнет има достатъчен брой волети за транзитирането на стоките на тази територия.

Чл. 317. (1) Централното митническо управление може да създаде свой специализиран център по транзита за координация и контрол на използването на карнетите ТИР или АТА като транзитни митнически документи.

(2) Центърът по ал. 1 може да извършва координация и контрол на използването и на други транзитни документи, особено когато такава възможност се предвижда в международен договор, по който Република България е страна.

(3) Функциите и задачите на центъра по ал. 1 се определят от директора на Агенция "Митници".

Чл. 318. При необходимост директорът на Агенция "Митници" може да издава указания до митническите учреждения за оформянето на карнетите ТИР и АТА при превози на стоки под режим транзит, отчитайки специфични разпоредби на двете конвенции, както и издаваните във връзка с тях от съответните международни организации бележки, изменения, тълкувания и препоръки за работа.

Раздел II

Разпоредби, отнасящи се до процедурата по карнет ТИР

Чл. 319. За целите на чл. 1, буква "h" от Конвенция ТИР "транзитно митническо учреждение" е всяко митническо учреждение, през което пътното превозно средство, съчленено превозно средство или контейнер, както те са определени в конвенцията, бъде внесено на или изнесено от митническата територия на Република България по време на операция ТИР, което, в зависимост от случая, е входното или изходното митническо учреждение.

Чл. 320. За прилагането на чл. 8, ал. 4 от Конвенция ТИР, когато пратка влиза на митническата територия на Република България или тръгва от разположено на тази територия отправно митническо учреждение, националната гарантираща асоциация става или е отговорна пред митническите органи солидарно с превозвача до получаващото митническо учреждение, разположено на митническата територия на Република България, или до изходното митническо учреждение, през което пратката напуска тази територия.

Чл. 321. (1) Във връзка с прилагането на чл. 38 от Конвенция ТИР директорът на Агенция "Митници" има право да изключи дадено лице от достъп до режима ТИР.

(2) Директорът на Агенция "Митници" уведомява за своето решение по ал. 1 и за датата на влизането му в сила директорите на регионалните митнически дирекции и лицата, посочени в чл. 38 от Конвенция ТИР.

(3) Решението по ал. 1 се прилага по отношение на всички карнети ТИР, които се представят за оформяне на митническите учреждения и които са с титуляри, изключени от режима ТИР лица.

Чл. 322. (1) Превоз на стоки под покритието на карнет ТИР от отправно митническо учреждение на митническата територия на Република България се допуска само когато превозът ще бъде международен.

(2) Карнетът ТИР се използва само за един превоз с операция ТИР и само ако е задействан преди изтичане на посочения в поле 1 на корицата на карнета срок на валидност. Митническите органи не приемат за оформяне карнет ТИР,

когато:

1. титулярят на карнета е изключен от режима ТИР;
2. карнетът е с изтекъл срок на валидност;
3. не се използва предвиденият за съответния вид стоки карнет;
4. липсва необходимото описание на стоките във волетите на карнета;
5. първата страница на корицата, както и полета 4 и 13, 14 и 15 на волетите са попълнени неправилно или непълно;
6. вписаното в поле 3 от корицата на карнета наименование на титуляря на карнета не е идентично с наименованието, вписано в поле 4 на волетите;
7. е изтекъл срокът на валидност на посоченото в поле 9 от корицата на карнета свидетелство за митническа годност на пътното превозно средство.

(3) Митническите органи с решение на началника на съответното митническо учреждение имат право да не приемат за оформяне карнет ТИР и в други случаи, различни от посочените в ал. 2, когато не са спазени изисквания на Конвенция ТИР.

Чл. 323. (1) Когато под покритието на карнет ТИР се превозват стоки, за които е забранено използването на обща гаранция, входното или отправното митническо учреждение може да определи маршрут за превоза. Този маршрут може да се променя само по искане на титуляря на карнета ТИР и с разрешение на началника на митническото учреждение, което се намира в близост до стоките, като се вписват необходимите данни в карнета ТИР и се уведомява незабавно входното или отправното митническо учреждение.

(2) В случаите на непреодолима сила превозвачът може да се отклони от определения маршрут. Стоките и карнетът ТИР трябва да се представят незабавно пред най-близкото митническо учреждение, до което се намират стоките. Това митническо учреждение уведомява незабавно входното или отправното митническо учреждение за това отклонение и вписва необходимите данни в карнета ТИР.

Чл. 324. За стоките, които се въвеждат на митническата територия на Република България под покритието на карнет ТИР, карнетът се приключва по съответния определен ред от митническите органи в получаващото митническо учреждение и превозвачът се освобождава от отговорност, след като представените стоки се разтоварят и поставят във временен склад или им се даде исканото митническо направление.

Чл. 325. Превозите под режим ТИР могат да се извършват през няколко отправни и получаващи митнически учреждения, включително в различни държави, като техният общ брой не може да бъде по-голям от четири. Карнетът ТИР може да се оформя в получаващите митнически учреждения само ако е бил приет и оформен от всички предвидени отправни митнически учреждения. В тези случаи отделните партиди стоки се вписват ясно отделени чрез черта една от друга в манифеста на стоките на всички воleti, спазвайки последователността на товаренето или разтоварването. За всяко отправно и получаващо митническо учреждение е необходима по една двойка воleti.

Раздел III

Разпоредби, отнасящи се до процедурата по карнет АТА

Чл. 326. (1) В случаите на транзит на стоки под покритието на карнет АТА входното митническо учреждение освен обичайната проверка извършва и следното:

1. проверява данните в полета от "А" до "Г" на поредната двойка сини отрязъци за транзит на карнет АТА;
2. попълва полета от 1 до 7 на двата поредни транзитни талона и ги заверява;
3. попълва поле "Н", букви "а" - "е" на двата отрязъка и ги заверява;
4. задържа първия отрязък за целите на митническия надзор.

(2) Изходното или получаващото митническо учреждение потвърждава редовното приключване на извършения под покритието на карнет АТА транзит чрез оформяне талона на транзитния отрязък - т. 1 - 6 на "Сертификата за приключване от получаващото митническо учреждение", и в отрязък - поле "Н", букви "f" и "g", откъсва отрязъка и го изпраща на митническото учреждение, посочено в поле "Н", буква "е" на същия.

Чл. 327. (1) Когато митническите органи установят, че е възникнало митническо задължение, се изпраща рекламационен иск до националната гарантираща асоциация. Когато възникването на задължението е в резултат на това, че стоките - предмет на карнет АТА, не са били реекспортирани или не са били митнически оформени в определените за прилагането на Конвенция АТА срокове, този рекламационен иск се изпраща най-рано 3 месеца след датата на изтичане валидността на карнет АТА, но не по-късно от 1 година, считано от тази дата.

(2) В рекламационния иск се посочват размерите на митните сборове и на другите събирани от митническите органи държавни вземания по отношение на стоките - предмет на карнет АТА.

ДЯЛ ТРЕТИ

МИТНИЧЕСКИ ИКОНОМИЧЕСКИ РЕЖИМИ

Глава тридесет и девета

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Раздел I

Определения

Чл. 328. За целите на прилагането на разпоредбите на този дял:

1. "надзорно митническо учреждение" е митническото учреждение, посочено в разрешението да осъществява надзор на режима;

2. "митническо учреждение за поставяне под режим" е митническото учреждение, посочено в разрешението да приема декларацията за поставяне на стоките под режим или режими;

3. "митническо учреждение за приключване на режим" е митническото учреждение, посочено в разрешението да приема декларации за даване на ново митническо направление на стоките след поставянето им под митнически икономически режим.

Раздел II

Разрешаване на режима. Нормална процедура

Чл. 329. (1) При спазване на разпоредбите на ал. 3 и на чл. 394, 472, 516 и 583 за разрешаване на митнически икономически режим, включително за разрешаване за откриване и управление на митнически склад или за ползване на режим митническо складиране, се подава писмено искане.

(2) Искането по ал. 1 трябва да отговаря на съответния образец в приложения № 32А - 32Е. Лицето трябва да посочи в искането си цялата информация, изисквана съгласно спецификата в приложения № 32А - 32Е, включително указанията към тях. Исканията трябва да имат дата, подпис и печат.

(3) Когато митническите органи преценят, че представената в искането информация е недостатъчна, те могат да изискат от лицето да представи допълнителни разяснения или данни, необходими за издаване на разрешението.

(4) Искането трябва да е придружено от оригиналите или от копия на всички документи или доказателства, отнасящи се до данните, необходими за вземане на решение по него. Документите се описват в искането, като се допуска да бъдат приложени и допълнителни листове. Документите, доказателствата или допълнителните листове представляват неразделна част от искането. Броят на приложенията се отбелязва в искането.

(5) Митническите органи могат да разрешат на титуляря на разрешението да подаде писмено искане за неговото подновяване или промяна, като се позове на предишното разрешение и отбележи промените, които иска да направи.

(6) При спазване на разпоредбите за опростени процедури по чл. 394, 472, 516 и 583 искането, което не отговаря на изискванията по тези членове или което не е представено в съответствие с условията по чл. 339, 384, 467, 512 и 573, не се разглежда по същество и се връща на лицето, което подава искането.

Чл. 330. Подаването на искане, подписано от лицето, означава, че то желае да използва посочения митнически икономически режим, като е длъжно:

1. да посочва в искането вярна информация;

2. да прилага автентични документи, и

3. да спазва всички задължения, произтичащи от режима, за които се подава искането.

Чл. 331. (1) Преди да се издаде разрешението, компетентните митнически органи трябва да се убедят, че са спазени всички условия за неговото издаване.

(2) Разрешението не се дава, когато искането не се разглежда по същество в съответствие с разпоредбите на чл. 329, ал. 6.

Чл. 332. (1) При спазване на разпоредбите на чл. 394, 472, 516 и 583 разрешението за прилагането на митнически икономически режим съгласно чл. 91 от закона, включително разрешението за откриване и управление на митнически склад или за ползване на режим митническо складиране, трябва да се изготви по образец, съответстващ на разпоредбите в приложения № 33А - 33Е. Разрешението трябва да има дата, подпис и печат.

(2) Лицето, което подава искането, трябва да бъде уведомено, че разрешението е издадено.

(3) Без да противоречи на изключенията по чл. 385, ал. 2 и чл. 574, ал. 2, разрешението е валидно от датата на издаването му.

(4) Разрешението може да се отнася за едно или повече поставяния под съответния режим.

(5) При подновяване или изменение в издадено вече разрешение въз основа на искане, представено съгласно чл. 329, ал. 5, митническите органи могат да вземат решение за промяна на данните във вече издадено разрешение или да издадат ново.

Чл. 333. (1) Когато едно от условията за даване на разрешение не е изпълнено, митническите органи отхвърлят искането.

(2) Решението за отхвърляне на искането се изготвя писмено и се съобщава

на лицето, което го е подало, съгласно чл. 19, ал. 4 от закона.

Чл. 334. Митническите органи съхраняват исканията и техните приложения заедно с копия от евентуално издадените разрешения.

Глава четиридесета
МИТНИЧЕСКО СКЛАДИРАНЕ

Раздел I

Общи разпоредби

Чл. 335. (1) При спазване на разпоредбите на ал. 2 и 3 митническите складове, в които стоките се съхраняват под режим митническо складиране, се класифицират, както следва:

1. тип А: обществен склад в съответствие с чл. 105, ал. 1 от закона под отговорността на складодържателя;

2. тип В: обществен склад в съответствие с чл. 105, ал. 1 от закона под отговорността на всеки вложител, ако в разрешението е предвидено възлагане на задълженията по чл. 107, т. 1 и/или т. 2 от закона само на вложителите в съответствие с чл. 108, ал. 1 от закона и при спазване на разпоредбите на чл. 111, ал. 3 от закона;

3. тип С: частен склад в съответствие с чл. 105, ал. 1 от закона, където складодържателят е идентичен с вложителя, но не е задължително да бъде собственик на стоките;

4. тип D: частен склад в съответствие с чл. 105, ал. 1 от закона, където складодържателят е идентичен с вложителя, но не е задължително да бъде собственик на стоките, като може да се прилага процедурата, описана в чл. 117 от закона.

(2) Режимът митническо складиране под формата на частен склад в съответствие с чл. 105, ал. 1 от закона, където складодържателят е идентичен с вложителя, но не е задължително да бъде собственик на стоките, е приложим и при система, разрешаваща складирането на стоки в складови съоръжения, принадлежащи на титуляря на разрешението, в съответствие с чл. 104, ал. 3 от закона. Тази система се класифицира като склад от тип Е.

(3) Когато митническият склад се използва като обществен склад съгласно чл. 105, ал. 1 от закона и се управлява от митническите органи, той се класифицира като склад от тип F.

(4) Не се разрешава в едни и същи помещения или места да се комбинират типовете складове по ал. 1, 2 и 3.

Чл. 336. (1) С изключение на складовете от тип Е и F, митническият склад се състои от помещения или друго определено място, предварително одобрени от митническите органи.

(2) Когато митническите органи решат да открият и да управляват склад от тип F, те определят помещения или място, съставляващо митническият склад. На решението се дава публичност без ограничение за начините на огласяване, включително и чрез публикуване в средствата за масово осведомяване.

(3) Място, одобрено от митническите органи като "временен склад" в съответствие с чл. 108 или управлявано от тях като такова, може също да бъде одобрено като склад от тип А, В, С или D или да бъде управлявано като склад от тип F.

Чл. 337. Когато законодателството на Република България предвижда, че мерки на търговската политика се прилагат за:

1. внос на стоки, тези мерки не се прилагат нито при поставяне на стоките под режим митническо складиране, нито за времето, през което стоките се намират в склада;

2. въвеждане на стоки на митническата територия на страната, тези мерки се прилагат при поставянето на чуждестранни стоки под режим митническо складиране;

3. износ на стоки, тези мерки се прилагат, когато местни стоки се изнасят от митническата територия на страната, след като са били поставени под режим митническо складиране.

Раздел II

Процедури за издаване на разрешение

Чл. 338. Разпоредбите на този раздел се прилагат за всички типове складове, с изключение на складовете от тип F.

Чл. 339. Искането за разрешение се подава съгласно чл. 329 и приложение № 32А до митническото учреждение по местонахождение на местата, за които се иска да бъдат одобрени като митнически складове, или в случай на склад от тип Е - до митническите органи по мястото, където се води основното счетоводство на складодържателя.

Чл. 340. (1) Разрешения за откриване и управление на митнически склад или за ползване на режима митническо складиране се издават за посочените в чл. 335, ал. 1, т. 1 и 3 типове митнически складове (тип А и С).

(2) Разрешенията по ал. 1 се издават от директора на съответната

регионална митническа дирекция по местонахождение на складовите съоръжения съгласно образец по приложение № 33А.

(3) Централното митническо управление може да издава разрешения за посочените в чл. 335, ал. 1, т. 2 и 4 и ал. 2 типове митнически складове във всеки конкретен случай, когато прецени, че това отговаря на стопанските потребности, на икономическата необходимост, на различните технологични дадености и на изискванията на митническия надзор и че дейността по складирането не може да бъде осъществявана в митнически складове от тип А и С.

(4) (Попр. – ДВ, бр. 154 от 1998 г.) Разрешенията за ползване на режима митническо складиране при склад тип В се издават от началника на надзорното митническо учреждение.

Чл. 341. (1) Разрешението може да се издаде само ако лицето, което подава искане, докаже, че е налице обоснована икономическа необходимост от складирането и ако складът е предназначен основно за складиране на стоки. Независимо от това стоките могат да се подложат на обичайни операции, на активно усъвършенстване или на обработка под митнически контрол при условията по чл. 112 и 114 от закона, при положение че тези дейности не преобладават по отношение на дейността по складирането на стоките.

(2) За прилагане на чл. 92 от закона при преценяването дали административните разходи, които биха възникнали за осъществяването на митническият контрол и надзор на митническия склад, са пропорционални на икономическите нужди от митническо складиране, трябва да се вземат предвид типът на митническия склад и процедурите, които могат да се прилагат в него.

(3) На лицата, които са получили разрешение за продажба на стоки срещу валута, се издава разрешение за откриване и управление на частен митнически склад, без да се изисква доказване на обоснована икономическа необходимост.

(4) При спазване на изключенията, посочени в приложение № 35, не се допуска продажбата на дребно на стоки в помещенията или местата, определени като митнически складове. Тази забрана се отнася и за стоките, поставени под режим митническо складиране в склад от тип Е.

Чл. 342. (1) Разрешението влиза в сила от датата на издаването му или от по-късна дата, ако това е предвидено в него.

(2) Разрешенията по ал. 1 се издават за неопределен срок.

(3) В разрешението се посочва надзорното митническо учреждение. На подходящо място се записва, че стоките, които представляват опасност или могат да повредят други стоки, или по някаква причина изискват специални условия за съхраняване, трябва да бъдат поставени в специално оборудвани за целта съоръжения. При частните митнически складове в разрешението могат да се определят групите стоки, които могат да се приемат в дадения склад, както и да бъде посочено изискване складовете да са с двойно заключване, като единият ключ се държи от митническите органи.

(4) Когато заинтересуваните лица искат разрешение да представят стоките или да ги декларират под митнически режим пред друго митническо учреждение освен надзорното, за да не се наруши правилното извършване на операцията, митническото учреждение, издало разрешението, може да упълномощи едно или повече митнически учреждения да поемат функциите по поставяне на стоките под режим.

Чл. 343. (1) Разрешението се отменя по писмено искане на заинтересуваното лице.

(2) Разрешението може да бъде отменено и когато митническият склад не функционира или не се ползва, за да се оправдае съществуването му.

Раздел III

Поставяне на стоки под режим. Нормална процедура. Опростени процедури

Чл. 344. (1) Стоките, предназначени да се поставят под режим митническо складиране, и съответните декларации за режима се представят пред надзорното митническо учреждение или, когато се прилага чл. 342, ал. 4 – пред митническото учреждение за поставяне на стоките под режим, посочено в разрешението.

(2) Копие или екземпляр от декларацията по ал. 1, или копие от търговския или друг документ, използван за поставяне на стоките под режим, се изпраща от митническото учреждение за поставяне на стоките под режим до надзорното митническо учреждение веднага след като бъде разрешено вдигането на стоките. Наименованието и кодът на митническото учреждение по поставяне на стоките под режима се вписват в клетка 44 на декларацията или върху търговския или друг документ.

(3) Когато митническото учреждение за поставяне на стоките под режим съчете за необходимо, то може да помоли надзорното митническо учреждение да го предизвести за пристигането на стоките.

(4) Разпоредбите относно режима митническо складиране се прилагат от датата, на която митническото учреждение за поставяне на стоките под режим приеме декларацията за поставяне на стоките под режим. Тази декларация се

използва и за транспорта на стоките, който се извършва колкото се може по-скоро, и при въвеждането им в помещенията на митническия склад без представяне пред надзорното митническо учреждение.

(5) Процедурите по ал. 2, 3 и 4 не се прилагат при митнически складове от тип В.

(6) Процедурата по ал. 2 може да се използва и без искане от заинтересуваното лице във връзка с вътрешната организация на митническите учреждения, включително при използването на компютризирани процедури.

Чл. 345. Декларацията по чл. 344 се подава в съответствие с чл. 68, ал. 1 от закона и чл. 126 – 166 от правилника.

Чл. 346. Опростените процедури по чл. 82 от закона се прилагат в съответствие с разпоредбите на чл. 184 – 190.

Чл. 347. Процедурите по чл. 345 и 346 се прилагат и по отношение на стоки, поставени във временен склад, посочен в чл. 336, ал. 3, при поставянето им под режим митническо складиране.

Раздел IV

Функциониране на митническия склад и режима митническо складиране

Чл. 348. (1) В складове от тип А, С, D и Е митническите органи одобряват складодържателя като лице, длъжно да води материална отчетност, посочена в чл. 111 от закона. Материалната отчетност трябва да бъде държана на разположение на надзорното митническо учреждение за извършване на проверки.

(2) При митническите складове от тип В надзорното митническо учреждение съхранява декларациите за поставяне на стоките под режим митническо складиране или други равностойни документи, използвани за тази цел, за да проследи тяхното приключване. Материална отчетност не се води.

(3) При митнически склад от тип F водената от митническите органи отчетност съдържа цялата информация, посочена в чл. 351. Тази отчетност замества воденето на материалната отчетност, посочена в чл. 111 от закона.

Чл. 349. (1) При спазване на разпоредбите на чл. 348, ал. 3 надзорното митническо учреждение не води материална отчетност.

(2) За административни нужди надзорното митническо учреждение води регистър за всички приети митнически декларации.

Чл. 350. Когато отчетността, водена от заинтересуваното лице с търговска или данъчна цел, съдържа всички данни, необходими за контрол, съобразно с типа на склада и прилаганите процедури за поставяне под режим и приключване на режима, и тези данни могат да се използват за целите на митническия контрол, митническите органи могат да одобрят тази отчетност като материалната отчетност, описана в чл. 111 от закона.

Чл. 351. (1) Материалната отчетност, описана в чл. 111 от закона, трябва да съдържа всички данни, необходими за правилното прилагане на режима и за осъществяването на митническия надзор.

(2) Данните трябва да включват:

1. информацията, съдържаща се в клетки 1, 2, 31, 37, 38 и 47 от декларацията за поставяне под режим;
2. данни за декларациите, с които стоките са получили митническо направление за приключване на режима митническо складиране;
3. датата и данни за митническите и всички други документи, свързани с поставянето под режим митническо складиране и приключването му;
4. информация, даваща възможност за следене на стоките, включително тяхното местоположение и подробности за евентуално преместване на стоките между два митнически склада, без приключване на режима;
5. информация, отнасяща се до съвместното складиране на стоки, описано в чл. 356;
6. други данни, които могат да бъдат необходими за идентификация на стоките;
7. информация, отнасяща се до обичайните операции, на които се подлагат стоките;
8. информация, отнасяща се до временното изваждане на стоките от местата за митническо складиране.

(3) Материалната отчетност на митническите складове от тип А, С и D трябва да съдържа в допълнение и данните от следните клетки:

1. за склад тип А: 3, 5, 14, 19, 26, 32, 49 и 54;
2. за склад тип С и D: 3, 5, 14, 19, 26, 32, 33, 49 и 54.

(4) Материалната отчетност трябва във всеки един момент да посочва точната наличност на стоките, които все още са поставени под режим митническо складиране. Ежемесечно складодържателят представя на надзорното митническо учреждение списък на тези стоки.

(5) Когато стоките са подложени на обичайни операции, в материалната отчетност трябва да се отразява митническата стойност на стоките, преди да бъдат извършени операциите.

(6) Когато се прилагат опростени процедури за поставяне под режим или за приключване на режим, разпоредбите на този член се прилагат, като се отчита съответната специфика.

Чл. 352. (1) Стоки, поставени под режим митническо складиране в склад от тип А, С или D, се записват в материалната отчетност в съответствие с чл. 111, ал. 2 от закона в момента, в който бъдат внесени физически в митническия склад. Записването се извършва въз основа на данните, приети или одобрени от надзорното или митническото учреждение за поставяне под режима съгласно чл. 344, ал. 2.

(2) Когато стоките са поставени под режим митническо складиране в склад от тип Е, записването в материалната отчетност, посочено в ал. 1, се извършва в момента, в който стоките пристигнат в складовите съоръжения на титуляря на разрешението.

(3) Когато митническият склад служи и като временен склад на стоки съгласно чл. 336, ал. 3, записването в материалната отчетност съгласно ал. 1 се извършва:

1. преди изтичането на срока, определен съгласно чл. 56 от закона, когато процедурата за оформяне на място, посочена в чл. 188, се прилага за стоки във временен склад при поставянето им под режим митническо складиране;

2. в момента на разрешаване на вдигането на стоките въз основа на подаване на декларация за поставяне под режим митническо складиране - във всички останали случаи.

(4) Данните, отнасящи се до приключването на режима, трябва да се отразяват в материалната отчетност:

1. преди стоките да напуснат митническия склад, когато се прилага една от опростените процедури;

2. в момента на разрешаване вдигането на стоките въз основа на подаване на декларация за митническо направление - във всички останали случаи.

Чл. 353. Митническите органи могат да определят срок, преди изтичането на който вложителят е длъжен да поиска ново митническо направление, в следните случаи:

1. за стоки, които представляват опасност за околната среда и здравето на хората;

2. за стоки, за които изтичат сроковете на годност или които се развалят;

3. за стоките, които са поставени в митнически склад тип F;

4. в изключителни случаи, когато това се налага с оглед прилагането на митническото законодателство.

Чл. 354. (1) Обичайните операции, посочени в чл. 114 от закона, са описани в приложение № 34.

(2) В случаите, когато се прилага чл. 361, ал. 2, по искане на декларатора може да се използва информационен лист ИНФ 8, когато стоките, поставени под режим митническо складиране, които са били подложени на обичайни операции, са декларирани за друго митническо направление.

(3) Информационният лист ИНФ 8 се изготвя в оригинал и копие в съответствие с образеца и указанията в приложение № 36.

(4) Информационният лист ИНФ 8 служи за определяне на елементите за облагане, които се вземат предвид. За тази цел надзорното митническо учреждение нанася данните в клетки 11, 12 и 13, заверява клетка 15 и връща оригинала на формуляра ИНФ 8 на декларатора.

Чл. 355. (1) За всеки отделен случай заинтересуваното лице подава писмено искане до надзорното митническо учреждение за разрешаване на обичайните операции, преди да бъдат извършени.

(2) Искането за разрешение за извършване на обичайни операции трябва да съдържа всички данни, необходими за прилагане на разпоредбите на режима митническо складиране.

(3) Ако искането е одобрено, надзорното митническо учреждение дава разрешение върху искането и го подпечатва. В този случай чл. 334 се прилага, като се отчита съответната специфика.

(4) При спазване на чл. 354 разрешението за откриване и управление на митнически склад или разрешението за използване на режима, в случай на склад от тип Е, може да отразява обичайните операции, които се очаква да се извършват в рамките на режима. В този случай искането, посочено в ал. 1, се заменя с предизвестие до надзорното митническо учреждение по начин, определен от него, че операциите ще бъдат извършени.

Чл. 356. (1) При условие че не се нарушава правилното функциониране на режима и свързаните с него операции, надзорното митническо учреждение може да разреши местни и чуждестранни стоки да се складират заедно в едно и също складово съоръжение.

(2) Когато складирането на стоки по ал. 1 не дава възможност за

установяване на митническия статут на всяка стока по всяко време, то може да се разреши само ако стоките са еквивалентни.

(3) Еквивалентни са стоките, които са включени в една и съща подпозиция на митническата тарифа и които имат еднакво търговско качество и същите технически характеристики.

Чл. 357. (1) Преди временното изваждане на стоки от местата за митническо складиране, във всеки отделен случай, заинтересуваното лице подава писмено искане за разрешение до надзорното митническо учреждение.

(2) (Попр. – ДВ, бр. 154 от 1998 г.) Искането за разрешение за временно изваждане на стоки трябва да съдържа всички данни, необходими за правилното прилагане на разпоредбите за режима митническо складиране. Ако искането е одобрено, надзорното митническо учреждение дава разрешение върху искането и го подпечатва. В този случай чл. 334 се прилага, като се отчита съответната специфика.

(3) В разрешението за откриване и управление на митнически склад може да бъде посочено, че стоките могат да се изваждат временно. В този случай искането по ал. 1 се замества от предизвестие до надзорното митническо учреждение по начин, определен от него, че стоките ще бъдат временно извадени.

(4) Когато временно извадени от склада стоки са обект на обичайни операции, се прилагат чл. 354 и 355.

Чл. 358. (1) За да се преместват стоки между митнически складове, без да се приключва режимът митническо складиране, се използва формуляр по образца съгласно чл. 129 и се прилага процедурата, описана в приложение № 37.

(2) Опростената процедура, описана в приложение № 38, може да се прилага, когато:

1. митническият склад, от който се изпраща стоката, има разрешение да използва процедура за оформяне на място, описана в чл. 168, ал. 3, и митническият склад, в който стоката ще се постави, има разрешение да използва процедура за оформяне на място за поставяне под режим, посочена в чл. 188, или

2. едно и също лице отговаря и за двата склада, или

3. материалните отчетности на двата склада са свързани по електронен път.

(3) Отговорността за стоките, премествани между складовете, преминава върху складодържателя на митническия склад, в който се поставят стоките, в момента, когато той ги получи и заведе в материалната си отчетност.

(4) Когато стоките, които се преместват, са били подложени на обичайни операции и се прилага чл. 361, ал. 2, документът по ал. 1 трябва да съдържа данни за вида, митническата стойност и количеството на преместените стоки, които биха се взели предвид в случай на възникване на митническо задължение, ако те не са били подложени на обичайни операции.

(5) Стоки, поставени под режим митническо складиране, не могат да бъдат премествани от един митнически склад в друг, без да се приключва режимът, когато един от тези складове е митнически склад от тип В.

Чл. 359. С цел осигуряване правилното функциониране на митническия склад надзорното митническо учреждение може да изисква извършване на периодична или друг тип инвентаризация на всички или на част от стоките, поставени под режим митническо складиране.

Раздел V

Приключване на режима

Чл. 360. (1) Когато заедно се складираат еквивалентни стоки по смисъла на чл. 356, ал. 2, стоките, декларирани за митническо направление, могат да се считат за местни или чуждестранни стоки по избор на заинтересуваното лице.

(2) Не се допуска прилагането на ал. 1 да води до придобиването на даден митнически статут на по-голямо количество стоки от тези, които действително притежават този статут, складиран е ефективно в митническия склад, когато стоките, декларирани за дадено митническо направление, се изваждат от склада.

(3) В случай на цялостно унищожение или безвъзвратна загуба на стоките частта от стоките, поставени под режима, която е унищожена или загубена, се определя като съотношение към стоките от същия вид, поставени под режима в местата за митническо складиране, към момента, когато унищожението или загубата са настъпили, освен ако складодържателят представи доказателства за действителното количество на загубените или унищожени стоки, които са били поставени под режима.

Чл. 361. (1) Когато възникне митническо задължение за внос на стока и митническата стойност на тази стока е определена на базата на реално платената или подлежащата на плащане цена, която включва разходите за складиране и запазване на стоките по време на престоя им в склада, тези разходи не трябва да бъдат включени в митническата стойност, при условие че са отделени от реално платената или подлежащата на плащане цена на стоката.

(2) Когато вносна стока е претърпяла обичайни операции по смисъла на

чл. 114 от закона, данните за вида, количеството и митническата стойност, които се използват за определяне на размера на вносните митни сборове, са тези, които в момента на възникване на митническо задължение биха се приложили за тази стока, ако тя не е претърпяла посочените операции.

Чл. 362. (1) В случаи на липси по време на съхраняването на стоките лицето, под чиято отговорност е митническият склад, е длъжно да заплати дължимите митни сборове за стоките.

(2) В случаи на фири и загуби, произтичащи от естествени процеси, лицето, под чиято отговорност е митническият склад, отговаря за заплащането на дължимите митни сборове за стоките, освен когато тези фири и загуби са доказани въз основа на протокол от компетентно лице, изготвен в присъствието на складодържател и митнически служител и заверен от тях.

(3) Лицето, под чиято отговорност е митническият склад, не отговаря за заплащането на дължимите митни сборове за стоките, които са унищожени или безвъзвратно загубени поради непреодолима сила или злополука, установени с доказателства от компетентни лица и приети от митническите органи.

Раздел VI

Използване на митнически склад без поставяне под режим

Чл. 363. Разпоредбите на този раздел се прилагат, както следва:

1. член 364 – за местни стоки;
2. членове 365 – 374 – за чуждестранни стоки.

Чл. 364. (1) Когато митническите органи изискват местни стоки, различни от посочените в чл. 104, ал. 1, т. 2 и ал. 3 от закона, разположени в местата за митническо складиране, да бъдат вписани в материалната отчетност, определена в чл. 111, съгласно чл. 112, ал. 3 от закона, вписването трябва ясно да отразява митническия статут на тези стоки.

(2) При спазване на разпоредбите на чл. 356 надзорното митническо учреждение може да определи специфични методи за идентификация на стоките по ал. 1 с цел да ги различи от стоките, поставени под режим митническо складиране, съхранявани в същите митнически складове.

(3) Стоките, посочени в ал. 1, могат да бъдат подлагани на обичайни операции, на активно усъвършенстване или на обработка под митнически контрол.

Чл. 365. (1) Членове 365 – 374 се прилагат при операции по активно усъвършенстване при система с отложено плащане или по обработка под митнически контрол, извършвани в складове тип А, С и D, в които е разрешена процедурата за оформяне на място, при поставяне под режим митническо складиране, при внос или при даване на направление реекспорт.

(2) Ако не е предвидено друго в чл. 365 – 374, разпоредбите за режим активно усъвършенстване и режим обработка под митнически контрол се прилагат за:

1. операции по активно усъвършенстване при система с възстановяване;
2. операции по активно усъвършенстване при система с отложено плащане и система с възстановяване или операции по обработка под митнически контрол в складове тип В, F или E, използвани за съхраняване на стоки под режим митническо складиране;
3. операции в складове тип А, С и D, ако не са изпълнени условията по ал. 1.

Чл. 366. (1) Митническите органи отказват издаването на разрешение за опростените процедури, посочени в чл. 365 – 374, ако не са налице необходимите условия за правилното протичане на операциите.

(2) При спазване на разпоредбите на чл. 341 митническите органи могат да откажат издаване на разрешение на лица, които не използват често режим активно усъвършенстване или обработка под митнически контрол.

Чл. 367. (1) Операции в рамките на режим активно усъвършенстване или режим обработка под митнически контрол в местата за митническо складиране, посочени в чл. 365, ал. 1, се допускат само след издаване на разрешение съответно по реда на чл. 385 или 467.

(2) В разрешението по ал. 1 трябва да се посочи типът на склада, в който ще се извършват операциите.

Чл. 368. (1) За да се използват процедурите, предвидени в чл. 365 – 374, е необходимо титулярят на разрешението да води материална отчетност в регистри "активно усъвършенстване" или "обработка под митнически контрол" в съответствие с чл. 385, ал. 4 и чл. 467, ал. 3, които трябва също да съдържат и данни за връзка с разрешението.

(2) За целите за изготвяне на справка за приключване, посочена в чл. 421 или 481, връзката с данните, посочена в ал. 1, замества връзката с данните от митническите декларации и документи, посочени в чл. 421, ал. 3 или чл. 481, ал. 3.

(3) Вписванията в регистрите по ал. 1 трябва да дават възможност на митническите органи по всяко време да контролират действителното състояние на всички стоки или продукти, намиращи се под един от двата режима.

Чл. 369. (1) Поставянето на стоки под режим активно усъвършенстване или режим обработка под митнически контрол в момента на въвеждане на стоките в местата за митническо складиране се извършва при ползване на процедурата за оформяне на място по чл. 192.

(2) Вписванията в регистрите "активно усъвършенстване" или "обработка под митнически контрол" трябва да правят връзка с документа, с който стоките са придвижени.

Чл. 370. (1) Поставянето под режим активно усъвършенстване или режим обработка под митнически контрол на стоки, намиращи се в местата за митническо складиране, се извършва при ползване на процедурата за оформяне на място по чл. 192.

(2) Режимът митническо складиране се приключва чрез вписването съответно в регистър "активно усъвършенстване" или в регистър "обработка под митнически контрол". Това се отразява в материалната отчетност на митническия склад, като се прави връзка с вписванията в посочените регистри.

Чл. 371. (1) Поставянето под режим митническо складиране на компенсаторни продукти или стоки в непроменено състояние, поставени вече под режим активно усъвършенстване в местата за митническо складиране, или на обработени продукти или стоки в непроменено състояние, които са били поставени вече под режим обработка под митнически контрол в местата за митническо складиране, се извършва при ползване на процедурата за оформяне на място, посочена в чл. 188.

(2) Режимът активно усъвършенстване или режимът обработка под митнически контрол се приключват с вписването в материалната отчетност на склада. Това се отразява съответно в регистъра "активно усъвършенстване" или в регистъра "обработка под митнически контрол", като се прави връзка с материалната отчетност на митническия склад.

(3) Индикациите, посочени в чл. 430, се вписват в материалната отчетност на митническия склад.

Чл. 372. (1) Когато приключването на режима активно усъвършенстване за компенсаторни продукти или за стоки в непроменено състояние или приключването на режима обработка под митнически контрол за обработени продукти или стоки в непроменено състояние се извършва в момента на напускането на тези продукти или стоки на местата за митническо складиране чрез получаване на направление реекспорт, приключването се осъществява посредством процедурата за оформяне на място, посочена в чл. 198.

(2) Когато приключването на режима активно усъвършенстване за компенсаторни продукти или за стоки в непроменено състояние или приключването на режима обработка под митнически контрол за обработени продукти или стоки в непроменено състояние се извършва в момента на напускането на тези продукти или стоки на местата за митническо складиране чрез поставяне под режим внос, приключването се осъществява посредством процедурата за оформяне на място, посочена в чл. 179 – 183.

(3) Когато приключването на режима активно усъвършенстване за компенсаторни продукти или за стоки в непроменено състояние или режимът обработка под митнически контрол за обработени продукти или стоки в непроменено състояние се приключва в момента на напускане на тези продукти или стоки на местата за митническо складиране чрез получаване на друго направление, различно от посочените в ал. 1 и 2, се прилагат предвидените за тази цел нормални или опростени процедури.

(4) Напускането на компенсаторни продукти или стоки в непроменено състояние, съответно на обработените продукти или стоки в непроменено състояние, не е задължително да се отразява в материалната отчетност на митническия склад.

Чл. 373. Разпоредбите на чл. 371, ал. 2 и чл. 372, ал. 2 и 4 не ограничават прилагането на чл. 125, 126, 137 и 138 от закона относно облагането на стоки или продукти, поставени под режим активно усъвършенстване или обработка под митнически контрол.

Чл. 374. (1) Ако не се нарушава правилното функциониране на режима и свързаните с него операции, митническите органи могат да разрешат чуждестранни стоки, поставени под режим митническо складиране, да се съхраняват заедно в едни и същи складови помещения с вносни стоки или с компенсаторни продукти, поставени под режим активно усъвършенстване.

(2) Когато е установен статутът на стоките, поставени под режим митническо складиране, или на компенсаторни продукти или на стоки в неизменено състояние, поставени под режим активно усъвършенстване, тези стоки са предмет на всички разпоредби, характерни за съответния режим, включително за облагането им и събирането на лихви.

(3) Разпоредбите на чл. 356, ал. 2 и чл. 360, ал. 1 и 2 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

Раздел VII

Обезпечаване или заплащане на митническото задължение и такси при складове тип F

Чл. 375. (1) Митническите органи изискват за стоките под режим митническо складиране в митническите складове тип А, В, С, D и Е обезпечение с депозит в пари или гаранция в размер 15 на сто от вносните митни сборове. Обезпечението може да бъде и общо. Сумата на обезпечението се определя от митническите органи в разрешението и се коригира периодично. При откриване на митнически склад тип А, С, D и Е сумата на обезпечението се определя въз основа на предвиджаното количество стоки, които ще бъдат складиране, посочено от складодържателя.

(2) При складове тип А, С, D и Е обезпечението по ал. 1 се представя на митническите органи преди влизането в сила на разрешението за откриване и управление на митнически склад, а при склад от тип В – преди влизането в сила на разрешението за ползване на режим митническо складиране.

(3) При спазване на чл. 186, ал. 3 от закона отговорното лице за учредяване на обезпечението при митнически складове тип А, С, D и Е е складодържателят, а при склад тип В – вложителят.

(4) Директорът на Агенция "Митници" може да определи друг размер на обезпечението или да реши да не се поиска обезпечаване.

(5) При спазване на изключенията, предвидени в чл. 181, ал. 3, т. 1, 2, 3 и 4 от закона, митните сборове за стоките, продавани в зоните за митнически контрол при граничните контролно-пропускателни пунктове, се заплащат при поставяне на стоките под режим.

Чл. 376. За стоките под режим митническо складиране в складове тип F не се изисква обезпечение.

Чл. 377. (1) Таксите за складиране на стоки в складовете от тип F са следните:

1. при складиране в закрити помещения – за всеки календарен ден по 0,35 лв. за 100 кг или част от 100 кг;

2. при складиране върху открити площи – за всеки календарен ден по 0,20 лв. за 1 кв.м.

(2) Таксите по ал. 1, т. 1 се изчисляват, като се взема бруто тегло, включващо опаковката и палетите на цялата пратка.

(3) Когато таксите се изчисляват върху квадратен метър, заетата площ се получава като произведение от най-голямата дължина и най-голямата широчина на площта, върху която са складиране стоките, съответно тяхната опаковка и палети. Произведението се закръглява на следващото цяло число.

Глава четиридесет и първа

АКТИВНО УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ

Раздел I

Общи разпоредби

Чл. 378. За целите на прилагането на разпоредбите на тази глава:

1. "основни компенсаторни продукти" са компенсаторните продукти, за чието производство е бил разрешен режимът активно усъвършенстване;

2. "вторични компенсаторни продукти" са други компенсаторни продукти освен основните, които са неизбежен страничен продукт от процеса на усъвършенстване;

3. "загуби" е частта на разрушените или загубените вносни стоки по време на преработвателната операция – по-специално чрез изпаряване, изсушаване, излитане като газ или изтичане;

4. "метод на количествено съотношение" е изчисляване на съотношението на вносни стоки, вложени в различните компенсаторни продукти, към количеството на вносните стоки;

5. "метод на стойностното съотношение" е изчисляване на съотношението на вносни стоки, вложени в различните компенсаторни продукти, към стойността на компенсаторните продукти;

6. "оператори" са лицата, които извършват всички или част от преработвателните операции;

7. "еквивалентна компенсация" е системата, която съгласно чл. 119, ал. 1, т. 1 от закона дава възможност компенсаторните продукти да се получават от еквивалентни стоки, които трябва да отговарят на условията по чл. 395, ал. 1;

8. "предварителен износ" е системата, която съгласно чл. 119, ал. 1, т. 2 от закона дава възможност компенсаторните продукти, получени от еквивалентни стоки, да се изнасят от митническата територия на Република България, преди вносните стоки да са поставени под режим, като се използва системата с отложено плащане;

9. "срок за реекспорт" е срокът, в който компенсаторните продукти трябва да получат допустимо митническо направление, с оглед прилагането на чл. 95 от закона;

10. "месечно отчитане" е прилагането на чл. 122, ал. 2 от закона по

отношение на сроковете за реекспорт, които започват да текат през дадения календарен месец;

11. "тримесечно отчитане" е прилагането на чл. 122, ал. 2 от закона по отношение на сроковете за реекспорт, които започват да текат през даденото 3-месечие.

Чл. 379. Стоките, за които се прилага чл. 118, ал. 2, т. 3, буква "г" от закона, които могат да се използват като помощни производствени средства, са посочени в приложение № 39.

Раздел II

Разрешаване на режима. Нормална процедура

Чл. 380. (1) Разрешение за използване на системата с отложено плащане се дава само ако лицето, което е подало искане за разрешаване на режима, има действително намерение да реекспортира основните компенсаторни продукти от митническата територия на Република България. В този случай може да се разреши използване на системата с отложено плащане за всички стоки, които ще се преработват.

(2) Разрешение за използване на системата с възстановяване се дава съгласно чл. 128, ал. 1 и 2 от закона, когато съществуват възможности за износ на основните компенсаторни продукти от митническата територия на Република България.

(3) Когато са изпълнени условията за използване на двете системи, лицето, което е подало искане за разрешаване на режима, може да поиска разрешението да бъде или за системата с отложено плащане, или за системата с възстановяване.

(4) При прилагането на чл. 121, т. 1 от закона митническите органи определят начините за идентифициране на вносните стоки в компенсаторните продукти или предприемат необходимите мерки за проверка дали са изпълнени условията за надлежното провеждане на операциите по усъвършенстване при еквивалентна компенсация.

(5) За целите на ал. 4 митническите органи в зависимост от случая предприемат подходящи мерки, като:

1. отбелязване или описание на специфични означения или фабрични номера;
2. поставяне на митнически обезпечения, като пломби, печати, отпечатъци или други отличителни знаци;
3. вземане на мостри, проби, илюстрации или технически описания;
4. извършване на анализи;
5. проверка на материалната отчетност или други допълнителни документи, свързани с извършваната операция, които по безспорен начин доказват, че компенсаторните продукти са произведени от вносните стоки.

Чл. 381. (1) Условията, предвидени в чл. 121, т. 2 от закона, наричани по-нататък "икономически условия", се приемат за изпълнени, когато:

1. се отнася за една от следните операции, посочени със съответстващ на нея код:
 - а) операции, извършвани по договор за изработка по поръчка (на ишлеме), сключен с чуждестранно лице; "изработка по поръчка" (на ишлеме) означава всяко усъвършенстване на вносни стоки, предоставени пряко или косвено на разположение на титуляря на разрешението, което се извършва съгласно условията и за сметка на възложител, намиращ се извън митническата територия на Република България, като обикновено се заплащат само разходите по изработката (код 6201);
 - б) операции върху стоки с нетърговски характер (код 6202);
 - в) поправки, включващи ремонт и настройване (код 6301);
 - г) обичайни операции с цел запазване на стоките, подобряване на външния им вид или търговските им качества или подготвянето им за дистрибуция или препродажба (код 6302);
 - д) операции със стоки, чиято митническа стойност за всеки вид стока с тарифен номер по Митническата тарифа на Република България, които следва да бъдат внесени под покритието на едно разрешение, не надвишава левовата равностойност на 100 000 щатски долара или тяхната равностойност в друга валута за лице, подало искане за разрешаване на режима и за календарна година, независимо от броя на операторите, които извършват операциите по усъвършенстването; за стоките, посочени в приложение № 40, митническата стойност не следва да надвишава левовата равностойност на 50 000 щатски долара или тяхната равностойност в друга валута; изчисляването на митническата стойност се извършва на базата на известните данни и документите, представени по време на подаване на искането (код 6400);
 - е) извършване на последващи операции по усъвършенстването, такива, като посочените в чл. 386, различни от тези, упоменати в букви "а" - "д" (код 6303);
2. в Република България не се произвеждат стоки, сравними със стоките, които ще се усъвършенстват (код 6101); "сравними стоки" са стоки, които съвпадат

с тарифния номер по Митническата тарифа на Република България, които имат еднакво търговско качество и технически характеристики, оценявайки за това функцията на компенсаторните продукти, които ще се получат;

3. в Република България не се произвежда достатъчно количество сравними стоки според определението на т. 2 (код 6102);

4. сравними стоки според определението в т. 2 не могат да се предоставят на лицето, което е подало искане за разрешаване на режима в подходящ срок от производителите, установени в Република България; тези стоки се смятат за недостъпни за "подходящ срок", когато производителите от Република България не могат да ги предоставят своевременно на разположение на оператора за предлаганата търговска операция въпреки искането, отправено навреме към тях (код 6103);

5. сравними стоки според определението в т. 2 се произвеждат в Република България, но не могат да се използват поради една от следните причини:

а) цената им би направила предлаганата търговска операция икономически невъзможна (код 6104); когато се решава дали цената на сравнимите стоки, произведени в Република България, би превърнала сделката в невъзможна, ще бъде необходимо да се вземе предвид влиянието, което използването на стоки от Република България би оказало върху себестойността на компенсаторния продукт и върху реализацията на продукта в чужбина, като се обърне внимание на цената преди облагане на стоките за усъвършенстване и цената на сравними стоки, произведени в Република България, минус митните сборове и други държавни вземания, възстановени или възстановими при износ; в този случай трябва да се вземат предвид при сравняване на цените и условията за продажба, по-специално сроковете за плащане и предложените условия на доставка за стоките от Република България; следва да се отчита и търговската или друга информация за получената цена за компенсаторните продукти на пазарите в чужбина;

б) нямат качеството или характеристиките, необходими за оператора, за да произведе исканите компенсаторни продукти (код 6105);

в) не отговарят на изрично упоменатите изисквания на купувача в чужбина за компенсаторните продукти (код 6106);

г) компенсаторните продукти трябва да бъдат получени от вносни стоки, за да отговарят на разпоредбите, отнасящи се до защита на правата за индустриалната или търговската собственост (код 6107);

6. лицето, което е подало искане за разрешаване на режима по отношение на конкретен вид стока, която трябва да бъде поставена под режим в определен срок:

а) покрива 80 на сто от общите си нужди от тези стоки за дадения период под формата на местни стоки, произведени на митническата територия на Република България, сравними с вносните според определението по т. 2 и включени в компенсаторните продукти на митническата територия на Република България; за да използва тази разпоредба, лицето, което иска разрешение, трябва да представи на митническите органи документи, които да ги убедят, че предвидената покупка в страната ще бъде извършена резонно; тези документи, които се прилагат към искането, могат да бъдат копия от търговски или административни документи, отнасящи се до покупки, извършвани през ранен цитиран период, или поръчки за планирани покупки за съответния период; без да се нарушават разпоредбите на чл. 93, ал. 2 от закона, митническите органи при необходимост проверяват дали процентът е верен в края на въпросния период (код 7001);

б) иска да се предпази от действителни затруднения при доставката, доказани пред митническите органи, и ако процентът на доставка на този вид стоки, произведени в Република България, е по-нисък от посочения в буква "а" (код 7002);

в) представи доказателства пред митническите органи, че предприема необходимите мерки за получаване на стоки за усъвършенстване в страната, но е получил отказ от производителите в страната (код 7003);

г) произвежда самолети за гражданската авиация за доставка на самолетни компании (код 7004)

д) извършва ремонт, изменения или конверсия на граждански самолети (код 7005);

е) произвежда сателити или части за сателити (код 7006);

ж) произвежда продукти, свързани с информационните технологии по смисъла на Споразумението за търговията с продукти, свързани с информационните технологии (код 7007).

(2) Лицето, което е подало искане за разрешаване на режима, трябва да посочи в искането си причините, поради които икономическите условия се смятат за изпълнени по смисъла на ал. 1.

Чл. 382. (1) При извънредни обстоятелства, когато лицето, което е подало искане за разрешаване на режима, смята, че икономическите условия са изпълнени по други причини извън изброените в чл. 381, то трябва да изтъкне тези

причини в искането си (код 8000).

(2) Когато митническите органи приемат, че икономическите условия са изпълнени в други случаи освен изброените в чл. 381, разрешението се дава за срок не по-голям от 9 месеца. Данните относно икономическите условия се съобщават на Централното митническо управление в срок 1 месец от издаването на разрешението.

(3) Централното митническо управление при необходимост съгласува решението със съответните органи и го съобщава на заинтересуваните митнически учреждения.

(4) Митническите органи по искане на титуляря на разрешението могат да удължат срока на валидността му, ако своевременно не са дадени други указания от Централното митническо управление.

Чл. 383. При оценка на икономическите условия не трябва да се приемат като достатъчни за даване на разрешение:

1. обстоятелството, че производителят на сравними стоки в Република България, които биха могли да се използват за операцията по усъвършенстване, е конкурентно предприятие на лицето, което е подало искане за разрешаване на режима;

2. обстоятелството, че стоките се произвеждат в Република България от едно-единствено предприятие.

Чл. 384. (1) Искането се изготвя в съответствие с чл. 329 и според образца в приложение № 32/В и се подава от лицето, на което може да се даде разрешение съгласно чл. 92, 120 и 121 от закона.

(2) Искането се представя в регионалната митническа дирекция или в митницата, в чийто район ще се извърши операцията по усъвършенстването.

(3) Когато се очакват няколко последователни операции по усъвършенстването да се извършват от лицето, което е подало искане за разрешаване на режима, или от негово име в районите на няколко митнически учреждения, може да се подаде искане за едно разрешение.

(4) В случая по ал. 3 искането, което трябва да включва всички данни за последователността на операциите и точните места, където те ще се извършат, се представя в регионалната митническа дирекция или митницата, в чийто район ще се извърши първият етап от операциите по усъвършенстването.

(5) Когато усъвършенстването се извършва по договор за преработка с подизпълнители в страната, искането се подава от лицето, което осъществява или нарежда осъществяването на операциите по усъвършенстването.

(6) Когато съгласно чл. 121 от закона се допуска издаване на разрешение на чуждестранно лице, под "стоки с нетърговски характер" се разбират стоките по чл. 38, ал. 1.

Чл. 385. (1) При спазване на изискванията на чл. 394 разрешението се издава от регионалната митническа дирекция или от митницата, пред които е било подадено искането, като то се изготвя в съответствие с чл. 332 и по образца от приложение № 33/В.

(2) При отклонение от разпоредбите на чл. 332, ал. 3 и при надлежно доказани изключителни случаи митническите органи по ал. 1 могат да издадат разрешение с обратна сила. Разрешението не може да влезе в сила преди датата на подаване на искането.

(3) Когато се прилага чл. 384, ал. 3, разрешението не може да се издаде без съгласието на регионалната митническа дирекция или на митницата, в чийто район се намират местата, посочени в искането, като се прилага следната процедура:

1. регионалната митническа дирекция или митницата, в която е било представено искането, след като се увери, че икономическите условия могат да се сметнат за изпълнени по отношение на планираната операция, съобщават искането и проекта на разрешението на останалите заинтересувани митнически учреждения; проектът на разрешението трябва да посочва най-малко:

а) рандемана;

б) одобрения метод за идентифициране;

в) митническите учреждения, посочени в т. 11 от образца на разрешение по приложение № 33/В;

г) използване на опростените процедури за поставяне под режим, за преместване на стоките или продуктите или за приключване на режима, в случай че те се прилагат;

д) правилата, които трябва да се спазват по отношение на уведомяване на надзорното митническо учреждение;

2. след получаване на съобщението митническите учреждения изпращат евентуалните си възражения в рамките на 14 дни от датата на получаване на искането и проекта на разрешението;

3. митническите учреждения по т. 1, след като предприемат необходимите мерки за гарантиране плащането на митническото задължение, което може да

възникне по отношение на вносните стоки, могат да издадат разрешението, ако не получат възражения по проекта на разрешението в срока по т. 2;

4. регионалната митническа дирекция или митницата, издала разрешението, изпраща копия от него на посочените в разрешението митнически учреждения.

(4) С цел осигуряване правилното прилагане на разпоредбите по режима митническите учреждения могат да изискват от титуляря на разрешението да води материална отчетност – "отчет за активно усъвършенстване", за количеството вносни стоки, поставени под режим, и на получените компенсаторни продукти, както и всички необходими данни за проследяване на операциите и правилното изчисляване на митните сборове, които могат да бъдат дължими.

(5) "Отчетът за активно усъвършенстване" трябва да е на разположение на надзорното митническо учреждение с цел осъществяване на необходимия митнически контрол за правилното прилагане на режима. Когато операциите по усъвършенстването се извършват в две или в повече предприятия, отчетите за активно усъвършенстване по всяко време трябва да съдържат информацията, свързана с правилното прилагане на режима във всяко от тях.

(6) Когато материалната отчетност, водена от титуляря, дава възможност за контролиране на режима, тя може да се приеме от митническите органи като "отчет за активно усъвършенстване".

Чл. 386. Когато не се прилага чл. 385, ал. 3 и компенсаторните продукти се добиват от други компенсаторни продукти, получени в резултат на вече издадено разрешение, лицето, което изпълнява последващите операции по усъвършенстването, трябва да подаде ново искане в съответствие с приложение № 32/В, като се позове на предишното разрешение.

Чл. 387. (1) Срокът на валидност на разрешението се определя от митническите учреждения, като се вземат предвид икономическите условия и специфичните нужди на лицето, подало искане за разрешаване на режима.

(2) Когато срокът на валидност превишава 2 години, условията, при които е издадено разрешението, се преразглеждат периодично на интервали, посочени в самото разрешение.

Чл. 388. (1) При издаване на разрешението регионалните митнически дирекции или митници определят срока, в който компенсаторните продукти трябва да бъдат реекспортирани съгласно чл. 122 от закона, като отчитат времето, необходимо за извършване на операциите по усъвършенстване, така както са записани в разрешението за определеното количество вносни стоки, поставени под режим, и времето, необходимо за даване на митническо направление на компенсаторните продукти. Този срок не може да бъде по-голям от 12 месеца.

(2) Срокът за реекспорт може да бъде продължен, когато титулярят на разрешението представи обосновано искане, като общият срок не може да бъде по-голям от срока на валидност на разрешението. Когато обстоятелствата налагат, този срок може да бъде продължен дори и след изтичане на първоначално определения в разрешението.

Чл. 389. (1) При предварителен износ регионалните митнически дирекции или митници трябва да определят срока, посочен в чл. 122, ал. 3 от закона, като отчитат времето, необходимо за доставянето и транспортирането на вносните стоки в Република България. Този срок не може да бъде по-голям от 6 месеца.

(2) Срокът по ал. 1 може да бъде продължен, ако титулярят на разрешението представи обосновано искане, като общият срок не може да бъде по-голям от 12 месеца. Когато обстоятелствата налагат, продължението може да бъде разрешено дори и след изтичане на първоначално определения в разрешението срок.

Чл. 390. (1) Срокът по чл. 388 започва да тече от датата на приемане на декларацията за поставянето на стоките под режим или, при системата с възстановяване – от датата на приемане на декларацията за внос.

(2) Срокът, посочен в съответствие с чл. 389, започва да тече от датата на приемането на декларацията за износ.

Чл. 391. (1) Митническите учреждения, в които е подадено искането, разрешават месечно или 3-месечно отчитане, когато се очаква вносните стоки да се поставят под режим за усъвършенстване и да се реекспортират под формата на компенсаторни продукти на определени периоди от време, така че срокът за реекспорт да бъде относително постоянен.

(2) При месечно отчитане всички срокове за реекспорт, които започват да текат през даден месец, изтичат на последния ден от календарния месец, през който би изтекъл срокът за реекспорт на последното поставяне под режим през дадения месец.

(3) При 3-месечно отчитане всички срокове за реекспорт, които започват да текат през дадено 3-месечие, изтичат на последния ден от 3-месечието, през което би изтекъл срокът за реекспорт на последното поставяне под режим през даденото 3-месечие.

(4) Месечно или 3-месечно отчитане се прилага в съответствие с примерите

в приложение № 41.

Чл. 392. Сроковете по чл. 391 започват да текат от датата на приемането на декларацията за поставяне на стоки под режим.

Чл. 393. (1) Рандеманът по смисъла на чл. 118, ал. 2, т. 6 от закона или методът за определянето му, посочен в чл. 123 от закона, се определят по възможност въз основа на производствените данни и трябва да могат да бъдат проследени в "отчета за активно усъвършенстване" на предприятието на оператора.

(2) При последващ контрол и при спазване на разпоредбите на ал. 1 рандеманът или методът за определянето му могат да бъдат коригирани от митническите учреждения със задна дата.

Раздел III

Разрешаване на режима - опростена процедура

Чл. 394. (1) Този член се прилага при операции по усъвършенстване, когато те се извършват на територията на едно митническо учреждение, с изключение на случаите, когато се прилага системата на еквивалентната компенсация.

(2) Когато не се прилагат опростените процедури за поставяне под режим, посочени в чл. 82 от закона, както и в случаите, посочени в чл. 381, ал. 1, т. 1, букви "а", "б", "в", "г" и "д", всички митнически учреждения могат да разрешат подаването на декларация за поставяне под режима при системата с отложено плащане или на декларация за внос при системата с възстановяване, с която да заместят искането за разрешение. В този случай приемането на декларацията представлява разрешаване на режима, като приемането подлежи на условията за даване на разрешението.

(3) Представените съгласно ал. 2 митнически декларации, трябва да бъдат придружени от документ, изготвен от декларатора, който да съдържа следната информация, освен ако тази информация може да се впише в клетка 44 на митническата декларация:

1. името или търговското наименование и адреса на лицето, което иска разрешаване на режима, когато лицето, което иска да използва режима, е различно от декларатора;

2. името или търговското наименование и адреса на оператора, когато операторът е различен от лицето, което иска разрешаване на режима, или от декларатора;

3. вида на операцията по усъвършенстването;

4. търговското наименование и/или техническото описание на компенсаторните продукти;

5. рандемана и при необходимост - метода, по който той се определя;

6. предвидения срок за реекспорт;

7. мястото, където се възнамерява да се проведе операцията по усъвършенстването.

(4) Член 330 се прилага, като се отчита съответната специфика.

(5) Член 334 се прилага, като се отчита съответната специфика.

Раздел IV

Еквивалентна компенсация и предварителен износ. Еквивалентна компенсация при системата с отложено плащане и при системата с възстановяване

Чл. 395. (1) При спазване на изискванията на чл. 396, ал. 2, когато се използва еквивалентната компенсация, еквивалентните стоки трябва да спадат към същия тарифен номер от Митническата тарифа на Република България, да имат същото търговско качество и технически характеристики както вносните стоки.

(2) Използването на еквивалентната компенсация е възможно само когато заинтересуваното лице е поискало това в искането си и в разрешението са посочени конкретните изисквания, изброени в ал. 1, които са еднакви за еквивалентните и за вносните стоки, както и методите, по които те могат да се проверят.

(3) Когато разрешението предвижда използването на еквивалентна компенсация, в него се посочват конкретните мерки за спазване на разпоредбите по прилагането на тази система.

(4) Когато разрешението не конкретизира използването на еквивалентна компенсация, но титулярят на разрешението желае да използва тази система, той трябва да подаде искане за промяна в първоначалното разрешение. Искането трябва да бъде изготвено съгласно чл. 329.

Чл. 396. (1) Когато обстоятелствата налагат, митническите учреждения могат да разрешат еквивалентните стоки да се намират в по-напреднал производствен стадий от вносните стоки, при положение че съществената част от усъвършенстването, на която са подложени еквивалентните стоки, се извършва в предприятието на титуляря на разрешението или в предприятието, където операцията по усъвършенстване се извършва за негова сметка.

(2) Системата на еквивалентна компенсация не може да се използва, преди митническите органи да проверят спазването на изискванията, посочени в чл. 395,

ал. 1. Заинтересуваните лица са длъжни да осигурят възможност за проверка.

Чл. 397. (1) При еквивалентна компенсация без предварителен износ вносните стоки се считат за еквивалентни, а еквивалентните – за вносни, по смисъла на чл. 119, ал. 3 от закона, в момента на приемане на декларацията, с която режимът се приключва. Ако титулярят на разрешението извършва продажба на територията на страната на вносните стоки в непроменено състояние или под формата на компенсаторни продукти, преди режимът да е приключен, промяната на вносните стоки и на еквивалентните стоки се извършва в момента на продажбата.

(2) Когато по смисъла на чл. 119, ал. 3 от закона и на ал. 1 от този член на правилника вносните стоки се считат за еквивалентни, а еквивалентните – за вносни, това не изменя произхода на изнасяните стоки.

(3) При пълно унищожаване или безвъзвратна загуба на стоките в непроменено състояние или на компенсаторните продукти частта на унищожените или загубените вносни стоки се изчислява на базата на съотношението на вносните стоки спрямо наличността от стоки от същия вид, който се намира в титуляря на разрешението в момента, когато е станало унищожаването или загубата, освен ако той може да представи доказателства за действителното количество на унищожените или загубените вносни стоки.

Чл. 398. (1) Еквивалентната компенсация с предварителен износ не се прилага за разрешения, издадени на основание на икономическите условия, отнасящи се за кодове 6201, 6202, 6301, 6302, 6303, 7004, 7005, 7006 и 7007, и ако лицето, подало искане за разрешаване на режима, не представи доказателства, че предимствата на тази система се ползват изцяло от титуляря на разрешението.

(2) Когато се използва еквивалентна компенсация с предварителен износ по системата с отложено плащане, чл. 395, 396 и чл. 397, ал. 2 и 3 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

(3) При предварителен износ вносните стоки се считат за еквивалентни, а еквивалентните – за вносни, по смисъла на чл. 119, ал. 3 от закона:

1. за изнасяните компенсаторни продукти – в момента на приемане на декларацията за износ и при условие че вносните стоки бъдат поставени под режима;

2. за вносните и еквивалентните стоки – в момента на вдигането на вносните стоки, декларирани за режима.

Раздел V

Система с отложено плащане. Поставяне на стоките под режим.

Нормална процедура. Опростена процедура. Приключване на режима

Чл. 399. (1) Процедурите за поставянето на стоки под режим активно усъвършенстване по системата с отложено плащане се прилагат и за вносни стоки при системата на еквивалентна компенсация, със или без предварителен износ.

(2) Без да противоречи на чл. 396, ал. 2, еквивалентните стоки, използвани при системата на еквивалентна компенсация, със или без предварителен износ, не са предмет на процедурата за поставяне на стоките под режим.

Чл. 400. (1) С изключение на случаите, при които се прилага чл. 394, декларацията за поставяне на вносните стоки под режим активно усъвършенстване по системата с отложено плащане се подава в едно от митническите учреждения за поставяне под режим, посочени в разрешението.

(2) Когато се прилага чл. 394, декларацията по ал. 1 се подава във всяко митническо учреждение, разрешаващо опростената процедура за разрешаване на режима.

Чл. 401. (1) Декларацията, посочена в чл. 400, се изготвя в съответствие с чл. 126 – 166.

(2) При спазване разпоредбите на чл. 394 описанието на стоките в декларацията, посочена в ал. 1, трябва да съответства на това в разрешението.

(3) Когато се използва системата на еквивалентна компенсация, данните в декларацията трябва да бъдат достатъчно подробни, за да може да се установи съответствие с изискванията, посочени в чл. 395, ал. 1.

(4) (Попр. – ДВ, бр. 154 от 1998 г.) За целите на чл. 68, ал. 2 от закона към декларацията трябва да бъдат приложени документите, посочени в чл. 132.

Чл. 402. (1) Опростените процедури, предвидени в чл. 82 от закона, се прилагат в съответствие с чл. 191 и 192.

(2) Митническите органи не разрешават да се използва процедурата за оформяне на място, предвидена в чл. 192, от лица, които не водят материална отчетност, посочена в чл. 385, ал. 4.

(3) Допълнителната декларация, посочена в чл. 82, ал. 3 от закона, се представя в установения срок, но не по-късно от времето, когато се представи справката за приключване на режима.

Чл. 403. (1) Дължимите митни сборове за вносните стоки под режим активно усъвършенстване при системата с отложено плащане се обезпечават в размер 10 на сто.

(2) Обезпечението се представя пред надзорното митническо учреждение и се освобождава от същото учреждение след приключване на режима и представяне на справка по смисъла на чл. 421.

(3) При условие че се разрешава поставяне на вносните стоки под режим активно усъвършенстване при системата с отложено плащане на база икономическо условие с код 6201, вносните стоки се освобождават от обезпечаване на дължимите митни сборове.

(4) Директорът на Агенция "Митници" може да определи друг размер на обезпечението или да реши да не се поиска обезпечаване.

Чл. 404. (1) Съгласно чл. 95 от закона режимът активно усъвършенстване при системата с отложено плащане се приключва за вносните стоки, когато компенсаторните продукти или стоки в непроменено състояние получат ново митническо направление и са спазени всички останали условия за използването на режима.

(2) Когато се прилага чл. 119, ал. 1, т. 2 от закона, режимът се приключва, когато митническите органи приемат декларацията за поставяне под режим на вносните стоки.

(3) За целите на приключване на режим активно усъвършенстване за износ от митническата територия на Република България се считат:

1. доставката на компенсаторни продукти на чуждестранни лица, които имат право на облекчения, според Виенската конвенция за дипломатическите отношения от 18 април 1961 г., Виенската конвенция за консулските отношения от 24 април 1963 г. или други консулски конвенции, по които Република България е страна, и Нюйоркската конвенция за специалните мисии от 16 декември 1969 г.;

2. доставката на компенсаторни продукти на въоръжените сили от други страни, пребиваващи на митническата територия на Република България или преминаващи през нея в изпълнение на предвидени в ратифицирани от Република България международни споразумения;

3. доставката на граждански самолети за авиокомпани, установени на митническата територия на Република България;

4. поправката, преработката или трансформацията на граждански самолети, извършени в рамките на активното усъвършенстване;

5. доставката на компенсаторни продукти за снабдяване на плавателни съдове, въздухоплавателни средства и подвижен железопътен състав, извършващи международен рейс, както и за реализацията им в специализираните магазини за валутна търговия без митни сборове;

6. оформянето на разрешено митническо направление на вторични компенсаторни продукти, чието унищожаване под митнически контрол е забранено по съображения, свързани с опазване на околната среда; за тези цели е необходимо да се докаже, че приключването на режима в съответствие с нормалните правила е невъзможно или икономически необосновано.

(4) Приключването на режима се извършва или за количеството на вносните стоки, отговарящо на компенсаторните продукти, получили едно от направленията, посочени в ал. 1 или 3, и/или за количеството стоки в непроменено състояние, поставени под този режим.

Чл. 405. Декларацията за оформяне на компенсаторни продукти или стоки в непроменено състояние в дадено митническо направление трябва да съдържа всички данни, необходими за приключване на режима за активно усъвършенстване.

Чл. 406. (1) Когато естеството и/или техническите характеристики на вносните стоки са били променени в резултат на непреодолима сила или изключителни обстоятелства така, че е невъзможно да се получат компенсаторните продукти, за които е било издадено разрешението за активно усъвършенстване по система с отложено плащане, титулярят на разрешението трябва да уведоми надзорното митническо учреждение за това.

(2) Член 397, ал. 3 се прилага, като се отчита съответната специфика.

(3) В случаите, когато въпросната промяна може да повлияе върху оставането в сила на разрешението или върху неговото съдържание, ал. 1 и 2 не изключват прилагането на чл. 21 и чл. 93, ал. 2 от закона.

(4) Този член се прилага и за компенсаторни продукти, като се отчита съответната специфика.

Чл. 407. (1) Ако заинтересуваното лице не е в състояние да оформи стоките в непроменено състояние или основните компенсаторни продукти в направление, при което не се дължат вносни митни сборове и не се начисляват лихви в съответствие с чл. 416, ал. 1, тези стоки и продукти се оформят на режим внос при спазване разпоредбите на чл. 429.

(2) Митническите органи могат да разрешат оформяне на режим внос, ако това не противоречи на действащите разпоредби.

Чл. 408. (1) Без да се ограничава възможността за използване на опростени процедури, всички компенсаторни продукти или стоки в непроменено състояние се представят в определеното за приключване на режима митническо

учреждение за извършване на формалностите, предвидени за получаване на съответно митническо направление.

(2) Надзорното митническо учреждение може да разреши стоките или продуктите да бъдат представени в друго митническо учреждение, различно от посоченото в ал. 1.

Чл. 409. (1) С изключение на случаите, когато се прилага чл. 394, декларацията за приключване на режима активно усъвършенстване по системата с отложено плащане се подава в едно от митническите учреждения за приключване на режима, посочено в разрешението.

(2) Когато се прилага чл. 394, декларацията по ал. 1 се подава в митническото учреждение, приело декларацията за поставяне на стоките под режим активно усъвършенстване.

(3) Надзорното митническо учреждение може да разреши декларацията по ал. 1 да се представи в друго митническо учреждение извън посочените в ал. 1 и 2.

Чл. 410. (1) Декларацията по чл. 409 се изготвя съгласно разпоредбите за съответния митнически режим.

(2) Описанието на компенсаторните продукти или стоките в непроменено състояние в декларацията по ал. 1 трябва да съответства на това в разрешението.

(3) (Попр. – ДВ, бр. 154 от 1998 г.) За целите на чл. 68, ал. 2 от закона към декларацията за приключването на режима трябва да се приложат документите, необходими за поставянето на стоките под съответния режим, съгласно чл. 130 – 133.

Чл. 411. Опростените процедури, предвидени в чл. 82 от закона, се прилагат по реда на чл. 194.

Чл. 412. (1) Дължимите митни сборове по чл. 125, ал. 1 от закона за вносни стоки, които в момента на приемане на декларацията за поставяне под режим отговарят на условията за по-благоприятно тарифно третиране поради тяхното специфично предназначение, се изчисляват по ставка, съответстваща на това специфично предназначение, без да се изисква издаването на специално разрешение, доказващо, че стоките отговарят на условията на такова третиране.

(2) Алинея 1 се прилага само когато стоките са получили определеното специфично предназначение, позволяващо им по-благоприятно тарифно третиране, преди изтичането на нормативно установения срок, в който стоките могат да бъдат третирани по този начин. Срокът започва да тече от момента на приемане на декларацията за поставяне под режим и може да бъде продължен от митническите органи, когато стоките не са получили определеното специфично предназначение поради непреодолима сила, изключителни обстоятелства или поради изисквания, свързани с технологичния процес на операциите по усъвършенстване.

Чл. 413. В случаите на оформяне на режим внос на компенсаторни продукти или стоки в непроменено състояние в митническо учреждение, различно от това, което е определено като приключващо режима, то събира вносните митни сборове, посочени в информационния лист ИНФ 1, предвиден в чл. 431, в съответствие с отразените в него данни, даващи информация за стоките в момента на тяхното поставяне под режим.

Чл. 414. Когато компенсаторните продукти се оформят на режим внос и митническото задължение се изчислява на базата на елементите за облагане, приложими за вносните стоки в съответствие с чл. 125 от закона, клетки 15, 16, 33, 34, 38, 41, 42, 44, 45 и 47 от митническата декларация се отнасят за вносните стоки.

Чл. 415. (1) Списъкът на вторичните компенсаторни продукти и операциите по усъвършенстване, за които се отнася чл. 126, т. 1 от закона, е посочен в приложение № 42.

(2) За целите на прилагането на този член унищожаването на компенсаторните продукти извън онези, за които се отнася чл. 126, т. 1 от закона, се смята за износ от митническата територия на Република България.

(3) Датата за определяне на вносните митни сборове на компенсаторните продукти, посочени в ал. 1, е датата, на която е приета декларацията за внос.

(4) Надзорното митническо учреждение може да разреши чл. 126, т. 1 от закона да се приложи за отпадъци, скрап, изрезки и остатъци, различни от включените в списъка по ал. 1.

Чл. 416. (1) Когато възникне митническо задължение по отношение на компенсаторни продукти или стоки в непроменено състояние, се заплаща лихва върху дължимите вносни митни сборове.

(2) Алинея 1 не се прилага:

1. когато възникне митническо задължение при издаване на документите за получаване на преференциално третиране при внос на стоки с български произход в други страни, когато сключените между Република България и тези страни споразумения предвиждат заплащане на дължимите митни сборове за вложените чуждестранни стоки;

2. когато се разреши внос на отпадъци и скрап, получени от унищожени с

разрешение на митническите органи стоки съгласно чл. 180 от закона;

3. когато вторичните компенсаторни продукти, посочени в приложение № 42, се оформят на режим внос, при условие че са в количества, пропорционални на изнесените количества от основния компенсаторен продукт;

4. когато изчислената съгласно ал. 3 лихва не надвишава 15 лв. за декларация за внос;

5. когато възникне митническо задължение за внос по реда на чл. 131, ал. 5 от закона и ако платените митни сборове за въпросните компенсаторни продукти или стоки в непроменено състояние все още не са били възстановени или опростени.

(3) Дължимите лихви съгласно чл. 416, ал. 1 се изчисляват по реда на Закона за лихви върху данъци, такси и други държавни вземания. Тези лихви се начисляват от датата на поставяне на стоките под режим активно усъвършенстване до приемането на декларацията за внос за неговото приключване. Когато е разрешен внос по реда на чл. 131, ал. 5 от закона, този период започва да тече от датата, на която съответните митни сборове са били възстановени или опростени, до деня, в който е възникнало митническо задължение.

Чл. 417. (1) Делът на вносните стоки, включени в компенсаторните продукти, се изчислява, когато е необходимо да се определят вносните митни сборове. Когато размерът на задължението се определя по реда на чл. 126 от закона, такава изчисление не се прави.

(2) Изчислението се извършва по методите, посочени в чл. 418, 419 и 420, или по друг метод, който дава същите резултати, в съответствие с примерите в приложение № 43.

Чл. 418. Методът на количественото съотношение за компенсаторните продукти се използва, когато от операциите по активно усъвършенстване се получава само един вид компенсаторен продукт. В този случай количеството на вносните стоки, отговарящо на количеството на компенсаторния продукт, за което възниква митническо задължение, се изчислява, като общото количество на горните стоки се умножи по коефициента, отговарящ на съотношението на компенсаторните продукти, за които възниква митническото задължение, към общото им количество.

Чл. 419. (1) Методът на количественото съотношение за вносните стоки се прилага, когато всички елементи на вносните стоки се откриват във всеки компенсаторен продукт.

(2) При решението за избора на този метод не се вземат предвид загубите.

(3) Количеството на вносните стоки, използвани при производството на всеки компенсаторен продукт, се определя, като към цялото количество на вносните стоки се прилага последователно коефициент, съответстващ на съотношението между количеството на тези стоки, установено във всеки вид компенсаторен продукт, и общото количество стоки, установени в компенсаторните продукти като цяло.

(4) Количеството на вносните стоки, съответстващо на количеството на компенсаторните продукти, по отношение на което възниква митническо задължение, се изчислява, като се умножи коефициентът, изчислен по метода, посочен в чл. 418, с количеството вносни стоки, използвани за производството на този продукт, изчислено съгласно ал. 3.

Чл. 420. (1) Когато не се прилагат чл. 418 и 419, се прилага методът на стойностното съотношение. Със съгласието на титуляря на разрешението и с цел опростяване митническите органи могат да приложат метода на количественото съотношение (за вносните стоки) вместо метода на стойностното съотношение, когато и двата метода дават сходни резултати.

(2) За да се определи количеството на вносните стоки, използвани за производството на всеки вид компенсаторни продукти, към общото количество вносни стоки се прилагат последователно коефициентите, отговарящи на съотношението на стойността на всеки компенсаторен продукт към общата им стойност, изчислени съгласно ал. 3.

(3) Съгласно чл. 43, ал. 1 от закона стойността на всеки от различните компенсаторни продукти, която се използва при прилагането на стойностното съотношение, е:

1. последната продажна цена в Република България на идентични или сходни стоки, при условие че тя не е била повлияна от връзка между продавача и купувача;

2. когато последната продажна цена не е известна, последната цена "франко завода" в Република България, при условие че тя не е била повлияна от връзка между продавача и купувача;

3. когато стойността не може да се изчисли според т. 1 и 2, тя се определя от надзорното митническо учреждение посредством всеки подходящ метод за определяне на митническата стойност.

(4) Количеството на вносните стоки, отговарящо на количеството на компенсаторните продукти, спрямо които възниква митническо задължение, се изчислява с прилагане на коефициента, изчислен по метода, посочен в чл. 418, към

количеството на вносните стоки, използвани за производството на компенсаторните продукти, изчислено съгласно ал. 2.

Чл. 421. (1) Титулярят на разрешението трябва да представи пред надзорното митническо учреждение справка за приключване на режима.

(2) Справката по ал. 1 трябва да съдържа следните данни:

1. данните за разрешението;

2. количеството на всеки вид вносни стоки и данни за декларацията, с която те са поставени под режим;

3. тарифния номер по Митническата тарифа на Република България за вносните стоки;

4. митническата стойност на вносните стоки и ставките на съответните вносни митни сборове, отнасящи се за тези стоки;

5. установения рандеман;

6. естеството и количеството на компенсаторните продукти, митническото направление и данните за декларациите, с които те са оформени;

7. стойността на компенсаторните продукти, ако за приключването на режима се прилага методът на стойностното съотношение.

(3) Когато се използват опростени процедури за поставяне под режим или за приключване на режима, съответните декларации и документи трябва да отговарят на чл. 82, ал. 3 и 4 от закона.

Чл. 422. (1) Справката за приключване на режима трябва да бъде представена в срок до 30 дни от изтичането на срока за реекспорт, изчислен при необходимост съгласно чл. 392. Когато се използва месечно или тримесечно отчитане, справка се представя за всеки месец или тримесечие.

(2) Без да противоречи на чл. 423, когато се използва системата с предварителен износ, справката се представя в срок до 30 дни от изтичането на срока, определен съгласно чл. 389.

Чл. 423. Надзорното митническо учреждение може да разреши:

1. справката за приключване на режима, посочена в чл. 421, ал. 1, да бъде изготвена на компютър или във всякаква друга форма, която митническото учреждение определи;

2. справката за приключване на режима да бъде изготвена върху декларацията за поставяне на стоките под режим.

Чл. 424. Надзорното митническо учреждение нанася бележки върху справката за приключване на режима на базата на извършената проверка, като, ако е необходимо, съобщава на титуляря за резултата от проверката и съхранява справката и свързаните с нея документи. Митническото учреждение може да разреши документите, свързани със справката, да бъдат съхранявани от титуляря на разрешението.

Чл. 425. (1) Когато вносните стоки са поставени под режим въз основа на едно разрешение, но с няколко декларации, компенсаторните продукти или стоките в непроменено състояние се считат за получени от вносните стоки, допуснати за режима с декларация с най-ранната дата.

(2) Алинея 1 не се прилага, когато титулярят на разрешението може да докаже от кои вносни стоки са получени конкретните компенсаторни продукти или стоки в непроменено състояние.

Чл. 426. Когато искането за разрешение се отнася за стоки - предмет на мерки на търговската политика, посочени в чл. 427, ал. 1, т. 1, не се представя лиценз, удостоверение или друг подобен документ в момента на подаване на искането.

Чл. 427. (1) Когато нормативните актове предвиждат специални мерки на търговската политика за :

1. внос на стоки - специалните мерки не се прилагат нито при поставянето на стоките под режим активно усъвършенстване, нито за времето, през което остават под този режим;

2. въвеждане на стоки на митническата територия на Република България - специалните мерки се прилагат, когато вносните стоки се поставят под режим активно усъвършенстване.

(2) Чуждестранни стоки, дори когато не подлежат на облагане с вносни митни сборове, могат да бъдат също поставени под режим активно усъвършенстване при използване на системата с отложено плащане с цел:

1. неприлагане на специалните мерки на търговската политика за внос, предвидени за тези стоки;

2. неприлагане на специалните мерки на търговската политика за износ, предвидени за стоките в непроменено състояние или за компенсаторните продукти, без да се нарушават мерките на търговската политика, прилагани при износа на стоки с произход от Република България.

(3) Когато се прилага ал. 1, т. 1 или ал. 2, в момента на поставяне на стоките под режим активно усъвършенстване не се представят лиценз, удостоверение или друг подобен документ.

Чл. 428. При спазване на съответните разпоредби реекспортът на поставените под режим чуждестранни стоки се извършва без прилагане на мерките на търговската политика, установени за износа на стоки в непроменено състояние или компенсаторни продукти, без да се нарушават мерките на търговската политика, прилагани при износа на стоки с произход от Република България.

Чл. 429. При оформяне на режим внос на вносни стоки под формата на стоки в непроменено състояние или на компенсаторни продукти извън вторичните компенсаторни продукти, изброени в приложение № 42, митническите органи прилагат мерките на търговската политика, които са в сила за вносните стоки в момента, когато е приета декларацията за внос.

Чл. 430. (1) Когато компенсаторните продукти или стоки в непроменено състояние са поставени в свободна зона или в свободен склад, или под режими с отложено плащане, с което се приключва режимът активно усъвършенстване, клетката за описанието на стоките в документа, използван за съответното митническо направление, или, ако се използват опростените процедури, търговският документ или отчетната документация в допълнение към информацията, изисквана за съответния режим, трябва да съдържа думите "Стоки АУ/ОП".

(2) Когато вносни стоки, поставени под режим активно усъвършенстване по системата с отложено плащане, са предмет на специални мерки на търговската политика и тези мерки продължават да са в сила в момента на поставяне на стоките в непроменено състояние или под формата на компенсаторни продукти под митнически режим или в свободна зона или свободен склад, текстът по ал. 1 се допълва с думите "Търговска политика".

(3) Митническото учреждение на приключване на режима осигурява думите по ал. 1 и 2 да бъдат вписани и върху всеки документ, издаден за заместване или приключване на документите, посочени в същите алинеи.

Чл. 431. (1) Информационният лист, наричан "ИНФ 1", се изготвя в оригинал и две копия съгласно образеца и разпоредбите на приложение № 44.

(2) Информационният лист ИНФ 1 се използва за:

1. определяне размера на обезпечението съгласно чл. 94, ал. 2 и 3 от закона;

2. оформяне на режим внос на компенсаторни продукти или стоки в непроменено състояние в митническо учреждение, различно от едно от митническите учреждения за приключване на режима.

Чл. 432. Когато ИНФ 1 се използва за целите на чл. 431, ал. 2, т. 1, това се отразява в клетка 2 на информационния лист.

Чл. 433. (1) За целите на чл. 431, ал. 2, т. 2, когато е поискано оформяне на режим внос на всички или на част от компенсаторните продукти или стоки в непроменено състояние, митническото учреждение, отговорно за приемането на декларацията, изисква чрез заверен от него ИНФ 1 от надзорното митническо учреждение:

1. да определи съгласно чл. 125 или чл. 131, ал. 5 от закона и да посочи в клетка 9 (а) размера на вносните митни сборове, и да определи съгласно чл. 416 и да посочи в клетка 9 (б) размера на дължимите лихви;

2. количеството, тарифния номер по Митническата тарифа на Република България и произхода на вносните стоки, използвани за производството на компенсаторните продукти, оформени на режим внос.

(2) Размерът на вносните митни сборове трябва също да отразява евентуалната разлика между:

1. размера на вносните митни сборове, определени съгласно чл. 125 от закона, или размера на възстановените или опростените митни сборове, и

2. размера на отчетените вече митни сборове или на тези, подлежащи на възстановяване или опрощаване.

(3) Оригиналът и едното копие на информационния лист ИНФ 1 се изпращат на надзорното митническо учреждение, а другото копие се задържа от заверилото го митническо учреждение.

(4) Надзорното митническо учреждение, до което е изпратен ИНФ 1, попълва исканата информация в клетки 8, 9 и 10 на информационния лист, заверява го, задържа копието и връща оригинала.

(5) Единствено за изчисляване на размера, посочен в ал.1, продуктите, за които се отнася ИНФ 1, се считат като че са били поставени под режим внос на датата, посочена в клетка 2.

Чл. 434. (1) Когато ИНФ 1 е бил издаден в съответствие с чл. 432 и ако се поиска оформяне на режим внос, същият ИНФ 1 може да се използва, при условие че съдържа:

1. в клетка 9 (а) – размера на вносните митни сборове, дължими за вносните стоки съгласно чл. 125 или чл. 131, ал. 5 от закона, и

2. в клетка 11 – датата, на която съответните вносни стоки за първи път са били поставени под режим.

(2) Когато информацията по ал. 1 липсва, заверява се нов информационен

лист ИНФ 1 съгласно чл. 433.

чл. 435. (1) Титулярят на разрешението може да иска да бъде издаден и заверен ИНФ 1, когато компенсаторните продукти или стоки в непроменено състояние се преместват до втори титуляр или се преместват в предприятието на втори одобрен оператор.

(2) В случая по ал. 1 надзорното митническо учреждение трябва да впише информацията, посочена в чл. 433.

(3) Разпоредбите относно ИНФ 1 не са пречка митническите учреждения да получат исканата информация с друг равностоен на ИНФ 1 документ, съдържащ същите данни при същите условия.

Раздел VI

Преместване на стоки, поставени под режим активно усъвършенстване

с отложено плащане

чл. 436. (1) Когато компенсаторни продукти или вносни стоки, поставени под режим активно усъвършенстване по система с отложено плащане, трябва да бъдат придвижени на митническата територия на Република България, преместването на тези продукти или стоки се извършва в съответствие или с разпоредбите на режим транзит или в съответствие с процедурите по преместване, предвидени в ал. 3 и в чл. 437 - 441.

(2) Върху транзитния документ или върху заместващия го документ се вписват текстовете по чл. 430.

(3) Ако е дадено разрешение за използване на процедурите по преместване, те трябва да бъдат упоменати в разрешението. Тези процедури заместват процедурите на режим транзит. В случаите на преместване на продукти или стоки от титуляря на едно разрешение към титуляря на друго разрешение процедурата по преместването трябва да бъде предвидена в двете разрешения.

(4) Разрешение за ползване на въпросните процедури може да се даде само ако титулярят на разрешението води или е осигурил воденето на документацията по активното усъвършенстване, посочена в чл. 385, ал. 4 и 5.

чл. 437. (1) В рамките на използване на едно разрешение митническите органи разрешават компенсаторни продукти или стоки в непроменено състояние да бъдат преместени без митнически формалности и без приключване на режима активно усъвършенстване от предприятието на един оператор до предприятието на друг оператор с цел последващо усъвършенстване, при условие че преместването се отрази в отчетите за активното усъвършенстване.

(2) Отговорността за преместените стоки или компенсаторни продукти остава на титуляря на разрешението.

чл. 438. Митническите органи разрешават компенсаторни продукти или стоки в непроменено състояние да бъдат преместени от титуляря на едно разрешение на титуляря на друго разрешение, при условие че преместването се отрази в отчета за активното усъвършенстване на първия титуляр съгласно процедурата, описана в приложение № 45.

чл. 439. (1) Отговорността за преместените стоки или компенсаторни продукти преминава върху титуляря на второто разрешение в момента на приемане на стоките или продуктите и вписването им в отчета за активно усъвършенстване на втория титуляр.

(2) Вписването в отчета за активно усъвършенстване на стоките или продуктите има ефекта на поставяне отново под режим на името на титуляря на второто разрешение.

(3) За целите на отчетността и контрола разпоредбите на ал. 1 и 2 не са пречка да се подаде и митническа декларация за поставяне под режим на вносните стоки или частта на вносните стоки в непроменено състояние, съдържащи се в компенсаторните продукти.

чл. 440. (1) В случай че не се нарушава правилното извършване на операциите, митническите органи при спазване на определените от тях условия разрешават:

1. пренасянето на вносни стоки без митнически формалности от митническото учреждение на поставяне под режим до предприятието на оператора и на компенсаторните продукти или стоките в непроменено състояние от предприятието на оператора до митническото учреждение за приключване;

2. извършването на формалности по електронен път, при условие че съответната автоматизирана система гарантира правилното прилагане на разпоредбите на тази глава;

3. предварителна заверка или попълването на формулярите, посочени в приложение № 45, които се подпечатват от тях със специален метален печат, одобрен от надзорното митническо учреждение.

(2) Когато се прилага ал. 1, т. 1, митническото учреждение за поставяне под режим и митническото учреждение за приключване на режима уведомяват надзорното митническо учреждение съответно за поставянето на вносните стоки под режим и за изнасянето на компенсаторните продукти или стоките в непроменено

състояние, като изпращат един допълнителен екземпляр от декларацията, подадена за случая, и придружаващите документи.

Чл. 441. Титулярят на разрешението е длъжен да уведоми предварително митническите органи за предстоящото преместване, което трябва да се извърши по начин и форма, определени от тях.

Раздел VII

Система с възстановяване

Чл. 442. Процедурите, установени за внос при системата с възстановяване, се прилагат за вносните стоки, независимо дали е използвана системата на еквивалентна компенсация.

Чл. 443. (1) С изключение на случаите, в които се прилага чл. 394, декларацията за внос при системата с възстановяване се подава в едно от митническите учреждения за поставяне под режим, посочени в разрешението.

(2) Когато се прилага чл. 394, посочената в ал. 1 декларация се подава във всяко митническо учреждение, разрешаващо опростената процедура за разрешаване на режима.

Чл. 444. (1) Декларацията, посочена в чл. 443, се изготвя съгласно чл. 126 - 166.

(2) Разпоредбите на чл. 401, ал. 2 и 3 се прилагат и при системата с възстановяване.

Чл. 445. (1) Предвидените в чл. 82 от закона опростени процедури при внос по системата с възстановяване се прилагат съгласно чл. 191 и 192.

(2) Разпоредбите на чл. 402, ал. 2 се прилагат и при системата с възстановяване.

(3) Допълнителната декларация, посочена в чл. 82, ал. 3 от закона, се представя в определения срок, но не по-късно от момента на подаване на искането за възстановяване.

Чл. 446. Посочените в чл. 404, ал. 3 случаи се считат за износ на компенсаторни продукти от Република България.

Чл. 447. Декларацията или искането за даване на едно от митническите направления по чл. 131 от закона на компенсаторни продукти или, при необходимост, на стоки в непроменено състояние трябва да съдържа всички необходими данни в подкрепа на искането за възстановяване.

Чл. 448. Без да се нарушава прилагането на опростените процедури, компенсаторните продукти и, при необходимост, стоките в непроменено състояние, предназначени да получат едно от митническите направления по чл. 131 от закона, се представят в митническото учреждение на приключване на режима и подлежат на митническите формалности, предвидени за даденото направление, съгласно съответстващите му общи разпоредби.

Чл. 449. (1) С изключение на случаите, в които се прилага чл. 394, декларацията за даване на едно от митническите направления по чл. 131 от закона на компенсаторните продукти и, при необходимост, на стоките в непроменено състояние се подава в едно от митническите учреждения за приключване за режима, посочени в разрешението.

(2) Когато се прилага чл. 394, декларацията по ал. 1 се подава в митническото учреждение, приело декларацията за поставяне на стоките под режим.

(3) Надзорното митническо учреждение може да разреши декларацията по ал. 1 да се представи в друго митническо учреждение, различно от посочените в ал. 1 и 2.

Чл. 450. (1) Декларацията по чл. 449 се изготвя съгласно разпоредбите за съответното митническо направление.

(2) Разпоредбите на чл. 410, ал. 2 и 3 се прилагат и при системата с възстановяване.

Чл. 451. Опростените процедури за приключване на режима, посочени в чл. 82 от закона, се прилагат в съответствие с чл. 194.

Чл. 452. (1) Делът на вносните стоки, включени в компенсаторните продукти, се изчислява, когато е необходимо да се определят вносните митни сборове, които подлежат на възстановяване или опрощаване. Когато всички компенсаторни продукти получат едно от митническите направления по чл. 131 от закона, такова изчисление не се прави.

(2) Изчислението се извършва по методите, посочени в чл. 453, 454 и 455, или по друг метод, който дава същите резултати в съответствие с примерите в приложение № 43.

Чл. 453. Методът на количествено съотношение за компенсаторните продукти се използва, когато от операциите по активно усъвършенстване се получава само един вид компенсаторен продукт. В този случай количеството на вносните стоки, отговарящо на количеството на компенсаторния продукт, за което може да се поиска възстановяване или опрощаване, се изчислява, като общото количество на посочените стоки се умножи по коефициента, отговарящ на съотношението на компенсаторните продукти, за които може да се поиска

възстановяване или опрощаване, към общото им количество.

Чл. 454. (1) Методът на количествено съотношение за вносните стоки се прилага, когато всички елементи на стоките, оформени на режим внос, се откриват във всеки компенсаторен продукт.

(2) При решението за избора на метод не се вземат предвид загубите.

(3) При системата с възстановяване количеството на вносните стоки, използвани при производството на всеки компенсаторен продукт, се определя, като към цялото количество на вносните стоки се прилага последователно коефициент, съответстващ на съотношението между количеството на тези стоки, установено във всеки вид компенсаторен продукт, и общото количество стоки, установени в компенсаторните продукти като цяло.

(4) При системата с възстановяване количеството на вносните стоки, съответстващо на количеството на компенсаторните продукти, за които може да се поиска възстановяване или опрощаване, се изчислява, като се умножи с коефициента, изчислен по метода, посочен в чл. 453, с количеството вносни стоки, използвани за производството на този продукт, изчислено съгласно ал. 3.

Чл. 455. (1) Когато не се прилагат чл. 453 и 454, прилага се методът на стойностното съотношение. Със съгласието на титуляря на разрешението и с цел опростяване митническите органи могат да приложат метода на количественото съотношение (за вносните стоки) вместо метода на стойностното съотношение, когато и двата метода дават сходни резултати.

(2) За да се определи количеството на вносните стоки, използвани за производството на всеки вид компенсаторни продукти, към общото количество вносни стоки се прилагат последователно коефициентите, отговарящи на съотношението на стойността на всеки компенсаторен продукт към общата им стойност, изчислени съгласно ал. 3.

(3) Разпоредбите на чл. 420, ал. 3 се прилагат и при системата на възстановяване.

(4) Количеството на вносните стоки, отговарящо на количеството на компенсаторните продукти, за които може да се поиска възстановяване или опрощаване, се изчислява с прилагане на коефициента, изчислен по метода, посочен в чл. 453, към количеството на вносните стоки, използвани за производството на компенсаторните продукти, изчислено съгласно ал. 2.

Чл. 456. (1) За възстановяването или опрощаването на вносните митни сборове, включително и когато разрешението е издадено по реда на чл. 385, ал. 3, титулярят на разрешението подава в надзорното митническо учреждение в два екземпляра искане, наречено "искане за възстановяване/АУ".

(2) Когато се прилагат разпоредбите на чл. 386, искането за възстановяване може да се подаде само от един титуляр.

Чл. 457. (1) Предвиденият в чл. 131, ал. 4 от закона срок, в който трябва да се подаде искане за възстановяване/АУ, е 6 месеца от датата, на която компенсаторните продукти са получили митническо направление по чл. 131, ал. 1 от закона.

(2) Когато обстоятелствата налагат, митническите органи могат да удължат срока по ал. 1.

Чл. 458. (1) Искането за възстановяване/АУ трябва да съдържа следните данни:

1. данните за разрешението;
2. количеството на всеки вид вносни стоки, за които се иска възстановяване или опрощаване;
3. тарифния номер по Митническата тарифа на Република България за вносните стоки;
4. митническата стойност и размера на митните сборове за вносните стоки от датата на приемане на митническата декларация за внос при системата с възстановяване;
5. датата на оформяне на режим внос на вносните стоки при системата с възстановяването;
6. данните за декларациите, с които вносните стоки са оформени на режим внос при системата на възстановяването;
7. вида и количеството на компенсаторните продукти и даденото им митническо направление;
8. стойността на компенсаторните продукти, ако за целите на приключването на режима е приложен методът на стойностното съотношение;
9. установения рандеман;
10. данните за декларациите, с които компенсаторните продукти или вносните стоки в непроменено състояние са получили едно от митническите направления по чл. 131 от закона;
11. размера на вносните митни сборове, които трябва да се възстановят или опростят, като се вземат предвид вносните митни сборове относно други компенсаторни продукти, ако има такива.

(2) Когато по отношение на формалностите при внос по системата с възстановяване и при износ са били използвани опростени процедури, съответните декларации, описани в ал. 1, т. 6 и 10, или документи трябва да отговарят на описаните в чл. 82, ал. 3 от закона.

Чл. 459. (1) Декларациите, посочени в чл. 458, ал. 1, т. 6 и 10, и други документи, които надзорното митническо учреждение определи с негово разрешение, могат да се съхраняват от титуляря на разрешението. Декларациите и документите трябва винаги да бъдат на разположение на надзорното митническо учреждение.

(2) Когато се прилага чл. 464, искането за възстановяване/АУ се придружава от оригиналните надлежно заверени информационни листа ИНФ 7.

Чл. 460. (1) Надзорното митническо учреждение може да разреши искането за възстановяване/АУ да не съдържа някои от данните, посочени в чл. 458, ал. 1, когато те не са свързани с изчисляването на сумата за възстановяване или опрощаване.

(2) Надзорното митническо учреждение може да разреши искането за възстановяване/АУ да се изготви на компютър или в определена от надзорното митническо учреждение форма.

Чл. 461. Надзорното митническо учреждение взема решение по искането за възстановяване/АУ след извършване на проверка и уведомява титуляря за взетото решение. Искането и отнасящите се до него документи се съхраняват най-малко 5 години, считано от края на календарната година, в която е взето решение по искането за възстановяване/АУ.

Чл. 462. (1) Когато компенсаторните продукти при системата с възстановяване са получили едно от митническите направления по чл. 131, ал. 1, т. 2 от закона, позволяващо възстановяване, клетката за описанието на стоките в документа, използван за режима или за свободна зона или свободен склад, трябва да съдържа думите "Стоки от активно усъвършенстване с възстановяване - АУ/В".

(2) Митническото учреждение на приключване на режима осигурява думите по ал. 1 да бъдат вписани и върху всеки документ, издаден за заместване или приключване на документите, посочени в ал. 1.

Чл. 463. Когато компенсаторните продукти, получени от операциите по активно усъвършенстване по системата с възстановяване, се изпратят на друго митническо учреждение съгласно разпоредбите на режим транзит, което би дало основание за искане за възстановяване, и когато тези продукти са предмет на искане за ново разрешение за активно усъвършенстване, митническото учреждение, което трябва да издаде новото разрешение, използва предвидения в чл. 431 ИНФ 1 или в чл. 435, ал. 3 равностоен на него документ при определяне размера на дължимите вносни митни сборове или размера на митническото задължение, което може да възникне.

Чл. 464. (1) Информационният лист, наричан ИНФ 7, се изготвя в един оригинал и две копия съгласно образца и разпоредбите на приложение № 46.

(2) Информационният лист ИНФ 7 по ал. 1 се използва, когато компенсаторните продукти, получени от операциите по усъвършенстване при системата с възстановяване, се пренасят, без да е подадено искане за възстановяване, до митническо учреждение на приключване, неупоменато в разрешението, и получат там или в непроменено състояние, или след последващо надлежно разрешено усъвършенстване едно от митническите направления, даващи право на възстановяване или опрощаване, съгласно чл. 131, ал. 1. По искане на заинтересуваното лице митническото учреждение, където е дадено съответното митническо направление на стоките или продуктите, издава ИНФ 7.

Чл. 465. (1) Информационният лист ИНФ 7 се представя от заинтересуваното лице в момента на подаване на митническа декларация за даване на исканото митническо направление.

(2) Митническото учреждение, където е представена митническата декларация по ал. 1, заверява ИНФ 7, връща оригинала и едно копие на титуляря и задържа второто копие.

Глава четиридесет и втора
ОБРАБОТКА ПОД МИТНИЧЕСКИ КОНТРОЛ
Раздел I

Общи разпоредби. Разрешаване на режима. Нормална процедура.

Опростена процедура

Чл. 466. Съгласно чл. 134 от закона митническият режим обработка под митнически контрол може да се използва за стоките в колона 1 от списъка на приложение № 47, които са предназначени да бъдат подложени на обработките, посочени в колона 2 на това приложение.

Чл. 467. (1) Искането за разрешаване на режим обработка под митнически контрол се изготвя в съответствие с чл. 329 и според образца от приложение № 32/С и се подава от лицето, на което може да се даде разрешение по чл. 92 и 135 от закона.

(2) Искането за разрешаване на режима се представя в регионалната митническа дирекция или в митница, в чийто район ще се извърши операцията по обработката.

(3) Когато се очаква операциите по обработката да се извършат от лицето, което е подало искане за разрешаване на режима, или по негово разпореджане в районите на няколко митнически учреждения, може да се подаде искане за едно разрешение. В такъв случай искането, което трябва да включва данни за последователността на операциите и точните места, където те ще се извършат, се подава в регионалната митническа дирекция или в митницата, в чийто район ще се извърши първата операция по обработката.

Чл. 468. (1) Без да се нарушават разпоредбите на чл. 472, разрешението се издава от регионалната митническа дирекция или от митницата, пред които е било подадено искането по чл. 467, ал. 2, и трябва да бъде изготвено в съответствие с чл. 332 и образца в приложение № 33/С.

(2) Когато се прилага чл. 467, ал. 3, разрешението не може да се издаде без съгласието на регионалната митническа дирекция или на митницата, в чийто район се намират местата, където ще се обработват стоките, като се прилага следната процедура:

1. регионалната митническа дирекция или митницата, където е представено искането, след като се увери, че икономическите условия могат да се сметнат за изпълнени по отношение на планираната операция, съобщава искането и проекта на разрешението на останалите заинтересувани митнически учреждения; проектът на разрешението трябва да посочва най-малкото:

а) рандемана;
б) одобрения метод за идентифициране;
в) митническите учреждения, посочени в т. 9 от образца на разрешение по приложение № 33/С;

г) използване на опростените процедури за поставяне под режим, за прехвърляне на продуктите или за приключване на режима, в случай че те се прилагат;

д) правилата, които трябва да се спазват по отношение на уведомяване на надзорното митническо учреждение;

2. след получаване на съобщението митническите учреждения изпращат евентуалните си възражения в рамките на 10 работни дни от датата на получаване на искането и проекта на разрешението;

3. митническите учреждения, посочени в т. 1, след като предприемат необходимите мерки за гарантиране плащането на митническото задължение, което може да възникне по отношение на вносните стоки, могат да издадат разрешението, ако не получат възражения по проекта на разрешението в срока по т. 2;

4. регионалната митническа дирекция или митницата, издала разрешението, изпраща копия от него на посочените в разрешението митнически учреждения.

(3) С цел осигуряване правилното прилагане на разпоредбите по режима митническите учреждения могат да изискат от титуляря на разрешението да води или да се разпорежи да се води материална отчетност, наречена "Отчет за обработка под митнически контрол", за количеството вносни стоки, поставени под режим, и за получените обработени продукти, както и за всички необходими данни за проследяване на операциите и правилното изчисляване на митните сборове, които могат да бъдат дължими.

(4) Отчетът за обработка под митнически контрол трябва да е на разположение на надзорното митническо учреждение с цел осъществяване на необходимия митнически контрол за правилното прилагане на режима.

(5) Когато материалната отчетност, водена от титуляря, дава възможност за контролиране на режима, тя може да се приеме от митническите органи като "Отчет за обработка под митнически контрол".

Чл. 469. (1) Срокът на валидност на разрешението се определя за всеки конкретен случай, като се отчитат специфичните нужди на лицето, подало искане за разрешаване на режима.

(2) Когато срокът на валидност превишава 2 години, условията, при които е издадено разрешението, се преразглеждат периодично на интервали, посочени в самото разрешение.

Чл. 470. (1) При издаване на разрешението регионалните митнически дирекции или митници определят срока, в който обработените продукти трябва да получат направление съгласно чл. 136 от закона, като се отчетат времето, необходимо за извършването на операциите по обработка, и времето, необходимо за даване на митническо направление на обработените продукти. Този срок не може да бъде по-голям от 12 месеца.

(2) Когато обстоятелствата налагат, срокът, посочен в разрешението, може да бъде продължен.

Чл. 471. (1) Рандеманът или методът за определянето му, посочен в чл. 136 от закона, трябва по възможност да се определят въз основа на

производствените данни и трябва да могат да се проследят в "Отчета за обработка под митнически контрол" на титуляря на разрешението.

(2) При последващ контрол и при спазване на разпоредбите на ал. 1 рандеманът или методът за определянето му може да бъде коригиран от митническите учреждения със задна дата.

Чл. 472. (1) Този член се прилага, когато обработката се извършва на територията на едно митническо учреждение.

(2) Когато за поставяне под режим не се прилагат опростените процедури съгласно чл. 82 от закона, всяко митническо учреждение, разрешаващо използване на опростена процедура за разрешаване на режима, може да разреши подаването на декларация за поставяне на стоките под режим да замества искането за разрешение.

В този случай приемането на декларацията представлява разрешаване на режима, като самото приемане подлежи на условията за даване на разрешението.

(3) Представените съгласно ал. 2 митнически декларации трябва да бъдат придружени от документ, изготвен от декларатора, който да съдържа следната информация, освен ако тази информация може да се впише в клетка № 44 на самата митническа декларация:

1. когато лицето, което иска да използва режима, е различно от декларатора – името или търговското наименование и адреса на лицето;
2. когато лицето, което ще извършва обработката, не е идентично с декларатора – името или търговското наименование и адреса на лицето;
3. вида на операцията по обработка;
4. търговското и/или техническото описание на обработените продукти, които ще се получат;
5. рандемана и при необходимост – метода за определянето му;
6. предвидения срок за даване на вносните стоки на митническо направление;
7. мястото, където се възнамерява да се осъществи операцията по обработката.

(4) Разпоредбите на чл. 330 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

(5) Разпоредбите на чл. 334 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

Раздел II

Поставяне на стоките под режим

Чл. 473. (1) С изключение на случаите, когато се прилага чл. 472, декларацията за поставяне на стоките под режим обработка под митнически контрол трябва да се подаде в едно от митническите учреждения за поставяне под режима, посочени в разрешението.

(2) Когато се прилага чл. 472, декларацията по ал. 1 се подава във всяко митническо учреждение, разрешаващо опростена процедура за разрешаване на режима.

Чл. 474. (1) Декларацията по чл. 473 се попълва съгласно чл. 126 – 166.

(2) Без да се нарушават разпоредбите на чл. 472, описанието на стоките, дадено в декларацията по ал. 1, трябва да съответства на условията в разрешението.

(3) (Попр. – дв, бр. 154 от 1998 г.) За целите на чл. 68, ал. 2 от закона към декларацията се прилагат документите, посочени в чл. 132.

Чл. 475. (1) Опростените процедури, предвидени в чл. 82 от закона, се прилагат в съответствие с чл. 191 и 192.

(2) Митническите органи отнемат разрешенията за ползване на процедурата за оформяне на място, предвидена в чл. 192, на лица, които не водят материална отчетност, посочена в чл. 468, ал. 4.

(3) Допълнителната декларация, посочена в чл. 82, ал. 2 от закона, се представя в установения срок, но не по-късно от момента, когато се подава справката за приключване на режима.

Чл. 476. (1) Дължимите митни сборове за вносните стоки, поставени под режим обработка под митнически контрол, се обезпечават в размер 10 на сто пред надзорното митническо учреждение. Обезпечението се освобождава от надзорното митническо учреждение след приключване на режима и представяне на справка за приключване на режима по смисъла на чл. 481.

(2) Директорът на Агенция "митници" може да определи друг размер на обезпечението или да реши да не се поиска обезпечаване.

Раздел III

Приключване на режима

Чл. 477. (1) Приключването на режима се извършва за количеството на вносните стоки, които отговарят по рандеман на обработените продукти, или за количеството вносни стоки в непроменено състояние, поставени под този режим.

(2) Когато е необходимо, съгласно чл. 137 от закона разпоредбите на чл. 417 – 420 за съотношението на вносните стоки, включени в обработените продукти, се прилагат, като се отчита съответната специфика.

Чл. 478. (1) С изключение на случаите, когато се прилага чл. 472, декларацията за приключване на режима за обработка на стоки под митнически контрол се подава в едно от митническите учреждения за приключването на режима, посочени в разрешението.

(2) Когато се прилага чл. 472, декларацията по ал. 1 се подава в митническото учреждение, поставило стоките под режим.

(3) Надзорното митническо учреждение може да разреши декларацията по ал. 1 да се представи в друго митническо учреждение, различно от посочените в ал. 1 и 2.

Чл. 479. (1) Декларацията по чл. 478 се попълва съгласно разпоредбите за съответното митническо направление.

(2) Описанието на обработените продукти или вносните стоки в декларацията по ал. 1 трябва да съответства на това в разрешението.

(3) (Попр. – ДВ, бр. 154 от 1998 г.) За целите на чл. 68, ал. 2 от закона към декларацията за приключването на режима трябва да се приложат документите, необходими за поставянето на стоките под съответния режим, съгласно чл. 130 – 133.

Чл. 480. При приключване на режима опростените процедури по чл. 82 от закона се прилагат съгласно разпоредбите на чл. 194, ал. 1.

Чл. 481. (1) Титулярят на разрешението представя на надзорното митническо учреждение справка за приключване на режима в срок 30 дни от изтичането на срока за приключване.

(2) Справката трябва да съдържа следните данни:

1. данните за разрешението;

2. количеството на всеки вид вносни стоки и данните за декларациите, с които те са поставени под режима;

3. тарифния номер по Митническата тарифа на Република България на вносните стоки;

4. митническата стойност на вносните стоки;

5. установения рандеман;

6. вида и количеството на обработените продукти и даденото им митническо направление заедно с основните данни за декларациите, с които са получили съответното направление;

7. стойността на разходите по обработката, когато се прилага чл. 483, ал. 1, т. 4;

8. тарифния номер по Митническата тарифа на Република България на обработените продукти.

(3) Когато се използва опростена процедура за поставяне под режима или за приключването му, съответните декларации и документи трябва да отговарят на описаните в чл. 82, ал. 3 от закона.

Чл. 482. (1) Надзорното митническо учреждение може да разреши:

1. справката за приключване на режима, посочена в чл. 481, ал. 2, да бъде изготвена на компютър или във всяка друга определена от него форма;

2. справката да бъде изготвена върху декларацията за поставяне на стоките под режима.

(2) Надзорното митническо учреждение нанася бележки върху справката за приключване на режима на базата на извършената проверка, като, ако е необходимо, съобщава на титуляря за резултата от проверката и съхранява справката и свързаните с нея документи. Митническото учреждение може да разреши документите, свързани със справката, да бъдат съхранявани от титуляря на разрешението.

Чл. 483. (1) Съгласно чл. 43, ал. 1 от закона, когато обработените продукти се оформят на режим внос, тяхната митническа стойност, по избор на заинтересуваните лица, е една от следните:

1. митническата стойност на идентични или сходни стоки, определена приблизително в същия момент в която и да е друга страна;

2. тяхната продажна цена, при условие че тя не е била повлияна от връзка между продавача и купувача;

3. продажната цена в Република България на идентични или сходни стоки, при условие че тя не е била повлияна от връзка между продавача и купувача;

4. митническата стойност на вносните стоки, към която са добавени разходите по обработката.

(2) Изборът по ал. 1 може да бъде направен до приемането на декларацията за внос.

Чл. 484. (1) Когато в момента на приемане на декларацията за внос са предвидени мерки на търговската политика за вносните стоки, тези мерки се прилагат за обработените продукти само ако същите мерки са предвидени за продукти, идентични на обработените.

(2) В случая по ал. 1 мерките се прилагат за количеството вносни стоки, което действително е използвано за производството на обработените продукти,

оформени на режим внос.

Глава четиридесет и трета

ВРЕМЕНЕН ВНОС

Раздел I

Общи разпоредби

Чл. 485. За целите на тази глава:

1. "входно митническо учреждение" е граничното митническо учреждение, през което стоките, превозвани под покритието на карнет АТА, се въвеждат на митническата територия на Република България;

2. "изходно митническо учреждение" е граничното митническо учреждение, през което стоките, превозвани под покритието на карнет АТА, напускат митническата територия на Република България;

3. "транспортно средство" е всяко средство, което се използва за превозване на пътници или стоки; това понятие включва и резервните части и нормалните принадлежности и оборудване, включително приспособленията за поддръждането, укрепването и предпазването на стоките, които се внасят с транспортното средство;

4. "чуждестранни лица" са всички физически и юридически лица, които не са местни лица по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителната разпоредба на закона;

5. "постоянно местопребиваване" е мястото съгласно чл. 658, т. 8;

6. "търговско ползване" е използването на транспортно средство за превоз на лица срещу възнаграждение, както и за промишленото и търговското превозване на стоки със или без възнаграждение;

7. "частно ползване" е използването на транспортно средство изключително за лични цели от съответното лице, като се изключва търговското ползване;

8. "контейнер" е транспортно съоръжение (фургон, подвижна цистерна, демонтируема каросерия или подобна конструкция), което:

а) е напълно или частично затворено помещение, предназначено за поставяне на стоки в него;

б) има постоянен характер и е достатъчно здраво, за да служи за многократно ползване;

в) е специално конструирано за улесняване превоза на стоки с един или няколко вида транспорт без междинни претоварвания на стоките;

г) е конструирано по такъв начин, че да улеснява неговото претоварване, по-специално претоварването му от един на друг вид транспорт;

д) е конструирано по такъв начин, че да бъде лесно натоварено и разтоварено, като вътрешният му обем е най-малко 1 куб. м, с изключение на стандартните авиационни товарни контейнери, използвани за въздушен превоз, чийто вътрешен обем е по-малък от 1 куб. м;

Забележки:

1. Плоските товарни платформи се смятат за контейнери.

2. Понятието "контейнер" включва принадлежностите и оборудването на контейнера, подходящи за съответния вид, при положение че се превозват заедно с него. Понятието "контейнер" не включва превозните средства, техните принадлежности или резервни части, опаковките или палетите.

9. "превоз под митническа пломба" е използване на контейнер за превоз на стоки, които са идентифицирани чрез пломбиране на контейнера;

10. "демонтируема каросерия" е товарно помещение без приспособление за самостоятелно придвижване, което е специално предназначено за транспортиране върху шосейно превозно средство, при което шасито на шосейното превозно средство и долната рама на каросерията са конструирани специално за тази цел; това определение се прилага и за онези контейнери, които представляват товарни помещения, специално предназначени за комбиниран транспорт;

11. "частично затворен контейнер" по смисъла на т. 8, буква "а" е съоръжение, което обикновено се състои от под и надстройка, образуващи товарно пространство, равно на това на един затворен контейнер; надстройката обикновено е съставена от метални елементи, които образуват скелета на контейнера; контейнерите от този тип могат също да съдържат една или няколко напречни или надлъжни прегради; в някои случаи те имат само покрив, прикрепен към пода с вертикални подпори; този тип контейнери се използват в частност за превоз на обемисти стоки (например автомобили);

12. "товарни платформи" са товарни платформи без надстройка или само с частична надстройка със същата дължина и широчина като контейнерите, които са снабдени със странично разположени долни и горни ъгли ограничители по такъв начин, че да могат да се използват същите приспособления за фиксиране и повдигане, както при контейнерите;

13. "принадлежности и оборудване на контейнера" включват по-специално следните приспособления, дори и ако те могат да се снемат:

а) оборудване, предназначено да контролира, изменя или поддържа

температурата в контейнера;

б) малки прибори, например записващи температурата или удари, предназначени да показват или регистрират промените в обкръжаващите условия и ударите;

в) вътрешни прегради, палети, полици, подпори, закачалки и аналогични приспособления, които са предназначени за поддръждане и укрепване на стоките в контейнера;

14. "палет" е приспособление, върху пода на което може да се подреди известно количество стока, която да образува една единица товар с оглед на неговия превоз или на неговото поддръждане с помощта на механизми; това приспособление се състои или от две подови основи, свързани помежду си с напречни греди, или от една подова основа с крака; общата му височина трябва да бъде колкото се може по-малка, за да позволява товарене с електрокари или с палетни колички; то може да е или да не е снабдено с надстройка;

15. "оператор на контейнер или палет" е лицето, което, независимо дали е негов собственик или не, извършва ефективен контрол над неговото придвижване;

16. "ползвател на режима за контейнер и палет" е оператор на контейнер или палет или негов представител;

17. "вътрешен превоз" е превозване на лица или стоки, взети или натоварени от едно място на митническата територия на Република България с цел превозване и разтоварване на друго място на тази територия.

Раздел II

Временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове

на професионално оборудване

Чл. 486. (1) Митническият режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за професионално оборудване.

(2) "Професионално оборудване" е:

1. оборудването, необходимо на представителите на чуждестранните преса, радиоразпръскване или телевизия, посещаващи Република България с цел да изготвят репортажи, записи или предавания за определени програми;

2. кинематографичното оборудване, необходимо на чуждестранно лице, което пристига в Република България, за да заснеме един или повече определени филми;

3. друго професионално оборудване, необходимо за упражняване на занаята, търговията или професията на чуждестранно лице, което пристига в Република България с определена задача; изключва се оборудването, което ще бъде използвано за:

а) промишлено производство;

б) опаковане на стоки;

в) експлоатация на природни ресурси, с изключение на ръчни инструменти;

г) изграждане, ремонт или поддръждане на сгради и строежи, с изключение

на ръчни инструменти;

д) изкопни или насипни работи, с изключение на ръчни инструменти;

е) други подобни дейности като: изграждане, ремонт и поддръждане на строежи с обществено значение – язовири, газопроводи, водопроводи, мостове, пристанища, летища, пътища, канали и тунели, с изключение на ръчните инструменти;

4. спомагателната апаратура към оборудването по т. 1, 2 и 3, както и принадлежностите към тях.

(3) Списъкът на стоките, които могат да се приемат за професионално оборудване, е посочен в приложение № 48. Списъкът не е изчерпателен.

(4) Митническият режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове по ал. 1 се разрешава, при условие че оборудването:

1. е собственост на чуждестранно лице;

2. се внася от чуждестранно лице;

3. се ползва единствено от или под личното разпореждане на чуждестранното лице, намиращо се в страната; това условие не се отнася за кинематографично оборудване, внасяно за производство на филми, телевизионни програми или аудио-визуални произведения в изпълнение на договор за съвместна продукция, сключен с местно лице;

4. не е и няма да бъде предмет на договор за даване под наем, заем, залог и друг подобен договор с местно лице; това условие не се отнася за професионално оборудване, внасяно по договор за наем с местно лице в случаите на съвместни радио- или телевизионни програмни продукции.

Чл. 487. (1) Срокът за реекспортиране на професионалното оборудване се определя в зависимост от целта на временния внос, продължителността на периода, през който стоките ще се ползват, и продължителността на престоя на лицето на митническата територия на Република България. Периодът, за който се разрешава стоките да останат под режим временен внос, е не по-кратък от 12 месеца, освен със съгласието на заинтересуваното лице.

(2) При спазване разпоредбите на чл. 486, ал. 4, т. 3 професионалното оборудване може да остане на митническата територия на Република България, след като чуждестранното лице напусне територията на страната, само ако се постави в склад под митнически контрол.

(3) Без да се нарушава ал. 1, митническите органи определят срока за реекспортиране на превозните средства за специални цели, посочени в приложение № 48, в зависимост от целта на временния внос и продължителността на престоя на митническата територия на Република България.

(4) Митническите органи отнемат разрешението за временния внос, ако се установи, че превозните средства по ал. 3 се използват за вътрешен превоз.

Чл. 488. Резервните части, внесени впоследствие за ремонт на временно внесено професионално оборудване, се ползват от облекчения за съответния режим при същите условия, както оборудването.

Раздел III

Временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове на стоки, предназначени да бъдат показвани или използвани на изложби, панаири, изложения, конгреси и други подобни прояви

Чл. 489. (1) Режимът временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за:

1. чуждестранни стоки, предназначени за показване или демонстриране на прояви;
2. чуждестранни стоки, които ще се ползват в процеса на проява, във връзка с представянето на вносните стоки, а именно:
 - а) стоки, необходими за демонстриране възможностите на изложените чуждестранни машини, уреди или апарати;
 - б) сглобяеми конструкции, щандови материали, строителен и декоративен материал, включително електрическите съоръжения, предназначени за временните щандове на чуждестранните лица;
 - в) рекламния и демонстрационния материал, с който се рекламират излаганите чуждестранни стоки, като звукозаписи, видеозаписи, филми и диапозитиви, рекламни пана, както и апаратурата, необходима за демонстрирането им;
3. оборудване, включително преводачески уредби, апаратура за озвучаване и запис на звук и образ, както и филми с образователен, научен и културен характер, предназначени за използване на международни срещи, конференции или конгреси;
4. живи животни за участие в изложби или прояви;
5. продукти, получени по време на проява от временно внесени стоки, машини, уреди, апарати или животни;
6. резервните части за стоките по ал. 1, т. 1, 2 и 3, както и оборудването за тяхното поддържане и поправка, които са внесени по същото време, както и самите стоки, и ако са в разумно количество.

(2) По смисъла на тази глава "проява" е:

1. търговска, промишлена, техническа, селскостопанска, художествена или занаятчийска изложба, панаир или подобно изложение;
2. изложба или мероприятие, организирани предимно с благотворителна цел;
3. изложба или мероприятие, организирани предимно за популяризиране, поощряване или обмен на информация в областите на образованието, изкуството, занаятите, културата, спорта, науката, техническото обучение, синдикалната, туристическата или религиозната дейност или за подпомагане на сътрудничеството между народите;
4. среща между представители на международни организации или други подобни срещи, организирани на международно равнище или с международно участие;
5. представителни срещи с официален или възпоменателен характер.

(3) От определението "проява" се изключват изложбите от частен характер, организирани в търговски обекти или бизнеспомещения с цел продажба на вносните стоки.

(4) Стоките по ал. 1 се допускат на временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове, при условие че количеството на внесените еднакви артикули е в границата на нормалното, с оглед на тяхното предназначение, характера на проявата и очаквания брой посетители.

Чл. 490. Временно внесените стоки не могат да бъдат:

1. заемани, залагани, давани под наем или използвани срещу възнаграждение;
2. премествани извън мястото на проявата без разрешение на митническите органи;
3. разтоварени и разопаковани без разрешението на митническите органи и без техния контрол.

Чл. 491. (1) Периодът, за който се разрешава временно внесените на

основание чл. 489, ал. 1 стоки да останат под режим временен внос, е не по-кратък от 6 месеца, освен със съгласието на заинтересуваното лице. Като вземат предвид продължителността и характера на проявата и трайността на стоките, митническите органи могат със съгласието на заинтересуваното лице да определят режимът да бъде приключен и в по-кратък срок, но не по-рано от 1 месец от приключването на проявата.

(2) Митническите органи могат да определят по-продължителен срок от този по ал. 1 или да продължат първоначално определения срок за временен внос за стоки, които ще бъдат показвани или използвани при повече от една проява на територията на страната, при условие че стоките ще бъдат изнесени в срок до 1 година от датата на поставянето им под митнически режим временен внос. В интервала между отделните прояви стоките трябва да бъдат съхранявани в склад под митнически контрол.

Чл. 492. Митническият контрол и митническото оформяне на стоките, показвани или използвани по време на проявата, трябва да се извършва винаги, когато това е възможно, на мястото на проявата.

Раздел IV

Временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове на педагогически материали и научно оборудване и стоки за осъществяване на културни дейности

Чл. 493. (1) Режимът временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за:

1. педагогически материали и научно оборудване;
2. резервни части и принадлежности за педагогическите материали или научното оборудване;
3. инструменти, специално проектирани за поддържането, проверката, настройката или поправката на педагогическите материали или научното оборудване.

(2) "Педагогически материали" са всички материали, предназначени да бъдат използвани изключително за обучение или професионална подготовка, и по-специално модели, инструменти, апарати, машини. Списъкът на стоките, които могат да се приемат за педагогически материали, е посочен в приложение № 49. Списъкът на други стоки, внасяни във връзка с образователни, научни или културни дейности, е даден в приложение № 50. Списъците на стоки по приложения № 49 и 50 не са изчерпателни.

(3) Стоките по приложение № 50 се допускат под режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове при условията на ал. 6 и на посочените в приложението.

(4) "Научно оборудване" са всички материали, предназначени да бъдат използвани изключително за целите на научно изследване или обучение, и по-специално модели, инструменти, апарати и машини.

(5) При прилагане разпоредбите на ал. 1, 2 и 4 не следва да седопускат на временен внос с пълно освобождаване на основание чл. 493 инструментите, апаратите и машините за обща употреба, като съоръжения за кондициониране на въздуха, пишещи машини, компютри, калкулатори и други, които могат да се ползват във връзка с научно изследване, професионална подготовка или обучение, но не са предназначени изключително за тези цели.

(6) Режимът временен внос, допуснат съгласно ал. 1, се разрешава, при условие че педагогическите материали или научното оборудване, резервните части, принадлежностите или инструментите:

1. се внасят от одобрени институции и се използват под контрола и отговорността на тези институции;
2. се използват с нетърговски цели, в това число няма да се заемат, дават под наем и други;
3. се внасят в разумни количества предвид целта на вноса;
4. през целия си престой на митническата територия на страната остават собственост на чуждестранно лице.

(7) Периодът, през който педагогическите материали, научното оборудване или стоките, внасяни за осъществяване на културна дейност, могат да останат под режим временен внос, е 12 месеца.

Чл. 494. (1) За прилагане на чл. 493, ал. 6, т. 1 относно педагогическите материали под "одобрена институция" се разбират държавните, общинските или частните учебни заведения за общообразователно или професионално обучение, чиято основна цел не е извличането на печалба и които са одобрени, в зависимост от съответната компетентност, от Министерството на образованието и науката, Министерството на културата или Министерството на труда и социалната политика да внасят за временно ползване педагогически материали по ред, определен от съответното министерство.

(2) За прилагане на чл. 493, ал. 6, т. 1 относно научното оборудване под "одобрена институция" се разбират държавните или частните научни или образователни институции, чиято основна цел не е извличането на печалба и които

са одобрени от Министерството на образованието и науката да внасят за временно ползване научно оборудване по ред, определен от него.

(3) За прилагане на чл. 493, ал. 6, т. 1 относно стоките за осъществяване на културни дейности под "одобрена институция" се разбират културните институции, получили съгласието на Министерството на културата да внасят за временно ползване стоки за осъществяване на културни дейности по ред, определен от него.

Раздел V

Временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове на медицинско, хирургическо и лабораторно оборудване

Чл. 495. (1) Медицинско, хирургическо и лабораторно оборудване, предназначено за крайно нуждаещи се от него болници и други медицински институции, се поставя под режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове, при условие че:

1. се предоставя безвъзмездно от чуждестранно лице за временно ползване по конкретен повод;

2. е предназначено за диагностични или терапевтични цели.

(2) "Оборудване, предоставено по конкретен повод" е медицинското, хирургическото или лабораторното оборудване, изпратено по искане на болница или друга медицинска институция, която поради изключителни обстоятелства има неотложна нужда от него, за да компенсира липсата му или недостатъчните количества от него.

(3) Периодът, през който медицинското, хирургическото или лабораторното оборудване може да остане под режим временен внос, се определя в зависимост от конкретната нужда, но не може да надвишава 24 месеца.

Раздел VI

Временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове на материали за ликвидиране на последствия от бедствия

Чл. 496. (1) Режимът временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за стоки, които ще се използват за ликвидиране на последствията от бедствия на територията на Република България, като специализирани транспортни средства, например: линейки, цистерни, подемни съоръжения, машини за разчистване, булдозери, сглобяеми къщи и други подобни, които подлежат на реекспорт по искане на техните собственици, с изключение на транспортни средства, превозващи доставки.

(2) Режимът по ал. 1 се разрешава, при условие че материалите:

1. се внасят безвъзмездно за временно ползване, и

2. са предназначени за държавни органи или за одобрени със закон или акт на Министерския съвет на Република България организации.

(3) Периодът, за който се разрешава материалите да останат под режим временен внос, е не по-кратък от 12 месеца, освен със съгласието на заинтересуваното лице.

Раздел VII

Временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове на опаковки

Чл. 497. (1) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за опаковки, които ще бъдат реекспортирани при условията на ал. 3.

(2) "Опаковки" са:

1. съдове за пренасяне, които са използвани или предназначени да бъдат използвани в състоянието, в което се внасят, за външна или вътрешна опаковка на стоки;

2. поставки и други подобни, които са използвани или са предназначени да бъдат използвани за навиване, сгъване и закрепване на стоките. Не са опаковки материали като слама, хартия и фолио (вкл. на рула), стъклена вата, изрезки, талаш, които се внасят в насипно състояние.

(3) Режимът временен внос по ал. 1 се разрешава, при условие че:

1. когато опаковките се внасят пълни, се декларира, че те ще бъдат реекспортирани пълни или празни;

2. когато опаковките се внасят празни, се декларира, че те ще бъдат реекспортирани пълни;

3. реекспортът по т. 1 и 2 ще се осъществи от лицето, на чието име е учреден временният внос.

(4) Забранено е използването на опаковките, поставени под режим временен внос, за пренасяне и превозване на стоки на митническата територия на страната, с изключение на превоза, осъществяван при реекспорта им. В случай че опаковките са внесени пълни, забраната е в сила от момента на изпразване на опаковките от съдържанието им.

(5) Периодът, през който опаковките могат да останат под режим временен внос, е 6 месеца.

Раздел VIII

Други стоки, които могат да бъдат поставени под режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове

чл. 498. (1) Режимът временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за:

1. матрици, леярски форми, клишета, чертежи, модели и други подобни, предназначени за използване от местно лице в производствен процес, ако най-малко 75 на сто от получената продукция ще се изнася извън страната;

2. инструменти и апарати за измерване, проверка или изпитание, предназначени за използване от местно лице в производствен процес, ако най-малко 75 на сто от получената продукция ще се изнася извън страната;

3. специални помощни средства и специални инструменти, предоставени безплатно на местно лице, за използване в производство, чиято продукция ще се изнася изцяло и при условие че тези помощни средства и инструменти остават собственост на чуждестранно лице;

4. стоки от всякакъв вид, които ще се подлагат на проверки, изпитания или демонстрации, включително тези, които са необходими за официално одобряване на даден вид стоки, с изключение на проверките, изпитанията и демонстрациите, носещи приход;

5. стоки от всякакъв вид, с помощта на които ще се извършват проверки, изпитания или демонстрации, с изключение на проверките, изпитанията и демонстрациите, носещи приход;

6. мострите, т.е. единичните артикули, които представляват определен вид вече произведени стоки или които са образци на стоки, производството на които се предвижда, с изключение на идентични артикули, въведени от същото лице или изпратени на същия получател в такива количества, че взети като цяло, те не представляват вече мостри в съответствие с обичайната търговска практика.

(2) За да може да се прилага режимът временен внос съгласно ал. 1:

1. стоките по ал. 1, т. 1, 2, 3 и 6 трябва да са собственост на чуждестранно лице;

2. мострите по ал. 1, т. 6 трябва да се внасят с единствената цел да бъдат представени или демонстрирани за осигуряване на поръчки за подобни стоки, които впоследствие ще бъдат внесени; докато се намират на митническата територия на Република България, тези стоки не могат да се продават, нито да се привездат в нормална експлоатация, нито да се използват по какъвто и да е начин освен за демонстрации; под режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове не могат да се поставят стоки без стойност или с незначителна търговска стойност, които са пробити, перфорирани, нарязани, скъсани, незаличимо маркирани или други подобни.

(3) Временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове не се разрешава за стоките по ал. 1, т. 4 и 5, при условие че:

1. стоките ще бъдат ползвани за други цели освен за проверка, изпитание или демонстрации;

2. стоките се внасят с оглед видоизменянето или усъвършенстването им;

3. стоките ще бъдат изпитвани до тяхното разрушаване или унищожаване или е известно, че в резултат на изпитанието те ще загубят търговската си стойност, или

4. в случай на моторни превозни средства тестването ще се състои от неофициална оценка, извършвана от лица, които не са технически специалисти; с тестваните по такъв начин моторни превозни средства се процедурира като със средства за транспорт, допуснати под режим временен внос с частично освобождаване от вносни митни сборове.

чл. 499. (1) Периодът, за който се разрешава временно внесени на основание чл. 498, ал. 1, т. 4, 5 и 6 стоки да останат под режим временен внос, е не по-кратък от 6 месеца, освен със съгласието на заинтересуваното лице.

(2) Периодът, за който се разрешава временно внесени на основание чл. 498, ал. 1, т. 1, 2 и 3 стоки да останат под режим временен внос, е не по-кратък от 12 месеца, освен със съгласието на заинтересуваното лице.

чл. 500. (1) Режимът временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за заместващи средства за производство.

(2) "Заместващи средства за производство" са инструменти, апарати и машини, предоставени безвъзмездно за временно ползване на клиента от доставчика или извършващия ремонта, докато се доставят или ремонтират подобни стоки.

(3) Периодът, през който заместващите средства за производство могат да останат под режим временен внос, е 6 месеца.

чл. 501. (1) Митнически режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за:

1. стоки, внасяни в рамките на договор за продажба, съгласно който продажбата ще се осъществи след получаване на удовлетворителен резултат от изпитания, които ще се извършат на територията на страната;

2. произведения на изкуството, предмети за колекции или антични

предмети, внасяни за изложба с оглед на възможната им реализация;

3. предназначени за одобряване от получателя пратки от луксозни кожухарски изделия, скъпоценни камъни, килими, ювелирни изделия, уникалният характер на които не дава възможност да се внасят като мостри.

(2) Периодът, през който стоките по ал. 1 могат да останат под режим временен внос, е: 24 месеца за стоките по т. 2; 6 месеца за стоките по т. 1 и 6 седмици за стоките по т. 3.

(3) За целите на ал. 1:

1. "произведения на изкуството, предмети за колекции или антични предмети" са стоките по смисъла на приложение № 51;

2. "пратки за одобряване" са пратки от стоки, които изпращачът от своя страна желае да продаде, а получателят може да реши да закупи след тяхната проверка.

чл. 502. (1) Режимът временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за:

1. позитиви на експонирани и проявени кинематографски филми и други носители на заснети образи, предназначени за преглед преди търговската им употреба;

2. филми, магнитни ленти и други носители на звук или образ, предназначени за озвучаване, за дублиране или за копиране;

3. филми, които демонстрират характера или действието на чуждестранни продукти или оборудване, при условие че не са предназначени за публично показване със заплащане;

4. носители на данни със запис, изпратени безплатно за използване при автоматична обработка на данни;

5. други предмети, които по своето естество са неподходящи за всяка друга цел освен за реклама на един определен артикул или за популяризиране на една определена цел.

(2) Периодът, за който се разрешава временно внесение на основание ал. 1 стоки да останат под режим временен внос, е не по-кратък от 6 месеца, освен със съгласието на заинтересуваното лице.

чл. 503. (1) Режимът временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за лични вещи и за стоки, внасяни за спортни цели.

(2) Списъкът на стоките, които могат да се приемат за лични вещи, и стоки, внасяни за спортни цели, е посочен в приложение № 52. Списъкът не е изчерпателен.

(3) За целите на ал. 1:

1. "пътник" е всяко лице по смисъла на § 1, т. 1, буква "а" от допълнителната разпоредба;

2. "лични вещи" са всички предмети за лично ползване, нови или употребявани, от които един пътник може нормално да се нуждае по време на пътуването си, като се отчитат всички обстоятелства на пътуването, с изключение на стоките, внасяни с търговска цел;

3. "стоки, внасяни със спортна цел" са спортните принадлежности и други предмети, които пътниците ще използват в спортни състезания, демонстрации или тренировки на територията на Република България.

(4) Режимът временен внос по ал. 1 се разрешава, при условие че:

1. личните вещи се внасят от пътника или в багажа (придружаван или непридружаван) на пътника;

2. стоките, внасяни за спортни цели, са собственост на чуждестранно лице и са в разумно количество, съобразено с целта на ползването им.

(5) Реекспортирането на личните вещи не може да се осъществява по-късно от момента, в който лицето, което ги е внесло, напуска митническата територия на Република България.

(6) Периодът, през който стоките за спортни цели могат да останат под режим временен внос, е 12 месеца.

чл. 504. (1) Режимът временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за туристически рекламни материали.

(2) "туристически рекламни материали" са стоките, внасяни временно с цел да насърчат обществеността да посети чужда държава, по-специално, за да вземе участие в провеждани в нея културни, туристически, спортни, религиозни или професионални срещи или прояви.

(3) Списъкът на стоките, които могат да се приемат за туристически рекламни материали, е посочен в приложение № 53. Списъкът не е изчерпателен.

(4) Режимът по ал. 1 се разрешава, при условие че туристическите рекламни материали:

1. остават собственост на чуждестранно лице;

2. се внасят в разумни количества с оглед на предвижданото им използване.

(5) Туристическата информационна литература, която е предназначена за

безплатно разпространение сред обществеността за целите на насърчаване на посещенията в чуждестранни страни, не се допуска на режим временен внос.

(6) Периодът, за който се разрешава туристическите материали да останат под режим временен внос, е не по-кратък от 12 месеца, освен със съгласието на заинтересуваното лице.

Чл. 505. (1) Режимът временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за материали, които отговарят на условията, посочени в ал. 2, т. 2 и 3, и за живи животни от всякакъв вид, внасяни за целите, посочени в приложение № 54. Списъкът по приложение № 54 не е изчерпателен.

(2) Режимът временен внос по ал. 1 се разрешава, при условие че:

1. животните принадлежат на чуждестранно лице;

2. материалите принадлежат на чуждестранно лице от пограничната зона на съседна държава;

3. впрегатните животни и материалите бъдат внасяни от чуждестранно лице, установено в погранична зона на съседна на Република България държава, за обработване на земя на територията на Република България, за селскостопанска и лесовъдна дейност, включително за прочистване или превозване на трупи или за рибовъдство.

(3) "Погранична зона" се нарича, без да се нарушават съществуващите конвенции и договори в тази област, 15-километровата зона в дълбочина по права линия, считано от граничната линия.

(4) Временно внесените на основание ал. 1 впрегатни животни и материали следва да се реекспортират незабавно след осъществяване на целта на временния внос.

(5) Периодът, за който се разрешава животните да останат под режим временен внос, е не по-кратък от 12 месеца, освен със съгласието на заинтересуваното лице.

Чл. 506. (1) Режимът временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за материали, необходими за отдых на морския персонал.

(2) За целите на ал. 1:

1. "материали, необходими за отдых на морския персонал" са материали, предназначени за културна, образователна, възстановителна, религиозна или спортна дейност, осъществявана от морския персонал;

2. "морски персонал" са всички лица, превозвани на борда на плавателните съдове в международен морски рейс, които изпълняват задачи, свързани с експлоатацията или обслужването на плавателните съдове и пътниците им.

(3) Списъкът на стоките, които могат да се приемат като материали, необходими за отдыха на морския персонал, е посочен в приложение № 55. Списъкът не е изчерпателен.

(4) Режимът временен внос по ал. 1 се разрешава, при условие че материалите се разтоварват от кораб, извършващ международен морски рейс, за да се използват на брега от екипажа за период, който не надвишава престоя на кораба в пристанището.

Чл. 507. Режимът временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за разнообразно оборудване, което се използва под надзора и отговорността на държавни органи за строителството, ремонта или поддържането на инфраструктурата с общо значение в пограничните зони.

Чл. 508. (1) Режимът временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за имущество, внасяно за лични и семейни нужди от чуждестранни физически лица, временно пребиваващи в страната.

(2) Временният внос се разрешава за срока, определен в разрешителното за временно пребиваване на лицето в Република България, но за не повече от 12 месеца. По искане на заинтересуваното лице при продължаване срока му на престой в Република България срокът за приключване на режима може да бъде продължен, като общият срок за престой под режим временен внос не може да надхвърли 24 месеца.

Чл. 509. (1) Режимът временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за стоки, внасяни временно на митническата територия на Република България при специфични случаи, нямащи икономическо значение.

(2) За специфичен случай, нямащ икономическо значение, се счита временният внос на епизодично внасяни стоки за срок не повече от 3 месеца, чиято стойност е по-малка от левовата равностойност на 2000 щатски долара.

Чл. 510. (1) Централното митническо управление може да разреши пълно освобождаване вместо частичното освобождаване, посочено в чл. 144 от закона, и в други случаи за стоки, внасяни епизодично на митническата територия на страната, за срок, ненадвишаващ 3 месеца.

(2) При изтичане срока по ал. 1 стоките, поставени под режим временен внос въз основа на този член, трябва да получат ново допустимо митническо

направление или да бъдат поставени под режим временен внос с частично освобождаване от вносни митни сборове.

(3) Дължимите вносни митни сборове при преминаване от пълно към частично освобождаване от вносни митни сборове се определят към датата, на която стоките са били поставени под режим временен внос с пълно освобождаване от митни сборове.

Раздел IX

Специфични разпоредби относно временен внос на стоки с частично освобождаване от вносни митни сборове

Чл. 511. В съответствие с чл. 144, ал. 2 от закона временен внос с частично освобождаване от вносни митни сборове не може да се ползва, когато:

1. стоките са консумативи, включително хранителни продукти, или
2. се внасят стоки, чието ползване би имало негативно значение за икономиката на страната, например с оглед продължителността на използваемостта им по отношение на срока на престоя им на територията на страната, или
3. ползването на стоките би довело до неблагоприятни последици върху екологията на страната.

Раздел X

Разрешаване на режим временен внос на стоки, с изключение на транспортни средства – нормална процедура

Чл. 512. (1) Искането за разрешаване на режим временен внос се подава в съответствие с чл. 329 и по образца в приложение № 32/D от лицето, което може да получи разрешение съгласно чл. 92 и 140 от закона.

(2) Нормалната процедура за разрешаване на режим временен внос задължително се прилага, когато:

1. лицето, което подава искането, желае стоките да бъдат поставени под режим на основание чл. 508, 509 или 510;
2. лицето, което подава искането, желае стоките да бъдат поставени под режим по опростените процедури за деклариране съгласно чл. 82 от закона;
3. други случаи, определени при необходимост от Централното митническо управление.

(3) По желание лицето, което може да получи разрешение съгласно чл. 92 и 140 от закона, има право да използва нормалната процедура за разрешаване на режим временен внос и в други случаи извън описаните в ал. 2.

(4) Искането се подава пред регионалната митническа дирекция или пред митницата, в чийто район е местожителството или седалището на лицето, което го подава. Когато лицето, което подава искането, е чуждестранно лице, искането се подава пред регионалната митническа дирекция, на територията на което ще се ползват първо стоките.

Чл. 513. Без да се нарушават разпоредбите на чл. 516, разрешението се издава от регионалната митническа дирекция или от митницата, пред която е подадено искането, а в случаите по чл. 510, ал. 1 – от Централното митническо управление, и се изготвя съгласно чл. 332 по образца в приложение № 33/D.

Чл. 514. Периодът на валидност на разрешението се определя за всеки отделен случай от митническите органи, издаващи разрешението, отчитайки специфичните нужди на лицето, което е подало искането.

Чл. 515. (1) В разрешението се определя периодът, през който временно внесените стоки трябва да получат допустимо митническо направление, като се вземат предвид, от една страна, разпоредбите на чл. 142, ал. 2 от закона и сроковете, определени в тази глава, а от друга – времето, необходимо за постигане на целта на временния внос.

(2) При прилагане на чл. 487, ал. 1, чл. 491, ал. 1, чл. 496, ал. 3, чл. 499, ал. 1 и 2, чл. 502, ал. 2, чл. 504, ал. 6 и чл. 505, ал. 5 със съгласието на заинтересуваното лице митническите органи могат да определят и по-кратки периоди, през които временно внесените стоки могат да останат под режима.

(3) За целите на чл. 142, ал. 3 от закона "изключителни обстоятелства" са всички събития, в резултат на които стоките трябва да бъдат ползвани за по-продължителен период, за да се изпълни целта на временния внос.

(4) Продължение, с което се надвишава периодът, определен от митническото учреждение за оставяне под режим временен внос, може да се разрешава в разумни граници, като се вземат предвид изключителните обстоятелства, попречили на титуляря на разрешението да изпълни задължението си за осъществяване на реекспорта в този период. За целта митническите органи трябва да извършат проверка за истинността на данните и/или на извършените търговски или производствени операции.

(5) Разрешеният период за временен внос може да бъде продължен само ако е подадено писмено искане.

(6) Митническото учреждение може да откаже издаване на разрешение, ако лицето, което е подало искането, е извършило тежко или повторно митническо нарушение или системно не е спазвало разпоредбите на режима и не са изтекли 2

години от последното му наказание.

Раздел XI

Разрешаване на режим временен внос на стоки, с изключение на транспортните средства – опростени процедури

Чл. 516. (1) Разпоредбите на този член могат да се прилагат в случаите, когато не е поискано прилагане на чл. 508, 509 и 510.

(2) Когато не се прилагат опростените процедури за поставяне под режим, посочени в чл. 82 от закона, митническото учреждение разрешава митническата декларация за поставяне под режим да замести искането за разрешаване. В този случай приемането на митническата декларация е равносилно на разрешение, като споменатото приемане във всеки случай трябва да бъде подчинено на условията за даване на разрешение, включително определянето на надзорното митническо учреждение, което се вписва в клетка 44 на митническата декларация.

(3) Митническата декларация по ал. 2 се подава в митническото учреждение, пред което е заявено желанието за временен внос и са представени стоките. При условие че митническото учреждение счете, че са налице условията за поставяне под режим, и приеме митническата декларация, то се явява митническо учреждение за поставяне под режим.

(4) При условие че стоката ще се ползва в района на митническото учреждение за поставяне под режим, надзорно митническо учреждение може да бъде самото то или митническото учреждение, на чието пряко подчинение е митническото учреждение за поставяне под режим. При условие че стоката ще се ползва в района на друго митническо учреждение извън митническото учреждение за поставяне под режим, това друго митническо учреждение може да бъде определено за надзорно. За целите на надзора необходимите документи се изпращат от митническото учреждение за поставяне под режим на надзорното митническо учреждение.

(5) Митническата декларация по ал. 2 се придружава от сведение съгласно приложение № 56, изготвено от декларатора, съдържащо следната информация, доколкото тя е необходима и не може да се впише в клетка 44 на митническата декларация:

1. името или търговското наименование и адреса на лицето, което иска разрешаване на режима, когато лицето не е едно и също с декларатора, а при необходимост – и на собственика на стоките;

2. името или търговското наименование и адреса на ползвателя на стоките, когато ползвателят не е един и същ с лицето, което иска разрешаване на режима, или декларатора;

3. правно основание, въз основа на което се иска разрешаване на режима;

4. предназначение на стоките (цел на временния внос);

5. предвиждания срок за престой на стоките под режим временен внос;

6. мястото, където стоките ще се използват;

7. ще се ползва ли опростената процедура за преместване, посочена в чл.

539;

8. начин за идентификация.

(6) За целите на ал. 5 се прилагат разпоредбите на чл. 330, като се отчита съответната специфика.

(7) За целите на този член се прилагат разпоредбите на чл. 334, като се отчита съответната специфика.

Чл. 517. (1) В случаите по чл. 141, ал. 1, т. 1 и 3 се ползва опростена процедура за издаване на разрешение, при условие че деклараторът в подкрепа на устната си декларация подава опис със следните данни:

1. името и адреса на декларатора;

2. търговското наименование и описание на стоките;

3. стойността на стоките;

4. предвиждания срок за престой на стоките на митническата територия;

5. точния брой на артикулите от всеки вид стока;

6. мястото на използване.

(2) Описът съгласно приложение № 57, датиран и подписан от заинтересуваното лице, се подава в два екземпляра пред първото митническо учреждение, пред което се заявява желанието за временен внос и се представят стоките. Единият екземпляр се заверява от митническото учреждение и се дава на лицето, поискало режима, а другият се задържа от митническото учреждение.

(3) Устната декларация за поставяне под режим е равностойна на искане за разрешаване, а заверката на описа от митническото учреждение е равностойна на разрешение.

(4) Описите, изисквани за животните и материалите по чл. 141, ал. 1, т. 1, буква "а", могат да бъдат ползвани в продължение на 1 година за всички влизания на митническата територия на Република България. Те се подават всяка година пред съответното митническо учреждение, преди да се извърши първата операция по временния внос.

(5) За целите на този член митническото учреждение за поставяне под

режим е и надзорно митническо учреждение.

(6) В случаите по чл. 147 не се прилагат ал. 1 - 5. В тези случаи се прилага чл. 516, като се отчита съответната специфика.

Чл. 518. (1) Представянето на карнет АТА пред митническото учреждение е равностойно на искане за разрешаване, а приемането на карнета (отрязъка, предназначен за временен внос) е равностойно на разрешение за ползване на режима.

(2) Стоките, които могат да се внасят временно в съответствие с процедурата по ал. 1, са посочени в приложение № 58.

(3) Карнетите АТА могат да се приемат от митническите учреждения само ако са:

1. издадени в държава, която е:

а) договаряща страна по Конвенция АТА, или

б) договаряща страна по Истанбулската конвенция, приела препоръките на Съвета за митническо сътрудничество от 25 юни 1992 г. за приемане на карнет АТА и карнет СРД за временно допускане в рамките на сроковете и при условията, посочени в тези препоръки;

2. заверени и гарантирани от асоциация - член на международна гаранционна верига;

3. заверени от митническите органи в съответните полета на корицата;

4. валидни на митническата територия.

(4) Списък на договарящите страни по Конвенция АТА и Истанбулската конвенция и съответните асоциации се предоставя на Централното митническо управление от Българската търговско-промишлена палата. За всяка промяна Българската търговско-промишлена палата уведомява незабавно Централното митническо управление.

Чл. 519. (1) За личните вещи на пътниците и стоките, внасяни за спортни цели по чл. 503, се допуска ползването на режим временен внос без писмено искане или разрешение. В този случай действието, предвидено в чл. 145, се счита като искане за временен внос, а ненамесата на митническите органи - като разрешение.

(2) Ако личните вещи на пътниците и стоките, внасяни за спортни цели, които се разглеждат като отделни пратки, са с висок размер на вносни митни сборове, ал. 1 не се прилага. В този случай се прилага опростената процедура по чл. 516, като се отчита съответната специфика.

(3) При необходимост Централното митническо управление може да определи граница на размера на вносните митни сборове, над която той се определя като висок.

(4) В случаите по чл. 147 не се прилагат ал. 1, 2 и 3. В тези случаи следва да се прилага чл. 516, като се отчита съответната специфика.

Раздел XII

Поставяне на стоките под режим временен внос, с изключение на транспортните средства. Нормална процедура. Опростени процедури

Чл. 520. (1) С изключение на случаите, когато се прилагат чл. 516 - 518, митническите декларации за поставянето на стоките под режим временен внос се подават пред едно от митническите учреждения за поставяне под режима, посочени в разрешението.

(2) В случаите на прилагане на чл. 516 или 517 декларацията по чл. 525 или описът се подава пред съответното митническо учреждение.

(3) В случаите на прилагане на чл. 518 стоките заедно с карнет АТА се представят пред входното митническо учреждение, което действа в този случай като митническо учреждение за поставяне под режим и като надзорно митническо учреждение.

(4) В отклонение от ал. 3 при необходимост от осъществяване на пряк контрол върху изпълнението на условията на режима входното митническо учреждение може да допусне превозът на стоките до митническо учреждение в района на ползване на стоките да се осъществи под покритието на карнет АТА, който в случая се използва като транзитен документ. В този случай митническото учреждение, в чийто район ще се ползват стоките, ще действа като митническо учреждение за поставяне под режим и като надзорно митническо учреждение.

(5) За целите на ал. 4 е необходимо да се осъществява пряк контрол в случаите, в които стоките се внасят с възможност за продажба на територията на страната.

(6) Ако стоки под покритието на карнет АТА получат друго митническо направление, митническото учреждение, дало новото митническо направление, уведомява незабавно митническото учреждение, поставило стоката под режим временен внос.

Чл. 521. (1) За целите на чл. 94, ал. 2 и 3 от закона за поставянето на стоки под режим временен внос се изисква обезпечение на митническото задължение в пълен размер съгласно разпоредбите на този член.

(2) Обезпечението се представя пред митническото учреждение за поставяне

под режим или пред надзорното митническо учреждение.

(3) В случаите по чл. 517, ал. 6 и чл. 519, ал. 4 се изисква обезпечение на вносните митни сборове в пълен размер.

(4) Обезпечение на митническото задължение не се изисква:

1. за случаите, посочени в приложение № 59;

2. за стоките, чийто размер на вносните митни сборове не надвишава левовата равностойност на 100 щатски долара.

(5) Директорът на Агенция "Митници" може да определи друг размер на обезпечението или да реши да не се поиска обезпечаване.

(6) Дължимите митни сборове за машини и съоръжения, допускани на режим временен внос за обработка на суровини и материали, могат да се обезпечават в размер 20 на сто при представяне на доказателства, удостоверяващи запазването на собствеността им от чуждестранната страна по сключения договор или поръчка.

Чл. 522. Във връзка с разпоредбите на чл. 92, т. 2 от закона не се разрешава поставяне под режим временен внос на стоки, които могат да бъдат внесени без заплащане на вносни митни сборове съгласно част "Митнически облекчения", когато са предназначени за безплатно разпространение, когато нямат търговска стойност или имат незначителна търговска стойност и не представляват търговски интерес, например мостри, рекламни материали.

Чл. 523. В рамките на режим временен внос се допуска извършване както на обичайни операции по поддържане, така и на незначителни поправки на временно внесени стоки, при условие че тези операции и поправки не представляват целта на временния внос.

Чл. 524. (1) Идентифицирането на стоките по смисъла на чл. 141 от закона за целите на режим временен внос може да се осигури чрез описание на стоките, опис на трайно поставени върху тях номера, знаци, чужди митнически пломби, фотографиране.

(2) Допустимо е идентифициране чрез счетоводен контрол и контрол на помещенията, в които се намират временно внесените стоки.

(3) Идентифициране чрез прикрепване на допълнителни митнически знаци (пломби, марки, перфорации) се извършва само когато стоките не могат да бъдат лесно идентифицирани чрез използване на друг метод.

(4) Методът на идентифициране се определя в зависимост от естеството на стоките, размера на дължимите вносни митни сборове, опасността от подмяна на стоките и нуждата да се избегне повреда или нарушаване целостта на стоките при поставяне на митническите знаци.

Чл. 525. (1) Митническата декларация, посочена в чл. 520, ал. 1 и 2, се изготвя в съответствие с разпоредбите на чл. 126 - 166.

(2) Без да се нарушават разпоредбите на чл. 516, описанието на стоките в митническата декларация по ал. 1 трябва да съответства на данните в разрешението.

(3) В случаите на прилагане на чл. 520, ал. 3 митническото учреждение за поставяне под режим извършва следните формалности:

1. проверява данните в полета от "А" до "G" на отрязъка за внос;

2. попълва талона и поле "Н" на отрязъка за внос и отбелязва наред с другото в буква "b" на това поле срока за реекспортиране, който, при спазване на специфичните срокове по чл. 143 от закона, не трябва да надвишава срока на валидност на карнета АТА;

3. вписва името и адреса на митническото учреждение за поставяне под режим в поле "Н", буква "e" на отрязъка за реекспорт, и

4. задържа отрязъка за внос.

Чл. 526. Опростените процедури, предвидени в чл. 82 от закона, се прилагат в съответствие с чл. 191 и 192.

Раздел XIII

Приключване на режима временен внос на стоките, с изключение на транспортните средства. Общи положения. Нормална процедура.

Опростени процедури

Чл. 527. (1) Режимът временен внос се приключва чрез реекспорт на стоките.

(2) Режимът временен внос може да не се приключи с реекспорт, когато:

1. се отнася за стоки, внесени с възможност за реализация;

2. с разрешение на митническите органи стоките по изключение бъдат поставени под режим внос;

3. с разрешение на митническите органи стоките получат друго допустимо митническо направление.

Чл. 528. Ако стоки, които се намират под режим временен внос с частично освобождаване, се поставят под друго допустимо митническо направление, се събират дължимите суми съгласно чл. 145 от закона.

Чл. 529. (1) Режимът временен внос се смята за приключен по отношение на стоките, внесени съгласно чл. 489, които са изразходвани, унищожени или

раздадени безплатно на публиката по време на проява. Видът и количеството на тези стоки, както и на продуктите, посочени в чл. 489, ал. 1, т. 5, трябва да съответства на характера на проявата, броя на посетителите и значимостта на участие на изложителя в тази проява.

(2) Алинея 1 не се прилага за алкохолни напитки, тютюневи изделия и горива.

чл. 530. (1) С изключение на случаите на прилагане на чл. 516 - 518, митническата декларация за приключване на режима се подава в едно от митническите учреждения за приключване на режима, посочени в разрешението.

(2) При прилагане на чл. 516 или 517 митническата декларация по ал. 1 или описът, според случая, се подава в митническото учреждение, което е издало разрешението.

(3) При прилагане на чл. 518 карнетът АТА се представя пред митническото учреждение на приключване.

(4) Надзорното митническо учреждение може да разреши декларацията или описът съгласно ал. 1 и 2 да бъдат представени в митническо учреждение, различно от посочените в същите алинеи.

чл. 531. (1) Декларацията за приключване на режима временен внос съгласно чл. 530, ал. 1 и 2 следва да бъде изготвена в съответствие с разпоредбите, предвидени за съответното митническо направление.

(2) Описанието на вносните стоки в декларацията по ал. 1 трябва да съответства на данните в разрешението.

(3) В случаите на прилагане на чл. 530, ал. 3 митническото учреждение за приключване на режим:

1. попълва талона и поле "Н" на отрязъка за реекспорт;

2. задържа отрязъка за реекспорт и го връща незабавно на митническото учреждение, посочено в буква "е" на поле "Н".

чл. 532. Окончателно приключване на режима и освобождаване на обезпечението за вносните митни сборове се извършват от надзорното митническо учреждение след представяне от заинтересуваното лице на доказателства за спазване изискванията на режима и за реекспортиране на стоките или за поставянето им под друго допустимо митническо направление.

чл. 533. Ако доказателства за редовното приключване на режима не бъдат представени пред надзорното митническо учреждение най-късно до 14 дни след изтичане на срока на режима, надзорното митническо учреждение писмено изисква представяне на доказателства, като определя срок за тяхното представяне не по-дълъг от 14 дни.

чл. 534. Опростените процедури, предвидени в чл. 82 от закона, се прилагат в съответствие с чл. 194.

Раздел XIV

Разпоредби във връзка с облагането

чл. 535. При прилагане на разпоредбите на чл. 146, ал. 1 от закона за стоките по чл. 489 и чл. 501, ал. 1, т. 2 и 3 размерът на митническото задължение се определя към момента на приемане от митническите органи на декларацията за поставянето им под режим внос.

чл. 536. (1) Възникването на митническо задължение за стоки, предварително поставени под режим временен внос, води до задължението за заплащане на лихви върху общия размер на дължимите вносни митни сборове.

(2) Алинея 1 не се прилага:

1. в случай на възникване на митническо задължение съгласно чл. 199, ал. 1, т. 2 от закона. Когато режим временен внос с частично освобождаване от вносни митни сборове се приключва с режим внос, се дължат лихви върху пълната сума на дължимите вносни митни сборове, изчислени за всеки ден, считано от датата на приемане на митническата декларация за временен внос;

2. в случаите на възникване на митническо задължение чрез поставяне под режим внос на временно внесени по реда на чл. 489, 496, 501, 503 и 504 стоки;

3. когато сумата на изчислените съгласно ал. 3 лихви за всяко отделно митническо задължение не надхвърля 15 лв. за възникнало митническо задължение.

(3) Лихвите по ал. 1 се начисляват от датата на поставяне на стоките под режим временен внос.

чл. 537. (Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.) При нарушение или нередовност, допуснати през време или във връзка с операция по временен внос под покритието на карнет АТА, разпоредбите на чл. 314, 315 и 327 по използването на карнет АТА като транзитен документ се прилагат, като се отчита съответната специфика за събиране на дължимите вносни митни сборове.

Раздел XV

Административно сътрудничество

чл. 538. (1) Когато временно внесените стоки се поставят в свободна зона или в свободен склад или под друг режим с отложено плащане, като по този начин се приключва режимът временен внос, в клетката, предназначена за описание

на стоките в документите за съответното направление или при прилагане на опростените процедури – върху търговските документи или регистри, в допълнение към информацията, изисквана за съответното направление, се поставя забележка "ВВ стоки".

(2) Когато се прилага чл. 96 от закона, надзорното митническо учреждение извършва прехвърлянето на правата и задълженията на титуляря на режима на друго лице, като вписва това обстоятелство в разрешението. Прехвърлянето се извършва въз основа на молба със свободен текст, подадена от второто лице, придружена от декларация за съгласие от първото лице. Прехвърлянето се отбелязва, като се посочва и датата на прехвърляне в митническата декларация и/или разрешението.

(3) С прехвърлянето се прекратяват правата и задълженията на първоначалния титуляр на разрешението и те преминават върху другото лице в рамките на същото разрешение, без да се приключва режимът.

(4) За целите на отчетността и контрола разпоредбите на ал. 2 и 3 не са пречка да се издаде ново разрешение и/или нова митническа декларация за поставяне под режим на вносните стоки.

Раздел XVI

Преместване на стоките

Чл. 539. (1) Когато стоките ще се ползват в различни места от територията на Република България, без да се нарушава правилното извършване на операцията, по искане на заинтересуваното лице митническите органи могат да разрешат при условия, определени от самите тях, преместването на стоките от митническото учреждение за поставяне под режим до мястото/местата на ползване и от там – до митническото учреждение за приключване, да се извършва без митнически формалности.

(2) Като искане за преместване съгласно ал. 1 се счита вписването на текста "чл. 539 от ППЗМ/без формалности" в искането за разрешаване или в клетка 44 на митническата декларация.

(3) Като разрешение за преместване се счита вписването в разрешението за поставяне под режим или приемането на митническата декларация с вписан в клетка 44 текста "чл. 539 от ППЗМ/без формалности".

(4) Титулярят на разрешението е длъжен да уведоми надзорното митническо учреждение за правилното приключване на режима чрез представяне на съответния оригинален митнически документ.

(5) Преместването на стоки, поставени под режим временен внос чрез устно деклариране съгласно чл. 517 или други форми на действие по смисъла на чл. 145, се извършва без митнически формалности.

(6) Преместването на митническата територия на Република България на стоки, поставени под режим временен внос под покритието на карнет АТА, се извършва без митнически формалности до извършването на формалностите по приключване на режима.

Чл. 540. (1) Когато не е подадено искане или не е получено разрешение за преместване по опростената процедура съгласно чл. 539, преместването се извършва съгласно разпоредбите на транзита.

(2) Документите за транзита трябва да показват крайната дата за реекспорт и да съдържат текста "ВВ стоки".

(3) Разпоредбите на чл. 539, ал. 1 не са пречка по искане на заинтересуваното лице преместването на стоките да се извърши под режим транзит.

Раздел XVII

Подновяване на карнет АТА

Чл. 541. (1) В случаите, когато титулярят на карнет АТА не е в състояние да реекспортира стоките в срока, определен от митническото учреждение, при което операцията за временен внос ще надвиши срока на валидност на карнета АТА, асоциацията, издала карнет АТА, може да издаде заместващ карнет АТА преди изтичането на срока на първоначалния карнет. Оригиналният карнет се връща на издаващата асоциация от титуляря.

(2) Заместващият карнет АТА, надлежно заверен от чуждестранното митническо учреждение, задействало оригиналния карнет АТА, се представя заедно с оригиналния карнет АТА в митническото учреждение, в чийто район се намират стоките. Това митническо учреждение извършва следните формалности:

1. приключва оригиналния карнет, като отрязъка за реекспорт връща незабавно на митническото учреждение, допуснало първоначалния временен внос;

2. взема под отчет заместващия карнет и задържа отрязъка за внос, след като е вписало в него крайната дата за реекспорт, която е посочена в оригиналния карнет, датата на продължението и номера на оригиналния карнет; към отрязъка за внос задължително се прилагат фотокопия от оригиналния карнет АТА.

(3) Когато режимът временен внос се приключва, митническото учреждение на реекспорт извършва формалностите по чл. 531, ал. 3, като връща незабавно отрязъка за реекспорт на митническото учреждение, взело под отчет заместващия карнет.

(4) Издаването на заместващия карнет е от компетентността на издаващата асоциация. Ако срокът на валидност на карнет АТА изтича, когато титулярят не е в състояние да реекспортира стоките и издаващата асоциация не е в състояние да издаде заместващ карнет, митническите органи изискват изпълнението на митническите формалности по чл. 512 – 526.

Раздел XVIII

Издаване на дубликат на карнет АТА

Чл. 542. (1) В случай на унищожаване, загубване или кражба на карнет АТА по искане на титуляря асоциацията, издава оригиналния карнет АТА, издава "дубликат".

(2) Съдържанието и валидността на дубликата са същите, както на оригиналния карнет АТА.

(3) Дубликатът се задейства от митническото учреждение, задействало първоначалния карнет АТА.

Раздел XIX

Временен внос на транспортни средства с пълно освобождаване – обхват и условия

Чл. 543. При спазване на изискванията на чл. 544, ал. 7, чл. 545, ал. 10, т. 2, чл. 545, ал. 11, чл. 547, ал. 5, чл. 548, ал. 3 и чл. 549, ал. 3 транспортните средства по чл. 544 – 549 не могат да се дават назаем, да се наемат, залагат, прехвърлят или предоставят на разположение на което и да е местно лице.

Чл. 544. (1) Режимът временен внос се прилага за шосейни превозни средства за търговско ползване.

(2) За целите на този член "превозни средства" са всякакви шосейни превозни средства и всякакви ремаркета, които могат да се прикачват към тях.

(3) При спазване на изискванията на ал. 4 поставянето под режим временен внос се извършва, при условие че превозните средства:

1. се внасят от чуждестранно лице или за негова сметка;

2. се ползват за търговски цели от чуждестранно лице или за негова сметка;

3. са регистрирани извън митническата територия на Република България на името на чуждестранно лице; ако превозните средства не подлежат на регистрация, горното условие се смята за изпълнено, когато те са собственост на чуждестранно лице;

4. се ползват изключително за превоз, който започва или завършва извън митническата територия на Република България.

(4) Когато към моторно превозно средство, регистрирано в митническата територия на Република България, е прикачено ремарке, регистрирано извън митническата територия на Република България, режимът временен внос може да се разреши за ремаркетото, дори и да не са спазени условията по ал. 3, т. 1 и 2.

(5) Превозните средства по ал. 1 могат да останат на митническата територия на Република България при условията по ал. 3 през времето, необходимо за извършване на операциите, за които е поискан временният внос, например превозване, натоварване и разтоварване на пътници, товарене и разтоварване на стоки, придвижване и поддръжка.

(6) За целите на прилагането на ал. 3, т. 1 и 2 лицата, които действат за сметка на чуждестранно лице, трябва да бъдат надлежно упълномощени от това лице.

(7) В отклонение от разпоредбите на ал. 3:

1. при спазване на изискванията на ал. 6 превозните средства за търговско ползване могат да бъдат управлявани от местни физически лица;

2. митническите органи могат да разрешат:

а) в изключителни случаи на местно лице да внася и използва превозни средства за търговско ползване под режим временен внос за ограничен срок, определен от тях според обстоятелствата по случая;

б) на местно физическо лице на работа при чуждестранно лице да внася и да използва превозно средство за търговско ползване на митническата територия – собственост на последното лице; превозното средство, поставено под режим временен внос, може да се използва и за частни цели, когато това ползване има епизодичен характер, свързано е с подпомагане на търговското ползване и е предвидено в трудовия договор;

3. шосейните превозни средства за търговско ползване могат в изключителни случаи да се ползват за вътрешен превоз само с изричното разпореждане на Министерството на транспорта, като се отчитат действащите разпоредби в областта на транспорта.

Чл. 545. (1) Режимът временен внос се прилага и за шосейни превозни средства, внасяни за частно ползване.

(2) За целите на този член "превозни средства" означават всякакви шосейни превозни средства, включително каравани и ремаркета, които могат да се

прикачат към тях.

(3) Режимът на временен внос по ал. 1 се разрешава, при условие че превозните средства:

1. се внасят от чуждестранни лица;
2. се ползват за частни цели от тези лица;
3. са регистрирани извън митническата територия на Република България

на името на чуждестранно лице; ако превозните средства не подлежат на регистрация, горното условие се смята за изпълнено, когато те са собственост на чуждестранно лице.

(4) В отклонение от ал. 3:

1. режимът се разрешава и за чуждестранни превозни средства, които се регистрират на митническата територия на Република България с временни регистрационни номера, издадени на чуждестранно лице, с оглед реекспорта на тези превозни средства;

2. митническите органи могат да разрешат на местно физическо лице на работа по трудов договор при чуждестранно лице да внесе и да ползва превозно средство – собственост на чуждестранното лице, за частни цели или за упражняване на дейност, която се различава от търговското ползване, при условие че това е предвидено в трудовия му договор.

(5) Режимът временен внос се прилага и в следните случаи:

1. когато частно превозно средство, регистрирано в държавата, в която ползващият има постоянно местопребиваване, се използва редовно на митническата територия на Република България за пътуване от местопребиваването му до местоработата му и обратно; разрешението за ползване на режима не се ограничава по време;

2. когато чуждестранен студент ползва частно превозно средство, регистрирано в страната, в която е постоянното му местопребиваване, на митническата територия на Република България, където студентът е с единствената цел обучение.

(6) При спазване на разпоредбите на ал. 5, т. 1 превозните средства по ал. 1 могат да останат на митническата територия на Република България:

1. за период 6 месеца, със или без прекъсване на престоя, в рамките на 12 последователни месеца;

2. за периода на престоя на студента на митническата територия на Република България – в случаите по ал. 5, т. 2.

(7) Алинея 5, т. 2 и ал. 6, т. 2 се прилагат, като се отчита съответната специфика, и за лица, които изпълняват на територията на Република България мисии с точно определена продължителност.

(8) За целите на ал. 3, т. 1 и 2 превозните средства за частно ползване не могат да се наемат, да се дават назаем или да се предоставят след внасянето им или, ако са били наети, получени назаем или предоставени в момента на внасянето им, не могат да се пренаемат или преотстъпват под наем или по друг начин на друго лице за всякаква друга цел освен за незабавен реекспорт.

(9) Във връзка с прилагането на ал. 8 се допуска превозни средства за частно ползване, които принадлежат на чуждестранна наемодателна фирма, да се пренаемат от чуждестранно физическо лице с оглед на реекспортирането им в срок, определен от митническите органи, ако тези превозни средства се намират на митническата територия на Република България след приключване на изпълнението на договор за наем.

(10) Независимо от разпоредбите на ал. 8:

1. съпругът (съпругата) и роднините по права низходяща и възходяща линия на чуждестранното физическо лице, чието постоянно местопребиваване е извън митническата територия на Република България, могат да ползват частно превозно средство, което вече е поставено под режим временен внос;

2. превозно средство за частно ползване, което вече е поставено под режим временен внос, може да се използва само епизодично от местно физическо лице, когато това лице действа за сметка и по нареждане на титуляря на режима, който се намира на митническата територия на Република България.

(11) В отклонение от разпоредбите на чл. 543:

1. облекченията при режим временен внос, предвидени в ал. 9, се отнасят и за местни физически лица с цел превозните средства да се изнесат извън митническата територия на Република България от местно лице – служител на наемодателната фирма;

2. местно физическо лице с постоянно местопребиваване в Република България може, с цел да се върне в страната, да наеме или да вземе назаем в чужда държава превозно средство за частно ползване, което отговаря на условията по ал. 3, т. 3; срокът, в който превозното средство трябва да бъде реекспортирано от митническата територия на Република България, се определя от митническите органи в съответствие с обстоятелствата при всеки отделен случай;

3. митническите органи могат да разрешат облекченията по режим временен

внос по ал. 4 да се ползват и от местни физически лица при преселването им извън Република България, ако са изпълнени следните условия:

а) заинтересуваното лице трябва да представи приемливи за митническите органи доказателства за предстоящото си преселване;

б) превозното средство трябва да бъде изнесено в срок до 3 месеца.

(12) Когато на титуляря на режима се наложи да напусне територията на Република България без превозното средство, за да се прекъсне периодът на престой на превозното средство с цел прилагане на ал. 6, т. 1, титулярят на режима е длъжен да уведоми предварително митническите органи и да изпълни необходимите мерки, които те постановяват, с оглед недопускане на временното ползване на превозното средство.

Чл. 546. (1) Член 545, с изключение на ал. 12, се прилага, като се отчита съответната специфика, и за ездитни или впрегатни животни и за тегленото от тях превозно средство, които влизат на митническата територия на Република България.

(2) Животните и теглените от тях превозни средства по ал. 1 могат да останат на митническата територия на Република България за срок до 3 месеца.

Чл. 547. (1) Режимът временен внос се прилага и за железопътните превозни средства.

(2) За целите на този член "железопътни превозни средства" са всички локомотиви, тендери, самодвижещи се композиции, мотриси, моторни платформи, както и вагони от всякакъв тип, предназначени за превоз на лица или на стоки.

(3) Режимът временен внос по ал. 1 се допуска, при условие че железопътните превозни средства са:

1. собственост на чуждестранно лице;

2. регистрирани в чуждестранна железопътна мрежа.

(4) Железопътните превозни средства могат да престояват на митническата територия на Република България до 12 месеца.

(5) В отклонение от разпоредбите на чл. 543:

1. железопътно превозно средство може да се предостави на разположение на местно лице, при условие че се използва съвместно по договор, съгласно който всяка железопътна мрежа може да използва превозните средства на чуждестранните железопътни мрежи като свои собствени;

2. в изключителни случаи митническите органи могат да разрешат на местно лице да внесе и използва вагони, предназначени за превоз на стоки, които да се поставят под режим временен внос за ограничен срок, определен от тях в съответствие с обстоятелствата, при всеки отделен случай.

Чл. 548. (1) Режимът временен внос се прилага и за въздухоплавателни средства, наричани нататък "самолети".

(2) Самолетите по ал. 1 могат да останат на митническата територия на Република България за времето, необходимо за извършване на операциите, за които е поискан временният внос, например превозване, натоварване и разтоварване на пътници, товарене и разтоварване на стоки, придвижване и поддръжка.

(3) Алинеи 6 и 7 на чл. 544 се прилагат, като се отчита съответната специфика, за самолети, внасяни временно за търговско ползване. Митническите органи могат да разрешат в изключителни случаи на местно лице да внесе и използва самолет, който да бъде поставен под режим временен внос за ограничен срок, определен от тях в съответствие с обстоятелствата при всеки отделен случай.

(4) Когато самолетите по ал. 1 се използват за въздушен транспорт за частни цели, се прилага чл. 545, ал. 3.

(5) Самолетите по ал. 4 могат да престояват на митническата територия на Република България за период 6 месеца, със или без прекъсване, в рамките на 12 последователни месеца.

(6) Алинеи 8 – 12 на чл. 545 се прилагат, като се отчита съответната специфика, за самолети за частно ползване.

Чл. 549. (1) Режимът временен внос се прилага и за превозни средства, предназначени за морско и речно корабоплаване.

(2) Превозните средства по ал. 1 могат да престояват на митническата територия на Република България през времето, необходимо за извършване на операциите, за които е поискан временният внос, например: превозване, натоварване и разтоварване на пътници, товарене и разтоварване на стоки, придвижване и поддръжка.

(3) Алинеи 6 и 7 на чл. 544 се прилагат, като се отчита съответната специфика, за превозни средства по ал. 1, предназначени за търговско ползване. По-специално митническите органи могат в изключителни случаи да разрешат на местно лице да внесе и използва превозни средства, поставени под режим временен внос, за ограничен срок, определен от тях, в съответствие с обстоятелствата при всеки отделен случай.

(4) Когато превозните средства по ал. 1 се използват за частни цели, се

прилагат условията по чл. 545, ал. 3.

(5) Превозните средства по ал. 4 могат да останат на митническата територия на Република България за период 6 месеца, със или без прекъсване, в рамките на 12 последователни месеца.

(6) Алинеи 8 – 12 на чл. 545 се прилагат, като се отчита съответната специфика, за превозни средства по ал. 1, предназначени за частно ползване.

Чл. 550. (1) Режимът временен внос се прилага и за палети.

(2) Палетите, които могат да бъдат идентифицирани, могат да престояват на митническата територия на Република България за период 12 месеца, който може да бъде намален по искане на заинтересуваното лице.

(3) Палетите, различни от посочените в ал. 2, могат да престояват на митническата територия на Република България за период 6 месеца, който може да бъде намален по искане на заинтересуваното лице.

Чл. 551. (1) Режимът временен внос се прилага и за контейнери, одобрени за превоз под митническа пломба или върху които има трайно поставени обозначения, когато те се въвеждат на митническата територия на Република България за сметка на собствениците или операторите им или на техни представители.

(2) Контейнери, различни от посочените в ал. 1, се допускат под режим временен внос само с разрешение на Централното митническо управление, като се отчита съответната специфика за всеки отделен случай.

(3) Контейнерите, поставени под режим временен внос, могат да престояват на митническата територия на Република България до 12 месеца.

(4) Контейнерите, поставени под режим временен внос, могат да се ползват за вътрешен превоз само веднъж, през всеки престой в страната, преди да се реекспортират от митническата територия на Република България, само при условие че в противен случай ще се придвижват през страната празни.

(5) Придвижването по ал. 4 се извършва, като се спазва принципът на следните примерни схеми:

1. контейнерът се въвежда натоварен – придвижва се на митническата територия – разтоварва се – натоварва се – извършва вътрешен превоз – разтоварва се – придвижва се празен – напуска територията на страната празен;

2. контейнерът се въвежда натоварен – придвижва се на митническата територия – разтоварва се – натоварва се – извършва вътрешен превоз – разтоварва се – натоварва се – придвижва се на митническата територия натоварен – напуска територията на страната натоварен;

3. контейнерът се въвежда празен – придвижва се на митническата територия – натоварва се – извършва вътрешен превоз – разтоварва се – натоварва се – придвижва се на митническата територия натоварен – напуска територията на страната натоварен.

(6) Без да се нарушават разпоредбите на чл. 554, ал. 1, принадлежностите към контейнера и нормалното му оборудване могат да се внасят:

1. или заедно с контейнера за последващ реекспорт отделно от него, или с друг контейнер,

2. или самостоятелно, за последващ реекспорт с контейнер.

Чл. 552. (1) Алинея 1 на чл. 551 се прилага за контейнери, независимо дали са одобрени или не за превоз под митническа пломба, ако върху тях е отбелязана трайно следната информация на подходящо и добре видимо място:

1. идентификацията на собственика или оператора;

2. опознавателните знаци и номерът на контейнера, дадени от собственика или оператора;

3. теглото на празния контейнер (тара), включително с всичките му постоянно прикрепени принадлежности, и

4. държавата, на която контейнерът принадлежи.

(2) Информацията по ал. 1, т. 3 не е задължителна за заменяеми надстройки, които се използват при комбиниран железопътен/автомобилен превоз, а информацията по ал. 1, т. 4 не е задължителна за контейнерите, използвани за въздушен транспорт.

(3) Държавата, на която принадлежи контейнерът, трябва да е изписана по един от следните начини:

1. изцяло или чрез съответния буквен код на страната съгласно международния стандарт ISO 3166 на Международната организация по стандартизация (ISO), или

2. посредством отличителните инициали, използвани за обозначаване на страната, при регистриране на моторни превозни средства, извършващи международен рейс, или

3. с цифри – в случаите на заменяеми надстройки, които се използват при комбиниран железопътен/автомобилен превоз.

(4) Името на собственика или оператора може да се изпише изцяло или като установено съкращение, с изключение на символи като емблеми или флагове.

(5) Ползвателят на режима при поискване от митническите органи трябва да представи всякаква информация за контейнера за целите на митническия контрол.

Чл. 553. (1) Признават се за одобрени за превоз под митническа пломба контейнерите:

1. върху които, в допълнение на информацията съгласно чл. 552, ал. 1, са отбелязани трайно върху табела за одобрение следните данни съгласно правилата по ал. 2:

а) надпис "одобрен за превоз под митническа пломба";

б) наименованието на държавата, в която контейнерът е одобрен, обозначена съгласно чл. 552, ал. 3; номерът на свидетелството за одобрение (цифри, букви и т. н.), а също и годината на одобряването;

в) поредният номер на контейнера, даден му от производителя (фабричен номер);

г) когато контейнерът е одобрен за превоз под митническа пломба по типа на конструкцията, върху табелата трябва да са обозначени и идентификационните номера или букви на този тип конструкция;

2. които отговарят на техническите изисквания по ал. 2, и

3. които са одобрени за превоз под митническа пломба чрез процедурите по ал. 2.

(2) Техническите правила за контейнерите, които могат да бъдат одобрени за превоз под митническа пломба и процедурите за това одобряване трябва да съответстват на онези, съдържащи се съответно в части I и II на приложение 7 към Конвенция ТИР. Всяка промяна, влязла в сила по отношение на приложение 7 към Конвенция ТИР, е в сила и за правилника. Правилата, съдържащи се в части I и II на приложение 7 към Конвенция ТИР, трябва да се прилагат съгласно обяснителните бележки в част III на същото приложение.

(3) Когато се установи, че одобрените контейнери не отговарят на техническите правила по ал. 2 или ако даден контейнер има значителен дефект и по този начин вече не отговаря на стандартите, при които е бил одобрен за превоз под митническа пломба, митническото учреждение трябва да постъпи съгласно приложение № 60.

Чл. 554. (1) Режимът временен внос се разрешава и за обичайните оборудване, резервни части и принадлежности, включително съоръженията за поддръждане, укрепване или предпазване на стоките, внесени заедно или отделно от транспортните средства, за които са предназначени.

(2) Резервните части, внесени заедно или отделно от транспортното средство, за което са предназначени, трябва да се използват единствено за незначителни поправки и обичайното техническо поддържане на съответното транспортно средство.

(3) Обичайните операции по техническото поддържане и поправките на транспортните средства, станали необходими по време на пътуването към или на митническата територия на Република България, не представляват изменение по смисъла на чл. 139 от закона и могат да се извършат по време на престоя под режим временен внос.

Раздел XX

Разрешаване на режим временен внос на транспортни средства

Чл. 555. С изключение на случаите по прилагане на чл. 550 и 551 и без да се нарушават разпоредбите на чл. 551, ал. 4 и 5, се допуска ползването на режим временен внос на транспортните средства без писмени искане или разрешение. В този случай действието по чл. 145 се счита като искане за временен внос, а ненамесата на митническите органи – като разрешение.

Чл. 556. (1) Използването на режима в съответствие с процедурата по чл. 555 може да се разреши за палетите по чл. 550, ал. 2 и за контейнерите по чл. 551, ал. 1.

(2) Към ползвателя на режима могат да бъдат поставени следните условия:

1. да има представител на митническата територия на Република България и да осигури на митническите органи на Република България данни, които дават възможност за идентификация на представителя и неговите правомощия;

2. по искане на митническите органи да предоставя данни за мястото и датата на влизането на палетите и контейнерите в митническата територия на Република България, за мястото и датата на тяхното излизане и за движението им в нея.

Чл. 557. (1) В случаите на прилагане на разпоредбите на чл. 550, ал. 3 и чл. 551, ал. 2, за да се разреши режимът временен внос, операторът или негов представител трябва да отправи искане до съответното митническо учреждение, през което контейнерите или палетите, предназначени за временен внос, се въвеждат на митническата територия на Република България.

(2) Искането трябва да бъде направено писмено в приемлива за митническите органи форма. То трябва да съдържа най-малко следната информация:

1. името, търговското наименование и адреса на оператора или на неговия

представител;

2. поемането на задължение да спазва чл. 556, ал. 2;

3. когато се прилага чл. 550, ал. 3 – броя и описанието на палетите.

(3) Искането може да бъде глобално (за 12-месечен период) и да включва повече от една операция за временен внос.

(4) При еднократна операция искането може да бъде заместено с представяне на списъка по чл. 561, ал. 1, т. 2.

Чл. 558. (1) Митническото учреждение, в което е подадено искането, трябва да вземе решение по него и където е подходящо, да издаде "разрешение за временен внос", наричано по-нататък "разрешение".

(2) В отклонение от ал. 1 за случаите по чл. 551, ал. 2 разрешението се издава от Централното митническо управление след становище на митническото учреждение само за контейнерите, които могат да бъдат идентифицирани, когато се реекспортират.

(3) Разрешението трябва да бъде подписано от компетентното митническо учреждение, което задържа един екземпляр. Това учреждение трябва да определи начина, по който операторът ще осигури информацията, изисквана по чл. 556, ал. 2.

(4) Разрешението може да бъде глобално (за 12-месечен период) и да включва повече от една операция за временен внос.

(5) При еднократна операция приемането от митническите органи на списъка по чл. 561, ал. 1, т. 2 се счита като разрешение за поставяне под режим временен внос.

Чл. 559. За целите на чл. 142, ал. 3 от закона разпоредбите на чл. 515, ал. 3 се прилагат и за транспортните средства. Когато ползвателят на режима докаже, че палетите по чл. 550, ал. 2 и 3 или контейнерите по чл. 551, ал. 1 и 2 не са използвани за определен период, това обстоятелство може да се приеме за изключително обстоятелство, оправдаващо продължаването на срока.

Раздел XXI

Поставяне на транспортни средства под режим временен внос

Чл. 560. (1) Поставянето на транспортните средства под режим временен внос се извършва в съответствие с разпоредбите на чл. 144, ал. 1, като се спазват и специфичните разпоредби на ал. 3, 4 и 5.

(2) Във връзка с прилагане на чл. 94, ал. 2 и 3 от закона поставянето под режим временен внос на транспортни средства по реда на ал. 1, с изключение на ал. 4, се извършва, без да се изисква обезпечаване.

(3) Временният внос на шосейни моторни превозни средства и ремаркета, внасяни за частно ползване от чуждестранни физически лица, пребиваващи временно в страната за срок до 3 месеца или транзитно преминаващи през страната, се счита за учреден след вписване в статистическата карта или в документа за задгранично пътуване, с който лицето влиза в страната, или в друг документ.

(4) Чуждестранни физически лица, пребиваващи временно в Република България за срок повече от 3 месеца, могат да внасят временно шосейни моторни превозни средства и ремаркета за частно ползване след представяне на документи, установяващи регистрацията на превозното средство, документи, установяващи собствеността на превозното средство, български документ за самоличност на лицето, в който е отразен срокът за пребиваване в Република България, документи за правоуправление, задължителна застраховка и обезпечаване на вносите митни сборове.

(5) Временно пребиваващите в чужбина местни физически лица при краткосрочно завръщане в Република България могат да внасят за частно ползване за срок до 3 месеца притежаваните от тях шосейни моторни превозни средства и ремаркета, имащи постоянна чуждестранна пътна (полицейска) регистрация. Временният внос на тези превозни средства се оформя чрез вписване в българските документи за задгранично пътуване (паспортите) на техните притежатели.

Чл. 561. (1) Когато надзорното митническо учреждение прецени в момента на разрешаване на режима или при осъществяването на контрол, че съществува сериозен риск да не се спази задължението за реекспорт на транспортното средство, поставянето под режим временен внос се извършва:

1. след представяне на декларация съгласно чл. 129, ал. 1 или на документ, предвиден от международна конвенция, съгласно чл. 129, ал. 3;

2. при специфични случаи на контейнери – след устна декларация съгласно чл. 141, ал. 1, придружена от списък; списъкът трябва да съдържа:

а) името, търговското наименование и адреса на оператора или неговия представител;

б) средствата за идентификация на контейнерите;

в) броя на контейнерите и количеството и вида на обичайните оборудване, резервни части и принадлежности.

(2) Предметите по чл. 554, ал. 1, внесени отделно от транспортното средство, за което са предназначени, подлежат на формалностите, установени в ал.

1, т. 1, без да се ограничават по-големите облекчения, предвидени в споразуменията, които са в сила.

(3) Когато надзорното митническо учреждение счете, че може да приложи ал. 1, и плащането на митническото задължение, което може да възникне, не е сигурно, се изисква обезпечение на вносните митни сборове.

Чл. 562. (1) Транспортните средства, които се поставят под режим временен внос за приключване на режим активно усъвършенстване, се считат като транспортните средства, въведени в митническата територия на Република България.

(2) Датата на поставяне под режим временен внос на транспортните средства по ал. 1 е датата на тяхното първо използване под този режим.

(3) С цел изготвяне на справка за приключване на режима активно усъвършенстване титулярят на режима временен внос издава на титуляря на разрешението за активно усъвършенстване удостоверение, което замества документите по чл. 421, ал. 3.

Раздел XXII

Приключване на режим временен внос на транспортни средства

Чл. 563. Заменените резервни части след незначителни поправки или обичайна поддръжка и новите резервни части, които са повредени или дефектни, трябва да получат едно от допустимите за вносни стоки митнически направления.

Чл. 564. За железопътните превозни средства по чл. 547 и за палетите по чл. 550, които се използват съвместно по договор, режимът се приключва също, когато железопътни превозни средства от същия тип или палети от същия тип или с еднаква стойност с предоставените на разположение на местно лице получат допустимо митническо направление.

Чл. 565. (1) когато транспортните средства са поставени под режим временен внос в съответствие с разпоредбите на чл. 560, режимът се приключва:

1. в случай на реекспорт – по начина, посочен в чл. 144, ал. 2;

2. в случай на деклариране за всяко друго митническо направление – по начина, предвиден за деклариране за съответното направление.

(2) Приключването на режима временен внос се извършва чрез представянето пред митническите органи на декларацията или документа по чл. 561 или на документите по чл. 560, ал. 3, 4 и 5 заедно с транспортното средство в сроковете, определени от митническото учреждение, допуснало режима.

(3) Физическите лица, на които в документите за задгранично пътуване (паспортите) или в статистическите карти са вписани превозни средства, могат да напуснат Република България без временно внесения от тях превозни средства или да получат продължаване на срока за временно пребиваване в Република България само след извършване на митнически формалности за поставяне под режим временен внос чрез представяне на декларация съгласно чл. 129.

(4) В случаите, когато внесения по реда на чл. 560, ал. 3 и 5 превозни средства не могат да се реекспортират от притежателите им в срока на временното пребиваване в Република България поради транспортна злополука, технически повреди или други причини, притежателите им или лицата, приели на отговорно пазене тези превозни средства, или органите на "КАТ – Пътна полиция" – ДНП при Министерството на вътрешните работи, уведомяват незабавно най-близкото митническо учреждение, в района на което се намира превозното средство, за да се постави под митнически контрол.

(5) (Нова – ДВ, бр. 79 от 2002 г.) В случаите на противозаконно отнемане или кражба на временно внесени по реда на чл. 560, ал. 3 моторни превозни средства и ремаркета физическите лица – титуляри на временния внос, могат да напуснат Република България без временно внесения от тях превозни средства след заплащане или обезпечаване на дължимите вносни митни сборове и други държавни вземания, а при невъзможност за плащане или представяне на обезпечение – след подаване на писмена декларация, че не притежават парични средства или друго имущество в страната и че се задължават да заплатят определените държавни вземания.

Раздел XXIII

Други разпоредби

Чл. 566. Разпоредбите на раздели XIX – XXIII не засягат разпоредбите, които са в сила в областта на транспорта.

Чл. 567. Митническите органи могат да отменят разрешението за временен внос на транспортни средства, когато, без да се нарушават изключенията, предвидени в тази глава, или по-широките облекчения от споразуменията в сила, те установят, че:

1. шосейни превозни средства за търговско ползване са били използвани за вътрешен превоз;

2. превозни средства за частно ползване са били използвани за търговски цели във вътрешен превоз;

3. транспортни средства са били наемани, давани назаем или предоставяни след внасянето им, или ако са били наети, дадени под наем или предоставени по

време на внасянето, повторно са пренаемани, отдавани под наем или преотстъпвани на друго лице на митническата територия на Република България с каквато и да е друга цел, освен незабавния им реекспорт.

Чл. 568. За прилагането на разпоредбите на тази глава изоставянето на стоките в полза на държавата в изключителни, надлежно обосновани случаи, е възможно със съгласието на митническите органи.

Чл. 569. (1) Когато нормативните актове предвиждат мерки на търговската политика за:

1. внос на стоки – мерките не се прилагат нито при поставянето на стоките под режим временен внос, нито за времето, през което остават под този режим;
2. въвеждане на стоки на митническата територия на Република България – мерките се прилагат, когато вносните стоки се поставят под режим временен внос;
3. износ на стоки – мерките не се прилагат при реекспорта извън митническата територия на Република България на чуждестранни стоки, които са били поставени под режим временен внос.

Чл. 570. При приключване на режим временен внос с режим внос митническите органи прилагат всички мерки на търговската политика, които са в сила за съответните стоки в момента на приемане на декларацията за внос.

Глава четиридесет и четвърта

ПАСИВНО УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ

Раздел I

Общи разпоредби. Разрешаване на режима. Нормална процедура.

Опростени процедури

Чл. 571. За целите на тази глава:

1. "основни компенсаторни продукти" са компенсаторните продукти, за чието производство е бил разрешен режимът пасивно усъвършенстване;
2. "вторични компенсаторни продукти" са други компенсаторни продукти освен онези, за които е бил разрешен режимът, които се получават неизбежно от процеса на пасивно усъвършенстване;
3. "загуби" е частта на разрушените или загубените временно изнесени стоки по време на операцията за усъвършенстване, по-специално чрез изпаряване, изсушаване, излитане като газ или изтичане;
4. "метод на количествено съотношение" е изчисляване на съотношението на временно изнесени стоки, вложени в различните компенсаторни продукти, към количеството на временно изнесените стоки;
5. "метод на стойностно съотношение" е изчисляване на съотношението на временно изнесени стоки, вложени в различните компенсаторни продукти, по отношение на стойността на компенсаторните продукти;
6. "предварителен внос" е системата, предвидена в чл. 156, ал. 4 от закона;
7. "сума за приспадане" е размерът на вносните митни сборове, които биха били приложими за временно изнесени стоки, ако те се внасят на митническата територия на Република България от страната, в която са били подложени на операция по усъвършенстване или на последната операция по усъвършенстване;
8. "разходи за товарене, транспорт и застраховка" са всички разходи, възникнали във връзка с товаренето, транспорта и застраховката на стоките, включително:
 - а) комисиони и възнаграждения за посредничество (брокерски възнаграждения), с изключение на комисионите за покупка;
 - б) разходите за контейнери, които не представляват едно цяло с временно изнесените стоки;
 - в) разходите за опаковка, включващи труда и материалите;
 - г) разходите за товарно-разтоварни и други операции, възникнали във връзка с транспорта на стоките.

Чл. 572. (1) При прилагането на чл. 150, ал. 1 от закона митническите органи трябва да се убедят във възможността да се установи, че компенсаторните продукти са произведени от временно изнесените стоки, по-специално посредством:

1. обявяването или описанието на специални знаци или фабрични номера;
2. поставянето на митнически обезпечения, като пломби, печати, отпечатащи или други отличителни знаци;
3. вземането на мостри, проби, илюстрации или технически описания;
4. извършването на анализи;
5. проверката на документи, свързани с конкретната сделка, такива като договори, кореспонденция или фактури, които по безспорен начин потвърждават, че компенсаторните продукти ще се произведат от временно изнесените стоки.

(2) Митническите органи могат да използват и "информационен документ за улеснение на временния износ на стоки, изпратени от една страна в друга за производство, обработка или поправка", предвиден от препоръката на Съвета за митническо сътрудничество от 3 декември 1964 г. и посочен в приложение № 61.

(3) Когато режимът се иска за поправка на стоки със или без прилагане на системата на стандартния обмен, митническите органи трябва да се уверят, че временно изнесените стоки са в състояние да бъдат поправени. Ако митническите органи сметнат, че това условие не е изпълнено, те отказват разрешението.

(4) Когато се иска прилагането на системата на стандартния обмен, митническите органи използват средствата за проверка по ал. 1, т. 1, 3, 4 или 5. В случая по ал. 1, т. 5 документите трябва ясно да доказват, че поправката ще се извърши чрез доставяне на заместващ продукт съгласно чл. 157, ал. 1 от закона.

(5) При прилагането на ал. 4 митническите органи трябва да се убедят, че използването на режима при прилагане на системата на стандартния обмен по чл. 156, ал. 1 от закона не се разрешава като средство за подобряване на техническите показатели на стоките. Митническите органи проверяват:

1. договорите и другите документи, отнасящи се до поправката, и
2. договорите и/или фактурите относно временно изнесената стока или стоката, в която е вложена временно изнесената стока, при условията, предвидени в тях.

(6) Когато не може да се установи дали компенсаторните продукти ще бъдат произведени от временно изнесените стоки, а до митническите органи се отправи искане за даване на разрешение, по изключение, предвидено в чл. 150, т. 1 от закона, решението се взема от Централното митническо управление, като се отчита спецификата на конкретния случай.

Чл. 573. (1) Искането за разрешаване на режим пасивно усъвършенстване се изготвя в съответствие с чл. 329 и според образца в приложение № 32/Е и се подава от лицето, на което може да се даде разрешението съгласно чл. 92, 149 и 150 от закона.

(2) Искането по ал. 1 се представя в регионалната митническа дирекция или в митницата, в чийто район се намират стоките, предназначени да бъдат временно изнесени.

(3) Когато се очаква стоките да бъдат временно изнесени от територията на няколко различни регионални митнически дирекции или митници, може да се подаде искане за едно разрешение. В такъв случай искането, което трябва да включва данни за последователността на планираните операции и местата, откъдето стоките ще бъдат временно изнесени, се представя в регионалната митническа дирекция или митница, в чийто район се намира по-голямата част от тези стоки.

Чл. 574. (1) Без да се нарушават разпоредбите на чл. 583 и 584, разрешението се издава от директора на регионалната митническа дирекция или на митницата, пред които е било подадено искането съгласно чл. 573, ал. 2 и 3, и се изготвя в съответствие с чл. 332 и по образца съгласно приложение № 33/Е.

(2) В отклонение от разпоредбите на чл. 332, ал. 3 и при надлежно доказани изключителни случаи митническите органи по ал. 1 могат да издадат разрешение с обратна сила. Разрешението не може да влезе в сила преди датата на подаване на искането. Това отклонение не се прилага за системата на стандартен обмен с предварителен внос.

(3) В случаите на прилагане разпоредбите на чл. 573, ал. 3 разрешението не може да се издаде без съгласието на регионалните митнически дирекции или митниците, в чийто райони се намират местата, посочени в искането. Прилага се следната процедура:

1. регионалната митническа дирекция или митницата, на които е представено искането, след като се уверят, че икономическите предпоставки могат да се смятат за изпълнени по отношение на планираната операция, съобщават искането и проекта на разрешението на останалите заинтересувани митнически учреждения; проектът на разрешението трябва да включва най-малко:

- а) рандемана;
- б) одобрения метод за идентифициране;
- в) митническите учреждения, посочени в т. 10 от образца по приложение №

33/Е;

г) използването на опростени процедури за поставяне под режим пасивно усъвършенстване или режим внос, след пасивното усъвършенстване, както и правилата, които трябва да се спазват по отношение на уведомяване на надзорното митническо учреждение;

2. след получаване на съобщението митническите учреждения изпращат евентуалните си възражения в рамките на 14 дни от датата на получаване на искането и проекта на разрешението;

3. митническите учреждения по т. 1 могат да издадат разрешението, ако не получат възражения по проекта на разрешението в срока по т. 2;

4. регионалната митническа дирекция или митницата, които издават разрешението, изпращат копия от него на съответните митнически учреждения.

Чл. 575. (1) Разрешението за използване на системата на стандартния обмен без предварителен внос може да бъде използвано също така за реимпорт на

компенсаторните продукти вместо на заместващите продукти, ако всички условия за това са изпълнени.

(2) Когато обстоятелствата налагат и са изпълнени всички условия за разрешаване прилагането на системата на стандартния обмен без предварителен внос, митническите учреждения могат да разрешат на титуляря на разрешението за пасивно усъвършенстване, което не предвижда използването на тази система, да внася заместващи продукти.

(3) В случая по ал. 2 заинтересуваните лица представят искане не по-късно от внасянето на продуктите на митническата територия на Република България.

Чл. 576. (1) Срокът на валидност на разрешението се определя от митническите учреждения, като се вземат предвид икономическите условия и конкретните нужди на лицето, поискала разрешаване на режима.

(2) Когато срокът на валидност превишава 2 години, икономическите условия, на базата на които е издадено разрешението, се преразглеждат периодично на интервали, посочени в самото разрешение.

Чл. 577. (1) Срокът, в който компенсаторните продукти трябва да бъдат реимпортирани в митническата територия на Република България, се определя, като се вземе предвид времето, необходимо за завършване на операциите по усъвършенстването и за транспортирането на временно изнесените стоки и компенсаторните продукти. Този срок започва да тече от датата на приемането на декларацията за поставяне под режим и не може да бъде повече от 12 месеца.

(2) При системата на стандартния обмен без предварителен внос срокът, в който заместващите продукти трябва да се внесат на митническата територия на Република България, се определя, като се вземе предвид времето, необходимо за заместване на временно изнесените стоки и за транспортирането на временно изнесените стоки и на заместващите продукти. Този срок започва да тече от датата на приемане на декларацията за поставяне под режим и обикновено следва да бъде по-малък от срока по ал. 1.

(3) Реимпортът на компенсаторните продукти по ал. 1 и вносът на заместващите продукти по ал. 2 се смятат за извършени, когато продуктите са:

1. оформени под режим внос, или

2. поставени в свободна зона или свободен склад или поставени под режим митническо складиране или под режим активно усъвършенстване;

3. поставени под режим транзит.

(4) Датата, която се взема предвид за прилагането на този член, е датата на приемане на митническата декларация за внос или декларацията за даване на едно от митническите направления по ал. 3 или датата на въвеждане в свободна зона или в свободен склад.

Чл. 578. Когато обстоятелствата налагат, срокът по чл. 577 може да бъде продължен дори и след изтичането на първоначално определения срок, като общият срок не може да бъде по-голям от срока на разрешението.

Чл. 579. (1) Когато обстоятелствата налагат, срокът по чл. 159 от закона може да бъде продължен дори и след изтичането на първоначално определения срок.

(2) За целите на чл. 159, ал. 1 от закона внасянето на стоките в свободна зона или в свободен склад или поставянето им под режим митническо складиране с оглед на последващ износ се считат като износ.

Чл. 580. Без да се нарушават разпоредбите на чл. 581, рандеманът по чл. 151, ал. 2 от закона се определя не по-късно от момента, в който стоките се поставят под режима, като се вземат предвид техническите данни относно операцията или операциите, които трябва да се извършат, ако такива данни съществуват, а ако такива няма – данни на разположение в Република България, отнасящи се до операции от същия тип.

Чл. 581. Когато обстоятелствата налагат, митническите органи могат да определят рандемана, след като стоките са били поставени под режима, но не по-късно от момента, когато е приета декларацията за внос на компенсаторните продукти.

Чл. 582. (1) За целите на чл. 149, ал. 2 от закона разрешението по чл. 574 се издава по искане на лицето, което експортира временно изнасяните стоки, дори ако то не нарежда извършването на операциите по усъвършенстването. Разрешението се издава на лицето. Изключението дава възможност на лице, различно от титуляря на разрешението, да декларира компенсаторните продукти за режим внос и да се ползва от режима.

(2) Искането трябва да бъде придружено от всички документи, необходими за неговото разглеждане. Те трябва:

1. да показват предимствата, които биха възникнали от прилагането на чл. 149, ал. 2 от закона за увеличаване на продажбите на временно изнасяните стоки, сравнени с продажбите при нормални обстоятелства;

2. да съдържат сведения, доказващи, че исканото изключение няма да

навреди на съществените интереси на производителите от Република България на продукти, идентични или подобни на компенсаторните продукти, които ще се реимпортират.

(3) Когато митническите органи получат цялата необходима информация, те я препращат заедно със становище до Централното митническо управление. Централното митническо управление решава дали и при какви условия може да се издаде разрешение, като по-специално определя контролни мерки, за да осигури, че освобождаването по чл. 153 от закона се дава само за компенсаторните продукти, в които действително са включени временно изнесените стоки.

Чл. 583. (1) Когато не се прилагат опростените процедури за поставяне под режим по чл. 82 от закона и операциите по усъвършенстване представляват поправка на стоките, всички митнически учреждения разрешават подаването на митническата декларация за поставяне под режим да замести искането за разрешение. В този случай приемането на декларацията представлява разрешение, като приемането подлежи на условията за даване на разрешението.

(2) Представените съгласно ал. 1 декларации трябва да бъдат придружени от документ, изготвен от декларатора, съдържащ следната информация, доколкото тя е необходима и не може да се впише в клетка 44 на митническата декларация:

1. името или търговското наименование и адреса на лицето, поискала разрешаване на режима, когато това лице не е едно и също с декларатора;
2. търговското и/или техническото описание на компенсаторните продукти;
3. вида на операциите по усъвършенстването;
4. времето, необходимо за реимпорт на компенсаторните продукти;
5. рандемана и при необходимост – метода, по който той ще се определя;
6. начина за идентификация.

(3) За целите на ал. 2 се прилагат разпоредбите на чл. 330, като се отчита съответната специфика.

(4) За целите на този член се прилагат разпоредите на чл. 334, като се отчита съответната специфика.

Чл. 584. (1) Когато операциите по усъвършенстване се отнасят до поправки с нетърговски характер, възмездно или безвъзмездно, митническото учреждение по искане на декларатора разрешава декларацията за внос да замести искането за разрешение. В тези случаи приемането на декларацията представлява разрешение, като приемането подлежи на условията за даване на разрешението.

(2) За целите на ал. 1 "поправки с нетърговски характер" означава поправки на стоки, включително поддръжка, възстановяване в първоначалното им състояние и регулировка, които:

1. се извършват епизодично;
2. се отнасят изключително до стоки за лично или семейно ползване от вносителя, чийто характер или количество не поражда съмнение, че се внасят с търговска цел.

(3) Лицето трябва да докаже нетърговския характер на стоките. Митническите учреждения не дават облекчения, предвидени в ал. 1, ако не са изпълнени всички условия.

Раздел II

Поставяне на стоките под режим. Нормална процедура.

Опростени процедури

Чл. 585. Процедурите за поставянето на стоките под режим пасивно усъвършенстване се прилагат за временно изнасяни стоки, включително временно изнасяни при системата на стандартния обмен със или без предварителен внос.

Чл. 586. (1) С изключение на случаите, когато се прилагат чл. 583 и 584, декларацията, с която временно изнесени стоки се поставят под режим пасивно усъвършенстване (износна митническа декларация), се подава в митническото учреждение за поставяне под режима, определено в разрешението.

(2) В случаите на прилагане на чл. 583 декларацията по ал. 1 се подава във всяко митническо учреждение, разрешаващо опростена процедура за разрешаване на режима.

Чл. 587. (1) Декларацията по чл. 586 се попълва съгласно разпоредбите за износа.

(2) Без да се нарушават разпоредбите по прилагането на чл. 584, описанието на стоките в декларацията по ал. 1 трябва да отговаря на условията в разрешението.

(3) Разпоредбите на чл. 474, ал. 3 се прилагат и в случаите на режим пасивно усъвършенстване.

Чл. 588. Опростените процедури по чл. 82 от закона се прилагат в съответствие с чл. 193.

Раздел III

Предоставяне на пълно или частично освобождаване от вносни митни сборове при режима

Чл. 589. Без да се нарушават разпоредбите на чл. 577 (относно

изтичането на срока, предвиден в чл. 151, ал. 1 от закона), предоставянето на пълно или частично освобождаване от вносни митни сборове при режима пасивно усъвършенстване се извършва при подаване на декларация за режим внос.

Чл. 590. (1) С изключение на случаите, когато се прилагат чл. 583 и 584, декларацията за режим внос се подава в едно от митническите учреждения за приключване на режима, посочени в разрешението.

(2) В случаите на прилагане на чл. 583 декларацията по ал. 1 се подава в митническото учреждение, издало разрешението.

(3) В случаите на прилагане на чл. 584 декларацията за внос се подава във всяко митническо учреждение.

(4) Надзорното митническо учреждение при необходимост може да разреши декларацията по ал. 1 да се представи в друго митническо учреждение, различно от посочените в ал. 1 и 2.

Чл. 591. (1) Декларацията по чл. 590 се изготвя в съответствие с разпоредбите на чл. 126 - 166.

(2) Без да се нарушават разпоредбите на чл. 584, описанието на компенсаторните или заместващите продукти в декларацията по ал. 1 трябва да съответства на данните в разрешението.

(3) (Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.) За целите на чл. 68, ал. 2 от закона към декларацията трябва да се приложат документите по чл. 130 - 133, необходими за оформяне на стоките под режим внос, както и:

1. един формуляр от декларацията за поставяне под режим пасивно усъвършенстване, и

2. всички документи, от които може да се провери, че компенсаторните или заместващите продукти са били поставени под съответното митническо направление в определения срок, когато декларацията за оформяне под режим внос е подадена след изтичане на сроковете, определени съгласно чл. 151, ал. 1 от закона, и се прилага чл. 577, ал. 3.

Чл. 592. Опростените процедури по чл. 82 от закона се прилагат при оформяне под режим внос за предоставянето на пълно или частично освобождаване от вносни митни сборове при режим пасивно усъвършенстване в съответствие с условията по чл. 170 - 183 и чл. 194.

Раздел IV

Специфични разпоредби относно облагането

Чл. 593. На основание чл. 153, ал. 3 от закона:

1. при изчисляването на размера на сумата за приспадане по чл. 153, ал. 2 от закона не се вземат предвид антидъмпинговите и допълнителните мита, които биха се дължали за временно изнесените стоки, ако се внесат в митническата територия на Република България от страната, където те са били обект на операцията или на последната операция по усъвършенстването;

2. когато временно изнесените стоки преди поставянето им под режим пасивно усъвършенстване са били поставени под режим внос с ползване на намалени мита, поради употребата им за специални цели и докато условията, определени за разрешаване на тези намалени мита, продължават да са в сила, размерът на сумата за приспадане е размерът на вносните митни сборове, действително събрани при тяхното оформяне под режим внос;

3. в случай че временно изнасяните стоки биха могли да ползват при поставяне под режим внос намалени или нулеви мита поради употребата им за специални цели, този размер на митата се взема предвид при изчисляване на сумата за приспадане, при условие че тези стоки са били обект на същите операции, предвидени за тези цели в страна, където са били подложени на операцията или на последната операция по усъвършенстване;

4. когато компенсаторните продукти ползват преференциални тарифни мерки по смисъла на чл. 26, ал. 2, т. 1 и 2 от закона и ако такава мярка е в сила за стоки със същия тарифен номер, както временно изнесените, размерът на вносните мита, които се вземат предвид при изчисляване на сумата за приспадане по чл. 153, ал. 1 от закона, е този, който би бил приложен, ако временно изнесените стоки биха отговаряли на условията, при които тази преференциална тарифна мярка може да се приложи.

Чл. 594. (1) При прилагането на чл. 153, ал. 1 от закона стойността на временно изнесените стоки е тази, която се взема предвид за тези стоки по време на определянето на митническата стойност на компенсаторните продукти съгласно чл. 38, ал. 1, т. 2, буква "а" от закона, или ако стойността не може да бъде определена по този начин - разликата между митническата стойност на компенсаторните продукти и разходите по усъвършенстване, определени посредством всеки друг подходящ метод.

(2) В случаите на прилагане на ал. 1 разходите за товаренето, транспорта и застраховката на временно изнесените стоки до мястото, където се осъществява операцията или последната операция по усъвършенстване, не се включват във:

1. стойността на временно изнесените стоки, която се взема предвид при

определяне на митническата стойност на компенсаторните продукти в съответствие с чл. 38, ал. 1, т. 2, буква "а" от закона;

2. разходите по операциите за усъвършенстване, когато стойността на временно изнесените стоки по т. 1 не може да се установи чрез прилагане на чл. 38, ал. 1, т. 2, буква "а".

(3) В разходите по усъвършенстване се включват разходите за товаренето, транспорта и застраховката на компенсаторните продукти от мястото, където е извършена операцията или последната операция по усъвършенстването, до мястото, в което те се въвеждат на митническата територия на Република България.

(4) Разходите по поправките по чл. 155 от закона представляват общото плащане за извършената поправка, направено или което предстои да бъде направено от титуляря на разрешението на лицето, което извършва поправката, или в негова полза. Това плащане трябва да включва всички плащания, извършени или които предстои да бъдат извършени като условие за поправката на временно изнесените стоки от титуляря на разрешението на лицето, което извършва поправката, или от титуляря на разрешението на трето лице за погасяване на задължение на лицето, което извършва поправката.

(5) Разпоредбите на ал. 4 се прилагат независимо от формата и начина на плащане. Плащането може да се извърши чрез акредитив или с други договорени платежни средства и може да бъде извършено пряко или косвено.

Чл. 595. (1) Делът на временно изнесените стоки, включени в компенсаторните продукти, се изчислява по един от методите по чл. 596 - 598, когато цялото количество компенсаторни продукти, с изключение на вторичните компенсаторни продукти по чл. 597, ал. 3, които произлизат от един определен процес по усъвършенстването, не се оформят под режим внос по едно и също време.

(2) Изчисленията по чл. 596 - 598 се извършват съгласно примерите за изчисление по приложение № 62 или по всеки друг метод на изчисление, даващ същите резултати.

Чл. 596. (1) Когато от операциите при пасивно усъвършенстване от един или повече видове временно изнесени стоки се получава само един вид компенсаторен продукт, сумата за приспадане при оформяне под режим внос на компенсаторните продукти се изчислява по метода на количественото съотношение (за компенсаторните продукти).

(2) За целите на ал. 1 количеството на всеки вид от временно изнесените стоки, съответстващо на количеството на компенсаторния продукт, оформен под режим внос, което се взема предвид при определяне на сумата за приспадане, се изчислява, като към общото количество на всеки вид от временно изнесените стоки се приложи коефициент, отговарящ на съотношението на количеството компенсаторни продукти, оформени под режим внос, към общото количество на компенсаторни продукти.

Чл. 597. (1) Когато от операциите при пасивно усъвършенстване от един или повече видове временно изнесени стоки се получават няколко вида компенсаторни продукти и временно изнесените стоки с всички елементи се намират във всеки от различните видове компенсаторни продукти, сумата за приспадане при оформяне под режим внос на компенсаторните продукти се изчислява по метода на количественото съотношение (за временно изнесените стоки).

(2) При решаването, дали да се приложи методът по ал. 1, не се вземат предвид загубите.

(3) Вторичните компенсаторни продукти, като отпадъци, отломки, остатъчни вещества, обрезки и остатъци, се считат за загуби при определяне съотношението на временно изнесените стоки.

(4) Когато се прилага ал. 1, количеството на всеки вид временно изнесени стоки, използвани при производството на всеки вид компенсаторен продукт, се определя, като се прилага последователно към цялото количество от всеки вид временно изнесени стоки коефициент, съответстващ на съотношението между количеството на тези стоки, които се намират във всеки вид компенсаторен продукт, и общото количество на тези стоки, които се намират в компенсаторните продукти като цяло.

(5) Количеството на всеки вид временно изнесени стоки, съответстващо на количеството на всеки вид от компенсаторните продукти, оформени под режим внос, което се взема предвид при определяне на сумата за приспадане, се изчислява, като се прилага коефициентът, определен по метода по чл. 596, ал. 2, за количеството на всеки вид временно изнесени стоки, използвани за производството на всеки вид от компенсаторните продукти, изчислено съгласно ал. 4.

Чл. 598. (1) Методът на стойностното съотношение се прилага във всички случаи, когато чл. 596 и 597 не могат да бъдат приложени. Със съгласието на титуляря на разрешението и с цел опростяване митническите органи могат вместо метода на стойностното съотношение да приложат метода на количественото съотношение (за временно изнесените стоки), когато и двата метода дават сходни резултати.

(2) За определяне на количеството на всеки вид временно изнесени стоки, използвани за производството на всеки вид компенсаторен продукт, към общото количество временно изнесени стоки се прилагат последователно коефициентите, отговарящи на съотношението на митническата стойност на всеки компенсаторен продукт към общата им митническа стойност.

(3) Когато един компенсаторен продукт не се реимпортира, за стойност на тези продукти при прилагане на метода на стойностното съотношение се взема последната продажна цена в Република България на идентични или сходни стоки, при условие че тя не е била повлияна от връзка между продавача и купувача. За преценка на обстоятелството, дали продавачът и купувачът са свързани лица, се прилагат разпоредбите на чл. 67.

(4) Когато митническата стойност не може да се определи при прилагане на разпоредбата на ал. 3, тя се определя от митническите органи чрез всеки подходящ метод.

(5) Количеството на всеки вид временно изнесени стоки, съответстващо на количеството на всеки вид от компенсаторните продукти, оформени под режим внос, което се взема предвид при определяне на сумата за приспадане, се изчислява, като се приложи коефициентът, определен по метода по чл. 596, ал. 2, към количеството на всеки вид временно изнесени стоки, използвани за производството на всеки вид от тези продукти, изчислено съгласно ал. 2.

Раздел V

Мерки на търговската политика

Чл. 599. Мерките на търговската политика по износа се прилагат в момента на приемането на декларацията за поставяне под режима.

Чл. 600. (1) Когато компенсаторните продукти по чл. 147, ал. 1 от закона се оформят под режим внос, мерките на търговската политика, които са в сила в момента на приемане на декларацията за внос, се прилагат само ако тези продукти не са с произход от Република България по смисъла на чл. 30 и чл. 31, ал. 1 от закона.

(2) Мерките на търговската политика по отношение на вноса не се прилагат в случаите на поправки, в рамките на системата на стандартния обмен или когато се реализират допълнителни операции по усъвършенстването, които трябва да се извършат съгласно чл. 127 от закона.

ДЯЛ ЧЕТВЪРТИ

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ИЗНОСА

Глава четиридесет и пета

ИЗНОС

Чл. 601. (1) Износител е лицето, за сметка на което е изготвена митническата декларация за износ и което в момента на приемането ѝ е собственик на стоките или има подобни права за разпореждане с тях.

(2) Когато собствеността или подобните ѝ права за разпореждане със стоките принадлежат на лице, установено извън митническата територия на Република България въз основа на договор, който е основание за износа, за износител се смята партньорът по договора, установен в Република България.

Чл. 602. В случаите с подизпълнител декларацията за износ може да се подаде в митническото учреждение, където е установен подизпълнителят.

Чл. 603. Когато по административни съображения не може да се приложи чл. 163, ал. 3, изречение първо от закона, декларацията може да се подаде във всяко митническо учреждение, което е компетентно за извършваната операция.

Чл. 604. (1) Когато съществуват надлежно обосновани причини, митническата декларация за износ може да се приеме:

1. в митническо учреждение, различно от посочените в чл. 163, ал. 3, изречение първо от закона, или

2. в митническо учреждение, различно от посоченото в чл. 603.

(2) В случая по ал. 1 контролът по прилагането на мерките за забрани и ограничения трябва да бъде съобразен със специфичния характер на конкретно възникнала ситуация.

Чл. 605. Без да се нарушава редът за писмено деклариране по нормалната процедура съгласно чл. 68 от закона, когато декларацията за износ е изготвена върху образец на Единния административен документ, се използват формуляри 1, 2, 3 и А. Митническото учреждение, в което е подадена декларацията за износ (митническо учреждение на износа), попълва и заверява клетки А и D. След даване на разрешение за износ митническото учреждение на износа задържа формуляр 1 и връща формуляри 2, 3 и А на заинтересуваното лице, които придружават стоката до изходно митническо учреждение.

Чл. 606. (1) Формуляри 2, 3 и А на ЕАД и стоките, описани в тях и оформени за износ, се представят пред изходното митническо учреждение.

(2) При износ за изходно митническо учреждение се счита:

1. за стоки, изнасяни с железопътен транспорт, по пощата, по въздух или по вода – митническото учреждение, където стоките се приемат с цялостен договор

за превозването им до друга страна от НК "БДЖ", от пощенските органи, от въздухоплавателни, морски или речни превозвачи;

2. за стоки, превозвани по тръбопроводи и електропроводи - митническото учреждение, в района на което е установен износителят;

3. за стоки, изнасяни по друг начин или при други обстоятелства, невключени в т. 1 и 2 - последното митническо учреждение, преди стоките да напуснат митническата територия на Република България.

(3) Изходното митническо учреждение следва да се увери, че представените стоки съответстват на декларираните, контролира и удостоверява физическото им заминаване посредством заверка на формуляри 2, 3 и А на ЕАД. Заверката включва и поставянето на печат с името на митническото учреждение, датата, подпис и текста "износът осъществен". Изходното митническо учреждение изпраща формуляр 3 на износителя/декларатора или го връчва срещу подпис на упълномощено от него лице с цел да му бъде предадено.

(4) При износ на партиди се прави заверка само за онези стоки, които действително са изнесени.

(5) Без да се нарушава прилагането на наказателните разпоредби, когато изходното митническо учреждение установи липса на стоки, то отразява това върху представените формуляри на декларацията и уведомява митническото учреждение на износа.

(6) Без да се нарушава прилагането на наказателните разпоредби, когато изходното митническо учреждение установи по-голямо от декларираното количество стоки, то отказва изнасянето на тези стоки, докато не се извършат съответните формалности по износа.

(7) Без да се нарушава прилагането на наказателните разпоредби, когато изходното митническо учреждение установи несъответствие във вида на декларираните и действително изнасяните стоки, то отказва изнасянето, докато не се извършат съответните формалности по износа, като същевременно уведомява митническото учреждение на износа.

(8) В случаите по ал. 2, т. 1 изходното митническо учреждение заверява формуляри 2, 3 и А на декларацията за износ. Заверката включва поставянето на печат с името на митническото учреждение, подпис и дата. Преди заверката на декларацията върху транспортния документ се поставя с червено думата "Износ" и се полагат подпис и печат. Отклонение от изискването за заверка на транспортния документ се допуска с разрешение на директора на Агенция "Митници", ако коректността на операцията се гарантира с други средства.

(9) В случаи, когато стоки се изпращат в чужбина или до изходно митническо учреждение под режим транзит, отправното митническо учреждение заверява формуляри 2, 3 и А на декларацията. Заверката включва поставянето на печат с името на митническото учреждение, подпис и дата. Заверяват се всички формуляри на транзитния документ или на друг заместващ го документ, като се поставя с червено думата "Износ" и се полагат подпис и печат. Изходното митническо учреждение осъществява митническия надзор по физическото напускане на стоките.

(10) В случаите по ал. 8 и 9 върху формулярите на декларацията за износ се вписват данните за транспортния/транзитния документ и съответно в транспортния/транзитния документ се вписват данните от кл. А на декларацията.

(11) Митническото учреждение на износа може да изиска от износителя да представи доказателства, че стоките са напуснали митническата територия на страната.

Чл. 607. (1) Стоките, които не са предмет на забрани и ограничения и чиято левовата равностойност не надвишава 3000 щатски долара за пратка и за декларатор, могат да се декларираат пред изходното митническо учреждение.

(2) Алинея 1 може да не се прилага, когато лицата, подаващи декларацията за износ, действат като митнически агенти за сметка на други лица.

(3) Устно деклариране може да се прави само на изходно митническо учреждение.

Чл. 608. (1) В случаи, когато е разрешено стоките да напуснат митническата територия на страната без декларация за износ, износителят може да подаде такава впоследствие пред митническото учреждение, в района на което той е установен в съответствие с разпоредбите на чл. 603.

(2) За да се приеме декларацията по ал. 1, износителят трябва да представи задоволителни доказателства на митническите органи от съответното митническо учреждение по отношение на вида и количеството на въпросните стоки и обстоятелствата, при които те са напуснали митническата територия на страната. Митническото учреждение извършва необходимите проверки върху формулярите на декларацията.

(3) Приемането на декларацията за износ съгласно разпоредбите на ал. 1 не е пречка за прилагането на наказателни разпоредби.

Чл. 609. (1) Когато стоките, оформени за износ, не напуснат

митническата територия на страната, износителят/деклараторът трябва незабавно да уведоми митническото учреждение на износа и да върне всички формуляри на декларацията в него.

(2) Когато в случаите по чл. 606, ал. 8 или 9 промяна в договора за транспорт доведе до спиране на транспортна операция на митническата територия на страната вместо извън нея, въпросните превозвачи или органи могат да изпълнят променения договор само със съгласието на митническото учреждение по чл. 606, ал. 2, т. 1 или, при режим транзит – отправното митническо учреждение. В този случай формуляр 3 на ЕАД се връща на митническото учреждение.

Чл. 610. Режимът износ може да се прилага и за местни стоки, когато те не напускат митническата територия на Република България, при условие че за тях в закон е предвидена поне една фискална преференция като за износ.

(2) Удостоверяването на износа от митническите органи се извършва чрез заверка от тях върху декларацията за износ.

(3) Удостоверяването на износа от митническите органи може да се извърши и чрез заверка върху документите за деклариране при опростени процедури.

Глава четиридесет и шеста

ВРЕМЕНЕН ИЗНОС

Раздел I

Общи положения

Чл. 611. (1) При спазване условията на чл. 165, ал. 1 от закона режимът временен износ се допуска за стоки, които могат да бъдат идентифицирани при реимпорта им.

(2) Идентифицирането се извършва съгласно разпоредбите на чл. 524, като се отчита съответната специфика.

Чл. 612. При режим временен износ се прилагат разпоредбите на режим износ, като се отчита съответната специфика.

Чл. 613. Временното изнасяне на местни стоки като специфична форма на износ включва облагането им с износни митни сборове, прилагане на мерките на търговската политика, както и всякакви други мерки, предвидени за износ на местни стоки извън митническата територия на Република България.

Чл. 614. Поставянето на стоки под режим временен износ не дава основание за възстановяване на вече заплатени вносни митни сборове.

Чл. 615. (1) Като искане за разрешаване на режим временен износ се счита подаването пред митническите органи на митническа декларация за поставяне под режим, а като разрешение за поставяне под режим се счита приемането на декларацията от митническите органи.

(2) Декларацията по ал. 1 се придружава от сведение, изготвено от декларатора, съдържащо следните данни, доколкото те са необходими и не могат да се впишат в клетка 44 на митническата декларация:

1. името или търговското наименование и адреса на молителя на режима, когато молителят не е един и същ с декларатора;

2. целите на временния износ;

3. времето, необходимо за реимпорт на временно изнесените стоки;

4. начина за идентификация.

(3) Срокът, през който временно изнесените стоки могат да останат извън митническата територия на Република България, се определя в зависимост от целта на временния износ, като срокът, през който временно изнесените стоки се реимпортират без заплащане на вносни митни сборове съгласно чл. 183, ал. 1 от закона, е 1 година.

(4) Срокът на временния износ може да бъде продължаван с разрешение на началника на съответното митническо учреждение, допуснало режима, а едногодишният срок се удължава съгласно разпоредбите на чл. 183, ал. 2 от закона.

Чл. 616. (1) По желание на заинтересуваното лице лични вещи с по-значителна стойност, които ще бъдат реимпортирани, се декларират по един от допустимите начини за деклариране.

(2) Пътниците могат да изнасят шосейни моторни превозни средства след представяне на документ за правомерното им владение. Изнесените по този ред шосейни превозни средства се допускат обратно в страната след представяне на документ, удостоверяващ регистрацията им в Република България.

Чл. 617. (1) Реимпортът на временно изнесените стоки се счита за извършен, когато стоките са въведени в митническата територия на Република България и са оформени под режим внос.

(2) Датата, която се взема предвид за прилагането на този член, е датата на приемане на декларацията за внос.

Раздел II

Временен износ с карнет АТА

Чл. 618. (1) Карнет АТА може да се използва за износ при спазване на следните условия:

1. карнет АТА е издаден, заверен и гарантиран от Българската търговско-промишлена палата като член на международна гаранционна верига;
2. карнет АТА се ползва само за местни стоки, по отношение на които не е представена молба за възстановяване на суми;
3. документите по чл. 133 са представени пред митническите органи;
- митническите органи могат да изискат представяне на превозен документ;
4. стоките трябва да са предназначени за реимпорт.

(2) Когато стоките се представят пред митническото учреждение с цел временен износ под покритието на карнет АТА, митническото учреждение на износа извършва следните формалности:

1. проверява данните, попълнени в полета от "А" до "G" на отрязъка за износ, по отношение на стоките, покрити от карнет АТА;
2. попълва поле "Удостоверение на митническите органи" на заглавната страница и на гърба на корицата на карнета;
3. попълва талона и поле "Н" на отрязъка за износ;
4. вписва наименованието на митническото учреждение в буква "b" на поле "Н" на отрязъка за реимпорт;
5. задържа отрязъка за износ.

(3) Ако митническото учреждение на износ не е изходно митническо учреждение, митническото учреждение на износа извършва формалностите по ал. 2, но не попълва клетка 7 на талона за износ, която трябва да се попълни от изходното митническо учреждение.

(4) Срокът за реимпорт на стоките, определен от митническите органи в буква "b" на поле "Н" на отрязъка за износ, не може да надвишава срока на валидност на карнет АТА.

Чл. 619. (1) Когато стоки, напуснали митническата територия на Република България под покритието на карнет АТА няма да се реимпортират, в митническото учреждение на износ се представя митническа декларация за износ. При представяне на съответния карнет АТА митническото учреждение на износа заверява митническата декларация за износ, включително формуляр 3, и анулира талона и отрязъка за реимпорт.

(2) В случаите, когато титулярят на карнет АТА не е в състояние да реимпортира стоките, с което операцията за временен износ ще надвиши срока на валидност на карнет АТА, по искане на титуляря Българската търговско-промишлена палата може да издаде заместващ карнет АТА.

(3) В случая по ал. 2 заместващият карнет АТА се представя пред митническото учреждение, задействало оригиналния карнет АТА и отрязъка му за износ. Това митническо учреждение взема под отчет заместващия карнет АТА, като извършва формалностите по чл. 618, ал. 2 и наред с другото вписва в талона и отрязъка за износ: крайната дата за реимпорт, посочена в оригиналния карнет АТА, датата на даденото продължение и номера на оригиналния карнет АТА. Към отрязъка за износ на заместващия карнет АТА се прилага отрязъкът за износ на оригиналния карнет АТА.

ДЯЛ ПЕТИ

ДРУГИ МИТНИЧЕСКИ НАПРАВЛЕНИЯ

Глава четиридесет и седма

СВОБОДНИ ЗОНИ И СВОБОДНИ СКЛАДОВЕ

Раздел I

Общи разпоредби

Чл. 620. По смисъла на тази глава "оператор" означава лице, което упражнява дейностите складиране, обработка, преработка или покупко-продажба на стоки в свободна зона или в свободен склад.

Чл. 621. Когато нормативен акт предвижда, че мерките на търговската политика се прилагат:

1. за внос на стоки, тези мерки не се прилагат нито при внасяне на стоките в свободна зона или свободен склад, нито за времето на престоя им там;
2. за въвеждане на стоки на митническата територия на страната, тези мерки се прилагат при внасянето на чуждестранни стоки в свободна зона или в свободен склад;
3. за износ на стоки, тези мерки се прилагат, когато местни стоки се изнасят от митническата територия на страната, след като са били внесени в свободна зона или в свободен склад. Тези стоки се намират под митнически надзор.

Чл. 622. (1) Границите, входните и изходните контролно-пропускателни пунктове на свободните зони и помещенията на свободните складове трябва:

1. да осигуряват наблюдението от митническите органи извън свободната зона или свободния склад, и
2. да изключват възможност за неправомерно изнасяне на стоки от свободната зона или свободния склад.

(2) Територията, която се намира непосредствено извън границите на

свободните зони и свободните складове, трябва да е разположена така, че да осигурява необходимото наблюдение от митническите органи с оглед на митническия надзор и контрол.

Чл. 623. (1) За съгласуване извършването на ново строителство в свободната зона заинтересуваното лице подава писмено искане до митницата, в чийто район се намира зоната.

(2) Искането по ал. 1 трябва да отразява дейността, за която ще се използва сградата, и да съдържа необходимата информация за издаване на решение от митническите органи.

(3) При издаване на решението по ал. 2 митническите органи не трябва да допускат възможност за неспазване на нормативни актове.

(4) Алинеи 1, 2 и 3 се прилагат и когато се надстроява, пристроява или преустройва сграда в свободната зона или сграда, използвана като свободен склад. Чл. 624. При спазване разпоредбите на чл. 168, ал. 1 от закона относно надзора митническите органи извършват проверки в рамките на контрола съгласно чл. 168, ал. 2 и 4 от закона изборно или в случаите, когато имат основателни съмнения относно спазването на нормативните актове.

Раздел II

Деиност в свободните зони или в свободните складове и одобряване на материалната отчетност

Чл. 625. За дейностите по чл. 176, ал. 1 от закона уведомлението по чл. 172, ал. 1 от закона се извършва под формата на искане за одобряване на материалната отчетност по чл. 628.

Чл. 626. Операторът взема необходимите предпазни мерки, за да осигури спазването на нормативните актове от лицата, които наема за извършване на своята дейност.

Чл. 627. (1) Преди да започне дейността си в свободна зона или в свободен склад, операторът трябва да получи одобрение от митническите органи на материалната отчетност по чл. 176, ал. 1 от закона.

(2) Одобрението по ал. 1 се издава на лице, което осигури необходимите условия за прилагане на разпоредбите за свободните зони и свободните складове.

(3) Митническите органи могат да откажат издаването на одобрение по ал. 1 на лице, за което съществуват данни, уличаващи го в неспазване на нормативните актове.

Чл. 628. (1) Искането за одобрението по чл. 627 се подава писмено до митницата, в чийто район се намира свободната зона или свободният склад.

(2) В искането по ал. 1 се отразява коя от дейностите по чл. 176, ал. 1 от закона се има предвид. То трябва да включва подробно описание на водената или предвижданата материална отчетност, вида и митническия статут на стоките, за които се отнася тази дейност, при необходимост и митническия режим, под който ще бъде извършвана, както и друга информация, необходима на митническите органи за осигуряване правилното прилагане на разпоредбите за свободните зони и свободните складове.

Чл. 629. (1) Одобрението на материалната отчетност се издава писмено от митницата, в чийто район се намира свободната зона или свободният склад, като задължително се отбелязва дата и се полага подпис.

(2) Лицето, подало искането, се уведомява за одобрението.

(3) Митническите органи имат право да поставят допълнителни условия по издаденото от тях одобрение с оглед на митническия надзор.

Чл. 630. (1) Митническите органи изменят или отменят одобрението в случаите, когато е ограничено или забранено упражняването на дейности в свободната зона или в свободния склад съгласно чл. 172, ал. 2 и 3 от закона.

(2) Митническите органи отменят одобрението, когато установят нееднократно изчезване на стоки в нарушение на нормативните разпоредби.

(3) След отменянето на одобрението дейностите, за които се е водила материалната отчетност, не могат да се извършват повече в свободната зона или в свободния склад.

Чл. 631. (1) Забраните по чл. 172, ал. 2 и 3 от закона се налагат с акт на директора на Агенция "Митници".

(2) В свободните зони и в свободните складове не се допуска упражняването на търговия на дребно.

(3) Зареждане с горива на шосейни моторни превозни средства в свободните зони и в свободните складове се допуска с чуждестранни горива, поставени под режим внос, или с местни горива, които не са ползвали мерките по чл. 166, т. 2 от закона.

(4) (Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.) При неспазване на ал. 2 се счита, че за стока, подлежаща на облагане с вносни митни сборове е възникнало вносно митническо задължение, по което длъжник е лицето, неспазило ал. 2.

(5) Не се допуска направление свободна зона или свободен склад за алкохолни напитки и тютюневи изделия.

(6) За стоки, предназначени за дружество, управляващо свободна зона или свободен склад, не се допуска направление свободна зона или свободен склад в управляваната от дружеството свободна зона или свободен склад.

Раздел III

Внасяне на стоки в свободните зони или в свободните складове

Чл. 632. (1) При спазване разпоредбите на чл. 633 и 634, когато стоките влизат в свободната зона или в свободния склад, не е необходимо тяхното представяне, нито подаването на митническа декларация при внасянето им.

(2) Внасянето на стока в местата, използвани за дейността, трябва да се отрази незабавно в одобрената материална отчетност по 627.

Чл. 633. Документ, придружаващ стоката по смисъла на чл. 168, ал. 4 от закона, може да бъде превозен документ, като товарителница, съобщение за доставка, манифест или заповед за превозване, при условие че съдържа необходимите данни за идентифициране на стоките.

Чл. 634. (1) При спазване на евентуално предвидените опростени процедури за приключване на митнически режим, когато стоки, поставени под митнически режим, трябва да бъдат представени на митническите органи съгласно чл. 170, ал. 2, т. 1 от закона, заедно със стоките трябва да се представят и съответните документи.

(2) Когато се приключва режим активно усъвършенстване или временен внос, като компенсаторните продукти или вносните стоки се поставят под режим транзит, последван от внасяне в свободна зона или в свободен склад с оглед на последващ износ от митническата територия на страната, митническите органи извършват изборни проверки, за да се убедят, че данните по чл. 638, ал. 3, т. 6 са отразени в материалната отчетност.

(3) В случаите на прехвърляне на стоките от един оператор на друг в свободната зона при извършването на проверките митническите органи следва да се уверят, че прехвърлянето е отразено в материалната отчетност на оператора - получател.

Чл. 635. Когато стоки са обект на решение за възстановяване или опрощаване на вносни митни сборове, което разрешава поставянето им в свободна зона или в свободен склад, митническите органи удостоверяват това в съответствие с чл. 870, ал. 2.

Чл. 636. При внасянето в свободна зона или свободен склад на стоки, които подлежат на облагане с износни митни сборове или на други мерки по износа и за които според чл. 170, ал. 3 от закона митническите органи трябва да бъдат уведомени, не е необходимо представянето на документ, нито осъществяването на особен контрол.

Чл. 637. Когато митническите органи удостоверяват съгласно чл. 170, ал. 4 от закона статута на стоките, поставени в свободна зона или в свободен склад като местни стоки или като чуждестранни стоки, те използват формуляр, отговарящ на образца и указанията, посочени в приложение № 63.

Раздел IV

Функциониране на свободните зони или свободните складове

Чл. 638. (1) Операторът, който води одобрената материална отчетност по чл. 627, вписва данните, необходими за проверка на правилното прилагане на митническите разпоредби.

(2) В случай че операторът установи изчезване на стоки, освен ако то се дължи на естествени причини, той уведомява незабавно митническите органи.

(3) Материалната отчетност трябва да включва:

1. данни за маркировката, идентификационните номера, броя и вида на колетите, количеството и описание в съответствие с търговското наименование на стоките и, когато е възможно, идентификационните номера на контейнера или съда, използван за пренасяне на стоките;

2. информация, позволяваща проследяване движението на стоките, по-специално местонахождението им;

3. справка за документите, придружаващи стоките, използвани при внасянето и изнасянето им;

4. данни за митническия статут на стоките, а когато е възможно, и данни за удостоверението за този статут по чл. 637;

5. данни за обичайните операции;

6. когато с въвеждането на стоките в свободната зона или в свободния склад се закрива режим активно усъвършенстване или режим временен внос, както и режим транзит, ако последният от своя страна е закрил режим активно усъвършенстване или режим временен внос, забележките, предвидени съответно във:

а) член 430, ал. 1 и чл. 462, ал. 1;

б) член 538;

7. данни за стоките, които при внос или при временен внос не подлежат на облагане с вносни митни сборове или на мерки на търговската политика и чието използване или предназначение трябва да бъде проверено.

(4) Когато се води материална отчетност във връзка с даден митнически режим, не е необходимо данните от тази отчетност да се описват в материалната отчетност по ал. 1.

Чл. 639. (1) Обичайните операции по чл. 173, ал. 1, т. 2 от закона са описани в приложение № 34.

(2) В случаите по чл. 178, ал. 2 от закона по искане на декларатора може да се издаде информационен лист ИНФ 8, ако стоките са били подложени на обичайни операции в свободна зона или в свободен склад и са декларирани за даване на митническо направление.

(3) Информационният лист ИНФ 8 се изготвя в оригинал и копие в съответствие с образеца и указанията в приложение № 36.

(4) Информационният лист ИНФ 8 се използва за определяне на елементите за облагане, които следва да се вземат предвид. За тази цел митническото учреждение, което осъществява надзор върху свободната зона или върху свободния склад, нанася данните в клетки 11, 12 и 13, заверява клетка 15 и връща оригинала на формуляра на ИНФ 8 на декларатора.

Чл. 640. (1) Когато чуждестранни стоки се поставят под режим внос в свободна зона или в свободен склад, процедурите по чл. 168, ал. 3 се прилагат без предварително разрешение от митническите органи. В този случай одобрението на материалната отчетност по чл. 629 трябва да позволява използването на тази отчетност за целите на митническия контрол при поставяне на стоките под режим внос по опростена процедура.

(2) (Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.) Статутът на местни стоки на поставените под режим внос съгласно ал. 1 стоки се доказва с удостоверение, посочено в приложение № 63, което със съгласието на митническите органи може да бъде издадено от оператора.

Раздел V

Изнасяне на стоки от свободните зони и от свободните складове

Чл. 641. Изнасянето на стоките от местата, използвани за упражняване на дейността, трябва да бъде отразено незабавно в одобрената материална отчетност по чл. 627.

Чл. 642. За да се уверят, че са спазени разпоредбите по изнасянето, реекспортирането или експедирането на стоките, които напускат свободните зони или свободните складове, митническите органи извършват изборно проверки на материалната отчетност на оператора.

Чл. 643. Когато обстоятелствата или нормативни разпоредби налагат унищожаването на стоки, намиращи се в свободна зона или в свободен склад, по реда на чл. 180 от закона и чл. 655 - 657 от правилника, операторът носи отговорност за действията и разноските по унищожаването.

Раздел VI

Процедури, които се прилагат, когато в свободните зони и в свободните складове се използва режимът активно усъвършенстване при система с отложено плащане или обработка под митнически контрол

Чл. 644. В свободните зони и в свободните складове могат да се извършват операции по активно усъвършенстване при система с отложено плащане или по обработка под митнически контрол след издаване на разрешение по реда на чл. 385 или 468.

Чл. 645. (1) Митническите органи отказват издаването на разрешение за ползване на опростените процедури по този раздел, когато не са осигурени необходимите условия за правилното протичане на операциите.

(2) Митническите органи могат да откажат издаването на разрешение на лица, които извършват епизодично операции по активно усъвършенстване или обработка под митнически контрол.

Чл. 646. (1) Титулярят на разрешението трябва да води съответно "отчет за активно усъвършенстване" или "отчет за обработка под митнически контрол" съответно по чл. 385, ал. 4 и чл. 468, ал. 3, които трябва да съдържат също и данни за разрешението.

(2) За целите на изготвянето на справка за приключване на режима по чл. 421 и 481 данните от вписванията в отчетите по ал. 1 заместват данните от митническите декларации и документи по чл. 421, ал. 3 или чл. 481, ал. 3.

Чл. 647. (1) Поставянето на стоки под режим активно усъвършенстване или режим обработка под митнически контрол в момента на тяхното въвеждане в свободна зона или в свободен склад се осъществява съгласно процедурата за оформяне на място по чл. 192.

(2) Независимо от разпоредбата на ал. 1 операторът може да поиска прилагането на нормална процедура за поставяне под режим активно усъвършенстване или режим обработка под митнически контрол.

(3) В случаите на прилагане на процедурата за оформяне на място съгласно чл. 192 вписването в "отчета за активно усъвършенстване" или в "отчета за обработка под митнически контрол" замества вписването в материалната отчетност,

водена в свободната зона или в свободния склад.

(4) Вписването в "отчета за активно усъвършенстване" или в "отчета за обработка под митнически контрол" трябва да съдържа данни за документите, придружаващи стоките, включително за документа, под покритието на който стоките са били превозени.

Чл. 648. (1) Поставянето под режим активно усъвършенстване или режим обработка под митнически контрол на стоки, намиращи се вече в свободна зона или в свободен склад, се осъществява съгласно процедурата за оформяне на място по чл. 192.

(2) В материалната отчетност, водена в свободната зона или в свободния склад, трябва да бъдат отразени данните от вписванията в "отчета за активно усъвършенстване" или в "отчета за обработка под митнически контрол".

Чл. 649. (1) Вписването в материалната отчетност, водена в свободната зона и в свободния склад, приключва режима активно усъвършенстване за компенсаторни продукти или стоки в непроменено състояние, или режима обработка под митнически контрол за обработени продукти или стоки в непроменено състояние, които се намират в свободна зона или в свободен склад. Данните от това вписване се отбелязват съответно в "отчета за активно усъвършенстване" или в "отчета за обработка под митнически контрол".

(2) Забележките по чл. 430 трябва да бъдат отразени и в материалната отчетност, водена в свободната зона или в свободния склад.

Чл. 650. (1) Когато приключването на режима активно усъвършенстване за компенсаторни продукти или за стоки в непроменено състояние или приключването на режима обработка под митнически контрол за обработени продукти или стоки в непроменено състояние се извършва в момента на изнасянето им от свободната зона или от свободния склад чрез реекспорт, се прилага процедурата за оформяне на място по чл. 198.

(2) Когато приключването на режима активно усъвършенстване за компенсаторни продукти или за стоки в непроменено състояние или приключването на режима обработка под митнически контрол за обработени продукти или стоки в непроменено състояние се извършва в момента на изнасянето им от свободната зона или от свободния склад чрез поставяне под режим внос, се прилага процедурата за оформяне на място по чл. 179 - 183.

(3) Когато приключването на режима активно усъвършенстване за компенсаторни продукти или за стоки в непроменено състояние или приключването на режима обработка под митнически контрол за обработени продукти или стоки в непроменено състояние се извършва в момента на изнасянето им от свободната зона или от свободния склад чрез поставяне под режим, различен от внос или износ, се прилагат опростените или нормалните процедури, предвидени за тази цел.

(4) Разпоредбата на чл. 647, ал. 2 се прилага, като се отчита съответната специфика.

(5) В случаите на прилагане на ал. 1 и 2 изнасянето на компенсаторните продукти, обработените продукти или стоките в непроменено състояние от свободната зона или от свободния склад може да не се отразява в материалната отчетност, водена в свободната зона или в свободния склад.

Чл. 651. Разпоредбите на чл. 650, ал. 2 и 5 не ограничават прилагането на чл. 124, 136 и 137 от закона относно облагането на стоките или продуктите, поставени под режим активно усъвършенстване или режим обработка под митнически контрол.

Чл. 652. Статутът на компенсаторните или обработените продукти или на стоките в непроменено състояние като местни стоки, поставени под режим внос във вътрешността на свободните зони или в свободните складове или при изнасянето от свободните зони или от свободните складове, се доказва с удостоверение, посочено в приложение № 63, което със съгласието на митническите органи може да бъде издадено от оператора.

Чл. 653. Вписванията в "отчета за активно усъвършенстване" или в "отчета за обработка под митнически контрол" трябва да дават възможност на митническите органи да проверяват по всяко време конкретните ситуация и състояние на всички стоки или продукти, намиращи се под съответния режим или в свободна зона, или в свободен склад.

Глава четиридесет и осма

РЕЕКСПОРТ, УНИЩОЖАВАНЕ И ИЗОСТАВЯНЕ

Чл. 654. (1) Когато реекспортът подлежи на деклариране пред митническите учреждения, разпоредбите на чл. 601 - 610 се прилагат, като се отчита съответната специфика, без да се нарушават специфичните разпоредби, евентуално прилагани при приключване на предходен митнически икономически режим.

(2) Когато в нормативен акт се предвижда прилагане на мерки на търговската политика за износ, те се прилагат и за реекспорт само когато това е изрично указано.

Чл. 655. (1) За целите на прилагане на чл. 180, ал. 3 от закона

уведомяването за унищожаването на стоките трябва да бъде направено писмено и подписано от заинтересуваното лице. Уведомяването трябва да бъде извършено предварително, така че да даде възможност на митническите органи да осъществят митнически надзор по унищожаването.

(2) Когато стоките, подлежащи на унищожаване, са били оформени с митническа декларация, митническите органи отбелязват върху декларацията данните за унищожаването и я анулират съгласно чл. 72 от закона.

(3) Митнически органи задължително присъстват при унищожаването на стоките.

(4) Митническите органи, които присъстват при унищожаването на стоките, отбелязват върху декларацията или друг документ вида и количеството на отпадъците и остатъците, получени при унищожаването на стоките, с цел да се определят елементите за облагане, приложими за тях при даване на друго митническо направление.

Чл. 656. Разпоредбите на чл. 655, ал. 2 се прилагат, като се отчита съответната специфика за стоките, които се изоставят в полза на държавата.

Чл. 657. Унищожаването или изоставянето на стоки в полза на държавата не трябва да води до никакви разходи за нея.

ЧАСТ ТРЕТА

МИТНИЧЕСКИ ОБЛЕКЧЕНИЯ

ДЯЛ ПЪРВИ

ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ МИТНИ СБОРОВЕ

Глава четиридесет и девета

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Раздел I

Дефиниции

Чл. 658. По смисъла на този дял:

1. "безмитен внос" или "безмитен износ" е вносът или износът на стоки с освобождаване от митни сборове;

2. "лично имущество" са стоки, предназначени за лично или семейно ползване или потребление на заинтересувания, които по вид и количество нямат търговски характер; лично имущество представляват:

а) домакинско имущество, като: лични вещи, домакинско и спално бельо, както и мебели и уреди, предназначени за лично или за семейно ползване;

б) превозните средства за частно ползване, като: велосипеди, мотоциклети, пътнически автомобилни превозни средства и техните ремаркета, къмпингови каравани, въздухоплавателни средства за туризъм и спорт, както и кораби, яhti и лодки за развлечение и спорт;

в) домакинските запаси, които са в количества, непревишаващи обичайните запаси за едно домакинство;

г) домашните животни (включително животни за компания, за аквариуми и др. подобни), както и ездитните животни в обичайни количества;

д) ръчно преносимите инструменти, необходими за упражняване от вносителя на занаятчийски или свободни професии;

3. "търговски автомобилни превозни средства" са всички пътни моторни превозни средства, включително влекачите със или без ремаркета, които поради конструкцията и оборудването си са предназначени за използване, със или без заплащане, за превоз на стоки или на 10 или повече лица (включително шофьора), както и всички шосейни моторни превозни средства за специална употреба, различни от тези, които се използват главно за превоз на хора или стоки;

4. "пътнически автомобилни превозни средства" са пътническите автомобили и другите превозни средства, предназначени главно за превоз на по-малко от 10 лица (включително шофьора), както и товаро-пътническите и състезателните автомобили – от позиция 8703 на Митническата тарифа на Република България;

5. "алкохол и алкохолни напитки" и "тютюн и тютюневи изделия" са продуктите, включени съответно в позиции 2203 – 2208 и в позиции 2401, 2402 и 2403 на Митническата тарифа на Република България;

6. "ръчно преносими инструменти и апарати" са инструменти и апарати, предназначени за ръчна употреба или съдържащи устройства, улесняващи тяхното ръчно и компактно пренасяне от едно място на друго;

7. "лично и частно ползване" е ползване, различно от всякаква дейност, имаща професионален или търговски характер, и предназначено най-вече за задоволяване на домашните потребности или нуждите на частния живот;

8. "постоянно местопребиваване" е мястото, където едно лице пребивава обичайно, т. е. живее поради лични и професионални връзки в продължение най-малко на 185 дни от календарната година, а в случай че лицето няма професионални връзки – е мястото, с което то се оказва тясно свързано поради личните си връзки; за място на постоянно местопребиваване на лице, чиито професионални връзки се намират на място, различно от това, където са личните му

връзки, и поради което то е принудено да пребивава последователно на различни места, намиращи се съответно във вътрешността и извън митническата територия на Република България, се счита мястото, където са личните връзки на това лице, при условие че то се завръща там редовно; последното условие не се изисква, когато лицето пребивава на митническата територия на Република България в изпълнение на служебна задача за определен срок; обучението във висше училище или в друго учебно заведение не се счита за смяна на постоянното местопребиваване;

9. "собствена стойност на стоките" е стойността на стоките, с изключение на разходите за транспорт и застраховка, такава, каквато може да бъде установена от митническите органи въз основа на документ или въз основа на съществуващата практика;

10. "научни изследвания" са дейности по изпитания и наблюдения, извършвани с оглед усъвършенстване на познанията във всички клонове на науката (например математика, физика, медицина, химия, биология, геология, метеорология и др.);

11. "вносяни за нетърговски цели" е предназначението за извършване на дейности по обучението или по научни изследвания, което не е свързано с получаване на печалба от страна на ползващото ги юридическо лице;

12. "принадлежности" са стоките, които се използват с определен специфичен предмет с цел рационализиране на употребата му и чието техническо значение е по-малко от това на специфичния предмет, който те допълват и за чието нормално функциониране не са задължителни;

13. "резервни части" са стоките, използвани за равностойна замяна на функционални и сменяеми части, които са се износили, счупили и т. н.;

14. "инструменти" са стоките, използвани за поддържането в изправност, за изпитване, регулиране или ремонт на дадена стока;

15. "съставни части" са всички части или отделни елементи от части, които имат съществена или понякога помощна роля за точното функциониране на стоката като цяло; те могат да бъдат заменяни, когато са износени, повредени или остарели или когато са предназначени за промяна на функционалните възможности на вече налична част или стока.

Раздел II

Общи предпоставки за разрешаване на безмитен внос или износ

Чл. 659. Разпоредбите на този дял се прилагат както за стоките, които се въвеждат на митническата територия на Република България от друга държава, така и за стоките, които са били вече оформени под друг митнически режим, различен от режим внос.

Чл. 660. (1) Когато са изпълнени условията за допускане на безмитен внос съгласно разпоредбите на този дял, вносяните стоки се оформят на режим внос.

(2) В случаите, когато с разпоредбите на този дял са определени условия относно използването или предназначението на вносяните стоки, тези стоки се оформят на режим внос, като остават под митнически надзор. При неизпълнение на определените условия възниква вносно митническо задължение.

Чл. 661. В случаите, когато изрично не е предвидено друго, допускането на безмитния внос съгласно разпоредбите на този дял се разрешава от началника на митницата, в чийто район е установено постоянното местопребиваване или местоседалище на лицето, което има право на безмитен внос.

Чл. 662. В случаите, когато разпоредбите на този дял предвиждат допускането на безмитен внос на стоки само при определени условия, заинтересуваното лице трябва да докаже пред митническите органи, че тези условия са спазени.

Чл. 663. Когато едновременно са изпълнени условията, които се изискват за разрешаване на безмитен внос или износ съгласно различни разпоредби от този дял, съответните разпоредби се прилагат последователно независимо една от друга.

Чл. 664. Не се изисква обезпечаване на митните сборове за стоките, които са допуснати за безмитен внос или износ съгласно разпоредбите на този дял, ако това не е предвидено изрично.

Чл. 665. (1) Разпоредбите на този дял не ограничават разрешаването на:

1. освобождавания, произтичащи от прилагането на Виенската конвенция за дипломатическите отношения от 18 април 1961 г., на Виенската конвенция за консулските отношения от 24 април 1963 г. или на други консулски конвенции, или на Нюйоркската конвенция за специалните мисии от 16 декември 1969 г.;

2. освобождавания във връзка с привилегии, предоставени по силата на международни споразумения или на споразумения, съгласно които се учредява седалище на международни организации или на техни представителства, по които договаряща страна е друга държава (група държави) или международна организация, включително освобождаванията, предоставени във връзка с провеждането на международни конгреси или конференции;

3. освобождавания във връзка с привилегии и имунитети, предвидени в

международни споразумения за културно, научно или техническо сътрудничество, сключени от правителството на Република България с други държави;

4. специфични освобождавания, предвидени в рамките на споразумения за съвместни действия за защита на хората и околната среда, сключени с други държави;

5. специфични освобождавания, установени в рамките на споразумения за погранична търговия, сключени със съседни държави;

6. специфични освобождавания, предвидени в международни споразумения, по които Република България е страна, които се разрешават на въоръжени сили от други страни, пребиваващи на митническата територия на Република България или преминаващи през нея в изпълнение на тези международни споразумения;

7. освобождавания, предоставени на принципа на взаимността в рамките на споразумения с други държави – страни по Конвенцията за международното гражданско въздухоплаване (Чикаго, 1944 г.), за прилагане на препоръки 4.44 и 4.45 от приложение 9 към тази конвенция (девето издание – юли, 1990 г.);

8. други освобождавания, предвидени в договори, сключени с други страни и влезли в сила за Република България;

9. освобождавания от вносни или износни митни сборове, предвидени в закони или в приети до 1 януари 1999 г. постановления на Министерския съвет.

(2) Освобождаванията по ал. 1 се разрешават в случаите, когато международните конвенции, споразумения и договори по т. 1 – 8 са ратифицирани и обнародвани.

Чл. 666. (1) В случаите по чл. 665, ал. 1, т. 1 освобождава се от митни сборове ръчният и друг багаж на следните лица или на членовете на техните семейства:

1. държавните глави на чуждестранни държави, председателите и членовете на правителствата и председателите на парламентите;

2. шефовете на дипломатическите представителства и техните заместници, акредитирани в страната;

3. членовете на дипломатическите и търговските представителства в страната, които се ползват с дипломатически имунитет;

4. шефовете на чуждестранни консулства в страната, генералните консули, консулите и вицеконсулите;

5. членовете на представителствата и комисиите с признато право на дипломатически имунитет по силата на международните споразумения;

6. председателите и членовете на дипломатически конференции, свикани на митническата територия на Република България.

(2) Освобождаването от митни сборове по ал. 1 се допуска, ако ръчният и друг багаж се превозва с превозното средство, с което пътуват лицата по ал. 1.

(3) Багажите, които се превозват отделно от лицата по ал. 1, се освобождават от митни сборове, ако съдържат предмети за лично ползване от тези лица или от членовете на техните семейства и ако бъдат внесени или изнесени в 3-месечен срок от пристигането или заминаването на лицата.

(4) Пратките, които се получават от лицата по ал. 1, се освобождават от митни сборове въз основа на принципа на взаимността, ако съдържат предмети за лично ползване от тях.

(5) По реда на ал. 4 се освобождават от митни сборове стоките, които се получават от дипломатическите мисии, консулствата или търговските представителства към тях, ако са предназначени за задоволяване на техните нужди.

Глава петдесета

СТОКИ С НЕЗНАЧИТЕЛНА СТОЙНОСТ

Чл. 667. (1) Допуска се безмитен внос на пратки, съдържащи стоки с незначителна стойност, които се изпращат от друга държава до получател, намиращ се на митническата територия на Република България.

(2) Като "стоки с незначителна стойност" се считат стоките, чиято собствена стойност не надвишава общо 50 щатски долара или тяхната равностойност в друга валута за всяка отделна пратка.

(3) Не се разрешава безмитен внос на:

1. алкохол и алкохолни напитки;

2. тютюн и тютюневи изделия.

Глава петдесет и първа

ВНОС НА ЛИЧНО ИМУЩЕСТВО ОТ ФИЗИЧЕСКИ ЛИЦА

Раздел I

Лично имущество, внасяно от физически лица, които се преместват

на постоянно местопребиваване в Република България

Чл. 668. При спазване разпоредбите на този раздел се допуска безмитен внос на употребявано лично имущество, внасяно от физически лица, които се преместват на постоянно местопребиваване на митническата територия на Република България.

Чл. 669. Безмитен внос се допуска само на лично имущество, което:

1. е било във владение на лицата, които се преместват на постоянно местопребиваване в Република България, и е било за тяхно лично и частно ползване на предишното им местопребиваване; превозните средства за частно ползване трябва да са били използвани от тези лица на предишното им постоянно местопребиваване най-малко 6 месеца преди датата, на която е сменено постоянното им местопребиваване;

2. ще се използва за същите цели на новото постоянно местопребиваване на митническата територия на Република България.

Чл. 670. Безмитният внос по чл. 668 се допуска с разрешение на началника на митницата, в чийто район се намира постоянното местопребиваване на съответното физическо лице.

Чл. 671. (1) Моторните превозни средства, допуснати за безмитен внос, не могат да бъдат заемани, залагани, давани под наем или прехвърляни със или без заплащане преди изтичането на 24 месеца от датата на приемането на декларацията за оформяне на режим внос без предварителното разрешение на митницата, оформила вноса.

(2) В случай че моторните превозни средства, допуснати за безмитен внос съгласно ал. 1, бъдат заемани, залагани, давани под наем или прехвърляни със или без заплащане преди изтичането на срока по ал. 1, митницата, оформила безмитния внос, събира митните сборове, дължими за тези превозни средства, в съответствие с вида им и въз основа на митническата стойност, определена или приета от митническите органи към датата на заемането, залагането, даването под наем или прехвърлянето и според митническите ставки, действащи към същата дата.

Чл. 672. (1) Безмитен внос на лично имущество се разрешава само на физически лица, които са имали постоянно местопребиваване извън митническата територия на Република България най-малко 12 последователни месеца преди смяната на местопребиваването.

(2) Отклонения от правилото по ал. 1 могат да бъдат разрешени от началника на митницата, в чийто район се намира постоянното местопребиваване на съответното физическо лице, в случаите, когато:

1. намерението на лицето е било да живее извън митническата територия на Република България за непрекъснат период от 12 месеца;

2. лицето сменя постоянното си местопребиваване от друга държава в Република България по време на или след кратко временно пребиваване в Република България, при условие че преди временното пребиваване е живяло извън митническата територия на Република България най-малко 12 последователни месеца.

Чл. 673. Не се разрешава безмитен внос на:

1. алкохол и алкохолни напитки;

2. тютюн и тютюневи изделия;

3. повече от едно превозно средство за частно ползване от всеки вид на пълнолетно лице;

4. търговски автомобилни превозни средства, както и всякакви други превозни средства, чието предназначение е да бъдат използвани за извършване на дейности от търговски характер;

5. професионално оборудване, различно от ръчно преносимите инструменти и апарати.

Чл. 674. (1) Освен при особени обстоятелства безмитният внос се разрешава за лично имущество, декларирано за внос преди изтичането на 12 месеца от датата, на която лицето е установило постоянното си местопребиваване на митническата територия на Република България.

(2) Вносът на лично имущество може да бъде осъществяван чрез няколко отделни пратки в срока по ал. 1, при условие че то е било обявено при първоначалното митническо оформяне на имуществото.

(3) В случай че поради непреодолима сила или непредвидими обстоятелства заинтересуваният не може да внесе личното си имущество до 12 месеца след датата, на която е сменил постоянното си местопребиваване, той може, с разрешение на директора на регионалната митническа дирекция, в района на което е постоянното му местопребиваване, да внесе това имущество най-късно до 3 години след преселването.

Чл. 675. (1) В отклонение от разпоредбите на чл. 674 може да се разреши безмитен внос на лично имущество, декларирано за внос, преди лицето да е установило постоянното си местопребиваване на митническата територия на Република България, при условие че то поеме писмено задължението да оформи постоянното си местопребиваване в срок до 6 месеца. В този случай митническите органи изискват обезпечаване на това задължение в определени от тях вид и размер.

(2) При прилагане разпоредбите на ал. 1 6-месечният срок, предвиден за превозните средства по чл. 669, ал. 1, т. 1, се изчислява към датата, на която превозното средство е било въведено на митническата територия на Република България.

Чл. 676. (1) Когато лице поради професионални задължения напусне страната, където е било постоянно му местопребиваване, без едновременно с това да се установи на постоянно местопребиваване на митническата територия на Република България, но с намерение да се установи тук по-късно, митническите органи могат да разрешат безмитен внос на личното имущество, което лицето прехвърля с такава цел на митническата територия на Република България.

(2) Безмитният внос на личното имущество по ал. 1 се разрешава от началника на митницата, в чийто район се намира населеното място, където е временното или продължителното местопребиваване на лицето, при условията и в сроковете по чл. 668 – 674. В този случай сроковете по чл. 671, ал. 1 и чл. 674, ал. 1 започват да текат от датата на въвеждането на личното имущество на митническата територия на Република България.

(3) Безмитният внос се разрешава, при условие че лицето поеме писмено задължението да установи постоянното си местопребиваване на митническата територия на Република България в срок, определен в зависимост от обстоятелствата от митническите органи. Митническите органи изискват обезпечаване на това задължение в определена от тях форма и размер до установяване на постоянното местопребиваване на лицето в Република България.

Чл. 677. (1) Митническите органи могат да не прилагат разпоредбите на чл. 669, 671 и 673, когато поради изключителни политически обстоятелства лицето е принудено да смени постоянното си местопребиваване от друга държава на митническата територия на Република България.

(2) При прилагане на ал. 1 безмитният внос се разрешава от Централното митническо управление след представяне на положително становище от компетентния за случая орган.

Раздел II

Имущество, внасяно във връзка със сключване на граждански брак

Чл. 678. (1) При спазване на разпоредбите на чл. 668 – 677 и на чл. 679 и 680 се допуска безмитен внос на домакинско имущество, включително и ново, принадлежащо на лице, което поради сключване на законен брак премества постоянното си местопребиваване от друга държава на митническата територия на Република България.

(2) Безмитният внос по ал. 1 се допуска с разрешение на началника на митницата, в чийто район лицето ще се установи или се е установило на постоянно местопребиваване.

Чл. 679. Правото на безмитен внос съгласно чл. 678 могат да ползват само лицата, които:

1. са имали постоянно местопребиваване извън митническата територия на Република България най-малко 12 последователни месеца преди смяната му. Изключения от тази разпоредба митническите органи могат да разрешават в случаите, когато лицето докаже, че преди да реши да встъпи в законен брак, е имало намерение да живее само временно на митническата територия на Република България, като преди това временно пребиваване е живяло извън митническата територия на страната най-малко 12 последователни месеца;

2. представят доказателство за сключване на законен брак.

Чл. 680. (1) Освен при особени случаи безмитният внос по чл. 678 се разрешава на стоки, които са били декларирани за внос:

1. най-рано 2 месеца преди датата, на която е предвидено сключването на законния брак; в този случай митническите органи изискват обезпечаване на митните сборове, дължими за вноса на това имущество, като определят неговия вид и размер;

2. най-късно 4 месеца след датата на сключване на законния брак.

(2) Безмитен внос на имуществото по чл. 678 може да бъде извършван чрез няколко пратки в периода по ал. 1.

Раздел III

Лично имущество, получено като наследство

Чл. 681. (1) При спазване разпоредбите на този раздел се допуска безмитен внос на лично имущество, получено като наследство по закон или по завещание от физическо лице с постоянно местопребиваване на митническата територия на Република България.

(2) Като доказателства за получаване на наследството могат да послужат например препис от смъртния акт, удостоверение за наследник или завещание, разделителен протокол, документ за предоставяне на наследствени права и други, като начините за приемане на наследството следва да отговарят на разпоредбите на Закона за наследството.

(3) Безмитният внос по ал. 1 се допуска с разрешение на началника на митницата, в чийто район се намира граничното митническо учреждение, през което се въвежда имуществото, или на митницата, в чийто район е постоянното местопребиваване на заинтересуваното лице.

(4) По смисъла на ал. 1 под "лично имущество, получено като наследство"

се разбират всички стоки, посочени в чл. 658, т. 2 и съставляващи наследството на починалия.

Чл. 682. Не се допуска безмитен внос на:

1. търговски автомобилни превозни средства;
2. предметите, които починалият е използвал за упражняване на професията си, когато те са различни от ръчно преносимите инструменти и апарати за извършване на занаятчийски дейности или за упражняване на свободни професии;
3. запаси от суровини или от обработени или полуобработени продукти;
4. работни и продуктивни животни, както и запаси от селскостопански продукти, надвишаващи обичайните количества за семейно запасяване.

Чл. 683. (1) Безмитен внос се допуска само на лично имущество, получено като наследство, което е декларирано за внос най-късно до 2 години от датата на приемане на наследството.

(2) При особени обстоятелства началникът на съответната митница може да разреши удължаване на срока по ал. 1.

(3) Вносът на имущество, получено като наследство, може да се извърши чрез няколко пратки в периода по ал. 1.

Чл. 684. Разпоредбите на чл. 681, 682 и 683 се прилагат, като се отчита съответната специфика, и за имущество, получено като наследство по завещание от юридически лица, които са с местоседалище на митническата територия на Република България и упражняват дейност с идеална цел.

Раздел IV

Учебни пособия и домакинско имущество за ученици и студенти

Чл. 685. (1) Допуска се безмитен внос на учебни пособия и употребявано домакинско имущество, необходими за обичайното обзавеждане на стая за живеене за учащ се, които принадлежат на ученици и студенти, пристигащи на митническата територия на Република България с цел посещаване на учебни занятия, и които са предназначени за лично ползване на тези лица по време на престоя им.

(2) По смисъла на ал. 1:

1. "ученик или студент" означава ученик или студент на редовно обучение в учебните заведения на Република България;

2. "учебни пособия" са предмети и инструменти, включително и нови, които обикновено се използват от ученици и студенти по време на учебния процес.

Чл. 686. (1) Безмитният внос по чл. 685 се допуска с разрешение на началника на митницата, в чийто район е седалището на съответното учебно заведение, след представяне на служебна бележка, че лицето по чл. 685 действително посещава учебните занятия в това учебно заведение.

(2) За допускането на безмитния внос заинтересуваното лице представя опис на внасяните стоки с по-значителна стойност, съдържащ следните данни:

1. името и адреса на декларатора;

2. описание на стоките;

3. стойността на стоките;

4. предвидения срок за престой на стоките на митническата територия на Република България;

5. точния брой на артикулите от всеки вид стока;

6. мястото на използване.

(3) Стоките, внесени съгласно чл. 685, не могат да бъдат предмет на заемане, отдаване под наем, прехвърляне със или без заплащане преди заплащане на митните сборове.

(4) Отклонение от разпоредбите по ал. 3 се допуска с разрешение на началника на съответната митница, оформила вноса, в случай че внесените стоки ще бъдат предоставени на друго лице, имащо същите права съгласно този раздел, за да бъдат използвани за целите по този раздел.

Чл. 687. По молба на учениците и студентите безмитният внос може да бъде разрешаван многократно за всяка учебна година.

Раздел V

Употребявано домакинско имущество, внасяно след приключване на временно пребиваване извън митническата територия на

Република България

Чл. 688. (1) При спазване разпоредбите на чл. 689 се допуска безмитен внос на употребявано домакинско имущество, внасяно от физически лица с постоянно местопребиваване на митническата територия на Република България, които са пребивавали временно извън нея в продължение най-малко на 6 последователни месеца поради упражняване на професионална дейност или обучение.

(2) Допуска се безмитен внос на имуществото по ал. 1 за лично и частно ползване, ако то съответства по вид и количество на времетраенето и на повода за временното пребиваване на внасящото го лице.

(3) Правото по ал. 1 се упражнява след представяне на документ, потвърждаващ повода за пребиваването в чужбина.

Чл. 689. Безмитният внос на домакинското имущество трябва да бъде

извършен еднократно в срок 6 месеца след приключване на временното пребиваване извън митническата територия на Република България.

Глава петдесет и втора

ДРУГИ СЛУЧАИ НА ВНОС, ИЗВЪРШВАН ОТ ФИЗИЧЕСКИ ЛИЦА

Раздел I

Пратки, изпращани от физически лица на физически лица

Чл. 690. При спазване разпоредбите на чл. 691, 692 и 696 се допуска безмитен внос на стоки, съдържащи се в пратки, изпратени безвъзмездно от физическо лице, намиращо се в друга държава, до друго физическо лице, намиращо се на митническата територия на Република България, при условие че се касае за внос на стоки, нямащи търговски характер по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 1.

Чл. 691. (1) Безмитният внос по чл. 690 се допуска за стоки, различни от посочените в чл. 696, чиято собствена стойност не надвишава общо 100 щатски долара или тяхната равностойност в друга валута.

(2) Когато се внася само една единствена стока, чиято собствена стойност надвишава нормата по ал. 1, се заплащат митните сборове върху цялата стойност на стоката.

(3) Когато общата стойност на 2 или повече стоки надвишава нормата по ал. 1, безмитният внос се допуска само за част от стоките, сумата от собствените стойности на които не надвишава тази норма.

Чл. 692. За стоките, посочени в приложение № 64, безмитният внос за една пратка се допуска само до количествата, посочени в колона 2 на същото приложение. Количества над посочените в колона 2 не могат да ползват нормата за безмитен внос по чл. 691.

Раздел II

Стоки, внасяни от пътници

Чл. 693. (1) При спазване разпоредбите на този раздел се допуска безмитен внос на стоки, придобити в чужбина и внасяни лично от пътници, които нямат търговски характер по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 2.

(2) Като "стоки, внасяни лично от пътниците" се считат стоките, които нямат търговски характер и които:

1. се носят от самите пътници;

2. се съдържат в ръчните им багажи;

3. се съдържат в непридружаван багаж, независимо от момента на представянето му пред митническите органи, при условие че този багаж е бил предаден лично от пътника на превозвача и е бил обявен при влизането на пътника на митническата територия на Република България като непридружаван багаж във връзка с пътуването му;

4. се пренасят от пътниците с превозните средства, които те използват, за да влязат на митническата територия на Република България.

Чл. 694. (1) Безмитният внос съгласно чл. 693 се разрешава поотделно за всеки пътник при всяко пътуване за стоки, различни от посочените в приложение № 64, до общата собствена стойност на стоките, възлизаща на 100 щатски долара или равностойността им в друга валута. За пътниците, ненавършили 16 години, нормата за безмитен внос е 50 щатски долара или тяхната равностойност в друга валута.

(2) Когато се внася само една единствена стока, чиято собствена стойност надвишава нормата по ал. 1, се заплащат митните сборове върху цялата стойност на стоката. Правото на безмитен внос не може да се кумулира, нито да се разпределя между няколко пътници.

(3) Когато общата стойност на две или повече стоки, които са притежание на един пътник, надвишава нормата по ал. 1, безмитният внос се допуска само за част от стоките, сумата от собствените стойности на които не надвишава тази норма.

Чл. 695. За стоките, посочени в приложение № 64, безмитният внос за един пътник и за едно пътуване се допуска само до количествата, посочени в колона 3 на приложение № 64. Количества над посочените в колона 3 не могат да ползват нормите за безмитен внос по чл. 694.

Чл. 696. (1) За прилагането на чл. 692 и 695 безмитен внос за стоките, посочени в колона 1, се допуска до количествата, посочени в колона 2 или в колона 3 на приложение № 64.

(2) Пътниците, ненавършили 16 години, нямат право на безмитен внос за стоките, посочени в приложение № 64, с изключение на медикаментите.

Чл. 697. Допуска се безмитен внос на собствените художествени творби и научни трудове независимо от вида на информационния им носител, внасяни от лица с постоянно местопребиваване на митническата територия на Република България.

Чл. 698. Лицата, които преминават границата повече от един път в рамките на 30 последователни дни, ползват намалени норми за безмитен внос в следните размери:

1. за придобити в чужбина стоки със собствена стойност - 20 щатски долара или тяхната равностойност в друга валута;

2. за стоките по приложение № 64 – в размер 20 на сто от нормите в колона 3.

Раздел III

Ордени, награди, медали и други почетни отличия

Чл. 699. При представяне на необходимите доказателства от страна на заинтересуваните лица, потвърждаващи пред митническите органи, че се касае за безвъзмездно награждаване или отличаване, се допуска безмитен внос на:

1. ордени, връчени от правителствата на други държави на лица с постоянно местопребиваване на митническата територия на Република България;

2. награди, купи, медали и други подобни предмети предимно със символичен характер, внасяни от лица с постоянно местопребиваване на митническата територия на Република България, които са получили тези предмети в друга държава в знак на уважение за дейността, която са развили в определена област, като признание за техните заслуги или като награда за проявена смелост или саможертва;

3. награди, купи, медали и други подобни предмети, които имат предимно символичен характер и са били предоставени безвъзмездно от органи или лица със седалище на управление или с регистрация в друга държава, за да бъдат връчени на митническата територия на Република България по поводите, посочени в т. 2;

4. награди, купи и сувенири със символичен характер и с незначителна стойност, предназначени за безвъзмездно раздаване на лица с постоянно местопребиваване в други държави при провеждане на конгреси и други подобни прояви с международен характер. От вида, единичната цена, разфасовката и другите характеристики на предметите следва да е видно, че вносът няма търговски характер.

Раздел IV

Подаръци, получени в рамките на международните отношения

Чл. 700. Без да се нарушават разпоредбите на чл. 693 – 698 и при спазване разпоредбите на чл. 701, допуска се безмитен внос на предметите:

1. внасяни на митническата територия на Република България от лица, направили официално посещение в друга държава, където са получили тези предмети като подаръци по този случай от приелите ги органи;

2. внасяни от лица, пристигащи на официално посещение на митническата територия на Република България, които по този случай имат намерение да подарят тези предмети на приемащите ги органи;

3. изпратени като подарък или в знак на приятелство от официални органи или други юридически лица, осъществяващи общественополезна дейност, със седалище на управление или с регистрация в друга държава, на български организации на бюджетна или общинска издръжка или на юридически лица със седалище на митническата територия на Република България, които извършват общественополезна дейност и които са получили разрешението на Централното митническо управление за безмитен внос след представяне на положително становище от съответните компетентни органи.

Чл. 701. Не се допуска безмитен внос на алкохол, алкохолни напитки, тютюн и тютюневи изделия.

Чл. 702. Безмитен внос се разрешава само когато:

1. подаряването на предметите има случаен характер;

2. по вид, стойност и количество предметите нямат търговски характер;

3. предметите няма да бъдат използвани за търговски цели.

Раздел V

Стоки, предназначени за лична употреба от държавни глави

Чл. 703. (1) Допуска се безмитен внос на:

1. лични подаръци за държавни глави;

2. стоки, предназначени да бъдат употребявани или консумирани от държавни глави на други държави, както и от лицата, които официално представляват тези държавни глави, по време на официалния им престой на митническата територия на Република България.

(2) Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и спрямо лицата, които в международен план имат прерогативи, аналогични с тези на държавен глава.

Глава петдесет и трета

ВНОС НА ПРЕДМЕТИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ДЕЙНОСТИ ОТ ОБЩЕСТВЕНОПОЛЕЗЕН ХАРАКТЕР

Раздел I

Предмети с образователен, научен или културен характер; научни инструменти и апарати

Чл. 704. Допуска се безмитен внос на предмети с образователен, научен или културен характер, посочени в приложение № 65, независимо от техния получател и от целите, за които са предназначени.

Чл. 705. (1) При спазване разпоредбите на чл. 754 – 757 се допуска безмитен внос на колекционерски предмети и произведения на изкуството, които не

са предназначени за търговски цели и които се внасят от музеи, галерии и други юридически лица, чийто предмет на дейност съгласно акта за учредяването им е колекциониране на предмети и произведения на изкуството, и са предназначени за показване пред широка публика.

(2) При спазване разпоредбите на членове 754 – 757 се допуска безмитен внос на холограми за прожектиране с лазер, мултимедийни игри и материали с образователен, научен или културен характер за програмирано обучение (включително материали под формата на учебно оборудване с придружаващите ги описания под формата на печатни материали), както и посочените в приложение № 66 предмети с образователен, научен или културен характер, при условие че:

1. са произведени от ООН или някоя от специализираните ѝ организации или институции независимо от това, кой е получателят им или каква е целта на използването им, или:

2. се внасят от юридически лица (включително радио- и телеразпръскващите организации), получили съгласието на компетентните органи за разрешаване на безмитен внос съгласно Постановление № 87 на Министерския съвет от 1998 г. за реда за прилагане на Споразумението за внос на предмети с образователен, научен или културен характер и на Протокола към споразумението, ратифицирани със закон (ДВ, бр. 13 от 1997 г.), (ДВ, бр. 45 от 1998 г.).

Чл. 706. (1) При спазване разпоредбите на чл. 708 и чл. 754 до 757 се допуска безмитен внос на научни инструменти и апарати, които не са обхванати от чл. 705, внасят се с нетърговски цели и ще бъдат използвани за научни изследвания или обучение.

(2) Безмитният внос по ал. 1 се допуска само за научните инструменти и апарати, които се внасят от юридически лица и търговци или от техните структурни звена, чийто основен предмет на дейност е провеждане на обучение или научни изследвания и които са получили съгласието на компетентните органи за разрешаване на безмитен внос съгласно Постановление № 87 на Министерския съвет от 1998 г. за реда за прилагане на Споразумението за внос на предмети с образователен, научен или културен характер и на Протокола към споразумението, ратифицирани със закон.

Чл. 707. (1) При спазване разпоредбите на чл. 708 и на чл. 754 – 757 се допуска безмитен внос на резервните части, съставните части или принадлежностите за научните инструменти или апарати, както и за техническите съоръжения за поддръжка, контрол, калибриране или поправка на научните инструменти или апарати в случаите, когато тези стоки се внасят едновременно с инструментите или апаратите или – ако се внасят по-късно – когато е възможно да се установи, че са предназначени за научни инструменти или апарати, които отговарят на изискванията за безмитен внос.

(2) Безмитният внос на стоките по ал. 1 се допуска само при условие, че се внасят от юридически лица и търговци или от техните структурни звена, чийто основен предмет на дейност е провеждане на обучение или научни изследвания и които са получили съгласието на компетентните органи за разрешаване на безмитен внос съгласно Постановление № 87 на Министерския съвет от 1998 г. за реда за прилагане на Споразумението за внос на предмети с образователен, научен или културен характер и на Протокола към споразумението, ратифицирани със закон.

Чл. 708. За прилагане разпоредбите на чл. 706 и 707 под "научен инструмент или апарат" се разбира отделен инструмент, апаратура, система или всякаква друга форма на материално оборудване, които поради обективните си технически характеристики и възможности за получаване на резултати имат научен характер и са предназначени главно за извършване на научни дейности.

Чл. 709. (1) При спазване разпоредбите на чл. 754 – 757 се допуска безмитен внос на научно оборудване, внесено в рамките на сключени споразумения за научно сътрудничество с нетърговска цел за изпълнение на програми за международни научни изследвания, когато е доставено от или за сметка на учреждения или организации за научни изследвания със седалище извън митническата територия на Република България.

(2) Допуска се безмитен внос на научно оборудване:

1. предназначено да бъде използвано от членове или представители на учрежденията или организациите по ал. 1;

2. предоставено със съгласието на чуждестранните учреждения или организациите по ал. 1 на български юридически лица, които извършват научни изследвания в рамките на споразуменията по ал. 1.

(3) За прилагане на разпоредбите на този член "научно оборудване" са: инструменти, апарати, машини и техните принадлежности, включително и резервните части и техническите съоръжения, предназначени специално за поддръжката, контрола, калибрирането или поправката на научното оборудване за научни изследвания.

Чл. 710. Допуска се безмитен внос на животни – живи или препарирани, и на медикаменти, предназначени за зоологическите градини, във връзка с

осъществяваната от тях дейност.

Раздел II

Инструменти и апарати за медицински изследвания,
диагностика или лечение

Чл. 711. (1) Допуска се безмитен внос на инструменти и апарати:

1. предназначени за медицински изследвания, диагностика или лечение, които са дарени от организации с благотворителен характер или от частно лице на частни или публични здравни заведения, получили разрешение за откриване по съответния ред, и внасяни от тези здравни заведения;

2. закупени от здравните заведения по т. 1 изцяло със средства, предоставени от организации с благотворителен характер или от други дарения.

(2) Безмитният внос по ал. 1 се допуска, при условие че получателят на стоките декларира, че:

1. дарението на инструментите или апаратите не е свързано с намерение, имащо търговски или възмезден характер от страна на дарителя, и

2. дарителят не е свързан по никакъв начин с производителя на инструментите и апаратите, за които се иска освобождаване.

(3) При спазване условията на ал. 1 и 2 се допуска безмитен внос и на съставните части, резервните части или принадлежности, предназначени както за инструментите и апаратите, така и за техническите съоръжения за поддръжка, контрол, калибриране или поправка на инструментите и апаратите. Безмитният внос се допуска, при условие че тези стоки се внасят едновременно с инструментите и апаратите, или ако се внасят по-късно – когато е възможно митническите органи да установят, че са предназначени за инструменти и апарати, които преди това са допуснати на безмитен внос.

Раздел III

Лабораторни животни и биологични или химични вещества,
предназначени за научни изследвания

Чл. 712. (1) Допуска се безмитен внос на:

1. животни, специално отгледани или подготвени, за да бъдат използвани при научни изследвания;

2. биологични или химични вещества, внасяни с нетърговска цел, посочени в приложение № 67.

(2) Безмитният внос по ал. 1 се допуска само за животни и биологични или химични вещества, които са предназначени да бъдат използвани от юридически лица с предмет на дейност обучение или научни изследвания, както и от звена на юридически лица, при условие че основната дейност на звената е обучение или научни изследвания.

(3) В списъка по ал. 1, т. 2 могат да бъдат включени само биологични или химични вещества, чиято специфичност или степен на чистота им придава характер на вещества, предназначени главно за научни изследвания.

Раздел IV

Терапевтични субстанции с човешки произход и реактиви за
определяне на кръвните и тъканните групи. Сравнителни вещества,
използвани за контрол на качеството на лекарствените средства.

Фармацевтични продукти, използвани при международни спортни прояви

Чл. 713. (1) При спазване разпоредбите на чл. 714 се допуска безмитен внос на:

1. терапевтични субстанции от човешки произход;

2. реактиви за определяне на кръвните групи;

3. реактиви за определяне на тъканните групи.

(2) По смисъла на ал. 1:

1. "терапевтични субстанции от човешки произход" са: човешката кръв и нейните производни (същинска човешка кръв, сушена плазма, човешки албумин и стабилни разтвори от човешки плазмени протеини, човешки имуноглобулин, човешки фибриноген);

2. "реактиви за определяне на кръвните групи" са: всякакви реактиви от човешки, животински, растителен или друг произход за определяне на кръвните групи и за откриване на кръвната несъвместимост;

3. "реактиви за определяне на тъканните групи" са: всякакви реактиви с човешки, животински, растителен и друг произход за определяне на човешките тъканни групи.

Чл. 714. Безмитен внос се допуска само за стоки, които:

1. са предназначени за юридически лица (включително и техните лаборатории), одобрени от компетентните органи да осъществяват медицинска или научна дейност, ще бъдат използвани само за медицински или научни цели и при условие, че се внасят за нетърговски цели;

2. имат сертификат за годност, издаден от упълномощен за тази цел орган в страната, в която са произведени;

3. са поставени в опаковки със специални етикети за идентификация.

Чл. 715. Допуска се безмитен внос и на специалните опаковки, необходими за превоза на терапевтичните субстанции от човешки произход или на реактивите за определяне на кръвните или тъканните групи, както и на евентуално съдържащите се в пратките разтворители и принадлежности, необходими при използването им.

Чл. 716. (1) Допуска се безмитен внос на пратки, съдържащи образци от сравнителни вещества, разрешени от Световната здравна организация за използване при контрола на качеството при производството на медикаменти, изпратени от Центъра за сътрудничество в областта на сравнителните вещества към тази организация, намиращ се в Стокхолм, Швеция.

(2) Пратките с образци от сравнителни вещества трябва да носят печат на центъра по ал. 1 и етикет.

Чл. 717. Допуска се безмитен внос на фармацевтични продукти за хуманната и ветеринарната медицина, предназначени за употреба от хора или животни, пристигащи от други страни за участие в международни спортни прояви, организирани на митническата територия на Република България. Безмитният внос се допуска само за количества, съответстващи на нуждите на вносителя за периода на престоя му в страната.

Раздел V

Стоки, внасяни за осъществяване на дейности с благотворителна цел

Чл. 718. (1) При спазване разпоредбите на чл. 719 и чл. 754 - 757 и при условие, че този внос няма да създаде предпоставки за злоупотреби и не представлява форма на нелоялна конкуренция, се допуска безмитен внос на:

1. стоки от първа необходимост, предназначени за безвъзмездно раздаване на нуждаещи се лица и внасяни от организации на бюджетна издръжка, от общини, от регистрираните в страната изповедания или от юридически лица с предмет на дейност социално подпомагане;

2. стоки, изпратени безвъзмездно и без намерение от търговски характер от лица или организации със седалище извън митническата територия на Република България на лицата по т. 1 и предназначени за събиране на приходи в полза на нуждаещи се лица при провеждането на благотворителни мероприятия за социално подпомагане;

3. оборудване и канцеларски материали, изпратени безвъзмездно и без намерение от търговски характер от лица или организации със седалище извън митническата територия на Република България на юридически лица с предмет на дейност социално подпомагане и предназначени само за нуждите на осъществяваната от тях социална дейност.

(2) Безмитният внос по ал. 1 се допуска при условие, че получателят на стоките декларира, както следва:

1. по т. 1 - че внасяните стоки са предназначени за безвъзмездно раздаване на нуждаещи се лица;

2. по т. 2 - че внасяните стоки са изпратени безвъзмездно и без намерение от търговски характер и са предназначени за събиране на приходи в полза на нуждаещи се лица при провеждането на благотворителни мероприятия за социално подпомагане;

3. по т. 3 - че внасяните стоки са изпратени безвъзмездно и без намерение от търговски характер и са предназначени за нуждите на осъществяваната от него социална дейност.

(3) По смисъла на ал. 1, т. 1 "стоки от първа необходимост" са стоки за задоволяване на непосредствените нужди на лицата, като например хранителни продукти, медикаменти, облекла, завивки и други подобни.

(4) Не се допуска безмитен внос на:

1. алкохол и алкохолни напитки;

2. тютюневи изделия;

3. моторни превозни средства от всякакъв вид, с изключение на линейките и специализираните моторни превозни средства за инвалиди.

Чл. 719. Безмитен внос се разрешава само на юридически лица и организации, чиято отчетност дава възможност на митническите органи да контролират операциите, извършвани с внесените стоки, и използването на стоките по предназначение.

Раздел VI

Предмети, предназначени за инвалиди

Чл. 720. (1) Допуска се безмитен внос на предмети, предназначени специално за образователното, научното, културното развитие или социалното адаптиране на инвалиди, внасяни:

1. от самите инвалиди за тяхна лична употреба, или

2. от юридическите лица и търговците, които са получили разрешение за внос от Министерството на труда и социалната политика, както и от учреждения или организации, чийто предмет на дейност съгласно акта за учредяването им е образованието или социалното подпомагане на инвалидите.

(2) Допуска се безмитен внос, когато се осъществява от лицата по ал. 1,

и на резервните части, съставните части или специфичните принадлежности за съответните предмети, както и за техническите съоръжения, необходими за поддръжка, контрол, калибриране или поправка на безмитно внесените стоки, при условие че резервните части, принадлежностите или техническите съоръжения се внасят едновременно със стоките по ал. 1 или ако са внесени по-късно, е възможно да се докаже, че са предназначени за стоки, които:

1. са допуснати преди това безмитно, или

2. биха били допуснати до безмитен внос, ако се внасят в момента, в който се иска безмитен внос за съответните резервни части, съставни части и специфични принадлежности.

(3) Лицата по ал. 1, т. 2 могат да осъществяват безмитен внос на стоки, предназначени да бъдат преработени в специално пригодени предмети за образованието, употребата, социалната интеграция и адаптация, за физическото или културното развитие на инвалидите, при условие че преработените стоки ще отговарят на критериите, определени в ал. 1.

(4) По смисъла на този член:

1. "стоки, предназначени специално за образователното, научното, културното развитие или социалното адаптиране на инвалиди" са стоките, даващи възможност на инвалидите да компенсират ограничена физическа или умствена способност и/или да влизат в пасивна или активна връзка с обществото;

2. "специално предназначен" е предмет, който поради първоначалната си конструкция или вследствие на монтираните по-късно към първоначалната му конструкция съществени приспособления притежава технически характеристики, благодарение на които е пригоден само за употреба от инвалиди;

3. "инвалиди" са лица със съществени физически (включително сетивни), умствени или психически увреждания или недъзи, ограничаващи или пречатстващи извършването на дейност или функция, считана за нормална за човека, които са получили съответното свидетелство от компетентен медицински орган, удостоверяващо тяхната инвалидност.

Чл. 721. Като изключение от разпоредбите на чл. 720 вносът на пътнически автомобилни превозни средства, осъществяван от лицата по ал. 1, т. 1 от същия член, се освобождава от вносни митни сборове в съответствие с разпоредбите на Постановление № 2 на Министерския съвет от 1993 г.

Раздел VII

Стоки, предназначени за пострадали от бедствия

Чл. 722. (1) При спазване разпоредбите на чл. 723, 724 и 725 и на чл. 754 – 757 се допуска безмитен внос на стоки, внасяни от държавни и общински органи и учреждения или от други юридически лица, чийто предмет на дейност е социално подпомагане, и предназначени за:

1. безвъзмездно раздаване на пострадалите от бедствия на митническата територия на Република България, или

2. безвъзмездно предоставяне за ползване от пострадалите от бедствия, но които остават собственост на лицата по ал. 1.

(2) При спазване на условията по ал. 1 се допуска безмитен внос на стоки, внасяни от притеклите се на помощ спасителни групи за покриване на нуждите им за периода на спасителната акция.

Чл. 723. (1) Не се допуска безмитен внос на материали и съоръжения, предназначени за възстановяване на пострадалите райони.

(2) Безмитният внос се допуска само за стоките, внасяни в срок до 2 години след бедствието.

Чл. 724. По смисъла на този раздел "бедствие" е сериозно нарушаване на функционирането на обществото, имащо за последици големи човешки жертви и/или материални или екологични вреди. Терминът обхваща всички бедствия, независимо от причината им, т. е. стихийни, екологични и други бедствия.

Чл. 725. Безмитен внос се разрешава само на лицата по чл. 722, ал. 1, чиято отчетност дава възможност на митническите органи да контролират операциите, осъществявани с внесените стоки.

Глава петдесет и четвърта

ВНОС, СВЪРЗАН С УПРАЖНЯВАНЕ НА ДЕЙНОСТИ С ТЪРГОВСКИ ХАРАКТЕР

Раздел I

Средства за производство и друго оборудване, внасяни при прехвърляне на дейности

Чл. 726. (1) При спазване разпоредбите на чл. 727 – 731 се допуска безмитен внос на средства за производство и друго оборудване, внасяни от предприятия при прехвърляне изцяло на митническата територия на Република България на дейността, която са извършвали в друга държава. Безмитният внос се допуска дори ако във връзка с прехвърлянето на дейността са направени промени в юридическия статут или в състава на управителните органи на предприятието.

(2) За допускането на безмитния внос на стоките по ал. 1 се изисква предварително разрешение от Централното митническо управление, издадено въз

основа на положително писмено становище от органа, в чиято компетентност е съответната дейност.

(3) По смисъла на ал. 1:

1. "дейност" е всяка разрешена от българското законодателство стопанска дейност, извършвана от производител или търговец или от лице, предоставящо услуги, включително дейностите по добива на суровини, селскостопански дейности, както и тези на свободните професии и приравнените към тях;

2. "средства за производство и друго оборудване" е необходимото за функциониране на предприятието техническо, канцеларско или търговско-складово оборудване или обзавеждане; когато се касае за селскостопанско предприятие, към оборудването се включват и принадлежащите работни и продуктивни животни;

3. "предприятие" е самостоятелна стопанска единица или неин клон, когато той функционира самостоятелно.

Чл. 727. Безмитният внос по чл. 726 се допуска само за средства за производство и друго оборудване, които:

1. освен в особени случаи, наложени от обстоятелствата, са били собственост и са били използвани не по-малко от 12 месеца от предприятието преди преустановяване на дейността му в страната, откъдето се прехвърля;

2. след внасянето им на митническата територия на Република България ще бъдат използвани за същите цели;

3. съответстват на предмета и обема на дейност на съответното предприятие.

Чл. 728. (1) Безмитен внос може да се допусне само за предприятията, които окончателно са прекратили дейността си в страната, от която се прехвърлят, за да извършват същата по вид дейност на митническата територия на Република България.

(2) Не се допуска безмитен внос за предприятия, чието прехвърляне на митническата територия на Република България е вследствие на или с цел сливане, вливане или установяване на други отношения с предприятие със седалище на митническата територия на Република България, когато с това прехвърляне не се учредява нова за местното предприятие дейност.

Чл. 729. Не се допуска безмитен внос на:

1. транспортни средства, които нямат характер на средства за производство и не са предназначени за предоставяне на услуги;

2. провизии от всякакъв вид, предназначени за консумация от човека или за храна на животни;

3. горива и запаси от суровини или от готови или полуготови продукти;

4. добитък – собственост на търговци на добитък.

Чл. 730. Освен в особени случаи, наложени от обстоятелствата, безмитният внос по чл. 726 се допуска само за средства за производство и друго оборудване, декларирани за внос преди изтичането на 1 година от датата на преустановяване на дейността на предприятието в държавата, откъдето то се премества.

Чл. 731. (1) До изтичането на 1 година от датата на приемане на декларацията за внос средствата за производство и другото оборудване, допуснати безмитно, не могат да бъде обект на заемане, залагане, даване под наем или прехвърляне със или без заплащане, без митническите органи да са разрешили предварително това.

(2) Централното митническо управление може да увеличи срока по ал. 1 до 36 месеца по отношение на отдаването под наем или прехвърлянето на имуществото в случаите, когато съществува риск от злоупотреба.

(3) В случай че стоките, допуснати безмитно на основание чл. 726, бъдат предмет на заемане, залагане, даване под наем или прехвърляне със или без заплащане, преди изтичането на сроковете по ал. 1 и 2, за тях възниква вносно митническо задължение.

(4) Вносните митни сборове се определят съгласно митническите ставки, действащи към датата на заемането, залагането, даването под наем или прехвърлянето, в зависимост от вида на стоката и въз основа на митническата стойност, установени или признати към тази дата от митническите органи.

Чл. 732. (1) Разпоредбите на чл. 726 – 731 се прилагат, като се отчита съответната специфика, и за оборудване, внасяно от юридически лица, които упражняват дейност с нестопанска цел и които прехвърлят тази дейност на митническата територия на Република България.

(2) За допускането на безмитния внос на оборудването по ал. 1 се изисква предварително разрешение от Централното митническо управление, издадено на основание писмено положително становище от органа, в чиято компетентност е съответната дейност.

(3) При спазване разпоредбите на този раздел безмитен внос на стоките, внасяни от лица, които упражняват свободни професии, или приравнени към тях, се допуска, при условие че тези лица имат разрешение за упражняване на професията

си на митническата територия на Република България.

Раздел II

Образци от стоки с незначителна стойност, печатни материали и предмети с рекламен характер, внасяни с цел проучване на пазари

Чл. 733. (1) При спазване разпоредбите на чл. 737, ал. 1, т. 1 и ал. 4 се допуска безмитен внос на образци от стоки с незначителна стойност от всякакъв вид, предназначени само за търсене на поръчки за осъществяване на бъдещ внос на митническата територия на Република България на стоки от същия вид.

(2) Митническите органи изискват за образците, които биха могли да бъдат използвани като стоки за търговски цели, да бъде променен търговският им характер посредством разкъсване, перфориране или поставяне на незаличима и видима маркировка или по друг начин, без тази операция да отнема качеството им на образци.

(3) По смисъла на ал. 1 "образци от стоки" са представителните артикули или мостри от дадена група стоки, чийто начин на представяне и чието количество за един и същи вид или от едно и също качество ги прави неизползваеми за цели, различни от проучването на пазари.

Чл. 734. При спазване разпоредбите на чл. 735 се допуска безмитен внос на печатни материали с рекламен характер, като каталози, ценоразписи и упътвания за употреба, които се отнасят до:

1. стоки, предназначени за продажба или за даване под наем от чуждестранно лице;

2. услуги, предоставяни от чуждестранно лице.

Чл. 735. Безмитният внос по чл. 734 се допуска само за печатни материали с рекламен характер, които отговарят на следните условия:

1. съдържат наименованието на предприятието, което произвежда, продава или дава под наем стоките или което предлага извършване на услугите, за които те се отнасят;

2. всяка пратка следва да съдържа само един единствен печатен материал или ако съдържа няколко – по един екземпляр от всеки вид; пратките, съдържащи няколко екземпляра от един и същ печатен материал, се допускат за безмитен внос, когато общото им брутно тегло не надвишава един килограм;

3. печатните материали, изпратени с групажна пратка, не трябва да са от един и същ изпращач до един и същ получател.

Чл. 736. Допуска се безмитен внос на предмети с рекламен характер, изпратени безвъзмездно от доставчиците на техни клиенти, ако нямат собствена търговска стойност и не могат да бъдат използвани за друго освен за рекламни цели.

Раздел III

Стоки, предназначени за употреба или за консумация

по време на изложение или подобна проява

Чл. 737. (1) Допуска се безмитен внос на:

1. малки представителни образци от стоки, произведени извън митническата територия на Република България и предназначени за изложение или за подобна проява, при условие че:

а) са внесени безвъзмездно от други страни в качеството си на готови образци или са получени по време на съответната проява от стоки, внесени в насипно състояние от тези страни;

б) са предназначени само за безплатна употреба или за консумация от публиката по време на проявата;

в) могат да се идентифицират като образци с рекламен характер и с незначителна единична стойност;

г) не са годни за търговска продажба и според случая са представени в опаковки, съдържащи такова количество стока, което е по-малко, отколкото е количеството в опаковките, съдържащи най-малкото количество от същата стока, продавано в търговската мрежа;

д) са хранителни продукти и напитки, непригодени за търговска продажба по смисъла на буква "г", и се консумират на място по време на проявата;

е) тяхната обща стойност и количество съответстват на вида на проявата, на броя на посетителите и на дяловото участие на изложителите в проявата;

2. стоки, внесени само с цел да бъдат демонстрирани или използвани при демонстрирането на машини и апарати, произведени извън митническата територия на Република България и представени на изложения или на друга подобна проява, при условие че:

а) ще бъдат изразходвани или унищожени по време на проявата, и

б) тяхната обща стойност и количество съответстват на вида на проявата, на броя на посетителите и на дяловото участие на изложителите в проявата;

3. различни материали с малка стойност, като бои, лакове, тапети и други, използвани за построяване, обзавеждане и декориране на временните щандове от представители на други държави, участващи в изложения или в друга проява,

които се унищожават при самата им употреба;

4. печатни материали, каталози, проспекти, ценоразписи, рекламни афиши, илюстрирани или неилюстрирани календари, фотографии без рамки и други предмети, внасяни безвъзмездно с цел реклама на стоки, произведени извън митническата територия на Република България и представени на изложения или на друга подобна проява, при условие че:

а) служат само за безвъзмездно раздаване на публиката по време на проявата;

б) тяхната обща стойност и количество съответстват на вида на проявата, на броя на посетителите и на дяловото участие на изложителите в проявата.

(2) По смисъла на ал. 1 "изложение или подобна проява" са:

1. изложения, панаири, салони и подобни прояви в областта на търговията, промишлеността, селското стопанство и занаятчийството;

2. изложения или прояви, организирани главно с благотворителна цел;

3. изложения или прояви, организирани главно с научна, техническа, занаятчийска, художествена, образователна или културна, спортна, религиозна, синдикална или туристическа цел, са също така и с оглед на по-доброто разбирателство между народите;

4. съвещанията на представители на международни организации или обединения;

5. церемонии или прояви с официален или възпоменателен характер.

(3) Безмитен внос по ал. 1 и 2 не се допуска за стоките, предназначени за употреба или консумация по време на организирани в търговски магазин или помещение частни прояви с цел продажбата на чуждестранни стоки.

(4) Не се допуска безмитен внос по ал. 1, т. 1 и 2 на:

1. алкохол и алкохолни напитки;

2. тютюн и тютюневи изделия;

3. горива и смазочни материали.

Раздел IV

Стоки, внасяни за изпитания, анализи или опити

Чл. 738. При спазване разпоредбите на чл. 739 - 741 се допуска безмитен внос на стоки, предназначени за изпитания, анализи или опити за определяне на техния състав, качество или други технически характеристики, за информативни цели или за изпитателни цели с промишлен или търговски характер, при условие че:

1. изпитанията, анализите или опитите не представляват дейности с маркетингов или рекламен характер, които имат за цел ускоряване или увеличаване продажбите на стоките;

2. не надвишават количествата, необходими за осъществяване на целта, за която са внесени; тези количества се определят от митническите органи за всеки отделен случай в зависимост от целта на вноса;

3. стоките, подложени на изпитания, анализи или опити, ще бъдат изразходвани или унищожени по време на тези операции, с изключение на случаите по чл. 740.

Чл. 739. За прилагане разпоредбите на чл. 738:

1. "технически характеристики" са както основните характеристики на анализираната стока, така и нейните свойства, които се проявяват при външни влияния; във втората група влизат по-специално изучаване реакциите на стоката при определена околна среда (например влажност, температура и др.);

2. изпитания, анализи и опити за "информативни цели" са всички операции, осъществени извън каквато и да е промишлена или търговска дейност, които са насочени към обективно изучаване на стоките или към неговото задълбочаване, например: анализ на качеството, проверка за съответствие със стандартите, експертиза, одобряване и др.;

3. изпитания, анализи и опити за "изпитателни цели с промишлен или търговски характер" са всички операции, които са насочени към обективното изучаване на стоките или към неговото задълбочаване, които могат да се предприемат в подготвителния стадий на промишлена или търговска дейност (проучвания върху изпитателни стендове, изпитания на превозни средства върху специализирани терени, клинични тестове на медикаменти и др.), доколкото тези операции не представляват част от стопански производствен цикъл.

Чл. 740. (1) Ако по време на изпитанията, анализите и опитите стоките не бъдат изцяло изразходвани или унищожени, митническите органи дават ново митническо направление на остатъчните продукти, които:

1. след приключване на изпитанията, анализите или опитите се унищожат изцяло или се превърнат в стоки без търговска стойност;

2. се изоставят безвъзмездно в полза на държавата;

3. се изнесат извън митническата територия на Република България.

(2) По смисъла на ал. 1 "остатъчни продукти" са продуктите, получени в резултат на изпитания, анализи или опити, или стоките, останали неизползвани.

(3) В случай че не се приложат разпоредбите на ал. 2, за остатъчните

продукти се събират вносните митни сборове, определени съгласно ставките, които са действащи към датата, на която са приключили изпитанията, анализите или опитите, в зависимост от вида на стоката и въз основа на митническата стойност, установени или признати от митническите органи към тази дата.

(4) Допуска се, със съгласието и под контрола на митническите органи, остатъчните продукти да бъдат превърнати от заинтересуваното лице в остатъци или отпадъци. В този случай вносните митни сборове се определят съгласно ставките, установени или признати от митническите органи към датата на тяхното получаване.

Чл. 741. Срокът, за който следва да се извършат изпитанията, анализите и опитите, както и административните формалности, които гарантират използването на стоките за предвидените в този раздел цели, се определят от оформящото вноса митническо учреждение.

Глава петдесет и пета

ВНОС НА СТОКИ, НЕОБХОДИМИ ПРИ ИЗВЪРШВАНЕ НА ПРЕВОЗНИ ОПЕРАЦИИ

Чл. 742. Допуска се безмитен внос на различни материали, като слама, хартия, стъквени влакна, дървен и пластмасов материал и различни артикули, като въжета, покривала, картон, използвани за подреждане и съхраняване, включително за термична защита, на стоките по време на тяхното превозване от чужбина до митническата територия на Република България, които обикновено са негодни за повторна употреба.

Чл. 743. Допуска се безмитен внос на слама и фуражи от всякакъв вид, необходими за животните по време на превозването им от друга страна в митническата територия на Република България и намиращи се в същите превозни средства.

Чл. 744. (1) При спазване разпоредбите на чл. 745 се допуска безмитен внос на:

1. горивото, съдържащо се в нормалните резервоари на влизащите на митническата територия на Република България:

а) кораби, въздухоплавателни средства, локомотиви, специални вагони и шосейни моторни превозни средства;

б) контейнери за специална употреба;

2. горивото, съдържащо се в ръчно преносими резервоари, намиращи се в автомобилните превозни средства от тарифна позиция 8703 или в мотоциклетите, което е предназначено за използване от същите превозни средства и е до 10 литра за превозно средство;

3. смазочните материали, намиращи се в превозните средства или в контейнерите за специална употреба и съответстващи на обичайните им нужди за тяхното функциониране по време на извършвания превоз.

(2) По смисъла на ал. 1:

1. "контейнер за специална употреба" е всеки контейнер със специални устройства, приспособени за нуждите на системите за охлаждане, за подаване на кислород, термоизолация или за други системи;

2. "нормални резервоари" са:

а) резервоарите, които са трайно монтирани от производителя във всички превозни средства от същия вид както съответното превозно средство, които позволяват директно използване на горивото както за придвижването на превозното средство, така и при необходимост за функциониране на системите за охлаждане или на други системи по време на транспорта. Като нормални резервоари се считат също така и резервоарите за газ в превозни средства, които са приспособени да се движат непосредствено с този вид гориво, както и резервоарите към други системи, с които могат да бъдат оборудвани превозните средства;

б) резервоарите, които са трайно монтирани от производителя във всички контейнери от същия вид както съответния контейнер, които позволяват директно използване на горивото за функциониране по време на превоза на системите за охлаждане или на другите системи, с които са оборудвани контейнерите за специална употреба.

Чл. 745. (1) Горивата и смазочните материали, допуснати за безмитен внос съгласно чл. 744, не могат да бъдат използвани от превозно средство, различно от това, с което са били внесени, нито да бъдат изваждани от това превозно средство или да бъдат обект на складиране, освен при необходими ремонти, нито да бъдат прехвърляни със или без заплащане от ползващия безмитния внос.

(2) При неспазване разпоредбите на ал. 1 за съответните стоки се събират вносни митни сборове, определени съгласно ставките, действащи към момента, в който това е извършено, в зависимост от вида на стоките и въз основа на митническата стойност, установени или признати към тази дата от митническите органи.

Глава петдесет и шеста

ВНОС НА ДОКУМЕНТАЦИЯ

Раздел I

Пратки, предназначени за органите по защита на интелектуалната или индустриалната собственост

Чл. 746. Допуска се безмитен внос на търговски марки, образци, модели или чертежи, както и на документите, независимо от вида на носителя им, съдържащи информация за тях, които удостоверяват правото на патент или други подобни права, когато са предназначени за компетентните органи по защитата на интелектуалната или индустриалната собственост.

Раздел II

Материали за туристическа пропаганда

Чл. 747. (1) При спазване разпоредбите на чл. 704 - 708 и на чл. 754 - 757 се допуска безмитен внос на рекламни материали за туристическа пропаганда.

(2) По смисъла на този член изразът "рекламни материали за туристическа пропаганда" обхваща най-малко следните стоки:

1. проспекти, брошури, книги, списания, пътеводители, плакати със или без рамки, снимки без рамки, географски карти със или без илюстрации, напечатани транспаранти за прозорци, илюстрирани календари, както и видео- и аудионосители на записи, предназначени за безвъзмездно раздаване и приканващи хората да посетят чужди страни, за да участват там в сбирки или в културни, туристически, спортни, религиозни или професионални прояви, при условие че тези стоки и записи не съдържат повече от 25 на сто търговска реклама и е очевидно предназначението им за рекламни цели;

2. списъци и годишници на чуждестранни хотели, публикувани от чуждестранни туристически агенции или по тяхна поръчка, както и разписания за транспортни услуги на туристически предприятия със седалище в чужбина, когато тези стоки са предназначени за безвъзмездно раздаване и не съдържат повече от 25 на сто търговска реклама;

3. технически материали, изпратени на акредитирани представители или на кореспондентите, определени от официални национални туристически организации, непредназначени за раздаване, като годишници, телефонни или телексни указатели, списъци на хотели, каталози на панаири, занаятчийски образци с незначителна стойност, аудио-видеозаписи, както и документационни материали относно музеи, университети, балнеологични курорти или относно други подобни институции.

Раздел III

Документи и предмети без търговска стойност

Чл. 748. Допуска се безмитен внос, когато по вид и количество нямат търговски характер, на:

1. публикации на държавни органи, публично-правни организации от други държави, както и публикации на официални международни организации със седалище в други държави, при условие че тези публикации са предназначени за безвъзмездно разпространение;

2. бюлетени за гласуване при избори, организирани от органи със седалище в други държави;

3. документи, изпращани безвъзмездно на учреждения и ведомства в Република България на бюджетна или общинска издръжка;

4. предмети, предназначени да послужат пред съдебни или други официални органи в Република България като доказателства или за други подобни цели;

5. спесимени на подписи и съобщения относно тези подписи, изпращани в рамките на обичайния обмен на сведения между държавни институции или банки;

6. официални печатни материали, изпращани на Българската народна банка;

7. доклади, отчети за дейности, информации, проспекти, съобщения за записване и други документи, изготвени от търговски дружества със седалище в друга държава и предназначени за притежателите на ценни книжа, издадени от тези търговски дружества;

8. носители със запис, като перфокарти, магнитни ленти, микрофилми, микрофилми с планове, магнитни дискове, аудио- и видеоленти, изпращани безвъзмездно на получателите в рамките на международен обмен на информация;

9. архиви, решения, формуляри и други документи или техните еквиваленти върху други носители на информация, използвани по време на съвещания, конференции или международни конгреси, както и отчетите за тези прояви;

10. планове, технически чертежи, скици, описания и друга подобна документация, независимо от вида на носителя на информация, внасяни с оглед на получаване или изпълнение на поръчки в други държави или за участие в конкурси или търгове, организирани на митническата територия на Република България;

11. документация, предназначена за използване по време на изпити, организирани на митническата територия на Република България от институции със седалище в друга държава;

12. формуляри, използвани като официални документи за нуждите на движението на превозни средства или стоки в рамките на международни конвенции;

13. формуляри, етикети, превозни свидетелства и други документи,

изпратени от транспортни и пътнически предприятия или хотелиерски фирми със седалище в друга държава на техни представителства или пътнически бюра, установени на митническата територия на Република България;

14. попълнени формуляри, превозни документи, товарителници, коносаменти и други търговски и служебни документи;

15. служебни печатни формуляри на държавни органи от други държави или на международни органи, както и международни образци на съответните печатни формуляри, изпращани от организации със седалище в чужбина на кореспондиращите с тях организации със седалище на митническата територия на Република България с цел да бъдат разпространявани;

16. снимки, диапозитиви, клишета за снимки или техни еквиваленти върху други носители на информация, дори придружени с текстови обяснения или други подобни допълнения, изпратени на информационни агенции, издателства на вестници или периодични издания;

17. таксови марки и други подобни, удостоверяващи плащането на парични вземания в други държави.

Глава петдесет и седма

ВНОС НА СТОКИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА ПОСТРОЯВАНЕ, ПОДДРЪЖКА
ИЛИ УКРАСА НА МЕМОРИАЛНИ ГРОБИЩА; МАТЕРИАЛИ ЗА
ПОГРЕБАЛНИ ЦЕЛИ

Чл. 749. Допуска се безмитен внос на стоки, които по вид и количество съответстват на обичайните материали, необходими за построяване, поддръжка или украса на мемориални гробища, гробници и възпоменателни надгробни паметници, изградени в памет на чуждестранни граждани – жертви от войните и погребани на митническата територия на Република България, внасяни от юридически лица, които са получили разрешение от компетентните органи за упражняване на тази дейност.

Чл. 750. Допуска се безмитен внос на:

1. ковчези, съдържащи телата на починали, и урни с праха на починали, както и цветята, венците и други предмети за украса, които обикновено ги съпътстват;

2. цветя, венци и други предмети за украса на гробове, внасяни от лица с постоянно местопребиваване или местоседалище в друга страна при тяхното пристигане на митническата територия Република България във връзка с погребение или посещение на гробове, намиращи се на тази територия.

Глава петдесет и осма

СПЕЦИФИЧНИ СЛУЧАИ ЗА ДОПУСКАНЕ НА БЕЗМИТЕН ВНОС

Чл. 751. (1) (Доп. – дв, бр. 82 от 2001 г.) Допуска се безмитен внос на въоръженията, снаряженията и специализираната техника, предназначени за нуждите на Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Държавната агенция "Гражданска защита", Войските на Министерството на транспорта, Войските на Комитета по пощи и далекосъобщения, Строителните войски, Националната служба за охрана, Националната разузнавателна служба и другите войски, създадени със закон.

(2) (Доп. – дв, бр. 82 от 2001 г.) По смисъла на ал. 1 "специализирана техника" е техниката, необходима за осъществяването от органите по ал. 1 на възложените им функции по гарантиране на националната сигурност и защитата на населението и националното стопанство от бедствия, аварии и катастрофи.

(3) Стоките по ал. 1 могат да бъдат предмет на заемане, даване под наем или прехвърляне без заплащане на митните сборове само в полза на друг орган от посочените в ал. 1.

(4) В случай че стоките по ал. 1 бъдат предмет на заемане, отдаване под наем или прехвърляне със или без заплащане в полза на лица, различни от органите по ал. 1, се събират вносните митни сборове, определени съгласно ставките, които действат към датата на заемането, даването под наем или прехвърлянето, и в зависимост от вида на стоката и въз основа на митническата стойност, установени или признати към тази дата от митническите органи.

Чл. 752. В случаите, когато стоките по чл. 751, ал. 1 не се внасят от органи от посочените в същата алинея, но са предназначени за техните нужди, допускането на безмитния внос се извършва след представяне в обмитаещото митническо учреждение на предавателно-приемателен протокол и на фактура за продадените стоки, издадена от носителя.

Глава петдесет и девета

ОГРАНИЧЕНИЯ И УСЛОВИЯ ЗА РАЗПОРЕЖДАНЕ С БЕЗМИТНО ВНЕСЕНИ СТОКИ

Чл. 753. (1) В срок до 3 години от датата на вноса стоките, допуснати за безмитен внос съгласно разпоредбите, предвидени в закони или в приети до 1 януари 1999 г. постановления на Министерския съвет, не могат да бъдат предмет на заемане, залагане, отдаване под наем или прехвърляне със или без заплащане за цели, различни от предвидените в съответните разпоредби.

(2) В случай че стоките по ал. 1 бъдат предмет на заемане, залагане, отдаване под наем или прехвърляне със или без заплащане преди изтичането на

3-годишния срок, за тях възниква вносно митническо задължение.

(3) Вносните митни сборове се определят съгласно митническите ставки, действащи към датата на заемането, залагането, даването под наем или прехвърлянето, в зависимост от вида на стоката и въз основа на митническата стойност, установени или признати към тази дата от митническите органи.

Чл. 754. (1) В срок до 3 години от датата на вноса стоките, допуснати за безмитен внос на основание чл. 705, 706, 707, 709 и 711, не могат да бъдат предмет на заемане, залагане, отдаване под наем или прехвърляне със или без заплащане, без митническите органи да са дали предварително писмено разрешение за това.

(2) В срок до 3 години от датата на вноса стоките, допуснати за безмитен внос на основание чл. 718, ал. 1, чл. 722, ал. 1 и чл. 747, не могат да бъдат предмет на заемане, залагане, отдаване под наем или прехвърляне със или без заплащане за цели, различни от предвидените в тези членове.

(3) Преди изтичането на 3-годишния срок от датата на вноса митническите органи могат да разрешат стоките по чл. 705, 706, 707, 709, 711, чл. 718, ал. 1, чл. 722, ал. 1 и чл. 747 да бъдат предмет на заемане, даване под наем или прехвърляне без заплащане на митните сборове само в полза на други юридически лица, които отговарят на условията за осъществяване на безмитен внос за тези стоки. Освобождаването се разрешава, ако се представят неопровержими доказателства, че стоките ще бъдат използвани за цели, даващи право на безмитен внос.

(4) В случай че стоките, допуснати за безмитен внос на основание чл. 705, 706, 707, 709, 711, чл. 718, ал. 1, чл. 722, ал. 1 и чл. 747, бъдат предмет на заемане, залагане, отдаване под наем или прехвърляне със или без заплащане преди изтичането на 3-годишния срок, за тях възниква вносно митническо задължение.

(5) Вносните митни сборове се определят съгласно митническите ставки, които действат към датата на заемането, залагането, даването под наем или прехвърлянето в зависимост от вида на стоката и въз основа на митническата стойност, установени или признати към тази дата от митническите органи.

Чл. 755. Разпоредбите на чл. 753 и 754 не се отнасят за случаите, когато стоките, допуснати за безмитен внос, се дават временно на друго лице с цел инсталиране, ремонт или изпитание.

Чл. 756. (1) Юридическите лица по чл. 705, 706, 707, 709, 711, чл. 718, ал. 1, чл. 722, ал. 1 и чл. 747, които преди изтичането на 3-годишния срок от датата на безмитния внос не отговарят повече на условията, които им дават основание да ползват правото на безмитен внос, са длъжни да уведомят писмено митническите органи за това обстоятелство в най-кратък срок, но не по-късно от 7 дни от датата на настъпване на обстоятелството.

(2) За стоките, които остават в притежание на лицата по ал. 1, се събират вносните митни сборове, определени съгласно ставките, които действат към момента, в който са отпаднали условията, в зависимост от вида на стоките и въз основа на митническата стойност, установени или признати към тази дата от митническите органи.

Чл. 757. (1) За стоките, използвани от лицата, които са получили право на безмитен внос, за цели, различни от предвидените в чл. 705, 706, 707, 709, 711, чл. 718, ал. 1, чл. 722, ал. 1 и чл. 747, възниква вносно митническо задължение.

(2) Вносните митни сборове за стоките по ал. 1 се определят съгласно ставките, които действат към датата на промяната на предназначението и в зависимост от вида на стоката и въз основа на митническата стойност, установени или признати към тази дата от митническите органи.

ДЯЛ ВТОРИ

ВРЪЩАНИ СТОКИ

Чл. 758. (1) Връщаните стоки се освобождават от вносни митни сборове дори и когато представляват само част от количество стоки, изнесени преди това от митническата територия на Република България.

(2) Разпоредбата по ал. 1 се прилага и за случаите, когато връщаните стоки представляват части или принадлежности от машини, инструменти, апаратура или други продукти, изнесени преди това от митническата територия на Република България.

Чл. 759. (1) Като изключение от разпоредбата на чл. 184 от закона се освобождават от вносни митни сборове връщаните стоки в следните случаи и при следните условия:

1. стоки, които, след като са били изнесени от митническата територия на Република България, не са претърпели други операции освен необходимите за поддържането им в добро състояние или за промяна на външния им вид;

2. стоки, които, след като са били изнесени от митническата територия на Република България, са претърпели други операции освен необходимите за

поддържането им в добро състояние или за промяна на външния им вид, но са се оказали дефектни или неподходящи за предвиденото използване, при условие че е изпълнено едно от следните условия:

а) тези операции са били извършени единствено с цел поправка или възстановяване на състоянието им, или

б) непригодността им за предвидената употреба се е проявила едва след започването на тези операции.

(2) Когато операциите, на които са били подложени връщаните стоки съгласно ал. 1, т. 2, биха довели до събиране на вносни митни сборове, в случай че същите стоки са били поставени под режим пасивно усъвършенстване, се прилагат правилата за начисляване на митни сборове за същия режим.

(3) В отклонение от разпоредбите на ал. 2, ако стоките са претърпели операция, състояща се в поправка или възстановяване на състоянието им, станала необходима поради непредвидими обстоятелства, възникнали извън митническата територия на Република България, като горното е доказано пред митническите органи, разрешава се освобождаване от митни сборове, при условие че стойността на връщаните стоки в резултат на посочената операция не е по-голяма от стойността им в момента на износа от митническата територия на Република България.

(4) За целите на ал. 3:

1. "операция по поправка или възстановяване на състоянието, станала необходима" означава всяка операция за отстраняване на недостатъци в експлоатацията или на материални повреди, които стоката е получила извън митническата територия на Република България, без която тази стока не може повече да се използва по нормален начин за целта, за която е предназначена;

2. се счита, че стойността на връщаната стока в резултат на операцията, която е претърпяла, не е по-голяма от стойността ѝ в момента на износа от митническата територия на Република България, когато тази операция не надвишава онова, което е строго необходимо, за да се даде възможност да продължи използването ѝ по същия начин, както преди момента на износа.

(5) Когато операцията по поправката или възстановяването на състоянието на стоката изисква включване на резервни части, това включване трябва да бъде ограничено само до онези части, които са строго необходими, за да може тази стока да се използва по същия начин, както в момента на износа.

Чл. 760. (1) Като връщани стоки се допускат:

1. стоки, за които към декларацията за внос е представена митническата декларация за износ, върната на износителя от митническите органи или заверено от тях копие от същия документ;

2. стоки, покрити от карнет АТА, издаден в Република България; тези стоки могат да се допуснат като връщани стоки в сроковете, установени в чл. 183 от закона, дори когато валидността на карнета АТА е изтекла; в тези случаи трябва да бъдат спазени формалностите, предвидени в чл. 204, ал. 2.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1, когато митническите органи в митническото учреждение, където се оформя реимпортът, са в състояние да установят чрез доказателства, с които разполагат или могат да изискат от заинтересуваното лице, че декларираните за внос стоки са били първоначално изнесени от митническата територия на Република България и в момента на износа са отговаряли на условията, за да бъдат допуснати като връщани стоки, документите по ал. 1, т. 1 не се изискват.

(3) Разпоредбите на ал. 1, т. 1 не се прилагат за международното движение на опаковки, транспортни средства или някои стоки, които се допускат под митнически режим, когато определени разпоредби предвиждат да не се изискват митнически документи в тези случаи. Те не се прилагат и в случаите, когато стоките могат да бъдат декларирани за внос устно или чрез друго действие, различно от писменото деклариране.

(4) Когато считат за необходимо, митническите органи на митническото учреждение, където се оформя реимпортът, могат да поискат от заинтересуваното лице да представи допълнителни доказателства с цел да се идентифицират връщаните стоки.

Чл. 761. По искане на митническите органи на митническото учреждение, където се оформя реимпортът на стоките, митническите органи на митническото учреждение, оформило износа или реекспорта им, изпращат цялата информация, с която разполагат, с цел да се установи дали тези стоки отговарят на условията, необходими за ползване на облекченията от този дял.

ЧАСТ ЧЕТВЪРТА

СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА И ПРАТКИ

Глава шестдесета

КОНТРОЛ НА ПРЕВОЗНИТЕ СРЕДСТВА ПРИ ПРЕМИНАВАНЕ НА

ДЪРЖАВНАТА ГРАНИЦА

Раздел I

Контрол на корабите

Чл. 762. (1) Митническият контрол на пристигащите и заминаващите от или за чужбина в международен рейс кораби се състои в проверяване на корабните документи за превозваните стоки, на валутните ценности, на корабните помещения и имущество, на багажите на пътниците, както и вещите на екипажа и на други лица, намиращи се на кораба.

(2) За целите на този раздел "кораби" са всички плавателни съдове и плавателни съоръжения.

(3) Митническите органи имат право да извършват митнически надзор и контрол и на кораби, осъществяващи вътрешно плаване.

(4) За извършените проверки на корабите по ал. 3 митническите органи съставят протокол в два екземпляра, които се подписват и от капитана на кораба от корабоприитежателя, на когото се предава екземпляр от протокола.

(5) За целите на този раздел "корабоприитежател" е лицето, което експлоатира кораба от свое име, независимо от това, дали е собственик на кораба, или го ползва на друго законно основание.

Чл. 763. (1) Корабите, пристигащи от международен рейс, могат да спират само на пристанища, в които има митнически учреждения. Тези кораби се намират под митнически надзор и могат да бъдат обект на митнически контрол през цялото време на престоя им на митническата територия на Република България.

(2) Когато корабите по ал. 1 се изключат от навигация, техните капитани или корабоприитежатели отправят писмено искане до съответната митница за освобождаването им от митнически надзор и контрол.

Чл. 764. (1) Без разрешение на митническите органи до кораби, осъществяващи международен рейс, намиращи се под митнически надзор и контрол, не могат да се доближават или да застават кораби, извършващи вътрешно плаване.

(2) Без разрешение на митническите органи от кораби под митнически надзор и контрол не могат да се приемат или предават на брега или на друг кораб и обратно всякакви стоки и валутни ценности. Тази разпоредба не се прилага за приспособления за товарене, разтоварване или предпазване на кораба от повреди.

Чл. 765. (1) Митническият контрол на багажите на пътниците и на екипажите на корабите се извършва на корабите или на определени от митническото учреждение места в района на пристанището във възможния най-кратък срок.

(2) Митническият контрол на пристигащите от и заминаващи в международен рейс кораби се извършва по време на входящата или изходящата контрола, в която участват органите за граничния контрол и на Държавната инспекция по корабоплаване. Преди започване на митническия контрол капитанът на кораба е длъжен да представи на митническите органи:

1. товарния корабен манифест;
2. превозните документи за стоките;
3. декларация в два екземпляра по образец, утвърден от министъра на финансите, за съдържащите се в корабното имущество определени стоки;
4. списък на екипажа на кораба;
5. списък на пътниците;
6. други корабни документи, които се изискват от митническите органи за осъществяване на контрола.

(3) Митническият контрол обхваща всички помещения на кораба, включително каютите на пътниците и на екипажа, и се осъществява във възможния най-кратък срок.

(4) Митническите органи могат да поставят митнически пломби или други обезпечения на отделни помещения на кораба за осигуряване на митническия контрол.

(5) След приключване на входящата контрола митническите органи вписват в определените клетки на декларацията по ал. 2, т. 3, ако има поставени митнически пломби и други обезпечения, и заверяват двата екземпляра на декларацията с подпис и личен печат. Превозните документи и другите корабни документи по ал. 2, т. 6 се връщат на капитана на кораба. Вторият екземпляр от декларацията се предава срещу подпис на капитана на кораба, който е длъжен да я съхранява по време на престоя на кораба на пристанището или на рейда и да я представи на митническите органи при изходящата контрола.

(6) Митническите органи могат да извършват митнически контрол на корабите, намиращи се под митнически надзор и контрол, по време на целия им престой на митническата територия на Република България.

Чл. 766. Извършените проверки по чл. 762, ал. 3 и по чл. 765, ал. 2 се регистрират в митническото учреждение в определен за тази цел дневник. Към дневника в папки се съхраняват екземплярите за митническото учреждение от съставените протоколи, представените декларации, товарни корабни манифести, списъци на екипажи и на пътници.

Чл. 767. Митническият контрол при разтоварването и товаренето на стоки от и на корабите се извършва на определените от пристанищната администрация

места за заставане на корабите.

Чл. 768. Пристанищната администрация съобщава писмено на митническото учреждение, осъществяващо митнически надзор и контрол в района на пристанището, за всеки пристигащ кораб не по-късно от 24 часа преди пристигането му, а за кораб, пристигащ от пристанище, намиращо се на преход, по-малък от 24 часа - не по-късно от 1 час след отплаването му. Съобщението трябва да съдържа данни за кораба, вида и количеството на превозваните стоки, фрахтователя/чартьора и изчисленото време на пристигане. Получените съобщения в митническите учреждения се регистрират в дневник за пристигащите и заминаващите кораби.

Чл. 769. (1) Митническият манифест за пристигащите от международен рейс кораби се подава съгласно чл. 50 и 51 от закона и разпоредбите на правилника в 4 екземпляра. В манифеста се вписват предназначенията за разтоварване в пристанището стоки, както и всички материали, които са служили за укрепване или отделяне на стоките и са били посочени в превозните документи. Към митническия манифест се прилагат екземпляр от товарния корабен манифест, коносаментите и товарителниците на манифестираните стоки. Митническите органи, след като установят, че данните за стоките, вписани в митническия манифест, съответстват на данните от превозните документи и товарния корабен манифест, регистрират митническия манифест в определен за целта дневник в митническото учреждение.

(2) Единият екземпляр от митническия манифест и товарният корабен манифест се задържат за митническото учреждение, а останалите екземпляри от митническия манифест заедно с представените коносаменти и товарителници се връщат на подателя. Два екземпляра от митническия манифест са предназначени за пристанищната администрация.

Чл. 770. (1) За разрешаване разтоварването на стоки от кораб в митническото учреждение се представя нареждане за разтоварване. Митническите органи разрешават разтоварването, като регистрират в определен за целта дневник нареждането за разтоварване и го връщат на подателя за представяне на пристанищната администрация.

(2) Разтоварването на стоки от кораб може да започне след представяне пред митническото учреждение на регистрирано от пристанищната администрация нареждане по ал. 1.

(3) Началникът на митническото учреждение или определен от него митнически служител вписва на гърба на нареждането по дати митническите служители, които ще осъществяват контрола при разтоварване на стоките. Всеки митнически служител вписва в нареждането датата, на която е осъществявал контрол, съставените акт-известия и други бележки, които заверява с подпис и личен печат.

(4) След приключване на разтоварването нареждането за разтоварване се прилага към митническия манифест.

Чл. 771. (1) При установяване на разтоварени в по-малко или в повече колети, повреди на опаковката на стоките, различия в теглото на колетите и партидите и при други нередовности пристанищната администрация, капитанът на кораба и митническото учреждение съставят акт-известие.

(2) Един екземпляр от акт-известията по ал. 1 се предава на митническото учреждение за прилагане към митническия манифест.

Чл. 772. (1) След окончателното разтоварване на кораба пристанищната администрация, капитанът на кораба и митническото учреждение съставят генерален акт за действително разтоварените от кораба стоки. Един екземпляр от генералния акт се предава на митническото учреждение за прилагане към митническия манифест.

(2) Установените при разтоварването в повече стоки се вписват служебно в митническия манифест.

(3) Установените при разтоварването в по-малко стоки се отчитат в митническия манифест на основание на констатираните с генералния акт и с приложенията към него акт-известия действително разтоварени стоки.

Чл. 773. (1) Не по-късно от 24 часа преди започване товаренето на стоки в кораб за международен рейс на митническото учреждение се представя нареждане за товарене. При разрешаване товаренето на стоките нареждането се регистрира в определен за целта дневник и се заверява с подпис на митнически служител и с личен печат. Единият екземпляр от нареждането се задържа за митническото учреждение, а останалите се връщат на подателя.

(2) Началникът на митническото учреждение или определен от него митнически служител вписва на гърба на задържания екземпляр от нареждането имената на митническите служители, които ще осъществяват контрола по товаренето на стоките. Тези служители вписват по дати и заверяват с подпис и с личен печат осъществения контрол.

Чл. 774. (1) След натоварване в кораба на всяка отделна партида стоки пристанищната администрация предава на митническото учреждение копие от подписания от капитана на кораба товарен ордер.

(2) Товарните ордери по ал. 1 се регистрират в митническото учреждение в

определен за тази цел дневник и се прилагат към нареждането за товарене.

Чл. 775. След приключване на изходящата контрола митническите органи снемат поставените пломби и други обезпечения, приключват втория екземпляр на представената от капитана на кораба декларация по чл. 765, ал. 2, т. 3 и предават на капитана писмено съгласие, че корабът може да замине в международен рейс.

Чл. 776. Органите на Държавната инспекция по корабоплаване разрешават да замине кораб в международен рейс, след като капитанът представи писмено съгласие за това от митническото учреждение.

Чл. 777. Пристанищните администрации са длъжни да превозват митническите органи до корабите, осъществяващи международни рейсове, за извършване на контролната им дейност.

Чл. 778. Пристанищните администрации са длъжни да предоставят безплатно на митническите учреждения необходимите им служебни помещения и приспособления за осъществяване на контролната им дейност.

Чл. 779. Митническият контрол на българските и чуждестранните военни кораби и на техните екипажи се осъществява по ред, определен от министъра на финансите съгласувано с министъра на отбраната.

Раздел II

Контрол на международните влакове

Чл. 780. (1) Международните пътнически влакове спират в граничните жп гари на определени места и веднага се предоставят от железопътната администрация на митническите органи за извършване на митническия контрол.

(2) Контролът на международните влакове и на превозваните с тях стоки, пътници и багажи се извършва в определеното време за престоя на влака на граничната жп гара. Митническите органи имат право да извършват проверки и на локомотивите, вагоните, багажните фургони и пощенските вагони, както и на обслужващия персонал на влака.

(3) Редът, по който се извършва митническият контрол на единните гари, се определя в сключените международни митнически спогодби.

(4) Митническите органи имат право да осъществяват контрол на международните пътнически влакове и на превозваните с тях пътници и багажи и по време на движението на тези влакове.

(5) При изпълнение на служебните си задължения митническите органи пътуват безплатно по линиите на НК "Български държавни железници".

(6) Времето за престоя на пътническите влакове в граничните жп гари се определя от Министерството на транспорта съгласувано с Централното митническо управление.

Чл. 781. (1) За пристигащите и за тръгващите международни влакове след определеното в разписанията време граничната жп гара съобщава на митническото учреждение незабавно след получаване на известието за закъснението им, а за движещите се без разписание международни влакове – след получаване на известието за определеното движение на тези влакове.

(2) Пристигналите от чужбина и заминаващите за чужбина международни пътнически влакове могат да тръгват от граничните гари, след като митническите органи са дали съгласие за това.

(3) Граничните гари във водените от тях дневници за пристигащите и заминаващите международни пътнически влакове определят колона, в която митническите органи вписват датата, часа и минутата на освобождаването на тези влакове от митнически контрол, подписват се и поставят личния си печат.

(4) При извършване на митнически контрол на пристигналите от чужбина международни пътнически влакове по време на движението им освобождаването по ал. 3 се вписва и се заверява след започване на митническия контрол на влака.

Чл. 782. (1) Митническите учреждения, осъществяващи надзор и контрол в граничните жп гари, водят дневник за пристигналите от чужбина и заминаващите за чужбина международни влакове.

(2) В дневника се вписват данните за влака, броят на включените в състава на влака вагони, превозващи стоки, празните вагони и номерата на представените за всеки влак предавателни и транзитни ведомости за предадени и приети пратки между НК "Български държавни железници" и чуждестранните жп администрации, съставени съгласно сключените от националната компания конвенции с жп администрации на съседните страни, за уреждане на граничните жп служби.

Чл. 783. (1) Началникът на граничната жп гара за всеки пристигнал от чужбина влак предава на входното митническо учреждение:

1. по 1 екземпляр от предавателната и/или транзитната ведомост, в които са описани въведените на митническата територия на страната жп пратки и превозващите ги вагони;

2. за всяка описана във ведомостите жп пратка – копие на екземпляр 1 на товарителница СИМ или допълнително товарно писмо 1а на товарителница СМГС, предоставени по реда на чл. 289, ал. 1.

(2) (Попр. – ДВ, бр. 154 от 1998 г.) Предавателните и транзитните ведомости се регистрират във входното митническо учреждение в определен за целта дневник. Всяка пратка, посочена в тези ведомости, се отчита с вписване и прилагане на копие на екземпляр 3 на товарителница СИМ или от допълнителното товарно писмо 3а на товарителница СМГС, изпратени от получаващото митническо учреждение по реда на чл. 288, ал. 2.

Чл. 784. В предавателните и транзитните ведомости за пратки, които ще бъдат предадени от българска гранична жп гара на чуждестранна жп гара, се вписват само пратки със стоки, изнасянето на които от митническата територия на Република България е предварително разрешено и оформено от митническо учреждение.

Чл. 785. (1) Началниците на граничните жп гари са длъжни за всеки заминал за чужбина международен влак да представят на изходното митническо учреждение: по един екземпляр от предавателната и/или транзитната ведомост за предадените на чуждестранната жп гара пратки.

(2) Екземплярите от предавателните и транзитните ведомости се регистрират в митническото учреждение в определен за тази цел дневник и се отчитат с вписване и прилагане за всяка пратка на копията на екземпляр 2 на товарителница СИМ или допълнителното товарно писмо 2а на товарителница СМГС, представени по реда на чл. 286, ал. 4.

Чл. 786. (1) Когато се установи, че поставените пломби или други обезпечения на намиращи се под митнически надзор и контрол жп вагони със стоки са с нарушена цялост или има видими следи за осъществен достъп до стоките, граничната жп гара съставя констативен протокол, който се подписва и от митническия служител, участвал при съставяне на протокола. Граничната жп гара предава на митническото учреждение 2 екземпляра от протокола. Единият екземпляр от протокола се прилага към предавателната или транзитната ведомост, а другият екземпляр се изпраща на митническото учреждение, където ще се извърши оформянето на внасяните стоки или където е било извършено оформянето на предназначения за изнасяне стоки.

(2) Митническото учреждение провежда разследване за евентуално митническо нарушение и ако не се установи нарушение, извършва необходимите действия за събиране на дължимите мита, такси, данъци и акцизи.

Чл. 787. Националната компания "Български държавни железници" е длъжна да предостави безплатно на митническите учреждения необходимите им служебни помещения и приспособления за осъществяване на контролната им дейност, за които се сключва договор.

Чл. 788. Митническите органи имат право да задържат за проверка международни пътнически влакове и след определеното по разписанието време за тръгването им.

Раздел III

Контрол на въздухоплавателните средства и автомобилите, извършващи международни превози

Чл. 789. Летищата, одобрени за международен въздушен транспорт за граждански цели, са длъжни:

1. да предоставят безвъзмездно на митническите учреждения необходимите им служебни помещения, приспособления и контролни салони за извършване на митническия контрол;

2. да осигурят:

а) при приземяване на пристигащи от чужбина въздухоплавателни средства да не се предават въведените на митническата територия на Република България стоки на получателите или на други лица, преди да бъде извършено митническото оформяне на тези стоки;

б) при излитане на въздухоплавателни средства оформените от митническите органи за изнасяне в чужбина стоки да не остават на митническата територия на Република България.

Чл. 790. Митническите учреждения водят дневник за пристигащите от чужбина и за излитащите за чужбина въздухоплавателни средства.

Чл. 791. Митническите органи имат право да извършват митнически контрол на пристигащите от чужбина и на заминаващите за чужбина въздухоплавателни средства, на разтоварваните от и на натоварваните на тези средства стоки, на превозваните пътници и техните багажи и на екипажите.

Чл. 792. Митническият контрол на багажите, пътниците и на екипажите се извършва на определени от митническото учреждение места в района на летището във възможния най-кратък срок.

Чл. 793. Когато се превозват стоки, командирите на въздухоплавателните средства, пристигащи от чужбина или заминаващи за чужбина, са длъжни да представят на митническите органи екземпляр от манифеста за стоките, намиращи се на борда на въздухоплавателното средство, съгласно изискванията на чл. 30, ал. 1, буква "и" от Закона за гражданското въздухоплаване. Представените манифести

се вписват в дневника по чл. 790 и се съхраняват в папки към този дневник.

Чл. 794. Митническите органи имат право да задържат за проверка въздухоплавателни средства и след определеното по разписанието време за тръгването им.

Чл. 795. Митническият контрол на стоките и багажите, когато се превозват с чуждестранни и с български военни самолети, се извършва по ред, определен от министъра на финансите съгласувано с министъра на отбраната.

Чл. 796. Шосейните моторни превозни средства могат да преминават държавната граница по шосета, открити за международни превози, в които има митническо учреждение.

Чл. 797. (1) Митническите органи имат право да извършват митнически контрол на пристигащите от чужбина и на заминаващите за чужбина шосейни моторни превозни средства, на превозваните с тях стоки, пътници и техните багажи, на водачите, обслужващия персонал и техните багажи.

(2) Митническият контрол се извършва на определени от митническото учреждение места в района на граничния контролно-пропускателен пункт във възможния най-кратък срок.

Чл. 798. Митническите учреждения водят дневник за пристигащите от чужбина и на заминаващи за чужбина автомобили, превозващи стоки.

Раздел IV

Специфични разпоредби

Чл. 799. Събирането и обезпечаването на митни сборове, както и освобождаването от митни сборове на багажи на пътници и пратки на физически лица се извършват от митническите органи с квитанция за внос по образец, утвърден от министъра на финансите.

Чл. 800. (1) Задържането на стоки за митническо оформяне, на стоки при установено нарушение или опит за нарушаване на разпоредбите на митническото законодателство и на изоставени в полза на държавата стоки се извършва с разписка по образец, утвърден от министъра на финансите.

(2) Разписката по ал. 1 може да се ползва и за събиране или обезпечаване на митни сборове за багажи на пътници.

Глава шестдесет и първа

МЕЖДУНАРОДНИ ПОЩЕНСКИ ПРАТКИ

Раздел I

Въвеждане, превозване и внос

Чл. 801. (1) Международните пощенски пратки, подлежащи на митнически контрол, след въвеждането им на митническата територия на Република България се превозват под отговорността на "Български пощи" - ЕАД, до Разменната пощенска станция към Регионалната митническа дирекция (РМД) - София, с "Бордеро за предаване" - CN 37 (C18)/CN 38 (AV 7). Бордерото се изготвя от българската пощенска администрация на основание на издадено от съответната чуждестранна пощенска администрация бордеро за следните пратки:

1. транзитирани директно през митническата територия на Република България - директен транзит - "Тд";

2. предназначени за получаване на митническата територия на Република България - входен транзит - "Тв".

(2) Пощенската администрация предава на входното митническо учреждение 3 екземпляра от бордерото по ал. 1, което се регистрира в определен за целта регистър и се заверява с подпис на митническия служител и с печат. Единият екземпляр от бордерото остава във входното митническо учреждение, а останалите 2 екземпляра се връщат на пощенската администрация за придружаване на експедираните пратки до изходното митническо учреждение или до Разменната пощенска станция.

(3) В случаите на директен транзит пратките заедно с бордерото по ал. 1 се представят пред изходното митническо учреждение, което ги регистрира в изходящ регистър, вписва получения номер в бордерото и след заверка с подпис и печат връща един екземпляр от него на входното митническо учреждение, като задържа другия.

(4) Разменната пощенска станция представя пратките, предназначени за страната, пред митническите органи заедно с бордерото по ал. 1.

(5) За представените пратки се подава митнически манифест. В качеството на митнически манифест може да бъде използван документ "опис 331".

(6) Митническите органи вписват номера на митническия манифест в бордерото по ал. 1, заверяват го с подпис и печат и връщат единия екземпляр на входното митническо учреждение.

(7) Разменната пощенска станция разпределя колетите за митническо оформяне по митнически учреждения в зависимост от тяхното направление.

(8) Пратките, които е необходимо да бъдат препратени за получаване до други места, се превозват под режим транзит в страната - "Тс". В качеството на транзитен документ (декларация Т) може да се използва документ "опис 271",

изготвен в 5 екземпляра.

(9) Разменната пощенска станция и митническото учреждение задържат по един екземпляр от "опис 271", а останалите 3 екземпляра придружават пратките до пощенската станция по местоназначението.

(10) Формалностите, извършвани в пощенската станция по местоназначението и съответното митническо учреждение, са идентични с формалностите по ал. 4, 5 и 6, като се отчита съответната специфика.

(11) Трите екземпляра на "опис 271" се разпределят, както следва:

1. за получаващото митническо учреждение;
2. за отправното митническо учреждение;
3. за пощенската станция по местоназначението.

(12) В случаите, когато за пощенските пратки, декларирани съгласно чл. 148, ал. 1, т. 1, е обявена стойност, надвишаваща 50 щатски долара или равностойността в друга валута, Международната разменна пощенска станция препраща пратките до Разменната пощенска станция към РМУ - София, за последващо митническо оформяне, като се прилагат разпоредбите на ал. 1 - 11 с отчитане на съответната специфика.

Чл. 802. (1) В случаите, когато се налага физическа проверка на съдържанието на пощенските пратки, тя се извършва от митнически орган в присъствието на пощенски служител.

(2) Декларирането на пощенски пратки се извършва по реда на чл. 148 и 149.

(3) Митническото оформяне на декларираните пощенски пратки се извършва, както следва:

1. за пратките, които се освобождават от вносни митни сборове - чрез заверка с подпис и печат върху CN 23 (C2/CP3) или върху друг съпроводителен документ, като записката за изпращане CP 71 (CP2);

2. за пратките, подлежащи на облагане с вносни митни сборове:

а) декларираните с CN 22(C1) или CN23(C2/CP3) с квитанция за внос - 3 екземпляра;

б) декларираните с ЕАД със самата митническа декларация.

(4) Допуска се пощенската пратка заедно с 2 екземпляра от квитанцията за внос или съответните формуляри от ЕАД и оформен пощенски запис, съдържащ данни за дължимите вносни митни сборове и други държавни вземания, събирани от митническите органи, да се придвижва от пощенската администрация до станцията, в чийто район се намира получателят на пратката.

(5) Екземпляр от квитанцията за внос или ЕАД се изпраща от пощенската администрация на получателя на пратката. Той може да получи пратката, след като заплати вписаните в квитанцията или в ЕАД вносни митни сборове и другите държавни вземания. Пощенската станция събира дължимите суми на базата на оформения пощенски запис и ги превежда на митническото учреждение, което е издало квитанцията или ЕАД.

Чл. 803. Отговорност за събирането и отчитането на вносните митни сборове и другите държавни вземания, както и за осигуряването на опазването на пощенските пратки носи пощенската администрация, при условие че няма обратни специфични разпоредби.

Раздел II

Изнасяне

Чл. 804. (1) Пощенски пратки, съдържащи стоки, които нямат търговски характер, изпращачът може да подаде в пощата за изпращане в чужбина, без да ги предяви пред митническо учреждение, ако изнасяните стоки не подлежат на забрани или ограничения и/или не се облагат с износни митни сборове. В този случай не се извършват никакви митнически формалности.

(2) Пощенски пратки, подлежащи на облагане с износни митни сборове, представени и декларирани пред митнически органи съгласно разпоредбите на чл. 148, ал. 1, т. 4, се оформят с квитанция за износ, след което се нанасят необходимите заверки с подпис и печат върху CN 22(C1) или CN 23 (C2/CP3).

(3) Пощенски пратки, декларирани с ЕАД, се оформят със самата митническа декларация, след което се нанасят необходимите заверки с подпис и печат върху CN 22(C1) или CN 23 (C2/CP3), ако придружават пратките.

(4) Подателят може също да приложи към записката за изпращане всякакъв друг документ (фактура, разрешително за износ, документ за произход на пратката и др.), необходим за митническото оформяне на износа.

Чл. 805. Формалностите за износ се считат за извършени:

1. в случаите по чл. 804, ал. 1 - с приемане на пратката в пощенската станция;

2. в случаите по чл. 804, ал. 2 и 3 - в съответното митническо учреждение след приключване на формалностите по чл. 804.

Чл. 806. Превозването на международни пощенски пратки от пощенската администрация за чужбина се счита за транзит в съответствие с разпоредбите на

чл. 97, ал. 2, т. 4 от закона.

ЧАСТ ПЕТА

МИТНИЧЕСКО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

ДЯЛ ПЪРВИ

ОБЕЗПЕЧАВАНЕ НА МИТНИЧЕСКОТО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

Глава шестдесет и втора

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 807. Когато митническите разпоредби не определят точно вида и формата на обезпечението, митническите органи допускат обезпечаване само с депозит в пари или с банкова гаранция за митнически цели.

Чл. 808. За прилагането на чл. 186, ал. 5 от закона митническите органи не изискват обезпечаване за митническо задължение в размер до 250 лв.

Чл. 809. (1) На основание чл. 188 от закона директорите на регионалните митнически дирекции могат да разрешават самостоятелно или заедно с други директори на регионални митнически дирекции общо обезпечение с депозит в пари или с банкова гаранция за митнически цели за покриване на няколко операции, от които възниква или може да възникне митническо задължение за един или няколко длъжници в района на действие на съответното или съответните регионални митнически дирекции.

(2) Органите по ал. 1 определят с решението си и условията и реда за осъществяване на контрола и за администрирането на съответните операции, така че плащането на всяко обезпечено митническо задължение да бъде сигурно в момента на неговата изискуемост.

(3) Решението по ал. 2 се издава в срок 7 работни дни от подаването на искането.

Чл. 810. (1) Когато размерът на еднородни митнически задължения на един длъжник, които могат да възникнат, не може да бъде определен предварително, директорът на регионалната митническа дирекция може да допусне на основание чл. 189, ал. 4 от закона фиксирано обезпечение с банкова гаранция за митнически цели или депозит в пари.

(2) Органът по ал. 1 определя в разрешението си и условията и реда за осъществяването на контрола и за администрирането на съответните операции, така че плащането на всяко обезпечено митническо задължение да бъде сигурно в момента на неговата изискуемост.

(3) Когато задълженията могат да възникнат в района на действие на няколко регионални митнически дирекции, съответните началници допускат обезпечението съвместно.

Чл. 811. Депозитите се приемат само в български левове, в щатски долари, в швейцарски франкове и в евро.

Чл. 812. Приемането на депозита се извършва с документ, от който да е виден най-малко размерът на депозита, митническото задължение или митническите задължения, както и длъжникът или длъжниците, за които се отнася.

Чл. 813. Началниците на митническите учреждения уведомяват директора на Агенция "Митници" за всеки отделен случай на нарушаване на условията на банковата гаранция за митнически цели от страна на съответната банка.

Чл. 814. Директорът на Агенция "Митници" може да разпорежи на митническите учреждения да отказват приемането на банкови гаранции за митнически цели от български търговски банки, които не са изпълнили задължението си по чл. 816, ал. 4.

Чл. 815. Банките не могат да гарантират сами за собствени митнически задължения.

Глава шестдесет и трета

БАНКОВА ГАРАНЦИЯ

Чл. 816. (1) Банковата гаранция за митнически цели е договор за поръчителство между гарантиращата банка и митническото учреждение.

(2) Договорът се сключва с писменото приемане от съответния началник на митническо учреждение според мястото, където възниква или може да възникне митническо задължение, на адресираната до митническото учреждение от банката банкова гаранция за митнически цели – с писмо с обратна разписка или по друг доказуем в бъдеще начин.

(3) За да бъде приета банковата гаранция за митнически цели, е необходимо банката да се задължи да изплати безусловно и неотменяемо, солидарно с посочения в нея длъжник, при първо писмено поискване от страна на длъжностното лице по ал. 2, сумата до определения в гаранцията размер за възникнало в определения в гаранцията срок митническо задължение, представляваща пълния размер на посоченото в искането митническо задължение, заедно с лихвата, считано от първия ден след датата на възникване на задължението.

(4) Банката следва също да се задължи да изплати посоченото в писменото искане задължение до 7 дни от получаването на искането. За дата на получаване се счита датата на пощенското клеймо за получаване от уведомената страна или

датата на уведомителния телекс, ако има такъв.

(5) Искането по ал. 4 следва да бъде отправено с обратна разписка по възможност в срока на гаранцията, но не по-късно от 6 месеца след изтичането на срока на гаранцията.

(6) Банковата гаранция може да бъде срочна – с обозначена дата или до погасяване на митническото задължение, както и безсрочна.

(7) Митническите органи приемат банкови гаранции само от търговски банки със съдебна регистрация в Република България.

(8) Банковата гаранция следва да бъде подписана от едно лице с право на първи подпис и от едно лице с право на втори подпис.

(9) Митническите органи допускат обезпечаване с банкови гаранции само на банките, чиито управители са изпратили писмено до началниците на съответните митнически учреждения лиценз от Българската народна банка за извършване на гаранционни или банкови сделки и спесимени на длъжностните лица, които имат право да задължават съответната банка с гаранции до посочен размер. Промените в посочените обстоятелства са релевантни за митническите учреждения от втория работен ден след писменото им съобщаване от управителите.

(10) Когато банковата гаранция е предназначена за обезпечаване на няколко митнически задължения на един или няколко длъжници, тя следва изрично да сочи необходимите обстоятелства за идентифицирането на всички задължения и на съответните длъжници.

(11) Други реквизити на банковата гаранция за митнически цели могат да бъдат изисквани от митническите органи само когато естеството на конкретното обезпечаване митническо задължение налага това с оглед да бъде сигурно заплащането на митническото задължение.

Глава шестдесет и четвърта

СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 817. Отказът на митническите органи да приемат предложеното обезпечение или способа на учредяването му, както и определянето на срок за непроменяне на избрания способ на обезпечаване съгласно чл. 194, ал. 2 от закона, се извършва с решение, което се мотивира с конкретно посочена несъвместимост с правилното функциониране на съответния митнически режим.

Чл. 818. Отказът на митническите органи да приемат предложеното обезпечение съгласно чл. 195 от закона се извършва с мотивирано решение, от което да е видно защо това обезпечение не осигурява плащането на митническото задължение.

Чл. 819. Когато митническото задължение е погасено, оригиналът на банковата гаранция се връща с обратна разписка на банката, а депозитът се връща на длъжника.

Чл. 820. За прилагането на чл. 819 се издава решение на съответния началник на митническо учреждение.

ДЯЛ ВТОРИ

ВЪЗНИКВАНЕ НА МИТНИЧЕСКОТО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

Чл. 821. (1) Следните пропуски не водят до реални последици за правилното функциониране на временното складиране или на съответния митнически режим по смисъла на чл. 199, ал. 2 от закона, при условие че не представляват опит за отклонение на стоките от митнически надзор, не е налице явна небрежност от страна на заинтересуваните лица и всички формалности, необходими за митническото оформяне на стоките, са извършени впоследствие:

1. когато сроковете за получаване на едно от допустимите митнически направления за временно складиране стоки или за предвидено за съответния митнически режим ново митническо направление са били пропуснати, ако съответният срок би бил продължен при навременно подадена молба;

2. когато поставени в режим транзит стоки не са били представени в получаващото митническо учреждение в определения срок, ако представянето се извършва впоследствие;

3. когато временно складиране стоки или стоки, поставени под режим митническо складиране, са били подложени на операции без предварително разрешение на митническите органи, ако тези операции биха били разрешени в случай на подаване на съответната молба;

4. когато стоки, поставени под режим временен внос, бъдат ползвани по начин, различен от условията, посочени в разрешителното за режима, при условие че такова ползване би било разрешено в случай на подаване на съответната молба за този режим;

5. когато временно складиране стоки или стоки, поставени под митнически режим, бъдат преместени на друго място без разрешение на митническите органи, при условие че по искане на митническите органи стоките могат да им бъдат представени;

6. когато временно складиране стоки или стоки, поставени под митнически режим, бъдат изнесени от митническата територия на Република България или

внесени в свободна зона или в свободен склад, без да са били извършени предвидените за това митнически формалности;

7. когато стоки, получили благоприятно тарифно третиране предвид на специфичното им предназначение, бъдат прехвърлени, без да са уведомени за това митническите органи, но преди да са предоставени за специфичното им предназначение, при условие че прехвърлянето е било отразено в материалната отчетност на прехвърлящия и получател е титулярят на разрешението за въпросните стоки;

8. когато дадени стоки могат да бъдат поставени под режим внос с пълно или частично освобождаване от вносни митни сборове съгласно чл. 147 от закона, в случай че при временното складиране на тези стоки или при поставянето им в съответен митнически режим преди оформянето им за внос е било налице обстоятелство, посочено в чл. 199, ал. 1, т. 6 и 7 от закона;

9. когато системно се ползва режим активно усъвършенстване, в случай че не е било поискано подновяване на необходимото разрешение за режима, въпреки че всички условия за получаване на разрешението са били изпълнени.

(2) Митническото задължение се счита за възникнало съгласно чл. 199, ал. 1, т. 6 и 7 от закона, освен ако лицето, което би могло да стане длъжник, докаже, че са били изпълнени условията по ал. 1.

(3) Обстоятелството, че пропуските по ал. 1 не водят до възникване на митническо задължение, не изключва прилагане на административно-наказателните разпоредби или на разпоредбите, предвиждащи отменяне или обезсилване на разрешението за съответния митнически режим.

Чл. 822. Когато митническите органи не могат да установят по безспорен начин лицето, употребило или изразходвало стоките по смисъла на чл. 202, ал. 1, т. 5 от закона, за длъжник се счита лицето, което е известно на митническите органи като последен държател на стоките.

Чл. 823. (1) За прилагането на чл. 199, ал. 1, т. 3, 4 и 6 от закона се счита, че не възниква вносно митническо задължение за определена стока, когато заинтересуваното лице докаже, че неизпълнението на задълженията, произтичащи от разпоредбите на чл. 45 - 48 и чл. 177, ал. 1, т. 2 от закона или на задълженията за временното складиране на въпросните стоки, или на задълженията за ползването на съответния митнически режим, под който стоките са били поставени, е в резултат на причини, които произтичат от:

1. естеството на стоката;
2. непреодолима сила;
3. унищожаването им под контрола на митническите органи;
4. безвъзвратна загуба.

(2) По смисъла на ал. 1, т. 4 стоката се счита за безвъзвратно загубена, когато не може да се използва повече по какъвто и да е начин.

(3) Вносно митническо задължение не възниква и когато предвид на специфичното ѝ предназначение дадена стока е била поставена под режим внос с намалени или нулеви митни сборове, след което тя е била изнесена или реекспортирана с разрешението на митническите органи.

(4) При прилагането на ал. 1 по искане на заинтересуваното лице митническите органи отчитат липсите, ако това лице представи доказателства, че те се дължат единствено на естеството на стоките, а не на небрежност или измама от негова страна.

(5) Под небрежност или измама по смисъла на ал. 4 се разбира по-конкретно всякакво неспазване на правилата за превоз, складиране, операции, обработка или преработка на съответните стоки, определени от митническите органи или произтичащи от обичайната търговска практика за тези стоки.

(6) При прилагането на ал. 4 митническите органи могат да не изискват заинтересуваните лица да доказват, че стоките са безвъзвратно загубени поради тяхното естество, когато те се уверят, че не съществуват други причини за липсите.

(7) Разпоредбите по отношение на нормите и стандартите за безвъзвратна загуба, причинена от естеството на стоките, се прилагат, когато заинтересуваното лице не успее да докаже, че действителната загуба надвишава изчислената по стандартни норми за съответните стоки.

(8) Когато съгласно ал. 1 не възниква митническо задължение за стоки, които предвид на специфичното им предназначение са внесени с намалени или нулеви вносни митни сборове и са били унищожени, отпадъците и остатъците се считат за чуждестранни стоки.

Чл. 824. (1) Когато във връзка с използването на стоките за специфични цели възникне митническо задължение съгласно чл. 199, ал. 1, т. 5, 6 и 7 от закона с намалени митни сборове, платената сума за митни сборове при поставянето на стоките под режим внос следва да бъде приспадната от размера на митническото задължение.

(2) Като се отчита съответната специфика, разпоредбата на ал. 1 се

прилага и когато възникне митническо задължение за отпадъците и остатъците, получени в резултат на унищожаването на тези стоки.

Чл. 825. Всяко представяне на митническа декларация или всяко друго действие със същите правни последици, както и представянето на документ за заверка от компетентни органи, се счита за отклонение на стоките от митнически надзор по смисъла на чл. 199, ал. 1, т. 5 от закона, ако тези действия водят до неправилно придаване на тези стоки на статут на местни стоки.

Чл. 826. При прилагането на разпоредбите по забраните и ограниченията по отношение на съответните стоки, когато възникне митническо задължение при внос съгласно чл. 199, ал. 1 от закона и са заплатени вносните митни сборове, тези стоки се смятат за местни стоки, без да е необходима декларация за внос.

Чл. 827. Пълното или частичното освобождаване от митни сборове съгласно чл. 181, 183, 184 и 185 от закона и разпоредбите по прилагането им се прилагат и в случаите, когато митническото задължение е възникнало съгласно чл. 199, ал. 1, т. 3 - 8, чл. 200, ал. 1, т. 2 или чл. 200, ал. 1, т. 3 от закона, ако действията на длъжника не представляват измама или явна небрежност и той докаже, че другите условия за освобождаването са изпълнени.

Чл. 828. (1) Когато моментът на възникване на митническото задължение не може да бъде определен точно, счита се, че митническото задължение е възникнало, когато митническите органи установят това, и елементите за облагане на стоката в конкретния случай се определят към този момент.

(2) Когато на базата на налична информация митническите органи могат да установят, че митническото задължение е възникнало преди момента по ал. 1, размерът на дължимите вносни или износни митни сборове за тези стоки се определя на базата на елементите за облагане, приложими за тези стоки в най-ранния момент, към който се установява наличието на митническо задължение.

Чл. 829. (1) Отнемането на стоки в полза на държавата съгласно чл. 212, ал. 1, т. 3 и 4 от закона не променя митническия статут на тези стоки.

(2) Изоставените в полза на държавата, отнетите в полза на държавата или задържаните чуждестранни стоки се считат за поставени под режим митническо складиране.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 25 от 1999 г.) Изоставените в полза на държавата, отнетите в полза на държавата и подлежащите на бързо разваляне задържани чуждестранни стоки се продават от митническите органи. Когато в продажната цена са включени дължимите митни сборове и другите държавни вземания, продажбата на чуждестранните стоки се счита за равностойна на поставянето им под режим внос. В тези случаи митническите органи изчисляват дължимите митни сборове и другите държавни вземания и ги внасят по съответните сметки на републиканския бюджет.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 25 от 1999 г.) При условие че купувачът извърши незабавно всички формалности за получаване на митническо направление, стоките по ал. 3 могат да бъдат продадени и без да са включени в продажната цена дължимите митни сборове и другите държавни вземания.

(5) Когато митническите органи решат да се разпоредят със стоките по ал. 2 по начин, различен от продажба, те незабавно извършват формалностите за получаване на митническо направление съгласно § 1, т. 8, букви "а" - "г" от закона.

ДЯЛ ТРЕТИ

ВЗЕМАНЕ ПОД ОТЧЕТ И ЗАПЛАЩАНЕ НА МИТНИЧЕСКОТО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

Глава шестдесет и пета

ПРОЦЕДУРИ И СРОКОВЕ ЗА ВЗЕМАНЕ ПОД ОТЧЕТ

Чл. 830. (1) Случаите на прилагане на чл. 205, ал. 2 от закона, при които размерът на митните сборове не се взема под отчет в момента на тяхното изчисляване, са, както следва:

1. когато временно е въведено антидъмпингово или изравнително мито;
2. когато размерът на дължимите митни сборове превишава размера, определен на базата на обвързваща информация;
3. когато размерът на дължимите митни сборове е под 10 лв., той се счита за взет под отчет в момента на плащането.

(2) Митническите органи могат да не вземат под отчет митните сборове, уведомяването за които не може да бъде извършено поради изтичане на предвидения в чл. 206, ал. 3 от закона срок.

Чл. 831. (1) За целите на прилагане на чл. 205, ал. 1 от закона изчисленият от митническите органи размер на митните сборове се вписва в Регистъра за вземане под отчет в съответното митническо учреждение.

(2) Митническото учреждение се явява събирач на митните сборове, вписва платените митни сборове в Регистъра за вземане под отчет и ги отчита периодично в съответствие с Единната бюджетна класификация.

(3) Формата, съдържанието и редът за водене на Регистъра за вземане под отчет се определят от директора на Агенция "Митници".

Чл. 832. (1) Когато митническо задължение възниква в резултат на

приемането на митническа декларация за стоки за митнически режим, различен от временен внос с частично освобождаване от вносни митни сборове или от друго действие със същите правни последици както при приемането на митническата декларация, размерът, съответстващ на това митническо задължение, се взема под отчет незабавно след изчисляването му, но не по-късно от 2 дни, считано от момента на вдигането на стоките.

(2) Независимо от разпоредбите на ал. 1, при условие че плащането е било обезпечено, общият размер на митните сборове относно всички стоки, чието вдигане е разрешено на едно и също лице в срок, определен от митническите органи, не по-голям от 31 дни, може да бъде взет под отчет само с едно вписване в регистъра в края на срока, но не по-късно от 5 дни, считано от датата на изтичането на срока.

(3) Когато е предвидено, че стоките могат да бъдат вдигнати, при условие че са изпълнени определени изисквания, установени в нормативен акт, който урежда определянето на размера на митническото задължение или неговото събиране, вземането под отчет се извършва не по-късно от 2 дни, считано от датата, на която размерът на митническото задължение или задължението за плащане, произтичащо от това митническо задължение, са определени или уточнени.

(4) Независимо от разпоредбите на ал. 3, когато митническото задължение се отнася до временно антидъмпингово или изравнително мито, вземането под отчет на пълния размер на митните сборове се извършва не по-късно от 2 месеца след влизането в сила на нормативния акт за въвеждане на антидъмпинговото или изравнителното мито.

(5) Когато митническо задължение възникне при условия, различни от условията по ал. 1 и 2, съответният размер на митните сборове се взема под отчет до 2 дни, считано от датата, на която митническите органи са в състояние:

1. да изчислят размера на въпросните митни сборове, и
2. да определят длъжника.

Чл. 833. (1) Сроковете за вземане под отчет по чл. 832 могат да бъдат удължени, когато особени обстоятелства възпрепятстват митническите органи да ги спазят, но с не повече от 14 дни.

(2) Срокът по ал. 1 не се прилага при непредвидими обстоятелства или при непреодолима сила.

Чл. 834. (1) Когато размерът на митните сборове, произтичащ от дадено митническо задължение, не е бил взет под отчет съгласно чл. 832 и 833 или е бил взет под отчет размер, по-нисък от дължимия, вземането под отчет на пълния размер на митните сборове или на остатъка до пълния размер на митните сборове се извършва в срок от 2 дни, считано от датата, на която митническите органи установят това обстоятелство и са в състояние да изчислят дължимия размер и да определят длъжника, което е последващо вземане под отчет. Срокът може да бъде удължен съгласно чл. 833.

(2) С изключение на случаите по чл. 830 последващо вземане под отчет не се извършва, когато:

1. първоначалното решение да не се вземе под отчет пълният размер, на митните сборове или да се вземе под отчет размер, по-нисък от дължимия, е взето въз основа на общи разпоредби, отменени впоследствие със съдебно решение;

2. пълният размер на дължимите митни сборове не е бил взет под отчет в резултат на грешка от страна на митническите органи, която не е било възможно да бъде открита от лицето, отговорно за плащането, ако то е действало добросъвестно и е спазило всички разпоредби на действащото законодателство, свързани с декларирането, при условие че несъбраната сума за една или повече операции в резултат на една единствена грешка не надвишава 100 лв.;

3. размерът на дължимите митни сборове е под 10 лв.;

4. е било приложено преференциално тарифно третиране в рамките на квоти, плафони или други тарифни мерки, ако в момента на приемане на декларацията основанието за това е било отменено, без това обстоятелство да е публикувано преди оформянето на стоките под режим внос, тъй като длъжникът е действал добросъвестно и е изпълнил действащите разпоредби по отношение на митническата декларация.

Чл. 835. (1) Регионалните митнически дирекции изпращат на Централното митническо управление обобщени списъци на всички случаи, в които подчинените им митнически учреждения са приложили чл. 834, ал. 2, т. 2, с кратка обосновка.

(2) Списъкът по ал. 1 се изпраща през първото и третото 3-месечие на годината и обхваща изтеклото 6-месечие.

Чл. 836. Когато митническият орган се усъмни дали критериите на чл. 834, ал. 2, т. 2 са били спазени в конкретния случай, той изпраща преписката с цялата информация на висшестоящия орган за вземане на решение. Висшестоящият орган може да поиска допълнителна информация.

Чл. 837. Висшестоящият орган взема решение по случая по чл. 836 в едномесечен срок.

Чл. 838. Решението по чл. 837 се съобщава в 10-дневен срок на митническото учреждение, отправило запитването.

Глава шестдесет и шеста
СРОКОВЕ И НАЧИНИ НА ПЛАЩАНЕ

Чл. 839. (1) Когато лицето не ползва никакво улеснение за плащане, предвидено в чл. 209 от закона и в чл. 840 - 843 от правилника, плащането следва да се извърши в срока, който му е определен.

(2) Срокът по ал. 1 не може да надвишава 10 дни от уведомяването на длъжника за размера на дължимите митни сборове и в случай на обобщено взетите под отчет митни сборове в условията по чл. 832, ал. 2 и следва да се определи така, че да не се даде възможност на длъжника да получи срок за плащане, по-дълъг от този, който би получил, ако се е ползвал от отсрочване на плащането.

(3) Разрешава се служебно удължаване на срока по ал. 2, когато се установи, че заинтересуваното лице е получило уведомлението с такова закъснение, което е причинило невъзможност за спазване на определения срок за извършване на плащането.

(4) По искане на длъжника продължаване на срока може да се разреши от митническите органи също така и когато размерът на митните сборове, подлежащи на заплащане, произтича от действие след заплащането на първоначално определения размер. Без да се нарушават разпоредбите на чл. 843, удължаването на така разрешения срок следва да се определи така, че да не се даде възможност на длъжника да получи срок за плащане, по-дълъг от определения в чл. 841, ал. 1.

(5) Когато лицето ползва някое от улесненията за плащане, предвидени в чл. 840 - 843, плащането следва да се извърши в срока, посочен за съответното улеснение.

Чл. 840. Митническите органи определят кой от следните начини да бъде използван за разрешаване отсрочването на плащането:

1. отделно за всеки размер на митните сборове, взет под отчет при условията по чл. 832, ал. 1 или чл. 834, ал. 1;

2. общо за сумата от размерите на митните сборове, взети под отчет при условията по чл. 832, ал. 1 по време на определения от митническите органи период, който не може да бъде по-дълъг от 31 дни;

3. общо за размера на митните сборове, взети под отчет с едно вписване в регистъра, при условията по чл. 832, ал. 2.

Чл. 841. (1) Срокът за отсрочване на плащането е 30 дни и се изчислява, както следва:

1. когато отсрочването на плащането се извършва съгласно чл. 840, т. 1, срокът се изчислява от деня, следващ този, на който сумата на митните сборове е взета под отчет от митническите органи; когато се прилага чл. 833, 30-дневният срок се намалява с броя на дните, съответстващи на срока, надвишаващ 2 дни, който е бил използван за вземането под отчет;

2. когато отсрочването на плащането се извършва съгласно чл. 840, т. 2, срокът се изчислява от деня, следващ този, в който изтича срокът за обобщаване; той се намалява с броя на дните, съответстващ на половината от броя на дните на срока за обобщаване;

3. когато отсрочването на плащането се извършва съгласно чл. 840, т. 3, срокът се изчислява от деня, следващ този, в който изтича срокът, в който въпросните стоки са били вдигани; той се намалява с броя на дните, съответстващ на половината от броя на дните, включени в съответния период.

(2) Когато сроковете по ал. 1, т. 2 и 3 са с нечетен брой дни, броят на дните, с които се намалява 30-дневният срок, е равен на половината от по-малкото четно число.

(3) С цел опростяване, когато сроковете по ал. 1, т. 2 и 3 са от една календарна седмица или от един календарен месец, размерът на митните сборове, по отношение на които плащането е било отсрочено, се заплаща:

1. ако срокът е една календарна седмица - в петък на четвъртата седмица, следваща тази календарна седмица, или

2. ако срокът е един календарен месец - не по-късно от 16-ия ден от месеца, следващ този календарен месец.

Чл. 842. (1) Отсрочено плащане не може да се разреши за размера на митните сборове, които въпреки че се отнасят за стоки, поставени под митнически режим, водещ до задължение за плащане на тези митни сборове, са взети под отчет съгласно действащите разпоредби относно приемането на опростени декларации поради това, че до изтичането на определения срок деклараторът не е представил необходимите елементи за окончателното определяне на митническата стойност на стоките или не е представил данните или документа, липсващи в момента на приемането на опростената декларация.

(2) Отсрочено плащане се допуска в случаите по ал. 1, когато размерът на митните сборове, който следва да се плати, е взет под отчет преди изтичането на 30-дневния срок от датата на вземане под отчет на първоначално изисквания размер

или ако не е бил взет под отчет – от датата на приемане на декларацията относно въпросните стоки. Продължителността на разрешеното отсрочено плащане при тези условия не може да бъде увеличена след датата на изтичането на срока, който при прилагане на чл. 841 е бил разрешен по отношение на размера на първоначално определените митни сборове или който би бил разрешен, ако размерът на дължимите митни сборове е бил взет под отчет, когато въпросните стоки са били декларирани.

Чл. 843. Длъжникът може във всички случаи да плати изцяло или отчасти размера на митните сборове, без да чака изтичането на разрешения му срок на отсрочване на плащането.

Чл. 844. (1) Плащането на митните сборове по чл. 208, ал. 1 от закона се извършва:

1. чрез банков превод или вноска по банковата сметка на републиканския бюджет към съответното митническо учреждение;

2. в брой в касата на митническото учреждение, като събраните суми се внасят в срок до 1 работен ден по съответната банкова сметка на републиканския бюджет към митническото учреждение.

(2) В платежните документи, с които са платени митните сборове, се посочват:

1. единният идентификационен код на длъжника;

2. пояснения за характера на плащаната сума – разбита по отделни елементи (мита, такси и други);

3. номерът и датата на ЕАД, ако е бил приет от митническите органи, или справочният номер от клетка 7 на ЕАД, или номерът и датата на друг равностоен на ЕАД документ.

Чл. 845. (1) Дължимият размер на митните сборове се счита за платен на датата, на която дължимата сума е постъпила по банковата сметка на републиканския бюджет към съответното митническо учреждение, или на датата на внасяне на сумата в брой в касата на митническото учреждение.

(2) Когато плащането на митническите задължения е извършено по банков път, длъжникът представя на митническите органи платежния документ. В този случай митническите органи получават и потвърждение по телекс от банката на платеца, което се съпоставя с банковите документи от обслужващата банка на митническото учреждение.

ДЯЛ ЧЕТВЪРТИ

ПОГАСЯВАНЕ НА МИТНИЧЕСКО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

Чл. 846. Митническо задължение, възникнало съгласно чл. 199, ал. 1, т. 9 от закона, освен по начините, посочени в чл. 212 от закона, се погасява и когато митническите органи на Република България бъдат уведомени, че извършените формалности по издаване на документ за получаване на преференциално тарифно третиране са невалидни.

ДЯЛ ПЕТИ

ПРИНУДИТЕЛНО СЪБИРАНЕ НА МИТНИЧЕСКИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

Глава шестдесет и седма

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 847 – 848. (Отм. – дв, бр. 4 от 2001 г.).

Глава шестдесет и осма

ПРОИЗВОДСТВО ПО ИЗДАВАНЕ НА ПОСТАНОВЛЕНИЯ ЗА ПРИНУДИТЕЛНО СЪБИРАНЕ

Чл. 849 – 852. (Отм. – дв, бр. 4 от 2001 г.).

Глава шестдесет и девета

ОБЖАЛВАНЕ НА ПОСТАНОВЛЕНИЯТА ЗА ПРИНУДИТЕЛНО СЪБИРАНЕ

Чл. 853 – 857. (Отм. – дв, бр. 4 от 2001 г.).

Глава седемдесета

ВЛИЗАНЕ В СИЛА НА ПОСТАНОВЛЕНИЯТА ЗА ПРИНУДИТЕЛНО СЪБИРАНЕ

Чл. 858. (Отм. – дв, бр. 4 от 2001 г.).

ДЯЛ ШЕСТИ

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ ИЛИ ОПРОЩАВАНЕ НА ВНОСНИ ИЛИ ИЗНОСНИ МИТНИ СБОРОВЕ

Глава седемдесет и първа

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 859. (1) За целите на този раздел:

1. "митница на вземане под отчет" означава митническото учреждение, взело под отчет вносните или износните митни сборове, чието възстановяване или опрощаване се иска;

2. "решаващ митнически орган" означава митническият орган, компетентен да вземе решение по молбата за възстановяване или опрощаване на вносни или износни митни сборове;

3. "надзорно митническо учреждение" означава митническото учреждение, което има юридическите права над стоките, за които се иска възстановяване или опрощаване на взетите под отчет вносни или износни митни сборове и което извършва проверки, за да прецени дали молбата е основателна;

4. "изпълняващо митническо учреждение" означава митническото

учреждение, което взема мерките за изпълнението на решението за възстановяване или опрощаване на вносните или износните митни сборове.

(2) Функциите на митница на вземане под отчет, решаващ митнически орган, надзорно и изпълняващо митническо учреждение могат да бъдат поети изцяло или отчасти от едно и също митническо учреждение.

Чл. 860. (1) Възстановяване на заплатените вносни и износни митни сборове се извършва, в случай че митническата декларация бъде анулирана. Възстановяването се разрешава след писмено искане на заинтересуваното лице, подадено в срока за подаване на молба за анулиране на съответната митническа декларация.

(2) Възстановяване се извършва и в случай че платените суми са били недължими в момента на плащането им.

Чл. 861. (1) Възстановяване или опрощаване на вносни митни сборове може да се разреши, ако се установи, че сумите са взети под отчет за стоки, поставени под митнически режим, но самите стоки са били отказани от вносителя преди датата на приемане на декларацията поради дефекти или несъответствие с договора за внос. За дефектни се считат и стоките, повредени преди вдигането им.

(2) Възстановяване или опрощаване на вносни митни сборове се разрешава при следните условия:

1. стоките не са били употребявани, освен в рамките на първоначална употреба, достатъчна за установяване на дефектите им или несъответствието им с договора за внос;

2. стоките са били изнесени извън митническата територия на Република България; по молба на заинтересуваното лице митническите органи могат да разрешат унищожаването на стоките или поставянето им с цел реекспорт под митнически режим транзит или митническо складиране или в свободна зона или в свободен склад, вместо да бъдат изнасяни; за целите на даването на митническото направление стоките се считат за чуждестранни.

(3) Възстановяване или опрощаване на вносни митни сборове не се разрешава за стоки, които, преди да бъдат декларирани за внос, са били временно внесени за изпитание, освен ако се докаже, че дефектите им или несъответствието с договора за внос не биха могли да бъдат открити при посоченото изпитание.

(4) Възстановяване или опрощаване на вносни митни сборове се разрешава след подаване на молба в съответното митническо учреждение в срок до 12 месеца от датата, на която длъжникът е бил уведомен за размера на дължимите митни сборове.

Чл. 862. За прилагането на чл. 861 вносните митни сборове не се възстановяват или опрощават, когато:

1. дефектите на стоката са били отчетени при определяне на условията в договора и по-специално – на цената;

2. стоките са продадени от вносителя, след като е било установено, че са дефектни или че не отговарят на условията на договора.

Чл. 863. Не подлежат на възстановяване и опрощаване митни сборове в размер под 10 лв.

Чл. 864. Не се дължат лихви за възстановените митни сборове.

Глава седемдесет и втора

ПРОИЗВОДСТВО ПО ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ И ОПРОЩАВАНЕ НА МИТНИ СБОРОВЕ

Чл. 865. (1) Искането за възстановяване или опрощаване на вносни или износни митни сборове се подава от длъжника или от лицето, поело правата и задълженията му.

(2) Искането за възстановяване или опрощаване се изготвя в 2 екземпляра.

(3) Ако искането не съдържа необходимите данни, то не се разглежда и се връща на заинтересуваното лице за допълване в определен срок.

(4) Неспазването на срока по ал. 3 се счита за оттегляне на искането.

(5) Срокът по ал. 3 се удължава, ако заинтересуваното лице докаже, че е било възпрепятствано да депозира искането си поради непредвидими обстоятелства.

Чл. 866. (1) Искането за възстановяване или опрощаване, придружено от всички необходими документи съгласно чл. 19 от закона, трябва да бъде подадено в митническото учреждение на вземане под отчет, което незабавно го изпраща на решаващия митнически орган.

(2) Митническото учреждение по ал. 1 отбелязва датата на приемането върху оригинала и копието на искането и връща копието на заинтересуваното лице.

Чл. 867. (1) Преди да се произнесе по искането, решаващият митнически орган може да разреши в определен от него срок извършването на митнически формалности, от които може да зависи възстановяването или опрощаването. Даването на такова разрешение не влияе на решението за възстановяване или опрощаване. Решението се взема след извършване на формалностите.

(2) При прилагането на ал. 1 и до вземането на решение стоките, за които се изисква възстановяване или опрощаване, не могат да бъдат премествани от мястото, посочено в искането, освен ако заинтересуваното лице уведоми

предварително митническото учреждение на вземане под отчет, което на свой ред уведомява решаващия орган.

Чл. 868. (1) Когато за вземане на решение по искането за възстановяване или опрощаване е необходима допълнителна информация или трябва да се проверят стоките, за да се установи дали условията за възстановяване или опрощаване в закона и в правилника са спазени, решаващият орган предприема необходимите мерки, като евентуално търси съдействие от надзорното митническо учреждение с посочване на характера на сведенията, които трябва да получи, или на проверките или анализите, които да бъдат извършени.

(2) Надзорното митническо учреждение оказва незабавно съдействие и изпраща получените сведения и резултатите от извършените анализи и проверки на решаващото митническо учреждение.

Чл. 869. (1) Когато решаващият митнически орган разполага с цялата необходима информация, той връчва писменото си решение по искането за възстановяване или опрощаване.

(2) Когато молбата е удовлетворена, решението включва всички подробности, нужни за изпълнението му.

(3) В зависимост от обстоятелствата в решението се включва изцяло или отчасти следното:

1. информация за идентифициране на стоките, за които се отнася решението;

2. основанията за възстановяване или опрощаване на вносните или износните митни сборове с позоваване на съответните членове от закона и от правилника;

3. ползването или направлението на стоките в зависимост от конкретния случай съгласно закона или правилника, а когато това е необходимо – на базата на конкретното разрешение от решаващото митническо учреждение;

4. срок не повече от 2 месеца за изпълнение на формалностите, от които зависи възстановяването или опрощаването на вносните или износните митни сборове;

5. указание, че вносните или износните митни сборове няма да бъдат възстановени или опростени, преди изпълняващото митническо учреждение да съобщи на решаващото митническо учреждение, че формалностите, от които зависи възстановяването или опрощаването, са били изпълнени;

6. други изисквания по отношение на стоките, докато бъде изпълнено решението;

7. указание до заинтересуваното лице, че трябва да представи оригинала на решението на съответното изпълняващо митническо учреждение заедно с представянето на стоките.

Чл. 870. (1) Изпълняващото митническо учреждение взема мерки, за да осигури:

1. изпълнението на изискванията на чл. 869, ал. 3, т. 6;

2. стоките действително да бъдат ползвани или да получат направлението в съответствие с решението;

3. извършването на необходимите формалности, когато в решението е указано, че стоките могат да се поставят в митнически склад, в свободна зона или в свободен склад и заинтересуваното лице използва тази възможност.

(2) Когато изпълняващата митница се увери, че условията по ал. 1 са изпълнени, тя удостоверява това пред решаващия митнически орган.

(3) Когато решаващият митнически орган получи удостоверението по ал. 2, той съобщава решението си по молбата за възстановяване писмено на заинтересуваното лице и изпраща решението си в данъчната служба според седалището или адреса на това лице.

(4) Въз основа на решението на митническия орган подлежащите на възстановяване суми се прихващат или се връщат от данъчната служба по реда на чл. 20 от Закона за данъчното производство.

Чл. 871. Когато като основание за възстановяване или опрощаване се посочва съществуването в момента на приемането на декларацията за внос на намалено или нулево мито в рамките на тарифна квота, тарифен плафон или други преференциални тарифни мерки, възстановяване или опрощаване се разрешава само при условие, че в момента на подаване на искането за това то е придружено с необходимите документи, ако:

1. в случаите на тарифна квота тя не е била изчерпана;

2. в случаите на плафон или други преференциални тарифни мерки не е възстановено облагането с митата по митническата тарифа.

Чл. 872. Когато се представя сертификат за произход, сертификат за движение на стоките или друг съответен документ към искането за възстановяване или опрощаване с мотив, че в момента на приемане на декларацията за внос внасяните стоки са имали основанията за благоприятно или преференциално тарифно третиране или за освобождаване от вносни митни сборове, решаващият митнически

орган удовлетворява искането само ако бъде установено, че:

1. представеният документ се отнася недвусмислено за съответните стоки и че са изпълнени всички условия за приемането му;

2. са спазени всички останали условия за прилагането на преференциално тарифно третиране.

Чл. 873. Възстановяването или опрощаването се извършва, при условие че стоките бъдат представени пред изпълняващото митническо учреждение. Когато стоките не могат да бъдат представени, митническото учреждение разрешава възстановяването или опрощаването само ако получи недвусмислено доказателство, че впоследствие представеният сертификат или документ се отнася несъмнено за съответните стоки.

Чл. 874. (1) При прилагането на чл. 876, ал. 1, т. 3 срокът по чл. 869, ал. 3, т. 4 тече от датата на връчването на решението за възстановяване или опрощаване на вносните или износните митни сборове.

(2) Пропускането на срока по ал. 1 води до загуба на правото за възстановяване или опрощаване, освен ако заинтересуваното лице докаже, че е било възпрепятствано да го спази поради непредвидими обстоятелства или непреодолима сила.

Чл. 875. Когато не е била изнесена или реекспортирана, унищожена или оформена в друго митническо направление цялата стока, а само някои нейни части или компоненти, размерът за възстановяване или опрощаване представлява разликата между размера на митните сборове за цялата стока и размера за останалата част от нея, ако тя бъде поставена в непроменено състояние под митнически режим, водещ до задължението за плащане на такива митни сборове, на датата, на която цялата стока е била поставена под митнически режим.

Чл. 876. (1) Вносните митни сборове се възстановяват или опрощават, в случай че:

1. чуждестранни стоки, поставени под митнически режим с пълно или частично освобождаване от вносни митни сборове, или стоки, допуснати за внос с благоприятно тарифно третиране поради специфичното им предназначение, са били откраднати, но са били своевременно намерени и поставени в състоянието, в което са били към момента на кражбата, при условие че получат първоначалния си митнически статут;

2. чуждестранни стоки са били отклонени непреднамерено от митнически надзор в рамките на митнически режим, който предвижда цялостно или частично освобождаване от вносни митни сборове, ако веднага след откриването на отклонението те са получили отново първоначалния си митнически статут в състоянието, в което са били при отклонението им;

3. не е възможно поради повреда да се задейства отварящият механизъм на транспортните средства, в които се намират стоки, поставени преди това в режим внос, за да може те да се разтоварят при пристигането в местоназначението им, при условие че бъдат незабавно реекспортирани;

4. стоки, които първоначално са били поставени под режим внос, са били върнати под режим пасивно усъвършенстване вследствие на изпращача им със седалище извън митническата територия на Република България с цел безвъзмездното отстраняване на дефекти, съществували преди вдигането им, или с цел привеждането им в съответствие с договора между страните, когато изпращачът задържи стоките поради невъзможност да отстрани дефектите или поради липса на икономическа изгода;

5. в момента на последващо вземане под отчет на размера на митните сборове за стоки, поставени под режим внос с пълно освобождаване от митни сборове, се установи, че тези стоки са били реекспортирани без осъществен митнически надзор и се докаже, че ако тези стоки бяха поставени под режим внос и митните сборове бяха събрани, условията в закона и в правилника за възстановяване или опрощаване на платените вносни митни сборове биха били изпълнени в момента на реекспорта;

6. държавен орган забрани търговското разпространение на дадена стока, поставена преди това под митнически режим със заплащане на вносни митни сборове и тя се реекспортира или се унищожи под митнически надзор, ако се докаже, че стоката не е била използвана в Република България;

7. стоките са поставени под митнически режим внос от декларатор, който има право на това, но по независещи от него причини не са могли да бъдат доставени на получателя им;

8. стоките са доставени до погрешен получател по вина на изпращача;

9. стоките са негодни за предвидената от получателя цел поради явна грешка в поръчката му;

10. след като са поставени под митнически режим със задължение за плащане на вносни митни сборове, се установи, че в момента на вдигането им стоките не отговарят на валидните разпоредби относно предназначението и търговското им предлагане и не могат да се използват за предвидената от

получателя цел;

11. използването на стоките от получателя е станало невъзможно или е значително ограничено в резултат на общи мерки на овластен за това държавен орган след поставянето на стоките под митнически режим със задължение за плащане на вносни митни сборове;

12. митническите органи не могат да разрешат цялостно или частично освобождаване от митни сборове по искане на заинтересуваното лице, в резултат на което те вземат под отчет дължимите вносни митни сборове;

13. стоките са доставени на получателя след изрично посочените в договора задължителни срокове на доставка, ако те са били поставени под митнически режим със задължение за заплащане на вносни митни сборове;

14. не е било възможно да се продадат стоките на митническата територия на Република България и те са предоставени безплатно на юридически лица с предмет на дейност социално подпомагане:

а) които извършват дейността си извън митническата територия на Република България и имат представителство у нас, или

б) които извършват дейността си на митническата територия на Република България и имат право на освобождаване от митни сборове при внос на подобни стоки;

15. възникне митническо задължение в случаите, различни от посочените в чл. 199, ал. 1, т. 1 и 2 от закона, ако заинтересуваното лице докаже чрез представяне на сертификат за произход, сертификат за движение на стоките или друг съответен документ, че ако въпросните стоки бяха декларирани за внос, би имало основание за благоприятно или преференциално тарифно третиране или за освобождаване от вносни митни сборове само ако са спазени условията по чл. 872.

(2) При прилагането на ал. 3 възстановяването или опрощаването на вносните митни сборове в случаите по ал. 1, т. 3 и т. 6 - 14 се разрешава само при условие, че стоките се реекспортират под митнически надзор, освен в случаите на унищожаване на стоките по нареждане на държавен орган или на тяхно безвъзмездно предоставяне на юридически лица с предмет на дейност социално подпомагане.

(3) По искане на заинтересуваното лице решаващият митнически орган може да разреши вместо да бъдат реекспортирани, стоките да бъдат унищожени под митнически надзор или с цел реекспортирането им да бъдат поставени под режим транзит или под режим митническо складиране, или да бъдат внесени в свободна зона или в свободен склад. С получаването на едно от посочените митнически направления стоките се считат за чуждестранни. В този случай митническите органи вземат всички необходими мерки за запазване на чуждестранния статут на стоките, намиращи се в митнически склад, в свободна зона или в свободен склад.

(4) В случаите по ал. 1, т. 8 вносните митни сборове се възстановяват или опрощават, при условие че те бъдат реекспортирани до първоначалния им изпращач или до друг получател, посочен от него.

Чл. 877. При прилагането на чл. 876, ал. 1 - 4 пред надзорното митническо учреждение трябва да се докаже, че стоките не са били използвани или продадени, преди да бъдат реекспортирани.

Чл. 878. (1) Не се възстановяват вносните митни сборове, когато искането за възстановяване или опрощаване се обосновава единствено:

1. с невъзможност да бъдат продадени стоки, които са били поставени под митнически режим, свързан със задължението за заплащане на вносни митни сборове, и след това са били реекспортирани по причини, различни от посочените в чл. 860, 861 или 876;

2. с унищожаване по каквато и да е причина след вдигането на стоки, поставени под митнически режим, свързан със задължение за заплащане на вносни митни сборове, с изключение на случаите, изрично предвидени в закона или в правилника;

3. представяне на документи с цел да се получи преференциално тарифно третиране на декларирани за внос стоки, когато впоследствие се установи, че документите са с невярно съдържание, подправени са или са се оказали невалидни, дори когато тези документи са били представени добросъвестно.

(2) Когато митническото задължение е било неправомерно опростено или част от съответните митни сборове е била неправомерно върната, първоначалното задължение става отново изискуемо.

ЧАСТ ШЕСТА

Глава седемдесет и трета

РАЗПОРЕДБИ ВЪВ ВРЪЗКА С МИТНИЧЕСКИТЕ НАРУШЕНИЯ

Чл. 879. Държавните органи в Република България са длъжни да предават на съответното митническо учреждение събрания от тях доказателствен материал за разкрито митническо нарушение заедно със стоките - предмет на нарушението, и със стоките, които ще послужат за обезпечаване на глоби и други държавни вземания.

Чл. 880. (1) Разходите по транспортирането на стоките до местата на

извършване на проверките, вземането на проби, разтоварването, разопаковането и натоварването са за сметка на превозвача, а след подаване на декларация – за сметка на декларатора.

(2) Когато проверката не е могла да бъде започната или извършена в определените от митническите органи срокове по причини, дължащи се на превозвача или съответно на декларатора, се прилага разпоредбата на чл. 238, ал. 1 от закона.

Чл. 881. При нарушение по чл. 234, т. 2 от закона, състоящо се в отклонение на стоки от митническия режим транзит, ако не е известно местоположението на нарушението, то се счита за извършено в района на отправното митническо учреждение и то е компетентният орган, който разглежда административнонаказателната преписка.

Чл. 882. (1) Митническите органи могат да налагат запори на движими вещи и възбрани на недвижими имоти на лицата, на които е съставен акт за митническо нарушение или които дължат суми за митни сборове, такси, глоби и равностойност на отнемания в полза на държавата, при спазване на реда, определен в Закона за събиране на държавните вземания.

(2) Върху стоките, намиращи се под митнически надзор, митнически контрол или които са запорирани или възбранени от митническите органи, не могат да се налагат запори за обезпечаване на вземания на други физически или юридически лица.

(3) Стоките по ал. 2 не могат да служат за обезпечаване на други държавни и гражданскоправни вземания.

Чл. 883. За митнически нарушения по чл. 233 и 234 от закона, извършени при износ, "митническа стойност" означава фактурната цена на стоката при продажбата за износ франко българска граница с включените в нея производствени разходи, транспортни разходи до българската граница и застраховка.

Глава седемдесет и четвърта

РАЗПОРЕЖДАНЕ С ИЗОСТАВЕНИ И ОТНЕТИ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА СТОКИ

Чл. 884. (1) (Доп. – дв, бр. 25 от 1999 г.) Разпореждането с отнети или изоставени в полза на държавата стоки се извършва от Централното митническо управление, регионалните митнически дирекции и от митниците в 30-дневен срок от влизането в сила на съответните индивидуални административни актове, наказателни постановления, решения или присъди на съда или от изоставянето им.

(2) Разпореждането със стоки, подлежащи на бързо разваляне или представляващи опасност за околната среда, се извършва незабавно след съгласуване със съответните контролни органи.

(3) Стоки, които се облагат с акциз, и моторните превозни средства се продават чрез търг.

(4) (Доп. – дв, бр. 25 от 1999 г.) Стоките, извън посочените в ал. 3, се продават чрез преговори с потенциални купувачи или чрез търг.

(5) Разпореждането със стоките, за които има предвиден специален ред за притежаване, ползване или търговия (изделия от благородни метали, движими паметници на културата, оръжие, боеприпаси и др.), се извършва при спазване на този ред.

Чл. 885. (1) Изоставените и отнетите в полза на държавата стоки могат да се предоставят безвъзмездно за социални нужди на Министерството на труда и социалната политика, на Министерството на здравеопазването, на Министерството на образованието и науката и на Министерството на правосъдието, ако са употребявани или залежали, а предметите с историческа, нумизматична или художествена стойност – на Министерството на културата.

(2) Изоставените и отнетите в полза на държавата животински и растителни видове могат да се предоставят безвъзмездно на държавни или общински зоологически и ботанически градини, на природонаучни музеи и на държавни циркове.

(3) (Нова – дв, бр. 25 от 1999 г.) Отнетите и изоставените в полза на държавата моторни превозни средства могат да се предоставят на държавни учреждения при условия и по ред, определени с наредба на министъра на финансите. Учрежденията заплащат дължимите митни сборове и другите държавни вземания, както и направените разходи от митническите учреждения по издирването, превозването и съхраняването на превозните средства.

(4) (Предишна ал. 3, изм. – дв, бр. 25 от 1999 г.) Предоставянето по ал. 1, 2 и 3 се извършва със заповед на министъра на финансите.

Чл. 886. (1) Изоставените и отнетите в полза на държавата стоки, за които има заключение на компетентните органи, че не отговарят на приетите стандарти в страната или са опасни или вредни за живота или здравето на хората, както и стоките, чието съхраняване в митническите складове води до разходи, значително надвишаващи стойността им, се унищожават.

(2) Унищожаването се извършва след съгласуване с Централното митническо управление въз основа на заповед на директора на съответната регионална

митническа дирекция.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. "Пътник" означава:

1. При внос:

а) всяко физическо лице, което влиза временно на митническата територия на Република България, без постоянно да пребивава в нея, и

б) всяко физическо лице, което се връща на митническата територия на Република България, където постоянно пребивава, след като временно е било извън нея.

2. При износ:

а) всяко физическо лице, което напуска временно митническата територия на Република България, на която постоянно пребивава, и

б) всяко физическо лице, което напуска митническата територия на Република България след временен престой, без постоянно да пребивава в нея.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Разпоредбите на чл. 56, ал. 2 и на глава четиринадесета влизат в сила от 1 януари 2000 г.

§ 3. По жалбите срещу издадени до 31 декември 1998 г. от директорите на регионалната митническа дирекция постановления за принудително събиране на митни сборове решенията се вземат от директора на Агенция "Митници".

§ 4. (1) Разрешените складове под митнически контрол по смисъла на чл. 23 от Закона за митниците (отменен с § 14, т. 1 от преходните и заключителните разпоредби на закона) подлежат на одобряване съгласно изискванията на правилника до 30 юни 1999 г.

(2) Местата, използвани за складиране на стоки под митнически контрол до влизането в сила на правилника, подлежат на одобряване в срока по ал. 1.

(3) Стоките, поставени на местата по ал. 1 и 2, които не са оформени митнически до влизането в сила на правилника, следва да получат допустимо митническо направление в сроковете по чл. 56 от закона, считано от датата на влизането в сила на правилника.

§ 5. Допуснатият до влизането в сила на правилника временен внос на стоки се приключва най-късно до 31 март 1999 г., като в случай на възникване на митническо задължение размерът на дължимите митни сборове и други държавни вземания, събирани от митниците, се определя на базата на елементите за облагане към датата на приемане на митническата декларация за поставяне под съответния режим.

§ 6. Допуснатият до влизането в сила на правилника временен износ на стоки в чужбина с обратното им връщане в неизменено състояние се приключва, като се прилагат разпоредбите на глава двадесет и трета от закона, като се счита, че едногодишният срок започва да тече от влизането в сила на правилника.

§ 7. (1) Лицата, които са получили разрешение за продажба на стоки срещу валута в специализирани обекти за валутна търговия до влизането в сила на правилника, следва да подадат искане до 31 януари 1999 г. за издаване на разрешение за откриване и управление на тези обекти като частни митнически складове в съответствие с условията и реда, предвидени в правилника.

(2) До издаване на разрешението по ал. 1 лицата имат право да осъществяват дейността си, като митническото оформяне на стоките се извършва в съответствие с разпоредбите на правилника.

§ 8. Материалната отчетност за стоките, намиращи се в свободните зони към датата на влизането в сила на правилника, се привежда в съответствие с изискванията на Закона за митниците и с правилника за неговото прилагане до 31 март 1999 г.

§ 9. До 30 юни 1999 г. приложените към правилника формуляри могат да бъдат изготвяни и на компютър или на друга печатаща техника.

§ 10. Правилникът се издава на основание на § 15, ал. 1 от Закона за митниците.

§ 11. Изпълнението на правилника се възлага на министъра на финансите и на директора на Агенция "Митници".

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 123

на Министерския съвет от 15 юни 1999 г.

за изменение на нормативни актове на Министерския съвет

(дв, бр. 56 от 1999 г.)

§ 2. В нормативните актове на Министерския съвет и в приложенията към тях, влезли в сила преди 5 юли 1999 г., всички числа в стари левове се заменят с намалени 1000 пъти числа в нови левове.

Заключителни разпоредби

§ 3. Постановлението се приема на основание § 4, ал. 2 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за деноминация на лева.

§ 4. Постановлението влиза в сила от 5 юли 1999 г.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Постановление № 10 на Министерския съвет
от 11 февруари 2000 г. за изменение и допълнение
на нормативни актове на Министерския съвет
(ДВ, бр. 14 от 2000 г., в сила от 18.02.2000 г.)

§ 4. Думите "Министерството на правосъдието и правната евроинтеграция",
"министърът на правосъдието и правната евроинтеграция" и "министъра на
правосъдието и правната евроинтеграция" се заменят съответно с "Министерството
на правосъдието", "министърът на правосъдието" и "министъра на правосъдието"
навсякъде в следните актове:

4. Правилника за прилагане на Закона за митниците, приет с
Постановление № 270 на Министерския съвет от 1998 г. (обн., ДВ, бр. 149 от 1998
г.; попр., бр. 154 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 25 от 1999 г.).

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Постановление № 1 на Министерския съвет от 8 януари 2001 г.
за приемане на Устройствен правилник на Агенция "Митници"
(ДВ, бр. 4 от 2001 г.)

§ 1. В Правилника за прилагане на Закона за митниците, приет с
Постановление № 270 на Министерския съвет от 1998 г. (обн., ДВ, бр. 149 и 150 от
1998 г.; попр., бр. 154 от 1998 г.; изм., бр. 25 от 1999 г. и бр. 14 от 2000
г.), се правят следните изменения:

2. Навсякъде в правилника думите "Главното управление на митниците" се
заменят с "Централното митническо управление", с изключение на чл. 32, ал. 1 и
чл. 33, ал. 1, в които думите "Главното управление на митниците" се заменят с
"директора на Агенция "Митници" или упълномощено от него лице".

3. Навсякъде в правилника думите "районно митническо управление" се
заменят с "регионална митническа дирекция".

4. Навсякъде в правилника думите "началника на Главното управление на
митниците" и "началникът на Главното управление на митниците" се заменят
съответно с "директора на Агенция "Митници" и "директорът на Агенция "Митници",
а думите "началник на районно митническо управление", "началника на районното
митническо управление", "началникът на районното митническо управление" и
"началниците на районни(те) митнически управления" се заменят съответно с
"директор на регионална митническа дирекция", "директора на регионалната
митническа дирекция", "директорът на регионалната митническа дирекция" и
"директорите на регионални(те) митнически дирекции".

Приложение № 1 към чл. 33, ал. 3

Обвързваща тарифна информация

1. Издаващо учреждение: 2. № на обвързващата тарифна информация

3. Начална дата на валидност

4. Титуляр (име и адрес) (поверително) 5. № и дата на молбата

6. Класиране на стоката

Важно съобщение: При условията на чл. 23, ал. 4 и 5 в Митническата от Закона за митниците
тарифа обвързващата тарифна информация е валидна 3 години, считано от началната
дата на валидността. Предоставената информация ще бъде включена в базата данни
на Централното митническо управление. Титулярят има право да обжалва тази
обвързваща информация. Титулярят на тази обвързваща тарифна информация трябва да
е в със тояние да докаже, че декларираната стока съответства във всяко отношение
на стоката, описана в обвързващата информация.

7. Описание на стоката:

8. Търговско наименование и допълнителни данни (поверително)

9. Обосновка за класиране на стоката:

10. Ключови думи

(поверително)

Обвързващата тарифна информация се издава на база следните данни, предоставени от молителя: Забележка. Квадратчето за съответните данни се маркира с кръстче.

описание ± брошури ± снимки ± образци, ± други ±
техн. харак - теристики проби

Дата:

Подпис:

Печат:

Приложение № 2 към чл. 33, ал. 3

Обвързваща информация за произхода

Издаващо митническо учреждение: 2. № на обвързващата информация за произхода

3. Начална дата на валидност

4. Титуляр (поверително) 5. № и дата на молбата

6. Класиране на стоката в Митническата тарифа (Класирането е само с указателен характер и не е обвързващо за администрацията, освен за обвързващата тарифна информация, посочена в клетка 16.)

Важно съобщение: При условията на чл. 23, ал. 4 и 6 от Закона за митниците обвързващата информация за произхода е валидна 3 години, считано от началната дата на валидността. Предоставената информация ще бъде включена в базата данни на Централното митническо управление. Титулярят има право да обжалва тази обвързваща информация. Титулярят на тази обвързваща информация за произхода трябва да е в състояние да докаже, че декларираните стоки и обстоятелствата, определящи придобиването на техния произход, отговарят във всяко отношение на стоките и обстоятелствата, описани в информацията.

7. Описание на стоките и (когато се изисква) техния състав и използваните методи за изследването им; търговско наименование

(поверително)

8. Страна на произход и област на приложение (непреференциален/преференциален; споразумение, конвенция, решение, нормативен акт, други)

9. Обосновка за определянето на произхода от митническите органи (изцяло получени стоки, последна съществена обработка или преработка, достатъчна обработка или преработка, кумулация на произхода, други)

Дата:

Подпис:

Печат:

10. Цена на производител (ако се изисква) (поверително) 11. № на обвързващата информация за произхода

12. Използвани страна на произхода позиция в МТ стойност (поверително) материали (ако се изисква)

Дата:

Подпис:

Печат:

13. № на обвързваща информация за произхода

14. Описание на процесите, изисквани за на произход (ако се изисква) (поверително) получаване

15. Номер на съществуваща обвързваща информация за произхода 16. Номер на съществуваща обвързваща тарифна информация или молба

17. 18. Ключови думи (поверително)

19.
Тази обвързваща информация за произхода се издава въз основа на предоставените от молителя:

Описание	Брошури	Снимки	Мостри	Други
Дата:		Подпис:		Печат:

Приложение № 3 към чл. 41, ал. 1
(Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.)

Уводни бележки

Бележка 1

1.1. Първите две колони в списъците на приложения № 4 и 5 описватполучения продукт. Първата колона дава номера на позицията или главата в Митническата тарифа, а втората - описанието на стоките за тази позиция или глава. За всеки номер, посочен в колони 1 и 2, е определено правило в колона 3. Когато пред номера в колона 1 е поставено "от", това означава, че правилото в колона 3 се прилага само за част от тази позиция или глава съгласно описанието, дадено в колона 2.

1.2. Когато няколко позиции са групирани в колона 1 или е посоченаглавата и поради това в колона 2 е дадено общо описание, съответното правило, посочено в колона 3, се прилага за всички продукти, класирани в съответните позиции или глави, групирани в колона 1.

1.3. Когато списъкът включва различни правила, прилагани към различнипродукти в рамките на една позиция, всяко тире съдържа описанието на тази част от позицията, която е обхваната от съответното правило.

Бележка 2

2.1. Терминът "производство" включва всякакъв вид обработка илипреработка, включително сглобяване или специфични операции.

2.2. Терминът "материал" включва всякаква съставка, суровина, компоненти или част и т. н., използвани в производството на продукта.

2.3. Терминът "продукт" се отнася за продукта, който се обработва, дори и да е предназначен за по-нататъшно използване в друга производствена операция.

Бележка 3

3.1. Изискванията за обработка и преработка, както и ограниченията поколونا 3 се отнасят само за използваните материали без произход.

3.2. Ако продукт, изработен от материали без произход, който сам по себеси е придобил произход по време на производството, бъде използван като материал в производството на друг продукт, тогава правилото в списъка, предвидено за продукт, в който е вложен, не се прилага към него. Например: небродирани тъкан може да е придобила произход чрез изтъкване от преди. Ако тя след това се използва за изработване на бродирани чаршафи, тогава стойностният процентен лимит, наложен при използването на небродирани тъкани, не се прилага.

Бележка 4

4.1. Правилото в списъка определя изискваната минимална степен наобработка или преработка и извършването на по-голяма обработка или преработка също придава произход, и обратно, извършването на по-малка обработка или преработка не може да придаде произход. Следователно, ако правилото посочва, че материали без произход на определено ниво на обработка могат да бъдат използвани, използването на такива материали, намиращи се на по-начален етап на производство, е разрешено, а използването на материали, намиращи се на по-напреднал етап на производство, не е разрешено.

4.2. Когато правило в списъка посочва, че продукт може да бъде произведен от повече от един материал, това означава, че един или повече материали могат да бъдат използвани. Не се изисква всички те да бъдат използвани. Например: Правилото за преди посочва, че естествени влакна могат да бъдат използвани и че други химически материали, наред с други материали, също могат да бъдат използвани. Това не означава, че и двата вида трябва да бъдат използвани, може да бъде използван или единият, или другият, или двата заедно.

4.3. Когато правило в списъка определя, че продукт може да бъдепроизведен от конкретен материал, условието очевидно не възпрепятства използването на други материали, които поради своето естество не могат да изпълнят това условие.

Бележка 5

5.1. Терминът "влакна", използван в списъка на приложение № 4, включваестествени влакна и синтетични или изкуствени щапелни влакна, класирани в позиции 5501 - 5507, и влакна от вида, използвани за производството на хартия.

5.2. Терминът "естествени влакна" е използван в списъка на приложение №4 по отношение на влакната, различни от синтетичните или изкуствените влакна, и е ограничено до стадияте преди извършване на преденето, включително отпадъците, и освен ако не е предвидено друго, терминът "естествени влакна" включва влакна,

които са били кардирани, разресани или обработени по друг начин, но не изпредени.

5.3. Терминът "естествени влакна" включва конски косми, класирани в позиция 0503, коприна, класирана в позиции 5002 и 5003, както и влакна от вълна, фини косми, класирани в позиции 5101 - 5105, памучни влакна, класирани в позиции 5201 до 5203, и други растителни влакна, класирани в позиции 5301 - 5305.

5.4. Терминът "синтетични или изкуствени шапелни влакна" е използван в списъка по отношение на синтетични или изкуствени кабели от нишки, шапелни влакна или отпадъци, класирани в позиции 5501 - 5507.

5.5. Термините "текстилна маса" и "химически материали" са използвани в списъка, за да опишат нетекстилни материали (тези, които не са класирани в глави 50 - 63), които могат да бъдат използвани за производство на изкуствени или синтетични влакна или преди, или влакна от вида, използван за производството на хартия.

5.6. За продуктите, получени от два или повече текстилни материала, разпоредбите, фигуриращи в колона 3, са приложими за всеки от текстилните материали, от които е съставена сместа. Бележка 6

6.1. Терминът "в предизбелено състояние", използван в списъка на приложение № 4, за да характеризира изискваното ниво на производство, когато са използвани определени материали без произход, се прилага към определени преди, тъкани, платове и трикотажни платове, които са били само изпрани след операциите по предене или тъкане.

Продуктите в предизбелено състояние са в по-ранен етап на производството от избелените продукти, които са претърпели няколко бани в белилни агенти (окислителни агенти като водороден пероксид и редуциращи агенти).

6.2. Терминът "пълно конфекциониране", използван в списъка на приложение № 4, означава, че всички операции, следващи рязането на тъканта или плетенето на тъканта директно във форма, следва да са били извършени. Все пак конфекционирането няма да бъде считано за незавършено, когато една или няколко довършителни операции не са били извършени. Примерен списък от довършителни операции:

- поставяне на копчета и/или други видове закрепващи елементи;
- изработване на илици;
- почистване на краищата на панталоните и на ръкавите или подгъване на поли и рокли;
- поставяне на гарнитури и допълнения, като джобове, етикети, пагони ит.н.;
- гладене и други видове подготовка на дрехи за продажба.

Бележки, касаещи довършителните операции - Специални случаи

Възможно е в определени производствени операции извършването на довършителните операции, по-специално в случаите на комбинации от операции, да е от такава важност, че тези операции следва да бъдат считани като такива, простиращи се извън простото довършване.

В тези конкретни случаи неизвършването на довършителните операции биотнело завършения характер на конфекционирането.

6.3. Терминът "импрегниране, промазване, покриване или ламиниране" необхваща операциите, предназначени за слепване на тъкани.

Приложение № 4 към чл. 41, ал. 1

Списък на обработките или преработките, придаващи произход на произведения продукт, когато те се извършват върху материали без

произход

Номер на тарифна позиция по ХС	Описание на продукта	Обработки и преработки, извършвани върху материали без произход, които придават произход на продукта
1	2	3
от 5101	Вълни, нещрайхгарни, нито камгарни: - прани, обезмаслени, некарбонизирани некарбонизирани - карбонизирани	Производство от непрана (серява) вълна, включително отпадъци от вълна, чиято стойност не превишава 50 % от цената на производител за продукта Производство от прана, обезмаслена, некарбонизирана вълна, чиято стойност не превишава 50 % от цената на производител за продукта
от 5103	Отпадъци от вълна или от	Производство от отпадъци от

	фини или груби косми, карбонизирани	вълна, некарбонизирани, чиято стойност не превишава 50 % от цената на производител за продукта
от 5201	Памук, некардиран, нито пениран, избелен	Производство от суров памук, чиято стойност не превишава 50 % от цената на производител за продукта
5501 до 5507	Щапелни синтетични или изкуствени влакна: - некардирани, нито пенирани, нито обработени по друг начин за предене - кардирани или пенирани или други	Производство от химически материали или предилна маса
Прежди, единични нишки и 50 до 55 хартиените прежди: - печатани или обагрени		Производство от химически материали или предилна маса или от отпадъци от тарифна позиция 5505 от глави конци, различни от
		Производство от: - естествени влакна, некардирани, нито пенирани, нито обработени по друг начин за предене, - сурова коприна, "греж" или отпадъци от коприна, - химически материали или предилна маса, или - щапелни синтетични или изкуствени влакна, некардирани, нито пенирани, нито обработени по друг начин за предене, или печатане или багрене на прежди или конци, неизбелени или в предизбелено състояние(1), придружено от подготвителни или довършителни операции (усукване или текстуриране не се считат като такива), стойността на материалите без произход, включително преждите, не превишава 48 % от цената на производител за продукта
	- други	Производство от: - естествени влакна, некардирани, нито пенирани, нито обработени по друг начин за предене, - сурова коприна, "греж" или отпадъци от коприна, - химически материали или предилна маса, или - щапелни синтетични или изкуствени влакна, некардирани, нито пенирани, нито обработени по друг начин за предене
	Тъкани, различни от тъканите от хартиени прежди: - печатани или обагрени	
		Производство от прежди или печатане или багрене на тъкани, неизбелени или в предизбелено състояние придружено от подготвителни или довършителни операции(1), (2)
5601	- други Вати от текстилни материали и артикули от тези вати; текстилни влакна с дължина, непревишаваща 5 мм (мъх от влакна), възли и пъпки от текстилни материали	Производство от прежди Производство от влакна

5602	Филцове, дори импрегнирани, промазани, покрити или ламинирани: – печатани или обагрени	Производство от влакна или печатане или багрене на филцове, неизбелени или в предизбелено състояние, придружено от подготвителни или довършителни операции (1), (2)
	– импрегнирани, промазани, покрити или ламинирани – други	Импрегниране, промазване, покриване или ламиниране на филцове, неизбелени (3) Производство от влакна
5603	Нетъкани текстилни материали, дори импрегнирани, промазани, покрити или ламинирани: – печатани или обагрени	Производство от влакна или печатане или багрене на нетъкани текстилни материали, неизбелени или в предизбелено състояние, придружено от подготвителни или довършителни операции (1), (2)
	– импрегнирани, промазани, покрити или ламинирани	Импрегниране, промазване, покриване или ламиниране на нетъкани текстилни материали, неизбелени (3)
	– други	Производство от влакна
5604	Жици и въжета от каучук, покрити с текстил; текстилни прежди, ленти и подобни форми от тарифна позиция 5404 или 5405, импрегнирани, промазани, покрити или обвити с каучук или с пластмаси: – Жици и въжета от каучук, покрити с текстил – други	Производство от жици и въжета от каучук, непокрити с текстил Импрегниране, промазване, покриване или обвиване с текстилни прежди, ленти и подобни форми, неизбелени
5607	Канапи, въжета и дебели въжета, изплетени или не, дори импрегнирани, промазани, покрити или обвити с каучук или с пластмаси	Производство от влакна, кокосови прежди, синтетични или изкуствени прежди или конци
5609	Артикули от прежди, от ленти или от подобни форми от тарифни позиции 5404 или 5405, канапи, въжета или дебели въжета, неупоменати, нито включени на друго място	Производство от влакна, кокосови прежди, синтетични или изкуствени прежди или конци
5704	Килими и други подови настилки, от филц, нетъфтинг, нито флок, дори конфекционирани	Производство от влакна
Глава 58	Специални тъкани и тъфтинг изделия, дантели, гоблени, пасмантерия, бродерии: – Бродерии на парчета, на ленти или на мотиви (тарифна позиция 5810)	Производство, в което стойността на всички използвани материали не превишава 50 % от цената на производителя за продукта

	- печатани или обагрени	Производство от прежди или печатане или багрене на тъкани, филцове или нетъкан текстил, неизбелени или в предизбелено състояние, придружено от подготвителни или довършителни операции (1) (2)
	- импрегнирани, промазани или покрити	Производство от тъкани, от филцове или от нетъкан текстил, неизбелени
	- други	Производство от прежди
5901	Тъкани, промазани с лепило или нишестени материали, от видовете, използвани за подвързване в картонажното производство, производството на калъфи или за подобни приложения; копирни платна или транспаранти за рисуване; платна, подготвени за рисуване; твърдо гумирано платно и подобни твърди тъкани от видовете, използвани в шапкарството	Производство от прежди
5902	Платна за пневматични гуми, получени на основата на прежди с висока здравина, от найлон или от други полиамиди, от полиестери или от вискозна коприна	Производство от прежди
5903	Тъкани импрегнирани, промазани или покрити с пластмаси или ламинирани с пластмаси, различни от тези от тарифна позиция 5902	Производство от неизбелени тъкани или печатане или багрене на тъкани, неизбелени или в предизбелено състояние, придружено от предварителни или довършителни операции (1)(2)
5904	Линолеуми, дори изрязани; подови настилки, съставени от един слой или от едно покритие, нанесено върху текстилна основа, дори изрязани	Производство от тъкани, филцове или нетъкан текстил, неизбелени
5905	Стенни облицовки от текстилни материали	Производство от неизбелени тъкани или печатане или багрене на тъкани, неизбелени или в предизбелено състояние, придружено от предварителни или довършителни операции (1)(2)
5906	Гумирани тъкани, различни от тези от тарифна позиция 5902	Производство от неизбелени трикотажни тъкани или от други неизбелени тъкани
5907	Други импрегнирани, промазани или покрити тъкани; рисувани платна за театрални декори, за фон на ателиета или за аналогични приложения	Производство от неизбелени тъкани или печатане или багрене на тъкани, неизбелени или в предизбелено състояние, придружено от предварителни или довършителни операции (1)(2)
5908	Фитили, изтъкани, сплетени или плетени от текстилни материали, за лампи, нагреватели, запалки, свещи или за други подобни; нажежавачи се	Производство от прежди

	чорапчета и тръбовидни плетени платове, служещи за тяхното производство, дори импрегнирани	
5909	Маркучи за помпи и подобни маркучи от текстилни материали, дори с арматура или с допълнения от други материали	Производство от прежди или от влакна
5910	Транспортни ленти или трансмисионни ремъци от текстилни материали, дори импрегнирани, промазани, покрити или напластени с пластмаса или подсилени с метал или с други материали	Производство от прежди или от влакна
5911	Текстилни продукти и артикули за техническо приложение, посочени в забележка 7 на глава 59: – дискове и кръгове за почистване, различни от тези от филц – други	Производство от прежди, от отпадъци от тъкани или от парцали от тарифна позиция 6310
60	Трикотажни платове: – печатани или обагрени	Производство от прежди или от влакнаГлава
	– други	Производство от прежди или печатане или багрене на трикотажни платове, неизбелени или в предизбелено състояние, придружено от предварителни или довършителни операции (1)(2)
Глава 61	Облекла и допълнения за облекла, трикотажни или плетени: – получени чрез зашиване или съединяване по друг начин на две или повече парчета от трикотажна тъкан, които са били или изрязани във форма, или получени направо във форма – други	Производство от прежди
	допълнения към	
62	облеклата, различни от трикотажните или плетените, с изключение на продуктите от тарифни позиции 6213 и 6214, за които правилата са посочени по-долу: – завършени или комплектовани – незавършени или некомплектовани	Пълно конфекционирание (4) Производство от прежди
6213 и 6214	Носни кърпи, джобни кърпички, шалове, ешарпи, кърпи за глава, шалчета, мантили, була, воалетки и подобни артикули: – бродирани	Пълно конфекционирание (4) Производство от прежди
	– други	Производство от прежди или производство от небродирани тъкани, чиято стойност не превишава 40 % от цената на производителя за продукта
6301	Одеяла; спално бельо,	Производство от прежди

като обработка или преработка, даваща произход, термопечатането трябва да бъде придружено от печатане от пренасяща хартия. (3) Виж уводна бележка 6.3 от приложение № 3. (4) Виж уводна бележка 6.2 от приложение № 3.

Приложение № 5 към чл. 42, ал. 1

Списък на обработките или преработките, придаващи или не придаващи произход на произведения продукт, когато те се извършват върху материали без произход

Номер на тарифна позиция по ХС	Описание на продукта	Обработки и преработки, извършвани върху материали без произход, които придават или не придават произход на продукта
1	2	3
0201	Меса от животни от рода на едрия рогат добитък, пресни или охладени	Клане, предшествано от най-малко 3-месечно угодяване (1)
0202	Меса от животни от рода на едрия рогат добитък, замразени	Клане, предшествано от най-малко 3-месечно угодяване (1)
0203	Меса от животни от рода на свинете, пресни, охладени или замразени	Клане, предшествано от най-малко двумесечно угодяване (1)
0204	Меса от животни от рода на овцете или козите, пресни, охладени или замразени	Клане, предшествано от най-малко двумесечно угодяване (1)
0205	Меса от животни от рода на конете, магаретата, мулетата или катърите, пресни, охладени или замразени	Клане, предшествано от най-малко 3-месечно угодяване (1)
0206	Карантии, годни за консумация, от животни от рода на едрия рогат добитък, свинете, овцете, козите, конете, магаретата, мулетата или катърите, пресни, охладени или замразени	Клане, предшествано от най-малко 3-месечно угодяване или най-малко двумесечно угодяване при свинете, овцете или козите (1)
от 0408	Птичи яйца без черупки, сушени и яйчни жълтъци, сушени	Сушене (след счупване и разделяне) на: - птичи яйца с черупки, пресни или консервирани от тарифна позиция 0407 - птичи яйца, без черупки, несушени от тарифна позиция 0408, или - яйчни жълтъци, несушени от тарифна позиция 0408
от 1404	Памучен линтер, избелен	Производство от суров памук, чиято стойност не превишава 50 % от цената на производител за продукта Обработка или преработка, която се извършва върху материали без произход, неподаваща произход на продукта
2009	Сок от грозде (включително гроздова мъст), неферментирал, без прибавка на алкохол, със или без прибавка на захар или други подсладители	Производство от гроздова мъст
от 2204	Вина от прясно грозде, обогатени с мъст от прясно грозде, концентрирана или не, или обогатени с алкохол, предназначени за производство на вермут	Производство на вина от прясно грозде Обработка или преработка, която се извършва върху материали без произход, придаваща произход на продукта

от 8527 Приемателни апарати за радиоразпръскване, дори комбинирани, в една кутия, с апарат за записване или възпроизвеждане на звук или с часовниково устройство

представлява повече от 35 % от цената на производителя за апаратите

Ако правилото за 35 % е изпълнено в две страни, произходът на апаратите е този, в която страна произхождащите части представляват по-висок процент Производство, в което придобитата стойност при осъществяването на операциите за монтаж и евентуално при вграждането на произхождащи части представлява най-малко 45 % от цената на производителя за апарата

Когато правилото за 45 % не е изпълнено, произходът на апаратите е този на страната, откъдето произхождат частите, чиято цена на производителя представлява повече от 35 % от цената на производителя за апаратите

Ако правилото за 35 % е изпълнено в две страни, произходът на апаратите е този, в която страна произхождащите части представляват по-висок процент

от 8528 Приемателни телевизионни апарати (с изключение на тунерите, видеомониторите и видеопроекторите), дори комбинирани в една кутия с радиоприемник или апарат за записване или възпроизвеждане на звук

Производство, в което придобитата стойност при осъществяването на операциите за монтаж и евентуално при вграждането на произхождащи части представлява най-малко 45 % от цената на производителя за апарата

Когато правилото за 45 % не е изпълнено, произходът на апаратите е този на страната, откъдето произхождат частите, чиято цена на производителя представлява повече от 35% от цената на производителя за апаратите

Ако правилото за 35 % е изпълнено в две страни, произходът на апаратите е този, в която страна произхождащите части представляват по-висок процент

от 8542 Интегрални схеми

Дифузионна операция, в процеса на която интегралните схеми се оформят върху полупроводникова подложка, благодарение на селективното въвеждане на подходящ флуид

Обработка или преработка, която се извършва върху материали без произход, непридаваща произход на продукта

от 9009 Фотокопирни апарати с оптична или контактна система

Комплектоване на фотокопирните апарати, придружено с производство на кабели, барабани, валяци, странични стени, сачмени лагери, гайки и

ВИНТОВЕ

Обработка или преработка, която се извършва върху материали без произход, придаваща произход на продукта

Производство, в което

9113 Каишки за часовници и техните части от текстилни материали

стойността на всички използвани материали не превишава 40 % от цената на производител за продукта

от 9401 Столове и седалки (с изключение на тези от тарифна позиция 9402), 9403 дори превръщащи се на легла, различни от мебелите и техните части, от керамични материали, декорирани

Декорация на артикули от керамични материали, при което тази декорация довежда до класиране на получените стоки в позиции, различни от тези на използваните материали

от 9405 Осветителни тела (включително прожекторите) и техните части, неупоменати, нито включени на друго място, рекламни лампи, светлинни надписи, светлинни указателни табели и подобни артикули, притежаващи постоянен фиксиран светлинен източник, и техните части, неупоменати, нито включени на друго място, от керамични материали, декорирани

Декорация на артикули от керамични материали, при което тази декорация довежда до класиране на получените стоки в позиции, различни от тези на използваните материали

(1) Ако условията не са изпълнени, месата (карантите) се считат като произхождащи от страните, където животните, от които са били получени, са били угоявани или отглеждани за най-дълъг период от време. (2) Терминът "монтирани" включва частичния монтаж, но изключва частите в немонтирано състояние.

Приложение № 6 към чл. 56, ал. 1

Сертификат за произход - форма А

1. Сертификатът трябва да бъде съгласно образца, фигуриращ в настоящото приложение. Използването на английски и френски език за редакции на бележките, фигуриращи на гърба на сертификата, не е задължително. Сертификатът се изготвя на английски или френски език. Ако е изготвен на ръка, той трябва да бъде попълнен с мастило и с печатни букви.

2. Форматът на сертификата е 210 x 297 мм с допустимо отклонение вразмера на дължината максимално с 5 мм по-малко или с 8 мм повече. Използваната хартия трябва да е бяла, оразмерена за писане, несъдържаща механична маса и с тегло най-малко 25 г/м². Тя трябва да бъде покрита с напечатани вълнообразни преплитачи се линии в зелен цвят, правещи видими всякакви фалшификации с механични или химични средства.

3. Когато сертификатът съдържа повече копия, единствено първият екземпляр представлява оригинал и трябва да бъде покрит с напечатани вълнообразни преплитачи се линии.

4. Всеки сертификат трябва да съдържа, отпечатан или не, сериен номер с цел идентифициране.

1. Goods consigned from (exporter's business name, address, country)	Reference № A GENERALIZED SYSTEM OF PREFERENCES CERTIFICATE OF ORIGIN (Combined declaration and certificate) FORM A
2. Goods consigned to (consignee's name, address, country)	Issued in (country) See notes overleaf
3. Means of transport and route (as far as known)	4. For official use
5. Item number	6. Marks and num-
7. Number and kind of packages, description	8. Origin criterion
9. Gross weight	10. Number and date

Number of packages	of goods	(see notes overleaf)	or other quantity	of invoices
11. Certification It is hereby certified, on the basis of control carried out, that the declaration by the exporter is correct.		12. Declaration by the exporter The undersigned hereby declares that the above details and statements are correct; that all the goods were produced in (country) and that they comply with the origin requirements specified for those goods in the generalized system of preferences for goods exported to (importing country)		
Place and date, signature and stamp of certifying authority		Place and date, signature and stamp of authorized signatory		

NOTES (1996)

I. Countries which accept Form A for the purposes of the generalized system of preferences (GSP);

Australia*	Republic of Belarus	European Union:		
Canada	Republic of Bulgaria	Austria	Germany	Netherlands
Japan	Czech Republic	Belgium	Greece	Portugal
New Zealand**	Republic of Hungary	Denmark	Ireland	Spain
Norway	Republic of Poland	Finland	Italy	Sweden
Switzerland	Russian Federation	France	Luxembourg	United Kingdom
United States of Slovakia	America***			

Full details of the conditions covering admission to the GSP in these countries are obtainable from the designated authorities in the exporting preference-receiving countries or from the customs authorities of the preference-giving countries listed above. An information note is also obtainable from the UNCTAD secretariat.

II. General conditions

To qualify for preference, products must:

- (a) fall within a description of products eligible for preference in the country of destination. The description entered on the form must be sufficiently detailed to enable the products to be identified by the customs officer examining them;
- (b) comply with the rules of origin of the country of destination. Each article in a consignment must qualify separately in its own right; and,
- (c) comply with the consignment conditions specified by the country of destination. In general, products must be consigned direct from the country of exportation to the country of destination but most preference-giving countries accept passage through intermediate countries subject to certain conditions. (For Australia, direct consignment is not necessary.)

III. Entries to be made in Box 8

Preference products must either be wholly obtained in accordance with the rules of the country of destination or sufficiently worked or processed to fulfil the requirements of that country's origin rules.

- (a) Products wholly obtained: for export to all countries listed in Section I, enter the letter "P" in Box 8 (for Australia and New Zealand Box 8 may be left blank).
- (b) Products sufficiently worked or processed: for export to the countries specified below, the entry in Box 8 should be as follows:

- (1) United States of America: for single country shipments, enter the letter "Y" in Box 8, for shipments from recognized associations of countries, enter the letter "Z", followed by the sum of the cost or value of the domestic materials and the direct cost of processing, expressed as a percentage of the ex-factory price of the exported products; (example "Y" 35% or "Z" 35%).
- (2) Canada: for products which meet origin criteria from working or processing in more than one eligible least developed country, enter letter "G" in Box 8; otherwise "F".
- (3) Japan, Norway, Switzerland and the European Union: enter the letter

"w" in box 8 followed by the Harmonized Commodity Description and coding System (Harmonized System) heading at the 4-digit level of the exported product (example "w" 96.18).

- (4) Bulgaria, Czech Republic, Hungary, Poland, the Russian Federation and Slovakia: for products which include value added in the exporting preference-receiving country, enter the letter "Y" in Box 8 followed by the value of imported materials and components expressed as a percentage of the fob price of the exported products (example "Y" 45%); for products obtained in a preference-receiving country and worked or processed in one or more other such countries, enter "Pk".
- (5) Australia and New Zealand: completion of Box 8 is not required. It is sufficient that a declaration be properly made in Box 12.

* For Australia, the main requirement is the exporter's declaration on the normal commercial invoice. Form A, accompanied by the normal commercial invoice, is an acceptable alternative, but official certification is not required.** Official certification is not required.

*** The United States does not require GSP Form A. A declaration setting forth all pertinent detailed information concerning the production or manufacture of the merchandise is considered sufficient only if requested by the district collector of Customs.

1. Expéditeur (nom, adresse, pays de l'exportateur)		Reference ☐ SISTEME GENERALISE DE PREFERENCES CERTIFICAT D'ORIGINE (Declaration et certificat) FORMULE A			
2. Destinataire (nom, adresse, pays)		Delivre en (pays) Voir notes au verso)			
3. Moyen de transport et itineraire (si connus)		4. Pour usage officiel			
5. No d'ordre	6. Marques at numeros des colis	7. Nombre et type de colis; description des marchandises	8. Critere d'origine (voir notes au verso)	9. Poids brut ou quantite	10. No et date de la facture
11. Certificat Il est certifie, sur la base du controle effectue, que la declaration de l'exportateur est exacte.			12. Declaration de l'exportateur Le soussigne declare que les mentions et indications cidessus sont exactes, que toutes ces marchandises ont ete produites en et qu'elles remplissent les conditions d'origine requises par le systeme generalise de preferences pour etre exportees a destination de (nom du pays importateur)		
Lieu et date signature et timbre de l'autorite delivrant le certificat			Lieu et date, signature du signataire habilite		

NOTES (1996)

I. Pays qui exceptent la formule A aux fins du systeme generalise de preferences (SGP):

Australie*	Federation de Russie	Union europeenne:
Canada	Republique de Belarus	Allemagne Finlande Luxembourg
Etats-Unis d'Amerique***	Republique de Bulgarie	Autriche France Pays-Bas

Japon	Republique de Hongrie	Belgique	Grece	Portugal
Norvege	Republique de Pologne	Danemark	Irlande	Royaume-Uni
Nouvelle-Zelande**	Republique Tcheque	Espagne	Italie	Suede
Suisse	Slovaquie			

Des details complets sur les conditions regissant l'admission au benefice du SGP dans ces pays peuvent etre obtenus des autorites designees par les pays exportateurs beneficiaires ou de l'administration des douanes des pays donneurs qui figurent dans la liste ci-dessus. Une note d'information peut egalement etre obtenue du secretariat de la CNUCED.

II. Conditions generales

Pour etre admis au benefice des preferences, les produits doivent:

- a) correspondre a la definition etablie des produits pouvant beneficier du regime de preferences dans le pays de destination. La description figurant sur la formule doit etre suffisamment detaillee pour que les produits puissent etre identifies par l'agent des douanes qui les examine; b) satisfaire aux regles d'origine du pays de destination. Chacun des

articles d'une meme expedition doit repondre aux conditions prescrites et c) satisfaire aux conditions d'expedition specifiees par le pays de destination. En general, les produits doivent etre expedites directement du pays d'exportation au pays de destination; toutefois, la plupart des pays donneurs de preferences acceptent sous certaines conditions le passage par des pays intermediaires (pour l'Australie, l'expedition directe n'est pas necessaire).

III. Indications a porter dans la case 8

Pour beneficier des preferences, les produits doivent avoir ete, soit entierement obtenus, soit suffisamment ouvres ou transformes conformement aux regles d'origine des pays de destination.

- a) Produits entierement obtenus: pour l'exportation vers tous les pays figurant dans la liste de la section I, il y a lieu d'inscrire la lettre "P" dans la case 8 (pour l'Australie et la Nouvelle-Zelande, la case 8 peut etre lisee en blanc). b) Produits suffisamment ouvres ou transformes: pour l'exportation vers

les pays figurant ci-apres, les indications a porter dans la case 8 doivent etre les suivantes:

1. Etats-Unis d'Amerique: dans le cas d'expedition provenant d'un seul pays, inscrire la lettre "Y" ou, dans le cas d'expeditions provenant d'un groupe de pays reconnu comme un seul, la lettre "Z", suivie de la somme du cout ou de la valeur des matieres et du cout direct de la transformation, exprimee en pourcentage du prix depart usine des marchandises exportees (exemple: "Y" 35% ou "Z" 35%);
2. Canada: il y a lieu d'inscrire dans la case 8 la lettre "G" pour les produits qui satisfont aux criteres d'origine apres ouvraison ou transformation dans plusieurs des pays les moins avances; sinon, inscrire la lettre "F";
3. Japon, Norvege, Suisse et Union europeenne: inscrire dans la case 8 la lettre "W" suivie de la position tarifaire a quatre chiffres occupee par le produit exporte dans le Systeme harmonise de designation et de codification des marchandises (Systeme harmonise) (exemple "W" 96.18);
4. Bulgarie, Hongrie, Pologne, Republique tcheque, Federation de Russie et Slovaquie: pour les produits avec valeur ajoutee dans le pays exportateur beneficiaire de preferences, il y a lieu d'inscrire la lettre "Y" dans la case 8, en la faisant suivre de la valeur des matieres et des composants importees, exprimee en pourcentage du prix fob des marchandises exportees (exemple: "Y" 45%); pour les produits obtenus dans un pays beneficiaire de preferences et ouvres ou transformes dans un ou plusieurs autres pays beneficiaires, il y a lieu d'inscrire les lettres "Pk" dans la case 8;
5. Australie et Nouvelle-Zelande: il n'est pas necessaire de remplir la case 8. Il suffit de faire une declaration appropriee dans la case 12.

* Pour l'Australie, l'exigence de base est une attestation de l'exportateur sur la facture habituelle. La formule A, accompagnee de la facture habituelle, peut etre acceptee en remplacement, mais une certification officielle n'est pas exigee.** Un visa officiel n'est pas exige. *** Les Etats-Unis n'exigent pas de certificat SGP Formule A. Une declaration reprenant toute information appropriee et detaillee concernant la production ou la fabrication de la marchandise est consideree comme

soffisante, et doit etre presentee uniquement a la demande du receveur des douanes du district (District Collector of Customs).

Приложение № 7 към чл. 65, ал. 1
(Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.)

Примери и бележки по митническата стойност

Разпоредба на Закона за митниците или правилника за прилагането му	Бележки
1 Член 35, ал. 1, т. 1, буква "в" от ЗМ Член 35, ал. 1, т. 2 от ЗМ	2 Член 35, ал. 1 Платената или подлежащата на плащане цена се отнася до цената за внасяните стоки. Така, че движението на дивиденди или други плащания от купувача към продавача, които не са свързани с внасяните стоки, не са част от митническата стойност. Като пример на такова ограничение би могъл да бъде случаят, когато продавачът изисква от купувача на автомобили да не ги продава или излага преди определена дата, от която се въвеждат новите модели за годината. Някои примери за това включват: а) продавачът установява цената на внасяните стоки, при условие че купувачът ще купи също и други стоки в определено количество; б) цената на внасяните стоки е зависима от цената или цените, по които купувачът на внасяните стоки продава други стоки на продавача на внасяните стоки; в) цената е установена на база - чужда на внасяните стоки, например, когато внасяните стоки са полуготови стоки, които са били доставени от продавача, при условие че той ще получи определени количества от готовите стоки. Въпреки всичко условия или съображения, отнасящи се до производството или реализацията на внасяните стоки, не следва да бъдат основание за отхвърляне на договорната стойност. Например фактът, че купувачът доставя на продавача инженеринг и чертежи, изработени в Република България, не следва да води до отхвърляне на договорната стойност за целите на чл. 35.Член
35, ал. 2 от ЗМ	1. В ал. 2 т. 1 и 2 предвиждат различни способности за установяване на приемливостта на договорната стойност. 2. АLINEЯ 2, т. 1 предвижда, че когато купувачът и продавачът са свързани, следва да се проучат обстоятелствата около продажбата и при условие, че свързаността не е повлияла върху цената, договорната стойност следва да се приеме като митническата стойност. Няма се предвид, че би следвало да се проучват обстоятелствата при всички случаи, където купувачът и продавачът са свързани. Такова проучване ще се изисква само когато има съмнения относно приемливостта на цената. Когато митническото учреждение не се съмнява в приемливостта на цената, тя следва да се приеме, без да се изисква друга информация от вносителя. Например митническите органи може да са проучвали предварително връзката или може да имат вече подробна информация за купувача и продавача и да са установили от проучването или информацията, че връзката не е повлияла върху цената. 3. Когато митническите органи не са в състояние да приемат договорната стойност без допълнително проучване, те следва да дадат възможност на вносителя да представи такава допълнителна подробна информация, каквато е необходима, за да имат възможност да проучат обстоятелствата около продажбата. В тази връзка митническите органи следва да бъдат готови да разгледат съответните аспекти на договора, включително начина, по който купувачът и продавачът организират търговските си връзки, и начина, по който се достига до въпросната цена, с оглед да се определи дали

връзката е повлияла върху цената. Ако може да се докаже, че купувачът и продавачът, въпреки че са свързани съгласно разпоредбите на чл. 67 от този правилник, купуват (продават) един от (на) друг, както ако не бяха свързани, това би доказало, че цената не е била повлияна от връзката. Например, ако цената е била договорена по начин, съответстващ на нормалната ценова практика във въпросния отрасъл, или по начин, по който продавачът договаря цени за продажби на купувачи, които не са свързани с него, това би следвало да докаже, че цената не е била повлияна от връзката. Или например, когато се установи, че цената е в състояние да осигури възстановяване на всички разходи плюс процент печалба, който е равен на този, реализиран от фирмата за определен представителен период (например за 1 година), при продажба на стоки от същия клас или вид, това би доказало, че цената не е била повлияна.

4. Алинея 2, т. 2 предвижда възможност за вносителя да покаже, че договорната стойност "е много близка" до стойност, която е била вече приета от митническо учреждение и поради това е приемлива съгласно разпоредбите на чл. 35. Където обосновката по ал. 2, т. 2 е направена, не е необходимо да се проучва въпросът за влияние по ал. 2, т. 1. Ако митническите органи имат вече достатъчно информация, за да считат, че една от обосновките по ал. 2, т. 2 може да бъде направена, те нямат основание да изискват от вносителя да докаже, че обосновката може да бъде направена. Член 35, ал. 2,

При определянето
т. 2 от ЗМ

дали една стойност "е много близка" до друга стойност, трябва да се вземат предвид множество фактори. Тези фактори включват: естеството на внесените стоки, естеството на самия отрасъл, сезонът, в който са внесени стоките, и дали разликите в стойностите са значителни. Тъй като тези фактори могат да варират в различните случаи, би било невъзможно да се прилага единен стандарт, като например фиксиран процент при всеки случай. Например при определянето дали стойността е много близка до "една" стойност по чл. 35, ал. 2, т. 2, малка разлика в стойността при един тип стоки може да бъде неприемлива, докато голяма разлика при друг тип стоки може да бъде приемлива. Член 35, ал. 4 Като пример за косвено плащане може да

бъде
от ЗМ

погасяването от купувача, било изцяло или частично, на задължение на продавача. Член 36, ал. 2, При прилагането на този член митническите учреждения, т. 1 и 2 от ЗМ когато е възможно, следва да

използват

продажби на идентични или сходни стоки на същото търговско ниво и приблизително в същото количество като остойносттаваните стоки. Където не може да се намери такава продажба, може да се използва продажбата на идентични или сходни стоки, която отговаря на едно от следните 3 условия:

- а) продажба на същото търговско ниво, но на различно количество;
- б) продажба на различно търговско ниво, но приблизително на същото количество, или
- в) продажба на различно търговско ниво и на различно количество.

2. При положение че се намери продажба, отговаряща на едно от горните условия, следва да се направят корекции съответно:

- а) само за количествените фактори;
- б) само за факторите, имащи отношение към търговското ниво, или
- в) и за количествените фактори, и за тези, имащи отношение към търговското ниво.

3. Изразът "и/или" позволява гъвкавост - да се използват продажбите и да се правят необходимите корекции по които и да било от описаните по-горе условия.

4. Условие за извършване на корекция вследствие на различни търговски нива или различни количества е, че такава корекция, независимо дали води до увеличение или намаление на стойността, следва да бъде направена само на базата на данни,

които ясно установяват основателността и точността на корекцията, като например ценова листа, съдържаща цени за различни нива и различни количества. Така например, ако внасяните стоки, подлежащи на остойносттаване, представляват доставка от 10 единици и единствените идентични вносни стоки, за които съществува договорна стойност, представляват продажба на 500 единици, и е проучено, че продавачът дава количествени отстъпки, желаната корекция може да бъде извършена, като се прибегне до ценовата листа и се използва отстъпката, приложима за продажби от 10 единици. За това не е наложително да е имало продажба от порядъка на 10 единици, тъй като за продажби на други количества е било установено, че ценовата листа е автентична и действаща. При липсата на такива обективни измерители обаче прилагането на този член за определянето на митническа стойност е неподходящо. Чл. 36, ал. 2,

1. Като общо правило
т. 4 от ЗМ

разпоредби се определя на базата на информация, която е на разположение в Република България. При определянето на изчислената стойност може да се окаже необходимо да се проучат разходите за производство на стоките, подлежащи на остойносттаване, и друга информация, която би следвало да се придобие от чужбина. При това в повечето случаи производителят ще бъде извън правните разпоредби на Република България. Използването на метода на изчислената стойност, общо взето, ще се ограничи до тези случаи, където купувачът и продавачът са свързани и производителят е готов да предостави на властите в Република България необходимите разходи и да предостави възможности за всяка последваща проверка, която би била необходима.

2. "Разходите", посочени в чл. 36, ал. 2, т. 4, буква "а", следва да се определят на базата на информация относно производството на стоките, подлежащи на остойносттаване, предоставена от производителя или от негово име. Тя следва да се базира на търговското счетоводство на производителя, при положение че това счетоводство е в съответствие с общите счетоводни принципи, прилагани в страната, където стоките са били произведени.

3. "Сумата за печалба и общи разходи", посочена в чл. 36, ал. 2, т. 4, буква "б", следва да се определи на базата на информация, предоставена от производителя или от негово име, ако неговите данни са съвместими с онези, които обикновено се отразяват в продажби на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойносттаване, които стоки са изработени от производители в страната на износа за износ в Република България.

4. Не се допуска двойно калкулиране на разходите за елементите, упоменати в този член, при определяне на изчислената стойност.

5. В този контекст би следвало да се отбележи, че "сума за печалба и общи разходи" следва да се разбира като цяло. Следователно, ако в който и да е случай размерът на печалбата на производителя е нисък и неговите общи разходи са високи, неговата печалба и общи разходи, взети заедно, могат въпреки всичко да бъдат в съответствие с тези, които обикновено се отразяват в продажби на стоки от същия клас или вид. Такава ситуация може да възникне, например, ако стока се въвежда на пазара в Република България и производителят приема нулева или ниска печалба, за да компенсира големите общи разходи, свързани с въвеждането. Където производителят може да покаже, че той е приел ниска печалба по своите продажби на внесените стоки поради специфични търговски обстоятелства, неговите реални стойности за печалба следва да се вземат предвид, при положение че той има действителни търговски основания да ги обоснове и неговата ценова политика отразява обичайната ценова политика в бранша на съответния отрасъл. Такава ситуация може да възникне например, когато производителите са били принудени към по-ниски цени временно вследствие на непредвидим спад на търсенето или когато те продават стоки за допълване на гама от стоки, произвеждани в страната на вноса, и възприемат ниска печалба за поддържане

неговата употреба и се достигне до стойността на този елемент.

3. Един път определена стойността за елемента, тя е необходимо да се разпредели върху внесените стоки. Съществуват различни възможности. Например стойността може да бъде разпределена върху първата експедиция, ако вносителят е съгласен да плати мито върху цялата стойност наведнъж. Като друг пример вносителят може да поиска стойността да бъде разпределена на определен брой единици, произведени до момента на първата доставка. Друг вариант е, ако той пожелае стойността да бъде разпределена върху цялата предвиждана продукция, при положение че съществуват договори или твърди ангажименти за такава продукция. Използваният метод на разпределяне ще зависи от документацията, предоставена от вносителя.

4. Като илюстрация на горното вносител предоставя на производителя матрица, която да бъде използвана при производството на внасяните стоки, и се договаря с него да купи 10 000 единици. До времето на пристигане на първата доставка от 1000 единици производителят е бил произвел вече 4000 единици. Вносителят може да пожелае митническите органи да разпределят стойността на формата върху 1000, 4000 или 10 000 единици.

Член 38, ал. 1, буква "г", би следвало да се базират на обективни ит. 2, буква "г" ,
подлежащи на количествена оценка данни. С оглед да
от ЗМ

се намалят до минимум затрудненията и за вносителя, и за митническите органи при определянето на стойността, която следва да се добави, следва да се използват възможно най-пълно данните от търговските записи на купувача, които са на разположение.

2. За онези елементи, доставени от купувача, които са купени или взети под наем от купувача, добавката би била стойността на покупката или наема. За онези елементи, които са достъпни в обществената сфера, не следва да се правят други добавки, освен разходите за придобиване на копия от тях.

3. Лекотата, с която би било възможно да се изчислят стойностите, които следва да се добавят, ще зависи от конкретната структура и практика на управление на фирмата, както и от нейните методи на счетоводство.

4. Например възможно е фирма, която внася разнообразни стоки от няколко страни, да води записите на своя разработващ център извън Република България по такъв начин, че да става ясно точно колко са разходите, които се падат на даден продукт. В такива случаи може да се направи директно съответната корекция съгласно разпоредбите на чл. 38.

5. При друг случай фирма може да води разходите на разработващия център извън Република България като общи разходи без конкретно отношение към даден продукт. В този случай може да се направи съответната корекция съгласно разпоредбите на чл. 38 по отношение на внасяните стоки посредством разпределение на общите разходи на разработващия център върху общата продукция, която ползва разработките на този център, и като се прибави този разход на единица продукция към всяка единица от вноса.

6. При отклонения от горните условия ще се налага да се отчитат различни фактори при определяне на подходящия метод на разпределение.

7. В случаи, където в производството на въпросния елемент участват няколко държави и то продължава известен период от време, корекцията следва да се ограничи до стойността, която действително е добавена към този елемент извън Република България.

Член 38, ал. 1, Роялти и лицензни такси, посочени в чл. 38, ал. 1, т. 3, т. 3 от ЗМ могат да включват между другите неща плащания, отнасящи се до патенти, търговски марки и авторски права.

Член 38, ал. 2 Когато няма обективни и подлежащи на количествена оценка данни по отношение на добавките, които се изисква да се от ЗМ

добавят според разпоредбите на чл. 38, договорната стойност не може да бъде определена според разпоредбите на чл. 35. Като илюстрация на това, платено е роялти на базата на цената при продажбата в Република България на литър от определен продукт, който е бил внесен на килограм и е приготвен във вид на разтвор след вноса. Ако въпросното роялти се базира частично на внесените стоки и частично на други фактори, които нямат нищо общо с внесените стоки (както когато внесените стоки са смесени с местни съставки и не са повече самостоятелно идентифицируеми или когато това роялти не може да бъде отделено от специални финансови споразумения между купувача и продавача), би било несвойствено да се прави опит за добавка за роялти. Впрочем, ако сумата на това роялти се базира само на внасените стоки и може да бъде лесно остойността, добавка към реално платената или подлежаща на плащане цена може да се направи.

Член 67, ал. 1, т. 5 от ППЗМ

Едно лице следва да се смята, че контролира друго, когато първото е в положение законно или оперативнo да упражнява ограничителни или направляващи въздействия върху второто.

Член 75, ал. 2 от ППЗМ

1. Когато се използва този метод на остойносттаване, отчисленията, направени за добавената стойност при последваща обработка, следва да се основават на данни, подлежащи на обективна и количествена оценка, които се отнасят до такава дейност. Като основа за калкулацията следва да се използват възприети отраслови формули, предписания, методи на формиране и друга отраслова практика.

2. Този метод на остойносттаване нормално не би бил приложим, когато в резултат на последваща обработка внесените стоки губят своята идентичност. При това може да има нива, където, въпреки че е изгубена идентичността на внесените стоки, добавената стойност на обработката може да бъде определена прецизно без неоправдани трудности.

От друга страна, може да има нива, на които вносните стоки запазват своята идентичност, но представляват такава малка част от стоките, продадени в страната на вноса, че използването на този метод за остойносттаване би било неоправдано. Предвид горното всяка ситуация от този тип трябва да се разглежда конкретно за дадения случай.

Член 75, ал. 3 от ППЗМ

1. Като пример за това могат да се посочат стоки, които се продават по ценова листа, която предоставя изгодни единични цени за поръчки на големи количества.

Продавано количество/единици	Един. цена	Брой на продажбите	Общо количество, продадено по всяка цена
1 до 10	100	10 прод. x 5 един.	65
11 до 25	95	5 прод. x 11 един.	55
над 25	90	1 прод. x 30 един.	80
		1 прод. x 50 един.	

Най-големият брой единици, продадени по една цена, е 80, при което единичната цена, по която е продадено най-голямото сборно количество, е 90.

2. Като друг пример за това могат да се разгледат две продажби. При първата продажба са продадени 500 единици по цена 95 валутни единици всяка. При втората продажба са продадени 400 единици по цена 90 валутни единици всяка. В този пример най-големият брой единици, продадени по дадена цена, е 500. Поради това единичната цена в най-голямото сборно количество е 95.

3. Като трети пример може да се посочи следната ситуация, където различни където различни количества са продадени по различни цени

а) Продажби:

2.60.4 080520700 Тангерини
2.60.5 080520900 Други

2.70 080530100 Лимони (Citrus limon, Citrus limonum) - пресни
2.70.1 080530900 Сладки лимони (Citrus aurantifolia) - пресни

2.80 080540200 Грейпфрути - пресни
080540900 "
080540950 "

2.90 080610101 Грозде трапезно - прясно
080610102 "

2.100 Пъпеши (в това число и дините) - пресни:
2.100.1 080711001 Дини
080711002 "
2.100.2 080719000 Други

2.110 ябълки - пресни:
2.110.1 080810204 От сорта златна превъзходна
080810205 "
080810206 "
080810207 "

2.110.2 080810504 От сорта Granny Smith
080810505 "
080810506 "
080810507 "
2.110.3 080810904 Други
080810905 "
080810906 "
080810907 "

2.120 080820501 Круши - пресни
080820509 Круши

2.130 080820901 Дюли - пресни
080820909 Дюли

2.140 080910000 Кайсии - пресни

2.150 Череша - пресни:
2.150.1 080920050 Вишни (Prunus cerasus)
2.150.2 080920950 Други

2.160 Праскови, включително праскови без мъх - пресни:
2.160.1 080930101 Праскови без мъх
080930102 "
2.160.2 080930901 Други
080930902 "

2.170 080940050 Сливи - пресни

2.180 081010050 Ягоди - пресни
081010100 "
081010800 "

2.190 081020100 Малини - пресни
2.200 081050100 Киви - пресни
081050200 "
081050300 "
#####

Приложение № 10 към чл. 98, ал. 1

ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА СТОЙНОСТТА ДС-1

1. ПРОДАВАЧ (наименование и адрес)	БЕЛЕЖКИ НА МИТНИЦАТА
2. а) КУПУВАЧ (наименование и адрес)	

- д) едното от тях контролира пряко или непряко другото;
- е) двете са пряко или непряко контролирани от трето лице;
- ж) съвместно контролират пряко или непряко трето лице, или
- е) са членовена едно и също семейство.

Подпис и печат:

2. Фактът, че купувачът и продавачът са свързани, не е пречка да бъде използвана договорната стойност (вж. чл. 35, ал. 2 от ЗМ и примерите и бележките към тази разпоредба в приложение № 7)

БЕЛЕЖКИ НА МИТНИЦАТА		Вид	Вид	Вид
		стока	стока	стока
		1	2	3
А. Основа за изчисляване	11. а) фактурна цена във валута (реално платена или подлежаща на плащане)			
	б) косвени плащания - вж. клетка 8 б) (Валутен курс за митнически цели)			
	12. Обща стойност по раздел "А", преизчислена в лева			
Б. ДОБАВКИ*: Разходи, които не се съдържат в раздел "А"	13. Разходи за сметка на купувача за:			
	а) Комисиони, с изключение на тези за покупката			
	б) Възнаграждения за посредничество			
	в) Контейнери и опаковка			
	14. Стойността, съответно разпределена на стоки и услуги, доставени пряко или косвено от купувача, безплатно или по намалени цени, за използване при производството и продажбата за износ на внесените стоки:			
	а) Материали, съставки, части и други подобни, включени във внасяните стоки			
	б) Инструменти, клишета, матрици и други подобни, използвани при производството на внасяните стоки			
	в) Изразходвани материали при производството на внасяните стоки			
	г) Инженеринг, разработки, художествено оформление, дизайн, планове и чертежи, които не са изработени в Република България и са били необходими за производството на внасяните стоки			
	15. Роялти и лицензни такси - вж. клетка 9 а)			
	16. Стойността на всяка част от прихода от всяка следваща продажба, отстъпено право на владение или ползване на внасяните стоки, която се предоставя пряко или косвено на продавача - вж. клетка 9 б)			
	17. Разходи за доставка до входен граничен			

	пункт на Република България.					
	а) Транспорт до входен граничен пункт на Р България					
	б) Товаро-разтоварни и обработващи операции, свързани с транспортирането на вноските стоки до входен граничен пункт на Р България					
	в) Застраховка					
	18. Обща стойност по раздел "Б" (13+14+15+16+17)					
В. ОТБИВИ*:	19. Разходи за транспорт на територията на Република България					
Разходи, които се съдържат в раздел "А"	20. Разходи за строителство, инсталиране, монтаж, поддръжка или техническа помощ, извършени за стоките след вноса им					
	21. Други разходи (да се опишат)					
	22. Мита, данъци, акцизи и такси, дължими в Република България за вноса или продажбата на стоките					
	23. Обща стойност по раздел "В" (19+20+21+22)					
	24. ДЕКЛАРИРАНА МИТНИЧЕСКА СТОЙНОСТ (А+Б-В)					
* Сумите на разходите, платими в чуждестранна валута, се преизчисляват в левове. Техните стойности и валутен курс за митнически цели, съответно за всяка стока и клетка, се записват в справка със следното съдържание:						
	Стока	Клетка	Вид валута	Сума	Валутен курс	Сума в левове
Приложение № 11 към чл. 98, ал. 1						
ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА СТОЙНОСТТА ДС-2						
БЕЛЕЖКИ НА МИТНИЦАТА						
		Вид стока	Вид стока	Вид стока		
		1	2	3		
А. Основа за изчисляване	11. а) фактурна цена във валута (реално платена или подлежаща на плащане)					
	б) косвени плащания - вж. клетка 8 б) (Валутен курс за митнически цели)					
	12. Обща стойност по раздел "А", преизчислена в левове					
Б. ДОБАВКИ*:	13. Разходи за сметка на купувача за:					
Разходи, които не се съдържат в раздел "А"	а) комисиони, с изключение на тези за покупката					
	б) възнаграждения за посредничество					
	в) контейнери и опаковка					
	14. Стойността, съответно разпределена на					

	стоки и услуги, доставени пряко или кос- вено от купувача, безплатно или по нама- лени цени, за използване при производ- ството и продажбата за износ на внесените стоки:			
	а) Материали, съставки, части и други по- добни, включени във внасяните стоки	J#####	G#####	G#####
	б) Инструменти, клишета, матрици и други подобни, използвани при производството на внасяните стоки	J#####	G#####	G#####
	в) Изразходвани материали при производ- ството на внасяните стоки	J#####	G#####	G#####
	г) Инженеринг, разработки, художествено оформление, дизайн, планове и чертежи, които не са изработени в Република Бълга- рия и са били необходими за производство- то на внасяните стоки	J#####	G#####	G#####
	15. Роялти и лицензни такси - вж. клетка 9 а)	J#####	G#####	G#####
	16. Стойността на всяка част от прихода от всяка следваща продажба, отстъпено право на владение или на ползване на внасяните стоки, която се предоставя пряко или кос- вено на продавача - вж. клетка 9 б)	J#####	G#####	G#####
	17. Разходи за доставка до входен граничен пункт на Република България:			
	а) Транспорт до входен граничен пункт на Република България	J#####	G#####	G#####
	б) Товаро-разтоварни и обработващи опера- ции, свързани с транспортирането на вна- сяните стоки до входен граничен пункт на Република България	J#####	G#####	G#####
	в) Застраховка	J#####	G#####	G#####
	18. Обща стойност по раздел "Б" (13+14+15+16+17)	J#####	G#####	G#####
В. ОТБИВИ*:	19. Разходи за транспорт на територията на Република България	J#####	G#####	G#####
Разходи, които се съдържат в раздел "А"	20. Разходи за строителство, инсталиране, монтаж, поддръжка или техническа помощ, извършени за стоките след вноса им	J#####	G#####	G#####
	21. Други разходи (да се опишат)	J#####	G#####	G#####
	22. Мита, данъци, акцизи и такси, дължими в Република България за вноса или продажба- та на стоките	J#####	G#####	G#####
	23. Обща стойност по раздел "В" (19+20+21+22)	J#####	G#####	G#####
	24. ДЕКЛАРИРАНА МИТНИЧЕСКА СТОЙНОСТ (А+Б-В)	J#####	G#####	G#####

Сумите на разходите, платими в чуждестранна валута, се преизчисляват в левове. Техните стойности и валутен курс за митнически цели, съответно за всяка стока и клетка, се записват в справка със следното съдържание:

Стока	Клетка	Вид валута	Сума	Валутен курс	Сума в левове
J#####	G#####	G#####	G#####	G#####	G#####

БЕЛЕЖКИ НА МИТНИЦАТА		Вид стока	Вид стока	Вид стока
		1	2	3
А. Основа за изчисляване	11. а) Фактурна цена във валута (реално платена или подлежаща на плащане)			
	б) Косвени плащания - вж. клетка 8 б) (Валутен курс за митнически цели)			
	12. Обща стойност по раздел "А", преизчислена в лева			
Б. ДОБАВКИ*: Разходи, които не се съдържат в раздел "А"	13. Разходи за сметка на купувача за:			
	а) Комисиони, с изключение на тези за покупката			
	б) Възнаграждения за посредничество			
	в) Контейнери и опаковка			
	14. Стойността, съответно разпределена на стоки и услуги, доставени пряко или косвено от купувача, безплатно или по намалени цени, за използване при производството и продажбата за износ на внесените стоки:			
	а) Материали, съставки, части и други подобни, включени във внасяните стоки			
	б) Инструменти, клишета, матрици и други подобни, използвани при производството на внасяните стоки			
	в) Изразходвани материали при производството на внасяните стоки			
	г) Инженеринг, разработки, художествено оформление, дизайн, планове и чертежи, които не са изработени в Република България и са били необходими за производството на внасяните стоки			
	15. Роялти и лицензни такси - вж. клетка 9 а)			
	16. Стойността на всяка част от прихода от всяка следваща продажба, отстъпване правото на владение или ползване на внасяните стоки, която се предоставя пряко или косвено на продавача - вж. клетка 9б)			
	17. Разходи за доставка до входен граничен пункт на Република България:			
	а) Транспорт до входен граничен пункт на Република България			
	б) Товаро-разтоварни и обработващи операции, свързани с транспортирането на внасяните стоки до входен граничен пункт на Република България			
	в) Застраховка			

	18. Обща стойност по раздел "Б" (13+14+15+16+17)			
В. ОТБИВИ*:	19. Разходи за транспорт на територията на Република България			
Разходи, които се съдържат в раздел "А"	20. Разходи за строителство, инсталиране, монтаж, поддръжка или техническа помощ, извършени за стоките след вноса им			
	21. Други разходи (да се опишат)			
	22. Мита, данъци, акцизи и такси, дължими в Република България за вноса или продажбата на стоките			
	23. Обща стойност по раздел "В" (19+20+21+22)			
	24. ДЕКЛАРИРАНА МИТНИЧЕСКА СТОЙНОСТ (А+Б-В)			

* Сумите на разходите, платими в чуждестранна валута, се преизчисляват в левове. Техните стойности и валутен курс за митнически цели, съответно за всяка стока и клетка, се записват в справка със следното съдържание:

Стока	Клетка	Вид валута	Сума	Валутен курс	Сума в левове

Приложение № 12 към чл. 104, ал. 1

КОД на МУ	№ на манифеста	дата

Име, фамилия, длъжност на митническия служител
.
Подпис, печат:

МИТНИЧЕСКИ МАНИФЕСТ А.

1.	Лице, което подава манифеста /име, фамилия, адрес/ Лице, от името на което се подава манифеста /наименование, адрес на управление/	
2.	Превозно средство /вид, номера, контейнер №/	
3.	Страна на износа	
4.	Придружаващи документи /международни гаранционни документи, товарителници, фактури, ЕАД, опаковъчни листове, сертификати и др./	
5.	Налични средства за идентификация /пломби, знаци и др./	
6.	Място, дата, подпис, печат	

Б.

1.	Лице, което управлява временния склад /наименование, адрес на управление/	
----	--	--

2. Място на временно складиране /точно описание/

3. Учредено обезпечение /вид, №/

4. Стоките, описани в сектор В, в непроменено състояние, трябва да получат митническо направление

до 20 дни от деня на подаване на този манифест
или 45 дни от деня на подаване на този манифест Друг срок: дни

5. Декларация /потвърждение/ за съхранение от лицето, посочено в сектор Б.1 Декларирам, че съм запознат със задълженията, съгласно ЗМ, свързани с временното складиране на представените стоки, както и с правните последици, които възникват при неизпълнение на тези задължения, и приемам стоките за съхранение

/дата/
/име, фамилия, подпис, печат/

Вярното в кл. Б.4 се отбелязва с X или се попълва

Указания за попълване:

- 1. Лицето, което подава манифеста, попълва сектори А и В, без В.7
2. Лицето, което управлява временния склад или негов представител попълва сектор Б, без Б.4
3. Останалите сектори и клетки се попълват служебно

Стат. Брой Опаковка Знаци и Тегло Тегло Идентификация Описание Получател
№ номера нето бруто на стоките на стоките

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Table with 9 columns: Брой, Опаковка, Знаци и номера, Тегло нето, Тегло бруто, Идентификация на стоките, Описание на стоките, Получател. The table body contains multiple rows of empty cells for data entry.

Вярното се отбелязва с X или се попълва Подписаните съгласно чл. 104, ал. 6, 7 и 8 ППЗМ

- 1.
2.
3.
4.

.удостоверяваме, че при постъпване на описаните в сектор В стоки във временния склад се констатираха следните:

липси в повече повредени колети (опаковки)

За липсите и повредените колети (опаковки) беше съставен констативен акт №

.Оказалите се в повече колети се вписаха служебно в манифеста под статии №

Стат. Документ, с който стоките са получили митническо Подпис на митническия Дата на вдигане на Подпис на Забележки
№ получателя

1. Титуляр
 - Идентификационен №
 2. Номер и дата на искането
 3. Места за временно складиране
 4. Допуснати стоки за временно складиране
 5. Отчетност
 6. Справка от отчетността да се представя до ежемесечно 7.
- Обезпечение:
сумата на обезпечението се определя в размер на лева
ВИД
- Иац
 обезпечение не се изисква
8. Допуснати операции съгласно чл. 59 ЗМ
 9. Допустими загуби (фири)
10. Изисквания на МУ
11. Митническо учреждение, което издава разрешението
 12. Митническо учреждение, което ще осъществява надзора
 13. Митнически служител за контакт
- Дата: Подпис, печат на МУ:
гр.

приложение № 15 към чл. 155

ПРОТОКОЛ ЗА ВЗЕМАНЕ НА ПРОБА			
1	Вярното се задрасква с кръстче ☐	Иац	
	Митническо учреждение Адрес:		Рег. №
	☐ ЦУМ		Дата:
	☐ РМД		
	☐ Митница		
	☐ Митническо бюро		
	☐ Митнически пункт		
	1. Митническа декларация (№, дата):		
	2. Изпращач/Износител		
	3. Получател/Вносител		
	4. Декларатор/Представител		
	5. Описание на стоката, тарифен номер (съгласно декларацията, търговските документи, сертификати, физическия оглед и др.):		
	6. Мотиви за вземане на проба		
	7. Начин на вземане на проба		
	7.1. Използван помощен уред:		
	☐ Фуния	☐ Сифон	☐ Шпатула
	☐ Пробоотборник	☐ Нож	☐ Не е използван уред
	☐ Друг (кратко описание)		
	7.2. При вземане на пробата, стоката		
	- се разбърква чрез:		
	☐ разклащане	☐ преобръщане	☐ търкаляне
	☐	☐	☐ бъркане

	☐ друг начин (кратко описание)			
	- не се разбърква, защото			
	☐	☐	☐	☐
	☐ не е необходимо		☐ не е възможно	
7.3.	Пробата е взета от:			
	☐	☐	☐	☐
	☐ контейнер	☐ цистерна	☐ варел	☐ чувал
	☐	☐	☐	☐
	☐ непакутирана стока		☐ потребителска опаковка	☐ друга опаковка
7.4.	Пробата представлява:			
	☐			
	☐ първична/изходна проба (част от партида, подбрана от общата съвкупност на стоката по време на първия етап на пробонабирането. Тя може да бъде съставена от отделни потребителски опаковки или от представителни количества при непотребителски опаковки)			
	☐			
	☐ сборна/съставна проба (е обединена проба от всички първични проби)			
	☐			
	☐ крайна проба (представлява средна проба, която се получава от сборната проба, чрез подходящо размесване, хомогенизиране, последващо разделяне на равни части, подреждане и пр.)			
	☐			
	☐ лабораторна проба (е крайната проба, предназначена за лабораторен анализ. Тя представлява представителна част от крайната проба в количества, достатъчни за извършване на лабораторен анализ)			
7.5.	Данни за резултати от изпитването на място (полеви тестове, особености на стоката или пробата, промяна на цвят, вискозитет, мирис, хигроскопичност и пр.)			
8.	Количество, опаковка, маркировка на пробата			
8.1.	Количество на пробата:			
	☐	☐	☐	☐
	Първична проба		Сборна проба	
	Крайна проба		Лабораторна проба	
	☐	☐	☐	☐
	Брой	К-во,	Брой	К-во,
	мерни ед.	мерни ед.	мерни ед.	мерни ед.
8.2.	Пробата е опакована в:			
	☐	☐	☐	☐
	☐ Стъклена бутилка	☐ Стъклена чаша	☐ Хартиен плик	☐ Найлонов плик
	☐	☐	☐	☐
	☐ Пластмасова бутилка	☐ Хладилен съд	☐ Консервиран съд	☐ Метална кутия
	☐	☐	☐	☐
	☐ Друга опаковка (кратко описание)		☐ Без опаковка	
8.3.	Пробата е запечатана с:			
	☐	☐	☐	☐
	☐ Митническа пломба	☐ Мастилен печат	☐ Восъчен печат	☐ Не е запечатана
8.4.	Пробата е маркирана с:			
	☐			
	☐ Етикет за означение на пробата и други данни (дата, място, превозно средство ...)			
	☐			
	☐ Други маркировки (например указание за опасни материали)			
9.	Пробата е взета в присъствие на:			
	☐	☐	☐	☐
	☐ Декларатор	☐ Представител	☐ Други	
	☐			

Деклараторът/Представителят не е призован да присъства при вземане на пробите
 - причини:

 Деклараторът/Представителят е отказал да присъства при вземането на проби
 - причини:

 Деклараторът отказва вземането на проба

 Деклараторът отказва съдействие при вземането на пробата

10. Място и дата на вземане на пробата: _____ Подпис на лицето, взело пробата: _____

11. УДОСТОВЕРЕНИЕ от Декларатора/Представителя:

Взех пробата собственооръчно по митническо указание и под митнически надзор.

 Присъствах при вземането на пробата и удостоверявам, че не възразявам срещу начина на вземане, количеството, маркировката и осигуровката на пробата,
 или:

 Присъствах при вземането на пробите и удостоверявам, че не възразявам срещу начина на вземането им.

 Присъствах при вземането на пробите и удостоверявам, че не възразявам срещу количеството на взетите проби.

 Присъствах при вземането на пробите и удостоверявам, че не възразявам срещу маркировката и осигуровката на пробата.

 Приемам контролна проба на подходящо съхранение.

 Отказвам се от контролна проба.

 Желая остатъкът от анализираната проба да ми бъде върнат за моя сметка.

 Приемам разходите и процедурите по транспортирането и вземането на проба за моя сметка и на моя отговорност.

Заб.: Удостоверението не се попълва в случаите, когато Деклараторът/Представителят не е присъствал или е отказал да присъства при вземането на пробите.

Място и дата: _____ Подпис на Декларатора/Представителя: _____

ПРОТОКОЛ ЗА ВЗЕМАНЕ НА ПРОБА

2. Вярното се задрасква с кръстче |x|

☐ ЦУМ ☐ РМД ☐ Митница ☐ Митническо бюро	Адрес: _____	Рег. № _____ Дата: _____
--	--------------	-----------------------------

☐ Митнически пункт			
1. Митническа декларация (№, дата):			
2. Изпращач/Износител			
3. Получател/Вносител			
4. Декларатор/Представител			
5. Описание на стоката, тарифен номер (съгласно декларацията, търговските документи, сертификати, физическия оглед и др.):			
6. Мотиви за вземане на проба			
2. 7. Начин на вземане на проба			
7.1. Използван помощен уред:			
☐	☐ Фуния	☐ Сифон	☐ Шпатула
☐	☐ Пробоотборник	☐ Нож	☐ Не е използван уред
☐ Друг (кратко описание)			
7.2. При вземане на пробата, стоката			
- се разбърква чрез:			
☐	☐ разклащане	☐ преобръщане	☐ търкаляне
☐	☐ друг начин (кратко описание)		☐ бъркане
- не се разбърква, защото			
☐	☐ не е необходимо		☐ не е възможно
7.3. Пробата е взета от:			
☐	☐ контейнер	☐ цистерна	☐ варел
☐	☐ непакетирана стока		☐ потребителска опаковка
			☐ друга опаковка
7.4. Пробата представлява:			
☐ първична/изходна проба (част от партида, подбрана от общата съвкупност на стоката по време на първия етап на пробонабирането. Тя може да бъде съставена от отделни потребителски опаковки или от представителни количества при непотребителски опаковки)			
☐ сборна/съставна проба (е обединена проба от всички първични проби)			
☐ крайна проба (представлява средна проба, която се получава от сборната проба, чрез подходящо размесване, хомогенизиране, последващо разделяне на равни части, подреждане и пр.)			
☐ лабораторна проба (е крайната проба, предназначена за лабораторен анализ. Тя представлява представителна част от крайната проба в количества, достатъчни за извършване на лабораторен анализ)			
7.5. Данни за резултати от изпитването на място (полеви тестове, особености на стоката или пробата, промяна на цвят, вискозитет, мирис, хигроскопичност и пр.)			
8. Количество, опаковка, маркировка на пробата			
8.1. Количество на пробата:			
☐	☐ Първична проба	☐ Сборна проба	☐ Крайна проба
			☐ Лабораторна проба

Брой мерни ед.	К-во, мерни ед.	Брой мерни ед.	К-во, мерни ед.	Брой мерни ед.	К-во, мерни ед.
8.2. Пробата е опакована в:					
☐	±Състъклена бутилка	☐	±Състъклена чаша	☐	±Хартиен плик
☐	±Пластмасова бутилка	☐	±Хладилен съд	☐	±Консервиран съд
☐	±Друга опаковка (кратко описание)			☐	±Без опаковка
8.3. Пробата е запечатана с:					
☐	±Митническа пломба	☐	±Мастилен печат	☐	±Восъчен печат
☐	±Не е запечатана				
8.4. Пробата е маркирана с:					
☐	±Етикет за означение на пробата и други данни (дата, място, превозно средство ...)				
☐	±Други маркировки (например указание за опасни материали)				
9. Пробата е взета в присъствие на:					
☐	±Декларатор	☐	±Представител	☐	±Други
☐	±Деклараторът/Представителят не е призован да присъства при вземане на пробите - причини:				
☐	±Деклараторът/Представителят е отказал да присъства при вземането на проби - причини:				
☐	±Деклараторът отказва вземането на проба				
☐	±Деклараторът отказва съдействие при вземането на пробата				
10. Място и дата на вземане на пробата: _____ Подпис на лицето, взело пробата: _____					
11. УДОСТОВЕРЕНИЕ от Декларатора/Представителя:					
☐	±Взех пробата собственоръчно по митническо указание и под митнически надзор.				
☐	±Присъствах при вземането на пробата и удостоверявам, че не възразявам срещу начина на вземане, количеството, маркировката и осигуровката на пробата,				
	или:				
☐	±Присъствах при вземането на пробите и удостоверявам, че не възразявам срещу начина на вземането им.				
☐	±Присъствах при вземането на пробите и удостоверявам, че не възразявам срещу количеството на взетите проби.				
☐	±Присъствах при вземането на пробите и удостоверявам, че не възразявам срещу маркировката и осигуровката на пробата.				
☐	±Приемам контролна проба на подходящо съхранение.				
☐	±Отказвам се от контролна проба.				

Желая остатъкът от анализираната проба да ми бъде върнат за моя сметка.

Приемам разходите и процедурите по транспортирането и вземането на проба за моя сметка и на моя отговорност.

Заб.: Удостоверението не се попълва в случаите, когато Деклараторът/Представителят не е присъствал или е отказал да присъства при вземането на пробите.

Място и дата:

Подпис на Декларатора/Представителя:

ПРОТОКОЛ ЗА ВЗЕМАНЕ НА ПРОБА

3

Вярното се задрасква с кръстче

x

Митническо учреждение Адрес:

Рег. №

ЦУМ

Дата:

РМД

Митница

Митническо бюро

Митнически пункт

1. Митническа декларация (№, дата):

2. Изпращач/Износител

3. Получател/Вносител

4. Декларатор/Представител

5. Описание на стоката, тарифен номер (съгласно декларацията, търговските документи, сертификати, физическия оглед и др.):

6. Мотиви за вземане на проба

3

7. Начин на вземане на проба

3

7.1. Използван помощен уред:

Фуния

Сифон

Шпатула

Сонда

Пробоотборник

Нож

Не е използван уред

Друг (кратко описание)

7.2. При вземане на пробата, стоката

- се разбърква чрез:

разклащане

преобръщане

търкаляне

бъркане

друг начин (кратко описание)

- не се разбърква, защото

не е необходимо

не е възможно

7.3. Пробата е взета от:

контейнер

цистерна

варел

чувал

непакетирана стока потребителска опаковка друга опаковка

7.4. Пробата представлява:

първична/изходна проба (част от партида, подбрана от общата съвкупност на стоката по време на първия етап на пробонабирането. Тя може да бъде съставена от отделни потребителски опаковки или от представителни количества при непотребителски опаковки)

сборна/съставна проба (е обединена проба от всички първични проби)

крайна проба (представлява средна проба, която се получава от сборната проба, чрез подходящо размесване, хомогенизиране, последващо разделяне на равни части, подреждане и пр.)

лабораторна проба (е крайната проба, предназначена за лабораторен анализ. Тя представлява представителна част от крайната проба в количества, достатъчни за извършване на лабораторен анализ)

7.5. Данни за резултати от изпитването на място (полеви тестове, особено-сти на стоката или пробата, промяна на цвят, вискозитет, мирис, хигроскопичност и пр.)

8. Количество, опаковка, маркировка на пробата

8.1. Количество на пробата:

☐ Първична проба	☐ Сборна проба	☐ Крайна проба	☐ Лабораторна проба
☐ Брой К-во, мерни ед.	☐ Брой К-во, мерни ед.	☐ Брой К-во, мерни ед.	☐ Брой К-во, мерни ед.

8.2. Пробата е опакована в:

☐ ☐ Стъклена бутилка	☐ ☐ Стъклена чаша	☐ ☐ Хартиен плик	☐ ☐ Найлонов плик
☐ ☐ Пластмасова бутилка	☐ ☐ Хладилен съд	☐ ☐ Консервиран съд	☐ ☐ Метална кутия
☐ ☐ Друга опаковка (кратко описание)		☐ ☐ Без опаковка	

8.3. Пробата е запечатана с:

☐ ☐ Митническа пломба	☐ ☐ Мастилен печат	☐ ☐ Восъчен печат	☐ ☐ Не е запечатана
---	--	---	---

8.4. Пробата е маркирана с:

Етикет за означение на пробата и други данни (дата, място, превозно средство ...)

Други маркировки (например указание за опасни материали)

9. Пробата е взета в присъствие на:

☐ ☐ Декларатор	☐ ☐ Представител	☐ ☐ Други
--	--	---

Деклараторът/Представителят не е призован да присъства при вземане на пробите
- причини:

Деклараторът/Представителят е отказал да присъства при вземането на проби
- причини:

Деклараторът отказва вземането на проба

Деклараторът отказва съдействие при вземането на пробата

10. Място и дата на вземане на пробата: _____ Подпис на лицето, взело пробата: _____

11. УДОСТОВЕРЕНИЕ от Декларатора/Представителя

Взех пробата собственооръчно по митническо указание и под митнически надзор.

Присъствах при вземането на пробата и удостоверявам, че не възразявам срещу начина на вземане, количеството, маркировката и осигуровката на пробата,

или:

Присъствах при вземането на пробите и удостоверявам, че не възразявам срещу начина на вземането им.

Присъствах при вземането на пробите и удостоверявам, че не възразявам срещу количеството на взетите проби.

Присъствах при вземането на пробите и удостоверявам, че не възразявам срещу маркировката и осигуровката на пробата.

Приемам контролна проба на подходящо съхранение.

Отказвам се от контролна проба.

Желая остатъкът от анализираната проба да ми бъде върнат за моя сметка.

Приемам разходите и процедурите по транспортирането и вземането на проба за моя сметка и на моя отговорност.

Заб.: Удостоверението не се попълва в случаите, когато Деклараторът/Представителят не е присъствал или е отказал да присъства при вземането на пробите.

Място и дата: _____ Подпис на Декларатора/Представителя: _____

Приложение № 16 към чл. 155

ЗАЯВКА ЗА АНАЛИЗ ИЛИ КОНТРОЛ

Рег. № / 199 . . . г.

1. Вярното се задрасква с кръстче

☐ Заявител	Име и адрес	Служебни данни (попълват се в лабораторията)
☐ Митническо учреждение		
☐ Вносител/Получател		Вх. №
☐ Износител/Изпращач		Дата
☐ Други	Тел.: Факс:	Код
☐ Изпълнител	Проба	Опаковка и маркировка на пробата
☐ Централна химическа лаборатория	☐ Първична проба	

Иџ ± Районна химическа лаборатория	± Сборна проба Иџ ± Крайна проба	
Иџ ± Други (име и адрес)	Иџ ± Лабораторна проба Иџ ± Друга	
Вносител/Декларатор (име, адрес, тел.)		Държава на износ Държава на произход
Описание на стоката, вид на опаковката, външен вид, съставни части, предназначение		
1. Цел на анализа или контрола		
Основание за анализ или контрол		
Иџ ± Тарифно класиране	Иџ ± Непълни данни на декларатора	
Иџ ± По искане на митницата	Иџ ± По искане на декларатора	
Иџ ± По искане на друг орган	Иџ ± Друго основание	
Допълнителни указания (напр. спешен анализ, специално третиране на пробата)		
Приложения:	Други данни (напр. опасен материал, изисквания за	Дата:
Иџ ± . . . бр. единични опаковки		Подпис
Иџ ± Спецификация на продукта		(Печат)
Иџ ± Аналитичен сертификат		
Иџ ± Копие от митн. декларация		
Иџ ± Други (проспекти, чертежи. . .)		
Формуляр за заявителя		
ЗЯВКА ЗА АНАЛИЗ ИЛИ КОНТРОЛ		
Рег. № / 199 . . . Г.		
2. Вярното се задрасква с кръстче		
Заявител		Служебни данни
Иџ ± Митническо учреждение	Име и адрес	(попълват се в лабораторията)
Иџ ± Вносител/Получател		Вх. №
Иџ ± Износител/Изпращач		Дата
Иџ ± Други	Тел.: Факс:	Код
Исполнител	Проба	Опаковка и маркировка на пробата
Иџ	Иџ	

☐ Централна химическа лаборатория	☐ Първична проба	
☐ Районна химическа лаборатория	☐ Сборна проба	
☐ Други (име и адрес)	☐ Крайна проба	
	☐ Лабораторна проба	
	☐ Друга	
Вносител/Декларатор (име, адрес, тел.)		Държава на износ
		Държава на произход
Описание на стоката, вид на опаковката, външен вид, съставни части, предназначение		
2. Цел на анализа или контрола		
Основание за анализ или контрол		
☐ Тарифно класиране	☐ Непълни данни на декларатора	
☐ По искане на митницата	☐ По искане на декларатора	
☐ По искане на друг орган	☐ Друго основание	
Допълнителни указания (напр. спешен анализ, специално третиране на пробата)		
Приложения:	Други данни (напр. опасен материал изисквания за	Дата:
☐ . . . бр. единични опаковки		Подпис
☐ Спецификация на продукта		(Печат)
☐ Аналитичен сертификат		
☐ Копие от митн. декларация		
☐ Други (проспекти, чертежи. . .)		

Приложение № 17 към чл. 215, ал. 2
Списък на стоките, за които не се прилагат разпоредбите на
чл. 205 - 215 при допускането им
с по-благоприятно тарифно третиране

Тарифен номер	Описание на стоката
0101 11 00 0	Живи коне: расови за разплод
0102 10	Живи животни от рода на едрия рогат добитък: расови за разплод
0103 10 00 0	Живи животни от рода на свинете: расови за разплод
0104 10 10 0	Живи животни от рода на овцете: расови за разплод
0104 20 10 0	Живи животни от рода на козите: расови за разплод
0105	Живи домашни петли, кокошки, патици, гъски, пуйки и

Токачки

0105 11 11 0	Женски пилета с тегло, непревишаващо 185 г, за разплод
0105 11 91 0	Други с тегло, непревишаващо 185 г, за разплод
0105 12 00 1	Пуйки с тегло, непревишаващо 185 г, за разплод
0105 19 20 1	Гъски с тегло, непревишаващо 185 г, за разплод
0105 19 90 1	Патици и токачки с тегло, непревишаващо 185 г, за разплод
0105 92 00 1	Петли и кокошки с тегло, непревишаващо 2 кг, за разплод
0105 93 00 1	Петли и кокошки с тегло, превишаващо 2 кг, за разплод
0105 99 10 1	Патици с тегло, превишаващо 2 кг, за разплод
0105 99 20 1	Гъски с тегло, превишаващо 2 кг, за разплод
0105 99 30 1	Пуйки с тегло, превишаващо 2 кг, за разплод
0105 99 50 1	Токачки с тегло, превишаващо 2 кг, за разплод
от 0202	Висококачествено месо от животни от рода на едрия рогат добитък, внасяно в рамките на годишни тарифни квоти
0402 29 11 0	Специални млека за кърмачета в херметически затворени съдове с нетно съдържание, непревишаващо 500 г, с тегловно съдържание на мазнини, превишаващо 10 на сто
0407 00 11 0	Яйца за мътене - от пуйки или от гъски
0407 00 19 0	Яйца за мътене - от други домашни птици

Приложение № 18 към чл. 225, ал. 2

ТОВАРЕН СПИСЪК

Пореден номер	Маркировки, номера, брой и вид на колетите; описание на стоките	Държава на изпращане/износ	Бруто тегло (кг)	За служебно ползване

(подпис)

Приложение № 19 към чл. 238, ал. 2

КВИТАНЦИЯ

Получаващото митническо учреждение
 удостоверява, че документ Т
 регистриран на под №
 от митническо учреждение
 е представен и към този момент не са констатирани никакви нередности във връзка с пратката, за която се отнася този документ.

Приложение № 22 към чл. 239, ал. 3, т. 3
Режим транзит
Еднократна гаранция

(Гаранция, покриваща една транзитна операция)

I. задължение на поръчителя.

1. Ние, банка. ,
представявана от (1).
сътс седалище (2).
става поръчител пред отправно митническо учреждение.
до максималната сума от.
и отговаря за изпълнението на всяко задължение на отговорното лице (3)

възникнало при извършени нарушения и нередности по време или във връзка с транзитна операция, осъществявана от това лице, което, с изключение на парични глоби и санкции, включва мита, данъци, акцизи и такси като главно задължение, както и разноските и други вземания, произтичащи от неговото събиране;

транзитната операция се извършва
от отправно митническо учреждение.
до получаващо митническо учреждение.
и се отнася до следните стоки:

2. Банката се задължава да заплати в 30-дневен срок, считано от датата на първото писмено искане от митническите органи по т. 1, дължимата сума в рамките на максималната, освен ако преди изтичането на този срок банката или всяко друго заинтересувано лице представи удовлетворяващо митническите органи доказателство, че транзитната операция е извършена без никакво нарушение или нередност по смисъла на т. 1.

Митническите органи могат, по искане на банката и по други причини, признати за основателни, да продължат 30-дневния срок, считано от датата на искането за заплащане, в който банката е длъжна да извърши плащането на исканите суми. Разходите, произтичащи от даването на този допълнителен срок, и в частност лихвите, трябва също да бъдат заплатени.

3. Гаранцията влиза в сила от деня на нейното приемане от отправното митническо учреждение.

4. За целите на тази гаранция банката посочва служебен адрес за кореспонденция и съобщения (4).

Банката се задължава да приема всякаква кореспонденция и съобщения, отнасящи се до тази гаранция, които з се изпращат.

Банката се задължава да поддържа своя служебен адрес за контакт или, ако се наложи да го промени, да информира предварително за това отправното митническо учреждение.

Съставено в на

(Подписи и печат на банката) (5)

II. Приемане от отправното митническо учреждение.

Отправно митническо учреждение.

Гаранцията е приета на

за да обезпечи транзитната операция, оформена с документ Т,

издаден на под №.

(Подпис и печат)

(1) Пълно наименование на банката и имената и презимената напредставяващите я.

(2) Пълен адрес.

(3) фирмено наименование и пълен адрес на отговорното лице.

(4) Пълен адрес.

(5) Преди подписите си подписалите трябва ръкописно да впишат следната забележка: "Гаранция за сумата от", изписвайки пълния размер на сумата с думи.

Приложение № 23 към чл. 241, ал. 4

Сертификат за обща гаранция

1. Валиден до	Ден	Месец	Година	2. Номер
3. Отговорно лице				

(наименование и пълен адрес)	
4. Поръчител (пълното наименование на банката, пълен адрес)	
5. Гаранционно митн. учреждение (наименование и пълен адрес)	
6. Размер на гаранцията (в левове)	цифром словом
7. Гаранционното митническо учреждение удостоверява, че на посоченото отговорно лице е разрешено да осъществява транзитни операции.	
8. Валидността е продължена до: Ден Месец Година включително	
V. на	V. на
(място) (дата)	(място) (дата)
(Подпис и печат)	(Подпис и печат)

Този сертификат трябва да бъде върнат в гаранционното митническо учреждение веднага след прекратяването на гаранцията.

9. Лица, оправомощени да подписват декларации за транзит от името на отговорното лице

		грьб	
10. Собствено и фамилно име, ЕГН и спесимен от подписа на оправомощеното лице.	11. Подпис на отговорното лице. (*)	10. Собствено и фамилно име, ЕГН и спесимен от подписа на оправомощеното лице.	11. Подпис на отговорното лице. (*)

* Ако отговорното лице е юридическо лице, лицето което се подписва в клетка 11, трябва да впише своето собствено и фамилно име и длъжността си.

Приложение № 24 към чл. 242, ал. 2, т. 4
Списък на стоките, при чиито превози не се разрешава използване на обща гаранция

Тарифна позиция	Описание на стоката	Количества
от 2207	етилов алкохол, неденатуриран, с алкохолно съдържание по обем 80 % vol или повече	3 hl
от 2208	ракии, ликьори и други спиртни напитки	5 hl

Приложение № 25 към чл. 242, ал. 2, т. 4

Списък на стоките, при чиито превози се изисква увеличаване на размера на фиксираната гаранция и за които не се прилага освобождаване от обезпечение

Тарифна позиция	Описание на стоката	Количества, съответстващи на фиксирания размер от 14000 лв.
2207 10	етилов алкохол, неденатуриран, с алкохолно съдържание по обем 80 % или повече	3 hl
от 2208	ракии, ликьори и други спиртни напитки	5 hl
2402 20	цигари	35000 бр.

Приложение № 26 към чл. 252, ал. 2

СЕРТИФИКАТ ЗА ФИКСИРАНА ГАРАНЦИЯ А 000 000

Издател:

 (наименование и пълен адрес на банката)
 (фиксирана гаранция, приета на
 от гаранционно митническо учреждение)
 Този сертификат е валиден до размера на сумата от
 14 000 000 лева за една транзитна операция, започваща
 най-късно на

 по отношение на която отговорно лице е

 (наименование и пълен адрес)
 (подпис на отговорното лице) (подпис и печат на издателя)

гръб

Попълва се от отправното митническо учреждение

Транзитна операция, извършвана под покритието на документ Т
 регистриран на под № от
 митническо учреждение
 (печат) (Подпис)

Приложение № 27 към чл. 256, ал. 1

Декларация за поемане на отговорност при освобождаване от обезпечение
 За целите на получаване на разрешение за освобождаване от обезпечение
 при транзит, в съответствие с чл. 102, ал. 1 от Закона за митниците, с тази
 декларация се задължавам при първото писмено искане от митническите органи да
 заплатя в 30-дневен срок, считано от датата на искането, всички дължими суми,
 включващи мита, данъци, акцизи и такси като главно задължение, както и
 разноските и други вземания, произтичащи от тяхното събиране, в случаите на
 извършени нарушения или нередности по време или във връзка с транзитните
 операции, които осъществявам в рамките на това разрешение като отговорно лице,
 освен ако преди изтичането на този срок аз или някое друго заинтересувано лице
 не представим удовлетворяващо митническите органи доказателство, че транзитната
 операция е била извършена без никакво нарушение или нередност в указания смисъл.
 Знам, че митническите органи могат, по мое искане и по други
 причини, признати от тях за основателни, да продължат 30-дневния срок, считано от

датата на искането за плащане, в който трябва да извърша плащането на исканите суми, като разходите, произтичащи от даването на този допълнителен срок, и в частност лихвите, трябва също да бъдат заплатени от мен.

Съставено в два екземпляра в. на.
.

(Име и презиме и пълен адрес на заинтересуваното лице; фирма, пълен адрес и печат на търговеца, който лицето представлява, подпис)
Приемане от митническите органи

(Подпис и печат)

Приложение № 28 към чл. 256, ал. 3

Сертификат за освобождаване от обезпечение

1. Валиден до		Ден	Месец	Година	2. Номер
3. Отговорно лице (наименование и пълен адрес)					
4. Митнически орган, разрешаващ освобождаване от обезпечение (име, пълен адрес)					
5. Този документ удостоверява, че на посоченото отговорно лице е разрешено освобождаване от обезпечение при транзитни операции, които то осъществява. Освобождаването от обезпечение не се прилага за транзитни операции, отнасящи се до стоки: (а) чиято обща стойност надвишава 50 000 000 лева или (б) които са включени в приложението към чл. 257 от ППЗМ.					
6. Валидността е продължена до: Ден Месец Година включително		Място и дата:			
Място и дата:					
(Подпис и печат)		(Подпис и печат)			

Този сертификат трябва да бъде върнат незабавно в митническото учреждение, издало сертификата, в случай на отмяна на разрешението за освобождаване от обезпечение.

7. Лица, оправомощени да подписват декларации за транзит от името на отговорното лице

гръб			
8. Собствено и фамилно име, ЕГН и спесимен от подписа на оправомощеното лице.	9. Подпис на отговорното лице. (*)	8. Собствено и фамилно име, ЕГН и спесимен от подписа на оправомощеното лице.	9. Подпис на отговорното лице. (*)

Ако отговорното лице е юридическо лице, лицето, което се подписва в

*

клетка 9, трябва да впише своето собствено и фамилно име и длъжността си.
 Приложение № 29 към чл. 269, ал. 1, т. 2

1	2
3	4
5	6

- Специален печат
1. Двубуквен код на Република България съгласно класификатор на БДС ISO 3166
 2. Митническо учреждение
 3. Номер на документа
 4. Дата
 5. Одобен изпращач
 6. Разрешение

Приложение № 30 към чл. 278, ал. 1

Сертификат за одобрен получател

1. Валиден до	Ден	Месец	Година	2. Номер
3. Одобен получател (наименование и пълен адрес)				
4. Помещения (описание на местонахождението)				
5. Компетентни митнически учреждения				
6. Друга информация, срок и начин за уведомяване за пристигането на стоките				
7. Митническият орган в поле 9 удостоверява, че лицето в поле 3 има разрешение за "одобрен получател" съгл. чл. 274 от ППЗМ.				
8. Валидността е продължена до:		9. Митнически орган, издал сертификата		
Ден		Наименование Дата		
Месец		Адрес:		
Година		(Подпис и печат)		
В	на			
(място)	(дата)			

Този сертификат трябва да бъде върнат в митническото учреждение веднага след отмяна на издаденото разрешение за "одобрен получател".

10. Лица, оправомощени да приемат получаващите стоки и да подписват предвидения в чл. 274, ал. 3 ППЗМ документ от името на одобрения получател

гръб			
11. Собствено и фамилно име, ЕГН и спесимен от подписа на оправомощено лице.	12. Подпис на одобрения получател (*)	11. Собствено и фамилно име, ЕГН и спесимен от подписа на оправомощено лице.	12. Подпис на одобрения получател

*

Предвидени операции в склада по:

- активно усъвършенстване.
- обработка под митнически контрол. 14.

Предвидено складиране на местни стоки, които не са поставени под режим митническо складиране.

- 15. Предвидено съвместно складиране на стоки с различен митнически статут. 16.

Складът се намира в района на МУ

- 17. Желано митническо учреждение за поставяне под режим.
- 18. Желано митническо учреждение за приключване на режима.
- 19. Приложени документи.

Дата:

Подпис, печат:

гр.

Указания и обяснения

1. Искането за откриване и управление на склад се подава до митническото учреждение по местонахождение на склада, подлежащ на разрешение.

2. Искането се подава в три екземпляра. Същото важи и за приложенията.

3. По преценка на митническото учреждение към искането може да бъде приложено извлечение от Търговския регистър.

4. Отговорете, моля, на всички въпроси пълно и точно. Това ще облекчи разглеждането на искането ви.

5. В случай че предвидените клетки са недостатъчни, използвайте приложения.

6. Препоръчително е преди да попълните формуляра, да се консултирате с компетентно лице.

Към точки:

1. Отговорното лице е представител на фирмата, което поема задълженията, произтичащи от подаденото искане.

2. Не се попълва, когато искането е написано върху документ на заинтересуваното лице, в който фигурират тези данни.

5. Посочва се нормалната или една от допустимите опростени процедури за поставяне под режим.

Като опростени процедури при поставяне на стоките под режим митническо складиране се прилагат процедурата за облекчено деклариране и процедурата за оформяне на място. При затворени складове тип С и при складове тип В процедурата за оформяне на място не се разрешава. За опростените процедури се подава допълнително искане.

6. За опростени процедури при оформяне под режим внос се подава допълнително искане.

За опростени процедури при даване на направление реекспорт се подава допълнително искане.

Опростената процедура при преместване се прилага само в случаите почл. 358, ал. 2 ППЗМ.

8. Материалната отчетност има особено важно значение за митническия надзор и за идентификацията на стоките. От нея трябва винаги да са видни движението на стоките и състоянието на стоквата наличност. Целесъобразно е към искането да бъде приложен и образец от тази отчетност.

10. Посочват се тарифните подпозиции или глави на стоките.

11. В складовете стоките могат да бъдат подлагани само на разрешени обичайни операции. Това са операции по съхранение на стоките, по подобряване на тяхното разопаковане и търговски вид или по подготовката им за продажба. Когато стоките ще бъдат подложени на обичайни операции, искането трябва да съдържа всички данни, необходими за преценка на тези операции. Трябва да се посочи най-вече дали това ще доведе до промяна на тарифната подпозиция на съответните стоки.

12. Причина за временното изваждане на стоки от митническия склад би могъл да бъде фактът, дадена обичайна операция да може да се извърши само извън помещенията на митническия склад или това да бъде оправдано по друг начин.

13. За тези режими се подава допълнително искане.

15. Ако съвместното складиране на стоки не дава възможност по всяко време да се установи митническият статут на всяка стока (напр. при смесване с други стоки), то може да се разреши само ако стоките са еквивалентни. Еквивалентни са стоките, които са включени в една и съща подпозиция на митническата тарифа, имат еднакво търговско качество и еднакви технически характеристики.

19. Например: план, скица на местата, предназначени за складиране на стоките, или мястото, където ще се води материалната отчетност, допълнителни искания, уточнения и др.

Приложение № 32/В към чл. 384, ал. 1

Образец на искане за разрешаване на активно усъвършенстване
Забележка. Данните се попълват задължително в указания ред. Информацията,

отнасяща се до стоки/продукти, се попълва за всеки един вид стоки/продукти.

1. Име или търговско наименование и адрес:
 - а) на лицето, което иска разрешение:
 - б) на оператора:
 2. Система, за която се кандидатства:
система с отложено плащане
система с възстановяване
 - 2А. Вид на разрешението, за което се кандидатства:
ново разрешение
последващо разрешение (чл. 386 от правилника)
едно разрешение (чл. 384, ал. 3 от правилника)
подновяване на съществуващо разрешение
промяна на съществуващо разрешение
 3. Стоки, които ще се усъвършенстват, и основания за искането:
 - а) търговско и/или техническо описание:
 - б) тарифен номер по Митническата тарифа на Република България:
 - в) предвидено количество:
 - г) предвидена стойност:
 - д) търговско качество:
 - е) технически характеристики:
 - ж) произход:
 - з) икономически условия:
 4. Компенсаторни продукти и планирана експортна операция:
 - а) търговско и/или техническо описание:
 - б) тарифен номер по Митническата тарифа на Република България:
 - в) основен компенсаторен продукт:
 - г) планирана експортна операция:
 5. Определен метод, за който се кандидатства:
еквивалентна компенсация
предварителен износ
Моля, посочете следните данни:
Еквивалентни стоки:
 - (1) търговско и/или техническо описание:
 - (2) тарифен номер по Митническата тарифа на Република България :
 - (3) търговско качество:
 - (4) технически характеристики:
 - (5) на същия или различен производствен стадий:
 6. Рандеман:
 7. Вид на операцията по усъвършенстване:
 8. Място, където ще се извърши операцията по усъвършенстване:
 9. Предвидено време, необходимо за:
 - (а) извършване на операциите по усъвършенстване и реекспортиране на компенсаторните продукти (срок за реекспорт):
 - (б) доставка и транспорт до Република България на чуждестранни стоки:
 10. Предложен метод за идентифициране:
 11. Предложено митническо учреждение:
 - (а) надзорно митническо учреждение:
 - (б) митническо учреждение за поставяне под режим:
 - (в) митническо учреждение за приключване:
 12. Специални мерки за контрол:
 13. Специални мерки при преместване:
 14. Опростени процедури:
 15. Предвидена продължителност на разрешението:
 16. Данни за издадени разрешения:
 - (а) за предходните 3 години относно стоки, идентични на тези, за които е подадено искане:
 - (б) относно стоки, предназначени за усъвършенстване:
- Дата:
- Подпис:

Указания към искането

1. Име или търговско наименование и адрес: Когато искането се подава върху фирмена бланка на лицето, поискала разрешаване за режима, Сектор 1(а) не е необходимо да се попълва, при условие че информацията е изписана върху самата бланка. Сектор 1(б) се попълва, когато лицето, поискала разрешаване за режима, и операторът не са едно и също лице.

2. Система, за която се кандидатства: Отчитайки чл. 380, отбележете със знак "х" съответната система.

2А. Вид на разрешението, за което се кандидатства: Поставете знак "х" в съответната графа или графи.

Когато искането е за подновяване или промяна на съществуващо разрешение, титулярят е необходимо да даде данните на това разрешение, както и данни за промените, които предстои да бъдат направени.

3. Стоки, които ще се усъвършенстват, и основания за искането:

(а) търговско и/или техническо описание: описанието следва да е достатъчно ясно и подробно, за да даде възможност за вземане на решение по искането, и в частност решение по отношение на информация дали икономическите условия могат да се смятат за изпълнени;

(б) тарифен номер по Митническата тарифа на Република България: тъй като тази информация има само справочен характер, е достатъчно да се посочи четирицифрената позиция, освен в случаите, когато трябва да се посочи деветцифреният тарифен номер, необходим за издаване на разрешението и правилното администриране на операциите по усъвършенстване; тарифният номер се посочва задължително, когато се използва системата на еквивалентна компенсация;

(в) предвидено количество: тази информация може да не се посочва, когато използваният код, отнасящ се до икономическите условия, е един от следните: 6201, 6301, 6302, 6303, 7004, 7005, 7006, 7007, и доколкото не е предвидено използването на еквивалентна компенсация;

(г) предвидена стойност: тази информация може да не се посочва, когато не се изисква задължително посочване на количеството (виж (в)); когато е заявена стойност, това трябва да е митническата стойност на стоките, изчислена на базата на известни данни и представени документи;

(д) и (е) търговско качество и технически характеристики: тази информация е задължителна, когато е планирано използване на системата на еквивалентна компенсация, със или без предварителен износ (виж сектор 5);

(ж) произход: посочва се държавата на произход;

(з) икономически условия: като използвате кодовете, заложи в приложението към искането, посочете по какви причини се смята, че не са засегнати основните интереси на производители в Република България.

4. Компенсаторни продукти и планирана експортна операция:

(а) търговско и/или техническо описание: попълнете както 3(а) за всеки получен компенсаторен продукт;

(б) тарифен номер по Митническата тарифа на Република България: попълнете както 3(б) за всеки получен компенсаторен продукт;

(в) основен компенсаторен продукт: посочете кой/кои от компенсаторните продукти е/са основен/основни;

(г) планирана експортна операция: посочете и удостоверете (обосновете) възможностите за износ на компенсаторните продукти.

5. Определен метод, за който се кандидатства: отбележете със знак "х" в съответната графа и посочете данните за всеки един от методите.

Когато възнамерявате да използвате еквивалентната компенсация, посочете тарифния номер по Митническата тарифа на Република България, търговското качество и технически характеристики на еквивалентните стоки, за да дадете възможност на митническите органи да направят необходимото сравнение между вносни и еквивалентни стоки и да установят други данни, които могат да са необходими за прилагането на чл. 396, ал. 1.

6. Рандеман: посочете очаквания рандеман или метода, по който той може да се определи.

7. Вид на операцията по усъвършенстване: опишете операциите, които ще бъдат извършени с вносните стоки за получаване на компенсаторните продукти.

8. Място, където ще се извърши операцията по усъвършенстване: посочете адреса на мястото, където ще бъдат извършени операциите по усъвършенстване.

9. Предвидено време, необходимо за:

(а) извършване на операциите по усъвършенстване и реекспортиране на компенсаторните продукти (срок за реекспорт): посочете средното времетраене, необходимо за усъвършенстване на дадена партида от стоките, и предвиденото време за приключване на операцията по усъвършенстване и износа на компенсаторните продукти;

(б) доставка и транспорт до Република България на чуждестранни стоки: попълва се само ако е предвидено използване на системата с предварителен износ; посочете времето, необходимо за доставка на вносните стоки, и техния транспорт до Република България.

10. Предложен метод за идентифициране: посочете най-подходящия метод за идентифициране на вносните стоки, вложени в компенсаторните продукти (виж чл. 380, ал. 4 от правилника).

11. Предложено митническо учреждение:

(а) надзорно митническо учреждение: упражняващо надзор на режима;

(б) митническо учреждение за поставяне под режим: приемащо декларациите за поставяне под режима;

(в) митническо учреждение за приключване: приемащо декларациите запоставяне на стоките или продуктите в дадено митническо направление.

12. Специални мерки за контрол: опишете предложените мерки за контрол при преместване на стоките/продуктите в рамките на режима (например използването на търговската документация).

13. Специални мерки при преместване: опишете предложените начини за преместване, като препращате при необходимост към съответните членове от правилника.

14. Опростени процедури: опишете предложените опростени процедури, като препращате към съответните членове от правилника.

15. Предвидена продължителност на разрешението: посочете срока, през който планирате да внасяте стоки за усъвършенстване.

16. Данни за издадени разрешения:

(а) за предходните 3 години относно стоки, идентични на тези, за които подадено искането: посочете данни за известни Ви разрешения. Когато няма такива, посочете "Няма";

(б) относно стоки, предназначени за усъвършенстване: посочете дали стоките са компенсаторни продукти, получени в резултат на едно или повече издадени вече разрешения, и ако това е така, посочете данни за това разрешение или разрешения (последващи разрешения: чл. 386 от правилника).

Приложение към искането за активно усъвършенстване

Икономически условия (чл. 381 от правилника)

Икономически условия (чл. 381 от правилника)

1. Лице, поискало разрешението (име и адрес) (1): Икономически условия (чл. 381 от правилника)

ВНОСНИ СТОКИ (1):

Търговско и/или техническо описание:

Тарифен номер:
Предвидено количество:
Предвидена стойност:

3. Компенсаторни продукти (1):

Търговско и/или техническо описание: Основни компенсаторни продукти: Вторични

компенсаторни продукти:

4. Икономически условия:

Не се засягат основни интереси на производители Кодове в Република

България поради:

1. Операции:

(а) извършвани по договор за изработка по поръчка /ишлеме/, сключен с чуждестранно лице (2) I±U не I±U да 6201

(б) не са от търговски характер I±U не I±U да 6202

(в) състоят се от поправки, включващи ремонт и настройване I±U не I±U да 6301

(г) приети са като обичайни операции в съответствие с Правилника за прилагане на Закона за митниците за митническите складове I±U не I±U да 6302

(д) отнасят се за стоки, чиято стойност за вид и за календарна година не надвишава сумата по чл. 381, ал. 1, т. 1, буква "д" от правилника I±U не I±U да 6400

2. Стоките не се произвеждат в Република България I±U не I±U да 6101

3. Стоките не се произвеждат в достатъчно количество в Република България (3) I±U не I±U да 6102

4. Производителите в Република България нямат възможност да предоставят на лицето, поискало разрешение, стоките в подходящ срок (3) I±U не I±U да 6103

5. Стоки от същия вид се произвеждат в Република България, но не могат да се използват, тъй като:

(а) цената им прави предлаганата

Забележка. Данните се попълват задължително в указания ред. Информацията, отнасяща се до стоките, се попълва отделно за всеки един вид стоки. 1. Име или търговско наименование и адрес: (а) на лицето, което иска разрешение:

(б) на оператора: 2.

Стоки, които ще се обработват: (а) търговско и/или техническо описание: (б) тарифен номер по Митническата тарифа на Република България: (в)

предвидено количество: (г) предвидена стойност: 3. Обработени продукти и планирана експортна операция: (а) търговско и/или техническо описание: (б) тарифен номер по Митническата тарифа на Република България:

4. Рандеман:

5. Описание и вид на операциите по обработка:

6. Място, където ще се извърши операцията по обработката: 7.

Предвидено време, необходимо за поставяне на обработените продукти в съответното митническо направление:

8. Предложен метод за идентифициране:

9. Предложено митническо учреждение:

(а) надзорно митническо учреждение:

(б) митническо учреждение за поставяне под режим:

(в) митническо учреждение за приключване:

10. Предвидена продължителност на разрешението:

11. Други:

Дата:

Подпис:

Указания към искането

1. Име или търговско наименование и адрес: Когато искането се подава върху фирмена бланка на кандидата, сектор 1(а) не е необходимо да се попълва, при условие че информацията е изписана върху самата бланка. Сектор 1 (б) се попълва, когато лицето, което иска разрешение, и операторът не са едно и също лице.

2. Стоки, които ще се обработват:

(а) търговско и/или техническо описание: описанието следва да е достатъчно ясно и подробно, за да позволи вземане на решение по искането, и в частност решение по отношение на информация дали икономическите условия могат да се смятат за изпълнени;

(б) тарифен номер по Митническата тарифа на Република България: тъйкато тази информация има само справочен характер, е достатъчно да се посочи четирицифрената позиция, освен в случаите, когато трябва да се посочи деветцифрения тарифен номер, необходим за издаването на разрешението и за правилното прилагане на режима;

(в) предвидено количество: количеството се посочва в мерни единици(килограми, литри, метри и т. н.); то може да се обвърже с определен срок от време;

(г) предвидена стойност: посочете митническата стойност, изчислена на базата на известни данни и представени документи.

3. Обработени продукти и планирана експортна операция:

(а) търговско и/или техническо описание: попълнете както сектор 2 (а) за всеки обработен продукт;

(б) тарифен номер по Митническата тарифа на Република България: посочете деветцифрения тарифен номер по Митническата тарифа на Република България за всеки получен обработен продукт.

4. Рандеман: посочете очаквания рандеман или метода, по който той може да се определи.

5. Описание и вид на операциите по обработка: опишете обработващите операции, които ще бъдат извършени с вносните стоки с оглед получаване на обработените продукти.

6. Място, където ще се извърши операцията по обработка: посочете адреса на мястото, където ще се извършат операциите.

7. Предвидено необходимо време за поставяне на обработените продукти

всъответното митническо направление: посочете средната продължителност на операцията по обработка, като прибавите времето, което очаквате да изтече между приключване на обработващите операции и приключването на режима.

8. Предложен метод за идентифициране: посочете най-подходящия метод за идентифициране на вносните стоки, включени в обработените продукти.

9. Предложено митническо учреждение: посочете кое от възможните митнически учреждения е подходящо за:

(а) надзорно митническо учреждение: упражняващото надзор на режима;

(б) митническо учреждение за поставяне под режим: приемащото декларациите за поставяне под режим;

(в) митническо учреждение за приключване: приемащото декларациите за поставяне на стоките или продуктите в дадено митническо направление.

10. Предвидена продължителност на разрешението: посочете срока, през който планирате да внасяте стоки за обработка.

11. Други: лицата могат да впишат всякаква друга информация, която считат за необходима за митническите органи.

Приложение № 32/D към чл. 512, ал. 1

Образец на искане за разрешаване на режим временен внос
Забележка. Данните се попълват в указания ред. Информацията, която се отнася до стоките, се попълва отделно за всеки вид стоки. 1. Име и адрес или търговско наименование, седалище и адрес:

(а) на лицето, което иска разрешаване:

(б) на ползвателя:

(в) на собственика:

2. Стоки, които ще бъдат ползвани:

(а) търговско наименование и/или техническо описание:

(б) класиране по Митническата тарифа:

(в) очаквано количество по предварителни данни:

(г) очаквана стойност по предварителни данни:

3. Правно основание, въз основа на което се подава искането:

4. Начин на ползване на стоките:

5. Място (места), където ползването ще се извършва:

6. Период, през който се очаква стоките да останат под режима:

7. Предлаган начин за идентификация:

8. Предлагани митнически учреждения:

(а) надзорно митническо учреждение:

(б) митническо учреждение за поставяне под режим:

(в) митническо учреждение за приключване на режим:

9. Очаквана продължителност на разрешението:

10. Опростени процедури за преместване:

11. Опростени процедури за деклариране:

12. Други:

Дата:

Подпис:

Печат:

Указания за попълването

1. Име и адрес или търговско наименование, седалище и адрес: точка 1 (а) не се попълва, когато искането е изготвено върху фирмена бланка; точка 1 (б) се попълва, когато ползвателят е лице, различно от лицето, което иска разрешаването. Точка 1 (в) се попълва, когато допускането на режима е подчинено на условието стоките да принадлежат на чуждестранно физическо или чуждестранно юридическо лице.

2. Стоки, които ще бъдат ползвани:

(а) търговско наименование и/или техническо описание: описанието следва да бъде достатъчно ясно и подробно, даващо възможност да се вземе решение въз основа на искането;

(б) класиране по Митническата тарифа: трябва да бъде дадена четирцифрената тарифна позиция съгласно Митническата тарифа на Република България, освен ако е необходим деветцифреният тарифен номер за издаване на разрешението или за

правилното прилагане на режима;

(в) очаквано количество по предварителни данни: количеството сепосочва в мерни единици (килограми, литри, метри и т.н.);

(г) очаквана стойност по предварителни данни: посочва сеприблизителната митническа стойност на стоките, основана на известни подробности и представени документи.

3. Правно основание, въз основа на което се подава искането: посочвасе членът, въз основа на който лицето, което подава искането, счита, че режимът може да бъде разрешен.

4. Начин на ползване на стоките: посочва се целта, за която се внасят стоките.

5. Място (места), където ползването ще се извършва: посочва се адресът (адресите) на мястото (местата), където стоките ще се ползват.

6. Период, през който се очаква стоките да останат под режима: посочвасе необходимото време за осъществяване целта на предвиденото ползване.

7. Предлаган начин за идентификация: посочват се най-подходящите според лицето начини за идентификация на стоките.

8. Предлагани митнически учреждения: посочва се кои от възможните митнически учреждения са подходящи за:

(а) надзорно митническо учреждение: упражняващо надзор на режима;

(б) митническо учреждение за поставяне под режим: приемащо декларациите за поставяне на стоките под режима;

(в) митническо учреждение за приключване на режим: приемащо декларациите за поставяне на стоките в допустимо митническо направление.

9. Очаквана продължителност на разрешението: посочва се периодът, в рамките на който е предвидено да се внесат стоките.

10. Опростени процедури за преместване: посочва се желанието на лицето да ползва предвидените в чл. 539 от правилника процедури.

11. Опростени процедури за деклариране: попълва се, когато лицето иска стоките да бъдат поставени под режим по опростените процедури за деклариране съгласно чл. 82 от Закона за митниците.

12. Други: посочва се всякаква друга информация, която лицето счита за нужно да доведе до знанието на митническите органи.

Приложение № 32/Е към чл. 573, ал. 1

Образец на искане за разрешаване на пасивно усъвършенстване
Забележка. Данните се попълват задължително в указания ред. Информацията, отнасяща се до стоки/продукти, се дава отделно за всеки един вид стоки/продукти.

1. Име или търговско наименование и адрес на лицето, което иска разрешение:

2. Система или специален метод, за който се кандидатства:

(а) система на стандартен обмен без предварителен внос:

(б) система на стандартен обмен с предварителен внос:

3. Стоки, които ще се усъвършенстват или изнасят по реда на системата на стандартния обмен и основания за искането:

(а) търговско и/или техническо описание:

(б) тарифен номер по Митническата тарифа на Република България:

(в) предвидено количество:

(г) предвидена стойност:

(д) основания за искането: 4.

4. Компенсаторни продукти, предназначени за реимпорт или предназначени за внос

заместващи продукти: (а) търговско и/или техническо описание: (б) тарифен номер

по Митническата тарифа на Република България:

5. Рандеман:

6. Вид на операциите по усъвършенстване: 7.

Държава, където ще бъде извършена операцията по усъвършенстването (за системата

на стандартен обмен, държавата, от която ще бъдат внесени

заместващите продукти): 8.

Предвидено време, необходимо за реимпорт на компенсаторните или

заместващи продукти:

9. Предложен метод за идентифициране:

10. Предложено митническо учреждение:

(а) надзорно митническо учреждение:

(б) митническо учреждение за поставяне под режим:

(в) митническо учреждение за приключване: 11.

Предвидена продължителност на разрешението: 12.

Данни за издадени разрешения относно стоки, идентични на тези, за които е

подадено искането, и предназначени за усъвършенстване:

13. Други:

Дата:
Подпис:

Указания към искането

1. Име или търговско наименование и адрес на лицето, което иска разрешение: Когато искането се подава върху фирмена бланка на лицето, този сектор не е необходимо да се попълва, при условие че информацията е изписана върху самата бланка.

2. Система или специален метод, за който се кандидатства: посочете закое от двете се отнася.

3. Стоки, които ще се усъвършенстват или изнасят по реда на систематана стандартния обмен, и основания за искането:

(а) търговско и/или техническо описание: описанието следва да е достатъчно ясно и подробно, за да позволи вземане на решение по искането и по-конкретно дали въз основа на представената информация могат да се считат за изпълнени икономическите условия и, когато следва да се използва системата на стандартния обмен, дали са изпълнени условията по тази система;

(б) тарифен номер по Митническата тарифа на Република България: тъйкато тази информация има само справочен характер, е достатъчно да се посочи четирицифрената позиция, освен в случаите, когато трябва да се посочи деветцифреният тарифен номер, необходим за издаване на разрешението и правилното прилагане на режима. Деветцифреният тарифен номер се посочва задължително, когато се използва системата на стандартния обмен;

(в) предвидено количество: посочете количеството стоки, които ще се изнасят; тази информация може да се обвърже с определен срок от време;

(г) предвидена стойност: посочете предвидената стойност напредстоящите за износ стоки;

(д) основания за искането: посочете причините, поради които се приема, че усъвършенстването трябва да бъде извършено извън Република България.

4. Компенсаторни продукти, предназначени за реимпорт или предназначени за внос заместващи продукти:

(а) търговско и/или техническо описание: попълнете както сектор 3 (а), като посочите кои продукти имат търговска стойност и кои не, както и дали ще бъдат реимпортирани, или не;

(б) тарифен номер по Митническата тарифа на Република България: попълнете както сектор 3 (б) за всеки един получен продукт, посочен в сектор 4 (а).

5. Рандеман: посочете очаквания рандеман или метода, по който той може да се определи.

6. Вид на операциите по усъвършенстване: опишете операциите, които ще бъдат извършени с временно изнесените стоки, за да бъдат получени компенсаторните продукти. Общи понятия, като ремонт, обработка или преработка, се считат за недостатъчни.

7. Държава, където ще бъде извършена операцията по усъвършенстването (за системата на стандартния обмен държавата, от която ще бъдат внесени заместващите продукти): впишете името на предвидената държава.

8. Предвидено време, необходимо за реимпорт на компенсаторните или заместващите продукти: тази информация следва да се подаде във връзка с конкретна част (т. е. единици или количество) от стоките. Посочете необходимото време за срока от изнасянето на стоките до реимпорта на компенсаторните продукти или вноса на заместващите продукти. Информацията не се попълва, когато се планира използването на системата на стандартен обмен с предварителен внос.

9. Предложен метод за идентифициране: посочете най-подходящия метод за идентифициране на временно изнесените стоки, включени в компенсаторните продукти.

10. Предложено митническо учреждение: посочете кое от възможните митнически учреждения е подходящо за:

(а) надзорно митническо учреждение: упражняващото надзор на режима;

(б) митническо учреждение за поставяне под режим: приемащото декларацията за поставяне на стоките под режим;

(в) митническо учреждение за приключване: приемащото декларацията за оформяне на режим внос на компенсаторните или заместващите продукти.

11. Предвидена продължителност на разрешението: посочете срока, през който планирате да изнесете предназначения за усъвършенстване стоки или стоки за стандартен обмен без предварителен внос на компенсаторни продукти. Когато се планира използването на системата на стандартен обмен с предварителен внос, посочете срока, през който следва да се внесат заместващите продукти.

12. Данни за издадени разрешения относно стоки, идентични на тези, за които е подадено искането, и предназначени за усъвършенстване: дайте данни за издадени вече разрешения и за стоки, идентични на стоките, предназначени за същия вид усъвършенстване.

13. Други: тази позиция може да се използва от лицата, за да впишатвсякаква друга информация, която считат за необходима за митническите органи.

Приложение № 33/А към чл. 340, ал. 2

(Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.)

вярното се отбелязва с "х" или се попълва

1	1. Титуляр:	BG № А 000000
Т	Идентификационен №	РАЗРЕШЕНИЕ
и		за откриване и управление на митничес-
Т		ки склад от тип или за ползване
у		на режима митническо складиране
л	2. Номер и дата на	
я	искането:	3. Надзорно митническо учреждение:
р		
1	4. Места за складиране:	
1	ИИИИ	
1	ИИ± виж приложение	
1	5. Материална отчетност:	6. Дата на влизане в сила на
1	ИИИИ	разрешението:
1	ИИ± виж приложение	
1	7. Процедури при:	8. Справка от материалната отчетност
1	а) поставяне под режим	за складовата наличност да се предста-
1	митническо складиране:	вя ежемесечно до 10-о число на след-
1	нормална процедура	ващия месец
1	опростени процедури	
1	ИИИИ	
1	ИИ± (виж приложение)	
1	б) приключване на режим	9. Обезпечение:
1	митническо складиране:	Обезпечението се определя
1	нормална процедура	
1	опростени процедури	в размер на лв.
1	ИИИИ	
1	ИИ± (виж приложение)	
1	10. Допустими стоки:	11. Допустими загуби:
1	ИИИИ	ИИИИ
1	ИИ± виж приложение	ИИ± виж приложение
1	12. Други стоки:	
1	ИИИИ	
1	ИИ± виж приложение	
1	13. Обичайни операции:	
1	ИИИИ	
1	ИИ± виж приложение	
1	14. Временно изваждане (цел, операции):	
1	ИИИИ	
1	ИИ± виж приложение	
1	15. Други разрешени операции:	
1	ИИИИ	
1	ИИ± виж приложение	
1	16. Митническо учреждение за поставяне под режим:	
1	ИИИИ	
1	ИИ± виж приложение	
1	17. Други разпоредби:	18. Брой на
1	ИИИИ	приложения
1	ИИ± виж приложение	
1	19. Митническо учреждение, издало разрешението:	
1		
1	Място:	Подпис: Лице за контакт:

Дата:

Печат:

Телефон:

Разрешаващо митническо учреждение

вярното се отбелязва с "x" или се попълва

2 1. Титуляр:

BG № A 000000

Идентификационен №

РАЗРЕШЕНИЕ

за откриване и управление на митнически склад от тип или за ползване на режима митническо складиране

2. Номер и дата на искането:

3. Надзорно митническо учреждение:

4. Места за складиране:

Исц
2 ± виж приложение

5. Материална отчетност:

Исц
± виж приложение

6. Дата на влизане в сила на разрешението:

7. Процедури при:

а) поставяне под режим митническо складиране: нормална процедура опростени процедури

Исц
± (виж приложение)

б) приключване на режим митническо складиране нормална процедура опростени процедури

Исц
± (виж приложение)

8. Справка от материалната отчетност за складовата наличност да се представя ежемесечно до 10-о число на следващия месец

9. Обезпечение:

Обезпечението се определя

в размер на лв.

10. Допустими стоки:

Исц
± виж приложение

11. Допустими загуби:

Исц
± виж приложение

12. Други стоки:

Исц
± виж приложение

13. Обичайни операции:

Исц
± виж приложение

14. Временно изваждане (цел, операции):

Исц
± виж приложение

15. Други разрешени операции:

Исц
± виж приложение

16. Митническо учреждение за поставяне под режим:

Исц
± виж приложение

17. Други разпоредби:

Исц
± виж приложение

18. Брой на приложения

19. Митническо учреждение, издало разрешението:

Място:

Подпис:

Лице за контакт:

Дата:

Печат:

Телефон:

Надзорно митническо учреждение

вярното се отбелязва с "x" или се попълва

3 1. Титуляр:

BG № A 000000

РАЗРЕШЕНИЕ

Идентификационен №

за откриване и управление на митнически склад от тип или за ползване на режима митническо складиране

2. Номер и дата на искането:

3. Надзорно митническо учреждение:

4. Места за складиране:

ИИИИ
ИИ± виж приложение

5. Материална отчетност:

ИИИИ
ИИ± виж приложение

6. Дата на влизане в сила на разрешението:

7. Процедури при:

а) поставяне под режим митническо складиране: нормална процедура опростени процедури

ИИИИ
ИИ± (виж приложение)

б) приключване на режим митническо складиране нормална процедура опростени процедури

ИИИИ
ИИ± (виж приложение)

8. Справка от материалната отчетност за складовата наличност да се представя ежемесечно до 10-о число на следващия месец

9. Обезпечение:

Обезпечението се определя

в размер на лв.

10. Допустими стоки:

ИИИИ
ИИ± виж приложение

11. Допустими загуби:

ИИИИ
ИИ± виж приложение

12. Други стоки:

ИИИИ
ИИ± виж приложение

13. Обичайни операции:

ИИИИ
ИИ± виж приложение

14. Временно изваждане (цел, операции):

ИИИИ
ИИ± виж приложение

15. Други разрешени операции:

ИИИИ
ИИ± виж приложение

16. Митническо учреждение за поставяне под режим:

ИИИИ
ИИ± виж приложение

17. Други разпоредби:

ИИИИ
ИИ± виж приложение

18. Брой на приложения

19. Митническо учреждение, издало разрешението:

Място:

Подпис:

Лице за контакт:

- (а) търговско и/или техническо описание:
 - (б) тарифен номер по Митническата тарифа на Република България:
 - (в) търговско качество:
 - (г) технически характеристики:
 - 6. Рандеман или метод, по който се определя (5):
 - 7. Вид на операцията по усъвършенстване:
 - 8. Място, където ще се извърши операцията по усъвършенстване:
 - 9. (а) Срок за реекспорт (6):
 - 9. (б) Определен срок за поставяне на чуждестранните стоки под режим (7):
 - 10. Одобрен метод за идентифициране:
 - 11. Митнически учреждения:
 - (а) надзорно митническо учреждение:
 - (б) митническо учреждение за поставяне под режим:
 - (в) митническо учреждение за приключване:
 - 12. Специални мерки за контрол (8):
 - 13. Специални мерки при преместване (9):
 - 14. Опростени процедури (10):
 - 15. Срок на валидност (11):
 - 16. Дата на преразглеждане на икономическите условия (12):
- Дата:
Подпис:

Бележки към разрешението

- (1) Попълва се, когато титулярят на разрешението и операторът не са едно и също лице.
- (2) Поставете знак "х" в съответната графа.
- (3) Данни, които следва да се предоставят на митническите органи, зада им позволят да се извършат проверки по спазване на разрешението, в частност спрямо одобрен или очакван рандеман и по отношение на количеството и стойността за оценка на цитираните икономически условия. Количеството и стойността могат да бъдат заявени спрямо вноса за даден период. Когато се дава препратка за компенсаторни продукти, да се прави разлика между основни и вторични компенсаторни продукти.
- (4) Поставете знак "х" в съответната/съответните графа/графи.
- (5) Посочете рандемана или методите, по които надзорното митническо учреждение го определя. Когато рандеманът е този, посочен в материалната отчетност на титуляря на разрешението, впишете "отчет за активно усъвършенстване".
- (6) Отнася се до времето, необходимо за осъществяване на операциите поактивно усъвършенстване по отношение на определеното количество вносни стоки и разпореждането с компенсаторните продукти.
- (7) Попълва се, когато се използва еквивалентна компенсация спредварителен износ.
- (8) Опишете специалните одобрени мерки за надзор на режима, като например административно сътрудничество, използването на информационни листове, изпращане на копия и др.
- (9) Опишете специалните одобрени мерки при преместване, като препращате към съответните членове от правилника.
- (10) Посочете използвани опростени процедури, като препращате към съответните членове от правилника.
- (11) Когато условията оправдават даването на разрешение за период, надвишаващ 2 години, продължителността (или изразът "неограничена продължителност"), за вписване в графа 15 следва да се придружава от клаузата за преразглеждане по реда на графа 16.
- (12) Преразглеждането на икономическите условия трябва да бъде извършено в рамките на 2 години от датата на издаване на разрешението.

Приложение № 33/С към чл. 468, ал. 1

Образец на разрешение за обработка под митнически контрол

Дата
Относно искане

Забележка. Данните се попълват задължително в указания ред. Разрешението трябва да съдържа данните от искането. Когато информацията препраща към искането, то представлява неразделна част от разрешението. 1. Име или търговско наименование и адрес:

- (а) на титуляря на разрешението:
-
- (б) на оператора (1):
-

-2.
- Стоки, които ще се обработват (2):
- (а) търговско и/или техническо описание: (б)
- тарифен номер по Митническата тарифа на Република България:
- (в) предвидено количество:
- (г) предвидена стойност: 3.
- Обработени продукти (2): (а) търговско и/или техническо описание: (б)
- тарифен номер по Митническата тарифа на Република България:
4. Рандеман (3):
5. Вид на операциите по обработка, които ще се извършват:
6. Място, където се извършват операциите по обработката:
- 7.
- Краен срок за поставяне на обработените продукти в съответното митническо направление (4):
8. Предложен метод за идентифициране:
- 9.
- Митнически учреждения:
- (а) надзорно митническо учреждение:
- (б) митническо учреждение за поставяне под режим:
- (в) митническо учреждение за приключване:
10. Срок на валидност (5):
11. Дата на преразглеждане на икономическите условия (5):
12. Номера на приложенията:

Дата:

Подпис:

Бележки към разрешението

(1) Попълва се, когато операторът и титулярят на разрешението не са едно и също лице.

(2) Попълва се, когато е необходимо да се позволи на митническите учреждения да упражняват надзор по използването на разрешението и в частност спрямо рандемана, количеството и стойността. Количеството и стойността могат да бъдат заявени спрямо вноса за даден период.

(3) Посочете рандемана или метода, по който се определя. Когато рандеманът е този, посочен в материалната отчетност на титуляря, впишете "отчет за обработка под митнически контрол".

(4) Съответства на времето, необходимо за обработката на определено количество вносни стоки и разпореждането с обработените продукти.

(5) Когато условията оправдават даването на разрешение за срок, превишаващ 2 години, продължителността (или изразът "неограничена продължителност") в графа 10 и попълнете съответно графа 11 (клауза преразглеждане).

Приложение №33/D към чл. 513

образец на разрешение на режим временен внос
от
относно искане

Забележка. Данните се попълват задължително в указания ред. Разрешението трябва да съдържа данните от искането. Когато информацията преpraща към искането, то представлява неразделна част от разрешението. 1. Име и адрес или търговско наименование, седалище и адрес:

- (а) на лицето, което е поискало разрешаването:
- (б) на ползвателя (1):
- (в) на собственика (1): 2.

Стоки, които ще бъдат ползвани (2):

- (а) търговско наименование и/или техническо описание:
- (б) класиране по Митническата тарифа:

- (в) очаквано количество по предварителни данни:
- (г) очаквана стойност по предварителни данни:
- 3. Правно основание, въз основа на което разрешава режима:
- 4. Начин на ползване на стоките:
- 5. Място (места), където стоките да бъдат ползвани:6.
- Краен срок за поставяне на внесените стоки под допустимо митническо направление (3):
- 7. Одобрен начин за идентификация на стоките:8.
- Митнически учреждения:
- (а) надзорно митническо учреждение:
- (б) митническо учреждение за поставяне под режим:
- (в) митническо учреждение за приключване на режим:
- 9. Период на валидност:
- 10. Използване на опростени процедури за преместване:
- 11. Използване на опростени процедури за деклариране:
- 12. Брой на приложенията:
- Дата:

Подпис:
Печат:

Бележки към разрешението:

- (1) Попълва се, когато ползвателят и титулярят на разрешението са различни лица. Точка 1(в) се попълва, когато разрешаването на режима е подчинено на условието стоките да принадлежат на чуждестранно физическо или чуждестранно юридическо лице.
- (2) Попълва се, когато е необходимо да се даде възможност на митническите учреждения да извършват надзор върху ползването на разрешението.
- (3) Посочва се времето, необходимо за постигане на целта на посоченото разрешението ползване. С изключение на специалните срокове, срокът трябва да бъде 24 месеца, освен ако лицето, което е подало искането, желае по-кратък срок.

Приложение № 33/Е към чл. 574, ал. 1

Образец на разрешение за пасивно усъвършенстване

Дата
Относно искане

Забележка. Данните се попълват задължително в указания ред. Разрешението трябва да съдържа данните от искането. Когато информацията препраща към искането, то представлява неразделна част от разрешението.

- 1. Име или търговско наименование и адрес на титуляря на разрешението:
- 2. Разрешена система (1):3.

- Стоки, които ще се усъвършенстват (2):
- (а) търговско и/или техническо описание: (б)
- тарифен номер по Митническата тарифа на Република България:
- (в) предвидено количество:
- (г) предвидена стойност:4.

- Компенсаторни продукти, предназначени за реимпорт или предназначени за внос заместващи продукти (2):
- (а) търговско и/или техническо описание: (б)
- тарифен номер по Митническата тарифа на Република България:
- 5. Рандеман или метод, по който се определя (3):
- 6. Вид на операциите по усъвършенстване:
- Държава, където ще бъде извършена операцията по усъвършенстването:7.

- 8.
- Краен срок за реимпорт на компенсаторните или заместващите продукти:
9. Одобрен метод за идентифициране (4):
- 10.
- Митническо учреждение:
- (а) надзорно митническо учреждение:
- (б) митническо учреждение за поставяне под режим:
- (в) митническо учреждение за приключване:
11. Срок на валидност:
12. Срок за преразглеждане на икономическите условия (5):
13. Номера на приложения:

Дата:

Подпис:

Бележки към разрешението

(1) Информацията се предоставя, когато е разрешено използването на системата на стандартния обмен. Когато се използва системата на стандартния обмен, упоменете ясно дали е разрешено използването на предварителен внос. (2) Информацията се предоставя, за да позволи на митническите учреждения да се уверят в правилното прилагане на разрешението. (3) Посочете рандемана или метода, по който се определя. (4) Посочете приетите методи за идентифициране. Според случая митническите органи използват в частност следните мерки : (а) обявяване или описание на специални знаци или фабрични номера; (б) поставяне на митнически обезпечения, като пломби, печати, отпечатаъци или други отличителни знаци; (в) вземане на мостри, проби, илюстрации или технически описания; (г) извършване на анализи; (д) използване на "информационен документ за улеснение на временния износ на стоки, изпратени от една страна в друга за производство, обработка или поправка" съгласно приложение № 61 от правилника. (5) Информацията се вписва, когато срокът на валидност превишава 2 години.

Приложение № 34 към чл. 354, ал. 1

Списък на обичайните операции, посочени в чл. 354 и 639

При спазване на изключенията никоя от следните обработки не следва да води до тарифен номер, различен от деветцифровия съгласно Митническата тарифа на Република България. I. Обикновени операции за запазване на вносните стоки в добро състояние по време на складирането:

1. Вентилация, разпростиране, сушене, премахване на прах, обикновени операции на почистване, подобряване на опаковката, отстраняване на вредите, причинени по време на транспортирането или складирането, доколкото става въпрос за обикновени операции, поставяне и отстраняване на предпазното покритие при транспортирането.
2. Инвентаризация, вземане на проби и претегляне на стоките.
3. Отстраняване на повредените, замърсените или заразени компоненти.
4. Съхранение посредством облъчване или прибавяне на консерванти.
5. Обработка срещу паразити.
6. Всякаква обработка посредством понижаване на температурата, доритова да има за резултат различен деветцифров номер съгласно Митническата тарифа.

II. Операции за подобряване търговския вид на вносните стоки:

1. Изчистване дръжките на плодовете и/или костилките.
2. Сглобяване и монтаж на стоки само когато се касае за монтажа на аксесоар, който не играе важна роля при производството на стоката, дори ако това има за резултат различен деветцифров номер съгласно Митническата тарифа. (*1)
3. Обезсоляване, миене и подсилване на сурово обработени кожи.
4. Добавяне на една или повече видове стоки към една стока, доколкото тази добавка е относително малка и не променя естеството на оригиналните стоки (*2); добавените стоки могат също така да бъдат такива, които са поставени под режим митническо складиране или които са били въведени в свободна зона или в свободен склад, дори ако това има за резултат различен деветцифров номер съгласно Митническата тарифа.
5. Разреждане на течности, дори ако това има за резултат различен деветцифров номер съгласно Митническата тарифа.
6. Смесване на различни видове стоки с различно качество с цел получаване на постоянно качество или качество, което се изисква от клиента, доколкото това не променя естеството на стоките.

7. Разделяне на стоките, ако става въпрос само за обикновени операции.

(*1) Например инсталирането на радио или чистачки в моторно превозно средство.

(*2) Например прибавянето на добавки, бутан или олово към нефт, добавяне на портокалов пулп, портокалови масла или портокалов аромат към портокалов сок и Т.Н.

Следните операции, подготвящи вносните стоки за разпределение или продажба:

1. Сортиране, механично филтриране, разделяне и пресяване.
2. Настройване и регулиране.
3. Пакетиране, разопаковане, преопаковане, преливане и обикновено прехвърляне в контейнери, дори ако това има за резултат различен деветцифров номер съгласно Митническата тарифа.
4. Поставянето и променянето на маркировки, печати, етикети, ценови етикети или други подобни разграничителни знаци, ако това не води до получаването на очевидно различен произход от действителния произход.
5. Тестуване, настройване и поставяне в производствена готовност на машини, апарати и транспортни средства само ако става въпрос за обикновени операции.
6. Тестуване, за да се контролира съобразяването с техническите стандарти.
7. Разрязване и разчупване на изсушени плодове или зеленчуци.
8. Обработка срещу ръжда.
9. Сглобяване на стоките след транспортирането.
10. Повишаване на температурата с цел да се позволи транспортирането на стоките.
11. Гладене на текстил.
12. Обработка на текстила срещу статично електричество.

Приложение № 35 към чл. 341, ал. 4

Списък на изключенията, посочени в чл. 341, ал. 4

Продажба на дребно на стоки под режим митническо складиране в митнически склад или в склад от тип Е се разрешава в следните случаи:

1. Продажба на дребно на стоки на пътници срещу валута в специализираните за тази цел магазини.
2. Продажба на дребно на стоки на чуждестранни дипломатически служители и на приравнени към тях служители на международни организации срещу валута в специализираните за тази цел магазини.

Приложение № 36 към чл. 354, ал. 3
(Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.)

ИНФОРМАЦИОНЕН ЛИСТ

1	1. Декларатор	ИНФ 8	Митнически складове/ свободни зони/ свободни складове обичайни операции
2	2. Получател на искането за информация:	3. ИСКАНЕ	Долуподписаният иска да се определи видът, митническата стойност и ко- личеството на стоките, посочени в кл. № 9, които биха се взели предвид, ако те не са били подложени на опе- рациите, описани в кл. № 8
3	4. Получател на информацията:	Място:	
4	5. Титуляр на разрешението (одобрението):	Дата:	
5		Подпис, печат:	
6	6. Идентификационен номер:	7. Документ за напускане на митничес- кия склад, свободната зона или свободния склад:	
7	8. Вид на операциите:	Вид:	
8	Дата, на която те са извършени:	№ и дата:	
9	9. Маркировки и номера - Брой и вид на колетите - Описание на стоките	Митническо учреждение:	
10		10. Количество: (нето)	

Елементи, които ще се вземат предвид за определяне на митническото задължение на стоките от кл. № 9, ако те не са били подложени на операциите в кл. № 8

11. Вид	12. Митническа стойност	13. Количество: (нето)
14. Митническо учреждение, където е била подадена декларацията за внос (виж кл. № 4) Място: _____ Дата: _____	15. Митническо учреждение, предоставило информацията (виж кл. № 2) Място: _____ Дата: _____	Подпис: _____ Печат: _____

ИНФОРМАЦИОНЕН ЛИСТ

2	1. Декларатор	ИНФ 8	Митнически складове/ свободни зони/ свободни складове обичайни операции
к	2. Получател на	3. ИСКАНЕ	
о	искането за информация:	Долуподписаният иска да се определи	
п	4. Получател на	видът, митническата стойност и ко-	
и	информацията:	личество на стоките, посочени в	
е	5. Титуляр на разрешението	кл. № 9, които биха се взели предвид,	
2	(одобрението):	ако те не са били подложени на опе-	
а		рациите, описани в кл. № 8	
		Място: _____	
		Дата: _____	
		Подпис, печат: _____	
	6. Идентификационен номер:	7. Документ за напускане на митничес-	
	8. Вид на операциите:	кия склад, свободната зона или	
		свободния склад:	
	Дата, на която те са	Вид:	
	извършени:	№ и дата:	
		Митническо учреждение:	
	9. Маркировки и номера – Брой и вид на	10. Количество:	
	колетите – Описание на стоките	(нето)	

Елементи, които ще се вземат предвид за определяне на митническото задължение на стоките от кл. № 9, ако те не са били подложени на операциите в кл. № 8

11. Вид	12. Митническа стойност	13. Количество: (нето)
14. Митническо учреждение, където е била подадена декларацията за внос (виж	15. Митническо учреждение, предоставило информацията (виж кл. № 2)	

кл. № 4)	Място:	Подпис:	Място:	Подпис:
Дата:	Печат:	Дата:	Печат:	

У

Обратната страна на информационен лист ИНФ 8

формулярът трябва да бъде попълнен четливо и по неизтриваем начин, запредпочитане на пишеща машина. Той не трябва да съдържа нито изтривания, нито поправки на думи. Измененията, които се нанасят, трябва да бъдат извършени, като се зачертаят погрешните данни и се добавят верните. Всяко изменение, така извършено, трябва да бъде заверено от този, който е попълнил формуляра, и потвърдено от митническото учреждение.

Клетки 1 - 10 се попълват от лицето, което декларира стоки, претърпелиобичайни операции за режим внос или за друг режим, който може да доведе до пораждането на митническо задължение или в случай на издаване на информационен лист в момента на напускане на стоките от митническия склад или от свободна зона или свободния склад и ги декларира за друг митнически режим.

Бележки, отнасящи се до следните клетки:

1. Посочват се търговското наименование, името и пълният адрес;

2 и 4. Посочват се името и пълният адрес на митническото учреждение. Клетка 4 не трябва да бъде попълвана, когато информационният лист е издаден в момента на напускане на стоките от митническия склад;

5. Посочват се търговското наименование, името и пълният адрес:

- на титуляря на разрешението за откриване и управление на митническия склад или ползването на режима митническо складиране, където обичайните операции са били осъществени, или

- на титуляря на одобрението на материалната отчетност в свободната зона или свободния склад, където обичайните операции са били осъществени.

Посочва се идентификационният номер на митническия склад или номерът на одобрението на материалната отчетност в свободната зона или в свободния склад.

Приложение № 37 към чл. 358, ал. 1

Преместване на стоки от един митнически склад в друг - нормална процедура

1. За преместване на стоки от един митнически склад в друг, без да се приключва режимът, екземпляри 1, 4, 5 и един допълнителен екземпляр, идентичен на екземпляр 1 на формуляра, посочен в чл. 129, ал. 1, попълнен съгласно приложението, се подават от складодържателя на склада на изпращане до надзорното митническо учреждение на този склад. Същевременно с това стоките се представят на надзорното митническо учреждение. Надзорното митническо учреждение може да освободи складодържателя от задължението да представи стоките. В този случай складодържателят на склада на изпращане изпраща екземпляр 1 на формуляра на надзорното митническо учреждение.

2. Надзорното митническо учреждение, посочено в т. 1, заверява документа в клетка D, като с това удостоверява, че е проверило или е приело данните. То определя срока, в който стоките трябва да бъдат представени на надзорното митническо учреждение на склада на получаване.

Екземпляр 1 на документа се задържа от надзорното митническо учреждение на склада на изпращане.

3. Допълнителният екземпляр и екземпляри 4 и 5 на документа придружават стоките и се представят с тях на надзорното митническо учреждение на склада на получаване. Митническите органи могат да освободят складодържателя от задължението да представи стоките. В този случай складодържателят на склада на получаване изпраща екземплярите 4 и 5 на документа на надзорното митническо учреждение на този склад.

4. Екземпляр 5 на документа се заверява от надзорното митническо учреждение на склада на получаване в клетка 1 и се изпраща обратно на надзорното митническо учреждение на склада на изпращане.

Екземпляр 4 се задържа от надзорното митническо учреждение на склада на получаване.

Допълнителният екземпляр се дава на складодържателя, който получава стоките.

5. Надзорното митническо учреждение на склада на изпращане проверява коректното приключване, като сравнява екземпляри 1 и 5 на документа.

Екземпляр 5 после се дава на складодържателя на склада на изпращане.

6. Складодържателите запазват екземплярите, които са им били дадени в техните отчетности.

Приложение

формулярът, използван за преместване на стоки от един митнически склад в друг, без да се приключва режим митническо складиране, трябва да съдържа следните данни в съответните клетки. Останалите клетки не се попълват.

Клетка 2. Посочват се имената или фирмата и пълният адрес на складодържателя

на склада на изпращане, както и идентификационният номер на склада от разрешението.

Клетка 3. Посочва се номерът по ред на формуляра от общия брой на използваните формуляри.

Когато декларацията съдържа само един вид стоки, клетка 3 не сепопълва, посочва се само цифрата 1 в клетка 5.

Клетка 5. Посочва се общият брой на декларираните стоки отзаинтересуваното лице във формулярите или в използваните допълнителни формуляри. Броят на стоките трябва да отговаря на броя клетки 31, които са попълнени.

Клетка 8. Посочват се имената или фирмата на складодържателя на складана получаване и пълният адрес, както и идентификационният номер на склада от разрешението.

Клетка 31. Посочват се маркировките, номерата, броят и видът на стоките или, в случай че стоките не са опаковани, броят на тези стоки, които са описани в декларацията, или бележката "насипно", според случая.

Под "описание на стоките" следва да се разбира тяхното обичайно търговско наименование, което трябва да бъде толкова точно, че да е възможна тяхната своевременна идентификация. Когато стоките се транспортират с контейнер, трябва да се посочи и номерът на контейнера в тази клетка.

Клетка 32. Посочва се номерът по ред на съответната стока по отношенииена общия брой на декларираните стоки, посочени в клетка 5, във формуляра или в използваните допълнителни формуляри.

Когато декларацията съдържа само един вид стоки, може да не се посочванищо в тази клетка, тъй като цифрата 1 е вече посочена в клетка 5.

Клетка 38. Посочва се нето тегло, изразено в килограми, на стоките, описани в съответната клетка 31. Нето тегло отговаря на теглото на стоките без всякакви техни опаковки.

Клетка 44. Посочва се бележката "Съгласно чл. 116 от закона".

Клетка 54. При спазване на разпоредбите за използване на електроннообработка на информацията екземплярът, задържан от надзорното митническо учреждение на склада на изпращане, трябва да бъде подписан собственооръчно от представител на складодържателя на този склад; в клетката се вписват също и името, и фамилията на представителя, и неговата длъжност.

В случай, когато стоките се преместват от склад тип D към друг склад тип D, се попълват освен това следните клетки:

Клетка 33. Посочва се деветцифровият номер на стоката съгласно митническата тарифа на Република България.

Клетка 46. Посочва се статистическата стойност на стоката в левове, определена съгласно съответните разпоредби.

Приложение № 38 към чл. 358, ал. 2

Преместване на стоки от един митнически склад в друг - опростена процедура

1. За преместването на стоки от един митнически склад в друг без приключване на режима при условията по чл. 358, ал. 2 документът, посочен в т. 1 от приложение № 37, се попълва в два екземпляра.

2. Преди началото на преместването на стоките надзорните митнически учреждения на склада на изпращане и на склада на получаване се информират в определена от тях форма за предвижданото преместване, за да могат да упражнят контрола, който считат за необходим.

3. Първият екземпляр се съхранява в отчетността на складодържателя, отчийто склад се преместват стоките.

4. Другият екземпляр придружава стоките и се съхранява в отчетността на складодържателя на склада на получаване.

5. Складодържателят на склада на получаване издава при искане от складодържателя на склада на изпращане разписка за получените стоки. Складодържателят на склада на изпращане съхранява тази разписка в своята отчетност.

Приложение № 39 към чл. 379

Списък на посочените в чл. 379 стоки (помощни производствени средства)

Митнически режим активно усъвършенстване

Всички стоки, които не могат да бъдат открити в компенсаторните продукти, но които позволяват или улесняват производството на компенсаторни продукти, дори когато са изцяло или частично използвани в процеса, с изключение на:

1. Енергийни източници, различни от горива за тестване на компенсаторни продукти или за откриване на дефекти на вносните стоки, нуждаещи се от ремонт.

2. Смазочни материали, различни от тези за тестване, калибровка, изпитване, настройка, извличане на/от компенсаторните продукти.

3. Оборудване и инструменти.

Приложение № 40 към чл. 381, ал. 1, т. 1, буква "д"
 Стоки, чиято стойност за целите на чл. 381, ал. 1, т. 1, буква "д" не следва да
 надвишава левовата равностойност или равностойността в друга

валута на 50 000 щатски долара активно усъвършенстване

Глава или подпозиция от Митническата тарифа на Република България

Описание на стоките/продуктите

Глави 1 - 24

- Живи животни и продукти от животински произход
- Продукти от растителен произход
- Мазнини и масла от животински или растителен произход; продукти от тяхното разпадане; обработени мазнини за хранителни цели;
- Продукти на хранителната промишленост; безалкохолни и алкохолни напитки и видове оцет; тютюни и обработени заместители на тютюна

Глави 28 - 38

- Продукти на химическата промишленост и други свързани с нея промишлености

Глави 50 - 63

- Текстилни материали и изделия от тях

Глава 72

- Изделия от желязо или стомана

Подпозиция 8108 90

- Изделия от титан

Приложение № 41 към чл. 391, ал. 4
 (Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.)

Примери за месечно и тримесечно отчитане

Прилагат се комбинирано разпоредбите на чл. 391 и 421 от правилника
 Посочените по-долу примери се основават на следните презумпции:

1. Дадено е разрешение за режим активно усъвършенстване по системата сотложено плащане съгласно чл. 380, ал. 1 от правилника;
2. Крайният срок за реекспорт при поставяне на стоките под един отмитническите режими по реда на чл. 95, ал. 1 от закона е определен за този пример на 3 месеца.

	Януари	Февруари	Март	Април	Май	Юни
А	1 31
	15 15
	31 30
Б	1 31
	15 15
	31 30
		1 31
		15 15
		28 31
			1 31
			15 15
			31 30

Пример А: Месечно отчитане

Три пратки стоки са поставени под режим през януари на 1-о, 15-о и 31-о число от месеца.

Крайният срок за реекспорт за тези пратки е 30 април. По такъв начин крайният срок за представяне на справка за приключване на режима е съгласно чл. 422 от правилника - 30 май.

Пример Б: Тримесечно отчитане

Отчитат се 9 пратки стоки, поставени под режим през дадено тримесечие:

- 1, 15 и 31 януари;
- 1, 15 и 28 февруари;
- 1, 15 и 31 март.

Крайният срок за реекспорт за всички тези пратки е 30 юни. По такъв начин

крайният срок за представяне на справка за приключване на режима е съгласно чл. 422 от правилника - 30 юли.

Приложение № 42 към чл. 415, ал. 1

Компенсаторни продукти, за които се прилагат специфични мита съгласно чл. 126, т. 1 от закона

№ по ред	Позиция, подпозиция или тарифен номер по Митническата тарифа на Република България и описание на компенсаторните продукти	Преработващи операции, чиито резултати са
1	2	3
1.	от глава 2	Карантии, годни за консумация
		Всички обработки и преработки
2.	от 0201	Изрезки, които произтичат от операциите,
	от 0202	посочени в колона 3
	от 0203	Отделяне на части от
	от 0204	меса от животни от
	от 0205 00	глава 1
3.	0209 00 11 0	Сланина
	или	Клане на животни от рода
	0209 00 19 0	на свинете;
		обработки и преработки
		на месото
4.	0209 00 30 0	Свинско сало
		Клане на животни от рода
		на свинете; обработки
		и преработки на месото
5.	от 0304	Изрезки, които произтичат от операциите,
		посочени в колона 3
6.	от 0305	Изрезки, които произтичат от операциите, посочени в
		колона 3
7.	от 0404	Суроватка
		Преработка на прясно
		мляко
8.	от 0404	Суроватка на прах без прибавка
		на захар
9.	от 0407 00	яйца - неоплодени
		Преработка на лактоза от
		концентриран лактосерум
10.	0502	Четина от свине или глигани;
		косми от бурсук и други косми
		за четкарската промишленост;
		отпадъци от четина и косми
11.	0503 00 00 0	Косми от опашки и гриви и
		отпадъци от тях, дори в
		разстлано състояние със
		или без подложка от други
		материали
12.	0504 00 00 0	Черва, пикочни мехури и
		стомаси на животни, цели
		или на парчета,
		различни от тези на рибите
13.	от 0505 90 00 0	Прахове и остатъци от
		перушина или
		преработки
		преработки
		преработки
14.	0506	Кости и сърцевина от рога,
		необработени,
		Всички обработки и

	обезмаслени, само подготвени (но неизрязани във форма) обработени с киселини или дежелатинирани; прахове и отпадъци от тези материали	преработки
15. от 0507	Рога, копита, нокти и човки, необработени или само подготвени, но неизрязани във форма, включително праховете и отпадъците; балени на кит или на други морски бозайници, необработени или само подготвени, но неизрязани във форма, включително космите от 0502, от 0503, от 0504, от 0505 и отпадъците	Всички обработки и преработки
16. от 0508 00 00 0	Прахове и отпадъци от празни раковини	Всички обработки и преработки
17. от 0508 00 00 0	Хитинови обвивки от скариди	Премахване на обвивката на скаридите
18. от 0510 00 00 0	Субстанции от животински произход, използвани за приготвяне на фармацевтични продукти, пресни, охладени, замразени или временно запазени по друг начин	Клане на животни от глава 1
19. 0511 91 10 0	Отпадъци от риби	Всички обработки и преработки
20. от 0511 99 80 0	Глави, неподходящи за консумация от човека	Клане и нарязване на животни от глава 1
21. от 0511 99 80 0	Кръв	Клане на животни от глава 1
22. от 0511 99	Отпадъци, получени в резултат на операциите, посочени в колона 3	Клане на животни от глава 1, всички обработки и преработки
23. от 0511 99 80 0	Черупки от яйца	Отделяне на яйцата от черупките
24. от 0511 99 10 0	Обрезки от необработени свински кожи	Одиране на свински кожи
25. от 0712	Отпадъци от зеленчуци и зеленчукови растения	Нарязване, смилане, смесване или пулверизиране на продуктите от позиция 0712
26. от 0713	Отпадъци от зеленчуци с бобови чушки	Нарязване, смилане, смесване или пулверизиране на продуктите от позиция 0713
27. от 0901	Натрошено кафе	Преработки на сурово кафе
28. 0901 90 10 0	Черупки и люспи от кафе	Изпичане на суровото кафе

29.	от 0902 20 00 0 или от 0902 40 00 0	Чай на прах	Обработка и преработка на суровия чай; опаковане в пакетчета за попарване на чая
30.	от 0904 20 39 0 от 0904 20 90 0	Остатъци от пипер	Почистване, стриване, смилане и пресяване на изсушените чушки от рода <i>Capsicum</i>
31.	1006 40 00 0	Натрошен ориз	Обработка и преработка на ориза
32.	от 1104	Зърна от житни растения, само натрошени	Обработка и преработка на житните растения
33.	1104 30	Зародиши от житни растения, цели, сплескани, на люспи или смлени	Обработка и преработка на житните растения
34.	1109 00 00 0	Глутен от пшеница, дори в изсушено състояние	Обработка и преработка на пшеница
35.	от 1209	Остатъци от семена на цвекло (натрошени, празни зърна, със слаба способност за поникване, зърна неподходящи за частично механизиране)	Почистване, пресяване, заглаждане и изчистване на захарно цвекло
36.	от 1213 00 00 0	Слама, шума и плява от необработени житни растения, дори насечени	Обработка и преработка на житните растения
37.	1501 00 11 0 и 1501 00 19 0	Свинска мас и други мазнини от свине	Клане на живи животни от рода на свинете, обработка и преработка на месото
38.	от 1502 00	Лой от животни от рода на едрия рогат добитък, овцете или козите	Клане на животни от рода на едрия рогат добитък, овцете или козите. Обработка и преработка на месото
39.	от 1504	Мазнини от риби	Преработка на рибата във вид на филета
40.	от 1506 00 00 0	Други видове мазнини от животински произход	Отделяне на излишната мазнина от месото, от костите и от отпадъците
41.	от 1515 21 90 0	Масло от царевичен зародиш	Преработване на царевица
42.	от 1520 00 00 0	Суров глицерол	Разлагане или рафиниране на мазнини и масла от глава 15
43.	от 1522 00	Остатъци, получени при обработка на продукти, съдържащи мазнини или восъци от животински или растителен произход	Всички обработки и преработки
44.	от 1522 00 39 0	Стеарин	Рафиниране на мазнини и масла от глава 15
45.	от 1522 00 91 0 от 1522 00 99 0	Маслени утайки от восък. Остатъци от маслена пяна и масла, съдържащи хума	Рафиниране, обезкисляване и обезцветяване на растителни мазнини

46.	от 1702 30 99 0	Отпадъчни води от кристализация на захар	Преработка на царевица в глюкоза
47.	1703 10 00 0	Меласа от захарна тръстика	Преработка на захар
48.	1802 00 00 0	Черупки, обелки, люспи и други отпадъци от какао	Всички обработки и преработки
49.	от 2102	Маи	Производство на бира
50.	от 2208 90 91 0 и от 2208 90 99 0	Първаци и утайки от дестилиране (неденатуриран етилов алкохол с алкохолно съдържание по обем, по-малък от 80 % vol) и винен дестилат (първак и утайка от дестилация, неконцентриран)	Дестилация на суров етилов алкохол или на вино
51.	от глава 23	Остатъци и отпадъци от хранителната промишленост	Всички обработки и преработки
52.	от 2401 30 00 0	Жили, стебла, отпадъци от тютюн	Производство на цигари и пури, тютюн за пушене, смесване на тютюн
53.	2525 30 00 0	Отпадъци от слюда	Всички обработки и преработки
54.	2619 00	Шлаки, окалина и други отпадъци от производството на стомана или желязо	Всички обработки и преработки
55.	2620	Пепели и отпадъци (различни от тези от подпозиция 261900), съдържащи метал или съединение на метали	Всички обработки и преработки
56.	2621 00 00 0	Други шлаки и пепели, включително пепелта от морски водорасли	Всички обработки и преработки
57.	2705 00 00 0	Газ	Коксуване на каменни въглища
58.	2706 00 00 0	Катрани от каменни въглища, включително минерални катрани от торф или възстановените катрани	Коксуване на каменни въглища
59.	от 2707	Първични продукти и остатъци от дестилация	Дестилация на феноли
60.	от 2711 21 00 0 и от 2711 29 00 0	Природен газ и други газообразни въглеводороди	Производство на полистирен от етилбензен
61.	2712 10 10 0	Суров вазелин	Рафиниране на суров вазелин
62.	от 2712 90	Парафинови остатъци, суров парафин, дори оцветени	Всички обработки и преработки
63.	от 2713	Нефтен битум, нефтен кокс и други остатъци от нефт или битуминозни минерали	Всички обработки и преработки
64.	2806 10 00	Хлороводород	Производство на различни химически продукти от флуорит, от

65. 2807 00 10	Сярна киселина	флуороводород, от 2,6-диизопропиланилин и от силициев тетрахлорид Производство на сулфамиди
66. 2811 21 00 0	Въглероден диоксид	1. Производство на бира 2. Производство на етилов алкохол и спиртни напитки
67. от 2811 19	Хексафлуоросилициева киселина	Превръщане на флуорен шпат във флуороводород
68. от 2812 10 99 0	Силициев хлорид	Производство на силани, на силикони и други продукти на основата на тези материали от силиций
69. от 2825 90 11 0	Калциев хидроксид	Преработка на калциев карбид в ацетилен и калциев цианамид, 1,3
69а. от 2827 51 00 0	Разтвор на калиев бромид	Бромохлоропропан от тарифен № 2903 49 80 0
70. от 2833 29 50 0	железен сулфат	Производство на ламарина от желязо или от стомана, студено валцувана, от листа за ламарини
71. от 2833 29 90 0	Калциев сулфат	Преработка на флуорен шпат във флуороводород
72. от 2846 90 00 0	Гадолинов оксид	Получаване обратно на галий и галиев оксид от скрап (отпадъци от съединения на гадолиний /галиев оксид - Gd3Ga5O12)
73. 2902 30 90 0	Толуен	Производство на полистирен от етил бензен
74. от 2902 90 80 0	Алфа-метилстирен	Производство на ацетон или фенол от кумен
75. 2903	Халогенопроизводни на въглеводородите	Преработка на продукти на основата на флуороводород
76. 2904	Сулфо-, нитро- или нитрозопроизводни на въглеводородите	Производство на продукти на основата на флуороводород
77. 2905 11 00 0	Метанол	Преработка на мастни, промишлени алкохоли от кокосово масло или полиестерни влакна
78. 2909	Етери, етералкохоли или други продукти от позиция 2909	Преработка на продукти на основата на хидроксинон
79. 2915 21 00 0	Оцетна киселина	Производство на витамини от анхидрид на оцетната киселина

80.	от 3503 00	Отпадъци от желатин	Преработване на фармацевтичен желатин във вид на капсули
81.	от 3801 10 00 0	Прах от изкуствен графит	Производство на електроди от графит за електрически пещи за топене
82.	от 3805 90 00 0	Суров дипентен	Производство на пентенов хидрокси пероксид (1R2R4R), борнилов ацетат (изоборнилов ацетат), камфор или камфен от алфа-пинен
83.	от 3806 90 00 0	Есенция и масла от колофон	Производство на сапуни от натриеви и калиеви колофони
84.	от 3815	Неизползваеми катализатори	Производство на катализатори от алумосиликат
85.	от 3823 12 00 0 от 3823 13 00 0 от 3823 19 00 0	Промишлени мастни киселини, мастни киселини за рафиниране	1. Рафиниране на мазнини и масла от глава 15 2. Фракционни дестилати от мастни киселини
86.	3823 11 00 0	Стеаринова киселина	Производство на ерукова киселина
87.	от 3824 90 61 0	Нечист пеницилин (отпадъци и отцеждания)	Производство на медикаменти
88.	от 3824 90 95 0	Фузелни масла	Производство на етилов алкохол и спиртни напитки
89.	от 3824 90 95 0	Камфорово масло	Производство на камфор от алфа-пинен
90.	от 3824 90 95 0	Отпадъци при извличане на кофеина от кафето (смес от восък от кафе, суров кофеин и вода) и суров кофеин	Извличане на кофеин от кафето
91.	от 3824 90 95 0	Отпадъци при изпичане на гипс	Производство на флуороводород, флуорид и криолит от флуорен шпат
92.	от 3824 90 95 0	Меласа - без захар	Производство на лимонена киселина от бяла захар
93.	от 3824 90 95 0	Остатъци от преработване на сорбоза	Производство на аскорбинова киселина от глюкоза
94.	от 3824 90 95 0	Разтвор на натриев сулфат	Производство на дихидроксистеаринова киселина от сурово рициново масло
95.	от 3824 90 95 0	Отпадъци от производството на кумол (кумен)	Производство на ацетон, фенол и алфа-метилстирен
96.	от 3824 90 95 0	Отпадъци	Производство на 1,4-бутандиол, 1,4-бутендиол и

		тетраhydroфoрaн oт метaнoл, кaктo и прoизвoдствoтo нa пeнтaн - 1,5-диoл, и нa хeкcaн - 1,6-диoл oт диoлoвa смeс
97. oт 3824 90 95 0	Oтпaдъци, смeсeни с кoфeин, с вoсък oт кaфe и oтпaдни вoди	Извличaнe нa кoфeинa и специфични прeрaбoтки зa нaмaлявaнe нa стимулирaщиe състaвки нa сурoвoтo кaфe
98. oт 3824 90 95 0	Глюкoзeн мицeл, първичнa лугa	Прoизвoдствo нa глюкoнoвa кисeлинa, нeйнитe соли и eстeри oт сирoп oт глюкoзa
99. oт 3915	Oтпaдъци и oстaтъци oт плaстмaси	Всички oбрaбoтки и прeрaбoтки
100. oт 4004 00 00 0	Oтпaдъци и изрeзки oт нeвтвърдeн кaучук, oстaтъци oт нeвтвърдeн кaучук, упoтрeбявaни изключитeлнo зa възстaнoвявaнe нa кaучук	Всички oбрaбoтки и прeрaбoтки
101. 4017 00 19 0	Oтпaдъци, прaхoвe и oстaтъци oт втвърдeн кaучук	Всички oбрaбoтки и прeрaбoтки
102. oт 4101, 4102 и 4103	Сурoви кoжи (прeсни, oсoлeни, сушeни, вaрoсaни, пиклирaни), включитeлнo и oвчитe кoжи с кoсъм	Дрaнe нa кoжи oт живoтни oт глaвa 1
103. oт 4104 39 10 0	Изрeзки oт кoжи oт eдър рoгaт дoбитък	Всички oбрaбoтки и прeрaбoтки
104. 4110 00 00 0	Изрeзки и други oтпaдъци oт oбрaбoтeни eстeствeни, възстaнoвeни или пeргaмeнтирaни кoжи, нeгoдни зa прoизвoдствo нa кoжeни издeлия, стъргoтини, прaхoвe и брaшнa oт кoжи	Всички oбрaбoтки и прeрaбoтки
105. oт 4302 20 00 0	Oтпaдъци и изрeзки - нeсъeдинeни	Прoизвoдствo нa кoжухaрски кoжи
106. oт глaвa 44	Oтпaдъци и oстaтъци oт дървo, вклучитeлнo и дървeни стъргoтини	Всички oбрaбoтки и прeрaбoтки
107. oт 4501	Oтпaдъци oт кoрк	Всички oбрaбoтки и прeрaбoтки
108. 4707	Oтпaдъци и oстaтъци oт хaртия или кaртoн. Хaртии или кaртoни зa рeциклирaнe	Всички oбрaбoтки и прeрaбoтки
109. oт рaздeл XI	Плaтoвe и тpикoтaжни издeлия, oбрaбoтeни и прeрaбoтeни, с видими дeфeкти, нарeчeни "втoрo кaчeствo"	Oбрaбoтвaнe и прeрaбoтвaнe нa плaтoвe и тpикoтaжни издeлия oт всякaкъв вид
110. 5003	Oтпaдъци oт кoпринa (вклучитeлнo пaшкулитe, нeгoдни зa свилoтoчeнe, oтпaдъцитe oт прeжди и нaкъcaнитe нa влaкнa oтпaдъци)	Всички oбрaбoтки и прeрaбoтки

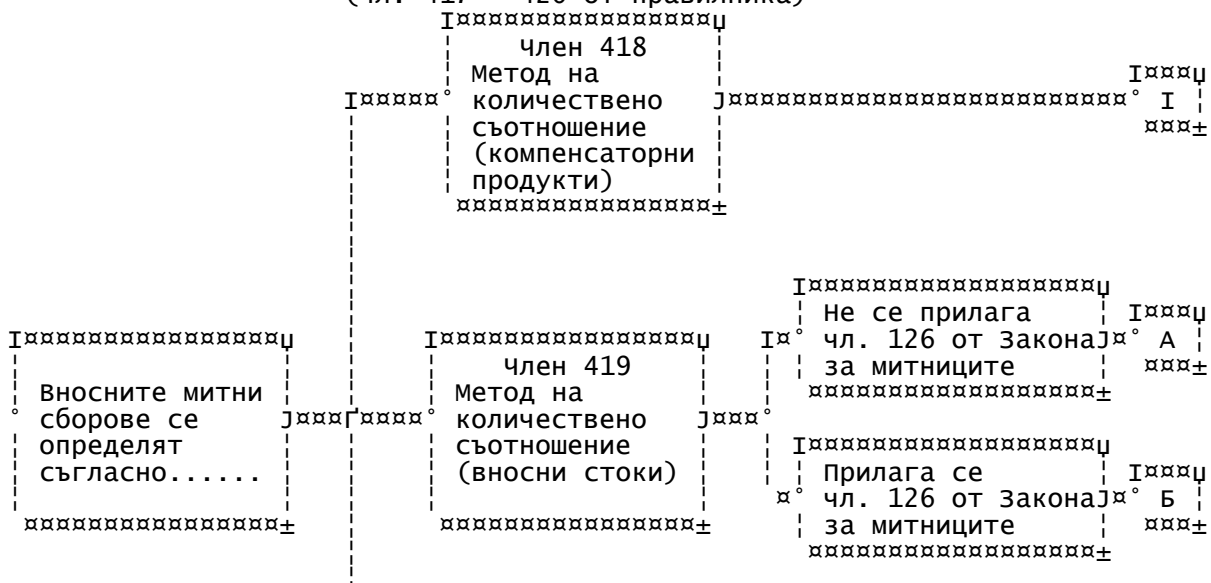
111. 5103	Отпадъци от вълна или от косми (фини или груби), с изключение на разvlakнените отпадъци	Всички обработки и преработки
112. 5104 00 00 0	Разvlakнени отпадъци от вълна или от фини или от груби косми	Всички обработки и преработки
113. 5202	Отпадъци от памук (включително разvlakнените отпадъци), некардирани, нито пенирани	Всички обработки и преработки
114. от 5301	Дреб и отпадъци от лен (включително разvlakнените отпадъци)	Всички обработки и преработки
115. от 5302	Дреб и отпадъци от коноп (включително разvlakнените отпадъци)	Всички обработки и преработки
116. от 5303	Дреб и отпадъци от текстилни ликови влакна (включително разvlakнените отпадъци)	Всички обработки и преработки
117. от 5304	Отпадъци от текстилни влакна (включително разvlakнените), класирани в тази позиция	Всички обработки и преработки
118. от 5305	Дреб и отпадъци от абака (включително разvlakнените отпадъци), класирани в тази позиция	Всички обработки и преработки
119. от 5305	Дреб и отпадъци от рами (включително разvlakнените отпадъци)	Всички обработки и преработки
120. от 5503 и 5504	Акрилни и вискозни влакна (с по-ниско качество и видими дефекти)	Производство на текстилни нишки от полиакрил или вискоза
121. 5505	Отпадъци от синтетични или изкуствени влакна (включително дреб, отпадъци от преди и разvlakнени отпадъци)	Всички обработки и преработки
122. 6310	Парцали, шнурове, въжета и дебели въжета под формата на отпадъци или на артикули, негодни за употреба	Всички обработки и преработки
123. 7001 00 10 0	Натрошено стъкло и други отпадъци и остатъци от стъкло	Всички обработки и преработки
124. от 7019	Нарязани стъклени влакна, стъклена вата	Тъкane
125. от 7019	Стъклени платна с очевидни дефекти	Тъкane на стъклена нишка
126. 7105	Диамантен прах от скъпоценни или от синтетични камъни	Всички обработки и преработки
127. от 7112	Остатъци от златен прах и други остатъци и отпадъци от благородни метали	Всички обработки и преработки
128. от 7202 21 и от 7202 29 00 0	Остатъци от пресяване на феросилиций	Производство на силициев тетрахлорид и силициев диоксид

129. 7204	Отпадъци и отломки от чугун, желязо или стомана (скрап); отпадъци, отлети на блокове, от желязо или от стомана	Всички обработки и преработки
130. от 7208 и от 7211	Изрезки от нелегирана стомана, получени от рязане на горещо валцувани широки ленти	Производство на горещо валцувани широки ленти от стомана или други плоско валцувани продукти от нелегирана стомана
131. от 7218 от 7222 от 7224 и от 7228	Остатъци от пръти от повторно легирана стомани	Производство на винтове, болтове или гайки от пръти от легирана стомани
132. от 7219, от 7220 от 7225 и от 7226	Остатъци от легирана стомани, получени от разрязване на широки горещо валцувани, ленти	Производство на широки ленти, горещо валцувани или от слитъци или от ламинирани брами от легирана стомани
133. от 7225 и от 7226	Остатъци от легирана стомани, получени от рязане на ламарини, наречени "магнитни"	Производство на трансформатори от ламарини, наречени "магнитни"
134. от 7226	Остатъци от легирана стомани, получени от рязане на стоманени ленти, наречени "магнитни"	Производство на трансформатори от стоманени ленти, наречени "магнитни"
135. от 7308	Секретни плъзгачи "чрез заварка", наречени съединени или заварени	Производство на секретни плъзгачи от широка и тънка стоманена лента
136. 7404 00	Отпадъци и отломки от мед	Всички обработки и преработки
137. 7503 00	Отпадъци и отломки от никел	Всички обработки и преработки
138. 7602 00	Отпадъци и отломки от алуминий	Всички обработки и преработки
139. 7802 00	Отпадъци и отломки от олово	Всички обработки и преработки
140. от 7804 11 00 0	Изрезки за повторна употреба от оловно фолио, покрити двустранно	Производство на оловно фолио, покрито двустранно, за фотографски цели от листове от винил и посребрена хартия
141. 7902 00 00 0	Отпадъци и отломки от цинк	Всички обработки и преработки
142. 8002 00 00 0	Отпадъци и отломки от калай	Всички обработки и преработки
143. 8101 91 90 0	Отпадъци и отломки от волфрам	Всички обработки и преработки
144. 8102 91 90 0	Отпадъци и отломки от молибден	Всички обработки и преработки
145. 8103 10 90 0	Отпадъци и отломки от тантал	Всички обработки и преработки

146. 8104 20 00 0	Отпадъци и отломки от магнезий (включително стружките, некалибрирани)	Всички обработки и преработки
147. 8105 10 90 0	Отпадъци и отломки от други	Всички обработки и преработки
от 8106 00 10 0	неблагоородни метали	
8107 10 90 0		
8108 10 90 0		
8109 10 90 0		
8110 00 19 0		
8111 00 19 0		
и от 8112		
148. от глава 84	Демонтирани и повредени части	Производство на машини
от глава 85	или отпадни части при	и апарати, превозни
от 8708	производствените операции	средства, екипировка,
от глава 90		електрическо оборудване,
		измервателни
		инструменти,
		уреди за контрол и
		налягане, както и на
		техните модификации и
		усъвършенстване с цел
		приравняване към други
		технически стандарти
149. глави 84, 85	Части и резервни части, както и части за машини, за апарати, за релсови превозни средства, за авиацията и други принадлежности	Ремонт и основен ремонт (монтаж и почистване чрез електрически или механични процеси), както и възстановяване (замяна на работещи части) на машини, апарати, релсови превозни средства, авиацията и други
150. 8708	Части и принадлежности за автомобилни превозни средства	Приспособяване на автомобилни превозни средства за специални цели

приложение № 43 към чл. 417, ал. 2
(Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.)

Примери за изчисляване дела на включените в компенсаторни вносни стоки (чл. 417 - 420 от правилника)

	Член 420 Метод на СТОЙНОСТНО СЪОТНОШЕНИЕ	Не се прилага чл. 126 от Закона за митниците	А
		Прилага се чл. 126 от Закона за митниците	Б

Въведение в приложение № 43

1. Делът на вносни стоки, включени в компенсаторни продукти, сеизчислява само когато е необходимо определеното на размера на митническото задължение по реда на чл. 125 от закона.

Това означава, че когато:

- всички компенсаторни продукти са получили митническо направление, при което не се дължи заплащане на вносни митни сборове, или
- вносните митни сборове се заплащат само за компенсаторни продукти, подлежащи на облагане съгласно чл. 126 от закона, методите на изчисления не се прилагат.

2. Количеството на компенсаторни продукти, които се получават, сеопределя въз основа на одобрения рандеман.

3. Прибавянето на местни стоки по време на производствения процес незасяга дела на включените в компенсаторните продукти вносни стоки и следователно не се взема предвид.

I. Член 418: Метод на количествено съотношение (компенсаторни продукти):

а) Вносни стоки:

100 кг А

б) Компенсаторни продукти:

90 кг Б

в) Митническо задължение за:

20 кг Б

г) Количество на вносните стоки, съответстващо на количеството Б, спрямо

което е възникнало митническо задължение:

$20/90 \times 100 \text{ кг} = 22,22 \text{ кг А}$.

II. Член 419: Метод на количествено съотношение (вносни продукти):

а) Вносни стоки:

100 кг А

б) Компенсаторни продукти:

80 кг Б, съдържащи = 80 кг А

10 кг В, съдържащи = 10 кг А

5 кг Г, съдържащи = 5 кг А

Общо:

95 кг А

в) Изчисляване на пропорционалността в кг А:

Б: $80/95 \times 100 \text{ кг} = 84,21 \text{ кг А}$

В: $10/95 \times 100 \text{ кг} = 10,53 \text{ кг А}$

Г: $5/95 \times 100 \text{ кг} = 5,26 \text{ кг А}$

Общо:

100 кг А

г) Митническо задължение за:

1. 10 кг Б

2. 5 кг Г

А. Не се прилага чл. 126 от закона

Количество на вносните стоки, съответстващо на количеството Б, спрямо което е възникнало митническо задължение:

Б: $10/80 \times 84,21 \text{ кг} = 10,53 \text{ кг А}$

Г: $5/5 \times 5,26 \text{ кг} = 5,26 \text{ кг А}$

Общо:

15,79 кг А

Б. Прилага се чл. 126 от закона

Г е включен в списъка по чл. 126

(1) Количество на вносните стоки, съответстващо на количеството Б, спрямо което е възникнало митническо задължение:

$10/80 \times 84,21 \text{ кг} = 10,53 \text{ кг А}$

(2) Частта от Г, облагаема по реда на чл. 125 и 126

По реда на чл. 126, т. 1 специфични мита за продукт Г могат да се приложат само доколкото този продукт "съответства пропорционално на изнесената част от

другите компенсаторни продукти", т. е. тези, невключени в списъка.

- Количество изнесени продукти в килограми А:

Б: $70 \text{ кг} = 70/80 \times 84,21 = 73,68 \text{ кг А}$

В: $10 \text{ кг} = 10/10 \times 10,53 = 10,53 \text{ кг А}$

xxxxxxxxxxxx

Общо: 84,21 кг А

- Изнесена част:

$[84,21/(100 - 5,26)] \times 100\% = 88,89\%$

- Облагаема част по реда на чл. 126:

$88,89\% \times 5 \text{ кг Г} = 4,44 \text{ кг Г}$

- Облагаема част по реда на чл. 125:

$5 \text{ кг} - 4,44 \text{ кг} = 0,56 \text{ кг Г} = 0,56 \times 5,26 = 0,59 \text{ кг А}$

5

(3) Общо облагаеми:

- Член 126: 4,4 кг Г

- Член 125: 0,59 кг А + 10,53 кг А = 11,02 кг А

III. Член 420: Метод на стойностно съотношение

Прилага се чл. 126 от закона:

а) Вносни стоки:

100 кг А

б) Количество и стойност на компенсаторните продукти:

(Да се има предвид левовата равностойност на посочената в евростойност)

80 кг Б при цена 20 евро/кг = 1600 евро

10 кг В при цена 12 евро/кг = 120 евро

5 кг Г при цена 5 евро/кг = 25 евро (Г е в списъка по чл. 126)

xxxxxxxxxxxx

Общо: 1745 евро

в) Изчисляване на пропорционалността в кг А:

Б: $1600/1745 \times 100 \text{ кг} = 91,69 \text{ кг А}$

В: $120/1745 \times 100 \text{ кг} = 6,88 \text{ кг А}$

Г: $25/1745 \times 100 \text{ кг} = 1,43 \text{ кг А}$

xxxxxxxxxxxx

Общо: 100 кг А

г) Митническо задължение за:

1. 10 кг Б

2. 5 кг Г

А. Не се прилага чл. 126 от закона

Количество на вносните стоки, съответстващо на количеството Б, спрямо което е възникнало митническо задължение:

$10/80 \times 91,69 \text{ кг} = 11,46 \text{ кг А}$

Б. Прилага се чл. 126 от закона

Г е включен в списъка по чл. 126

(1) Количество на вносните стоки, съответстващо на количеството Б, спрямо което е възникнало митническо задължение:

$10/80 \times 91,69 \text{ кг} = 11,46 \text{ кг А}$

(2) Частта от Г, облагаема по реда на чл. 126 и 125

По реда на чл. 126, т. 1 специфични мита за продукт Г могат да сеприложат само доколкото този продукт "съответства пропорционално на изнесената част от другите компенсаторни продукти", т. е. тези, невключени в списъка.

- Стойност на изнесените компенсаторни продукти:

(Да се има предвид левовата равностойност на посочената в евростойност)

Б: $70 \times 20 \text{ евро} = 1400 \text{ евро}$

В: $10 \times 12 \text{ евро} = 120 \text{ евро}$

xxxxxxxxxxxx

Общо: 1520 евро

- Изнесена част:

$[1520/(1745 - 25)] \times 100\% = 88,37\%$

- Облагаема част по реда на чл. 126:

$88,37\% \times 5 \text{ кг Г} = 4,42 \text{ кг Г}$

- Облагаема част по реда на чл. 125:

$5 \text{ кг} - 4,42 \text{ кг} = 0,58 \text{ кг Г} = 0,58 \times 1,43/5 = 0,17 \text{ кг А}$

(3) Общо облагаеми:

- Член 126 : 4,42 кг Г

- Член 125 : 0,17 кг А + 11,46 кг А = 11,63 кг А

Приложение № 44 към чл. 431, ал. 1

1. Титуляр на разрешение за активно усъвършенстване:	ИНФ Информационен лист № А/0000000
1	Активно усъвършенстване
оригинал	

<p>3. Получател на искането за информация:</p>	<p>2. ИСКАНЕ(1) Исканец Исканец ± Долуподписаният титуляр на разрешение за активно усъвършенстване подава искане за прилагане на чл. 435, ал. 1 от правилника (2) Исканец Исканец ± Митническото уреждане, посочено в клетка 4, изисква: Исканец Исканец ± потвърждаване и посочване на сумата на вносните митни сборове (3) и лихвите за поставените под активно усъвършенстване стоки в случаите на разрешено оформяне под режим внос на стоките или продуктите, посочени в клетка 5.</p>
<p>4. Получател на информацията:</p>	<p>Исканец Исканец ± посочване на размера на обезпечението. Място: Дата: (ден - месец - година) Печат: Подпис:</p>
<p>5. Маркировки и номера - Брой и вид на колетите - Описание на продуктите или стоките:</p>	<p>6. Нето количество: 7. Тарифен номер по Митническата тарифа на Република България</p>
<p>ИНФОРМАЦИЯ, ПРЕДОСТАВЯНА ОТ МИТНИЧЕСКИТЕ ОРГАНИ</p>	
<p>8. Необходими данни за прилагане на мерки на търговската политика, както и елементи, необходими за вносните стоки, като количество, тарифен номер по Митническата тарифа на Република България, произход на стоките, митническа стойност и др.:</p>	
<p>9. Задължение за : (а) Вносни митни сборове: (б) Лихви, съгласно чл. 416 (в) Суми в лева</p>	
<p>10. Прилагане на мерки на търговската политика (1): Исканец Исканец ± Да Исканец Исканец ± Не, поради следните причини: (1) Отбележете с "x" съответната отметка (2) В клетка 11 посочете датата на първото поставяне под режим (3) Задължения за митни сборове</p>	<p>11. Бележки: Исканец Исканец ± Дата на първо поставяне под режим: (ден - месец - година) 12. Място: Дата: (ден - месец - година) Печат: Подпис:</p>
<p>гръб на оригинала</p>	
<p>13. Искане за последваща проверка Посоченото по-долу митническо учреждение изисква проверка на автентичността на този информационен лист и точността на съдържащата се в него информация. Място: Митническо учреждение</p>	

Дата: (ден - месец - година) Печат: _____
Подпис: _____

14. Резултати от проверката
Извършената от посоченото по-долу митническо учреждение проверка потвърждава, че този информационен лист (1) е бил подпечатан от посоченото митническо учреждение, както и че съдържащата се в него информация е:
Ixxxx
xxx± точна.
Ixxxx
xxx± изисква направените в бележките забележки

Място: _____ Митническо учреждение

Дата: (ден - месец - година) Печат: _____
Подпис: _____

(1) Отбележете с "x" съответната отметка.

Бележки:

А. Общи бележки:
1. Частта по исканата информация в листа (клетки 1 - 7) се попълва или от титуляря на разрешението за активно усъвършенстване, или от учреждението, изискващо информацията.

2. Формулярът се попълва четливо и без да се трие, за предпочитане напишеща машина. Той не трябва да съдържа изтрети или презаписани думи. Корекциите следва да се извършват чрез зачеркване на грешната дума и добавяне на необходимите допълнителни данни. Корекциите се потвърждават чрез подпис от лицето, попълващо листа, и от митническото учреждение, което го е издало.

Б. Специални бележки по ред на номерата на отделните графи:

1. Посочете точното наименование и точния адрес. Тази клетка се оставя празна, когато искането се подава от митническото учреждение, което изисква информацията.

3. Посочете точното наименование и точния адрес на митническото учреждение, на което се представя искането.

4. Посочете точното наименование и точния адрес на митническото учреждение, което изисква информацията. Тази клетка се оставя празна, когато искането се подава от титуляря на разрешението за активно усъвършенстване.

5. Посочете броя, вида, маркировката и номерата на колетите. Когато стоките или продуктите не са пакетирани, посочете броя на предметите или, когато е по-подходящо, впишете "насипни товари".

6. Количествата се посочват в единици от метричната система: нето кг, литри, мк и т. н.

7. Сумите се посочват в левове - по една цифра на посочено място, като последните две са запазени за делителните на лева.

1. Титуляр на разрешение за активно усъвършенстване: _____
Ixxxx
xxx±
ИНФ Информационен лист № А/000000
1 Активно усъвършенстване копие

3. Получател на искането за информация: _____
2. ИСКАНЕ (1)
Ixxxx
xxx± Долуподписаният титуляр на разрешение за активно усъвършенстване подава искане за прилагане на чл. 435, ал. 1 от правилника (2)
Ixxxx
xxx± Митническото уреждане, посочено в клетка 4, изисква:
Ixxxx
xxx± потвърждаване и посочване на сумата на вносните митни сборове (3) и лихвите за поставените под активно усъвършенстване стоки в случаите на

разрешено оформяне под режим внос на стоките или продуктите, посочени в клетка 5.

4. Получател на информацията:

Име:
посочване на размера на обезпечението.
Място:
Дата: (ден - месец - година) Печат:
Подпис:

5. Маркировки и номера - Брой и вид на колетите -
Описание на продуктите или стоките:

6. Нето количество:
7. Тарифен номер по Митническата тарифа на Република България

ИНФОРМАЦИЯ, ПРЕДОСТАВЯНА ОТ МИТНИЧЕСКИТЕ ОРГАНИ

8. Необходими данни за прилагане на мерки на търговската политика, както и елементи, необходими за вносите стоки, като количество, тарифен номер по Митническата тарифа на Република България, произход на стоките, митническа стойност и др.:

9. Задължение за :
(а) Вносни митни сборове: (б) Лихви, съгласно чл. 416 (в) Суми в лева

10. Прилагане на мерки на търговската политика (1):

11. Бележки:

Име:
Да
Име:
Не, поради следните причини:

Име:
Дата на първо поставяне под режим:
(ден - месец - година)

(1) Отбележете с "x" съответната отметка
(2) В клетка 11 посочете датата на първото поставяне под режим
(3) Задължения за митни сборове

12. Място:
Дата: (ден - месец - година) Печат:
Подпис:

гръб на копието

13. Искане за последваща проверка

Посоченото по-долу митническо учреждение изисква проверка на автентичността на този информационен лист и точността на съдържащата се в него информация.

Място:
Дата: (ден - месец - година) Печат:
Подпис:

Митническо учреждение

14. Резултати от проверката
Извършената от посоченото по-долу митническо учреждение проверка потвърждава, че този информационен лист (1) е бил подпечатан от посоченото митническо учреждение, както и че съдържащата се в него информация е:

Име:
точна.
Име:
изисква направените в бележките забележки.

Митническо учреждение

Място:

Дата: (ден - месец - година) Печат:
Подпис:

У
(1) Отбележете с "x" съответната отметка.

Бележки

А. Общи бележки:

1. Частта по исканата информация в листа (клетки 1 - 7) се попълва илиот титуляря на разрешението за активно усъвършенстване, или от учреждението, изискващо информацията.
2. Формулярът се попълва четливо и без да се трие, за предпочитане напишеща машина. Той не трябва да съдържа изтрити или презаписани думи. Корекциите следва да се извършват чрез зачеркване на грешната дума и добавяне на необходимите допълнителни данни. Корекциите се потвърждават чрез подпис от лицето, попълващо листа, и от митническото учреждение, което го е издало.

Б. Специални бележки по ред на номерата на отделните графи:

1. Посочете точното наименование и точния адрес. Тази клетка се оставя празна, когато искането се подава от митническото учреждение, което изисква информацията.
3. Посочете точното наименование и точния адрес на митническото учреждение, на което се представя искането.
4. Посочете точното наименование и точния адрес на митническото учреждение, което изисква информацията. Тази клетка се оставя празна, когато искането се подава от титуляря на разрешението за активно усъвършенстване.
5. Посочете броя, вида, маркировката и номерата на колетите. Когатостоките или продуктите не са пакетирани, посочете броя на предметите или когато е по-подходящо, впишете "насипни товари".
6. Количествата се посочват в единици от метричната система: нето кг, литри, мк и т. н.
7. Сумите се посочват в левове - по една цифра на посочено място, като последните две са запазени за делителните на лева.

Приложение № 45 към чл. 438

Преместване на стоки или продукти от титуляря на едно разрешение на титуляря на друго разрешение

1. Когато се преместват стоки или продукти от титуляря на едноразрешение на титуляря на друго разрешение, се използва Единният административен документ, като се попълват формуляри 1, 4 и 5 и се попълва допълнителен формуляр 1.
2. Преди да се извърши преместването на стоките или продуктите, поначин, който надзорното митническо учреждение определя, то трябва да бъде уведомено от титуляря на първото разрешение за предстоящото преместване с цел предприемане на контролни действия, които счита за необходими.
3. Формуляр 1 се задържа от първия титуляр на разрешението, който се явява изпращач на стоките или продуктите, и се съхранява заедно с водения от него отчет за активно усъвършенстване.
4. Останалите формуляри придружават стоките или продуктите.
5. При получаване на стоките или продуктите титулярят на второторазрешение, който се явява получател на стоките или продуктите, уведомява своето надзорно митническо учреждение по начин, определен от самото учреждение, за преместването и задържа допълнителния формуляр заедно с отчета за активно усъвършенстване.
6. Формуляри 4 и 5 се изпращат от титуляря на второто разрешение до неговото надзорно митническо учреждение. Това митническо учреждение задържа формуляр 4 и изпраща формуляр 5, след като го завери, на надзорното митническо учреждение на първия титуляр на разрешението.

Допълнение

Декларацията, посочена в т. 1 от това приложение, използвано за преместване на стоки от титуляря на едно разрешение на титуляря на друго разрешение, задължително трябва да съдържа информацията в съответните клетки, описани по-долу. Останалите клетки не е необходимо да се попълват, ако титулярите на разрешения представят статистическите данни на месечна основа. В противен случай митническите органи могат да изискват попълването на останалите клетки или да бъдат подадени формулярите, предназначени за статистически цели.

2. "Изпращач": Изписват се името или търговското наименование на титуляря на първото разрешение и неговият пълен адрес, както и номерът на издаденото му разрешение.

3. "Комплекти": Посочете поредния номер от набора формуляри заедно с цялата бройка използвани комплекти.

Когато декларацията се отнася до една стока, клетка 3 не се попълва, но се вписва цифрата 1 в клетка 5.

5. "Стоки – брой": Вписва се с цифри броят на видовете стоки, описани като самостоятелни тарифни позиции в клетка 31 "Колети и описание на стоките". Съдържанието на клетка 5 трябва да съвпада със съдържанието на клетка 32 на последната декларирана стока.

8. "Получател": Изписват се името или търговското наименование натитуляря на второто разрешение и пълният му адрес.

15. "Държава на износ" : Вписва се името на страната – изпращач навносните стоки.

31. "колети и описание на стоката (маркировки и номера; № на контейнер(и); брой и вид)": Вписват се търговското наименование на стоката и данни за точното ѝ идентифициране в съответствие с Митническата тарифа на Република България, видът и количеството на колетите и тяхната маркировка; в случаите на неупаковани стоки – обозначението "в насипно състояние"; когато стоката се превозва с контейнер(и), вписват се броят, видът и номерата на контейнерите.

32. "Стока №": Посочете поредния номер на стоката от общия бройстоки, декларирани в декларацията, или използваните допълнителни формуляри по определението в съответствие с клетка 5.

33. "Тарифен номер": Вписва се тарифният номер на преместваната стока по Митническата тарифа на Република България.

37. "Режим" : Вписва се код 5751.

38. "Нето тегло": Вписва се нетното тегло на стоката, описана в клетка 31, в килограми. Нетното тегло представлява чистото тегло на стоката без опаковката и амбалажа.

41. "Допълнителна мерна единица": Посочват се допълнителната мярка и количеството.

44. "Допълнителна информация; представени документи, удостоверения и разрешения": Вписва се "Стоки от активно усъвършенстване – система с отложено плащане".

В допълнение се посочва номерът на използвания информационен лист ИНФ 1, когато се прилага чл. 435, ал. 1 от правилника, или равностойният на него документ, съгласно чл. 435, ал. 3 от правилника.

46. "Статистическа стойност": Вписва се митническата стойност в левове.

54. "Място и дата, подпис и име на декларатор/представител": саморъчен подпис на лицето, посочено в клетка 2, последван от личното и фамилното име на длъжностното лице.

Приложение № 46 към чл. 464, ал. 1

Информационен лист	
1. Титуляр на разрешение за активно усъвършенстване	инф. 7 оригинал № А/00000000
Лице за контакти	Активно усъвършенстване
2. Декларатор	3. Издаващо митническо учреждение
4. Разрешение за активно усъвършенстване №	Бележки
5. Номер и дата на предишно издадено разрешение и издаващо митническо учреждение	
6. КОМПЕНСАТОРНИ ПРОДУКТИ	
7. Описание	8. Нето количество (1)
9. Митническо направление и № на документите	
10. СТОКИ, ПОСТАВЕНИ ПОД РЕЖИМ АКТИВНО УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ	
11. Описание	12. Нето количество (1)
11. Описание	12. Нето количество (1)
11. Описание	12. Нето количество (1)
ПЕЧАТ НА ИЗДАВАЩО МИТНИЧЕСКО УЧРЕЖДЕНИЕ	13. Място и дата
Посочената информация е точна	Подпис на декларатора

Място и дата: _____ Подпис и печат: _____
У

(1) Килограми, литри, брой

М

МОЛБА ЗА ПОСЛЕДВАЩА ПРОВЕРКА
Посоченото по-долу митническо учреждение изисква проверка на автентичността на този информационен лист и точността на съдържащата се в него информация.

Място и дата _____ Митническо учреждение _____

Подпис и печат _____

РЕЗУЛТАТ ОТ ПРОВЕРКАТА

Извършената от посоченото по-долу митническо учреждение проверка потвърждава, че този информационен лист (1):

Иц
± е бил подпечатан от посоченото митническо учреждение, както и че съдържащата се в него информация е точна.

Иц
± изисква направените в забележките бележки.

Място и дата _____ Митническо учреждение _____

Подпис и печат _____

У

ЗАБЕЛЕЖКИ

(1) Отбележете с "x" съответната клетка.

Изискванията относно информационен лист инф 7 1. формулярът на информационен лист инф 7 се отпечатва на бяла хартия без механични примеси, изработена за писане и с тегло между 40 и 65 г/мк. 2. формулярът следва да е с размери 210 x 297 мм. 3. Всеки формуляр трябва да носи индивидуален сериен номер.

У

1. Титуляр на разрешение за активно усъвършенстване	Информационен лист инф. 7 копие № А/00000000
Лице за контакти	Активно усъвършенстване

У

2. Декларатор	3. Издаващо митническо учреждение
---------------	-----------------------------------

У

4. Разрешение за активно усъвършенстване №	Бележки
--	---------

У

5. Номер и дата на предишно издадено разрешение и издаващо митническо учреждение	
--	--

У

6. КОМПЕНСАТОРНИ ПРОДУКТИ	
---------------------------	--

У

7. Описание	8. Нето количество (1)
-------------	------------------------

У

9. Митническо направление и № на документите	
--	--

У

10. СТОКИ, ПОСТАВЕНИ ПОД РЕЖИМ АКТИВНО УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ	
--	--

У

11. Описание	12. Нето количество (1)
--------------	-------------------------

У

11. Описание	12. Нето количество (1)
--------------	-------------------------

У

11. Описание	12. Нето количество (1)
--------------	-------------------------

ПЕЧАТ НА ИЗДАВАЩО МИТНИЧЕСКО УЧРЕЖДЕНИЕ | 13. Място и дата
 Посочената информация е точна | Подпис на декларатора

Място и дата: | Подпис и печат:
 ~~~~~

(1) Килограми, литри, брой
 ~~~~~

МОЛБА ЗА ПОСЛЕДВАЩА ПРОВЕРКА
 Посоченото по-долу митническо учреждение изисква проверка на автентичността на този информационен лист и точността на съдържащата се в него информация.

Място и дата | Митническо учреждение

Подпис и печат
 ~~~~~

РЕЗУЛТАТ ОТ ПРОВЕРКАТА
 Извършената от посоченото по-долу митническо учреждение проверка потвърждава, че този информационен лист (1):

± е бил подпечатан от посоченото митническо учреждение, както и че съдържащата се в него информация е точна.

± изисква направените в забележките бележки.

Място и дата | Митническо учреждение

Подпис и печат
 ~~~~~

ЗАБЕЛЕЖКИ
 ~~~~~

(1) Отбележете с "x" съответната клетка.
 Изисквания относно информационен лист инф 7 1. формулярът на информационен лист инф 7 се отпечатва на бяла хартия без механични примеси, изработена за писане и с тегло между 40 и 65 г/мк. 2. формулярът следва да е с размери 210 x 297 мм. 3. Всеки формуляр трябва да носи индивидуален сериен номер.

Приложение № 47 към чл. 466

Списък на операциите по обработка, посочени в чл. 466

№ по ред	Колона 1	Колона 2
	Стоки, за които е разрешена обработка под митнически контрол	Обработки, които могат да се извършват
1.	Стоки от всички видове	Преработка в единични образци (мостра) или представени в колекция
2.	Стоки от всички видове	Превръщане в остатъци, отпадъци или брак
3.	Стоки от всички видове	Денатуриране
4.	Стоки от всички видове	Възстановяване на части или на елементи
5.	Стоки от всички видове	Отделяне и/или бракуване на повредени части
6.	Стоки от всички видове	Преработка с цел отстраняване на последствията от причинените повреди
7.	Стоки от всички видове	Обичайни преработващи операции, които могат да се извършват в митническите

складове или в свободните зони

8. Тютюни от глава 24 на Митническата тарифа

Преработка в "хомогенизирани" или "възстановени" тютюни от тарифен номер 2403 91 00 0 и/или прахообразни тютюни от тарифен номер 2403 99 90 0

9. Сурови или необработени тютюни от позиция 2401 10

Преработка в тютюни, частично или изцяло очистени от твърдите жилки от подпозиция 2401 20 и в отпадъци от тютюни от тарифен номер 2401 30 00 0

10. Палмово масло от тарифен номер 151110100

Преработка във:
- смеси от мастни киселини от тарифни номера 3823 11 00 0, 3823 12 00 0, 3823 19 10 0, 3823 19 30 0 и 3823 19 90 0

или
Твърди фракции от палмово масло от тарифен номер 1511 90 19 0

- мастни киселини от тарифни номера 2915 70 15 0, 2915 70 25 0, 2915 90 10 0, от 2915 90 80 0, от 2916 15 00 0 и от 2916 19 80 0

или
Течни фракции от палмово масло от тарифен номер 1511 90 91 0

- смеси от метилови естери на мастни киселини от тарифен номер 3823 70 00 0

или
Кокосово масло от тарифен номер 1513 11 10 0

- метилови естери на мастни киселини от тарифни номера от 2915 70 20 0, от 2915 70 80 0, от 2915 90 80 0,

или
Течни фракции от кокосово масло от тарифен номер 1513 19 30 0

от 2916 15 00 0 и от 2916 19 80 0
- смеси от мастни алкохоли от тарифен номер 3823 70 00 0

или
Палмистово масло от тарифен номер 1513 21 11 0

- мастни алкохоли от тарифни номера 2905 16 80 0, 2905 17 00 0 и 2905 19 90 0

или
Течни фракции от палмистово масло от тарифен номер 1513 29 30 0

- глицерин от тарифен номер 1520 10 00 0

или
Масло от бабасу от тарифен номер 1513 21 19 0

11. Продукти от тарифни позиции 2707 10, 2707 20, 2707 30, 2707 50, 2707 91 00 0, 2707 99 30 0, 2707 99 91 0, 2707 99 99 0 и 2710 00

Преработка в продукти от тарифни номера 2710 00 71 0

12. Сурови масла от тарифни номера 2707 99 11 0 и 2707 99 19 0

Преработка в продукти от тарифни номера 2707 10 90 0, 2707 20 90 0, 2707 30 90 0, 2707 50 90 0, 2707 99 30 0, 2707 99 99 0, 2902 20 90 0, 2902 30 90 0, 2902 41 00 0, 2902 42 00 0, 2902 43 00 0 и 2902 44 90 0

13. Хромов триоксид от тарифен номер 2819 10 00 0

Преработка в хром от тарифен номер 8112 20 31 0

14. Газьол с тегловно съдържание на сяра, превишаващо 0,2% от тарифен номер 2710 00 68 0

Смеси от продукти в колона 1, както и смеси и/или на други продукти с газьол със съдържание на сяра под 0,2% от тарифен номер 2710 00 67 0, за получаване на газьол със съдържание на сяра под 0,2% от тарифен номер 2710 00 67 0

Керосин от тарифен номер 2710 00 55 0

14. Газьол с тегловно съдържание на сяра, превишаващо 0,2% от тарифен номер 2710 00 68 0

Керосин от тарифен номер 2710 00 55 0

14. Газьол с тегловно съдържание на сяра, превишаващо 0,2% от тарифен номер 2710 00 68 0

- принадлежности (часовници, секундомери, компаси, микрофони, експозиметри, звукови ленти, агрегати за ток, трансформатори, батерии и акумулатори, зареждащи устройства за батерии, отоплителни и вентилационни уреди, климатични инсталации и т.н.);

- носители на звук или образ, със или без запис (с надписи за началото или края на предаването, разпознавателни знаци и мелодии на телевизионната компания, музикални откъси и т.н.);

- филмови кадри - пробни копия ("film rushes");

- музикални инструменти, костюми, декори и други сценични реквизити, материали за гримиране, сешоари.

г) Превозни средства, проектирани или специално приспособени запосочените в буква "б" цели, като:

- превозни средства за телевизионни предавания;

- превозни средства за телевизионни принадлежности;

- превозни средства с видеозаписващи устройства;

- превозни средства за звукозапис и звуковъзпроизвеждане;

- превозни средства с бавно движение;

- осветителни превозни средства.

Б. Кинематографично оборудване

а) Оборудване като:

- камери от всякакъв вид (филмови и електронни камери);

- инструменти и апарати за измервания и тествания (осцилографи, системи за тестване на ленто- и видеозаписващи апарати, мултиметри, кутии за инструменти и чанти, векторскопи, видеогенератори и т.н.);

- подвижни колички и кранове за камери;

- осветително оборудване (прожектори, трансформатори, стативи);

- редакционно оборудване;

- апарати за записване или възпроизвеждане на звук или образ (ленто- и видеозаписващи апарати и видеовъзпроизвеждащи апарати, микрофони, микспултове, високоговорители);

- носители на звук или образ, със или без запис (с надписи за началото или края на предаването, разпознавателни знаци, музикални откъси и т.н.);

- филмови кадри - пробни копия ("film rushes");

- принадлежности (часовници, секундомери, компаси, микрофони, микспултове, звукови ленти, агрегати за ток, трансформатори, батерии и акумулатори, зареждащи устройства за батерии, отоплителни и вентилационни уреди, климатични инсталации и т.н.);

- музикални инструменти, костюми, декори и други сценични реквизити, pedestals (сценични материали, сцени), материали за гримиране, сешоари.

б) Превозни средства, предназначени или специално приспособени запосочените в буква "а" цели.

В. Друго оборудване

а) Оборудване за монтаж, тестване, пускане в експлоатация, контрол, поддържане или поправка на машини, съоръжения, средства за транспорт и т.н., като:

- инструменти;

- инструменти и апарати за измерване, изпитване или технически контрол (на температура, налягане, разстояние, височина, площ, скорост и т.н.), включително и електрически прибори (волтметри, амперметри, измервателни кабели, сравнители, трансформатори, регистриращи уреди и т.н.);

- апарати и оборудване за фотографиране на машини и съоръжения по време на монтажа и след това;

- апарати за технически контрол на кораби.

б) Оборудване, необходимо за дейността на бизнесмени, консултанти, икономическите въпроси, експерти по въпросите на производителността на труда, ревизори и представители на други подобни професии, като:

- персонални компютри;

- пишещи машини;

- уреди за предаване, записване или възпроизвеждане на звук или образ;

- изчислителни машини и апарати.

в) Оборудване, необходимо на експерти, извършващи топографски изследвания или геофизични проучвателни работи, като:

- измервателни инструменти и апарати;

- сондажно оборудване;

- предавателни и далекосъобщителни уреди.

г) Оборудване, необходимо на експерти по борба срещу замърсяването на околната среда.

д) Инструменти и апарати, необходими на лекарите, хирурзите, ветеринарите, акушерките и на представители на други подобни професии.

е) Оборудване, необходимо на археолози, етнографи, консерватори, палеонтолози, географи, зоолози и на други учени.

ж) Оборудване, необходимо на артисти, театрални трупи и оркестри, включително и всички предмети, използвани при публични или частни изпълнения (музикални инструменти, декори, костюми и т.н.).

з) Оборудване, необходимо на лектори за онагледяване на техните лекции.

и) Оборудване, необходимо при фотографски пътувания (камери и фотоапарати от всякакъв вид, касети, светломери, обективи, стативи, акумулатори, задвижващи ремъци, зареждащи уреди за батерии, монитори, осветителни уреди, модни стоки и аксесоари за модели и т.н.).

к) Превозни средства, проектирани или специално приспособени за определените в букви "а" и "и" цели, като подвижни системи за проверка, пътуващи работилници и пътуващи лаборатории.

Приложение № 49 към чл. 493, ал. 2

Педагогически материали

А. Устройства за записване или възпроизвеждане на звук или образ, като:

- прожекторни апарати за диапозитиви и диафилми от всякакъв размер;
- кинематографични прожекторни апарати;
- шрайбпроектори и сродните им;
- магнетофони, магнетоскопи и видеооборудване;
- телевизионно оборудване в затворена мрежа.

Б. Носители на звук и картина, като:

- диапозитиви, диафилми и микрофилми;
- кинематографични филми;
- звукозаписни носители (магнитни ленти, дискове);
- видеоленти.

В. Специализирани материали, като:

- библиографско оборудване и аудио-визуални материали за библиотеки;
- подвижни библиотеки;
- езикови лаборатории;
- оборудване за симултанен превод;
- програмирани машини за преподаване, работещи на механичен или електронен принцип;

- материали, специално проектирани за образователни цели или за професионално обучение на инвалиди.

Г. Други материали, като:

- стенни диаграми, модели, графики, карти, планове, фотографии и чертежи;
- инструменти, апарати и модели, проектирани за демонстрационни цели;
- колекции от предмети, съдържащи визуална или

аудиопедагогическа информация, подготвени за преподаването на един учебен предмет (комплекти за обучение);

- инструменти, апарати, сечива и режещи машини за обучение в занаяти и професия;

- оборудване, включително специално приспособени или проектирани за използване в спасителни операции превозни средства, които се внасят за обучение на лица, участващи в спасителни операции.

Приложение № 50 към чл. 493, ал. 2

Други стоки, внасяни за образователни, научни или културни дейности

1. Костюми и декори, изпратени на заем, за безплатно ползване, на драматични състави или театрални трупи.

2. Музикални партитури, изпратени на заем, за безплатно ползване, на музикални театри или оркестри.

Приложение № 51 към чл. 501, ал. 3, т. 1

Произведения на изкуството, предмети за колекции или антични предмети

А. "Произведения на изкуството" са:

- картини, колажи и подобни декоративни гравюри, рисунки, живописни картини и графики, изработени изцяло ръчно от художника, различни от планове и чертежи за архитектурни, инженерни, промишлени, търговски, топографски или подобни цели, ръчно декорирани промишлени изделия, театрални декори, ръчно изработени в студио дрехи или подобни рисувани платна (позиция по Митническата тарифа-9701);

- оригинални гравюри, щампи и литографии, които представляват ограничен брой черно-бели или цветни отпечатащи, получени директно от едно или няколко клишета, изработени изцяло ръчно от художника независимо от техниката или използвания материал, но без прилагането на каквато и да е механична или фотомеханична техника (тарифен номер 9702 00 00 0);

- оригинални статуи и скулптури от всякакъв материал, при условие че са изработени изцяло от твореца; скулптурни отливки, чийто брой е ограничен до осем копия и които са под надзора на твореца или законните му наследници (тарифен номер 9703 00 00 0);

- ръчно тъкани и ръчно бродирани гоблени (тарифен номер 5805 00 00 0) и ръчно изработен текстил за стена (позиция по Митническата тарифа 6304), изработени по оригинални проекти на творци, при условие че от всеки са направени не повече от осем копия;

- единични керамични изделия, изработени от твореца и подписани от него;

- медни съдове, изработени изцяло ръчно, ограничени до осем копия, върху които е положен подписът на твореца или работилницата, с изключение на ювелирни, златарски и сребърни изделия;

- фотографии, направени от творец, копирани от него или под негов надзор, подписани и номерирани и ограничени до 30 копия, от всички размери, включително и в рамки.

Б. "Предмети за колекции" са:

- пощенски или таксови марки, пощенски печати, първодневни пликове, пощенски маркирани пликове или картички и други подобни, унищожени или не, но които не са в обръщение, нито са предназначени да бъдат в обръщение в страната на предназначението (тарифен номер 9704 00 00 0);

- зооложки, ботанически, минералогични, анатомични или други колекции образци за колекции, или такива с историческа, археологическа, палеонтологическа, етнографска или нумизматична стойност (тарифен номер 9705 00 00 0).

В. "Антични предмети" са предметите на повече от 100 години, различният произведението на изкуството или от предметите за колекции (тарифен номер 9706 00 00 0).

Приложение № 52 към чл. 503, ал. 2

Лични вещи на пътниците и стоки, внасяни
за спортни цели

А. Лични вещи на пътниците

1. Облекло.

2. Тоалетни принадлежности.

3. Лични накити.

4. Фотоапарати и кинокамери с разумно количество филми и принадлежности към тях.

5. Ръчно преносими прожекторни апарати за диапозитиви и филми и техните принадлежности, както и подходящо количество диапозитиви и филми.

6. Видеокамери и ръчно преносими видеозаписващи апарати с подходящо количество ленти.

7. Ръчно преносими музикални инструменти.

8. Ръчно преносими грамофони с грамофонни плочи.

9. Ръчно преносими звукозаписващи и възпроизвеждащи апарати (включително диктофони) с ленти.

10. Ръчно преносими радиоприемници.

11. Ръчно преносими телевизори.

12. Ръчно преносими пишещи машини.

13. Ръчно преносими изчислителни машини.

14. Ръчно преносими персонални компютри.

15. Бинокли.

16. Детски колички.

17. Инвалидни колички.

18. Спортно оборудване, като палатки и други принадлежности за къмпинг, принадлежности за риболов, екипировка за алпинизъм, водолазна екипировка, спортни огнестрелни оръжия с муниции, безмоторни велосипеди, канута или каяци с дължина не по-голяма от 5,5 метра, ски, ракети за тенис, сърфове, уиндсърфове, оборудване за голф, делтаплани и други подобни летателни апарати.

19. Ръчно преносими апарати за хемодиализа и подобни медицински апарати, а също така и принадлежностите към тях за еднократна употреба.

20. Други предмети с явно личен характер.

Б. Стоки, внасяни за спортни цели

1. Оборудване за състезания на писта и поле, като:

- препятствия;

- копия, дискове, прътове за овчарски скок, гюлета, чукове.

2. Оборудване за игри с топка като:

- топки от всякакъв вид;

- ракети за тенис, чукове за игра на крикет, бухалки, стикове и

други подобни;

- мрежи от всякакъв вид;

- греди за врати.

3. Оборудване за зимни спортове като:

- ски и щеки;

- кънки;

- шейни за бобслей;

- екипировка за кърлинг.
- 4. Спортно облекло, спортни обувки, спортни ръкавици, каски (шлемове) и други подобни от всякакъв вид.
- 5. Оборудване за воден спорт като:
  - канута и каяци;
  - платноходки и гребни лодки, платна, гребла и весла;
  - сърфове и платна.
- 6. Моторни превозни средства и плавателни съдове като:
  - автомобили;
  - мотоциклети;
  - моторни кораби.
- 7. Оборудване за различни прояви като:
  - спортни оръжия и муниции;
  - безмоторни велосипеди;
  - стрели и лъкове;
  - снаряжение за фехтовка;
  - гимнастическо оборудване;
  - компаси;
  - тепихи и татами;
  - оборудване за вдигане на тежести;
  - оборудване за конен спорт, двуколки;
  - делтаплани, уиндсърфове;
  - алпинистко оборудване;
  - касети с музикални записи, предназначени за спортни мероприятия.
- 8. Спомагателно оборудване като:
  - оборудване за измерване и за отчитане на резултати;
  - апарати за тестване на кръв и урина.

Приложение № 53 към чл. 504, ал. 3

Туристически рекламни материали

А. Материали, предназначени за показване в офисите на акредитираните представители или кореспонденти, назначени от официалните национални туристически агенции, или на други места, одобрени от митническите органи на Република България; картини и рисунки, снимки в рамки и увеличени снимки, художествени книги, платна, гравюри или литографии, скулптури, гоблени и други подобни произведения на изкуството.

Б. Витрини, щандове и подобни артикули, предназначени за показване на материали, включително и електрическото и механично оборудване, необходимо за провеждане на това показване.

В. Магнетофонни записи и други звукозаписи, предназначени за безплатно представяне, с изключение на такива, които могат да бъдат използвани като търговска реклама на собствен бизнес, както и на такива, които се продават в търговската мрежа на Република България.

Г. Разумен брой национални знамена.

Д. Умалени модели, диорами, диапозитиви, фотографски негативи.

Е. Образци на предмети на националните занаяти, национални носии и подобни предмети от фолклора в разумни количества.

Приложение № 54 към чл. 505, ал. 1

Животни

1. Дресировка.
2. Обучение, тренировка.
3. Разплод.
4. Подковаване или претегляне.
5. Ветеринарно лечение.
6. Тестуване (например с оглед покупка).
7. Участие в изложби, представления, демонстрации, състезания, конкурси.
8. Развлечение (циркови животни и т.н.).
9. Участие в излети, екскурзии, туристически обиколки (включително домашни любимци на пътници).
10. Упражняване на функции (полицейски кучета или коне, кучета - водачи на слепи хора, кучета за разкриване и т.н.).
11. Спасителни операции.
12. Извеждане на овце и други животни на лятна паша или на друго пасище.
13. Извършване на работа или превоз.
14. Медицински цели (извличане на змийска отрова и т.н.).

Приложение № 55 към чл. 506, ал. 3

Материали, необходими за отдиха на морския персонал

- А. Материали за четене, като:
- книги от всякакъв вид;
  - кореспондентски курсове;

- вестници, списания и периодична литература;
- брошури за улеснение на моряците в пристанищата.
- Б. Аудио-визуални материали, като:
  - инструменти за възпроизвеждане на звук и картина;
  - касетофони, магнетофони;
  - радиоапарати, телевизори;
  - кинематографични и други прожекционни апарати;
  - записи върху ленти или дискове (езикови курсове, радиопрограми, поздравления, музика и забавни предавания);
  - филми, експонирани и проявени;
  - диапозитиви;
  - видеокасети.
- В. Спортни принадлежности, като:
  - спортно облекло;
  - топки;
  - ракети и мрежи;
  - игри за палуба;
  - атлетически принадлежности;
  - гимнастически принадлежности.
- Г. Материали за упражняване на хоби, като:
  - игри на закрито (домашни игри);
  - музикални инструменти;
  - материали за аматорски представления;
  - материали за рисуване, скулптура, дърводелство и обработка наметали, тъкане на килими и т.н.
- Д. Оборудване за религиозни дейности.
- Е. Отделни части и принадлежности към материалите, необходими заотдиха на морския персонал.

Приложение № 56 към чл. 516, ал. 5

Сведение към ЕАД №. . . . .
 информация към клетка 44

Име и адрес или търговско наименование, седалище и адрес на лицето, което иска разрешаване на режима (когато не е едно и също с декларатора)	
Име и адрес или търговско наименование, седалище и адрес на собственика на стоките (попълва се, когато е необходимо)	
Име и адрес или търговско наименование, седалище и адрес на ползвателя (когато не е един и същ с лицето, което иска разрешаване на режима, или с декларатора)	
Правно основание, въз основа на което се иска разрешаване на режима	член
Предназначение на стоките (цел на временния внос)	
Място (места), където стоките ще се използват	
Предвиждан срок за престой на стоките под режим временен внос	
Начин за идентификация	
Надзорно митническо учреждение	
Опростени процедури за преместване	член 539 от ППЗМ/без формалности няма
Други:	
Изготвил сведението:	Митническо учреждение:

Подпис: Печат: | Подпис: Печат:
У

Приложение № 57 към чл. 517, ал. 2

Екземпляр 1 (за митническото учреждение)

У

Опис на временно внасяни стоки в подкрепа на устно деклариране рег. №:

Обичайно търговско наименование и описание на стоките:	Количество:	Стойност:
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		

Продължителност на престоя: Име и адрес:
Място на ползване (адрес):

Подпис:

Цел на ползване:
За попълване от митническото учреждение:

Срок за временен внос (последен ден): Дата на приемане: Печат:
Г. . . /м. . . /д. . . . Г. . . /м. . . /д. . . .

Осигуряване на идентичността: Подпис:

Бележки на митническите органи:

Екземпляр 2 (за декларатора)

У

Опис на временно внасяни стоки в подкрепа на устно деклариране рег. №:

Обичайно търговско наименование и описание на стоките:	Количество:	Стойност:
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		

Продължителност на престоя: Име и адрес:
Място на ползване (адрес):

Подпис:

Цел на ползване:
За попълване от митническото

учреждение:

Срок за временен внос (последен ден):

Г. . . . /М. . . . /Д. . . . . Дата на приемане: Печат:

Осигуряване на идентичността:

Подпис:

Бележки на митническите органи:

Приложение № 58 към чл. 518, ал. 2

Списък на стоките, чийто временен внос може да бъде извършен с представяне на карнет АТА

1. Професионално оборудване - чл. 486.
2. Стоки, предназначени да бъдат показвани или използвани на изложби, панаири, конгреси или други подобни прояви - чл. 489.
3. Педагогически материали и научно оборудване, резервни части и принадлежности, инструменти, специално проектирани за поддържането, проверката или поправката на тези материали или оборудване - чл. 493.
4. Медицинско, хирургическо и лабораторно оборудване - чл. 495.
5. Материали за ликвидирани на последствията от бедствия - чл. 496.
6. Опаковки, за които може да бъде поискана писмена декларация - чл. 497.
7. Стоки от всякакъв вид, които ще се подлагат на проверки, изпитания или демонстрации, включително тези, които са необходими за официално одобряване на даден вид стоки, с изключение на проверките, изпитанията и демонстрациите, носещи приход - чл. 498, ал. 1, т. 4.
8. Стоки от всякакъв вид, с помощта на които ще се извършват проверки, изпитания или демонстрации, с изключение на проверките, изпитанията и демонстрациите, които носят приход - чл. 498, ал. 1, т. 5.
9. Мострите, т.е. единични артикули, които представляват определен вид вече произведени стоки или които са образци на стоки, производството на които се предвижда, с изключение на идентични артикули, въведени от същото лице или изпратени на същия получател в такива количества, че взети като цяло, те не представляват вече мостри в съответствие с обичайната търговска практика - чл. 498, ал. 1, т. 6.
10. Заместващи средства за производство, предоставени безвъзмездно за временно ползване на вносителя от или по инициатива на доставчика на подобни средства за производство, които предстои да бъдат внесени впоследствие, за да бъдат оформени на режим внос, или на средства за производство, които ще се инсталират повторно след ремонт - чл. 500.
11. Произведения на изкуството, предмети за колекции или антични предмети, внасяни за изложба с оглед на възможната им реализация - чл. 501, ал. 1, т. 2.
12. Позитиви на експонирани и проявени кинематографски филми, предназначени за преглед преди търговската им употреба - чл. 502, ал. 1, т. 1.
13. Филми, магнитни ленти и други носители на звук или образ, предназначени за озвучаване, за дублиране или копиране - чл. 502, ал. 1, т. 2.
14. Филми, които демонстрират характера или действието на чуждестранни продукти или оборудване, при условие че не са предназначени за публично показване със заплащане - чл. 502, ал. 1, т. 3.
15. Носители на данни със запис, изпратени безплатно за използване при автоматична обработка на данни - чл. 502, ал. 1, т. 4.
16. Други предмети, които по своето естество са неподходящи за всяка друга цел освен за реклама на определен артикул или за популяризиране на определена цел - чл. 502, ал. 1, т. 5.
17. Лични вещи и стоки, внасяни за спортни цели - чл. 503.
18. Живи животни от всякакъв вид, внасяни за дресировка, тренировка, разплод или за ветеринарно лечение - чл. 505, ал. 1.
19. Туристически рекламни материали - чл. 504.
20. Материали, необходими за отпочиване на морския персонал - чл. 506.
21. Разнообразно оборудване, което се използва под надзора и отговорността на държавни органи за строителство, ремонт или поддържане на инфраструктурата с общо значение в пограничните зони - чл. 507.

Приложение № 59 към чл. 521, ал. 4, т. 1

Случаи, при които не се изисква обезпечение на митническото задължение

1. Временен внос на стоки, различни от посочените в т. 6 и 7 от приложението без писмена декларация, извършен в съответствие с разпоредбите на чл. 141 и 144, освен при изрично искане за обезпечаване от страна на компетентните органи.
2. Временен внос на материали - собственост на железопътни, морски или авиокомпании или на пощенски администрации и използвани от тях в международен трафик, при условие че материалите бъдат отличително маркирани.

3. Временен внос на опаковки, внасяни празни, носещи несменяеми инезаличими маркировки, чийто реекспорт, като се отчита търговската практика, е без всякакво съмнение.

4. Временен внос на стоки за ликвидиране на последствията от бедствията от държавни органи или от одобрени от Министерския съвет на Република България организации.

5. Временен внос на радио- и телевизионна продукция и оборудване за предавания и превозни средства, специално приспособени за посочените по-горе цели, внасяни от чуждестранни обществени или частни организации, одобрени от съответните органи на Република България за целите на допускане на това оборудване, и превозни средства под режим временен внос.

6. Временен внос на инструменти и апаратура, необходими на лекари за оказване помощ на пациенти, които очакват трансплантация на орган.

7. Стоки под покритието на карнет АТА.

Приложение № 60 към чл. 553, ал. 3

Правила за установяване съответствието на контейнерите с техническите изисквания за допускане на контейнерите за превоз под митническа пломба в международен транспорт и за отнемане на одобрението

1. Когато се установи, че контейнери, които са били одобрени за превоз под митническа пломба, не отговарят на техническите правила, посочени в чл. 553, ал. 2, митническото учреждение отказва да признае валидността на одобрението, освен ако констатираните недостатъци са незначителни и не създават никакъв риск за измама.

2. Когато даден контейнер има значителен дефект и по този начин вече не отговаря на стандартите, при които е бил одобрен за превоз под митническа пломба, митническото учреждение трябва да информира лицето, отговорно за контейнера, за да приведе контейнера в състоянието, в което е бил при одобряването му, при условие че поправките могат да бъдат извършени бързо. Когато контейнерът е подходящо поправен, той може да продължи до своето местоназначение под митническа пломба. Ако контейнерът не е подходящо поправен или ако лицето, отговорно за него, предпочита да го ремонтира в страната, в която е бил одобрен, митническото учреждение трябва:

- а) да откаже пломбирането на контейнера и да откаже разрешение занеговото ползване за превоз в случаите, в които пломбирането се счита за необходимо, или
- б) да отстрани контейнера от употреба, докато съдържанието му се прехвърли на друго транспортно средство, или
- в) да разреши контейнерът да продължи по маршрута си, когато няма опасност за контрабанда, загуба или нанасяне на щети на стоките, превозвани в контейнера, като въпросните дефекти се впишат в документите за транзит.

За да се увери, че контейнерът е подходящо поправен, митническото учреждение трябва, ако счита за необходимо, да отстрани табелата за одобрението.

Когато митническите органи са отстранили табелата за одобрението или когато се открие значителен дефект в група от контейнери, такъв, че те вече да не отговарят на нормите, според които са били одобрени за превоз под митническа пломба, органите или митническата администрация, отговорни за одобряването, се уведомяват по съответния ред.

3. Контейнер се счита, че има значителен дефект, когато:

- а) стоките могат да бъдат извадени или поставени допълнително от пломбираната част на контейнера, без да се оставят видими следи от действията или без нарушаване целостта на митническата пломба;
- б) митническите пломби не могат да бъдат поставени по лесен и ефикасен начин върху него;
- в) съдържа скрити места, където могат да се укриват стоки;
- г) всички места, в които могат да се натоварят стоки, не са лесно достъпни за митническа проверка.

Приложение № 61 към чл. 572, ал. 2

Информационен документ за улеснение на временния износ на стоки, изпратени от една страна в друга за производство, обработка или поправка

I

Попълва се при износ (*)

Преди да попълните формуляра, моля прочетете бележките

(*) Непопълнените редове или клетки се зачеркват или върху тях се изписва думата "Няма".

(**) Заличете, когато не се прилага.

Митническа администрация | А Описаните стоки са предназначени за производ- |
| . . . . . | ство - преработка - ремонт (**) в . . . . . |

Митническо учреждение		представени са за износ от (**)					от името на (име на износителя с главни букви)
.....							от .....
		(Адрес с главни букви)					
Б		Спецификация на стоките					
Брой, вид, маркировка и номера на колетите		Тарифен номер		Търговско описание	Бруто тегло	Нето тегло, брой, обем, мерки и т.н.	Стойност
							Бележки
1		2	3	4	5	6	7
В Вид на предложените операции:							
.....							
Г Данни за извършените проверки:		Е Удостоверено съответствие с данните, посочени на					
.....							
Д Използвани средства за идентификация:		№ (Митнически документ) датиран					
.....							
		(Място) (Дата)					
		(Подпис) (Печат на митническото учреждение)					

II

Попълва се при внос (*)

(*) Непопълнените редове или клетки се зачеркват или върху тях се изписва думата "Няма".

(**) Заличете, когато не се прилага.

Митническа администрация		А Описаните в част I стоки са предназначени за производство - преработка - ремонт (**)					от (**)
Митническо учреждение		представени					от името на (име на вносителя с главни букви)
.....							от .....
		(Адрес с главни букви)					
Б		Спецификация на стоките					
Брой, вид, маркировка и номера на колетите		Тарифен номер		Търговско описание	Бруто тегло	Нето тегло, брой, обем, мерки и т.н.	Стойност
							Бележки
1		2	3	4	5	6	7
В Вид на предложените операции:							
.....							
Г Данни за извършените проверки:		Е Удостоверено съответствие с данните, посочени на					
.....							
Д Използвани средства за идентификация:		№ (Митнически документ) датиран					
.....							

Износителят представя дубликат на ИД. Митниците заверяват две копия (част I) и ги връщат на износителя, който изпраща оригинала на ИД на вносителя, който от своя страна го пази, докато не се изнесе последната пратка по разпределения реекспорт. Износителят задържа дубликата на ИД.

б) Временен внос:

Вносителят представя на митническите органи оригинала на ИД, като последните заверяват част II и му връщат заверения документ.

в) Разделен реекспорт:

Извършващият реекспорт попълва допълнителна част III (включително графа Ж) и я представя на митническите органи заедно с оригиналния ИД. След като се сравнят оригиналният ИД с част III, митническите органи заверяват новата част. Извършващият реекспорт изпраща допълнителната част III на извършващия реимпорта.

г) Разделен реимпорт:

Извършващият реимпорта представя за проверка и сравнение на митническите органи допълнителната част III и копието си от ИД.

д) Последна пратка при разделителен реекспорт:

Реекспортърът попълва част III от оригиналния ИД, включително графа Ж. Митниците удостоверяват оригиналния ИД и го връщат обратно на реекспортъра, който го изпраща на реимпортъра.

е) Последна пратка при разделителен реимпорт:

Реимпортърът представя двата екземпляра на ИД на митническите органи.

Приложение № 62 към чл. 595, ал. 2

Методи за изчисляване дела на временно изнесени стоки, включени в компенсаторни продукти

Вид на компенсаторните продукти, оформени под режим внос	I ^{xx}	Само един вид	xx ^o	I ^{xx}	член 596, първи случай Получен само от един вид временно изнесени стоки	 I
	xx ^o	I ^x	x	x	член 596, втори случай Получен от няколко вида временно изнесени стоки	 II
	x	I ^x	xx ^o	x	Получен от един вид временно изнесени стоки	член 597, първи случай Метод на количествено съотношение (временно изнесени стоки) . . . III
	x	I ^x	xx ^o	x	Получени от няколко вида временно изнесени стоки	член 598, първи случай Метод на стойностно съотношение IV
					член 597, втори случай Метод на количествено съотношение (временно изнесени стоки) . . . V	
					член 598, втори случай Метод на стойностно съотношение VI	

I. член 596, първи случай:

Само един вид компенсаторен продукт е получен от един вид временно изнесени стоки

СТОКИ:

Метод на количествено съотношение (компенсаторни продукти):

а) Количество временно изнесени стоки:

100 кг А

б) Рандеман от 100 кг А:

200 кг Х

в) Количество компенсаторни продукти, оформени под режим внос:

180 кг Х

г) Количество на временно изнесените стоки, което се взема предвид при определяне на вносните митни сборове за приспадане:

$$180/200 \times 100 \text{ кг} = 90 \text{ кг А}$$

II. Член 596, втори случай:

Само един компенсаторен продукт се получава от няколко вида изнесени стоки:

Метод на количествено съотношение (временно изнесени стоки):

а) Количество на временно изнасяните стоки:

100 кг А и 50 кг Б

б) Рандеман от 100 кг А и 50 кг Б:

300 кг Х

в) Количество компенсаторни продукти, оформени под режим внос:

180 кг Х

г) Количество на временно изнесените стоки, което се взема предвид при определяне на вносните митни сборове за приспадане:

$$180/300 \times 100 \text{ кг} = 60 \text{ кг А}$$

$$180/300 \times 50 \text{ кг} = 30 \text{ кг А}$$

III. Член 597, първи случай:

Няколко вида компенсаторни продукти са получени само от един вид временно изнесени стоки:

Метод на количествено съотношение:

а) Количество временно изнесени стоки:

100 кг А

б) Рандеман от 100 кг А:

200 кг Х, които включват 85 кг А

30 кг Y, които включват 10 кг А

xxxxxxxxxxxx

95 кг А

в) Изчисляване на съответните пропорции:

$$200 \text{ кг Х} = 85/95 \times 100 \text{ кг} = 89,47 \text{ кг А}$$

$$30 \text{ кг Y} = 10/95 \times 100 \text{ кг} = 10,53 \text{ кг А}$$

xxxxxxxxxxxx

100 кг А

г) Количество компенсаторни продукти, оформени под режим внос:

180 кг Х и 20 кг Y

д) Количество на временно изнесените стоки, които се вземат предвид при определяне на вносните митни сборове за приспадане:

$$180 \text{ кг Х} = 180/200 \times 89,47 = 80,52 \text{ кг А}$$

$$20 \text{ кг Y} = 20/30 \times 10,53 = 7,02 \text{ кг А}$$

xxxxxxxxxxxx

87,54 кг А

IV. Член 598, първи случай:

Няколко вида компенсаторни продукти са получени само от един вид временно изнесени стоки:

Метод на стойностно съотношение:

(Да се има предвид левовата равностойност на посочената в евростойност)

а) Количество временно изнесени стоки:

100 кг А

б) Рандеман от 100 кг А:

200 кг Х при 12 евро = 2400 евро

30 кг Y при 5 евро = 150 евро

xxxxxxxxxxxx

2550 евро

в) Изчисляване на съответните пропорции:

$$200 \text{ кг Х} = 2400/2550 \times 100 \text{ кг} = 94,12 \text{ кг А}$$

$$30 \text{ кг Y} = 150/2550 \times 100 \text{ кг} = 5,88 \text{ кг А}$$

xxxxxxxxxxxx

100 кг А

г) Количество компенсаторни продукти, оформени под режим внос:

180 кг Х и 20 кг Y

д) Количество на временно изнесените стоки, което се взема предвид при определяне на вносните митни сборове за приспадане:

$$180 \text{ кг Х} = 180/200 \times 94,12 = 84,71 \text{ кг А}$$

$$20 \text{ кг Y} = \frac{20}{30} \times 5,88 = 3,92 \text{ кг A}$$

88,63 кг A

V. Член 597, втори случай:

Няколко вида компенсаторни продукти са получени от няколко вида временно изнесени стоки:

Метод на количествено съотношение:

а) Количество временно изнесени стоки:

100 кг А и 50 кг Б

б) Рандеман от 100 кг А и 50 кг Б:

200 кг X, които включват 85 кг А и 35 кг Б

30 кг Y, които включват 10 кг А и 12 кг Б

95 кг А и 47 кг Б

в) Изчисляване на съответните пропорции:

$$200 \text{ кг X} = \frac{85}{95} \times 100 \text{ кг} = 89,47 \text{ кг A}$$

$$= \frac{35}{47} \times 50 \text{ кг} = 37,23 \text{ кг B}$$

$$30 \text{ кг Y} = \frac{10}{95} \times 100 \text{ кг} = 10,53 \text{ кг A}$$

$$= \frac{12}{47} \times 50 \text{ кг} = 12,76 \text{ кг B}$$

100 кг А и 50 кг Б

г) Количество компенсаторни продукти, оформени под режим внос:

180 кг X и 20 кг Y

д) Количество на временно изнесените стоки, което се взема предвид при определяне на вносите митни сборове за приспадане:

$$180 \text{ кг X} = \frac{180}{200} \times 89,47 \text{ кг} = 80,52 \text{ кг A}$$

$$= \frac{180}{200} \times 37,23 \text{ кг} = 33,51 \text{ кг B}$$

$$20 \text{ кг Y} = \frac{20}{30} \times 10,53 \text{ кг} = 7,02 \text{ кг A}$$

$$= \frac{20}{30} \times 12,76 \text{ кг} = 8,51 \text{ кг B}$$

87,54 кг А и 42,02 кг Б

VI. Член 598, втори случай:

Няколко вида компенсаторни продукти са получени от няколко вида временно изнесени стоки:

Метод на стойностно съотношение:

(Да се има предвид левовата равностойност на посочената в евростойност)

а) Количество временно изнесени стоки:

100 кг А и 50 кг Б

б) Рандеман от 100 кг А и 50 кг Б:

200 кг X при 12 евро = 2400 евро

30 кг Y при 5 евро = 150 евро

2550 евро

в) Изчисляване на съответните пропорции:

$$200 \text{ кг X} = \frac{2400}{2550} \times 100 \text{ кг} = 94,12 \text{ кг A}$$

$$= \frac{2400}{2550} \times 50 \text{ кг} = 47,06 \text{ кг B}$$

$$30 \text{ кг Y} = \frac{150}{2550} \times 100 \text{ кг} = 5,88 \text{ кг A}$$

$$= \frac{150}{2550} \times 50 \text{ кг} = 2,94 \text{ кг B}$$

100 кг А и 50 кг Б

г) Количество компенсаторни продукти, оформени под режим внос:

180 кг X и 20 кг Y

д) Количество на временно изнесените стоки, което се взема предвид при определяне на вносите митни сборове за приспадане:

$$180 \text{ кг X} = \frac{180}{200} \times 94,12 \text{ кг} = 84,71 \text{ кг A}$$

$$= \frac{180}{200} \times 47,06 \text{ кг} = 42,35 \text{ кг B}$$

$$20 \text{ кг Y} = \frac{20}{30} \times 5,88 \text{ кг} = 3,92 \text{ кг A}$$

$$= \frac{20}{30} \times 2,94 \text{ кг} = 1,96 \text{ кг B}$$

88,63 кг А и 44,31 кг Б

Приложение № 63 към чл. 637

(Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.)

1	1. Титуляр (търговско наименование, име и адрес):	УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА МИТНИЧЕСКИЯ СТАТУТ на стоките в свободна зона или в свободен склад № _____ Дата: _____
2	2. Издаващо митническо учреждение:	3. Стоките, описани в кл. № 4

Т И Т У Л Я Р	(наименование и адрес):	са (1): I±U ±местни I±U ±чуждестранни
	1 (1) Посочва се по начин, изключващ последващи промени 4. Пореден номер – Маркировки и идентификационни номера, брой и вид на колетите – Количество и описание на стоките.	
М И Т Н И Ч Е С К О У Ч Р Е Ж Д Е Н И Е	5. Място:	
	Дата:	Подпис:
2	1. Титуляр (търговско наименование, име и адрес):	Печат на издаващото митническо учреждение:
	2 (1) Посочва се по начин, изключващ последващи промени 4. Пореден номер – Маркировки и идентификационни номера, брой и вид на колетите – Количество и описание на стоките.	

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА МИТНИЧЕСКИЯ СТАТУТ на стоките в свободна зона или в свободен склад

№ Дата:

3. Стоките, описани в кл. № 4 са (1):

I±U
±местни
I±U
±чуждестранни

5. Място:

Дата:

Подпис:

Печат на издаващото
митническо учреждение:

Формулярът съдържа сериен номер. Двата екземпляра на формуляра сепопълват и се подават в митническото учреждение в момента на въвеждането на стоките в свободна зона или свободен склад, или в момента на подаването на митническа декларация в компетентното митническо учреждение, което ги заверява и задържа единия екземпляр. В случай че удостоверението се издава от оператора съгласно чл. 640, ал. 2, в клетка № 5 трябва да се постави предварително печат на компетентното митническо учреждение и подпис на компетентен служител или да се постави от оператора одобрен от митническите органи специален печат. Операторът задържа екземпляр на удостоверението и го съхранява заедно с документите по материалната отчетност.

Приложение № 64 към чл. 692 и 695
(Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.)

Количествени норми за безмитен внос

Стока	Пратки от физическо лице до физическо лице	Стоки, внасяни лично от пътниците (за всеки пътник)
Тютюн и тютюневи изделия:		
- цигари (пури с максимално единично тегло 3 грама на къс)	50 броя или 25 броя или	200 броя или - пурети 100 броя или
- пури	10 броя или	50 броя или
- тютюн за пушене	50 грама (от един вид или в асортимент, пропорционален на тези различни стоки)	250 грама (от един вид или в асортимент, пропорционален на тези различни стоки)

б) Алкохол и алкохолни напитки: - дестилirани напитки и спиртни напитки с над 22% обемно алкохолно съдържание; етилов алкохол, неденатуриран, с обемно алкохолно съдържание 80%

или повече дестилirани напитки и спиртни напитки, аперитиви на основата на вино или алкохол, тафия, саке или подобни напитки с обемно алкохолно съдържание 22% или по-ниско;	общо 1 литър или подобни напитки с обемно алкохолно съдържание 22% (от един вид или асортимент от тези стоки)	общо 1 литър или - общо 2 литра (от един вид или асортимент от тези стоки)
пенливи вина, ликьорни вина	общо 2 литра	общо 2 литра
- непенливи вина	500 грама или	500 грама или
- кафе	200 грама	200 грама
- екстракт от кафе	100 грама или	100 грама или
- чай	40 грама	40 грама
- екстракт от чай	50 грама или	50 грама и
- парфюми	250 мл	250 мл
- тоалетна вода		в количество и вид, съответстващи на личните нужди на пътника
- медикаменти		

Приложение № 65 към чл. 704

Списък на предметите с образователен, научен или културен характер, посочени в чл. 704

Код БМТ	Описание на стоките
1	2
3705	фотографски плаки и ленти, експонирани и проявени,

от 3705 20 00 0	образователен, научен или културен характер (1) Микрофилми с образователен, научен или културен характер (1)
от 3705 90 10 0	Други - за графичните изкуства с образователен, научен или културен характер (1)
от 3705 90 90 0	Други - с образователен, научен или културен характер (1)
3706	Кинематографски филми, експонирани и проявени, неми или със зарегистриран звук или само със зарегистриран звук:
от 3706 10 99 0	Други позитиви с широчина 35 mm или повече с образователен, научен или културен характер (1)
от 3706 90 51 0	Филми за кинохроника с образователен, научен или културен характер (1)
от 3706 90 91 0	Други - с широчина под 10 mm с образователен, научен или културен характер (1)
от 3706 90 99 0	Други - с широчина 10 mm или повече с образователен, научен или културен характер (1)
4911	Други печатни произведения, включително картини, гравюри и фотографии:
от 4911 99 00 0	Микрокарти или други носители на информация с образователен, научен или културен характер, използвани от служби за информация и документация чрез компютър (1)
от 4911 99 00 0	Стенни табла, предназначени изключително за провеждане на демонстрации и обучение
8524	Плочи, ленти и други носители за записване на звук или за аналогични записвания със запис, включително галваничните матрици и форми за производство на плочи, с изключение на продуктите от глава 37:
8524 10 00 0	Грамофонни плочи с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 31 00 0	Дискове за четящи системи чрез сноп лазерни лъчи за възпроизвеждане на явления, различни от звук или образ, с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 32 00 0	Дискове за четящи системи чрез сноп лазерни лъчи само за възпроизвеждане на звук с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 39	Дискове за четящи системи чрез сноп лазерни лъчи с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 40	Магнитни ленти за възпроизвеждане на явления, различни от звук или образ, с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 51 00 0	Други магнитни ленти с широчина, непревишаваща 4 mm, с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 52 00 0	Други магнитни ленти с широчина, превишаваща 4 mm, но непревишаваща 6,5 mm, с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 53 00 0	Други магнитни ленти с широчина, превишаваща 6,5 mm, с образователен, научен или културен характер (1)
8524 60 00	Карти, съдържащи магнитна писта, с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 91 10 0	Други носители за възпроизвеждане на явления, различни от звук или образ, съдържащи данни или информации от вида, използван в автоматичните машини за обработка на информация, с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 91 90 0	Други - с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 99 00 0	Други - с образователен, научен или културен характер (1)
9023	Инструменти, апарати и модели, предназначени за демонстриране (например при обучение или изложби), които не могат да служат за други цели:
от 9023 00 10 0	Модели, скици и стенни табла с образователен, научен или културен характер, използвани

